

کلیات
مفتاح الحسنان

تالیف

مرحوم حاج شیخ عباس قمی

انوارات انوار

(وابسته به سازمان حج و اوقاف و امور خیریه)

* (فهرست کتاب باقیات صالحات در حواله) * (۱۱) *

صفحه ۵۸۴	دُعَاءُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ	صفحه ۵۷۲	فهرست	صفحه ۵۵۹	اذاب جهل جنازه	صفحه ۵۲۲	خواتر انگشتر عقیق و نگاه کردن در صبح بآن و دعا خواندن
۵۸۵	دُعَاءُ حَدِيثِ قَدِيسِي		ملحق باقیات	۵۵۹	ارباب دفن میت		
۵۸۷	ازار عیبه ستر قدسته		صالحات در طبع	۵۶۳	احکام و دفن اموات		
۵۸۷	دُعَاءُ وَقْتُ بَرُونِ رَفَقِ		(ی ق ی م) *	۵۶۳	دُعَاءُ بَرَاءِ مِيت	۵۲۳	دُعَاءُ دَفْنِ فَرَامُوشِي
	برای حاجتی یا سفری			۵۶۵	تلفین میت		دُعَاءُ وَرَاءِ بِيهْمَةِ زِيَادِ حَافِظِه
	ازار عیبه ستر	۵۷۲	دُعَاءُ مُوجِزٍ فِي رَجْعِ وَاسْتِغْفَارِ	۵۷۰	ختم کتاب	۵۲۴	ایضا بجهت قوه حافظه
۵۸۹	نماز و دعای شب زفاف		دُعَاءُ دَفْنِ هَوْلِ وَغَمِ	۵۷۲	فهرست	۵۲۴	دُعَاءُ تَجِدُ حَقَّ عَالِي
	دُعَائِي هَبْهُ كَمَا دُعَائِي	۵۷۳	دُعَاءُ بِنَاهِمِ حَيْفَةِ اسْتِخْفَرِ		ملحق مفاتیح	۵۲۶	در ازاب اموات *
	پنجام صحیفه است که حضرت موسی علیه السلام شب در محراب عبادت انرا میخواند	۵۷۴	دُعَاءُ اَبْلَهٗ رِيْزِهٖ كَمَا بَشَرُ كَوْنِي		الجنان در طبع	۵۲۶	ناکند در امر وصیت است
۵۹۰	دُعَاءُ خَمَازِيْسِرِ	۵۷۴	دُعَاءُ دَرْدِ كَمَرِ		(ی ق ی م) *	۵۳۱	عهد نام میت
	فهرست ملحقات	۵۷۵	دُعَاءُ دَرْدِ نَافِ	۵۷۲	دُعَاءُ وَرَاعِ مَاهِ رَمَضَانَ	۵۳۲	نسخه نوشته که گذشته میشود بامیت
۵۹۴	ی ق ی م در طبع پنجم	۵۷۵	دُعَاءُ تَعْوِيْذِ هَرِ رِي	۵۷۴	خطبه روز عید فطر	۵۳۵	ارباب محضر و تلفین او کلمات فرج را در کفن میت است
	دُعَاءُ بَعْدَ زِيَارَتِ نَمَازِ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ	۵۷۶	دُعَاءُ دَرْدِ خَاصِرِ	۵۷۷	زیارت جامعه امته المؤمنین علیهم السلام	۵۳۹	در کیفیت ازاب غسل میت است
	دُعَاءُ بَعْدَ زِيَارَتِ نَمَازِ حَضْرَتِ اِمَامِ جَوَادِ عَلَيْهِ	۵۷۶	دُعَاءُ دَرْدِ شَكْمِ وَ قَوْلِيْغِ وَ نَحْوَانِ	۵۸۳	دُعَائِي كَمَا بَعْدَ زِيَارَتِ هَرِ اَمَلِكِ خَوَانِدِهٖ يَسُو	۵۴۱	تکبیر میت در جردن است
	زیارت دیگر آنحضرت	۵۷۷	دُعَاءُ شَمْسِ مَهْمُودِيَّةِ رَسِيْدِ	۵۸۶	زیارت و زاع هر یک از امته علیهم السلام	۵۴۲	در حوط میت و نماز میت است
	زیارت امامزادگان		دُعَاءُ اِفَامِ مَوْكَانِمِ عَلَيْهِ	۵۸۷	دُعَائِي كَمَا بَعْدَ زِيَارَتِ رَقْعَةٍ كَمَا بَرَاءِ حَاجَتِ مَنُوِيْسِنِدِ وَ رَابِ جَارِيَةِ بَاچَاهِ مَبَانِدَانِ	۵۴۴	در تشییع جنازه است
	دُعَاءُ دَرِ اَعْمَالِ رُوْزِ عَرَفَةِ	۵۷۷	دُعَاءُ خَلَاصِي زِيَادِ		دُعَائِي كَمَا فِي رَمَازَانِ	۵۵۲	دُعَاءُ رُوِيْثِ جَانِهٖ
	دُعَاءُ مَكَارِمِ اِلْاَخْلَاقِ وَ تَقْوَى	۵۷۸	دُعَاءُ فَرَجِ		عَنْبِيْتِ بَايْدِ خَوَانِدِ	۵۵۵	شهادت چهل نفر در حق
	از صحیفه سجادیه	۵۷۹	دُعَاءُ نَمَازِ رُوْتِرِ		ارباب زیارت بر نیابت	۵۵۷	
	ملحق دوم باقیات صالحات		دُعَاءُ حَزْنِ كَمَا بَعْدَ زِيَارَتِ نَمَازِ سَبْ خَوَانِدِهٖ يَسُو	۵۹۱			
	دُعَاءُ حَضْرَتِ سَجَادِ عَلَيْهِ	۵۸۱					
۵۹۴	در ذکر توبه و طلب ان						

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَمْ لَمْ تُكُونُوا تَعْلِمُونَ هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ
 وَنَهْدُ أَرْجُلِهِمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
 فَأَنْقُبُوا بُصُرَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَكَّنَّمُهُمْ عَلَى مَكَانِهِمْ فَاسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
 وَمَنْ يَسْمُرْ تَتَكَلَّمْ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
 إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِيُنذِرَ مَنْ كَارِهِيَ وَيُنَجِّيَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا
 أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَا يَمْشُونَ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَا لَهُم مِمَّا رَكَبُوا
 فِيهَا مَا يَكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُبْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْحَرُونَ
 فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْصِرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ
 مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبْنَا مِثْلًا لَوَيْلَى خَلْفَهُ قَالَ مَنْ يُجِيبُ الْعِظَامَ
 وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُجِيبُهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي يَصَلِّ
 لَكَ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ
 أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَجَعَلْنَا الَّذِي يَبْدَأُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَابْنَهُ رُجُوعًا

جهد الشيطان في ذلك
 حتى إذا جفرت صانق منقول
 أنت كره كرهين
 جوارحه دون وعظمت
 ثاب دهر كرهين از خوار بر
 ب جوارحه و كل الان دخله
 عذ وجل بلامه از فرشته
 خطا كندا و از فرشته
 رجم و از فرغ و اكر كبر و
 م و نضال ان لا و
 لا خا

سورة الرحمن

سورة الرحمن ﴿ ٤ ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حِسَابَانِ
 وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالْمَاءُ رَقْعًا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ الْأَنْفُسَ وَأَوَازِجَ الْبِرِّ
 وَأَقْبَهُوَالْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْأَرْضُ رَقْعًا لِلْأَنْعَامِ فِيهَا فَاكِهٌ
 وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ الرَّحْمَانُ بِيَأْتِي الْأَرْضَ رَيْحًا تُكْدِبُ بَانَ
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ نَارٍ مِنْ نَارٍ بِيَأْتِي

انضوت
 طاروق عليه منقول
 أنت كره بود مكن از به و
 سون الرحمن ب
 ساطان قران بكي
 از نذ خا و جعل لرد
 قلت و صود اري و
 صور و خوشين و
 انك ما يند
 خا

سورة الجمعة

الْبُطُونِ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شَرِبَ لَهُمْ هَذَا نُزِّلَ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ
 مَخْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا نَصِيحَةُكُمْ لَأَنَّكُمْ تَتَحَقَّقُونَ ؕ أَنْتُمْ تَخْلَفُونَهَا أَمْ مَخْنُ
 الْخَالِفُونَ مَخْنُ قَدْ زُنَّا بِأَنْفُسِكُمْ وَالْمَوْتُ وَمَا مَخْنُ مَسْبُوفِينَ عَلَى أَنْ يُبَدَّلَ امْتَاكُمُ
 وَتُنشِئَكُمْ فِيهَا لِأَعْمَلُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَأَنْتُمْ
 مَا تَحَرَّثُونَ ؕ أَنْتُمْ تَزْعُمُونَ أَمْ مَخْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُمْ حُطَامًا مَا ظَنَنْتُمْ
 أَنْ نَخْلَقُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَلْ مَخْنُ مَحْرُومُونَ أَفَأَنْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ؕ أَنْتُمْ
 أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ مَخْنُ الْمُنزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُمْ أَسْحَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 أَفَأَنْتُمْ النَّارُ الَّتِي تُورُونَ ؕ أَنْتُمْ أَنْتُمْ شَجَرٌ هَاهُمْ مَخْنُ الْمُنشِئُونَ مَخْنُ جَعَلْنَا
 تَذَكِّرَهُ وَمَنَاعًا لِلْمُقِيمِينَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ فَلَا أُفِيمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَأَنْتُمْ
 لَعَلَّمْتُمْ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَفَرُّانٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ
 نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَفِيهِدَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ وَيَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
 أَنْتُمْ تَكْتُمُونَ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينْدٌ تُنظَرُونَ وَمَخْنُ أَقْرَبُ
 إِلَهُكُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ قَرُوحٌ وَرِجْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
 مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْفَرِينَ
 الضَّالِّينَ فَتَرْجُلٌ مِنْ جَهَنَّمَ وَتُصَلِّبُهَا فِي جَهَنَّمَ إِنَّ هَذَا لَهَوٌّ مُبِينٌ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي
 بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ زَوَالُ فَضْلِ الْعَظِيمِ مَثَلُ

وجهه انك من اياتنا اكرمكم
 بخواندن سورة واقعه من شيدام
 از خصی رسول صلوات الله عليه
 که میگفت هر که بخواند سورة واقعه
 وادرسه شب نمیرسد باورید یا نه
 هرگز از خصی امام جعفر صادق
 علیها السلام نقلت که هر که بخواند
 سورة واقعه را هر شب پیش از
 آنکه بخوابد ملاقات کند خدا
 عزوجل را در حال تنگی روی
 الشخص چون ماه باشد در وقت
 نماز ان از خصی امام جعفر
 صادق علیه السلام منقول است که هر
 که مشاف با شد سورة واقعه
 ووصف بطلت سورة واقعه
 بخواند
 ان فضیلت سورة جمعه
 خصی صادق
 علیها السلام منقول
 است

الَّذِينَ جَلَوْا الثَّوْرِيَّةَ فَمَلَّ بِجُلُومِهِمْ كَسِيلَ السَّجَّادِ يَمْشِي أَسْفَارًا يَسْمَعُ الْكُفْرَ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا
 إِن زَعَمْتُمْ أَنَّمَا آوَلِيَاءُ اللَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَمَمَّنُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 وَلَا يَمْتَنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي
 تَفَرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ فَمُرُّوْا إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ فَيَنْبِئْكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ
 فَانثُرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ

مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ﴿١﴾ (سورة الملك) ﴿٢﴾ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبَيِّنَ
 لَكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي
 خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَإِذْ يَرجِعُ الْبَصَرَ هَلْ رَءَىٰ مِن فُطُورٍ فَرُجِحِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِسًا وَهَويِّمٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابيحٍ وَجَعَلْنَا
 هَارِجًا مِّنَ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ
 عَذَابَ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرَ إِذَا الْفُؤَادُ عَاسٍ أَعْيُنُهَا رُءُوسُهَا وَسِحَابٌ مِّمَّهَا
 مِّنَ الْعَبْثِ كُلَّمَا أَنفِثْنَا نُوْحًا سَأَلْتُم مَّا نَزَّلْنَا لَكُم نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا
 نَذِيرٌ فَكُنَّا بَنَاءً وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتم إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا
 لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ
 السَّعِيرِ إِنْ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسِرُوا قَوْلَكُمْ

واجبت برهمن هرگاه
 شیخه بابا شد که بخواند در
 نماز شب همه سوره جمع
 و پنج نامت بیک اعلی در
 نماز ظهر ان جمع و منافق
 هرگاه ابن زبعل آورد
 چنان است که کوب با عمل
 در سوره اصل الله علیه و اله
 بخواند و ثواب جزا او
 بخواند و ثواب جزا او
 است

فضیلت سوره ببارک
 انما جعفر صادق علیه
 صلوات که هر که بخواند سوره
 ببارک که در سوره الملك
 در مکه و مدینه و کوفه بخواند
 بیست و سه در زمان خدای تعالی
 خواهد بود تا داخل شود
 در زمان خدای تعالی خواهد
 بود در وقت قیامت تا داخل
 شد سوره

أَوَاجْهَرُؤَابِيهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
 أَمِيتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْفَى بِكُرُ الْأَرْضِ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ أَمِيتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن
 يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَكَفَ
 كَانَ يَكْفُرُ أَوْلَىٰ بِرُؤُوفِ اللَّيْلِ لَطِيرٍ فَوْقَهُمْ صَافِيًا يَنْفِضُ مَائِمِكُمْ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ يُكَلِّمُ
 مَن يَشَاءُ بِسُورَةٍ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُم بَصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرِينَ إِلَّا
 فِي غُرُوبٍ أَمْ هَذَا الَّذِي يَرُزُّكُمْ إِن أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجَوًّا فِي عُتُورٍ وَنُفُورٍ
 أَمْ نَسِيَ مَيْكَا عَلَىٰ رُجْمِهِ أَمْ هَذَا مَن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي
 أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ التَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ فَلَيْسَ بَأَنَّ تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ
 الَّذِي رَزَقَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سُرَّتْ
 وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آهْلِكُمُ
 اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَن يُّجِيرُ الْكَافِرِينَ مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْثَلُ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْنَا فَتَعْبَلُونَ مَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَصْبَحَ مَا زَكُرْتُمُوعًا قُرْآنًا مِّنْ بَيْنِكُمْ يَوْمَ يُعْرَفُ

وطلبون في الآيات
 كمن يجهل من رزق ربه
 فدانست كذا ان قسرت
 سورة نبارك الذي يبدى
 بين سيد صبحه زنده
 ابن سورة منجبه انت
 ملك بخص رسول جعل الله
 عليه الرض كمن الفصح
 انوره نجات هذه
 انشاء عذاب

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ نَسِيًا﴾

تصح
 مدان ازا ما جيب
 طارق عليك ودا نيكو
 كل بخواند سورة
 وا انزال بر من شود
 كند بيت الله الحرام
 مد و من كند بران
 شيخ طبري در جمع البيان
 از ابن كعب روا بكونه
 حشر رسول وهو كره
 سورة عم نبتا قلوب
 سب فبايد

﴿سُورَةُ﴾ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿النَّبَا﴾

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَا الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا سَبَعَلُونَ قُرْ
 كَلَّا سَبَعَلُونَ أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَبَدَّلْنَا
 فَوْقَكُمُ سُبُعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجَّاجًا
 لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَانًا يَوْمَ يُفْعَلُ
 فِي الصُّورِ فَنَأْتُونَ أَقْوَابًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ

سورة الاعلى والشمس (10)

فكانت سرايا ان جحتم كانت مرصدا للظاعين ما بنا لا يبين فيها اخطابا لا يدعون فيها بردا ولا شرابا الا حيماء وغتافا جزاء وفاقا انهم كانوا الابرجون حسابا و
كذبوا باياتنا كذبا و كل شئ احصيناه كتابا فذوقوا فلن تزيدكم الا عذابا
ان للنفين مفازا حدائق واعنابا وكواعب اربابا وكاسا رهاقا لا يسمعون فيها
لغو ولا كذا ابا جزاء من ربك عطاء حسابا رب السموات والارض وما بينهما الرحمن
لا يملكون منه خطابا يوم يقوم الروح والملائكة صفا لا يتكلمون الا من اذن له
الرحمن وقال صوبا ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه ما با انا انك تارك عذابا فريبا

من تلاها اوزا الاشراب سحره ودر زود
قيامت وبيد انك در دروايات اهل
بيت عظيم وادبشاه كه كتب
عظيم ولا يهت وانه حضور
امير المؤمنين عليه السلام اعلمت
هو ايات العظم وقلك نوح
يا انا لله والقطع
الخطاب

يوم ينظر المرء ما قدمت يده **سورة الاعلى** ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

نزلت سورة اعلى

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم اسم ربك الاعلى الخلق والذ قد رهدت والذ اخرج المرعى فجعله غثاء
اخوي سفيرك فلا تنسى الا ماشاء الله انه يعلم الجهر وما يخفى وتبئرك للبر
فذكر ان نفعك الذكرى سيدك من جنى وتبئتها الا نفى الذي يصلى النار
الكبرى ثم لا يموت فيها ولا يحيى فذ اطلع من تركي وذكر اسم ربه فصلى بل
تورون الجوه الدنيا والاخرة خيرا وانى ان هذا في الصحف والى صحف ابراهيم وموسى

نزلت سورة الاعلى
صدا و از حضور
صداق و در انك در كه كرتو
نسخ اسم ربك الاعلى را در
فرضه يا انا لله بخواند در در
قيامت باو گویند كه از هر دره
از دره كه طفت كه بخوانی

سورة الشمس

والشمس وضحاها والقمرا زابلها والنهار اذا جلتها والليل اذا بعثها والسماء وما
بينها والارض ما طهرها ونفس ما سوها فاهمها فجورها ونفوسها فذ اطلع من ربكها
وقد خاب من ربهها كذبت ثمود بطغونها اذ انبعث اشقيها فقال لهم رسول الله ناقة
الله وسفيها فكد بوه فعصرها فدمدم عليهم ربهم بك نبيهم قوتها ولا يخاف عقبيها

داخل شو و در بيان از
كلكه سورة الشمس را بخواند
كوبان صدق و در انك در
در فضلك شو قدر در در اوله
عبد مقول لكه كه كرتو
نسخ اسم ربك الاعلى را در
فرضه يا انا لله بخواند در در

سورة القدر

انا انزلناه في ليلة القدر وما ادريك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من الف

نزلت سورة القدر
عبد مقول لكه كه كرتو
نسخ اسم ربك الاعلى را در
فرضه يا انا لله بخواند در در

سُورَةُ الْقَدِّ وَالزُّلْزَلَةِ

شَهْرٍ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ مَرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة الزلزلة)

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَٰذَا
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بَأْنَ رَبِّكَ أَخْرَجْنَا بِؤْمُودٍ بَصُودٍ وَالنَّاسُ أَشْتَاتًا لَيْسَ
أَعْمَالُهُمْ فَنَّ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة العاديات)

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُعِيبَاتِ صُبْحًا فَأَثَرُنَّ بِهِ نَفْعًا وَنُصْرًا
جَمًّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ لَشَهِيدٌ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ إِلَىٰ الْقُبُورِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة الكافرون)

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة النصر)

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ
كَانَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة التوحيد)

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (سورة الفلق)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ
النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (سورة الناس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ

شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْغَيْثِ وَالنَّاسِ

اولادكند که خدا کافرها کند
تو را امر زید عمل از تو که هر
مخصر زید و موریت که هر که چاره
افزاید را بخواند مثل آنچه در
قرآن خواند (فضلک سوره عادیات)
در خبر است که هر که عادیات را خواند
ان کند با خصم امر المؤمنین بخورد
فضلک سوره کافرون و نصر و
(توحید متورین)
در احادیث و روایات و در نمازها
مؤلفان آنها کافرون در نمازها
فرضه و اقله و آنکه بخواند ان
بمع قرانت و سوره توحید
ثلث قران است و بخواند
تو نصر در بعض نوافل است
نصرت بر اعدا است و آنکه چون
نصرت از منزل خود برود و در
مغز بین را بخواند چشم بد
باوض در زمانه و کسی که در
خواب ترسد در وقت خواب این
در سوره زابا الیه الکریم
بخواند است

(۱۲)

﴿مقدمه﴾

رسالة
الناقيات
الصالحات والآيات
والصالحات والندوات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الحمد لله الذي جعل الحمد مفتاحاً لذكره وخلق الأشياء ناطقةً بحمده وشكره والصلوة والسلام على نبيه محمد المشوق اسمه من اسمه المحمود وعلى آله الظاهرين أولي المكارم والنجود وبعد جنين گوید ابن فطری بی صناعت ومنتک با حادث اهل بیت رسالت علیهم عباس بن محمد رضا الفسی ختم الله لهما بالحسنی والتعاده که بعضی از اخوان مؤمنین از ابن داعی درخواست نمودند که کتاب مفاتیح الجنان را که متداول شد بین مردم مطالعه نمایند آنچه از اربعه ان کتاب که سند دارد ذکر نماید و آنچه را که سندش بنظر من رسید ذکر نماید و اضافت کند بر آن بعضی از اربعه و در باب اول که در آن کتاب ذکر شده پس احقر خواهم ایشا از اجابت نموده و این کتاب را همان ترتیب جمع آورده و نامیدم از ابه مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم از اربعه باب باب اول در تعقیب نمازها و دعاها ای بام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعضی از اربعه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها باب دوم در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نور روز و اعمال ماههای ربی باب سیم در زیارات و آنچه مناسبت آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق ان عمل نمایند و این گنه کار و روپناه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت ﴿باب اول﴾ فراموش نفرمائید

الحمد لله الذي جعل الحمد مفتاحاً لذكره وخلق الأشياء ناطقةً بحمده وشكره والصلوة والسلام على نبيه محمد المشوق اسمه من اسمه المحمود وعلى آله الظاهرين أولي المكارم والنجود وبعد جنين گوید ابن فطری بی صناعت ومنتک با حادث اهل بیت رسالت علیهم عباس بن محمد رضا الفسی ختم الله لهما بالحسنی والتعاده که بعضی از اخوان مؤمنین از ابن داعی درخواست نمودند که کتاب مفاتیح الجنان را که متداول شد بین مردم مطالعه نمایند آنچه از اربعه ان کتاب که سند دارد ذکر نماید و آنچه را که سندش بنظر من رسید ذکر نماید و اضافت کند بر آن بعضی از اربعه و در باب اول که در آن کتاب ذکر شده پس احقر خواهم ایشا از اجابت نموده و این کتاب را همان ترتیب جمع آورده و نامیدم از ابه مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم از اربعه باب باب اول در تعقیب نمازها و دعاها ای بام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعضی از اربعه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها باب دوم در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نور روز و اعمال ماههای ربی باب سیم در زیارات و آنچه مناسبت آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق ان عمل نمایند و این گنه کار و روپناه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت ﴿باب اول﴾ فراموش نفرمائید

زیارات و طلب مغفرت ﴿باب اول﴾ فراموش نفرمائید

در تعقیب نمازها و دعاها ای بام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعضی از اربعه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها و در آن چند فصلت در تعقیب مشرک

منقول از صباح شیخ طوسی و غیره بر هر گاه سلام نماز داری سه مرتبه الله اکبر بگو و بلند کن در هر یک دستها را تا محازی گوشها پس بگو لا اله الا الله الها واحد و تحن له مسلمون لا اله الا الله ولا نعبد الا اياه مخلصين له

شبهه روز و ذکر اعمال نمازهای ماهی و نور و بند از عودات و اخرا و از کار و اربعه موج و خواص بعضی از سوره ارباب

در تعقیبات مشرک

شئی و کما یحب الله ان یسلل و کما هو اهلہ و کما ینبغی لکرم و وجهه و عز جلاله
 و الله اکبر کلنا کبر الله شئی و کما یحب الله ان یکتر و کما هو اهلہ و کما ینبغی
 لکرم و وجهه و عز جلاله سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
 علی کل نعمه انعم بها علی و علی کل احد من خلفه بمن کان او یكون الی یوم القیمه
 اللهم انی استلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و استلک من خیر ما از جو و خیر
 ما لا از جو و اعود بک من شر ما اخذ و من شر ما لا اخذ و پس بخواند سوره حمد
 ایه الکرسی و شهید الله و ایه قل اللهم مالک المملک و ایه منوره و ان سه ایه است از سوا عرف
 که اول ان ان و بکر الله است و اخزان من المحسنین پس میگوئد سه مرتبه سبحان ربک
 رب العزیز عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین پس میگوئد سه مرتبه
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اجعل لی من امری فرجا و مخرجا و ارزقنی من حیث
 احبب و من حیث لا احبب و این دعا است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد
 هنگامی که در زندان بود پس بگردش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشاید جانب آسمان و بگوید
 هفت مرتبه یا رب محمد و آل محمد صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج ال محمد و بگوئد هفت بار
 حال سه مرتبه یا ذا الجلال و الاکرام صل علی محمد و آل محمد و از جنی و اجرنی من
 النار پس بخواند درازده مرتبه قل هو الله احد و میگوئد اللهم انی استلک باسمک
 المکنون المحزون الطاهر الطهر المبارک و استلک باسمک العظیم و سلطانک الفدیه
 یا و اهب العطا یا و یا مطلق الاساری یا فکاک الرقاب من النار استلک ان
 تصلی علی محمد و آل محمد و ان نعین ربیبی من النار و ان تخرجنی من الدنیا سالما
 و تدخلی الجنة امنا و ان تجعل دعائی اوله فلاحا و اوسطه نجاحا و اخره
 صلاحا انتک انت علام الغیوب و در صحیفه علویه است در تعقیب هر فرضیه یا من لا

بعضی از این دعاها در روز دوشنبه
 در بعضی روزها و ایات در ذکر بعضی
 از عیب و مطالب منفرد خانه
 در بعضی از احکام اموات بطریق
 واتی و امید صادق که اکنون
 مؤمنین و شیعیان حضور
 اهل بیت علیهم السلام
 در حال جوعه و بعد از نماز
 و امور دیگر فایده

باب اول

مختصر از اعمال
 شب زود و مستملک
 فصل اول در اعمال
 که متعلق بمابین طلوع فجر تا طلوع
 آفتاب بدانکه از جمله اوقات
 شریفه وقت بین الطلوع
 و انبساط باره از اهل بیت
 علیهم السلام در فضیلت این وقت
 و تحریف و بنیاد و ذکر

در تعقیب اشتراک

(در اعمال شب روز)

بَسْمَلَهُ سَمِعَ عَنْ سَمْعٍ وَبِأَمْنٍ لَا يَغْلِبُهُ السَّائِلُونَ وَبِأَمْنٍ لَا يَبْرُمُهُ الْحَاجُّ الْمَلِيحُ
 أَرْقَى بَرْدِ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةِ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَنَهْ بِكَوْنِهِ إِلَهِي هَذِهِ صَلَوَاتِي
 صَلَاتِيهَا لِأَلْحَاجَةِ مِنْكَ إِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةَ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا تَعْظِيمًا وَطَاعَةً
 وَاجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِلَهِي إِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا
 أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُضْرَانِ وَنَهْ بِمَجَاذِ عَقْبِهِ
 تَمَا زَائِدًا عَارَاكَ بِبَيْتِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَعْلِيمِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَمُودَه بَرَايِ خَافِظَه
 سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ
 بِالْوِزْرِ الْعَنَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَبَصِيرَةً
 وَفَهْمًا وَعِلْمًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَرِ صَبَاحِ كَفَرِي أَيْتِ كَسَه مَرِيْبَه بَكُوْبَعْدَاز نَمُودَه
 اُعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي فِي دِينِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَدِينِي
 خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَمَنْ يَعْصِيَنِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَرَبِّ الْقُلُوبِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقِي إِذَا وَقَبَ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ
 إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْبِحْتِ
 وَالنَّاسِ وَارْخَطَ شَيْخِ شَهِيدِ مَنْفُولَتِ كَهْ حَضَرِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودَه هَرَكَه
 خَوَامِدِ كَهْ خَدَا اَوْدَادِ رَقِيَامَتِ بَرَا عَمَالِ بَدَا و مَطْلَعِ نَكْرَانِدِ و دِيوَانِ كَاهَانِ اَو نَكَشَادِ بَابِدِ
 كَهْ بَعْدَاز مَرْتَمَازِينِ دَعَا بِخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنْ مَغْفِرَتِكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي إِنْ رَحْمَتِكَ أَوْسَعُ
 مِنْ دِينِي اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ زَيْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوِكَ أَعْظَمُ مِنْ دِينِي اللَّهُمَّ إِنْ
 لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتِكَ فَرَحْمَتِكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعِيَنِي لِأَنَّهَا وَسِعَتْ
 كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِينِ بَابُ وَبِهِ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ مَنْفُولَتِ كَهْ فَرَمُودَه
 جَوْنِ

وارد شدن آنست و در بعضی اخبار
 تعبیر شده از این وقت بیاعت
 غفلت خوانند که از حضرت باقر
 علیه السلام منقولست که الملبس بعین
 علیها منقولست که الملبس بعین
 شکرهای خود شکر مفرق است
 میکند در وقت در حق عزیز
 اقیاب چنین طلوع آن کین بار
 باد که بگوید خدا را در بند و عین
 و بنده بگوید بخدا از شکر الی الی
 شکرش در دنیا و خدا را در دنیا
 کودکان خود را در دنیا و عین
 زیرا که آن در ساعت غفلت
 و بدانند خواب در این وقت بگردد
 است و نیز از حضرت باقر علیه
 مریدت که خواب در وقت صبح
 شومست و روزی که زامع میکند
 و رنگ از روز و شغیر میکند این
 خواب هر شوم است بدو شب
 خفا که روزها را در ما بین
 طلوع فجر با طلوع اقیاب
 قمت میکند

﴿تَعْقِيبُ نَجْمِ عَصْرِ مَغْرِبٍ﴾

﴿در اعمال روز و شب﴾

الْأَصْرَفَةُ وَلَا حَاجَةَ هِيَ لَكَ رِضَاوِي فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا فَضِيحَتُهَا بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَيَكُونُ دَرَجَتُهُ بِإِلَهِهِ اعْتَصَمْتُ وَبِإِلَهِهِ آثَرْتُ وَعَلَى اللَّهِ أَنْوَكَ
بِمَكُونِ اللَّهِ إِنْ عَطَيْتُ زُنُوبِي فَأَنْتَ أَعْظَمُ وَإِنْ كَبُرَتْ فَرِيضَتِي فَأَنْتَ أَكْبَرُ وَإِنْ
دَامَ بُخْلِي فَأَنْتَ أَجْوَدُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي عَظِيمَ زُنُوبِي بِعَظِيمِ عَفْوِكَ وَكَثِيرَ فَرِيضَتِي
بِظَاهِرِ كَرَمِكَ وَأَفْعُ بُخْلِي بِفَضْلِ جُودِكَ اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ | تَعْقِيبُ نَجْمِ عَصْرِ مَقُولِ زَمْتِ مَجْدٍ | وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّا
أَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَبْدِي لَيْلٍ خَاضِعٍ قَصِيرٍ بِأَيِّ مَكِينٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِي
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُورًا بِسُكُونِ اللَّهِ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ
لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَشْبَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تَرْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يَنْفَعُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْبُشْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكُرْبِ وَالرَّحْمَةَ بَعْدَ الشَّدِيدِ
اللَّهُمَّ مَا بَيْنَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَارْحَمْنِي
صَادِقٌ عَلَيْهِ مَنْفَعَتُكَ هَرَكَةُ اسْتِغْفَارِكَ بَعْدَ زَمَانِ عَصْرِ مَقُولِ مَرْتَبَةً بِمَا مَرَدَّ حَقُّكَ الْأَرْوَاحُ
كَاهِ رَدَّ وَابْتَدَأَ انْحِصَارَ مَا مَرَدَّ نَفِي عَلَيْهِ هَرَكَةُ جَوَانِدِ إِيَّاكَ أَنْ تَزْلِمَنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَابْتَدَأَ عَصْرَ
دَرَجَتِهِ بِكَ رَدَّ بَرَايَ وَرَدَّ رُزْقِي مِثْلَ عِلْمِي خَلَا بِقُدْرَتِهِ رُزْقِي وَسَجَّتْ خَوَانِدِي دُعَايَ
عَشْرَةَ دَرَجَاتٍ وَمَاءَ وَأَفْضَلُ أَوْقَاتٍ أَنْ بَعْدَ عَصْرِ رُزْجِعَهُ أَنْتَ وَإِنْ دُعَا بَعْدَ زَمَانِ مَرَدَّ

خَوَامِدِ | تَعْقِيبُ نَجْمِ مَغْرِبٍ مَقُولِ رَمَضَانَ مِنْ مَجْدٍ | شَد

بَعْدَ زَمَانِ رَمَضَانَ عَلَيْهَا مَكُونِ إِنْ اللَّهُ وَمَلَأَ رُكْنَهُ بِصَلَوَاتٍ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ بِسُكُونِ مَقَرَّتِهِ بِبِمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْأَحْوَالِ وَالْقُوَّةِ الْإِبَالَةَ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَمِّهِ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ

تَقِيَّتِكَ وَحَدِّكَ لِأَسْأَلُكَ لَكَ
لَكَ الْحَمْدُ وَاللَّهُ الشُّكْرُ
عَلَى حَقِّ تَرْضَا وَبَعْدَ الرِّضَا
وَأَذْكَارُ وَارِدُهُ وَرَابِعٌ وَقْتُ غَيْبِ
الْغَيْبِ كَرَمًا بِبَارِكَاتِ وَطَبَقِ
أَهْلًا ذَكَرَ مُنْجَاتِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
فِيهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ أَنْتَ كَتَبْتَهُ إِذَا نَبِيٌّ
بِأَقْبَاتِ الصَّالِحَاتِ وَبِرَّ خَوَانِدِ
إِنْ دُعَاكَ لِأَسْأَلُكَ لَهُ وَالْمَلَأْ
وَحَدِّكَ لِأَسْأَلُكَ بِبَيْتِ
وَلَهُ الْحَمْدُ بِبَيْتِ
رَبِّي وَفَوْقَ لَا يَمُوتُ
بِيَدِ الْخَيْبِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَبِحَوْلِهِ إِذَا نَبِيٌّ
وَأَسْأَلُكَ بِمَكُونِ اللَّهِ إِنِّي
وَأَسْأَلُكَ بِأَقْبَالِ قَارِيَّتِكَ
إِذَا بَارَكْتَ وَخَوَّصْتَ بِكَ
وَأَصْوَاتِ دُعَايِكَ

در تعقیب نماز مغرب (۱۱)

پس بگوئی سبحانک لا اله الا انت اغفر لی ذنوبی کلها جمیعاً فإنه لا یغفر الذنوب
 کلها جمیعاً الا انت پس نافله مغرب بخامیاد و روان چهار رکعت بدسلام و تکلم مکن ما بین
 انها و شیخ فرموده که روایت شده که در رکعت اول سوره قل یا ایها الکافرین بخوانند و در رکعت
 دوم قل هو الله احد و در رکعت دیگر هر چه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی
 علیه السلام در رکعت سوم سوره حمد و اول سوره حدید میخواند تا وهو علم بذات الصدور و در رکعت
 چهارم حمد میخواند و آخر سوره حشر یعنی زلوا نزلنا هذا القرآن تا آخر سوره و مستحب است که
 بخوانند در سجده آخر نوافل در هر شب و خصوصاً در شب جمعه فقیر به اللهم انی استسک
 بوجهک الکریم واسمک العظیم و ملکک القدیر ان تصلی علی محمد و آلِهِ ان تغفر
 لی نبی العظیم انه لا یغفر العظیم الا العظیم و چنان نافله فارغ شد پس هر چه میخواهی تعقیب
 بخواند و میگوئی ده مرتبه ماشاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله پس بگوئی اللهم انی
 استسک موجبات رحمتک و عزائم مخیرتک و النجاة من النار و من کل بلیة و
 الفوز بالجنة و الرضوان فی ذالک السلام و جوار ربیک محمد علی و آلِهِ السلام اللهم
 ما بنا من نعمه فینک لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک و بخواند ما بین نماز مغرب
 و عشاء نماز غفیله را و ان دور رکعت در رکعت اول بعد از حمد بخواند و ذالنون اذ ذهب
 مغاضباً فظن ان لن نقدر علیک فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک
 انی کنت من الظالمین فاستجبنا له و نجیناه من العنم و کذلت نوحی المؤمنین و در
 رکعت دوم بعد از حمد بخواند و عنده مفاتیح الغیب لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البر و البحر
 و ما نسط من ورقه الا یعلمها و لا حبه فی ظلمات الارض و الارطوب لا یابس الا فی
 کتاب مبین پس سهواً بقنوت بر میدارد و میگوئی اللهم انی استسک مفاتیح الغیب انی لا
 یعلمها الا انت ان تصلی علی محمد و آلِهِ و ان تفعل لی کن او کن ایجابی بن کلمه حاتم
 ذکر میکنی پس بگوئی اللهم انت ولی نعمتی و الفارر علی طلبی تعلم حاجتی فاستسک

شیخ ما روایت کن ان تصلی
 علی محمد و آلِهِ و ان توب
 علی ذنوبک انت التواب الکریم
 و چون خوانستی توبه نماز تو
 و حاجت دارد و وقت بیست و نه
 بار باشد کن بان و ادب بیست و نه
 بار است و جمله از ان بطور
 انحضار است که مقدم را در
 در وقت داخل شدن یا بی
 و میگوئی بسم الله و یا الله اعوذ
 بالله من الرجس الخس
 الخس الشطان الرجیم و چون
 کف کردی بسم الله میگوئی
 در تمام حالات مستور کردن
 خود را از ناظر غیر مرد و حرام
 در این حال رو بقبله و پشت
 بقبله نشستن و سجده است
 آنکه بگوئی در حال نماز
 اللهم انی استغفر

(تَعْفِيفُ مَا زَعَمْنَا وَصَبْحُ)

(در آداب بیت الخلا)

بِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا إِلَى رِجَالِكَ خُودِهَا مَطْلَبِي كَمَا رَوَيْتَهُ
که هر که این نماز را بخواند و حاجت خود را بخواند خداوند تعالی با او عطا فرماید آنچه را که خواهد

(تَعْفِيفُ مَا زَعَمْنَا مِنْ قَوْلِ مَنْ تَجِدُ)

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَبَسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَإِنَّمَا أَطْلُبُهُ بِخَطَرٍ أَنْ تَخْطُرَ عَلَيَّ قَلْبِي فَاجُولُ
فِي طَلْبِهِ الْبُلْدَانَ فَانَا فِيهَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَجْرَانِ لَا أَدْرِي فِي سَهْلٍ هُوَ أَمْ فِي جَبَلٍ أَمْ
فِي أَرْضٍ أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى يَدَيَّ مِنْ وَمِنْ قِبَلٍ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ
عِلْمَهُ عِنْدَكَ وَأَسْبَابُهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ الَّذِي تَقْبِلُهُ بِالطَّفِيفِ وَتُسَبِّهُ بِرَحْمَتِكَ
اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَاجْعَلْ بِأَرْبَتِ رِزْقِكَ لِي إِسْعَاءً وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَ
مَا خَذَهُ قَرِيبًا وَلَا تَعْنِي بِطَلْبِي لَمْ تُفَدِّدْ لِي فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ عَنِّي عَنْ عَدَائِي
وَأَنَا فَهَيَّرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَجِدْ عَلَيَّ عَجْدًا بِفَضْلِكَ إِنَّكَ

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **مَوْلَى كَوْبِدْ** که ابتدا غایب طلبت و مستحبست نزد
عشاء هفتم شبه سوره انا انزلناه بخواند و آنکه در نماز و نبره و آن در رکعت نافله نشسته است
بعد از نماز عشاء صدایه از قرآن بخواند و مستحب است عوض صدایه سوره اذا وقعت لواقعه

در هر رکعت و سوره هو الله **تَعْفِيفُ مَا زَعَمْنَا مِنْ قَوْلِ مَنْ تَجِدُ** احد در رکعت دیگر بخواند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَاجْعَلْ لِي إِخْلَافَ فِيهِ مِنْ الْحَيِّ يَا ذَا نِعَمَتِكَ إِنَّكَ هَدَيْتَنِي
مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَالْأَوْصِيَاءِ
الرَّاضِينَ الْمَرْضِيِّينَ يَا فَضِيلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ يَا فَضِيلَ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْهِمْ وَعَلَى آرْوَاهِمُ وَآجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَأَنْ صَلَوَاتُكَ دَرَعٌ مَجْمُوعَةٌ
نَزَّادَةٌ بِأَفْضَلِ بِنَادٍ وَبِكَ اللَّهُمَّ أَحْسِنِي عَلَى مَا أَحْبَبْتَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ
وَإِسْمِي عَلَى مَائِكَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ وَأَتُوبُ
إِلَيْهِ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ اسْتَسْقِ اللَّهُ الْعَافِيَةَ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ اسْتَسْقِ بِإِلَهِ مِنَ النَّارِ وَبِكَ مَرْتَبَةٌ

طیاب عافیة و آخر جمله
تجیبات عافیة و وقتیکه
افراد را بچند از تو دفع شد
اللهم از رزقی الحلال و
تجیبات الحلال و چون خوانی
استجاب که اول استبرأ میکنی
دعا رویت ابرار بخواند الحمد
فقد آتی جعل الماء طهورا
و از تجلیل تو در وقت
استجاب میکنی اللهم تحسین
تسبیح اعقده و استغفر
و حق منی علی النار و عاز جانه
خود بخواند دست راست بر زمین
میکشی و میکنی الحمد لله
اما طعنی الاذی و هتانه
طعامه و شرابه و عافیه من
البلوی پس بر زمین میاید و مقدم
میدار بلایه را سعاد بر باد چپ
و این دعا را بخواند

در تعقیب نماز صبح (۲۰)

وَأَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ وَصَدْرَتَهُ أَسْأَلُ اللَّهَ الْحَوَّالَ الْعَظِيمَ وَصَدْرَتَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ
 الْحَيُّ الْمُبِينُ وَصَدْرَتَهُ تَوْحِيدَ وَصَدْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدْرَتَهُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَصَدْرَتَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِنِجَاتِ مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ مَعْصُومًا بِدِينِ مَا يَكُ الْمَنْبِغِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَائِمٍ وَطَارِفٍ
 مِنْ شَأْنٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ
 خَوْفٍ يَلْبِاسٍ سَابِغَةٍ وَلَا آهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي أذِنَهُ
 بِجِدَارِ حَصِينِ الْإِخْلَاصِ فِي الْإِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالْتِمَاسِ بِجَلِيلِهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَيَّ
 لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُولَى مِنْ الْوَالِدِ وَأَجَانِبُ مِنْ جَانِبِ الْوَالِدِ اللَّهُمَّ بِهِمْ
 مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَنْقَبَهُ بِالْعَظِيمِ حَجْرُ الْأَعَادِي عَنِّي بِسَدِّ بَيْعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
 واین دعا در صبح و شام خوانده میشود و آن دعای اهل المؤمنین علیهاست در ایامه المیت و در وقت
 روایت شده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقًّا اَلِدُعَاةِ دَعَاةِ دَعْوَانِکِ وَدَعْوَانِکِ وَجَدَامِ وَفَرْخَانِکِ
 سرفرو دامن یا خراف در هنگام پیر و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه روایت کرده که هر که بعد از
 نماز صبح و نماز مغرب بگوید هَمْدُ رَبِّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 حَقًّا دَفْعَ كُنْدَاوِ هَمْدَا دَفْعَ نَوْعِ اَزْ اَنْوَاعِ بَلَاةِ اَلْاَسَانِ اَنْ اَنْ اَبَادَ وِیْدِی دَعْوَانِکِ بَاشَدَ وَاکْرِشْفِی بَلَدَ
 مَحْشُودَ اَزْ اَشْفَاءَ وَفُوشَهْ شُودَ اَزْ سَعْدَا وَنَهْرَا اَنْ اَنْضَرَتْ رُؤَا اَنْ کَرَدَهْ کَرَاةِ دِنَا وَاخْرَثَ وِدْفَعِ
 دَر دِجْمِ اِنْدَا عَاذَا بَعْدَا زِ نَمَازِ صُبحِ وَمَغْرِبِ بِنِوَانْدَا اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَیْکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی وَالبَصِيرَةَ فِی دِیْنِی وَالبَیِّنَ فِی
 قَلْبِی وَ الْاِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَ السَّلَامَةَ فِی نَفْسِی وَ التَّعَاةَ فِی رِزْقِی وَ التَّکْرَمَ اَبَدًا مَا اَبْقَیْتَنِي

الحمد لله الذي عرفني لذاته
 و آتاني في جمدي قوته
 و اخرج عني اذاه بالهايفة
 بالهايفة بالهايفة لا
 يقدر القادرون قدرها
 و چون خواستی وضو بکبری
 ابتدا میکنی بموالک نمودن
 که هر هاز یا کبر میکند و بلیغ
 را بر طرف و حفظ از یاد میکند
 و باعث زیادتی حیات
 و خوشبختی حقیقات است و در
 کلمات نماز با سوال افضل
 است از هفتاد و یکت بفرمان
 سوالک و اگر سوالک باشد
 انگشت خمری است از آن و
 سزاوار است که در وقت وضو
 گرفتن در قبضه بنشیند
 ظرف ابرو در جانب راست خود
 میکند اری و چون نگاه
 را با افق انداخته

(فی فضیلت بعض ائمه)

در آداب وضو

شیخ ابن فهد در عده الداعی از حضرت امام رضا علیه نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز وضو
 این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه انسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او
 لَیْمَ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ
 اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا إِلَّا إِلَهُ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا
 لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ يُبْحِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ
 مِنْ اللَّهِ وَفَضِيلٍ لِمَنْ سَمَّوْهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ
 لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ
 الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ جَمِيعٌ
 مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ كَانَ مِنْكَ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **مَوْلَفَكْوِيدُ**

که شیخ مائتفه الاسلام نوری نور الله مرقد در کتاب دارالسلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم
 ربانی جناب حاج ملا فحملى سلطان ابادى نقل فرموده که فاضل مقدس اخوند ملا محمد صادق
 عراقى در غایت معنی و پریشانی و بد حالی بود و هیچ وجه برای او کفایتی نمیشد تا آنکه شبی در خواب
 دید که در یکواری خیمه بزرگی باقیته سر ناپاست رسید این خیمه از کیت گفتند از کف حصین و غنای
 مضطر مسکین حضرت قائم مهدی و امام منظر مرقع عجل الله فرجه میباشد پس تعجیل خدمت آنحضرت
 شرف گردید و معنی حال خود را با آنحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعای برای کفایتش کار و رفع غم
 خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بستند از او لاد خود و اشاره فرمود با او و پنجه او اخوند از خدمت
 آنحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بان اشاره فرموده بود دید بستند و جبر مغنم
 عالم اجدد و توبه جناب آیت محمد سلطان ابادی است در آنچه در روز و سجاده نشسته مشغول غنا
 و قرانتست اخوند برسد سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس بستد برای کفایتش مر و من
 در آن او را دعای تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه اند غادر خاطر او بود و قصد کرد خانه
 بستد را و پیش از این خواب اخوند از بستد منافرد نارک او بود بجهتی که انرا ذکر نمیکرد پس چون بخدمت
 بستد رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلائی خود نشسته مشغول ذکر و استغفار را

اللَّهُمَّ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ
 طَهُورًا وَآوَى تَجَلُّهُ نَجَاتًا
 بَيْنَ مَشِيئَتَيْهِ خَيْرًا مِنْ
 إِذْ أَنْكَرَ وَأَخْلَطَ فِي آبِ كَيْفٍ وَبِكَيْفٍ
 دَرَسَتْ وَأَخْلَكَ رَدَّ وَتَدْرَسَتْ
 عَرَفْتَ آبَ نَيْمِ اللَّهِ وَبِأَلْفِ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ
 وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَّطِّهِينَ
 بَيْنَ سَرْدِ فَعْدِ مَضْمُونِ كَيْفِي
 بِأَسْرَفِ آبِ كَيْفٍ اللَّهُمَّ
 لَقِّنِي حَقِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَطْلِقْ لِي آبًا يَدِينُ كَلَامَكَ
 بَيْنَ سَرْدِ فَعْدِ اسْتِشْقَاقِ كَيْفِي
 وَيَكُونُ اللَّهُمَّ لِأَخِي مِنْ عَلَيٍّ
 رَجِيحَ الْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ مِنْ
 كَيْفِي وَرَوْحَهَا وَطَبِيبًا
 بَيْنَ سَرْدِ كَيْفٍ مِنْ مَوْتِ
 وَيَكُونُ اللَّهُمَّ
 بَيْنَ سَرْدِ كَيْفِي

سلام کرد پس بجا آورد و بتعی نمود مثل آنکه از قضیه مطلع باشد پس بخوند برای
کتابش امرویش دعا بخواند پس بتد تعلم او نمود همان دعا را که در خواب باو تعلم فرمود بود
پس بخوند مشغول بآند عا شد بآند که نماز و دنیا از هر طرف باورد و آورد و از سخن و بد حاله بپزدگام
و مرحوم حاج ملا فضل رحمة الله علیه بتد زامح مبرک مدح بلیغ او را ملاقات کرده بود و مقدم
از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که بتد تعلم او بخوند کرده بود در خواب و بپلدری پس
سر چیز است اول آنکه در عقب فجر دست بر سپند گذارد و هفتاد مرتبه بافتاح بگوید و در وقت
کند بخواند این دعا که در کاف است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلم فرمود از امیر از صحابه
که مبتلا بود بنا خوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا بآند که زمانه ناخوشی و پریشانی از او برطرف
و لا حول و لا قوة الا بالله توکل علی الحي الذی لا يموت و الحمد لله الذی لم یخذل
و لا داء و لا یکن له شریک فی الملک و لا یکن له ولی من الدنیا و کثیره تکبیر اسم
در عقب زهای صبح بخواند دعا را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این آواز را باید غنیمت شمرد
بخواندن آن مواظب نمود و از فوائد آن غفلت ننمود و بدانکه سجده شکر بعد از نمازها مستحب
مؤکد است و دعا و از کار بسیار در حال و آرد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی
صد مرتبه شکر اشکر ا بگو و اگر خواهی صد مرتبه عفو اعفوا و نیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه
در این سجده گویند آنستکه سه مرتبه بگویند شکر الله و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت
غروب آفتاب و از کار بسیار از حضرت رسول محمد صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرين عليهم السلام مأثورست
است و تحریر و ترغیب بشمار بر محافظت بند و وقت در ایات و اخبار و آرد شده است و ما در
این مختصرین که چند دعای معتبره که ما میکنیم اول مشایخ حدیث بسند های معتبره از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده اند که فریضه و واجبست بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه
پیش از غروب آفتاب بخواند لا اله الا الله و حده لا شریک له له الملک و له
الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر
و در بعضی از روایاتست که اگر نرسد شود قضا کنید که لازمست در وقت و نیز از آنحضرت در روایات
معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب مرتبه بگو اعوذ بالله التیمع لعلیم من همزات

فوق تکرار سجده و
لا یؤثر و یصحی نور بنیض
الوجه بی بیدار
یکت اب بجهت شنیدن
دست و در وقت شنیدن
میگردد اللهم اعطنی کل
بی بی و الخلد فی الجنان
بیبی و حاجت بی حاجات
بیبی و دست چپ بی بی
در وقت میگویند اللهم
لا تعطنی کل بی بی
و لا من و را و ظهره و لا
تجعلها مغلوله الی العقی
و اعوذ بک من مقطعات
النیران بی بی کل جلوی
و بر طوبت دست راست خود
و میگویند در این حال اللهم
عنی و حتمک و در کار
بی بی کن

دُعای وزیکشید

از ابن فتن مسجد

الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّمِيمُ الْعَلِيمُ سَمِ وَبِيزَا
 أَنْحَضِرُ رَوَيْتُكَ كَمَا مَنَعْتَ شَمَاكَ دَرَهْ صُجُوعِ وَشَامِ سَمِ مَرْتَبَةِ ابْنِ دَاغَا بُوَابِئِدِ اللَّهُمَّ
 مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ الْآبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَلَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي
 وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ
 اللَّهُمَّ امدُدْ لِي فِي عُمُرِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَأَنْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَإِنْ كُنْتُ
 عِنْدَكَ فِي لَيْلٍ الْكِتَابِ شَفِيعًا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا فَإِنَّكَ تَحْوُمَا تَشَاءُ وَتُنْثِي وَ
 عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ جَاهِدُ وَنَهْزَا أَنْحَضِرُ مَنْفُوتُ كَمَا دَرَهْ صُجُوعِ وَشَامِ ابْنِ دَاغَا بُوَابِئِدِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا حَبِطَ اللَّهُ
 أَنْ يُجِدَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ خَلَقْتَهُ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بِعَمْرِ دَرَهْ صُجُوعِ وَشَامِ دَرَهْ مَرْتَبَةِ بُوَابِئِدِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

یا اهای خود را و بخواند در
 اینحال اللهم تبتنی علی
 الصبر طوبی و تبتنی علی
 الأقدام و انجعل تبعی
 فیما ترضیک تعنی یا انا الجار
 والاکرام و یومن فارشد
 از وضو میگوید اللهم ارب
 انشاک تمام از وضو و تمام
 افضله و تمام از وضو و تمام
 و تبتنی و یومن از وضو و تمام
 لله رب العالمین و یومن
 مؤذنه قدر از وضو و تمام
 پس بعد از فراغ از وضو و تمام
 خوش بجا و صبر پس روانه
 میشود بجانب مسجد با
 حال سکنه و وقار و میگوید
 در وقت بیرون شدن از خانه
 بجهت رفتن بمسجد بگوید
 اللهم تبتنی علی
 الصبر طوبی و تبتنی علی
 الأقدام و انجعل تبعی
 فیما ترضیک تعنی یا انا الجار
 والاکرام و یومن فارشد

وارجله دعاها در ایند وقت نما
 در ذکر دعاهای بار هفت
فصل سیم عشرتک بعد از این خواهد آمد
در عبادت وزیکشید منقول از ملخص صحیفه بجا به
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا
 أَسْكُ إِلَّا بِجَبَلِهِ بِكَ أَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَخْرَانِ وَطَوَارِقِ الْحَدَثَانِ وَمِنْ نَفْثِ الْمُدَّةِ قَبْلَ
 النَّاقِبِ الْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ
 أَسْتَعِينُ فِيمَا يَفْتَرُونَ بِي مِنَ الْبَغَاةِ وَالْإِنْتِجَاحِ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ
 وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَرَبِ الشَّيَاطِينِ

(دُعای رزق خشنبند)

اَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْقَدِيْ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا حَمْدًا اَبَدًا لَا يَنْقَطِعُ اَبَدًا
 وَلَا يَحْصِيْ لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْ خَلَقْتَ فَتَوَيْتَ وَفَدَرْتَ وَ
 قَضَيْتَ وَاَمَّتَ وَاَحْبَبْتَ وَاَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَاَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ
 اَسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمَلِكِ اُخْوَيْتَ اَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيْلَتُهُ اَنْفَطَمَتْ
 حَيْلُهُ وَاَقْرَبَ اَجَلُهُ وَنَدَانِيْ فِي الدُّنْيَا اَمَلُهُ وَاَشَدَّتْ اِلَى رَجْحِكَ فَاقْتُلْهُ
 وَعَظْمُكَ لِغُرْبِيْطِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتْ وَعَثْرَتُهُ وَخَلَصْتُ لِرُجْحِكَ تَوَيْتُهُ فَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَاَرْزُقْنِيْ شِفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تُخَيِّرْ مِنِّيْ صُحْبَتَهُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَفِضْ لِيْ
 فِي الْاَرْبَعَاءِ اَرْبَعًا اجْعَلْ قُوْنِيْ فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِيْ فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِيْ فِي ثَوَابِكَ

وَزُهْدِيْ فَيَا بُوْحِبِّ اَللّٰهُمَّ **دُعَاؤُ رِزْقِ خَشْنَبَنْدِ** عِقَابِكَ اِنَّكَ لَطَيْفٌ لِّمُنَاشَاةِ

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ) **دُعَاؤُ رِزْقِ خَشْنَبَنْدِ**

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَزْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَفَا
 ضِيَانَهُ وَاَنَا فِي نِعْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَبْقَيْتَنِيْ لَهُ فَاَبْقِنِيْ لِامْثَالِهِ وَصَلِّ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ
 مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ وَلَا تَجْعَلْنِيْ فِيْهِ وَفِيْ غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ يَارِثُكَ اَللّٰهُمَّ اَكْتَسَابِ
 الْمُنَاثِرِ وَاَرْزُقْنِيْ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيْهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاَصْرِفْ عَنِّيْ شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيْهِ
 وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ بِيَدِكَ الْاِسْلَامُ اَنْوَسْتُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْفُرَّانِ
 اَعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ وَبِحُكْمِ الْمُصْطَفِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَاعْرِضْ
 اَللّٰهُمَّ زِمْنِيْ اِلَى رَجْوَتِهَا قَضَاءَ حَاجَتِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَقْضِ لِيْ فِي
 النِّجْمِيْنَ خَسًا لَا يَتَّبِعُهَا اِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يَطْبِقُهَا اِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً اَفْوَى بِهَا
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ اسْتَحَقُّ بِهَا جَزِيلَ مَسْئُوْبَتِكَ وَسَعَةً فِي الْحَالِكِ مِنَ الرِّزْقِ

رزق خشنبند مغفورا و دعای
 به مستجابا انك انت المغفور
 الرحيم بن ازان واقامه ميگردد
 بهر نماز و عابدين ازان واقامه
 فاصلي ميگردد بلك بعد يا
 نشني و اين دعا را بهر اني
 اللهم اجعل قلبي طاروا
 عني فاذا ارزقني اذرا
 واجعل لي عند قبري تسوية
 صلى الله عليه وآله وسلم
 وقرارا واجه خواهي دعا
 ميگردد حاجت خود را از
 حتمت طلب ميگردد بزرگه
 دعا در بين ازان واقامه
 رزق خشنبند رزق خشنبند
 واقامه ميگردد بلك بعد از گفتن
 اللهم اجعل قلبي طاروا
 عني فاذا ارزقني اذرا
 واجعل لي عند قبري تسوية
 صلى الله عليه وآله وسلم

﴿ اذبح خولك ذرنا ﴾

الْحَلَالِ وَأَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُورِ
الْغُمُورِ فِي حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوْسُلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ نَافِعًا إِنَّكَ ذِي عَازِي رُوزِ جَمْعُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ الْفَنَاءِ الْأَشْبَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي
لَا يَنْبِي مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شُكْرِهِ وَلَا يَحْتَجُّ مِنْ دَعَاةٍ وَلَا يَفْطَعُ رَجَاءً
مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَ
سُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَجَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأَكَ
مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَدُّكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خَلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَإِنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ آدَمَى مَا حَمَلْتَهُ إِلَى الْجِبَادِ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى أَلْجَأَهُ
وَأَنَّهُ بَشَرٌ مِثْلَهُ مِنْ الْبَشَرِ أَنْذَرْتَهُ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ تَبَتَّنِي
عَلَى دِينِكَ مَا أَحْبَبْتَنِي وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ تَابِعِيهِ
وَاحْسِرْ لِي فِي مَرْتَبَةٍ وَوَقِّفْنِي لِذِي قَرْنِ الْجَمْعَاتِ وَمَا أَوْجِبْتَ عَلَيَّ فِيهَا مِنْ الظَّاعَاتِ
وَقَمَّتْ لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ذِي عَازِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ اِي عَارُوزٌ وَشَيْبَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُصْطَفِينَ وَمَقَالَةُ الْمُخْتَرِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جُورِ الْجَائِرِينَ
وَكَيْدِ الْحَايِدِينَ وَبَغْيِ الظَّالِمِينَ وَأَحْمَدُ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَحِيدُ
بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ بِلَا مِثْلِكَ لِأَنَّكَ فِي حُكْمِكَ وَلَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ أَنْشَأَكَ

تَوَلَّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْفِخْ سَامِعَ قَلْبِي
لِتُكْرِكَ وَتُبَيِّنَ لِي عَلَى دِينِكَ
وَدِينِ نَبِيِّكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ بَيْنَ مَهْبِطَيْهِ
مَا زِدْ حَاضِرِي مِثْلِي قَلْبِي خَيْرًا
وَمَا زِدْ غَائِبِي مِثْلِي مُقَامَ خَيْرًا
وَعَطَّتْ وَجَلَّتْ مَوْلَايَ خَيْرًا
كَرَّمْتَهُمْ مَلَائِكَتُكَ يَا وَدَّامَةَ
وَجَانِ بَاشِ كَرِيمًا وَإِرَاحَتِي بِنَبِيِّ
وَجَانِ إِزْكَرًا وَأَوْكَلَمًا كَرِيمًا
جَانِبِي بِكَيْفِ مَوْجِبَاتِكَ بَيْنَ
سَائِرَتِي يَا قَارِئِ خُشُوعِ وَرَحْمَتِي
كَرَّمْتَهُمْ دَابِرًا لِي يَا مُصْطَفِي
مُقَابِلِي مَرَاتِنِي كَمَا أَتَى بِلَيْسِي وَنَا
بَيْنَ قَدَمَيْهَا يَتَقَدَّرُ

اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِي مِنْ شُكْرِ نِعْمِكَ مَا نَبْلُغُ فِي غَايَةِ رِضَاكَ وَاَنْ تُعِينَنِي عَلَيَّ ظَلَمَتِكَ وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ وَاَسْتِحْفَاقِ مَوْثِقِكَ بِلِطْفِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحُمَتِي بِصِدْقِ عَمَلِي عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْبَبْتَنِي وَتُوقِفَنِي لِإِسَاءَتِنِغْنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَاَنْ تُبَشِّرَ بِكَرَامَتِكَ صَدْرِي وَتَمُطِّئَنِي لِوَيْهِ وَزُرِّي وَتَمُنِّحَنِي التَّلَامَةَ فِي دِينِي وَتَقْبَلَنِي لِأَنُوحِشَ فِي أَهْلِ أُمَّةٍ أَيْمَنَ أَحْسَانِكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي

کَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى | **فَصِيلُ جَهَارُومٍ** | مِنْهُ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ

در فضیلت اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امپان نام است از سایر ایام و ایام مزید رفعت و شرافت و نباهت از رسول خدا صلی الله علیه و آله و او باشد که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت و در هر ساعت هفتاد و شش هزار کس از جهنم آزاد و از حضر صادق وارد شد که هر که به ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد و از آثار قبر و نیز از انحضرت بقولت که جمعه را حق و حرمتی عظیم هست پس تنها صلیب نگرانی حرمت از او تقصیر میکنی در چیزی از عبادت و حق تعالی در آن روز و تقرب جوید و خدا بعبادت شما شایسته و اولک تمام جمیع محرمات خدا را از آن بر که خدا ثواب طاعتها را مضاعف میکرداند و عقوبت گناهها را محو مینماید و در رجات مؤمنان را در دنیا و عقبی بلند میکند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را از نذر داری بنماز و دعا تا صبح بکن بد و سبک خداوند عالم در آن جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان باسمان اول میفرستند که حسناات ایشان را زبانه گردانند و گاهان ایشان را محو کنند و حق تعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از انحضرت مروی است که گاه هست که مؤمن دعا میکند برای حاجت و حق تعالی قضا حاجت او را ناخبر میکند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادرت یوسف از حضر جعفر علیه السلام شنید دعای طلب امزش گاهان خود کردند گفت سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضر فرمود که ناخبر کردی که در هر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از انحضرت مرویست که چون شب جمعه میآید ناخبر در نیاس از آب بیرون میاورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حق تعالی را ندامت میکنند که

نگشت مالک شبر باز کرده
روز جمعه میکند از به و نظران را
بموضع سجده مسافتی ازین است
فروضه صحیح کن فرید الله
و تکبیر الاخر ابریکو و محبت
است که شش تکبیر دیگر در وقت
اضافه کند در هر تکبیر در شش
را بلند کنی تا اندازه وقت
گویی در حال تکبیر دستها
در قبضه باشد و انگشتها
غیر از انگشت بزرگم چیده
باشد و بخواند دعاها را تکبیر
و باین طریق که بعد از تکبیر
گوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمَلِكِ
نَعْمِ الْبَيْنِ لِأَنَّكَ تَقْبَلُ
تَسْجُدَاتِ بَنِي طَلْتِ وَتَقْبَلُ
قَاتِعِينَ لِي زَيْتِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذَّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَبِعَدْلِكَ
تَكْبِيرِي عِنْدِي مَكْرُومًا
وَسَعْدًا

در اعمال شب جمعه

جهنم ازاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمهر ثواب شهیدان دارد و در قیامت بمن از غلام
 الهی مشغول میگردد و هر که استغفار بجزمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بخواند و
 بالمحرمات الهی در آن عمل آورد بر خدا لایقست که او را با نش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و
 بسندها بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که افتاب طالع نگریده است در روز یکشنبه
 از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر بر میخورند سلام میکنند و میگویند امروز
 روز شایسته ایست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را در پایند
 که بکاره بفرزند عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را میآمرزد و رحمت خود را بر

ایشان نازل گرداند فضایل شب و روز اما اعمال شب جمعه

بر آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بد که چند عمل اول بسیار گفتن سبحان الله و الله اکبر
 و لا اله الا الله و بسیار صلوات فرستادن همانا رواستند که جمعه شش روز است و روزش
 بسیار روشن بر بسیار بگویند سبحان الله و الله اکبر و لا اله الا الله و بسیار صلوات بفرستند
 بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اهل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است
 و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و میگوید
 هزار پشه را و با لامیره هزار درجه و مستحبست که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله
 عليهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بر میآیند با قللههای طلا و صدفهای نقره و نمی نوبند
 در بین پنجشنبه و شنبه و روز جمعه تا افتاب غروب کند بخیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی
 فرمود که مستحبست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبست آنکه
 بگوید **اللهم صل على محمد و آل محمد و تحل قمرهم و أهلك عدوهم من الجن و الإنس**
من الأولین و الآخرین و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت
 بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند باین نحو **استغفر**
الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم و انوب الیه توبه عبد خاضع میسکین مسکین
لا یستطیع لقیه صرفا و لا عدلا و لا تقعا و لا خیرا و لا حیوة و لا موتا و لا
نورا و صلی الله علی محمد و عترته الطیبین الظاهرین الاخیار و الابرار

بالادب تمام وضو قلب و
 فکر در مسائل آن و بعد از فراغ
 بقدر کفایت ناک پیشوی
 بی بخوان سوره از قرآن و
 است که امثال سوره عم و
 قل لا اله الا الله و
 بسیار آن نیز بقدر کفایت ناک
 بیایستی بر اینها را بلند
 میکنی بجهت گفتن تکبیر بر هر
 که سابق ذکر شد پس در روز
 و میکند از دست راست را
 در سرفاویه زانست پیش از
 گذاشتن دست چپ بر زانوست
 چپ و انگشتان گفتند
 از هم باز میکنی و در یکی آنها
 را از زانویهای خود و گوی
 خم نموده و گردن را کشد
 با کمر و نظر را باین قدرها
 میافکند و بگوید سبحان ربی
 العظیم و بحمد و سزاوار
 است که

در اعمال شب جمعیه

در آداب رکوع

و سلمت لهما و قبا انك در شب جمعیه این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار
 روایت شده بخیر اسرائیل کف سه ظمین الراجحہ بن من احقاف واقعہ آم سجده آم دعا طوی
 اقرب جمعہ و اگر فرصت ندارد اخبار کند واقعہ و سوره های قبل از آن را که روایت شده از حضرت
 صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعیه سوره اسرا را بخواند نبردناجی است حضرت قاهر علیه السلام برسد از احوال
 الشخص باشد و فرمود که هر که سوره کاف در هر شب جمعیه بخواند نبرد مکر شهید و حق تعالی او را در روز
 قیامت با شهید محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که هر سه ظمین را در شب جمعیه بخواند
 از درویشان خدا باشد و در امان و جان حق تعالی باشد و فرمود تنگدستی در دنیا با او نرسد در آخرت
 خدا از بهشت انقدر باو عطا کند که او را ضیعی در روز پاداه از رضا باو کرامت فرماید و صدق از
 حور بان بهشت باو تزیین نماید و فرمود که هر که سوره المجد در هر شب جمعیه بخواند حق تعالی در قیامت
 نامه او را بدست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از در رفاه عهد و ال او عظیم باشد و
 بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره من را در شب جمعیه بخواند از خیر دنیا و عقبه انقدر
 باو عطا کنند که نداده باشند مگر پیغمبر مرسل با ملک مقرب و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد
 از اهل خانه او حق خادمی که او را خدمت کرده است اگر چه داخل بهشت او نباشد و در حد شفاعت کردن
 او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعیه یا در جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا
 باو تزیینی بی نسی و در آخرت از فرج و ترس روز قیامت این باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره
 واقعہ را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حاله و تنگدستی نرسد و هیچ
 آفت از آفات دنیا باو نرسد و از در رفاه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص بر المؤمنین
 است و روایتست که هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه
 دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسیکه سوره کف در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای
 کسیکه از ابتدای ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدانکه نماز های بسیار در شب جمعه وارد شده از
 آنجمله نماز حضرت امیر المؤمنین و دیگر در رکعت نماز در رکعت خدا پانزده مرتبه از آن لزلت روایتست
 که هر که این نماز را بخواند او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت ستم آنکه در
 اول نماز مغرب عشاء سوره جمعه بخواند و در دویم مغرب توحید در دویم عشاء اعلى بخواند چهار آنکه
 ترک کند خواندن شعر از برای که در حد صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مکره است روایت

این ذکر را هفت مرتبه یا بیست و یک
 یا سه مرتبه بگوید و پیش از گفتن
 ذکر این دعا را بخواند اللهم
 لك ركعت و لك انكسرت
 و لك امنك و عليك توبتي
 و انت ربنا خضع لك بنموت
 بصرى و شعوبى و كبريتى
 و ذى و لى و عصى و عظامى
 و ما آفانك قد ماى غمرى
 و لا تكفى و لا تكتفى و لا
 منجى لى بخبر از رکوع و
 بابست در این حال میگویند
 معج الله لى حید بن تکی
 میگویند و در سجده با خطاب
 خضوع و خشوع و کفها را زمین
 کرده پیش از آنکه بگویند
 میگن از در و سجده میکنی بر
 تربت امام حسین علیه السلام و
 ذکر سجود را بگوید

در اعمال شنبه ها

شعر برای وزه دار و محرم و در حر و در روز جمعه و شبها را از وی گفت هر چند شعر حق باشد فرمود
 هر چند شعر حق باشد در رحمت معبر از حضرت صادق علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در ان شب در از روز بهره از ثواب بفرمان
 نداشته باشد و بر او ایت معبر دیگر در ان شب در از روز نمازش مقبول نگردد بجز دعا در حق مؤمنین
 بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها منوره و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشد
 طلب مرزش کند روایت شده که هشت بر او واجب گردد ششم آنکه بخواند دعا های وارد در ان
 و آنها بسیار است و ما بدین کوفیلی از آنها اکفای ما بینم بسند صحیح از حضرت صادق علیه منقولست که هر
 که در شب جمعه در سجده اخوانه شام هفت مرتبه یا در ان بخواند چون فارغ شود امر زنده شده باشد
 و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اللهم انی استسئلتک بوجهک الکریم و
 اسمک العظیم ان تصلى على محمد و آل محمد و ان تغفر لى ذنوبى العظیم و ان حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقولست که هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه اگر
 در ان شب یا از روز دیگر داخل هفت شود دعا این است اللهم انت ربه لا اله الا انت
 خلقتنى و انا عبدك و ان اميتك و في قبضتك و ناصيتى بيدك اميتك على عهدك
 و وعدك ما استطعت اعود بروضك من شر ما صنعت ابوء بنعمتك و ابوء بدينى
 فاغفر لى ذنوبى انه لا يغفر الذنوب الا انت و شىء طوسى است و كفى ريبين باقى
 گفته اند که مستجاب است در شب جمعه و روزان و شب عرفه و روزان این دعا بخوانند و ما دعا را از
 مضباح شىخ نقل میکنیم و دعا این است اللهم من تعبتا و هبتا و اعدت و استعدت لو فادته الى
 مخلوق رجاء و فداء و طلب نائله و جازيتك فإليك يا رب تعبتى و استعدتى و جازيتك
 عفوك و طلبت نائلك و جازيتك فلا تخيب دُعائى يا من لا يخيب علبه سائل
 و لا ينقضه نائل فإني لم أريك ثقة بعل صالح علبه و لا لو فادته مخلوق رجونه
 أنتك مفرأ على نفسى بالأسانه و الظلم معترف بان لاجته لى و لا عذر أنتك
 ارجو عظيم عفوكم الذى عفوت به عن الخاطئين قلتم منعك طول عكوفهم
 على عظيم الجرم ان عدت عليهم بالرحمة فيامن رحمة واسعة و عفوه عظيم

و بهتر آنکه هفت بار یا سه مرتبه
 بگوید و بین از ذکر این دعا را
 بخواند اللهم لك بجدت
 و بك امنت و لك استسئلت
 و علبك توكلت و انت ربه
 بجد و خي للذي خلفت
 و توفى نعمه و بصره الحمد
 لله رب العالمين تبارك
 و تعالی
 ذکر از ابوبکر در سجده و روزان
 و شبین و مستجاب است که
 بگوید بگوئی و منور کا پیشانی
 و انوب البه و من میگوید
 اللهم اغفر لى و انجنى و
 اجبرنى و اذق عذرا عافى
 انى لك انزلت الى من جبر
 قلوبنا و تبارك الله رب
 العالمين

وَأَسْكِنُ قَلْبِي خَوْفَكَ وَأَقْطَعُهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُو وَلَا أَخَافُ إِلَّا إِيَّاكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْبَقِيَّةِ وَمُخْضَ الْأَخْلَاصِ وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَ
 دَوَامَ الْأَسْتِقَامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْفَضَاءِ وَالْقَدْرَ بِأَقْصَى حَوَائِجِ النَّاسِ
 بِأَمْنٍ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانجِبْ دُعَائِي وَاعْفِرْ ذَنْبِي وَ
 أَوْبِعْ رِزْقِي وَأَقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَأَهْلِي الْهَيَّ طُوحُ الْأُمَالِ قَدْ خَلَّتْ
 إِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ أَهْمِي قَدْ نَعَطَتْ إِلَّا عَلَيْكَ وَمَنْ أَيْبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا
 إِلَيْكَ فَانْتَ رَجَاءُ وَالْبَيْتُ الْمَلْتَجَا بِالْأَكْرَمِ مَقْصُودٍ وَأَجْرٌ مَسْئُولٍ فَهَيْتُ إِلَيْكَ يَا
 بَلِّغْنَا الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ جِلْهَا عَلَى ظَهْرِي لَا أَجِدُ لِي لَيْتِكَ شَافِعًا يَوْمَئِذٍ
 يَا نَكَّ أَقْرَبُ مِنْ رَجَاءِ الطَّالِبُونَ وَأَمَلُ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَى الْعُقُولَ عَرَفْتَهُ
 وَأَطْلَقَ الْأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا أَمُنُّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاؤِ لِنَادِيهِ حَيْثُ صَلَّيْتَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْمَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِي سَيْلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلًا
 وَجُوعِ دُرُوجِهِ ظَالِعِ شَوَابِدِ عَابِدُونَ أَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَّةِ
 أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَذِمَّةِ الْأَوْصِيَاءِ
 مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَى بَنِيهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَ
 بَاطِنِهِمْ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَوَّابِ
 شَاهِدُ كَرِهْتُكَ دُرُوجِهِمْ بِشَرِّ مَا رَضِيَ عَنْهُ مِنْ تَبْكُودِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

فصل در بیان بعد از آن
 اللهم اغفر لنا وارحمنا
 وعافنا واعف عنا والذات
 والاخر انك على كل شيء
 قدير بمكروه اللهم من
 كان اصعب وله يفته ازرع
 غيرك فانت تقوى ورجاه
 يا اجود من سئل وبالرحم
 من اشرفهم صل على محمد
 وآل محمد وازم ضعفي و
 سلكني وقلة حيلتي و
 امنن علي يا الجنة طولا
 منك وقت رقتي من رقت
 وعافني في نفسي وفي جميع
 ذنوبك يا ارحم الراحمين
 در عافاها که در قنوت خوانند
 میشود بسیار است پس تکبیر
 میگوید و رکوع

الْقَيُّومِ وَأَنْتُوبُ إِلَيْهِ كَأَفْأَنْشِ وَأَمَّا أَعْمَالُ دَارِ الدُّنْيَا
 پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا میشود بچند عمل اول آنکه در نماز صبح آن در رکعت اول سوره بقره بخواند
 و در رکعت دوم توحید دوم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید بپند عابجا خواند تا کفاره گناهان
 او باشد از جمله ناجمه دیگر اللهم ما قلت في جمعني هذه من قول أو حلفت فيها
 من حلف أو نذرت فيها من نذر فمشتيتك بين يدي ذلك كله فما شئت منه

در اعمال و زیارتها

فضیلت تعقیب

اَنْ يَكُونَ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْمِنْهُ لَمْ يَكُنْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَبِحَاوِزِ عَنِّي اللَّهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ
 عَلَيْهِ فَصَلِّوْا عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنَتْ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ وَافْلَادِ رَهْمَانِي بِكَرْبِهِ اِنْ عُلُوًّا
 بِحَاوِرْدُو رَوَابِطِ كِهْرِكِهْ بَعْدَ اَزْ تَمَازِجِ دَرْ رَوْجِعِهْ بِنَشِيْدِ وَشَعُوْلِ تَعْقِيْبِ شَدَائِدِ اَنْ
 طَالِعْ كَرْدِ دَرْ فَرْدَوْسِ اَعْلَى هَفْتَادِ رَجْعِهْ بَرَايِ اَوْبَلَنْدِ كَرْدَانَنْدِ وَشَيْخِ طَوْسِ رَوَابِطِ كَرْدِهْ اَسْتِ كِهْ
 سَنَاسْتِ كِهْ اِهَنْدِ عَاوَاذِ تَعْقِيْبِ تَمَازِجِ رَوْجِعِهْ بِنِجْوَانْدِ اللَّهُمَّ اِنِّي تَخَدُّتُ اِلَيْكَ
 بِحَاجَتِي وَ اَنْزَلْتُ اِلَيْكَ الْيَوْمَ قَفْرِي فَاَقْبَلْ مَسْكِنِي فَاِنَّا لَمُعْفِرِيكَ اَرْحَمِي مِنْ اَعْلَى
 وَ لَمَغْفِرِيكَ وَ رَحْمَتِكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوْبِي فَاَقْبَلْ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ
 وَ تَبَيَّرْ ذَلِكَ عَلَيَّ وَ لِفَقْرِي اِلَيْكَ فَاِنِّي لَمْ اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَ لَمْ
 يَصْرِفْ عَنِّي سُوءٌ قَطُّ اَحَدٌ سِوَاكَ وَ لَسْتُ اَرْجُو اِلَّا خَيْرًا وَ اِنْ نَبَايَ وَ لَا الْيَوْمَ مَرِضٌ
 يَوْمَ يَفِرُّ دُنِيَ النَّاسِ فِي خُضْرَتِي وَ اُقْضَى اِلَيْكَ بِذُنُوْبِي سِوَاكَ سِتْمِ رَوَابِطِ كِهْرِكِهْ بَعْدَ اَزْ
 تَمَازِظْهِرِ تَمَازِجِ دَرْ رَوْجِعِهْ وَ غَيْرِ جُمُعِهْ بَكُوْبِدِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ جَمَلِ
 فَرَجِهِمْ نَهْدِ نَاخِصَرِ قَاوِمَةٍ زَادِ رِبَابِدِ وَ اَكْرَمِ مَرْتَبَةٍ اِنْ صَلَّوْا اَزْ اِنْجُوَانْدِ حَقُّعَا لَمْ تَصْنَعْ حَاجَتَكَ
 اَوْ ذَابْ اَوْ رَدِّ سِي اَزْ حَاجَاتِ دُنْيَاوَسِي اَزْ حَاجَاتِ اٰخِرَتِ چَهَار مَرْتَبَهْ بَعْدَ اَزْ تَمَازِجِ سُوَالِ الرَّحْمَنِ بِنِجْوَانْدِ
 وَ بَعْدَ اَزْ قِيَاْمَتِي الْاَوَّلَى رَبِّكُمْ اَنْتَ اَبَانِ بَكُوْبِدِ لَا يَنْتَعِي مِنْ اَلَا مَلِكٍ رَبِّ الْكَلْبِ بِحَيْمِ
 شَيْخِ طَوْسِي زَهْ فَرَمُوْدَهْ كِهْ سَنَبِ اَسْتِ بَعْدَ اَزْ تَمَازِجِ رَوْجِعِهْ صَد مَرْتَبَهْ تَوْحِيْدِ وَ صَد مَرْتَبَهْ
 صَلَوَاتِ بَرِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ بَفَرَشَنْدِ وَ صَد مَرْتَبَهْ اَسْتِغْفَارِ كَنْدِ وَ هَر يَكِ اَزْ اِنْجُوْرَهْ هَا زَا بِنِجْوَانْدِ
 نَسَاءِ هُوْدِ كَهْفِ صٰقَاتِ الرَّحْمَنِ سِتْمِ سُوْرَهْ اَحْقَافِ وَ مُؤْمِنِيْنَ بِنِجْوَانْدِ اِنْجِصْرِ صَادِقِ
 مَرْدِيْسِنِ كِهْ هَر كِهْ دَرْ هَر شَبَّ جُمُعِهْ يَ اَهْرِ رَوْجِعِهْ سُوْرَهْ اَحْقَافِ بِنِجْوَانْدِ تَرِيْسِ دَرْ دُنْيَا بَا وَ زِيْسِدِ
 وَ اَزْ فَرَجِ اَكْبَرِ قِيَاْمَتِ اِيْمَنِ كَرْدِ وَ نَهْزِ فَرَمُوْدَهْ هَر كِهْ سُوْرَهْ مُؤْمِنِيْنَ زَادِ رَجْعِهْ مَدَامَتْ تَمَازِجِ
 خَدَاوَنْدِ تَعَالَى خَيْرِ فَرَمَ اَيْدِ اَعْمَالِ اَوْ زَا بَعَادَتِ وَ مَنْزِلِ اَوْ دَرْ فَرْدَوْسِ اَعْلَى نَا بِنِجْوَانْدِ اِنْجِصْرِ اَوْ مَرِ سَلِيْنِ بِلَشْدِ
 هَفْتَمِ سُوْرَهْ قُلْ يَا اَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ زَا بِنِجْوَانْدِ پِيْشِ اَزْ طَلُوْعِ اَقْتَابِ دَه مَرْتَبَهْ وَ عَا كَنْدِ نَاوَاغَايِيْ
 سِتْجَابِ شُوْدِ وَ رَوَابِطِ كِهْ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ چُونِ صَبْحِ رَوْجِعِهْ مِيْشَدِ اَيْتِهْ الْكُرْمِ
 بِنِجْوَانْدِ نَاظِرِ وَ چُونِ اَزْ تَمَازِجِ هَا فَارِغِ مِيْشَدِ شَرْعِ مِيْكَرْدِ بِنِجْوَانْدِ سُوْرَهْ اِنَّا اَنْزَلْنَا لَكَ

بجورد از جایایا و در میان خود
 که در آن کور شد و بعد از فراغ
 از روزه و نماز و مستحبات
 تشهد و سلام و مستحبات
 آنکه سوره کا بنشیند و پیش از
 از تشهد بگوید بسم الله و الله
 و الا انما انقضت من كل ما عليه
 و الحمد لله و غير الا انما و الله
 تشهد آن لاله الا الله
 تا آخر و چون فارغ شد چنان
 نماز شروع میکند بخواندن
 تعقیب که ناکید و امر بسیار
 شد و حق تعالی فرموده تا ازا
 قرعت فأنصب و االى انك
 فارقت و روايت شده در
 فضیله یعنی چون فارغ شود
 از نماز خود را بنصب اندازد
 دعا و بگوید پروردگار خود
 رغبت کن و حاجات خود را از
 او بطلب و امید
 خود را

در اعمال روز جمعه

و بدانکه از برای خواندن آیه الکرسی علی التزویل در روز جمعه فضیلت بسیار و اینست همن
 غسل جمعه کند و آن از سننهای مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 بمحض امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که با علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را
 بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سستی بزرگتر از این نیست و از حضرت صادق
 منقولست که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُطَهَّرِينَ** برای او طهارتی باشد ناجعه اینده
 یعنی زگانهان پاک شود با اعمال و با طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط آنستکه تا مگر
 شود غسل جمعه زائز نکند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه
 بزوال نزدیک شود بهتر است نه تمام سر را بخیلی بشوید که آمان می بخشد از پستی و دیوانگی و قدم
 ناخن و شارب بکشد که فضیلت زیاد دارد و روز پرازیاد میکند و از گناه پاک میکند ناجعه دیگر
 و آمان می بخشد از دیوانگی و خوره و پستی و در آن چنین بخواند **بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدَرُكْرِ فَنِّ نَاخِنِ ابْنِ كَنْدِ بَانَكْتِ كَوْكَبِ رَسْتِ چپ و ختم کند بانگت کو
 دَسْتِ زَاكْتِ و هر چه بین کند در گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس رین های ناخن زدن کند باز هم
 بوی خوش بکار برد و جامه های پاکیزه خود را پوشد و از دم تصدق کند که موافق روایتی صدقه
 در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است سزدم آنکه برای اهل و عیال چیز نیکوی نازد
 از موه و گوشت بخرند تا شاد شوند بآمدن جمعه چهاردم هنگامیکه ناشناست انا بخورد و
 برک کاسی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هر که انا در روز
 ناشنا بخورد ناچهل روزش را غوزانی گرداند و اگر در انا بخورد نا هشتاد روز و اگر سه انا
 بخورد ناصد و بیست روز و سوسه شیطانی را از او دور گرداند و هر که و سوسه شیطانی از او
 دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح
 فضیلت بسیار و آیت شده در خوردن انا در روز جمعه و در شب آن بازدم خود را از کارها
 دنیا فارغ سازد و مشغول با مویختن مسائل دین خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بپرو
 گشت و تفریح در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اذال بیهاران و سحره گے و عیب گوئی مردمان**

از غیر او قطع و از حضور
 امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که
 هر که از شما فارغ گردد از نماز
 پس باید سه بار از بلند کند
 بسوی آسمان و خود را بتعقیب
 در دعا و از رویاها شفا ده
 شد که تعقیب تبار کند و در
 است و مؤمن در نماز است
 و ثواب نماز دارد مالم که بگذرد
 حقیقت مشغول است در عبادت
 از نماز واجب است
 علامه مجلسی فرمود که بخوا
 علی بن برهیم و کلینی آیه
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
 مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَنْتَهِي لَهَا عِلْمٌ
 عَالِمُ الْغَيْبِ وَهُوَ الْقَدِيمُ
 الْحَلِيمُ

در اعمال و جمعیه

در تعقیبات نماز

و خند های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها که مفاسدش بنیاده زانکه
 ذکر شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که افت بار بر مسلمانانکه در هفته روز جمعه صراحتاً
 مسائل دین خود نگرانند و برای این امر خود را از کارهای بگرفارغ ن سازد و از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست که هرگاه بیدینید که در روز جمعه مرد پیری تو اینچ جا هلیت و کفر برای مردم
 نقل میکند سنک ریزه بر سرش بزیند شازدم هزار مرتبه صلوات بفرشد و از حضرت امام محمد باقر
 علیه مر و اینکه هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل طهر و
 صلی الله علیه و آله جمعین مؤلف گوید که اگر فرصت نکردی فلا صد مرتبه صلوات ترا ن کند نادرقیاً
 روی و نورانی شود و روایتشده که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه استغفر
 الله ربی و اتوب الیه بگوید صد مرتبه توحید بخواند البته امر زید شود و نیز روایتست که
 صلوات بر محمد و آل محمد در مابین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت رسول
 و ائمه طاهرین سلام الله علیه جمعین نماید و بیاید گفت آن در باب زیارات هجدهم زیارت
 اموات و زیارت قبر پدید و مواد ریابکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السلام
 روایتشده که زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که میدانند که بیست که زیارت ایشان رفته
 و شاد میشوند نوزدهم دعای ندبه و آکه از اعمال عباد اربعه است بخواند و بیاید بعد از این در
 محل خودش آتم قم بیستم بدانکه از برای روز جمعه بجز این نافله آن که بیست رکعتست و گفت
 آن بنا بر مشهور است که شش رکعت آن در وقتیکه افق تاب پهن شود بجا آورده شود و شش رکعت
 دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و در رکعت بعد از زوال پیش از فریضه
 و یا آنکه شش رکعت اولاً بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بخوبی که در کتب فقهاء و مصابیح ذکر
 شده نمازهای دیگر نیز نقلشده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسبست اگر چه اکثر
 آنها اختصاصی جمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضلست از جمله آنها است
نماز کامله که شیخ و سید و شهید و علامه دیگران بسنده های معتبر بسیار از حضرت امام
 جعفر صادق علیه روایت کرده اند از آباء گرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در
 روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سوره حمد داده مرتبه و هر یک
 از قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ لِنَاسٍ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

و بعد از آن و الحمد لله رب العالمین
 علامه علی بن فرموده که تعقیبات
 ظاهرش از آنست که قرآن و دعا
 و ذکر که متصل با است بنا بر عرف
 تعقیب بیاید و لکن افضل آن
 است که با وضو باشد و نشسته
 باشد در قبله و بهتر آنست که
 طریقی نشسته باشد و تعقیب
 سخن بگوید در آشنای تعقیب
 خصوصاً در تعقیب نماز شام و بعد
 گفته اند که جمع شرط نماز است
 در تعقیب عبادت کنند و ظاهر
 آنست که هر حال که بعد از نماز
 مشغول قرآن و ذکر و دعا باشد
 ثواب تعقیب البجمله داشته باشد
 اگر چه در راه رفتن باشد
 مؤلف گوید که از ائمه اطهار و
 دعاها بسیار برای دین و دنیا
 در تعقیب نمازها وارد
 شده چون

نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

و آیه الکرسی زاده مرتبه و بر قیامت دیگر انا انزلناه و آیه شهادت الله زانبر هر یک ده مرتبه بخواند چون
 از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس صد مرتبه
 صلوات بفرستد پس هر که این عمل را انجام آورد حقیقتاً دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین
 و شر شیطان و شر پادشاهان جاوید انا آخر خبر که نماش در ذکر فضیلت این نماز است نماز دیگر
 حارث همدانی از حضرت ابی المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز
 بکن در رکوع و سجود شرا تمام بخاورد و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لَهُ
 فَضِيلَتُهُ بِنَاءً رَدَّ نَمَازٍ دِیْکَرٍ بَسْمَدِ مَعْنَى أَنْ خَضَعَ صَادِقٌ عَلَيْهِ مَنْقُولٌ سَنَدٌ هَرَكَةٌ سَوَابِغٌ
 وَ سُورَةُ حَجْرٍ لَا دَرْدُ وَ دَرْدُ دَرْدُ وَ جَمْعُهُ بَخَوَانِدٌ هَرَكَةٌ رِيشَانِي وَ دِيوانِغِي وَ بِلَاغِي بَاوَرِسْدَانِ جَلَلَةً

اشرف عباد الله بنده نماز است
 و تعقیباً ما توفیر را در این تکمیل
 نمازها مدخلی عظیم است
 و ایضا موجب دفع بدجان و خط
 شیطان و حصول مطالب دنیا
 میگردد در خاطر را می رسد که
 جمله از آنها را در این رساله
 ابراد کنم و نقل کنم اگر از آن
 کتاب بخار و مقیاس علامه علی
 عطری الله من فیه التریف بری گویم
 تحقیقات بر دو قسم است
 تحقیقات شرک و تحقیقات
 اتم است که دان تحقیقات
 که بعد از نماز خوانده شود
 این بیاد است و ملا در اینجا
 چند سزاواران کتاب است
 اول شیخ حسن فاضل زهری
 الله علیها صلوات و طاریت
 فضیلت این زیاده از حد است
 است از حضرت صادق علیه
 منقول است

نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

سید بن طاووس بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند
 از نماز حضرت جعفر طیار و حضرت فرات که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد راوی
 عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یک مرتبه
 فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه بخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول
 و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را
 بخوانی پس تشهد بخوانی و سلام بگو و چون فارغ شوی میان تو و خدا گواهی نماند مگر آنکه امرت
 شده است و هر حاجت که بطلی رواست و بعد از آن این دعا را بخوانی لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا
 وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَ مَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ لَا تَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَكْرَبَ
 وَ حْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ

نماز حضرت امیر المؤمنین

الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَأَنْجَاؤُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ الْحَقُّ وَالنَّارُ
 حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلْتُكَ وَبِكَ أَمْسْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ
 حَاكَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ الْهَلْ
 لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمِي وَبُنِي عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوَّابُ
 الرَّجِيمُ علامه مجلسی در گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب خود
 روایت کرده اند و بعضی این نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایات اختصاصی معلوم میشود

وَظَاهِرٌ دَرْتَنِي وَأَزْجَلُهُ نَمَازُهُمَا زَحْضِرِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُمْ تَوَانَكُرُوا

شیخ و بعد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شما چهار رکعت نماز امیر المؤمنین
 علیه السلام را بخواند روزگاران بیرون آید مانند روزیکه از مادر مولد شده باشد و حاجتهای او
 برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد بکریه و پنجاه مرتبه قل هو الله احد و چو فارغ شود از دعا
 بخواند که تسبیح انحضرت سبحان من لا یبید معالیه سبحان من لا ینقض خراجه
 سبحان من لا یضحلال لفرجه سبحان من لا یفقد ما عنده سبحان من لا یفطاع
 لمدینه سبحان من لا یشارك احد فی امره سبحان من لا اله غیره پس عاقد بعد از
 این و بگوید یا من عفا عن التبتات ولزین یجازیه از حم عبدك یا الله نفسی نفسی انما
 عبدك یا سیداه انا عبدك بین یدینک ابارتاه الهی بکونیک یا املاه بانجانا
 یا غیاثاه عبدك عبدك لا حیله له یا منشی رغبنا به یا مجری الدیم فی عروفتی
 یا سیداه یا مالکاه ایا هو یا رباه عبدك عبدك لا حیله لی ولا غنی
 عن نفسی ولا استطیع لها ضرا ولا نفعاً ولا اجد من اصانعها تقطعت أسباب
 الخدای عنی و اضحی کل مظنون عنی فرینی الذهر الیک ففمت بین یدیک
 هذا المقامر یا الهی بعلمک کان هذا اکلہ فکفمت انت صانع بی و لبت شعری
 کیف تقول لدعائی انقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فیا و بلی یا و بلی یا و بلی

ما استعجبکم کورگان خود را به
 تسبیح فاطمه علیها السلام که
 میکنیم ایشان را نماز نبی و کتب
 که هر که صد مرتبه بخواند بر او
 وید بخت نمیشود و در روایات
 معتبره وارد شده است که در کتب
 که خدا در قرآن مجید آن امر فرمود
 تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام
 بعد از هر نماز بر آن مداومت نماید
 خدا را بسیار ناز کرده باشد که بگوید
 و از کلمات الله ذکر اکثر اعمال نمود
 و بعد معتبر از امام حسن باقر علیه السلام
 مرتب است که هر که تسبیح فاطمه سلام
 الله علیها را بگوید و بعد از آن
 استغفار کند خدا او را بسیار
 و آن بر زبان صد گفت و در
 میزان عمل هزار و شصت بار در
 میکند و خدا از او خوشنود میکند
 و بعد های تسبیح

نماز حضرت زهرا علیه السلام

تعیین شده

رکعت اول بعد از توحید صد مرتبه سوره قدر در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید بخواند چون سلام میگفت باید غار امخواند سبحان ذی العز الشایخ المنیف سبحان ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفاجر القدر سبحان من لیس الههجه و الجال سبحان من زدی بالنور و الوقار سبحان من بری اثر القمل فی الصفا سبحان من بری قع الطهر فی طهواء سبحان من هو هکذا الالهکذا غیره و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و تسبیح در مصباح الملهت بدین فرموده نماز حضرت فاطمه علیه السلام در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر در دو رکعت و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهرا علیه السلام بخواند پس بگوید سبحان ذی العز الشایخ ناخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسیکه این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوهای او را دراز نماید تا برهنه نماید و بجا ندهد مواضع سجود خود را بر زمین بدون حاجت و حاجلی حاجت بخواند و دعا کند آنچه میخواهد بگوید در همان حال سجده یا من لیس غیره رب یدعی یا من لیس قوه الله یحیی یا من لیس دونه ملک یقی یا من لیس له وزیر یوتی یا من لیس له حاجب یرشی یا من لیس له بواب یغشی یا من لا یزاد علی کثره السؤال الا کرماء وجودا و علی اکثره الذنوب الا عفو او صفحا صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا او کذا و بجای این کلمه حاجت خود را از خدا بخواند **نماز دیگر** از حضرت فاطمه علیه السلام و سید روایت کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی و زوجه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و سوال کرد که بخوانم مرا علی تعلیم فرماید که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم که چرا که بزرگوار باشد نزد رسول خدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیز بزرگتر از آنچه تعلیم کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بکتراند و چهار رکعت نماز کند بدو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد و العاديات پنجاه مرتبه و در رکعت سیم بعد از حمد از انزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم

در رکعت اول بعد از حمد و تسبیح زهرا علیه السلام بخواند و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه قدر در دو رکعت و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهرا علیه السلام بخواند پس بگوید سبحان ذی العز الشایخ ناخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسیکه این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوهای او را دراز نماید تا برهنه نماید و بجا ندهد مواضع سجود خود را بر زمین بدون حاجت و حاجلی حاجت بخواند و دعا کند آنچه میخواهد بگوید در همان حال سجده یا من لیس غیره رب یدعی یا من لیس قوه الله یحیی یا من لیس دونه ملک یقی یا من لیس له وزیر یوتی یا من لیس له حاجب یرشی یا من لیس له بواب یغشی یا من لا یزاد علی کثره السؤال الا کرماء وجودا و علی اکثره الذنوب الا عفو او صفحا صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا او کذا و بجای این کلمه حاجت خود را از خدا بخواند

بعد از حمد اذا جاء نصر الله وناصرته وانه نور نصر است و آخر سوره اينكه نازل شده و چون
 از نماز فارغ شويد عايند عايند الهي و سیدی من هبتاً او نعتی او اعداً و استعدت
 لوفادته مخلوق رجاء رفیده و فوائد و نائله و قواضيله و جوائز و فائزك يا الهي
 كانت هيبتي و تعيبي قراعداري استعداري رجاء فوائدك و معرفتك نائلك
 و جوائزك فلا تخيبي من ذلك يا من لا تخيب عليه مسئلة السائل و لا تنفضه
 عطيته نائل فاني لم اريك بعمل صالح قد متة و لا شفاعة مخلوق رجونه انقرب
 اليك بشفاعته الا محمد و اهل بيته صلواتك عليه و عليهم انبتك ارجو
 عظيم عفوك الذي عدت به على الخطاين عند عكوفهم على الحارم فلم تمنعك
 طول عكوفهم على الحارم ان جنت عليهم بالمغفرة و انت سیدی العواد بالنعم
 و انا العواد بالخطا استلك محي محم و اليه الظاهر ان تغفر لي ذنبي العظيم فانه
 لا يغفر العظيم الا العظيم باعظيم باعظيم باعظيم باعظيم باعظيم
 مؤلف گوید که سید بن طاووس در جمال الاسبوع از برای هر يك از ائمه عليهم نماز سه بار غا ذکر نموده
 شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده نماز امام حسن علیه در روز جمعه و آن چهار رکعت
 است مثل نماز امیر المؤمنین علیه نماز دیگر از آن حضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت در هر
 رکعت حمد بکرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه دعاء امام حسن علیه اللهم اني
 اتقرب اليك بجودك و كرمك و اتقرب اليك بحمد عبدك و رسولك و
 اتقرب اليك بملائيك المفر بين و انبيائك و رسلك ان تصلي على محمد
 عبدك و رسولك و على آل محمد و ان تصلي عني عشر مرة و تسرع علي ذنوبي و تغفرها
 لي و تقضي لي حوائجي و لاتعدني بيني و بيني كان مني فان عفوك و جودك بعني انك
 على كل شيء قدير نماز امام حسن علیه چهار رکعت در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه
 مرتبه و سوره توحيد پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحيد هر يك ده مرتبه و جواز رکوع سوره

در دعوتان بکرتبه لاله
 الا الله بگوید خدا او را یارنده
 و غیر آنکه به پنج مرتبه
 امام حسین علیه السلام
 نگاه دارند و در جوار کار
 شایسته است و پیوسته بیست
 انحضرت را با خود داشتن
 مستجاب است و در روز جمعه
 است و صورت تو باید باشد
 است و منقول است که در این
 حضرت فاطمه علیها السلام
 باید بودند و بیان کرده
 زنده بودند و بیان کرده
 ما انک حضرت خدیجه بن عبد المطلب
 را شهادت میداد پس حضرت
 فاطمه علیها السلام از تربت قرآن
 شهادت میدادند و گوار خالک بر گرفت
 و پنج ساخت و بیان بیست
 میکرد مردم نیز چنان کردند
 و چون سید الشهداء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ضیك بسم تربت

هر یک کرده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چهار نماز
 رکعت فارغ شد و سلام گفتی این دعا بخوان **اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي سَجَّتَ لِأَدَمَ وَحَوَّاءَ مَا
 انزَعَاكَ فِي الْجِلْدِ طَوْلَانِ** است نماز امام زین العابدین علیه السلام در رکعت دوم هر رکعت حمد
 بکر تبه و توحید صد مرتبه **دُعَاءُ الْمُخَضَّرِ بِأَمْنٍ أَظْهَرَ الْجَمَلِ وَسَخَّرَ الْفَيْحَ بِأَمْنٍ
 لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْحَجْرِ بَرْفٌ وَلَمْ يَهْنِكْ لِتَرِّ بَاعِظِيمِ الْعَصْوِ بِأَحْسَنِ النَّجَاوِزِ بِأَوَّاسِعِ الْمَغْفِرَةِ
 يَا بَاسِطَ الْبَدَنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُسْتَهْلِي كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ
 يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُبْتَدِئَ الْإِبْتِغَامِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّنَا وَسَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا يَا غَابَةَ
 رَغْبَتِنَا اسْتَلْكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نَمَازِ حَضَرَ بِأَقْرَبِ عِلْمِهِ دُونَ
 رُكْعَتِكَ دُونَ رُكْعَتِكَ بِكَرْتَبِهِ رُسُلِ جَنَّاتِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 سُبْحَانَكَ **دُعَاءُ الْمُخَضَّرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحْلَمِ ذُرِّيَاتِهِ وَأَنَا فِي غَفْوَةٍ وَذُرِّيَّتِي فِي تَجَاوُرٍ
 عَنْ سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي بِحُسْنٍ مَا عِنْدَكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَطَايِكَ مَا بَحْنِي وَ
 تُلْهِمَنِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي الْعَمَلَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَفْوِكَ
 مَا أَسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ
 فَإِنَّمَا أَنَا بَيْتٌ وَلَمْ أُصِبْ خَيْرًا فَظِلِّ الْأَمِينِ يَا أَبْصَرَ الْأَبْصَرِينَ وَيَا أَسْمَعَ السَّمِيعِينَ
 وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَيَا جَارَ الْمُجِيرِينَ وَيَا جُوبَ عَمُومَةِ الْمُضْطَرِّينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ نَمَازِ حَضَرَ صَادِقٍ عَلَيْهِ دُونَ رُكْعَتِكَ دُونَ رُكْعَتِكَ بِكَرْتَبِهِ وَابْنِ شَهِيدِ اللَّهِ
 سَدَمَتِهِ **دُعَاءُ الْمُخَضَّرِ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَبِيرٍ وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأَةٍ
 وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا غَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدَ غَيْبِ غَائِبٍ وَغَالِبَ غَيْبِ مَغْلُوبٍ
 وَيَا قَرِيبَ غَيْبِ بَعِيدٍ وَيَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَجِيدٍ وَيَا حَيُّ مَحْيَى الْمَوْتَى وَنَمِيَّتَ الْأَحْيَاءِ وَالْقَامَةَ
 عَلَيَّ كُلِّ نَفْسٍ مَا كُتِبَتْ وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 نَمَازِ حَضَرَ كَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامِ دُونَ رُكْعَتِكَ دُونَ رُكْعَتِكَ بِكَرْتَبِهِ وَتَوْجِيدِ******

تمام این دعا در اول
 رکعت دوم
 از زنده بن علی علیه السلام است
 حسین بن علی علیه السلام
 شد که از تربت آن امام گویند
 تسبیح نان زنده و آن ذکر گویند
 از حضرت صاحب الامر علیه السلام
 که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام
 در دست داشته باشد و ذکر آن را بخواند
 کند ثواب ذکر برای او نوشته
 میشود و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که تسبیح تربت آنحضرت
 ذکر میکند و تسبیح میکند یا آنکه
 ادری بگوید و فرمود که این تسبیح
 با استغفار که با آن گفته میشود
 باری است با هفتاد ذکر که با هفتاد
 دیگر گفته شود و اگر در ذکر بگرداند
 هفتاد هفت تسبیح بر او نوشته
 میشود و در تربت دیگر آن تسبیح
 ذکر بگرداند هفتاد هفتاد
 بر او نوشته میشود

رَوَّازُ مَرْبِيهِ دُعَاؤِ الْخَضِرِ اِطْمِئِنَّتِ لِاصْوَابِكَ وَصَلَّتِ الْاَحْلَامُ فَيْتِكَ
 وَوَجِلَ كَلْبَتِي مِنْكَ وَهَرَبَ كَلْبَتِي وَابْتَكَيْتَ الْاَشْيَاءَ دُونَكَ وَمَلَأْتَ كُلَّ
 شَيْءٍ نُورَكَ فَانْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَانْتَ الْاَلِيُّ فِي جَبَالِكَ وَانْتَ الْعَظِيمُ فِي
 قُدْرَتِكَ وَانْتَ الَّذِي لَا يُؤَدُّكَ شَيْءٌ بِاَنْتِزِلَ نِعْمَتِي بِاَمْفِرَجِ كَرَمَتِي وَبِاقْضَى حَاجَتِي
 اَعْطِنِي مَسْئَلَتِي بِاِلَهِ الْاَلَانَتْ اَنْتَ بِيكَ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي اَصْبَحْتُ عَلَى عَهْدِكَ
 وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَبُوؤُ لَكَ بِالنِّعْمَةِ وَاسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا
 غَيْرُكَ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّ دَانٍ وَفِي دُنُوِّ عَالٍ وَفِي اِشْرَافِهِ مُسِيرٌ وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ
 صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ نَامَا رَضَا حَضْرَتِ حُجْوَادِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ
 وَقَالَ اِنِّي عَلَى الْاِنْسَانِ دَهْمَرِيهِ دُعَاؤِ الْخَضِرِ بِاَصَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَبِاَوْلِيَّتِي فِي نِعْمَتِي
 وَبِاِطْمِئِنَّتِي فِي اَبْرَهِيمَ وَنَاوَعِيْلَ وَالْحَقَّ وَيَغْفُوبَ يَا رَبَّ كَهْبَعَصَ وَبِسَ وَالْفِرَاقِ
 اَنْحَكِيمِ اَسْأَلُكَ يَا اَحْسَنَ مَنْ سَأَلَ وَبِاَخْبَرَ مَنْ رُعِيَ وَبِاَجْوَدَ مَنْ اَعْطَى وَبِاَبْخَرِ
 مَنْ رَجِيَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ نَامَا رَضَا حُجْوَادِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ
 دَرُورِ كَعْتِ حَمْدِ بَكْرِيهِ وَتَوْجِيْدِ مَعْنَا مَرْبِيهِ دُعَاؤِ الْخَضِرِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْاَرْوَاحِ
 الْغَائِبَةِ وَالْاَجْسَادِ الْبَالِيَةِ اَسْأَلُكَ بِطَاعَةِ الْاَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ اِلَى اَجْسَادِهَا
 وَبِطَاعَةِ الْاَجْسَادِ الْمَلْتَمَةِ بِعُرُوقِهَا وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ وَآخِذِكَ لِحْوِ
 مَتَانِهِمُ وَالْخَلَاقِ بَيْنَ يَدَيْكَ بِتَنْظِرُونَ فَصَلِّ فِضَائِكَ وَبِرَجُونَ رَحْمَتِكَ وَبِخَافُونَ
 عِقَابِكَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَابْقِنِي فِي قَلْبِي وَذَكِّرْكَ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَيَّ لِيَا نِي وَعَمَلًا صَالِحًا فَارْزُقْنِي نَامَا رَضَا حَضْرَتِ حُجْوَادِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ
 رَكْعَتِ دَرُورِ كَعْتِ اَوَّلِ تَوْجِيْدِ بَسِّ وَدَرُورِ كَعْتِ دَوْرِ تَوْجِيْدِ الرَّحْمَنِ دُعَاؤِ الْخَضِرِ
 يَا بَارِ يَا وَصِي يَا شَاهِدَ كُلِّ غَائِبٍ يَا قَرِيْبَ غَيْرِ بَعِيْدٍ يَا غَالِبَ غَيْرِ مَغْلُوبٍ يَا مَنْ لَا

در این دعا حور بان بهشت چون ملکی را می بیند که زمین می آید از او التماس میکند که بسجده و زین حضرت حسین علیه السلام را از ای بابا آورد در حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام نقل شده که مؤمن می آید که خدایا نشان از پیغمبر چیز مولا و شانه و سجاده که در دوران نماز کند و بسجده که در آن سجده و چهار رکنه باشد و انگیز عقیقی و ظاهر آنکه خام در پنجه هر دو خوب و خلم بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که هر که بسجده و زین نماز نماید حقیقاً بر او نور رسیده و چهار صد خنده بنویسد و چهار صد گناه از او محو کند و چهار صد حاجت از او برآورد

نماز جناب جعفر علیه السلام

وَصَاقِبِ الْأَرْضِ بِمَا وَسِعَتْ لَمَاءُ وَابْنِكَ يَا رَبِّ الْمُسْكِي وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي
 الْقِدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَمَرْنَا بِطَاعَتِهِمْ وَعَجَّلِ اللَّهُمَّ
 فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ وَأَظْهِرْ أَعْرَازَهُ بِأَمْحَدُ بِأَعْلَى بِأَمْحَدُ أَكْفِيَانِي فَإِنَّمَا كَأَفِيَاءِ
 بِأَمْحَدُ بِأَعْلَى بِأَمْحَدُ أَنْصُرَانِي فَإِنَّمَا نَاصِرَانِي بِأَمْحَدُ بِأَعْلَى بِأَمْحَدُ
 إِخْطَافِي فَإِنَّمَا حَافِظَانِي بِأَمْوَلَانِي بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ بِأَمْوَلَانِي بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ
 بِأَمْوَلَانِي بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ الْعَوْتُ الْعَوْتُ الْعَوْتُ أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي
 الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ وَأَنْجِلْنِي نَازِلَاتِهَا نَازِلَاتِهَا جَعْفَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَبِيرُ عَظَمَاءِ
 إِحْرَامِ وَبِنْدِهَايَ بِنَارِ عَمِيرٍ بِأَفْضَلِيَّتِ بِنَارِ كَعَمَاءِ أَمْرِي شِ كَأَهَانَ عَظِيمَاتِ وَأَرْدِ
 وَأَفْضَلِ أَوْقَاتِ أَنْ صَدَقَتْهَا رَجْعَةُ أَنْ وَأَنْ جَهَارِ رَكْعَتِ بَدْوَتْهَا وَدُورِ سَلَامِ دُرُوكِ
 أَوَّلِ بَعْدَازِ سُجُودِ إِذَا زَلَّكَ بِمُؤَالِدِ دُرُوكِ دُورِ سُورَةِ وَالْعَادِيَاتِ وَدُرُوكِ سِتِّمْ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَدُرُوكِ جَهَارِمْ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَدُرُوكِ بَعْدَازِ فِرَاقِ أَرْقَانِ
 بِأَنْزَلِهِ مَرْتَبَةٍ كَوَيْدِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَدُرُوكِ
 هَبْنِ سُبْحَانَ تَزَادَهُ مَرْتَبَةٍ بِكَوَيْدِ وَجُونِ سِرَازِ رُكُوعِ بِرَمِيدِ أَرْدَدَهُ مَرْتَبَةٍ وَدُرُوكِ أَوَّلِهِ مَرْتَبَةٍ
 وَبَعْدَازِ سِرْبِذَاشْتَنِ دَهْ مَرْتَبَةٍ وَدُرُوكِ دُورِ مَرْتَبَةٍ وَبَعْدَازِ سِرْبِذَاشْتَنِ بِشِزْ أَنْكَ بِخَيْرِ
 دَهْ مَرْتَبَةٍ دُرُوكِ جَهَارِ رَكْعَتِ جَهَانِ مَيَكُنْدُ كَهْمُجُوعِ سِبْصِدِ مَرْتَبَةٍ شُودِ شَيْخِ كَلْبِنِي أَزَابُ سَعْدِ
 مَدَائِنِي رَوَانِ كُورِهِ كَهَضْرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَنْ فَرَمُوا بِأَقْلِيمِ نَكْمِ تَرَجِيهِ كَهَبُوكِ أَنْزَارِ نَمَازِ
 جَعْفَرِ كَفْتُمْ بِلِي تَعْلِيمِ فَرَمُوا بِمُودِ جُونِ دُرُوكِ جَهَارِ رَكْعَتِ نَمَازِ رَسِيدِ وَأَزْ سُبْحَانَ فَاغْنَدِ
 بِكُو سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّرَ بِهِ سُبْحَانَ
 مَنْ لَا يَنْبَغِي النَّسَبُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كَلْبَتِي عَلَيْهِ سُبْحَانَ زِي الْمَنِّ وَ
 النِّعَمِ سُبْحَانَ زِي لَقْدَرِهِ وَالْكَرِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
 وَمُنْشَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ الثَّقَاتِ الَّتِي
 تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَأَفْضَلِ بِي كَذَا وَكَذَا

برصد در فرموده برای آنکه چون
 حضرت صادق علیه السلام صلوات الله
 علیه و آله فرموده نمود و در بعضی
 از این نمازها ظاهر اخبار گذرانند
 و چون سلام نماز را در سه رکعت
 تکبیر گفت و با هر رکعت
 بر داشت پس گفت لا اله
 الا الله وحده و حمد و ثنا
 و تحمید و ثنا و ثنا و ثنا
 و اعتراف بجنه و غلبه الا
 نبوت و حده قله الملك
 و الهه محمد و محمدي و محمد
 و هو على كل شيء قدير
 پس دو طایف احباب که این دعا
 و فرموده را از بعد از نماز
 را این دعا را بعد از نماز
 فرموده زیرا که هر که بعد از
 سلام چنین کند از آنکه در آن
 شکر نعمت خدا را بر نفوس
 اسلام و شکر

نماز جناب جعفر علیه السلام

تقیات مشترک

بجای این کلمه حاجات خود را بخواند شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دهم
روز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نماز جعفر را آوردند پس ستهارا بلند کردند این دعا
خوانند یا رب یا رب بقدر یک بکسر و فاکند یا رب یا رب یا رب بقدر یک بکسر یا رب
یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب
یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب بقدر یک بکسر یا رب
اللهم انی افتح الفم بحمدک و انطق بالشاء علیک و امدجک و لا غایة لمدحک
و انی علیک و من یبلغ غایة ثنائک و امدجک و انی لخلقک کنت معرفه
مجدک و انی زین لرتک ممدوحا بفضلک موصوفا بمجدک عوادا علی المذنبین
یحلیک تخلف نکان ارضک عن طاعتک فکنت علیهم عطاوفا یجودک جوادا
بفضلک عوادا بکرمک یا لا اله الا انت المثلان ذوالجلال و الاکرام بر حضرت
فرمود که ای مفضل هرگاه تو را حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حاجت
خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود انشاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن
حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه جمعه
و چون انروز پنجشنبه شود تصدق بده برده میکن هر مکنی مدی از طعام پس چون روز
جمعه شود غسل کن و برو بصره و نماز جعفر را بجا آور و برهنه کن زانوهارا و چپان بر زمین
بگو یا من اظهر الجمیل و سر الفیج یا من لم یواخذ بالجریره و لم یهینک التریبا
عظیم الحفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب
کل نجوی و منشی کل شکوی یا مفضل العثرات یا کریم الصغیر یا عظیم المن یا مبسدا
یا نعم قبل استحقاقها یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
یا سیداه یا سیداه ده مرتبه یا مولا یا مولا یا مولا یا مولا یا مولا یا مولا یا مولا یا مولا
یا غایة رغبته ده مرتبه یا رحمن ده مرتبه یا رحیم ده مرتبه یا معطی الخیرات ده مرتبه صل علی
محمد و آل محمد کثیرا طیبیا کافضل ما صلیت علی احد من خلقک ده مرتبه و

در حدیث صحیح منقول است که چون
حضرت صادق علیه السلام از نماز جعفر
میشدند دستها را بالا می
سویارک خود بلند میکردند
و دعا میخواندند و از امام
محمد باقر علیه السلام مرتبه
که هر سینه که در دستها را بر
خدا بلند کند حقیقتا
شکر میکند که دستهای
او را بالا کرده اند پس چون
دعا کنید دستها را از فر
میاوردید مگر آنکه بر سر
و روز خود بکشید ستم کلین
بند معتبر از حضرت باقی
علیه السلام روایت کرده است که هر
کن بعد از نماز فریضه پیش
از آنکه باهای خود را بگرداند
سه مرتبه این دعا را بخواند خدا
گناهان او را بپارد اگر چه
مانند کف دریا باشد
و دریا را

در اعمال و زیارت

تغیبات شریکه

وینج ایة ال عمران ان فی خلق السموات و الارض نائک لا تخلف المعداد از این جمعه تا جمعه دیگر کفایت شد دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهار مرتبه و نیز از آن مختصر روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اللهم اجعل صلواتک و صلوة ملائکت و رسالتک علی محمد و آل محمد نوشته نشود بر او گناهی تا یکسال و نیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم نمبرد تا امام قائم آید و در رکعت نماز مؤلف گوید که اگر دعای اول و سه دفعه بعد از هر بیست و چهار مرتبه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد بیست و پنج بخواند دعای یا من یرحم من لا یرحمه العباد و دعا اللهم هدا یوم مبارک و این هر دو از اربعه صحیفه کامله است بیست و ششم شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از چند هفت مرتبه قل هو الله احد و بعد از نماز بگوید اللهم اجعلنی من اهل الجنة التي حیوها البرکة و عمارها الملائکة مع نبینا محمد صلی الله علیه و آله و آیینا ابرهیم علیه السلام تا جمعه دیگر بلائی درفشه باز نرسد و متعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابرهیم علیه السلام علامه مجلسی فرمود که اگر این دعا را غیر سید بخواند بجای آیینا و آیه بگوید بیست و هفت مرتبه روایت شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صدرت به بگوئی اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجه و شیخ فرمود روایت شده که مستحبست صدرت به بگوئی صلوات الله و ملائکته و آیینا و رسله و جمیع خلیفه علی محمد و آل محمد و السلام علیه و علیهم و علی آرواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته و شیخ جبل بن ادریس در سنن از جامع بر نظری نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که مفرط صلوات بر محمد و آل محمد در فایان ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت و یک که بگوید بعد از عصر روز جمعه اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرصیین بافضل صلواتک و باریک علیهم بافضل برکاتک و السلام علیهم و علی آرواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته

التغیبات فی العقیقات
 شریک حاییدا از حدیث
 اعیان تغنی ما رقی
 و بیست و نهمین ملک التالی
 الاله التالی من تیر التالی
 التالی التالی تونیوس
 صد و التالی من الحیة
 و التالی بیستم شیخ کلین
 بسند معتبر از علی بن مهزیار
 روایت کرده است که محمد بن
 ابرهیم مختصر امام علی نفی
 علیه نوشت که اگر مصلحت
 ذاتی است بدین تعلیم تا برای
 من دعا که بعد از هر نمازها
 بخواند تا ضحاک بسبب جمع
 نماید برای من خیر تا و این
 و این مختصر نوشت که یک
 اعون بوجوه الکرم و عجل
 التالی التالی

﴿ صفات مشترکة ﴾

وتعلق بالامر عصر عجل الله فرجه لارد یکی آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در آن روز بوده دیگر آنکه ظهور
 موفور السرد انجذاب در روز جمعه خواهد بود و ترقب انتظار فرج در آن روز بیشتر از روزهای دیگر
 است و بیاید در زیارت مخصوصه آنحضرت در آن روز هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمَوْعُودِ فِيهِ
ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ بَيْدِكَ بلکه عید بودن روز جمعه و شمردن آنرا یکی از
 عیدهای چهارگانه حقیقتاً بجهت آنروز شریفیت که زمین را از لوث شرک و کفر و فسادات معاصی و
 از وجود جبارین و ملحدین و کافران و منافقین پاک و پاکیزه مینماید و باظهار کلمه حق و اعلا درین
 و شرایع ایمان چشم بدل مؤمنین زاد روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد بود
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا پس شایسته است که در این روز صلوات کبیراً بخواند و بخواند دعائی را
 که حضرت امام رضا علیه السلام فرموده بخواندن آن برای صاحب الامر علیه السلام اللَّهُمَّ ارْفَعْ عَنَّا وَوَلِيَّكَ
وَخَلِيفَتِكَ الدَّعَاءَ و بیاید ذکر آن در آخر اعمال سرآب در باب باران و نیز بخواند دعائی را که شیخ
 ابو عمر و محمد بن محمد بن ابوالحسن بن همام املاء کرده و فرموده که از آنجا است در زمان غیبت
 قائم آل محمد علیه السلام و چون آن صلوات و این دعا طولانی است و آنحضرت کفایتش ندارد فاذا ذکر
 نمود هر طالبین رجوع کنند بمصباح المتجید و جمال الأسبوع علی شایسته است در اینجا ذکر کنیم صلوات
 منویر بابو الحسن ضرباب صفها نیز که شیخ و سید در اعمال عصر روز جمعه آنرا ذکر نموده اند و سید
 فرموده که این صلوات مرتباً از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر
 روز جمعه و بجهت عن در پس ترک مکن این صلوات را هرگز بجهت امریکه مطلع کرده ما را خداوند جل جلاله
 بان پس سزاوار است بآن صلوات نقل کرده کن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرتباً از حضرت
 صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون آمدن بکتاب الحسن ضرباب صفها که بمکه و ما سزاوار ذکر نکردیم بجهت
 اختصان آنرا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَافِرِ
النَّبِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُصْطَفَى فِي الظَّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ
الْبَرِيَّةِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ لِمَوْلَى النَّبِيِّ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لِشَفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينِ اللَّهِ اللَّهُمَّ شَرِّفْ
بَنِيَانَهُ وَعَظِّمْ بَرَهَانَهُ وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُ وَأَرْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَضِيْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ
وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَأَبْعَثْ مَقَلًا

معنی نامگذاری
 در همان کتاب
 ذکر خواهد شد
 سخن بحال دنیا و عذاب الاخرة
 در روایات ابن بابویه
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 اللهم اني اتسلك ذالك
 هفت مرتبه است که چون از
 نماز فارغ شود بگوید اللهم
 صل على محمد وآل محمد
 آیه از من التار و از خطبه
 الجنة و ز و بنی الحور
 العین چنانکه در حدیث
 معتبر از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام منقول است که باید بنده
 از نماز فارغ نشود تا آنکه
 از خصال سوال کند
 و بیاید بر بخدا از در رخ و
 سوال کند که تو می کنی او را
 با خود العین هفت مرتبه
 مؤمن از خصلت

محموداً بعبطه به الأولون والآخرون وصل على أمير المؤمنين ووارث المرسلين
 وفائد الغر المحجلين وسيد الوصيين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي
 امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسين بن علي
 امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن الحسين
 امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على جعفر بن محمد امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على موسى بن جعفر
 امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن موسى امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن محمد امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي امام
 المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الخلف الهادي
 المهدي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين اللهم صل على
 محمد واهل بيته الامنة الهادين العلماء الصادقين الابرار المتقين دعا
 دينك واركان توحيدك وتوحيده وحجك ومجيبك على خلفائك وخلفائك في
 ارضك الدين اخرهم لنفك واصطفهم على عبادك وارفضهم لدينك
 وخصصهم بعرفك وجللتهم بكرامتك وغشيتهم برحمتك وربيتهم بفضلك
 وعذبتهم بمحمتك والبتهم نورك ورفعتهم في ملكوتك وخصيتهم بملائكتك
 وشرقهم بنبيك صلواتك عليه واليه اللهم صل على محمد وعليه صلوة زاكية
 نامية كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها الا انت ولا يسمها الا علمك ولا

صادق عليه در دستگیر کردن
 حقیقتاً امر کرد که این آیات را
 زمین آوردند چنانکه زنده
 بعرض الهی وگفتند پروردگارا
 ما را بخواه اهل خطا وگناهان را
 مبرستی پس حقیقتاً الهی
 کرد بوی ایشان که برید
 بوی زمین بعزت و جلال
 خودم سوگند یاد کنیم که نماند
 کند شمار احد از آل محمد
 و شیعیان ایشان مگر آنکه
 نظر رحمت کنیم بوی ایشان
 روز خیمها بر زمینان خود هر
 روز هفتاد نظر در هر نظر
 هفتاد حاجت او را بر آوردم
 و او را قبول کنیم هر چند
 معصیت بیار کرد و با ما
 و بیولیت دیگر هر که این آیات را
 بعد از هر نماز بخواند
 او را سالک

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بر روزهای هفتم و نهار ایشان در هر روز سید بن طاووس در
 بحال الأسبوع گفته ابن بابویه و مؤندا از صقر بن ذلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام
 علی التقی علیه السلام را بر سر من رای طلید روز بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگفتم حضرت
 نزد زرافه حاجب متوکل مجوس کرده بودند چون زرافه رفتم گفت چه کار داری گفتم بدید شما آمده
 ساعتی با هم نشینم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متصرف کرد و مجلس خلوت شد
 باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفست گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری
 من رسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو بر حق است و من نیز اعنفا
 تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت ایامی زرافه بود گفتم بلی گفت قدر بنشین تا صاحب البرید از نزد
 او بیرون آید من نشستم تا وقتی که صاحب البرید بیرون شد آنوقت پرسید که را ما مو کرده که مرا بنزد آنحضرت
 ببر چون بخدمت آنجناب رسیدم بر روی حصی نشسته است و در برابرش قبری کنده اند
 پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبر
 بگیرم پس چون نظر بر قبر افتاد گفتم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان اسبی من نمید
 گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که معنی آنرا
 بفهمم فرمود چیست الخدیث عرض کردم لا تعادوا و الا باءم قنعا دیکر یعنی شمنی نکند با روزها
 که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مرا از ایام و روزها ما همنم ما ذامیکه بیاست اسما آنها و
 زمین شنبه اسم رسول خدا است و یکشنبه اسم المؤمنین و در شنبه حسن و حسین علیهما السلام و
 سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه یونس جعفر و علی بن موسی
 و محمد بن علی علیهم السلام و من پنجشنبه فرزندانم حسن و جعه فرزندانم زینم است و بخواه جمع میشوند
 اهل حق این است معنی ایام بر دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت بر فرمود
 و داع کن و بیرون رو که این نیستم بر تو و میترسم از تویی تو رسید و بعد سید این حدیث را بسند دیگر
 از قطب را و ندی نقل کرده انگاه فرمود ذکر زیارت حضرت رسول در روز خود که در شنبه باشد
 اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد انک رسول الله و انک محمد بن
 عبد الله و اشهد انک قد بلغت رسالات ربک و نصحت لامتیک و جاهدت فی
 سبیل الله بالحق کما و الموعظه الحسنه و اذیت الذی علیک من الحق

این حدیث را در کتاب
 و ما الخلف الدین او قوا
 الکتاب الامین بعد ما جاءهم
 العلم بغیابتهم و من یکفر
 بایات الله فان الله سیرج
 حساب و اینه ملک یعنی
 قتل الله مالک الملک یعنی
 از ملک من نشاء و تیز
 من نشاء و تیز و غیر
 سید ک الخدیث انک علی کل
 التهار و قوی و در البلی فی
 و غیره یعنی من التی و
 من نشاء و تیز حساب
 و بسند مستبر از حضرت موسی
 جعفر علیهما منقول است
 هر که این

زیارت حضرت رسول (ص)

تغییر مشرک

وَأَنْتَ قَدْ رُفِيتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلِظَتْ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ
 الْبَقِيَّةَ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْعَدْنَا بِكَ مِنَ الْبَلَاءِ
 وَالضَّلَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ
 وَالْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَجَّ لَكَ بِأَرْضِ
 الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَ
 نَجِيِّكَ وَجَبِيكَ وَصَفِيكَ وَصِفْوَيْكَ وَخَاصِّكَ وَخَالِصِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ
 خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ
 مَقَامًا مَحْمُودًا يَبْغِيهِ بِهَذَا الْوَلَوْنِ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا
 إِلَهِي فَقَدْ آتَيْتَ نَبِيَّكَ مُسْتَعْفِرًا نَابِئًا مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ هَالِكًا
 يَا سَيِّدَنَا أَوَّجِهْ بِنَبِيِّكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّكَ وَرَبِّي لِخَيْرِكُمْ بِرَبِّكُمْ
 إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ بِرَبِّكُمْ أَصْبَابُكَ بِأَحْيَبِ قُلُوبِنَا فَمَا اعْظَمَ الْمُصِيبَةَ
 بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ يَا سَيِّدَنَا
 يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى آلِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الظَّاهِرِينَ هَذَا يَوْمُ التَّبَتِّ وَهُوَ
 يَوْمُكَ وَإِنَّا فِيهِ صَبِيحُكَ وَجَارُكَ فَاصْفِنِي بِأَجْرِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تَحْتِ الضِّبَاةِ وَقَامِلٌ
 بِالْأَجَارَةِ فَاصْفِنِي بِأَحْسَنِ ضِيافَةٍ وَأَجْرِنَا وَأَحْسِنِ إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَ
 عِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَبِمَا اسْتَوَدَّ عَمْرُؤُكَ مِنْ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
 جامع ابن کتاب عباس قسی عفی عنہ گوید کہ من ہر گاہ خواستم زیارت کم انحضرت ترا یا بن زیارت اول
 زیارت میکنم انحضرت ترا بخوبی کہ حضرت امام رضا علیہ السلام تعلیم بر من فرمودہ بعد از آن این زیارت ترا
 میخوانم و کیفیت آن چنانکہ روایت شد بسند صحیح کہ ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیہ السلام کرد
 کہ بعد از نماز چگونہ صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ باید فرستاد فرمود میگوئی

الاکرمی را بعد از نماز فرستاد
 بخواند او را کند حضرت زین العابدین
 در حدیث معتبر دیگر فرمود که با علی
 رسول خدا فرمود که با علی
 بنویس و بلاوت کردن اینها
 بعد از نماز حضرت زین العابدین
 محافظت کند بر آن مکتوب
 با صد یعنی با شهادت
 رسالت بنا و منقولست که
 هر که این اکرمی را بعد از نماز
 بخواند مانع نباشد از آن
 داخل شدن بهشت بفرستد
 و روایت دیگر هر که این اکرمی
 را بعد از نماز حضرت زین العابدین
 نمازش مقبول کند و در امامان
 خدا باشد و خدا او را از بلاها
 و گناهان نگاه دارد و ختم
 کتبش و ابن بابویه و دیگران
 بسند های معتبر از
 حضرت

﴿ زيارت حضرت حسين عليه السلام ﴾

﴿ مقتضای مشرک ﴾

بِهِ صَابِرَةٌ وَنَحْنُ لَكَ أَوْلِيَاءُ مُصَدِّقُونَ وَلِكُلِّ مَا آتَى بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِدِهِ وَسَلَّمَ وَآتَى بِهِ وَصِيَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسْلِمُونَ وَنَحْنُ نَسْتَلُكَ اللَّهُمَّ إِذْ كُنَّا
مُصَدِّقِينَ لَهُمْ أَنْ لِحَقْنَا بِمُصَدِّقِنَا بِالذَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ

ظَهَرْنَا بِوَلَدِهِمُ **رُوِيَ فِي سُنَنِ أَبِي جَعْفَرٍ وَفِي سُنَنِ أَبِي حَسَنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**

دَرْجَاتِنَا مَا حَسَنَ عَلَيْهِمْ يَكُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِرَاطَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا السَّبْدُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَرُّ الْوَلِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاوِزُ
الْأَمِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَالِمُ الْبَالِقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْهَادِي الْهَدَى
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الظَّاهِرُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّفِيُّ النَّفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا

مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ زِيَارَةُ خَيْرِ أَهْلِ عَالَمِينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بِنَ سَيِّدِ بَنِي الْعَالَمِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاءَ
حَقُّكَ أَيُّهَا الْبَقِيَّةُ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ مَعْنَى مَا بَقِيََتْ وَيَقِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلَى
أَلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ أَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلَى لَكَ وَوَلَايَ بَيْتِكَ سَلَامٌ
سَالِكٌ وَحَرْبٌ لِيَنَّ حَارِبَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَظَاهِرَكُمْ وَبَاطِنَكُمْ

وهدایت برکت ابتدای از کون
و دیوانه و خرد و عیبی و بیاید
و خوف شدن شب گفت یا
رسول الله ابن برای نبای
من است برای اخن من چیزه
بغیر ما فرمود میگوئی بعد از هر
نماز اللهم اهدنی من خلتك
و افض علی من فضلك و
انشر علی من رحمتك و
انزل علی من برکاتك
ببین خص فرمود که اگر بر این
مواظبت نماید و بعد از ترک
کنند تا وقت مرگ چون بخواهد
مخمس را بدست در بیفتد
باید او کثوره کرد که در هر
در که خواهد داخل شود و در هر
اخر بارانند مغرب و یکبار در
شده و هم خواندن و بیاید
اربع است بخانه

لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ بِأَمْوَالِهِ
 يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْأَثْنِينَ وَهُوَ يَوْمُكُمْ وَبِاسْمِكُمْ وَأَنَا
 فِيهِ ضَعِيفٌ كَمَا فَاضِيفَانِي أَحْسِنَا ضِيفَانِي فَنِعْمَ مِنْ أَسْضِيفٍ بِهِ أَنْتُمْ وَأَنَا فِيهِ مِنْ
 جِوَارِكُمْ فَاجْعَلْنِي فِي أَنْتُمْ مَأْمُورًا بِالضِّيفَةِ وَالْإِجَارَةِ فَصَلِّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَالْكَامِلِ
 الطَّيِّبِينَ **رُوسِ شَنِبِهَا** بِاسْمِ حَضْرَتِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَامَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرٍ وَامَامِ جَعْفَرِ
 صَادِقٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ زيارت کن ايشا زيارت زيارت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خِرَانَ عَلِمَ اللَّهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا زُرَّاجَةَ وَحَيَّ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أُمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَعْلَامَ الْفَتْحِ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَادِ رَسُولِ اللَّهِ أَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُتَّبِعٌ بِشَايِكُمْ مُعَادٍ لِأَعْدَائِكُمْ
 مُوَالٍ لِأَوْلِيَائِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأَيُّ صَلَوَاتٍ اللَّهُ عَلَيْكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْوَالِي الْآخِرُكُمْ كَمَا
 نُوَالَيْتُ أَوْلِيَاءَكُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ دَلِيلَةٍ دُونَهُمْ وَأَكْفُرُ بِالْبُحْبُوبِ وَالظَّالِمِينَ وَاللَّاتِ
 الْعُرْتَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
 الْعَابِدِينَ وَسَلَالَةَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 صَادِقًا مُصَدِّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوْلَايَ هَذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثَّلَاثَاءِ وَأَنَا
 فِيهِ ضَعِيفٌ لَكُمْ وَمُتَّبِعٌ بِكُمْ فَاضِيفُونِي وَاجْعَلُونِي بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكُمْ وَإِلَيْكُمْ

طوبی و ابن بابویه و جبری
 بند های صحیح از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرده اند که روز
 حضرت سالت بنیاد صلوات الله
 علیه و آله با صاحب خود فرمود
 اگر جمع کنید آنچه در این روز
 بخامها و نظر فها و بر در هم
 گذارید یا با اسنان هر یک
 گفتند نه یا رسول الله فرمود
 که بخور اعیان تعلیم که شما را
 چیزه که اصلش در زمین است
 و شاخها بس در آسمان گفتند
 علی یا رسول الله فرمود که
 بعد از هر نماز سه نوبت گوید
 سبحان الله و الحمد لله و لا
 اله الا الله و الله اکبر
 که اصل آنها در زمین است
 و در آسمان در آسمان و دفع
 میکند از آدمی خانه فرزند
 و غرق شدن در بونین

الطَّيِّبِينَ (رُوسِ هَارِ شَنِبِهَا) الظَّاهِرِينَ

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی تقی علیهم السلام ان بگو در زیارت ایشا
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَيْتَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلْمِ
 الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آلِ بَيْتِكُمْ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ يَا بِي
 أَنْتُمْ وَأَيُّ لَقْدَ عَبْدُكَ اللَّهُ مُخْلِصِينَ وَجَاهِدْتُمْ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهَدْتُمْ حَتَّى آتَيْتُمْ الْبَيْتَ
 فَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْبِحْنَ وَالْأَيْسِ الْجَعِيينَ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْكُمْ مِنْهُمْ بِأَمْوَالِهِ

الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِ رَبِّكَ
وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ صَبْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَ
مَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَاصْفِنِي وَاجِرْ فِي صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ
بَيْتِكَ الظَّاهِرِينَ بِسَدْرِنِ ظَاوُسُ كَفْتَهُ كَمَنْ بَعْدَ زَيْنِ زِبَارَتِ مَثَلِ مَثُومِ بَابِ شَعْرِ إِشَارَةِ

يَكْتُمُ بِالْمُحَضَّرِ تَزِيلُكَ حَيْثُ مَا اتَّجَمَتْ رِكَابِي وَصَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ وَمِيكَوْمِ

یعنی من بر تو نازل بشوم هر کجا که داخله ام روی و در و مر و وارد نماید مهمان تو هستم در هر کجا که باشم از شهرها

فَصَلِّ شَمْرِي كَرِيحِي اِمْرًا عَمِيْرًا مَشْهُورًا زَجْلِيْ عَاوِصْبَا ح

حَضْرَةُ الْاُمْنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَانْ اِيْنَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ دَلَّعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ

يُنطِقُ بَلَجِيْهِ وَسَرَّحَ قِطْعَ اللَّيْلِ اُظْلِمَ نِعَابِيْ بِتَلْجِيْهِ وَاقْتَضَى صَنْعَ الْفَلَاحِ لِلدَّقَا
فِي مَقَادِيْرِ تَبْرِجِيْهِ وَسَمَّعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ نُوْرًا بِاَجْمِيْهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِدَائِيْهِ وَ
نَزَّرَهُ عَنْ مَجَانَتِهِ مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مَلَأَتِهِ كَيْفِيَّتَاتِهِ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ خَطَرَاتِ
الظُّلُوْنِ وَبَعَدَ عَنْ لَحْظَاتِ الْعُبُوْنِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ اَنْ يَكُوْنَ يَا مَنْ اَزْفَدَنِيْ فِي
مَهَابِ اَمْنِيْهِ وَاَمَانِيْهِ وَاَنْفَظَنِيْ اِلَى مَا مَفْجِيْ بِهِ مِنْ مِثْنِيْهِ وَاخَانِيْهِ وَكَفَّتِ التَّوَدُّ
عَنِّيْ يَدِيْ وَسُلْطَانِيْهِ صَلَّى اللّٰهُمَّ عَلَى الدَّلِيْلِ اِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْاَلْبَلِ وَالْمَنَاسِكِ مِنْ
اَسْبَابِكَ بِجَبَلِ الشَّرْفِ الْاَطْوَلِ وَالتَّاصِيْعِ الْحَسْبِ فِي زُرُوْهِ الْكَاهِلِ لِاَعْبَلِ وَالْقَائِدِ
الْقَدِيْمِ عَلَى رِخَالِيْفِهَا فِي الرِّمَنِ الْاَوَّلِ وَعَلَى اِلَيْهِ الْاَخْبَارُ الْمُصْطَفِيْنَ الْاَبْرَارِ وَاَفْجِ
اللّٰهُمَّ لَنَا مَصَارِيْعَ الصَّبَاحِ بِمَفَايِيْحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبِنْيِ لِلّٰهُمَّ مِنْ اَفْضَلِ خَلِيْعِ
الْهُدَايَةِ وَالصَّلَاحِ وَاَعْرِسِ اللّٰهُمَّ بِعِظْمَتِكَ فِي شَرِبِ جَنَانِيْ بِتَابِيْعِ الْخُشُوْعِ وَاَجْرِ اللّٰهُمَّ
لِهَيْبَتِكَ مِنْ اَمَا فِي رَفْرَافِ الدَّمُوْعِ وَاَدِيْبِ اللّٰهُمَّ تَزُقِ الْخُرْفَ مِنْ بِيْ اَزْمَةِ الْفُضُوْعِ اِلٰهِيْ
اِنْ لَمْ يَنْبُدِيْ فِي الرَّحْمَةِ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيْقِ فَمِنْ السَّالِكِ اِلَيْكَ فِي وَاصِحِ الطَّرِيْقِ وَاِنْ

مع کرده است این است که کسی میگوید
بیتجان الله بعد از هر نماز
فرضه بگوید و قیلت و ندت
روایت کرده است که حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام با زبانی عزیز
گفت که میخواهی دلالت کنم
تو بر آنکه چون بجای آورده
یعنی در راستی دوست خدا باشی
گفت بلی فرمود که بعد از هر نماز
هر یک از بیجان را بعد از
ده مرتبه بگوید چون چنین کند
هر از بگفت در دنیا از خود
گردد که یکی از آنها مرشد
شدن باشد و هر از مرتبه
در آخرت برای تو زخمی کند
که یکی آن باشد که در جوار
حضرت رسول صلی الله علیه
وآله باشد بازدم کلینی
بسیار حسن از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است

دُعَاءُ صَبَاحِ خَيْرِ الْمَوْتِينَ

تعبیر مشترک

اسَلَمْتَنِي اِنَّكَ لِقَائِدِ الْاَمَلِ وَالْمَنِي فَمِنِ الْمَيْلِ عَشْرًا لِي مِنْ كِبَواذِ الْهُوَى اِنْ خَدَلْتَنِي
 نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ فَصَدِّ وَكَلِّبْنِي خِدْلًا لَكَ اِلَى حَيْثُ النَّصْبِ
 وَالْحَرَمَانِ اِلٰهِي اَنْزِلْنِي فَاِنَّكَ الْاَمِنْ مِنْ حَيْثُ الْاَمَالِ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حَبَالِكَ
 الْاَحْيَانِ بَاعَدْتَنِي ذُنُوبِي عَنِ ذَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطْبَئَةِ الَّتِي اَمْنَطْتَ نَفْسِي مِنْ
 هَوَاهَا فَوَاهَا لَهَا الْمَسْئَلُ لَهَا ظُنُوفُهَا وَمُنَاهَا وَتَبَّاطُهَا لِحُرَّانِهَا عَلَيَّ سَيِّدِهَا
 وَمَوْلِيهَا اِلٰهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِبَدْرِ رَجَائِي وَهَرَبْتُ اِلَيْكَ لاجْتِمَاعٍ مِنْ فِرْقَةِ
 اَهْوَابِي وَعَلَقْتُ بِاَطْرَافِ حَبَالِكَ اَنَامِلًا وَلَا اِيَّ فَاَصْبِحَ اللّٰهُمَّ عَمَّا كُنْتَ اَجْرُ مَنَّةٍ
 مِنْ زَلَلِي وَخَطَايَايَ وَاَقْلَبْنِي مِنْ صَرَعَةِ رُدَائِي فَاِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي
 وَرَجَائِي وَاَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَمُنَايَ فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ اِلٰهِي كَيْفَ تَنْظُرُ مَسْكِينًا
 اَلَيْسَ اِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا اَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ مُتَرَسِّدًا قَصْدًا اِلَى جَنَابِكَ
 سَاعِيًا اَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظَنَانًا وَرَدًّا اِلَى حِيَاصِكَ شَارِبًا كَلًّا وَحِيَاصِكَ مُتَرَعِّدًا
 فِي ضَنْكِ الْمَحْوَلِ وَبَابِكَ مَفْنُوحٌ لِلطَّلَبِ الْوُغُولِ وَاَنْتَ غَايَةُ الْمَسْئُولِ فِي غَايَةِ
 الْمَأْمُولِ اِلٰهِي هَذِهِ اَزِمَةٌ نَفْسِي عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مِشْتَبِكَ وَهَذِهِ اَعْيَابُ ذُنُوبِي دَرَأْتُهَا
 بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ وَهَذِهِ اَهْوَالِي الْمُضِلَّةُ وَكَلَّهَا اِلَى جَنَابِ لَطْفِكَ وَرَأْفَتِكَ
 فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِي هَذَا اِنَا زِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدَى وَمَا تَلَامَذِي فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا
 وَمَسَانِي جَنَّةٍ مِنْ كِبَدِ الْعَيْدِ وَوَقَايَةً مِنْ مُرْدِيَاتِ الْهُوَى اِنَّكَ قَادِرٌ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ
 تُوْنِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَعِزُّ مِنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مِنْ تَشَاءُ
 يَسِدُكَ الْخَمْرُ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوْجِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْجِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَزِدُّ مَنْ تَشَاءُ بِعَبْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ بِنَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ وَجْهَكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ

که هر که بعد از نماز صبح
 مرتبه بخواند یا من بفعل ما
 تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
 اَحَدٌ غَيْرًا مِنْ حَاجَتِ سَوَالِ
 کند و دانود و از دست
 شیخ بربند موقوف از حضرت
 صادق علیه روایت است
 که هر که بعد از فارغ شدن از
 نماز پیش از آنکه زانوها را جدا
 از جا ببرد و دست و پاهای او
 این طبل را بجز انداخته
 هر روز از گناه او را بخواند
 چهل مرتبه از هر روز
 بخواند و جان باسد که در وقت
 بویید و از آن ختم کرده باشد
 و فرمود که من صد مرتبه بخوانم
 و شما را در مرتبه کافراست
 اشهد ان لا
 اله الا

دُعَا كَمِيلَ بْنِ زَيْدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مَا أَنْتَ فَلَإِهَابِكَ أَلْفَتْ بِقُدْرَتِكَ الْفِرْقَ وَفَلَأَنْتَ بِلُطْفِكَ الْفَلَقَ وَأَنْزَلْتَ بِكَرَمِكَ
 دَبَاجِي الْعَسْفِ وَأَنْزَلْتَ الْمِيَاهَ مِنَ الصَّمِّ الصَّبَاحِيْدِ عَذْبًا وَأَجَاجًا وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْضِرِ
 مَاءً تَجَاجًا وَجَعَلْتَ لَشَمْسٍ وَالْقَمَرِ لِبَرِّيَّةٍ سِرَاجًا وَهَاجًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَمَارِسَ فَمَا ابْتَدَأَ
 بِهِ لُغُوبًا وَلَا عِلَاجًا فَمَا مِنْ تَوْحِدٍ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَقَهْرٍ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلَّى
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنْتَ نِدَائِي وَأَسْتَجِبُ عَائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَرَجَائِي
 يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَيْفِ الْقَضَى وَالْمَأْمُولِ لِكُلِّ غَيْرٍ وَيُسْرِبِكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا تُرَدِّدْنِي
 مِنْ سَيِّئِ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُ قَلْبِي مَحْبُوبٌ وَنَفْسِي مَعْجُوبٌ
 وَعَقْلِي مَغْلُوبٌ وَهَوَايَ غَالِبٌ وَطَاعَتِي قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَلِسَانِي مُقَرَّبٌ بِالذُّنُوبِ
 فَكَيْفَ حِيلَتِي يَا سَارَ الْعُيُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّهَا
 بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا عَفَّارُ يَا عَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَانُكَ كُودُ

إِنَّ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 لَهَا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا
 لَا يَتَّخِذُ صُلْحَةً وَلَا وَلَدًا
 وَفَضْلِكَ يَا طَلِبَ السَّارِ
 وَارْتَدَدْتَ أَنْ تَخْضُوعًا
 دَرِغْتِيبًا تَارِضًا وَشَامَ وَهَامًا
 طَلُوعَ دُرِّ زُوبِ الْقَابِ بِرِزْمِ
 كَلْبِي وَبِزَابُوبِهِ وَدِرْكَانِ
 بَسْمِ هَامِي صَبِيحِ الرَّحْمَةِ مَارِقِ
 عِلْمِي وَوَيْسُوكُودِ أَنْدَا كَجَبْرِي
 بِنِزْرِ حَضْرَتِ يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْمَدَدُ دَرِزَنْدَانِ كَلْبِي وَبَعْدُ
 از هر نماز بگو اللهم اجعل
 لي فرجًا وخروجًا وارزقني
 من حيث أخطبُ ومن
 حيث لا أخطبُ بجاهد
 در بدای الامین از حضرت
 رسول الله و اینگونه است
 که هر که خواهد

دُعَا كَمِيلَ بْنِ زَيْدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَأَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْضِرِ مَاءً تَجَاجًا وَجَعَلْتَ لَشَمْسٍ وَالْقَمَرِ لِبَرِّيَّةٍ سِرَاجًا وَهَاجًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَمَارِسَ فَمَا ابْتَدَأَ بِهِ لُغُوبًا وَلَا عِلَاجًا فَمَا مِنْ تَوْحِدٍ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَقَهْرٍ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنْتَ نِدَائِي وَأَسْتَجِبُ عَائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَرَجَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَيْفِ الْقَضَى وَالْمَأْمُولِ لِكُلِّ غَيْرٍ وَيُسْرِبِكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا تُرَدِّدْنِي مِنْ سَيِّئِ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُ قَلْبِي مَحْبُوبٌ وَنَفْسِي مَعْجُوبٌ وَعَقْلِي مَغْلُوبٌ وَهَوَايَ غَالِبٌ وَطَاعَتِي قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَلِسَانِي مُقَرَّبٌ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِي يَا سَارَ الْعُيُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّهَا بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا عَفَّارُ يَا عَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَانُكَ كُودُ

﴿ يَا كَافِرِينَ ﴾

﴿ نَعِيَاتُ مُشْرِكٍ ﴾

الَّذِي عَلَا كَلْبَتِي وَيُوجِّهُكَ الْبَاقِيَ بَعْدَ فَنَاءِ كَلْبَتِي وَيَأْتِيكَ الْبَنَى مَلَائِكَةُ أَرْكَانِ
 كَلْبَتِي وَيُعَلِّمُكَ الَّذِي حَاطَ بِكَلْبَتِي وَيُنُورُ وَجْهَكَ الَّذِي ضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَنْوَارِ
 نُورِهِ بِأَقْدُوسٍ بِأَوَّلِ الْأَوَّلِينَ وَبِآخِرِ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 هَتَكَ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نَزَلَ النَّعِيمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 نَعَّرَ النَّعِيمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجَبَّرَ لِدَعَاؤِ اللَّهِمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي نَزَلَ الْبَلَاءُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُنَدِّبَنِي
 مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
 خَاضِعٍ مُسَدِّدٍ لِحَاشِيَةِ أَنْ تُسَامِحَنِي وَتُرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِفَضْلِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَفِي جَمِيعِ
 الْأَحْوَالِ مُوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسْأَلَتْ فَاقْتَنَاهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ
 الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ فِيهَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظْمَ سُلْطَانِكَ وَعِلْمَ مَكَانِكَ
 وَخَفِي مَكْرِكَ وَظَهَرَ أَمْرِكَ وَغَلَبَ قَهْرِكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكْمِكَ
 اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِدُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَائِرًا وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْفَيْحَ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا
 غَيْرَكَ إِلَّا اللَّهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَجَرأتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ إِلَى
 قَدْرِ ذِكْرِكَ فِي مَنِكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَرَمٍ مِنْ قَبْلِ سَنَرَتِهِ وَكَرَمٍ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ
 أَفْلَكُهُ وَكَرَمٍ مِنْ عِثَارِ وَقَبْتِهِ وَكَرَمٍ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَكَرَمٍ مِنْ سَاءِ جَبَلِكَ أَهْلًا
 لَهُ نُشْرَتُهُ اللَّهُمَّ عَظْمَ بَلَاءِي وَأَفْرَطَ فِي سُوءِ حَالِي وَقَصْرَتُ فِي عَمَلِي وَقَعْدَتُ فِي أَغْلَالِي
 وَحَسْبِي عَنِ نَفْسِي بَعْدَ أَمَلِي وَخَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَنَفْسِي بِجَنَابِهَا وَمِطَالِي بِأَسْبَابِي
 فَاسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَجُوبَ عَنْكَ دُعَاؤِي سُوءِ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَفْضَحْنِي بِمَجْنُونِي
 مَا أَطْلَعْتَ عَلَيَّ مِنْ سِتْرٍ وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمَلْتُ فِي خَلْوَاتِي مِنْ سُوءٍ

خدا او زاد و قیامت بر اعمال
 بدو مطلع نگردد اند و دیوان
 گناهان او ذانکنا بداید
 که بعد از هر نماز بخواند اللهم
 ان تغفر لي الذنوب التي
 فاتت رحمتك اوسع من غلبي
 اللهم ان كان ذنبي عندك
 عظيمًا تغفوك اعظم من ذنبي
 اللهم ان لم اكن اهلا لان
 ترضي من خلقك اهل ان
 ترضي وتغفر لي تمامي
 كلمتي برحمتك يا ارحم
 الراحمين يا نور قهم كضعف
 حضرت رسالت بانه صلوات
 الله عليه والدر و انكوه است
 که در با حضرت شکایت کند
 ببار و نکند همه را فرود کرد
 بعد از هر نماز
 و غیره

تعبيرات مشتركة

ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا
 عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْتَبَةٌ بِسَبْرٍ بَقَائُهُ قَصِيرٌ فَكَيْفَ أَخْبَاهُ
 لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٌ وَقُوعُ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ نَظُولُ مَدَنَتِهِ وَبَدْوٌ وَمُقَامَةٌ
 وَلَا يَخْفَى عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنِ غَضَبِكَ وَانْقِصَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا
 مَا لَا يَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِإِسِيدِكَ فَكَيْفَ لِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
 الْخَفِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَشْكُو
 وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُ وَأَنْبِي لَا يَلِيكَ الْعَذَابُ شِدَّةً أَمْ لَطُولُ الْبَلَاءِ وَمَدَّةً يَا فَلَئِنْ صَبَرْتُ
 لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتُ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقْتُ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِهَا
 وَأَوْلِيَاءِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرًا عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ
 عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرًا عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَطِيرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ
 أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فِعْزَتِكَ بِإِسِيدِكَ وَمَوْلَايَ أَقِيمْ صَادِقًا لَنْ تَكْفُرَ
 نَاطِقًا لَا يَفْجَعَنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجُ الْأَمِلِينَ وَلَا ضَرْخُ الْبَيْتِ صُرْخُ الْمُسْتَضْرَرِّينَ
 وَلَا يَكُنْ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَائِذِينَ وَلَا نَادِيَتِكَ إِنْ كُنْتَ يَا وَرَثَةَ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَاثَ
 أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
 أَفْرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ لَتَمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ سَلِمَ بِحُجْنِهَا نَحْوُ الْفِيهِ
 وَذَانِ طَعْمَ عَذَابِهَا مَعْصِيَتِهِ وَحَسِينَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا مَجْرَمِهِ وَحَرَّ بَرِيهِ وَهُوَ يَضِجُ إِلَيْكَ
 ضَجِيجَ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَبْتَغِي إِلَيْكَ بِرُجُومِ
 يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ هُوَ رَجُومًا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ أَمْ كَيْفَ تَقُولُ النَّارُ
 وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهَا لَهَيْبَتِهَا وَأَنْتَ لَتَمَعُ صَوْنَهُ وَرَوَى
 مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَثْمِيلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَفْلِقُ بَيْنَ

دعانا اور دعت اللہ
 انفتنا بالعلو ورتنا بالحق
 وجعلنا بالعاقبة ورتنا
 بالثبوت ان ولي الله
 الذي نزل الكتاب وهو
 بتولى الصالحين هدم
 ابن بابويه شيخ طوسه وعمر
 ايشان بسند هاشمى معتبر
 حضرت امير المؤمنين عليه
 رواه بقره مند که هر که خواهد
 بر من رود از دنیا و حال کند
 پاک شد با شد از گناهان
 چنانچه پاک میشود طلالا عن
 واذا واحد با زخوات مظلمه مايد
 در قيامت بين جواند بعد از نماز
 نچکانه نبت برود کار و انچه
 نوز فل هو الله احد راد و
 من تبيد سما الجوى
 انما كمال

أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ نَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ نَزَجَهُ زَبَانِيهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ بِأَرْبَابِهِ أَمْ كَيْفَ
 يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْفِهِ مِنْهَا فَتَبَيَّنَ كَيْفَ فِيهَا هَبْهَاتُ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْعُرْوُ
 مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْبَةٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَخَّرِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَيَا بَلِيقِينَ
 أَفْطَحْ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيٍّ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ
 لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرَأٌ وَلَا مَقَامًا لِكَيْفَ تَقْدَرُ
 أَسْمَاؤُكَ أَقَمْتِ أَنْ تَمْلَأَها مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَحْتِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخْلَدَ
 فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ تَبَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْأَنْعَامِ مُتَكْرِمًا
 أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَلْكَ بِالْفُؤَادِ
 الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْفِضِيَّةِ الَّتِي جَمَعْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيْهَا أَجْرَ نَبِيَّهَا أَنْ تَهَبَ
 لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ حُرْمٍ أَجْرَمْتَهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبْتَهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ
 أَسْرَرْتَهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَلِمْتَهُ كَمَنْتَهُ أَوْ أَعْلَنْتَهُ أَخْفَيْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ
 أَمَرْتِ بِإِثْبَابِهَا الْكِرَامِ الْكَائِبِينَ الدِّينَ وَكَلَّمْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنْهُ جَعَلْتَهُمْ
 شُهُورًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي فَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَالشَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ
 عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوقِرَ حَظِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ أَوْ
 إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ أَوْ بَرِّئْتَهُ أَوْ رَزَقْتَهُ بَطْنَهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تُغْفَرُ بِأَرْبَابِ
 يَارَبِّ يَارَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِجِّي يَا مَنْ يَسُدُّ نَاصِيئِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي
 وَمَسْكَنِي يَا خَيْرَ بَاقِرٍ يَا فَاغِي يَا رَبِّ يَارَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْتَلْكَ بِحَقِّكَ وَقُدْرَتِكَ وَتَعْظِيمِ
 صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْفَاءِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَدِينُكَ كَرِيمًا مَعْمُورَةً وَيَجِدَ مِنْكَ
 مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي أَوْ رَادِي كُلِّهَا وَبِذَوِّ إِحْدَاوِ
 خَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْكَ مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَهِي شَكُونُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ

وأيضا قال الجواد بن محمد بن موسى
 كبر ابن انزالهاى مكنون است
 كنعلم كرمه سوار سواد اصل
 الله عليه واله وادركه مرارة
 نعلم عجزه وحبس عليه ما
 بما ورد عن ابن است اللهم
 انى استلت يا عين المكنون
 الغزير الظاهر الظاهر الليل
 واستلت يا عين العظيم
 الطائيات القدير يا والعب
 الطابا يا مطلق الاسماء
 يا فتك الزقاي من النار
 صل على محمد وال محمد
 وقت رقيبى من النار
 واغنى من الدنيا الدنيا
 واغنى من الدنيا الدنيا
 واجعل رعاى اولك
 قلاها واسطه انما
 واغنى وصلاحها

دُعَايُ عَشْرَاتٍ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ قُو عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي أَشَدُّ دُعَايَ الْعَرَبِ جَوَارِحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّةَ فِي
 خَشْيَتِكَ وَالذَّوَامَ فِي الْأَنْصَالِ بِجِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَبَادِينِ الشَّافِيينَ
 وَأَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ وَأَسْتَأْنِقَ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُشَافِيينَ وَأَذُنُومِيكَ دُنُوءَ
 الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَأَجْمَعُ فِي جِوَارِيكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ
 أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ
 وَأَفْرِهِمْ مَنزِلَةً مِنْكَ وَأَخْوَجِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَنْتَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ
 وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِعِزِّكَ وَاحْضَنْطِنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي بَيْتِكَ
 قِبْلًا وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُشْتَمًا وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ لِحَابَتِكَ وَأَقْلِبْ عَمْرِي وَأَغْفِرْ لِي فَإِنَّكَ
 قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَوَّبْتَهُمْ لَهَا بِالْإِجَابَةِ فَإِنَّكَ
 يَا رَبِّ نَصَبْتَ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي
 مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَأَكْفِقْ شَرَّ الْحَيِّينَ وَالْأَنْسِ مِنْ عَذَابٍ بِأَسْرِعِ
 الرِّضَا غَفِرْ لِي لِأَنَّكَ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَتَعَالَى مَا تَشَاءُ بِأَمْرٍ أَسْمَعُ دَوَاءً وَذِكْرَهُ
 شِعَاءً وَطَاعَتُهُ غِنَى رِزْقٍ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَمِيْلَا حُهُ الْبُكَاءُ بِأَسْبَغِ النِّعَمَ بِأَنْ
 دَافِعِ النِّعَمَ بِأَنْفُورِ الْمَشْوَجِينَ فِي الظُّلَمِ بِأَعْيَانِ الْأَبْعَادِ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
 بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأُمَّتِ الْمَبَامِينَ مِنْ إِلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

دُعَايُ عَشْرَاتٍ

از دعاهای بسیار معتبر است ما بین نسخ ان اختلاف است و ما آنرا از مصباح شیخ نقل میکنیم مستحبات
 خواندن آن بدر هر صبح و شام و اضلاع (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) اوقا ان بعد از عصر جمع است
 سُجَّانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ سُجَّانَ اللَّهِ اِنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ لَيْلِهِ سُجَّانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ سُجَّانَ

تعیین مشرک
 آنست علامت انبوب در
 بعضی از نسخ معتبر دعا
 جنین است با تکلیف
 الرقاب من النار اشک
 ان نصلي على محمد وال
 محمد وان تعق رقبتي
 من النار وان تحبني
 من الدنيا ساكنا وذاك
 الجنة اثنا وان تجعل
 دعائي اوله قلا حاتا واوله
 تجلجا واثم صلاحاتك
 آنست علامت انبوب
 و طبعی بسند معتبر از
 صادق علیه السلام روا کرده است
 که هر که ایمان دارد بخدا
 در روز قیامت بابد کرده
 کند بعد از نماز فرضیه
 خواندن سوره قل هو الله
 احد را بدو سب کرده
 بخواند او
 خدا

﴿ دُعَائِ عَشْرَاتٍ ﴾ (٤٨)

اللَّهِ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ بُحْبَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَقَعِيبَاتٍ وَحِينَ يُظَاهِرُونَ بُحْرَجُ الْحَيِّ مِنْ الْمَيْتِ وَيُخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ بُحْبَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَمَةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بُحْبَانَ زِي الْمَلِكِ الْمَلَكُوتِ بُحْبَانَ زِي الْعَرْشِ
 وَالْجَبْرُوتِ بُحْبَانَ زِي الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُهَيَّبِ الْقُدُّوسِ بُحْبَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ
 الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ بُحْبَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ بُحْبَانَ الْفَائِزِ الدَّارِ بُحْبَانَ الدَّارِ
 الْفَائِزِ بُحْبَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ بُحْبَانَ رَبِّ الْأَعْلَى بُحْبَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ بُحْبَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
 بُحْبَانَهُ وَتَعَالَى تَبَوُّحُ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ بُحْبَانَ الدَّارِ غَيْرِ الْغَافِلِ
 بُحْبَانَ الْعَالِمِ غَيْرِ تَعْلِيمِ بُحْبَانَ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى بُحْبَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
 وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ
 وَبَرَكَاتٍ وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنِمْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَخَيْرِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَافِيَتِكَ
 نِيَّاجَهُ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي
 اللَّهُمَّ نِيورِكَ أَهْدَيْتَ وَيَفْضَلِكَ سَتَّغَيْتَ وَنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مَا لَمْ تَكُنْ وَأَنْبِئَانِكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ
 وَسُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدُّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ تَهَيَّبِي وَتَهَيَّبِ تَهَيَّبِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّورَ حَقٌّ
 وَالسَّاعَةَ آيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِهِمُ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُونَ غَيْرِ النَّبِيِّينَ
 وَلَا الْمُصَلِّينَ وَأَنَّهمُ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَخَيْرُكَ الْغَالِبُونَ وَصِفْوَتُكَ وَخَيْرُكَ

جمع کد وای و غیر دینار
 الخوت زایم از زوار و پدید
 و نادر و او را و هر که از پدید
 نادر و او را و هر که از پدید
 حدیث دیگر و از شده است
 که هر که بعد از هر فریضه ده
 مرتبه سوره قل هو الله احد
 بخواند حقا الا ان هو الله احد
 بار تو و بی نماید رسیدن غایب
 از حضرت رسول ص الله علیه
 و آله در این کلام که هر که
 بعد از هر نماز سوره قل هو
 الله احد بخواند رحمت از
 آسمان بر سرش فرود آید و
 کینه بر او نازل گردد و
 خدا نظر رحمت بخواه او افکند
 و گاه ما شریایا میزند و هر
 حاجت که سوال کند بر او آید
 در زمان خدا باشد همچو
 کلینی و دیگران بنده
 معتبر

دُعَايِ سَمَاتِ

الْأَمْرُ عَلَيْهِ اسْتِ وَأَضْرَامًا مُحَمَّدًا بِأَقْرَابًا جَعْفَرًا صَادِقًا عَلَيْهِمَا رُوَيْتُهُ وَعَلَامَةٌ مَجْلِسِيكَ الْإِزَابَا
 شَرَحَ دَرَجَاتِ ذِكْرِكَ وَوَدَّ غَاوًا فَوْقَ مَصْبَاحِ شَيْخَانِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِسْمِكَ
 الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي زَادُ عِبَتَ بِهِ عَلَى مَخَالِقِ أَنْبِيَائِ السَّمَاوَاتِ
 لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ أَنْفَعَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَنْبِيَائِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ أَنْفَعَتْ
 وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَبَيَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَالِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ
 وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَيْفِ الْبِنَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ
 الْوَجُوهِ وَاعِزِّ الْوَجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّفَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَمْوَالُ
 وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَافِيكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي هَمَّتْ بِكَ لَتَمَاءِ أَنْ نَفَعَ عَلَى الْأَرْضِ
 إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتَمَّتْ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أَنْ تَزُولَا وَتَشْتَبِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ
 وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعِجَابَ
 وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلَّةَ وَجَعَلْتَهَا الْبَلَاءَ وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ
 نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ
 بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَرُجُومًا وَمَصَابِعًا
 وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَّ وَ
 جَعَلْتَ لَهَا فَلَكَا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَ لَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَخْسَنْتَ نَفْسَهَا وَصَوَّرْتَ
 فَأَخْسَنْتَ تَصَوُّرَهَا وَأَخْصَنَتْهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَ بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَعَسَنْتَ
 تَدْبِيرَهَا وَتَخَرَّجْتَ بِطَانِ اللَّيْلِ وَطَانِ النَّهَارِ وَالشَّاعَاتِ عَدِيدِ السِّنِّ وَالْحَيَاتِ
 وَجَعَلْتَ رُؤْيَهَا لِيَجْمَعَ النَّاسُ رُؤْيَ وَاحِدًا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عِنْدَكَ
 وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَدْبِينِ فَوْقَ حَاسِ الْكُرْبَيْنِ فَوْقَ
 غَايَةِ النَّوْرِ فَوْقَ نَابُونِ كَثَمَةَ فِي عَمُودِ النَّارِ فِي طُورِ سِنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُوشِ فِي الْوَادِ

تفسير مشترك

ما في ذلك
 شارحها على ما كان في نظرنا
 باوان وديك زمين ودره
 هاتم خاك
 اسير عجبها گفت كه من ميدانم
 ايند عازا وحقا كه وايغ العطايا
 كه بر است انم كه گفت زات
 كفتي يا اسير المؤمنين والايه
 هر زمانه دانان تو است فامرو
 حضرت خضر عجبها بود كه
 نيز ايند عازا در كتاب بلبل الاين
 روايت كرده است و عاين است
 با من لا يتغلكه سمع عن
 و با من لا يبرئ منه الحاس
 الملحين از قبي بر دعوتك
 و تفسيرك و خلاوة رحمتك
 بستم ربي و اعلام الدين ان
 ابن عباس و ابتكوه
 كحضرت

﴿دُعَايُ سَمَاتٍ﴾

الْمُقَدَّسِينَ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الْقُورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضٍ مُضَرٍّ يَبْسُجُ
 الْبَابِ بَيْنَانٍ وَيَوْمَ فَرَّقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمَشِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعِجَابِ
 فِي عَجْرٍ مَوْفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
 وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحَقْنَى عَلَيْهِمْ بِمِصَابِ وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي
 بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَعْرَفْتَ قِرْعُونَ وَجُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ
 الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ وَتَجِدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِمُوسَى كَلِمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا بُرْهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلِ فِي مَسْجِدِ الْحَيْفِ لِأَسْمَى
 صَفِيَّتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْبَةَ وَلِيَعْقُوبَ نَبِيَّتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ
 أَوْقَيْتَ لِأَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِيسَافِكَ وَلَا تَسْمَعُ بِحَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ
 لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِيَةِ بِأَسْمَائِكَ فَاجْتَبَيْتَ وَتَجِدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى مِنْ عِزِّهِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قَبْلِ الرِّمَّانِ وَبِأَيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مُضَرٍّ تَجِدُ الْعِزَّةَ وَ
 الْغَلْبَةَ بِأَيَاتِ عِزَّتِهِ وَبِإِطْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِإِشَارَةِ الْكَلِمَةِ النَّاقِمَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ
 الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
 مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِإِطْطَاعِكَ الَّتِي آفَتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِنُورِكَ الَّذِي
 قَدَّرْتَ مِنْ فِرْعَوْنَ طُورِ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ
 الَّتِي لَمْ تَبْقِ لَهَا الْأَرْضُ وَأَنْخَفَضْتَ لَهَا السَّمَاوَاتِ وَأَنْزَجْتَ لَهَا الْعُقُودَ الْأَكْبَرُ وَرَكَّبْتَ
 لَهَا الْجِبَالَ وَالْأَنْهَارَ وَخَضَعْتَ لَهَا الْجِبَالَ وَسَكَنْتَ لَهَا الْأَرْضَ مَنَّاكِبَهَا وَأَنْسَلَسْتَ
 لَهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا وَأَخَفَقْتَ لَهَا الرِّيحَ فِي جَرْبَانِهَا وَخَدَدْتَ لَهَا النَّهْرَانَ فِي أَوْطَانِهَا
 وَبِإِطْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحَدَّثْتَ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْ
 الْأَرْضِينَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبْنَاءِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

رسول صلى الله عليه وآله
 كه هر كه سه مرتبه این دعا را بخواند
 از نماز مغرب بخواند تا صبح
 قلوب در درد و اندوه از او
 فوت شده باشد گشته از او
 نماز من مقبول گردد و در آن بعد
 از هر نماز مغرب بخواند و بگوید
 نوشتم و در این دعا دست بگذاشت
 بعد از هر بار دعا و حسان
 قطرات باران و بوی گلستان
 و در آن حال که زمین و آسمان
 بهر مهر خنده خنده در
 قریب بار داده شود این دعا
 قنجان الله چین شون
 و چین نظرون و له الحمد
 و چین نظرون و له الحمد
 من الیت و یخرج الیت
 من الیت و یخرج الیت
 مؤظا و کذلک فی زمین
 قنجان زمین

بِالرَّحْمَةِ وَأَسْمَلِكْ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَابَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَنُورٍ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ
 لِلجِبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّمُوهُنِي صَعِقًا وَتَمَجَّدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَنِي
 بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ وَبَطَّلَعْتَنِي فِي سَاعِيرٍ وَظُهُورِكَ فِي جِبَلِ
 فَارَانَ بِرَبَّوَاتِ الْمُفَدَّسِينَ وَجُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُتَجَمِّعِينَ
 وَبِرَّكَانِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِأَسْحَى صَفِيَّتِكَ فِي أُمَّةٍ عَيْبَتِي عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ
 لِبِعْفُوبِ إِسْرَائِيلِيكَ فِي أُمَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِجَبِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عَمْرِيَّةٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَكَأَنِّي غَابَتْ عَنِّي ذَلِكَ وَلَمْ تَهْتَدِ
 وَأَمْتَابِي وَلَمْ تَرَوْهُ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحِمَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَنْفَضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَيَّ
 إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَيِّدٌ مُجِيدٌ فَتَعَالَى مَا تَرْتَدُّ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِوَجْهِكَ
 خُودًا ذَكَرْتَنِي وَسَيَكُونُ اللَّهُمَّ بِحَيْثُ هَذَا الدُّعَاءُ وَبِحَيْثُ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْصِيلَهَا
 وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ
 لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا نَقَدْتُمْ مِنْهَا وَمَا نَأَخَّرْتُمْ وَرَوِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِكِ
 وَأَكْفِنِي مِنْهُنَّ إِنْسَانَ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينَ سَوْءٍ وَرِثَانٍ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ
 قَدِيرٌ وَبِكَلِمَتِي عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مُؤَلَّفُوكُمْ كَمَا فِي بَعْضِ نَسَخَاتِ بَعْدَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ كَمَا حَاجْتُ دَاكِرْ دَكْرًا وَبِكُو يَا اللَّهُ يَا حَتَّانُ يَا مَنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ بِحَيْثُ هَذَا الدُّعَاءُ نَاخِرَ عِلْمَهُ مَجْلِسُ زَمْبَارِ
 سَدِّ بَاقِي نَفْسٍ كَرِهَةٍ كَمَا بَعْدَ دَعَائِهِمْ أَسْمَاءُ عَلِيٍّ وَآلِهِ اللَّهُمَّ بِحَيْثُ هَذَا الدُّعَاءُ وَبِحَيْثُ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا
 يَعْلَمُ تَفْصِيلَهَا وَلَا نَاوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

رَبِّ الْعَزِيمَتَيْنَا بَصُفُونَ
 تَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْمُجْتَمِعِينَ
 قَدِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ بَيْتِكُمْ
 تَبْدِينِ طَاوَسٍ لَبْدِ مَعْتَبَرِينَ
 جَبَلِ بْنِ دَرَجٍ دَوَائِكُ دَرَجَاتِ
 كَمَا مَرَّ بِجَدِّكَ خَضِرَاتِ أَمَامِ
 جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا كَفَتْ
 أَيْمُولًا مِنْ سَمِّ الْأَرْقَانِ
 وَخُوشَانَ مِنْ مُرْتَدِّ نَفْسِ دَرَجَاتِ
 وَبَشِيرِ كَمَا مَرَّ بِمَرْكَ دَرَجَاتِ
 خَضِرَاتِ فَرُودِ كَمَا بَلَدَانِ مَوْجِ
 صَلَاحِ بَرَايَ نَسِ كَرَفَاتِ بَهْرَتِ
 أَفَارِبِ وَكَوْرَاتِ دَرَجَاتِ عَمْرُودِ
 خُوشَانَ وَدَرَجَاتِ نَارِ خُوشَانَ
 ابْنِ عَزَائِبِ دَرَجَاتِ نَارِ خُوشَانَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رَسُولِكَ
 الصَّادِقِ الْمُسَدِّقِ
 صَلَوَاتِكَ

وَأَنْ تُرْزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِجَالِكَ خُودًا بَطْلِبُكَ وَيَكُودُ وَأَفْعَلُ فِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 وَلَا تَفْعَلْ فِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَنْتُمْ لِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَنَامَ رَشْمَنٌ وَيَكُودُ وَأَغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي
 مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَلِوَالِدَتِي وَكُلِّبِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ جَلَالِ
 رِزْقِكَ وَكَفَيْ مَوْنَةَ إِنْسَانٍ سُوءٌ وَجَارٍ سُوءٌ وَسُلْطَانٍ سُوءٌ وَقَرِينٍ سُوءٌ وَتَوْمٍ
 سُوءٌ وَسَاعِدٍ سُوءٌ وَأَنْتُمْ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ وَيُرِيدُنِي بِأَهْلِي وَأَوْلَادِي
 وَأَخْوَانِي وَجِيرَانِي قَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظَلَمْتُكَ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ
 وَيَكْلِبُنِي عَلَيْهِمْ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرِجْوَيْكَ اللَّهُمَّ بِحَبِي هَذَا اللَّهُ عَالِمٌ تَفَضَّلَ عَلَيَّ
 فَفَرَّغَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةَ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْإِنْفَاءِ
 وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْبَابِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ الْكَرَامَةِ وَعَلَى أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى سَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّيِّدِ إِلَى أَوْطَانِهِمْ
 سَالِمِينَ غَائِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 وَعَشْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَشَيْخُ بْنُ فَهْدٍ كَفَنَهُ كَمَا سَمِعْتُكَ بَعْدَ زَعَاؤِ سَمَائِكَ كُنَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِمَافَاتِ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ وَبِمَا يَنْطَلِعُ عَلَيْهَا
 مِنَ النَّفِيرِ وَالنَّدِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ لِي كَذَا أَوْ كَذَا وَبِمَا يَكُنَى كَذَا

عليه والله قال انك قلت
 ما اردت في شي انا فاعله
 لكن تدرى في قبض روح عبدي
 المؤمن بكنة الموت والكره
 مسأله اللهم فصل على
 محمد وآل محمد وعجل
 لوليك الفرج والعاينه
 والنصر ولا تنزلني في نفسي
 ولا فاحدين اجتنبي والكره
 خواهي بك زردون
 خور نام بر بگو ولا فلاين
 ولا في فلان راوي گفت
 چون بر ايند عامدا و مت
 كرم چندان عمر يافته اورا
 از زندگان ملول شده ام
 و اين دعاي بار مغرب است
 و در جمع كن دعا نقل شده
 في تعقبات مخصوصه
 بنام

وَكُنَّا حَاجَتِ خُودًا بِخَوَاهِدِ **دُعَائِ مُشْكُولٍ** مَوْسُودٌ غَاوُ الشَّابِّ الْمَأْخُودِ بِنَبِيهِ

منقول از كتب كشمي و همچ الدعوات وان دعائي است كه تعليم فرموده از احقر امير المؤمنين عليه السلام بخواند
 كه بواسطه نگاه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله زارید كه دست براندام او مالید و فرمود محافظت كن بر اسم اعظم خدا كه كار تو بچهر خواهد بود
 پس بیدار شد و حالش كه تن درشت بود و دعا این است اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَوْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ
 مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا إِنْ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ لَا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمَلَكُوتِ يَا ذَا

(دُعَائِ مَشْلُوكٍ)

تَعْقِبُ نَارِ صَبْحٍ

الْعِزَّةَ وَالْجَمْرُوتِ بِأَمَلِكِ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيَّبُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا
 مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ
 يَا مُبِيدُ يَا وَرِدُ يَا حَمِيدُ يَا مُعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا حَبِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ
 يَا رَفِيعُ يَا مُنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيرُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَتَّانُ
 يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُنْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَبِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُفِيلُ يَا مُفِيلُ
 يَا تَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا بَارِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَادِرُ يَا ذَا قُدْرَةٍ
 عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا ظَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُفِيدُ
 يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَدَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانُ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مَشِيرًا وَلَا اِحْتِاجَ إِلَى
 ظَهِيرٍ وَلَا كَانُ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
 عَلُوًا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا شَاحِجُ يَا بَارِئُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا مُفْتَحُ يَا مُفْتَحُ يَا نَاصِرُ يَا
 مُنْصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ
 لَا يَفُوتُهُ هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا آوَابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ يَا مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ
 يَا مَنْ حَبَّتْ مَادِي عِي آجَابُ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا عَفُورُ يَا نُورُ التَّوْرِ يَا مُدَبِّرُ
 الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَرَثُ يَا قَرْدُ يَا أَبَدُ
 يَا سَدُّ يَا صَدَدُ يَا كَافٍ يَا شَافٍ يَا وَافٍ يَا مُعَافٍ يَا حَسِنُ يَا حَمِيلُ يَا مُنِيعُ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُنْفِرُ يَا مَنْ عَلَا فَفَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَجَبَرَ يَا مَنْ
 عَجِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصَى فَخَفَرَ يَا مَنْ لَا يُجُوبُهُ الْفِكْرُ وَلَا يَدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا يَخْفَى
 عَلَيْهِ آثَرُ يَا رَازِقُ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرُ كُلِّ قَدْرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ
 يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْفُرْيَانِ يَا ذَا الْمِنَّةِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ

بدانکه تعقیب ناز صبح زان
 تا بر نماز هائک واحدیت
 در فضیلت خصوص من بن تعقیب
 لباب است از حضرت امیر المؤمنین
 علیه منقول است که ذکر خدا بعد
 از نماز صبح تا طلوع آفتاب کلمات
 است در تحصیل روزی از سفر
 کردن در زمین و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 منقول است که هر که از طلوع
 صبح تا طلوع آفتاب و تعقیب شغول
 خود را بکند و در تعقیب شغول
 باشد خدا او را از آتش روزی
 سوزگردد و از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقول است که
 شیطان شکر روزی از طلوع
 صبح تا طلوع آفتاب میگوید
 و شکر شب از غروب آفتاب
 تا ذهاب صبح میگوید

﴿رُعَايَ مَشُورٍ﴾ (۷۶)

بَارِحِمُ بِأَرْحَمِنُ بِأَمَّنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ بِأَمَّنْ لَا يَسْخَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ بِأَعْظِيمِ الشَّأْنِ بِأَمَّنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ بِأَسَامِعِ الْأَصْوَاتِ بِأَجِيبِ الدَّعَوَاتِ بِأَمُّوحِ أَطْلَاقِ
 بِأَقَاضِي الْحَاجَاتِ بِأَمْنِزِلِ الْبَرَكَاتِ بِأَرْحَمِ الْعَبْرَاتِ بِأَمْفِئِلِ الْعَثَرَاتِ بِأَكْثَفِ الْكُرْبَاتِ بِأَوْلَى الْحَسَنَاتِ بِأَرْأَفِ الدَّرَجَاتِ بِأَمْوَتِي التَّوَلَاتِ بِأَمْجِي الْأَمْوَاتِ
 بِأَجَامِعِ الشَّيْءَاتِ بِأَمْطَلِعَا عَلَى النَّبَاتِ بِأَزَادِمَا فِدَاتِ بِأَمَّنْ لَا تَشْبَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ بِأَمَّنْ لَا يُضْجِرُهُ الْمَسَلَاتُ وَلَا تَغْنَاهُ الظُّلُمَاتُ بِأَنْوَرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
 بِأَسَابِعِ النِّعَمِ بِأَذْفَعِ النِّقَمِ بِأَبَارِحِي النَّعَمِ بِأَجَامِعِ الْأُمَمِ بِأَشَافِي التَّفَمِ بِأَخَالِقِ النُّورِ وَالظُّلْمِ بِأَذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ بِأَمَّنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ يَا جَارَ الْمُتَجَرِّبِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهَرَ الدَّلَّاجِينَ يَا وَدِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الظُّلْمِ
 يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَدِّ كُلِّ وَجِيدٍ يَا مُجَلِّ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَارَ الْعَظْمِ الْكَبِيرِ يَا فَالِقَ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالْقُدْرَةُ يَا مَنْ الْعَيْرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَبِيرُ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالرِّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَائِقَ كُلِّ قُوَّةٍ يَا مُجِيَّ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عِدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُوَدِّعِي فِي حَلَّتِي يَا وَدِيَّ فِي نِعْمَتِي يَا هَفِي حِينَ تَعِينَنِي الْمَذَاهِبُ تَسْلِمَنِي الْأَقَارِبُ وَيَتَّخِذُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا ذَخْرَ مَنْ لَا ذَخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا كَثْرَ مَنْ لَا كَثْرَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ

بمن خدا زاد در این دو ساعت
 بسیار یاد کنید که در این دو
 ساعت سلطان ادوی را از
 ذکر خدا غافل پیما از دست
 راند و همه منقول است که حضرت
 امام رضا علیه السلام فرمودند
 چون نماز صبح میکردند تا
 طلوع آفتاب در مصرا بخورد
 می نشنید و مشغول تعقیب
 بودند پس در خطبه زاری میفرمود
 می آوردند که منواتها در آن
 بود و بیکبار از آنها منوات
 میکردند پس از آنکه کندز
 میخواستند پس قرآن بخواند
 و میگرفتند و ملازم میکردند
 و از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله منقول است که هر که از طلوع
 صبح تا طلوع آفتاب مشغول
 تعقیب باشد ثواب بسیار
 او نوشته میشود

(دُعایِ یکتا) (۷۸)

وَمَا فَدَا لِعِزِّهِ مِنْ عَرْشِكَ وَنَسَّهَى لِرَحْمَتِهِ مِنْ كِتَابِكَ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَفْلامٍ وَالْبَحْرِ مَمْدُومٍ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةَ أَمْجُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَكِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَمْتَ بِهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ وَقُلْتَ يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْبَضُوا مِن رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَخْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا أَسْأَلُكَ بِاللَّهِ وَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَأَرْجُوكَ يَا سَيِّدُكَ وَأَطْعَمَ فِي إِجَابَتِي بِأَمْوَالِي كَمَا وَعَدْتَنِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِي دُرُكٍ خَالِصٍ خُودِ ذَاكَ بِرَأْدِ مَا أَنْتَ آتِيَاءُ اللَّهِ تَعَالَى وَدُرُوبَاتٍ مَهْجِ لِقَائِهِ

چونانند درازند نگاه و بار
فوشه شود بر افشای سلطان
و در بیدار ایمن از خصم
رسول صلی الله علیه و آله در دعا
کرد و که هر که سوره قل هو الله احد و اهر در درده مرید
چونانند دراز در هر چند
شیطان سعی کند گاهی و داد
فوشه شود نشود (سبح)
تکلیبی بسند صحیح روایت کرده است
از حضرت صادق علیه السلام که هر که
بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید
ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظيم
در روز و پنج مرتبه
نیز در کتب و خطوط و دیگران
چهار مرتبه و بعضی دیگر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که هر که

که بخواند این دعا را (دُعایِ معروف بدینشیر) مگر آنکه باطلها از یادش

بندین طاوس در هیچ الدعوات از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم تمامم بخلیفه بعد از خود و ترک تمام این دعا را تا خصلت زاملاقات تمام و فرمود که با علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماری کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود هر که طالب است رجوع بکتاب مهج نماید و دعا این است

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ بَشِيرٌ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّ يَتَبَّعُهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَفَاطِرُهَا وَسَبْدُهَا مِمَّا يَغْتَبِرُ عِدِّ خَلْفَهَا وَفَنَفَهَا فَنَفًا فَهَامَتِ السَّمَوَاتُ طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَانْتَفَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَوْنَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَادَ رَبُّنَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
 وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّئِلُ
 وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَجْهَلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الْذَلِيلُ
 وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ السَّيِّدُ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَافِرُ وَأَنَا الْمُسِيءُ
 وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ وَأَنْتَ الْحَلِيمُ وَأَنَا الْعَجُولُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْجُومُ
 وَأَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُنْتَلِي وَأَنْتَ الْمُجِيبُ وَأَنَا الْمُضْطَرُّ وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِالسُّؤَالِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَكْبَرُ
 الْمُنْفَرِدُ الصَّمَدُ الْقَرُّ وَالْبَيْتُ الْمَصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 وَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اسْتَرْعَى عَلَيَّ عُبُوبِي وَأَفْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقًا وَإِعْطَا يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ

و بعد از نماز عصر ده مرتبه
 و بعد از عشاء هفت مرتبه
 و در وقت خواب بارزده مرتبه
 و از جمله توابع است که حق
 تعالی هر از ملک خلق کند
 که در سینه او درش قرار می دهد
 از برای او این دعا را در سال نوی
 ابن بابویه و سایر علمای در ضمن
 الله علمای بنده منسب از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام
 که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله فرمود که هر که هر روز
 عقب نماز صبح ده مرتبه بخواند
 سبحان الله العظيم و بحمده
 و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلي العظيم حتملا او را
 بخورد و در پیشانی و خانه بر
 سه مرتبه در وقت نماز بخواند
 در هنگام خواب

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (دُعَاءِ حَبِیر) العلي العظيم

در غایت رفیع الشأن مردی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آنحضرت آورد در وقتی که در
 مقام ابرهیم مشغول نماز بود و کفعی در بلد لامین و مصباح پند عازا ذکر کرده و در حاشیه ان اشارت بنصیحت
 آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البصر ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد
 زانه های بازان و برك درختان و ربك با با بان باشد و برای شفاء مرض و قضاء دين و غنا و توانگری

رفع غم خواندن ان نافع ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ است و دعا این است

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ
 يَا كَرِيمُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا مَالِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
 حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدُوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ
 تَعَالَيْتَ يَا مَهْمَبِينَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ آجِرْنَا مِنَ
 النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا شَكِيرُ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيبُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَبِیرُ سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ

﴿رُغَائِي جُبَيْرٌ﴾ (۸۲)

سُبْحَانَكَ يَا فَتَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي
 تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا ظَاهِرُ أَجْرُنَا
 مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ
 يَا دَامِرُ تَعَالَيْتَ يَا قَاهِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ
 يَا وَفِي تَعَالَيْتَ يَا قَوِي أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ
 سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ
 يَا بَاطِنُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ
 يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطُّوْلِ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ
 تَعَالَيْتَ يَا قَيُّوْمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ أَجْرُنَا مِنَ
 النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَدِّقُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ
 تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي أَجْرُنَا مِنَ
 النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِي
 تَعَالَيْتَ يَا مُوَلِي أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَارِي تَعَالَيْتَ يَا بَارِي أَجْرُنَا
 مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ
 يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُدْكِلُ
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَاطِظُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ
 يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا جُبَيْرُ

مبلغ الرضا و رفته العزیز
 روضة الکریم و سوره یونس
 الله العزیز و البزیز ان و منعی
 العیون و مبلغ الرضا و رفته
 العزیز و روضة الکریم
 هفت بندین طارین بند
 مستبر از خصم تا نام رضا
 علیها و در این کور است که هر
 بعد از نماز صحیح صد مرتبه گوید
 بسم الله الرحمن الرحیم
 و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 بسم اعظم خدای بزرگوار است
 از سبب چشم بصدای ان
 و بند های معتر از خصم
 طارین علیها و در این کور
 علیها و در این کور است که هر
 صحیح و مغرب پیش از آنکه سخن
 گوید و حرکت کند هفت مرتبه
 این دعا بخواند

دُعَائِی حَجْر

تعمیران نازم

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطَى تَعَالَيْتَ يَا مَانِعَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا ضَارِعًا وَتَعَالَيْتَ
 يَا نَافِعَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا حَسِيبَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
 حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا عَادِلَ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفَ
 تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ تَعَالَيْتَ يَا حَقَّ آجِرْنَا مِنَ
 النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا مَا جِدَّ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا
 عَفْوُ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعَ تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعَ
 آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا رَوْفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ
 سُبْحَانَكَ يَا قَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وَرَّ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا مُصِيبُ تَعَالَيْتَ
 يَا مُحِيطَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا وَكَلَّ تَعَالَيْتَ يَا عَدْلَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا
 حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَبِينُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ
 تَعَالَيْتَ يَا وَدُودَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدَ آجِرْنَا
 مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا فُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنُورَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ
 يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا مَاصِرَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ
 آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ
 سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَ تَعَالَيْتَ يَا دَانُ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا مُعِيبُ
 تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثَ آجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرَ آجِرْنَا
 مِنَ النَّارِ يَا حَجْرَ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلَالِ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَا مِنْ الْعَمَلِ
 وَكَذَلِكَ نُحْيِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالْأَحْوَالُ وَالْقُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

هفتاد نفع بلا اذاد و در کتب
 که سئل آنرا خوره و بیستی
 شیطان و شر پادشاهان بنده
 در بعضی روایات معتبره
 سه مرتبه نیز وارد شده و بعضی
 ده مرتبه و افکن سه مرتبه اگر در
 صد مرتبه هر چه بدست آید
 ثوابش بیست و هشت
 شیخ احمد بن محمد و دیگران
 کرده اند که هر که بخواند حضرت
 امام جعفر کاظم علیه السلام
 کرد که کار برین بشر است
 و هر کار که مؤمن بدست آورد
 نیاید و هر صاحب کتبی که بعد
 بر آورده بخواند حضرت
 از نماز صبح و بعد از آن
 الله العظیم و تحمید و تهنیت
 الله و آتش از من فضله
 زادی

دُعَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * عَدِيلَةٍ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ الْعَالِمُ
 الْمُخْتَلَجُ الْحَقِيرُ أَشْهَدُ لِنَبِيِّ وَخَالِفِي وَرَازِقِي وَمُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدْتُ لَهُ
 الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ
 وَالْإِثْنَانِ قَادِرٌ رَازِقٌ عَالِمٌ أَبَدِيٌّ حَيٌّ أَحَدِيٌّ مُوجِدٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ
 كَارِهٌِ مُدْرِكٌ صَدَقِيٌّ يَتَّبِعُ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ كَانَ
 قُوَّةً قَبْلَ جُودِ الْقُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِجْرَادِ الْعِلْمِ وَالْعِلْمَ لَمْ يَزَلْ نِلْطَانًا
 إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَلَا مَالًا وَلَا زَيْلَ لِحُجَانَا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْفَيْلِ فِي أَزَلِ
 الْأَزَالِ وَبِقَائِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْقِطَالٍ وَلَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَعِينٌ
 فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ لِأَجْرِي فِي قَضَائِهِ وَلَا مَهْلَ فِي مَشِيئِهِ وَلَا ظِلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا
 مَهْرَبَ مِنْ حُكْمِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطْوَانِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ تَعْمَانِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ
 وَلَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ أَزَاحَ الْعِلَلِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّى لِنُوفِقِ بَيْنَ الضَّعِيفِ
 وَالشَّرِيفِ مَكَّنَ إِذَا أَمَّا أُمُورَ وَسَهَّلَ سَبِيلَ الْجِنَابِ لِمَحْظُورِهِ بِكَلِمَاتٍ لِقَاعَهُ لِأَلَدِ
 الْوَسْعِ وَالظَّافِقِ بُجَانَهُ مَا أَبِينَ كَرَمَهُ وَأَعْلَى شَانَهُ بُجَانَهُ مَا أَجَلَ نَبَلَهُ وَأَعْظَمَ
 لِحْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَفَضَلَهُ وَ
 جَعَلْنَا مِنْ أُمَّةٍ سَيِّدًا الْأَنْبِيَاءَ وَخَيْرَ الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلَ الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى الْأَزْكَيَاءِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَمْثَابِهِ وَبِمَادِ عَانَا إِلَهِي وَبِالْفُرْقَانِ الَّذِي أَنْزَلَهُ
 عَلَيْهِ وَبِوَصِيئِهِ الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلَيَّ إِلَهِي وَأَشْهَدُ
 أَنَّ الْأُمَّةَ الْأَبْرَارَ وَالْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ عَلَيَّ فَايُمُّعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ

که اندک زمانه که دو این مداومت
 کردیم جمعی از بانیان آمدند و غیر
 داشتند که هر چه از اقوام و غیر
 و غیره فوراً در آن قرار می
 مال بسیار بدست من آمد و
 تا حال به بنامم در در کافران
 مکارم روایت کرده اند که هر که
 هفتم نام آن حضرت است که جامع
 که در عالم تعلیم کنی که جامع
 باشد برای دنیا و آخرت و آن
 باشد حضرت است و آن را
 کرد که بعد از نماز صحیح بخواند
 تا آفتاب طلوع کند مداومت
 کرد و این دعا و حالش بگو
 شد و عیاشی از عبد الله بن
 شان روایت کرده است که بعد
 حضرت صادق علیه السلام را
 حضرت فرمود که بخوانی
 و از دعا و تعلیم کنم که چون
 بخوانی حشمت

(رِغَائِي عَدِيدَةٌ)

تغنياً مشتركاً

سَيِّدُ أَوْلَادِهِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ فَرَّخُوهُ السَّبْطَ النَّاسِجَ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحَسَنِ ثُمَّ الْعَا
 عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَافِرُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَاعِيُّ ثُمَّ النَّفِيُّ مُحَمَّدٌ
 ثُمَّ النَّفِيُّ عَلِيُّ ثُمَّ الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحِجَّةُ الْخَلْفُ الْقَائِدُ الْمُنْظَرُ الْمَهْدِيُّ
 الْمُرْجِي الَّذِي بَقَائِهِ يَفِيئُ لِدُنْيَا وَيُؤَيِّنُهُ رِزْقُ الْوَرَى وَيُجُودُهُ نَسَبُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 وَيَبْرُهُ بِمَلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدَلًا بَعْدَ مَا مَلَيْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَأَشْهَدُ
 أَنَّ أَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَأَمْنِيَّتُهُمْ قَرِيضَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتُهُمْ لِأَزْمَةٍ
 مَفْضِيضَةٌ وَالْأَفِيدَاءُ بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمُخَالَفَتُهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ
 وَشَفَعَاءُ يَوْمِ الدِّينِ وَأُمَّةٌ أَهْلُ الْأَرْضِ عَلَى الْبَقِيَّةِ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ
 وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمَسْأَلَةَ الْفَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّورَ حَقٌّ وَالْقِصْرَ
 حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ
 السَّاعَةَ آتِيَةٌ لِأَرْبَبٍ فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَصِّلْكَ بِنَاءُ
 وَكَرَمِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمَلِي لِأَعْمَلِي فِي الْجَنَّةِ وَلَا تَطَاعِدْ لِي أَسْئُوجِبُ
 بِهَا الرِّضْوَانَ إِلَّا أَنِّي أَعْتَدْتُ تَوْحِيدَكَ وَعَدَدَكَ وَارْتَجَيْتُ إِحْسَانَكَ فَضَّلَكَ
 وَتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَالْإِيْمَانِ مِنْ أَجْبَتِكَ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَزَمُّ الرَّاجِحِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمْ تَلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنِّي أُوَدِّعُكَ
 بِصَبْرِي هَذَا وَثَبَاتِ دِينِي أَنْتَ خَيْرٌ مُتَوَدِّعٍ وَقَدْ آمَرْنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّ عَلَيَّ
 وَفَتْ حُضُورِي وَمَوَدَّتِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مُؤَلِّفُكَ بِدَكَرْدُ عَاهَا مَا نُورُ
 أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَعَدِيلِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ بِمَعْدَلِكُ لَكُونِ
 إِذْ حَقَّ بِلَاطِلِ دَرُوقِ رَدْنِ وَإِنْ جَنَّانِ اسْتَكَرْ شَيْطَانُ نَزْدُ حَضْرًا حَاضِرًا شُورُ وَوَسْوَسَهُ كُنْدُ

فرض نورا اذا كان دخال فو
 يكونون كلفهم جدا واطعام
 جنين دعا حصر في موكرا بعد
 انما اصبح بكوني
 الحق القبول الذي لا يموت
 والحمد لله الذي لم يخلق
 ولدا ولا اولاد لكن له شرك
 في الملك ولتكن له ولي
 من اللذات وتبين تكبير
 اللهم اني اعوذ بك من
 التوسيع القفس ومن غلبني
 الدين والشقم وانك
 ان تصبني على انا واطمك
 انك والى الناس وودان
 شطوطه ودبران جنينك
 ومن غلبه الدين فصل على
 محمد وآله واعني على آله
 خلقك انك والى
 الناس

دُعای جوشن کبیر (۱۶)

و او را در تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند از این جهت که در دعاها استعاذه از آن شده و
 جناب غیر المحققین زه فرمود که هر که خواهد از آن سالریمانداستغفار کند از آن ایمان و اصول خود را با در آن قطعه
 و صفای خاطر و بیکرا از اجتماع کماله که در وقت حضور مویبار و در فرماید باین طریق که بگوید بعد از عقاید حق
 اللَّهُمَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنِّي قَدْ أَوْرَعْتُكَ بَيْنِي هَذَا وَتَبَاتَ رَيْبِي وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْسُودٍ عَجْ
 قَدْ آمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَزِدْهُ عَلَيَّ وَقْتِ حُضُورِ مَوْتِي بِسَبَبِ فِرْيَاسِ انْ بَزْدِ كَوَارِثُونَ
 این دعا می شریف عدله و استحضار معنی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدله عند الموت نافع است
 و اما اینکه این دعا ماثور است با ان مشائخ است خیرت صناعت علم حله و در ذاب و جامع عمل اخبار ائمه
 عالم شریف و محدث نافع بصیر شیخنا الاکرم والمحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله
 مرقد فریو و اما در آلاء العبدیله المعروفه فهو من مؤلفات بعض اهل العلم لیس بما ثور ولا مؤثر
 فی کتب جمله الاحادیث و تفارها و بدانکه شیخ طوبه از محمد بن سلیمان دهلوی روایت کرده است که محمد
 حضر صادق علیه عرض کردم که شیخان تو میگویند که ایمان بر دو قسم است یکی مستقر و ثابت و دیگر
 آنکه با مانع سپرده شده است و ذابل هر دو درین بیان نمود غایب که هر گاه از اجزای ایمان من کامل کرد
 و ذابل شود فرمود که بگوید بعد از هر نماز واجب رضیتک یا لله ربنا و بحمد صلی الله علیه و آله
 نیتا و یا لاسلام ربنا و یا لقران کتابا و یا لکتابه قبله و بعلی و لبنا و اماما
 و یا لحسن الحسن و علی بن الحسن و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر
 و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و الحسن بن علی و الجواد بن الحسن صلوات الله

دعای کبیری در روز نیکو است
 که هر که بخواهد در روز نیکو است
 علیه و آله و السلام کتاب کرده از
 تشکیک نیت و در پیش از بیماری
 حضرت فرمود که هر صبح و
 نام ده مرتبه این دعا را بخواند
 او سر و در این دعا و مری که
 حال او بصحت در نوازی و
 در فاهت و گشت و شیخ طوبه
 و دیگران در تفسیر نماز صبح
 ذکر کرده اند و در دعا این است
 لا حول و لا قوة الا بالله
 توکلت علی الله العلی الدلی
 بیوت و المعاد لله الذی لا یغدر
 و لذات اولت کن له شریک
 الملک و لو کن له ولی بن
 الذل و کینه تکبر الازم
 از هر طریقی و کفنی دیگران
 از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله

عَلَيْهِمْ أَمَّا اللَّهُمَّ إِنِّي رَضَيْتُ بِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا وَبِأَنْتَ خَيْرُ مَنْسُودٍ عَجْ

در بلاد الامین و مضاجح کفنی است و ان مرویت از حضرت سید الشاجدین از پدرش از جد بزرگوارش
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله جمعین و این دعا را جبرئیل علیه اودد برای پیغمبر در یکی از غزوات در حاله
 که برین انحضرت جوشن گران بود که سنگی ان بد مبارک شراید را آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که این دعا
 پروردگار تو را سلام بفرماید و بفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امان است از
 برای تو و امانت تو پس شری در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تماش نیست از جمله آنکه هر که از
 رکعت خویش نویسد حقیقا حیا فرماید که او را امانت خدا بکند و هر که از این بیت در اول نماز

خالِقِ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا زَوِقَ
 الْأَنَامِ (۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِي يَا غَنِيُّ يَا مَلِكُ يَا حَيُّ يَا رَحِيْمُ
 يَا ذِكُّ يَا بَدِيْعُ يَا قَوِيُّ يَا وَدِيْعُ (۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيْلَ يَا مَنْ سَوَّى الْقَبِيْحَ يَا مَنْ
 بَوَّأَ خَيْدَ الْبَحْرِ يَا مَنْ لَمْ يَهْبِتْكَ لَيْسَ يَا عَظِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ يَا وَاسِعَ الْخَوْفِ
 يَا بَاسِطَ الْبَدَنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مَنْ سَمِعَ كُلَّ شَكْوَى (۲۳) يَا ذَا التَّعَمُّرِ
 الشَّابِقِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ الشَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا
 الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحِجْمَةِ الْفَاطِعَةِ يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزِّ الدَّائِمَةِ
 يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُنْبِتَةِ يَا ذَا الْعِظَمِ الْمُنْبِعَةِ (۲۴) يَا بَدِيْعَ السَّمَوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ
 يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُفْجِلَ الْعَمْرَاتِ يَا سَائِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُجِيَّ الْأُمُوَاتِ يَا مُنِيرَ الْأَبْصَارِ
 يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مُمَاخِي السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيْدَ التَّيْبَاتِ (۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرَ يَا مُقَدِّرَ يَا مُدَبِّرَ يَا مُطَهِّرَ يَا مُنَوِّرَ يَا مُبَشِّرَ يَا مُنْذِرَ يَا مُقَدِّمَ
 يَا مُؤَخِّرَ (۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ
 الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الشَّعْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَجْدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِجْلِ وَالْحَرَامِ يَا
 رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ يَا رَبَّ النَّجْمِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ (۲۷) يَا خَلْقَ
 الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَالَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَظْهَرَ الظَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ
 الْحَالِفِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ الشَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ النَّاسِ
 يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ (۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذَمْرَ
 مَنْ لَا ذَمْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فخرَ مَنْ لَا فخرَ لَهُ
 يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أَنْبَسَ مَنْ لَا أَنْبَسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا
 أَمَانَ لَهُ (۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمَ يَا قَائِمَ يَا دَائِمَ يَا رَاحِمَ يَا

بلکه و طهرین اولاد و سجده بعد
 از نماز است برای شکر و توفیق
 اداء نماز است معبر از حضور
 امام محمد باقر علیه السلام و روایت
 که پدرم امام زین العابدین علیه السلام
 هیچ نفعی از سجده یاد نکرد مگر آنکه
 نیکیان سجده کرد و هیچ بدی
 نخواستند که در آن سجده باشد
 مگر آنکه سجده میکرد و در فرج نکند
 خدا از او بگذرد که از آن فرج
 مگر آنکه سجده کرد و در هر نماز
 واجب که فارغ نیست بعد از
 آن سجده میکرد و در هر وقت که
 توفیق مییافت که میان دو کس
 اصلاح کند برای شکر آن
 سجده میکرد و در جمیع مواضع
 سجده را حضرت از سجده بود
 باین سبب نخواستند تا ایجاد
 نیامدند و بعضی استند
 صحیح از حضور صادق
 علیه السلام

(دُعَاؤِ جَوْشَنِ کَبِيرِ)

در سجده شکر

سَالِمٌ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا فَاضِلٌ يَا بَاسِطُ (۳۰) يَا عَاصِمُ مَنِ اسْتَعَصَمُ بِرَا حِمِّ
 مَنِ اسْتَرْحَهُ يَا غَافِرٍ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرٍ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظٍ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ
 يَا مُكْرِمٍ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرِيدٍ مَنِ اسْتَرَشَدَهُ يَا صَرِيحٍ مَنِ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينٍ مَنِ
 اسْتَعَانَهُ يَا مُعِيتٍ مَنِ اسْتَعَاثَهُ (۳۱) يَا عَزِيزًا يَا لَطِيفًا يَا بَرًّا يَا قَوُّمًا يَا
 بِنَامٌ يَا ذَا نِهَايَةِ الْبُحُوثِ يَا حَبَّالَ الْبُحُوثِ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْتَنِي يَا عَالِمًا
 لَا يَجْهَلُ يَا صَدِّقًا لَا يَكْذِبُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ (۳۲) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
 يَا اَحَدٌ يَا وَاحِدٌ يَا سَاحِدٌ يَا مَاجِدٌ يَا حَامِدٌ يَا رَاشِدٌ يَا بَاعِثٌ يَا وَارِثٌ يَا ضَاقُ
 يَا نَافِعٌ (۳۳) يَا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيْمٍ يَا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيْمٍ يَا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيْمٍ يَا اَعْلَمَ
 مِنْ كُلِّ عَلِيْمٍ يَا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيْمٍ يَا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيْمٍ يَا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيْرٍ يَا
 اَلطَّفَ مِنْ كُلِّ لَطِيْفٍ يَا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِيْلٍ يَا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيْزٍ (۳۴) يَا كَرِيْمُ
 الصَّبْحِ يَا عَظِيْمُ الْمَنِّ يَا كَثِيْرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيْمَ الْفَضْلِ يَا ذَا مَرَّةٍ اَلطَّفِ بِالطَّيْفِ لَصْبِ
 يَا مُنْقِصَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا مَالِكَ الْمَلِكِ يَا فَاضِي الْحَقِّ (۳۵) يَا مَنْ هُوَ
 فِي عَهْدِي وَفِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قُوَّتِي يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلَيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّ
 قَرِيْبِي يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيْفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيْفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيْزٌ
 يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيْمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظِيْمَتِهِ جَبِيْدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَبْدِهِ حَبِيْدٌ (۳۶)
 اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَاذِبًا يَا شَاقِيًا يَا وَاثِيًا يَا مُعَاوِيَةً يَا هَادِيًا يَا ذَا عِجْبٍ يَا قَاضِيًا
 يَا رَاضِيًا يَا عَالِيًا يَا بَاقِيًا (۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهٗ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهٗ يَا
 مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهٗ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُوْدٌ بِهٖ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنْتَبِئٌ بِهٖ
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهٗ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهٖ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ اِلَيْهٖ
 يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يَسْتَعِيْذُ بِهٖ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ (۳۸) يَا مَنْ لَا

روایت است که هر کس که از
 برای خدا سجده کند برای شکر
 یعنی در غیر نماز حق تعالی بخواهد
 آورده خسته نبودد و در سجده
 محکم کند و در سجده های
 بلند کند و از آن حضرت نقل
 معتبره بسیار از آن حضرت است
 است که نزد بکر بن اعوان
 بخدا در حال سجده است که در سجده
 باشد و گویان باشد و در سجده
 صحیح دیگر فرمود که تمام
 واجب است بر هر مسلمانی تمام
 میکند آن نماز خود را و خود را
 بگرداند آن پروردگار خود را
 و ملائکه را از خود بعبادت آرد
 بدین معنی که هر گاه که بنده نماز
 کند و بعد از آن سجده شکر
 کند پروردگار عالمیان خجسته
 از میان بنده و
 ملائکه

مَقْرًا إِلَّا إِلَهَ يَأْمَنُ لَمْ يَضَعِ إِلَّا إِلَهَ يَأْمَنُ لَمْ يَضَعِ إِلَّا إِلَهَ يَأْمَنُ لَا يُخَالِفُ
 مِنْهُ إِلَّا إِلَهَ يَأْمَنُ لَا يُرْعَبُ إِلَّا إِلَهَ يَأْمَنُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَأْمَنُ لَا
 يُتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَأْمَنُ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَأْمَنُ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَأْمَنُ لَا يُعْبَدُ إِلَّا
 هُوَ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمُرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا
 خَيْرَ الْمُفْضُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُورِينَ يَا خَيْرَ الشَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُجْتَبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُونِ
 يَا خَيْرَ الْمُتَنَائِينَ (۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَائِرُ يَا قَادِرُ
 يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ قُوِي يَا
 مَنْ قَدَّرَ رَفْعَهُ يَا مَنْ بَكَثَفُ الْبَلَوَى يَا مَنْ يَمَعَ الْجَمَى يَا مَنْ يُفِئِدُ الْغَرْقَى يَا
 مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَى يَا مَنْ آمَنَ وَأَهْجَى يَا مَنْ
 خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى (۴۲) يَا مَنْ فِي لَبْرِ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفْأَفِ
 آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَاءِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْفُؤَادِ عِبْرَتُهُ
 يَا مَنْ فِي الْفِيضِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَبِيبُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ يَا مَنْ
 فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَا مَنْ إِلَهَ هَرَبِ الْخَائِفُونَ يَا
 مَنْ إِلَهَ يَفْرَعُ الْمَذِينُونَ يَا مَنْ إِلَهَ يَفْضِدُ الْمُنِيُونَ يَا مَنْ إِلَهَ يَرْعَبُ
 الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَهَ يَلْجَأُ الْمُخِيرُونَ يَا مَنْ بِهِ بَسَائِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ
 يَفْضَحُ الْمُجِبُونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَهَ لَيْسَ الْوَقُونَ يَا مَنْ
 عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ
 يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهَيْبُ يَا مُثِيبُ يَا حَبِيبُ يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ (۴۵) يَا
 أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا خَيْرَ مِنْ كُلِّ
 خَيْرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَمَى مِنْ كُلِّ قَوِي

باید بدین گوید یا ملائکه
 من نظر کنید ببنده من
 که از اگر در ضمن ترا و تمام کرد
 عباد من پس بخدا کرد و در زمین
 و ای شکر از این ترا و تمام
 کرده ام ای ملائکه من او را تمام
 باید داد گویند و در کارا
 رحمت تو پس فریاد کرد که
 چه باید داد گویند و در کارا
 هست تو باز فریاد کرد که
 چه باید داد گویند کفایت
 او پس عفو کرد و در جان
 نماید و ملائکه مکرر سوال
 تا آنکه ملائکه جواب گویند
 دیگر ما چیزی نمیدانیم از آنکه
 خداوند که فریاد کند که
 او را شکر کنیم چنانچه او را
 شکر کرد و اقبال کنیم بپس
 او افضل خود

دُعَاءِ جَوْشَنِ كَبَرِ

محمد شکر

يَا اَعْتَى مِنْ كُلِّ عَنِي يَا اَجْرَدٍ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا اَزَافَ مِنْ كُلِّ رَدُوفٍ (۴۶) يَا اَغْلَابَا
 غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعَا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكَا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرَا
 غَيْرَ مَفْهُورٍ يَا رَافِعَا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظَا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرَا غَيْرَ مَنصُورٍ يَا شَهِيدَا
 غَيْرَ غَاشِبٍ يَا قَرِيبَا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا نُورَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ
 النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ اَقْبَلِ كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ اَبْعَدِ كُلِّ نُورٍ يَا
 نُورَ اَفْوَقِ كُلِّ نُورٍ يَا نُورَ اَلنَّسِ كَيْسَلِهِ نُورٌ (۴۸) يَا مَنْ عَطَّاهُ شَرِيهَتٌ يَا مَنْ
 فَعَلَهُ لَطِيْفٌ يَا مَنْ لَطَفَهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ اِحْسَانُهُ قَدِيْمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ
 وَعَدُّهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذَابٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ
 فَضْلُهُ عَمِيْمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَسْمِكَ يَا مُسْتَهْلٌ يَا مُفْصِلٌ يَا مُبْدِيٌ
 يَا مُدَلِّلٌ يَا مُنْزِلٌ يَا مُنَوِّلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا مُجْمِلٌ يَا مُهْمِلٌ يَا مُجْمِلٌ (۵۰) يَا مَنْ بَرَّخَ
 وَلا بَرِيَّ يَا مَنْ بَخَلَّ وَلا بَخْلٍ يَا مَنْ هَدَى وَلا هِدْيٍ يَا مَنْ جَبَّحَى وَلا جَبْحَى
 يَا مَنْ بَسَّلَ وَلا بَسَلٌ يَا مَنْ بَطَعِمَ وَلا بَطْعَمٌ يَا مَنْ بَجَّجِرَ وَلا بَجَّارٌ عَلَيْهِ
 يَا مَنْ بَقَضَى وَلا بَقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ بَحَكَمَ وَلا بَحْكَرٌ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمَّ يَلِدُ وَلا
 يُولَدُ وَلا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ (۵۱) يَا نِعَمَ الْحَسِيْبِ يَا نِعَمَ الطَّيِّبِ يَا نِعَمَ الرَّقِيْبِ
 يَا نِعَمَ القَرِيْبِ يَا نِعَمَ الْمُجِيْبِ يَا نِعَمَ الْحَسِيْبِ يَا نِعَمَ الْكَمِيْلِ يَا نِعَمَ الْوَكِيْلِ يَا نِعَمَ الْمَوْلَى
 يَا نِعَمَ النَّصِيْرِ (۵۲) يَا سُرُوْرَ الْعَارِفِيْنَ يَا مَنَى الْمُجِيْبِيْنَ يَا اَيُّسَ الْمُرِيْدِيْنَ يَا حَسِيْبَ
 التَّوَابِيْنِ يَا اَزِيْزَ الْمُضِلِّيْنَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِيْنَ يَا قَرَّةَ عِيْنِ الْعَابِدِيْنَ يَا مَنْفَسَ عَنِ
 الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمَغْمُوْمِيْنَ يَا اِلَهَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 اَسْئَلُكَ بِاَسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا اِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيْلَنَا
 يَا مُعِيْنَنَا يَا حَيِّبَنَا يَا طَيِّبَنَا (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّيْنَ وَالْاَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِيْنَ

رحمت عظیم خود را در قیامت
 باو بنابر و بند هیچ از ضرر
 خدای عظیم منقول است
 خداوند عالم بان ابراهیم علیه
 السلام از خلیل خود کرده اند
 در جلد بر زمین بسیار میکرد
 در حدیث معتبر بگوید خود کرده
 چون نوحی از نعمهای خدا را
 بیاداره و در موضعی باشد که
 کسی از ظالمان ترا ندیدند
 بلکه در خود را بر زمین نیند
 و اگر در جائی باشد که ایشان باشد
 و نواز عجز کرده است بر این
 شکم خود کند از دم شوای
 تواضع و شکمکی نزد خدا
 و دست بر شکم گذاشتن بر
 آنکه ظالمان گمان کند
 که عیب در شکم تو هم پیدا
 و در وقت بسیار و در وقت

وَالْأَخْيَارِ بِأَرْبَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ بِأَرْبَ الصَّغَارِ وَالْبِكَارِ بِأَرْبَ الْحُجُوبِ وَالْمَمَارِ
 بِأَرْبَ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ بِأَرْبَ الصَّحَارِ وَالْقِفَارِ بِأَرْبَ الْبَرَارِ وَالْبِحَارِ بِأَرْبَ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِأَرْبَ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ (٥٥) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ
 يَمْنَى بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تَحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ
 يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْ
 كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَّةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِذَائُهُ يَا مَنْ لَا تَزُودُ الْعِبَادُ قِضَاءَهُ يَا مَنْ لَا تَمْلِكُ الْأَمَلُ
 يَا مَنْ لَا عِظَاءَ إِلَّا عِظَائُهُ (٥٦) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا
 يَا مَنْ لَهُ الْأَخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
 الْعَرْشُ وَالشَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى (٥٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفْوُ
 يَا عَفْوُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا بَتُّوحُ يَا قُدُّوسُ
 (٥٨) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتْهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ أَبَانَتْهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَا
 مَنْ فِي الْبِحَارِ جَمَّابَتْهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنَتْهُ يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 يَا مَنْ إِلَهُ رَجِّعِ الْأُمُورَ كُلَّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كَلِمَتَهُ
 خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (٥٩) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا
 طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا
 رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِيبَ مَنْ لَا مُعِيبَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَيْمَنَ مَنْ
 لَا أَيْمَنَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (٦٠) يَا كَافِيَ مَنْ
 اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا زَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ
 مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَفْضَاهُ يَا مَعْنَى مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مَوْفِي مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُنْتَقِمَ

که حقیقتاً بجهت توفیق خطاب
 کرد که بسبب آنچه از او را بر کبریا
 در زمین خلق تو را کلمه نورانی
 مومنی گفت بنده ام ای درود
 من فرمود برای آنکه بر احوال
 بندگان خود مطلع شوم در
 میان ایشان کسی ندیدم که
 نود من نفس از تو زیاده
 بدین سبب چون تو از نماز فارغ
 میشوی در طرف درود خود
 بخالت میکند ای و بسند
 مومنی از حضرت امام رضا علیه
 منقول است که بجهت بعد از نماز
 واجب شکر خدات را آنکه
 توفیق داده بند خود را در
 آنکه او را کرد در حق او را و کس
 آنچه در این جهان گویند آنست
 که هر مرتبه بگوید شکر آید
 ز او و بسند که چه معنی دارد
 شکر آید حضرت فرمود
 که معنی

دُعَاءِ جَوْشَنِ كَبِيرِ

سجده نکر

مِنْ اسْتَفْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ (۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ
 يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاقِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ (۶۲) يَا مَنْ
 بَطَّلِبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ
 يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ النَّجْمَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ
 لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَخْلُضْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ
 يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا (۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مَرَاتِمَ الْمُؤْمِنِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ
 الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ آيَاتِ الْوَاهِسِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِضِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ
 حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ النَّاشِئِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ
 لَا يَضِيحُ أَعْرَابَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجُودَ الْأَجُودِ
 (۶۴) يَا ذَا قُرْبَى الْبُقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ
 يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَبِيلَ الشَّاءِ يَا قَدِيمَ الشَّاءِ يَا كَبِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ
 (۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَارُ يَا غَفَّارُ يَا فَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ
 يَا بَارُ يَا خُنَّارُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا مَرْنَاهُ (۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي
 وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفَّنِي
 وَكَلَّأَنِي يَا مَنْ أَعْرَبَنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ أَسَّأَنِي وَأَوَّأَنِي يَا مَنْ أَمَّنَنِي
 وَأَخْبَانِي (۶۷) يَا مَنْ يُجِئُ الْحَيَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَجُولُ
 بَيْنَ الْمَرَعِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ رَيْبِي مِنْ ضَلْعِي
 سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مَعْصِيَةَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ أَنْفَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ
 يَا مَنْ السَّمَوَاتُ مَطْوِيَاتٌ بِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
 (۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْنَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ

از خود خواند
 انشکاء ابن سجده از من نکر
 خداست و آنکه مرا توفیق داد
 که بخارم او و قیام نمودم و
 فرمود و از یاد کردم و شکوفا
 موجب من به نعمت و توفیق
 طاقتت و اگر در نماز تقصیر
 مانده باشم که باطله ها نام
 شده باشد با بن سجده نماز
 و اما کفایت ابن سجده هر چه
 واقعه و در عمل می آید و احوط
 انشکاء اگر بر زمین باشد و
 تواند مانند سجده نماز
 هفت عضو سجده کند بیاید
 و بر چیزی که از ارد و افضل آن
 بران میکند ارد و افضل آن
 است که برخلاف سجده نماز
 دستها را بر زمین بجا آید و
 نکر و بر زمین برساند و
 است است که اول
 باشد

دُعَاءِ جَوْشَن كَبِيرٍ

يُرَجَا بِأَمْنٍ جَعَلَ الْفَسْرَ نُورًا بِأَمْنٍ جَعَلَ اللَّيْلَ لَيْسًا بِأَمْنٍ جَعَلَ لَنَهَارٍ مَعَايَا
 بِأَمْنٍ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا بِأَمْنٍ جَعَلَ التَّمَاءَ بِنَاءً بِأَمْنٍ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ آزُوجًا بِأَمْنٍ
 جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا (۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ
 يَا مَسْمُوعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ (۷۰) يَا حَتَّابُ قَبْلَ كُلِّ حَتٍّ يَا
 حَتَّابًا بَعْدَ كُلِّ حَتٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَتٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَشَارِكُهُ حَتٌّ يَا حَيُّ
 الَّذِي لَا يَخْتِاجُ إِلَى حَيِّ يَا حَيُّ الَّذِي هَيْبَتُ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا
 حَتَّابُ يَرِثُ الْحَيَوَاتِ مِنْ حَتٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَوْمُ لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ
 وَلَا نَوْمٌ (۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يَنْبِيءُ يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يَظْفِقُ يَا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ
 لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ شَاءٌ لَا يَحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يَكْفَى يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ
 لَا يَدْرِكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يَرْتَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا يَسْتَدَلُّ يَا مَنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تُنْفَرُ
 (۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ الدَّلَاجِينَ يَا
 مُدْرِكَ الْأَهَارِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
 يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا حَظِيطُ يَا حَظِيطُ يَا مُصِيبُ يَا مُصِيبُ يَا مُعِيبُ يَا مُعِيبُ يَا مُدِيلُ يَا مُدِيلُ
 (۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِإِلَاحِدٍ يَا مَنْ هُوَ قَدْرٌ بِإِلَانِدٍ يَا مَنْ هُوَ صِدْقٌ بِإِلَاعِبٍ يَا مَنْ
 هُوَ رُبٌّ بِإِلَاكِفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِإِلَا حِفِّ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِإِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ
 بِإِلَا ذَلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِإِلَا فُقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِإِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِإِلَا شَيْءٍ
 (۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ قُوَّةٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ
 عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلطَّاعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ
 سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلنَّيِّبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلشَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكَرَةٌ

در زمین گذاردن بر طرف
 است در روز پس طرف چپ در
 پس باز پیش از او زمین گذارد
 و بیان سبب و بجهت شکر
 میگویند و ظاهر آید و در ذکر
 نیز بعمل می آید و در شکر
 که ذکر به کند و بطن است
 از آن کار و در عین باشد که
 مذکور خواهد شد و معجز
 است که این سجده را طول دهد
 چنانچه منقول است که حضرت
 امام موسی کاظم علیه السلام
 طلوع غروب و صبح و عصر و بعد از
 زوال و بعد از غروب و در هر یک
 در حدیث دیگر وارد شده
 که آنحضرت زیاده از ده سال
 هر روز بعد از طلوع آفتاب
 تا وقت زوال در سجده بودند
 و بسند صحیح منقول است که
 حضرت امام رضا
 علیه السلام

(دُعَاءُ جَوْشَنِ كَبِيرٍ)

(در سجده شکر)

لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رَزَقَهُ غَمُومًا لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحِمَهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 (۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ شَأْنُهُ يَا مَنْ
 تَقَدَّسَتْ أَسْمَانُهُ يَا مَنْ بَدَّوْمُ بَقَائِهِ يَا مَنْ أَعْظَمَ جَهَانُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ بِأُورْدَانِهِ يَا
 مَنْ لَا تُحْصَى آيَاتُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعَمَاتُهُ (۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
 مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مَبِينُ يَا مَكِينُ يَا وَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا فَحِيدُ يَا شَدِيدُ يَا
 شَهِيدُ (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ التَّوَدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ التَّوَشِيدِ يَا
 ذَا الْبَطْنِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ
 لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَالِمٍ
 لِلْعَبِيدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرٌ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرٌ يَا خَالِقَ
 السَّمْرِ وَالْفَسْرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا ذَا زَوْقِ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا ذَا حِمِّ الشَّيْخِ
 الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَبِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُتَخَيِّرِ يَا مَنْ هُوَ عِبَادَةٌ خَيْرٌ مِنْ بَصِيرِ
 يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ
 اللُّوْجِ وَالْفَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَالنِّسَمِ يَا ذَا الْبَاسِ وَالنِّفَمِ يَا مَلِيحَ الْعَرَبِ الْعَجَمِ
 يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْآلِ يَا غَالِمَ السِّرِّ وَالْهَيْمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ
 الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ (۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا فَاعِلُ
 يَا كَامِلُ يَا فَاعِلُ يَا وَاصِلُ يَا غَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ (۸۲) يَا مَنْ
 أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلِظْفِهِ يَا مَنْ نَعَزَّ زَبَقِدْرِيهِ يَا مَنْ
 قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِسُدْبِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِجَلْبِهِ يَا مَنْ
 دَنَى فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ

انقدر در سجده نماز که
 سگ روزه مسجد از عرف او
 تو میشد و در طرف روی او
 از بر زمین مسجد تمسک کنید
 و در حال کتبی مان کورات
 که فضل بن شاذان نیز در این
 که فضل بن شاذان نیز در این
 ابن عمیر آمد و او در سجده بود
 و سجده را بسیار طول داد
 چون سر برداشت و طول بجهت
 او را مذکور ساختند گفت اگر
 سجده جمیل بن دراج را میدیدید
 سجده را طول نمیشد دید
 گفت روزی نیز جمیل رفت
 و او سجده را بسیار طول داد
 چون سر برداشت من گفتم که
 سجده را طول دادید گفت که
 اگر طول سجده معروف بن
 حق بود را میدیدید سجده را
 بهر میل میسر می
 بهر میل میسر می

لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ
 يَا مَنْ يُخَيِّصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ يَا مَنْ جَعَلَ
 لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ
 جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ فَرَاشًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ
 لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۸۵) اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَيُّ يَا قَرُّ يَا وَرُّ يَا
 صَمَدٌ يَا سَرْمَدٌ (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ
 شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلبَ يَا أَرْفَعَ
 مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَفْضُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ
 عَلِمَ (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَائِسِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمَضِلِّينَ يَا وَائِي الْمُنْتَهِينَ
 يَا أَنْبَسَ التَّوَكِّلِينَ يَا مَفْرَجَ الْمَهْجُورِينَ يَا مُجِيَّ الضَّارِّينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ
 الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَّمَ الْفَهْرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَتْدَرَ يَا مَنْ
 بَطَّنَ قَجْرًا يَا مَنْ عُبِدَ فَشُكِرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفِرَ يَا مَنْ لَا تُحْوِيهِ الْفِكْرَ يَا مَنْ لَا يَنْزِعُ
 بَصْرَ يَا مَنْ لَا يَنْخَفِي عَلَيْهِ آثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ يَا بَارِيَّ يَا ذَارِيَّ يَا بَارِزِيَّ يَا فَارِجِيَّ يَا فَاتِحِيَّ يَا كَاشِفِيَّ يَا
 ضَامِنِيَّ يَا أَمِيرِيَّ يَا نَاهِيَّ (۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ التَّوَهُ
 إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْفِي الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِتَغْفِيرِ
 إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُفْلِحُ الْقَلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَشْرَارَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُبْرِكُ
 الْعَيْشَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُجِيبُ الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ (۹۱)
 يَا مُعِينَ الضَّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

وایضا از فضل بن ساذان
 روایت کرده است که حسن بن
 علی بن فضال بصحرای ابرف
 برای عبادت و سجده کردن
 طول بمداد که میآمد
 و پیشش می نشست بجان
 آنکه کجا می افتاد و میخفت
 و در راه میگردید و از او
 وحشت نمیکردند و ایضا
 روایت کرده است که علی بن
 مهزیار در چون افتاب طلوع
 میکرد سجده میکرد و سر
 نمیداشت با برای هر از نفس
 از برادران خود تا میگرد
 مثل آنچه از برای خود دعا
 کرده بود و در پیش از او
 بود مانند زانوی شتر از
 بسیار طول سجود و ایضا
 روایت کرده است که ابن
 عمر بعد از نماز

يَا أَيُّسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَنْبِيَاءِ يَا كَثَرَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَرْكَمَ
 الْأَكْرَمَاءِ (۹۲) يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَشْهَهُ شَيْءٌ
 يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ
 شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَضْرِبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكَلِمَتَيْهِ
 يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ
 يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُجْبِي يَا مُرْضِي يَا مُجْبِي (۹۴) يَا أَوَّلَ
 كَلِمَتِي وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهٗ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ
 وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَاطِلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُجْبِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ
 شَيْءٍ وَوَارِثَهُ (۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكَرٍ وَمَذْكَورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ
 مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ ذَا عِوَضٍ يَا خَيْرَ حُجْبٍ حُجَابٍ يَا خَيْرَ
 مُوَسِّرٍ يَا أَيُّسَ الْخَيْرِ صَاحِبِ جَلِيلِينَ يَا خَيْرَ مَفْضُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ
 حُبُوبٍ (۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِيَنَّ دَعَاؤُكَ حُبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَنَّ أَطَاعَةُكَ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ
 لِيَّ مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ
 يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ عَظَمَتِهِ رَجِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ حِكْمَتُهُ عَظِيمٌ
 يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ أَحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ لِيَّ مَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ (۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا مُسَيِّبُ يَا مُرْعِبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعْقِبُ يَا مُرْتَبِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُخَذِّرُ يَا
 مُذَكِّرُ يَا مُنْجِرُ يَا مُغْتَبِرُ (۹۸) يَا مَنْ عَلَيْهِ سَابِقُونَ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ
 لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَارِهُنٌ يَا مَنْ
 مُرَاتَنُهُ حَبِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

حج بجزه شکر و سبکدشت
 و بر بندگانت مکر و وقت ظهور
 و افضل از آنکه بجزه شکر بگوید
 از جمیع تعقیبات باشد و در پیش
 از نوافل و در نماز مغرب و اکس
 گفته اند که بعد از نوافل مجاب آورد
 گفته اند که بعد از نوافل گفته اند
 و بعضی پیش از نوافل گفته اند
 و ظاهر آنست که در وقت و پیش
 از نوافل مجاب آوردن افضل
 است چنانچه هم در از حق
 صاحب الزمان علیه السلام روایت
 کرده است و اگر هر دو را بعمل
 آورد شاید بهتر باشد *
 افاد غاها ای ابن بجزه شکر
 است و ان شاء الله بن بجزه شکر
 امرت اول بند منبر
 از حق نام رضا علی بن
 منقول که اگر
 خواه

دُعَاةُ جَوْشَنِ صَغِيرٍ (۱۰۰)

(۹۹) بِأَمْنٍ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ بِأَمْنٍ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ بِأَمْنٍ لَا يَلْهِيهِ
 قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ بِأَمْنٍ لَا يَعْطِطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ بِأَمْنٍ لَا يَجْحَبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
 بِأَمْنٍ لَا يُبْرِئُهُ إِحْتِاجُ الْمُحْتَاجِينَ بِأَمْنٍ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ بِأَمْنٍ هُوَ مُنْتَهَى
 هَيْمِ الْعَارِفِينَ بِأَمْنٍ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ بِأَمْنٍ لَا يَنْجِي عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ
 (۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ بِأَجْوَادِ الْأَيْجَلِ بِأَصَادِرِ قَالٍ لَا يَخْلِفُ بِأَوْهَابِ الْأَيْمَلِ يَا قَاهِرًا
 لَا يَغْلِبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ بِأَعْدَلٍ لَا يَجِيفُ بِأَغْنِيًا لَا يَنْفَعُ بِأَكْبَرًا لَا يَضُرُّ
 يَا حَافِظًا لَا يَعْضَلُ بِجَانِكَ يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنْ

صد مرتبه شکر انکار بود
 اگر خواهی صد مرتبه عفو
 عفو و در دعوی اخبار
 الرضا از زبان اخبار
 روایت کرده است که حضرت
 امام رضا علیه السلام در راه خراسان
 هرگاه از تعقیب غافلان فرار
 میشد بجز شکر می فرمود
 صد مرتبه میگفت شکر الله
 و چون از تعقیب غافلان فرار
 میشد صد مرتبه در سجده
 میگفت حمد الله در هر سجده
 کلینی بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام روایت
 کرده است که در کربلا
 احوال بنده بسوی خدا
 خدایشالی و فی
 است که بنده در هر سجده
 باشد و خداوند چون
 را بخواند بعد از
 بگوید

النَّارِ (دُعَاةُ جَوْشَنِ صَغِيرٍ) يَا رَبِّ

در کتب معتبره بشرح مبسوطه از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفیه در حاشیه بلد الا این فرموده که
 این دعا بیست و پنج سال از عظیم المنزله و چون موها در عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود
 آنحضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با او فرمود خدای
 هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در هر دعوات سیدین طاووس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفیه و

سید خلافت موفق بلد الا این بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کفیه نقل نمود بعد از دعا اینست

إِلَهِي كَرِّمْ عَدُوَّيْ وَأَنْصُرْنِي عَلَى سَيْفِ عَدَاوَتِهِ وَشِدَّةِ غَيْبَةِ مِدْيَتِهِ وَأَرْهَقْ لِي
 شِبَاحَتَهُ وَذَافِ لِي قَوَائِلَ مُمُودِهِ وَسَدِّ دَائِي صَوَائِبَ سِهَابِهِ وَقَدْ نَمَّ عَنِّي عَيْنُ
 حِرَاسَتِهِ وَأَضْمَرَ أَنْ يَوْمِي الْمَكْرُوهَ وَعَجَّرَ عَنِّي نُحَافَ مَرَارَتِهِ نَظَرْتُ إِلَى ضَعْفِي عَنِ
 إِحْتِمَالِ الْفَوَارِجِ وَعَجَّرْتَنِي عَنِ الْأَنْصَارِ مِمَّنْ قَصَدَ لِي بِحَارِبَتِهِ وَوَحَدَنِي فِي كَثِيرٍ مِمَّنْ
 نَاوَانِي وَأَرْصَدَ لِي فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِكْرِي فِي الْأَرْضِ أَدْرَهُمْ بِمِثْلِهِ فَأَتَيْدُنِي بِقِيَمَتِكَ وَ
 شَدَدَتِ أَرْزِي بِنُصْرَتِكَ وَقَلَّتْ لِي حُدَّةٌ وَخَدَلْتُكَ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَخَشِدُهُ
 وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ بِأَسَدَدِ الْيَمِينِ مَكَائِدَهُ إِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَلَمْ
 يَشْفِ غَيْبَتَهُ وَلَمْ يَبْرُدْ حَرَارَاتِ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَى أُنَامِلِهِ وَأَذْبَرَ مَوْلِيَاءَهُ

رُعَاهُ جَوْشَنُ صَغِيرٌ

عَلَى حَيْلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدِيمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ
 وَأَنَا فِي غَافِبَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا
 يُعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِآثَمِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
 إِلَهِي وَكَرَمٍ مِنْ عَبِيدِ أَسْنَى وَأَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَمِّرًا فِي الْمَفَازِ
 نَائِقًا مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ وَحَيْدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حَيْلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا
 أَوْ مَنَازِلَ بِأَيْدِيهِمْ أَوْ حِرَاقٍ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْيٍ وَغَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مَا أَنَا مِنْهُ خَلُوفٌ غَافِبَةٍ
 مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُعْجَلُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِآثَمِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي
 كَرَمٍ مِنْ عَبِيدِ أَسْنَى وَأَصْبَحَ فَفِيرًا عَائِلًا غَارِبًا مُمِلِقًا مُخْفِقًا مُهْجُورًا جَائِعًا ظَائِمًا
 يَنْظُرُ مِنْ بَعْدِ عَابَةِ بَفْضِلٍ وَعِنْدِ رَجِيهِ عِنْدَكَ هُوَ أَوْجَاهُ مَنِّي عِنْدَكَ وَأَشَدُّ
 عِبَادَةً لَكَ مَخْلُوفًا مَهْجُورًا قَدْ جَمَلَ قِيْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ
 الرِّقِّ وَثِقَلِ الضَّرْبِ أَوْ مُبْتَلَى سَبَلًا شَدِيدًا لَا فِئْلَ لَهُ إِلَّا نِعْمَتِكَ عَلَيْكَ أَنَا الْمُحْتَدُّ
 الْمُنْتَمِعُ الْمُعَانِي الْمَكْرَمُ فِي غَافِبَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 وَلَا لِآثَمِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَكَرَمٍ مِنْ عَبِيدِ أَسْنَى وَأَصْبَحَ عَلِيًّا مَرِيضًا سَقِيمًا
 مُدْنِقًا عَلَى فُرْشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا بِقَلْبٍ هَيْبَانًا وَسِيمًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ لَذَّةِ
 الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرْعًا وَلَا نَفْعًا
 وَأَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ يَجُودُ بِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
 لَا يُغْلَبُ وَذِي نَاهٍ لَا يُعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ
 لِنِعْمَاتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِآثَمِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سر بجهت میکند است این دعا
 میخواند اللهم متغفر من ذنوب
 من ذنوبی ودرمکن از حج
 عیندی من علی فاعفونی
 ذنوبی یا حبیب الامور
 دغم قطب وند از حق
 طایف علیک ویا نکرده
 که هر گاه و اشک در غشی
 غار من شود و بهمان برسد
 بجا کن بر زمین و بگو یا
 میزدن کل جبار یا معز کل
 ذلیل قد و حقک بلغ
 محمود فصل علی محمد
 و آل محمد و قریح عینی و در
 عیلة الذابى از اخضر
 روایت کرده است که هر گاه
 می روی نازله یا امر شدید
 ناکرد و غشی نازل شود
 زانو ها و دست ها

غلظا إلهی و سیدی و کرم من عبید اسنی و اصبح شریفاً لم یبدأ بحیران لم یخیر الجانیاً علیاً علیاً فی الطعَامِ و البرایم قد آن ذر الخرز و البروز و هو فی صین من
 العیش و صنک من العیوة و ذل من الممار یظن الی نفسه حسرة لا یعد لها علی غیره و لا یفیع و أنا خلوف من ذلك کلهم یجودون و کریمک فلا الذی الی انت یخلف
 من مقتدر لا یغلب و ذی ناه لا یعجل صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی لنعمتک من الشاکرین و لا لاثمک من الذاکرین و ارحم الراحمین

﴿دُعَاةُ سَيِّفِي صَغِيرًا﴾ (١٠٤)

تَحَوَّلَ مَعَّ جُرْمَهَا إِلَيْكَ يَا رَبِّ فِيمَنْ أَعُوذُ وَمِنْ أَلُوذٍ لَا أَحْتَدِيهِ إِلَّا أَنْتَ أَفَرَدْتَنِي وَأَنْتَ
 مُعَوَّلٌ وَعَلَيْكَ مُتَكَلِّئُ شَتَاكَ بِاسْمِكَ الَّذِي قَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَفَلَّتْ وَعَلَى
 الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَهَرَبَتْ وَعَلَى اللَّيْلِ فَظَلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَاسْتَارَ أَنْ
 نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَقَضَى لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا وَتَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَ
 كَبِيرَهَا وَتُوسِعْ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا يُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 مَوْلَايَ بِكَ اسْتَعْنْتُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَعِنِّي يَا سَهْرَتُ فَاجْرِدْنِي وَأَخْبِنِي
 بِطَاعَتِكَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ وَتَمَسُّكِكَ عَنِ مَسْئَلَةِ خَلْقِكَ وَأَنْقُلْنِي مِنْ ذُلِّ
 الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَمِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِي إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ
 جُودًا مِنْكَ وَكَرَمًا لَا يَسْتَحْفَافُ مَنِي لِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 وَمُحَمَّدٌ وَاجْعَلْنِي لِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَاللَّا تَمُتُكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ يَا سَيِّدَ الْوَالِدِينَ
 وَجِهِي الدَّلِيلَ لَوْجِيكَ الْعَرَبِ الْجَلِيلِ مُحَمَّدٍ وَجِهِي الْبَابَ الْفَاتِي لَوْجِيكَ الدَّارِ الْبَاءِ
 مُحَمَّدٍ وَجِهِي الْفَقِيرَ لَوْجِيكَ الْغَنِيِّ الْكَبِيرِ مُحَمَّدٍ وَجِهِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي وَكُلِّي وَدَمِي وَجِلْدِي
 وَعَظْمِي وَمَا أَلْفِكَ الْأَرْضُ مَتَى لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ عُدْ عَلَيَّ جَهْلِي بِحِلْمِكَ وَعَلَى
 فَرْحِي بِغِنَاكَ وَعَلَى ذُلِّي بِعِزِّكَ وَسُلْطَانِيكَ وَعَلَى ضَعْفِي بِقُوَّتِكَ وَعَلَى خَوْفِي بِأَمْنِكَ
 وَعَلَى ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِذَا أَرَدْتُ بِكَ فِي فَعْرٍ فَلَانِ
 فَلَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ فَاقْنَبِهِ بِمَا كُنْتُمْ بِهِ أَيْدِيَانَاكَ وَأَوْلِيَانَاكَ مِنْ خَلْقِكَ صَلِّ عَلَيَّ
 عِبَادِكَ مِنْ قَرَعِنَا خَلْقِكَ وَطَعَاهُ عُدَايَكَ وَشَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

واید سجده و دست بستن باری
 ماذا عليك ان رضى عني
 كل من كان له عدي بيته
 وان تغفر لي ذنوبي وارزقني
 من الجنة ورحمتك
 فانما عفوك عن الظالمين
 وانا من الظالمين فلتغفر
 لي رحمتك يا ارحم الراحمين
 پس حضرت فرمود که هر که در روز
 که دعای سبب است بخواند که در
 زمان قور عادی و مولف کوبید
 که ما در مصابیح در ضمن اعمال
 مسجد کوفه و مسجد زید بعضی
 دعاها نقل کرده اند که در سجده
 خوانده میشود و شیخ طوسی
 در مصباح التمجید در ذکر
 سجده شکر فرموده و معتدل
 که دعا کند از برای
 ولدان

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٥﴾ دُعَاةُ سَيِّفِي صَغِيرًا قَامُوا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

شیخ اجل نغمة الاسلام نور عطر الله مرقده در صحیفه ثابته علویه انرا ذکر کرده فرموده که از برای این
 دعا در کتابان ربان طلسمان و تفسیر ابن شرح غریب و از برای او اما عجیبه ذکر کرده اند و من

دُعَاءِ اِسْمِ اعْظَمِ

(دُعَاءِ مُحَمَّدِيكَ)

چون اعتماد بران نداشتم ذکر نکردم و لکن اصل دعا را ذکر میکنم تا محاورات با علما و الاطهار

و دعاء (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) اَبْنِ اَبِي

رَبِّ اَدْخِلْنِي فِي لِحَّةِ بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ وَطَاطِرِ فِرْدَوْسِيَّتِكَ وَقَوْنِي بِقُوَّةِ سَطْوَةِ

سُلْطَانِ قَرْدَانِيَّتِكَ حَتَّى اَخْرُجَ اِلَى قَضَاءِ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَفِي وَجْهِ لَعْنِكَ بَرِي

الْقُرْبِ مِنْ اِيْمَارَةِ اَبْنِكَ مَهِيْبًا يَهِيْبُكَ عَزِيْبًا يَعْزِيْبُكَ مُجَلَّلًا مُكْرَمًا يُعْلِمُكَ

وَرُكْبَتِكَ وَالْيَسْبِيَّ خَلِجَ الْعِزَّةِ وَالْقَبُولِ سَهْلًا لِمَنْ اِهْلَجَ الْوَصْلَةَ وَالْوُصُولِ

تَوْجِيْحِي بِسَاجِدِ الْكِرَامَةِ وَالْوَفَارِ وَالْفِ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحْبَابِكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا وَدَارِ الْقَرَارِ

وَارْزُقْنِي مِنْ نُوْرِ اِسْمِكَ هَبِيْبَةً وَسَطْوَةً تُفَادِلِي الْقُلُوْبَ وَالْاَرْوَاحَ وَتَخْضَعُ لَدَيْكَ

النَّفُوسُ وَالْاَنْشَابُ يَا مَنْ ذَكَرْتُ لَهٗ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَدَيْهِ اَعْنَاقُ

الْاَكَاْسِرَةِ لَا مَلْجَا وَلَا مَنجَا مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ وَلَا اِتِّكَاءَ اِلَّا

عَلَيْكَ اذْفَعْ عَنِّي كَيْدَ الْحَايِدِيْنَ وَظُلْمَاتِ شَرِّ الْعَايِدِيْنَ وَاَرْحَمْنِي تَحْتِ سُرَادِقِ

عَرْشِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اَيْدِ ظَاهِرِي فِي تَحْصِيْلِ مَرَضِيَّتِكَ وَنُوْرِ قَلْبِي وَسِرِّي بِالْاِطْلَاقِ

عَلَى مَنَاجِيْحِ مَسَاعِيْكَ اِهْبِيْ كَيْفَ صَدْرُ عَنِّي بِاَيْدِكَ بِحَبِيْبَةٍ مِنْكَ وَقَدْ وَرَدَتْهُ عَلَيَّ

بِكَ وَكَيْفَ تُوِيْتَنِي مِنْ عَطَايِكَ وَقَدْ اَمْرَنِي بِدُعَائِكَ وَهَا اَنَا مُقْبِلٌ عَلَيْكَ مُلِحِي

اِلَيْكَ بِاَعْدِيَّتِي وَبَيْنَ اَعْدَائِي كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ اَعْدَائِي اِنْخَطِفْ بَصَارَهُمْ عَنِّي

بِنُوْرِ قُدْسِكَ وَجَلَالِ مَجْدِكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللهُ الْمُعْطِي جَلَالُ النِّعَمِ الْمَكْرَمَةِ لِمَنْ نَاجَاكَ

بِاطْلَافِ رَحْمَتِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِيْنَ (فَصِلْ هَفْتَمًا) الطَّيِّبِيْنَ الظَّاهِرِيْنَ

در ذکر بعض ابواب و دعاهای نامه مخصوصه که انتساب کردم از کتب معتبره اول سیدنا جل سیدنا علی

شیراز رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرمود که اسم اعظم خدا یعنی انت که افشاح او الله و انت

او هوائت و حروفش نقطه ندارد و لا یغیر قرآنش اعراب را بر غیر و این در قرآن مجید بیغیر

خود در سجده پس بگوید
اللهم رب القبر والقبور والقبائل
الغریب والاشعج والوزیر والقبائل
اذا نبتت ردت کل شیء والذی
کل شیء ضالک کل شیء والذی
کل شیء ضال علی حق والذی
کل شیء ضال علی حق والذی
و انقلبه و یقلان و قلان
ما انت امله و لا تفعلنا
ما نحن امله فانک اهل
التقوی و اهل المغیبه
و چون سر از سجده برداشته
بجمله ذک خود را بر موضع سجود
خود و جمله بصورت خود آن
طریقه چپ صورت پس بمالد
بیشاید پس بجانب راست سر
منتهی و در هر مرتبه بگوید
اللهم رب القبر والقبور والقبائل
الغریب والاشعج والوزیر والقبائل
اذا نبتت ردت کل شیء والذی
کل شیء ضالک کل شیء والذی
کل شیء ضال علی حق والذی
کل شیء ضال علی حق والذی

دُعَاءِ تَوَسُّلِ (۱۰۱)

مبارکه از پنج سواست بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مفرد گفته هر که این پنج آیه مبارکه را در روز خود قرار دهد و هر روز بازده مرتبه بخواند هر آینه انسان شو برای او هر مهتی از کلی و جزئی برود انشاء الله تعالی و ان پنج آیه این است (۱) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَالْخَازِنَةِ الْكُرْسِيِّ (۲) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ أَنْزَلَ الْفُرْقَانَ (۳) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفِتْنَةِ لِرَبِّ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا (۴) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

دُعَاءِ تَوَسُّلِ علامه مجلسی فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعاء توسط او از ائمه در اینگونه است و گفته است که در هیچ امر نتوانم مگر آنکه اثر اجابت برزورد باقم اینست دعا اللهم اني استسئلتك واتوجه اليك بنبيك نبي الرحمة محمد صلى الله عليه وآله يا ابا القاسم يا رسول الله يا امام الرحمة يا سيدنا ومولانا انا نوجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد مناك بيني وبينى حاجتنا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا امير المؤمنين يا علي بن ابي طالب يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا نوجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد مناك بيني وبينى حاجتنا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا نوجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد مناك بيني وبينى حاجتنا يا وجهها عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا عبد الله يا حسين بن علي ايها الشهيد يا بن رسول الله يا حجة الله على خلقه

الرحمن الرحيم اللهم اذنب
عني الحسنة والخرن والغير
العين ما ظلمتنيها وما يظن
فصل دومی
در خصوص دعا نایب طلوع
نمایب طلوع افتاب که مستحق
است چون افتاب غروب
کند بخواند در آنوقت دعاها
را که در فصل پنجم خواهد
آمد انشاء الله تعالی و شهادت
است که در ابتدای روز نصف
دعای که در پنجمی باشد و آنکه
پیش از ظهر به نیت باشد و آنکه
ظهر و مقدمه دارد و خوارق
را در خواب قبول معین است
برای عبادت در شب در وقت
روز و جد و جهد میکنی که در وقت
ظهر بیدار شوای پس در وقت
دوم و پنجاب مسجد و نماز
تخت مسجد و نماز

دُعَا تَوْسَلُ

(اعمال طلوع وغروب انبیا)

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ
 بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ
 الْحَسَنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
 اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا
 يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا بْنَ رَسُوْلِ
 اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا
 بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
 يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا الصّٰدِقُ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ
 يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ
 بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
 اَيُّهَا الْكَاطِمُ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ
 اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى اَيُّهَا الرِّضَا يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
 عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ
 مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
 اَيُّهَا النَّفِيُّ الْجَوَادُ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا
 وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ
 اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا الْهَادِي النَّفِيُّ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا
 حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ
 وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ

منظر دخول وقت مشوعی کر
 وقت داخل شدن و مستجاب
 آنکه نماز در اول وقت خوانده
 شود و چون زوال محقق شد
 اول کاره که میکنی التماس کنی
 سبحان الله ولا اله الا الله
 و الحمد لله الذي لم ينجنا
 ولا اولادنا ولا نكنا له شرك
 في الملك ولا يكن له ولي
 من الدنيا و كثرة تكبيره
 و در ابتدا که حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام بجهنم فرمود
 که حافظ کن بر این خاناتکه
 محافظت میکنی بر چشمها خود
 و اگر با وضو بیستی مبارک است
 بوضو گرفتن و از این که در این
 ذکر شد بعمل آید و در این
 شروع میکنی بخواندن نوافل
 ظهر و آنها

دُعَا تَوَسُّلِي بَكْرِي

بُنَّ عَلِيَّ أَهْلَ الرَّيْثِ الْمَكْرِي يَا بِنَّ رَسُولَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا
 وَمَوْلَانَا إِنَّا نَتُوجِّهُنَا وَنَسْتَشْفَعُنَا وَنُوتِّلُنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدَنِي
 حَاجَاتِنَا يَا وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَجْهِي الْحَسَنَ الْخَلْفَ الْحُجَّةَ أَهْلَهَا
 الْفَاءُ وَالْمُنْظَرُ الْمَهْدِيُّ يَا بِنَّ رَسُولَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
 إِنَّا نَتُوجِّهُنَا وَنَسْتَشْفَعُنَا وَنُوتِّلُنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّاكَ بَيْنَ بَدَنِي حَاجَاتِنَا
 يَا وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا حَاجَانَ خُورًا بَطْبِدَكَ يَا رُوَيْدِي وَإِنَّا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى
 وَدَرَرُوا بِنَّ بَكْرِي وَارْدُشُدَّ كَمَا بَعْدَ زَانِ بَكْرِي يَا سَادَتِي وَمَوَالِيَّ إِنِّي نُوَجِّهْتُ بِكُمْ أُمَّتِي
 وَعَدَّتِي يَوْمَ قُرْبِي حَاجَتِي إِلَى اللَّهِ وَنُوتِّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ
 فَاشْفَعُوا إِلَيَّ عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَشْفَعُوا مِنِّي مِنْ دُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ وَ
 مَجِيئَتِي وَبِقُرْبِكُمْ أَزْجُرُ حُجَّةً مِنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَاءً يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ **مَوْلُفَكُوْبِدْ** كَشَيْخِ كَفَعِي دَرَبِلْدَا لَامِينَ دُعَا مَبْنُوطِي نَقْلُكَ دَهْ مَوْسُومِ بَدَمِ
 فَتَحِ وَأَبْنِ دُعَا تَوَسُّلِ دَرَضَمَنِ أَنْ مَذْكَورِ اسْتِ وَكَامِ اسْتِكَ دَوَا زِدَهْ قَامِ خَوَاجَهْ نَصَبِ الدِّينِ هَمِي
 دُعَا تَوَسُّلِ اسْتِ كَمَا مَرْكَبِ كَرْدَهْ نَدَا صِلَوَاتِ بَرِيحِ طَاهِرَهْ كَهْ دَرِيكَ خُطْبَهْ بَلِغَهْ اسْتِ كَهْ كَفَعِي دَرَوَانِ
 مَصْبَاحِ انْزَادِ كَرْمُورِ سِدِّ عَلِيَّ هَانِ دَرِ كَلِمِ طَبْتِ زَقْبِ الْمَصْبَاحِ شَيْخِ صَهْرَشْتِي دُعَا تَوَسُّلِ نَقْلُكَ
 بِشَرْحِيكَ مَقَامِ زَاكِيَّائِشْ ذَكَرَانَ نَبِيَّتْ أَنْ دُعَا ابْنِ اسْتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى بَنِيهِ
 وَعَلَى بَنِيهَا وَاسْأَلْ بِهَمِّ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَأَنْ تُبَلِّغَنِي بِهِمْ
 أَفْضَلَ مَا بَلَغْتَ أَحَدًا مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا أَنْفَقْتَ بِهِ مِنْ خَلْفَتِي وَعَثَمْتَنِي وَإِذَا بِي
 وَأَنْطَوِي عَلَى ذَلِكَ وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَوْنَةً كُلِّ أَحَدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي تَسَلُّكَ
 بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا كَفَيْتَنِي بِهِ مَوْنَةً كُلِّ شَيْطَانٍ

مست در کتب پس بنویسید
 از براه در کتب اول و هفت
 تکبیر که در سابق ذکر شد با
 دعاها این بخوانید و در کلمه
 استغاثه را میگویند و بخوانی
 سوره حمد و توحید در رکعت
 اول سوره حمد و قل یا ایها
 الکافرون در رکعت دوم
 و بعد از فراغ از این دو رکعت
 سه تکبیر که در تعقیبات ذکر
 شد با این حضرت فاطمه علیها
 سلوة پس بخوان اللهم صل
 صلیف تقوی رضاک
 صنعی وخذ الی الخیر
 و اجعل الایمان مشغلی
 و بارک الیما اتممت لی
 بلغنی بر خیمت کل الدنیا
 از جوینتک و اجعل الی وذا
 و سرود المؤمنین و عذرا
 عندک

﴿حُرِّزَ خَيْرَ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا﴾ (۱۱۲)

لَا تُحْرَلُهُ وَبِاسْتَدَانٍ مِنْ لَأَسْتَدَلَّهُ وَبِأَحْرَزٍ مِنْ لَأَحْرَزَلَهُ وَبِإِعْيَابٍ مِنْ لَأِعْيَابَتْ
لَهُ وَبِأَكْثَرٍ مِنْ لَأَكْثَرَلَهُ وَبِإِعْرَازٍ مِنْ لَأِعْرَازَلَهُ بِأَكْرَمِ الْعَفْوِ بِأَحْسَنِ النَّجَاوِزِ بِأَعْوَنَ
الضَّعْفَاءِ بِأَكْثَرِ الْفُقَرَاءِ بِأَعْظَمِ الرَّجَاءِ بِأَمْنِفِدَانِ الْعَرَفِيِّ بِأَمْنِي الْهَلَكِيِّ بِأَحْسَنِ بَأِ
بِحَوْلِ بَأَمْنِعِمْ بِأَمْفِضِلِ أَنْتَ الَّذِي بَسَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَحَيْفُ الشَّجَرِ وَدَرِي الْمَاءِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ يَا رَبَّنَا يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسْ

توجه اللهم صل على
محمد وآل محمد واطهر
عليه عندك وجهه في
الدين والآخره ومن
القدسين بن مشغول
بخوانند نماز ظهر و نماز عصر
مکفی الفجر را که در نماز پنج
مدت کورشد و در پنجاد
ما سواک بین الله احسنه
بخوان و بهتر از آنکه بخواند در
رکعت اول بعد از حمد
سوره فاتحه را و در رکعت دوم
رکعت دوم سوره توحید را
و چون در رکعت از آن بخواند
و از آن بعد فارغ شدی
میکونی بعد از صلوات
تشهد و تقبل شفاعت
و از قریه در جنة بی
بچین

بطلب هر چه حاجت اری مؤلف گوید که از برای فرج و رفع گرفتاری غم نیز نافعت مواظبت بر این ذکر
که حضرت جواد علیه السلام فرموده بامن بکنی من کل شیء ولا یکنی منه شیء اکیفی ما آهتینی

چهارم در غاء خلاص شدن از زندان و بند سید بن طاووس در مهج الدعوات فرموده روایتند
است که شخصی در شام بجهت بود مدت طولی پس در خواب دید حضرت زهرا سلام الله علیها را که
با او فرمود بخوان این دعا را و با او تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و اندعا

اَبْنَتِ اللّٰهِمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عِلَاهُ وَبِحَقِّ الْوَحْيِ وَمَنْ اَوْحَاهُ وَبِحَقِّ النَّبِيِّ وَمَنْ نَبَّاهُ
وَبِحَقِّ الْبَيْتِ وَمَنْ بَنَاهُ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ قَوْمٍ يَا بَارِيَّ النَّفْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ وَآلِنَا وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
فَرَجَّابِنَ عِنْدِكَ عَاجِلًا لِيَتِمَّ هَادِرُهُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى

اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا بِسْمِ سَيِّدِنَا طَاوُسِ
مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش من کوراست چیزی که حاصلش این است حضرت
فاطمه علیها الموحش بن کلامیکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله اموخته بود و در وقت صبح و شام
انرا میخواند و فرمود اگر میخواهی ز دنیا هرگز تورات نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ التَّوْرِ بِسْمِ اللّٰهِ نُوْرٍ لِّمَنْ نُوْرٌ عَلٰی نُوْرٍ بِسْمِ
الله الذي هو مديبر الامور يسلم الله الذي خلق النور من النور الحمد لله الذي
خلق النور من النور وانزل التور على الطور في كتاب مسطور في رقي

ادعوه فستجيب لي ايلهي اذ لم انصرع اليك فترحمني فمن ذا الذي تضرع اليه فبرحمته
 ايلهي فكما قلت البحر يلوئى عليه السلام ونجيتك اسئلك ان تصلي على محمد وآله
 وان تتجيبني فيما انا فيه وتفرج عني فرجا عاجلا غير اجل بفضلك ورحمتك يا
 ارحم الراحمين هشتم بيد بن طاووس در هج از حضرت امام محمد باقر عليه السلام روايت کرده که فرمود جبرئيل
 خدمت حضرت پيغمبر عرض کرد يا بنی الله بدانکه هیچ پيغمبر را بقدر تو دوست نداشته ام پس بيار بگو
 اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك المنتهى والرجعى وان
 لك الآخرة والاولى وان لك الممات والمخاويرت اعوذ بك ان اذل او اخزى
 هشتم كنعنى در ابتدا لا يمين دعائى مروى از حضرت امام موكاظم عليه السلام نقل کرده فرمود عظيم الشان و
 سريع الاجابة است وان بن است اللهم انى اطعنك في احب الاشياء اليك وهو التوكل
 ولم اعصك في ابغض الاشياء اليك وهو الكفر فاغفر لي ما بينهما يا من اليه
 مقربى منى مما فرغت منه اليك اللهم اغفر لي الكثير من معاصيك واقبل
 منى اليسير من طاعتك باعدنى عن العدى وبارجاني والمعتمد ويا كفى والست
 ويا واحد يا احد يا قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا
 احد اسئلك بحق من اصطفى منهم من خليفك ولم تجمل في خليفك مثلهم احدا
 ان تصلى على محمد وآله وتفعل بي ما انت امله اللهم انى اسئلك بالوحدانية
 الكبرى والمحمدية البيضاء والعلوية العلباء بجميع ما اختجبت به على عبادك
 وبالا سيم الذى حجتك عن خليفك فلم يخرج منك الا اليك صل على محمد وآله
 واجعل لي من امري فرجا ومخرجا وارزقني من حيث ائتيت ومن حيث لا ائتيت
 رزق من تشاء بغير حساب بر خلت خود را بطلب دم كفى در صباح دعائى نقل کرده
 و فرموده بيد بن طاووس بن دعا را براى همى از سلطان و بلاه و ظهور و اعداء و خوف ضرورتى
 سبه ذكر کرده وان از دعيه صحيفه تقاربه است پس هر گاه ترسيد از حضرت الهه ذكر شد بخوان انرا

است و با بعضى ازها را در
 هدایه و معانی ذکر نمود در این
 مختصر کتاب ذکر ندارد پس
 بجای شکر بخایم او را و چون
 از تعجب نماز ظهر فارغ شد
 مینویسید و بجهت نماز عصر
 پس بخایم او را و نافله آنرا
 وان بن است
 رکعت و بعد
 از فراغ از نوافل
 نماز عصر بخایم
 او را و بسمان
 الاب که بعد از آن
 دست از او است
 الله بخوانه در
 اول بعد از خد
 سوره اناجاء
 یا سوره اهلیم
 التکلیف بالاسئال از او در
 رکعت دوم

ای غایب فرج خیر محمد عمل الله

از اب نماز عصر

اینت دعا بامن تحل به عقد المکاره وبامن یفشی به حد الشدائد وبامن یلمس
 منه المخرج الی روح الفرج ذلت لقد ریک الصعاب وتبتت بلطفک الاسباب
 وجرى بقدرتک الفضاء ومضت علی اذادیک الاسباء فیهم یمشیتک دون
 قولت مؤتمره ویا اذادیک دون هیک منجره انت المذبح لالهیمات انت المخرج
 فی الملمات لا یندفع منها الامار فعت ولا ینکف منها الا ما کشفت وقد نزل
 لی یارب ما قد تکاد فی ثقله والزی ما قد هظنی حمله وبقدرتک اوردنه
 علی وبلطانتک وجهته الی فلا مضد لیا اوردت ولا صارف لیا وجهت
 ولا فایح لیا اغلفت ولا مغلق لیا فحفت ولا مبر لیا عترت ولا ناصر لیا خد
 فصل علی محمد والیه وافح لی یارب باب الفرج بطولک واکبر عتی سلطان الهم بحولک
 وایلی حسن النظر فیما شکوت واذ فی حلاوه الصبح فیهاتک وهب لی من لدنک
 رحمة وفرجا هنیئا واجعل لی من عندک فرجا وحببا ولا تشغلنی بالاهتمام
 عن تعامد فرضتک واستعمال شیک فقد ضقت لیا نزل لی یارب ذرعا ومثلا
 یحل ما حدت علی فما وانت القادر علی کیف ما ینبت به ودفع ما وقعت فیه
 فافعل لی ذلک وان لم استوجبه منک باذ العرش العظیم وذا المن الکرم فانک
 قادر یا ارحم الراحمین امین رب العالمین باندقم کفعمی رب بلدا لامین فرموده
 دعا حضرت صلح الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده از بعضی که مجوس بودند پس خلاص شد
 الی عظم البلاء ویرح الخفاء وانکشف العطاء وانقطع الرجاء وضائق الارض
 وینعب السماء وانت المنعمان ولینک المشکی وعلینک المعول فی الشدة و
 الرجاء اللهم صل علی محمد وال محمد والی الامر الدین فرضت علینا طاعتهم وعن
 یدیک منزلهم ففرج عنا یحییهم فرجا عاجلا قریبا کلح البصر او هو اقرب

موزه توحید و بعد از فراغ
 از نماز و بعد از آن تعقیبات
 شکر که بعد از آن بخواند پس
 بعد از آن بعد از آن مختص
 بیاخصرات که از جمله
 هفتاد مرتبه استغفار در هر روز
 سوره انا انزلناه است پس
 بعد شکر طایب آورد و چون
 خوانده از سجده بر زمین ای
 ابن دعا از مجزاه اللهم
 دعوتی فاجبت دعوتک
 وکلنت مکتوباتک وانشرت
 فرائضک كما امرت فانک
 من فضلك المعامل طاعتک
 واجتباب معصیتک والکفایة
 من التزی فی برحمتک

استغفار بجزیره قائم عجل الله فرجه

دغای نزد غروب

غَائِمِينَ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَجْعَلِينَ جِهَادَهُمْ سَبْدًا عَلِيمًا فِي رُكْعَتَيْهِمَا مِنْ اسْتِغْفَارِهِ ابْنِ بَيْهَقٍ
صاحب الزمان صلوات الله عليه هر جا که باشی دو رکعت نماز بجزیره هر سوره که خواهی بگزار پس بگوید
زِيَارَاتُ ابْنِ بَيْهَقٍ سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلِ الشَّامِلِ الْعَامِّ وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ
بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ النَّامَةُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ وَخَلِيفَتِهِ
عَلَى خَلْفِهِ وَعِبَادِهِ وَبِلَالَةِ النَّبُوَّةِ وَبَيْتَةِ الْعِشْرَةِ وَالصَّفْوَةِ صَاحِبِ الزَّمَانِ
وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ وَمُلْقِي أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّوْلِ وَالْعُرْسِ
وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْأَمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ ^{بِالْإِسْمِ} وَابْنِ الْأُمَّةِ الظَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ بْنِ
الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ الْهَادِي الْمَعْصُومِينَ ابْنِ الْأُمَّةِ الْهَادِي الْمَعْصُومِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُتَضَعِّفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُدَلِّكَ الْكَافِرِينَ الْمُنْكَرِينَ الظَّالِمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ قَاطِئَةِ الزَّمَانِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ الْأُمَّةِ الْحُجَّةِ الْمَعْصُومِينَ وَالْأَمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْعَلِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْأَمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا
فِعْلًا وَأَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَيْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا فَجَعَلَ
اللَّهُ فَرْجَكَ وَسَهْلَ مَخْرَجِكَ وَقَرَّبَ زَمَانَكَ وَكَثَرَ انصَارَكَ وَأَعْوَانَكَ وَأَجْمَرَ
لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَسَدٌ مِنَ الْقَائِلِينَ وَزَيْدٌ أَنْ تَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا
فِي الْأَرْضِ وَبَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَبَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ
يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِي كُنْ أَوْ كُنْ (و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند) فَاسْتَفْعَلِي
فِي نَجَاحِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لَعَلِّي أَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ تَفَاعَةً مَقْبُولَةٌ وَ
مَفَامًا مَحْمُودًا فَيَحْيِي مِنْ خُصْرِكَ يَا مَرُومَ وَارْتَضَاكَ لِي بِرَبِّهِ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سَلِّ اللَّهُ تَعَالَى فِي تَجِيحِ طَلِبَتِي وَاجَابَةِ دَعْوَتِي وَكَشْفِ كُرْبَتِي

ظلمت من الجبن والآن
بأالله يا زمن يا آية
وساوار است که در انبوت
مشغول باشی بدیج کردن و
استغفار نمودن زیرا که
فصلت انبوت مثل فصلت
بین زطلوعت و ختمت
فرمود و بیخ حجرت قبل
طلوع الثمین قبل الغروب
و انصهر صادق علیه منقول
است که چون آفتاب غیب کرده
بعضی شرف بر غروب شد پس
ذکر کن خدا را و بجز او را
بایستی محبت که ترا مشغول دارند
بجز او در طاعت بعضی از ترا
بجز او مشغول در طاعت و
میگویی در وقت غروب
یا من

مناجات خمس عشرة (١٢٠)

وَلَمْ تُرَيْبِي وَ لَبَّتِي عَلِمْتُ مِنْ أَهْلِ التَّعَادَى جَعَلْتَنِي بِتَفْرِيقِكَ وَجِوَارِكَ خَصَصْتَنِي
 فَتَفَرَّقَ بَيْنَكَ عَيْنِي وَنَطَّانٌ لَهُ نَفْسِي إِلَهِي هَلْ تُؤَدُّ وَجُوهًا خَرَّتْ سَاجِدَةً لِعَظَمَتِكَ
 أَوْ تُخْرِسُ أَلْسِنَةً نَطَفَتْ بِالسَّنَاءِ عَلَى عَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ أَوْ تُنْطَبِعُ عَلَى قُلُوبٍ
 انْطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِكَ أَوْ تُصِمُّ أَسْمَاعًا لَدَدَتْ بِعَاجِ ذِكْرِكَ فِي إِزَادَتِكَ وَأَنْتَ
 أَكْفَارُ فَعَنَاهَا الْأَمَالُ إِلَيْكَ رَجَاءً وَأَفِيكَ أَوْتَاعًا وَبَدَانَا عَمَلَتْ بِطَلْعِكَ
 حَتَّى نَجَلَّتْ فِي مُجَاهَدَتِكَ أَوْ تُعَذِّبُ أَرْجُلًا سَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ إِلَهِي لَا تُغْلِقْ عَلَيَّ
 مَوْحِدِيكَ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَلَا تُجَبِّمْ نَافِثِكَ عَنِ النَّظَرِ إِلَى حَيْلِ رُؤُوسِكَ إِلَهِي
 نَفْسٌ عَزَزْتَهَا بِتَوْحِيدِكَ كَيْفَ تَذَلُّهَا بِمَاهَانَةِ هَجْرَانِكَ وَضَمِيرٌ انْعَقَدَ عَلَى مَوْتِكَ
 كَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرِّ أَرْوَاحِ رِزَائِكَ إِلَهِي أَجْرُنِي مِنَ الْيَمِّ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ مَخْطِئِكَ بِأَحْسَانِ
 بِأَمْتَانٍ بِأَرْحَمِ بِأَرْحَمٍ بِأَجْبَارٍ بِأَقْفَارٍ بِأَغْفَارٍ بِأَسْأَرٍ بِتَجْنِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ
 عَذَابِ النَّارِ وَقَضِيحَةِ الْعَارِ إِذَا أَسْأَرَ الْأَخْبَارُ مِنَ الْأَسْرَارِ وَحَالِكِ الْأَحْوَالِ
 وَمَالِكِ الْأَهْوَالِ وَقَرَبِ الْمُحْسِنِ وَبَعْدَ الْمُسِيئِ وَوَقْتُ كُلِّ نَفْسٍ مَا كَتَبَتْ وَهَمْ لَا يَظْلَمُونَ

الرابعة بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مناجاة الرجاء

يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ وَإِذَا أَمَلَ مَا عِنْدَهُ بَلَغَهُ مُنَاهُ وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ
 قَرَّبَهُ وَإِذَا نَاهُ وَادَّجَاهَهُ بِالْعِضْبَانِ سَرَّ عَلَى نَبِيِّهِ وَعَظَاهُ وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ
 أَحْسَبَهُ وَكَفَاهُ إِلَهِي مَنْ الَّذِي تَنَلَّ بِكَ مُلَامَاتِي قِرَاكَ فَمَا قَرَيْتَهُ وَمَنِ الَّذِي أَنَاغَ
 بِبَابِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ فَمَا أَوْلَيْتَهُ أَحْسَنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْحَبْسِ مَضْرُوبًا
 وَلَسْتُ أَعْرِفُ يَوْمًا كَمَوْلَى بِالْأَحْسَانِ مَوْصُوفًا كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَالْحَبْرُ كُلُّهُ
 بِيَدِكَ وَكَيْفَ أَوْمِلُ يَوْمًا كَمَوْلَى وَالْمَخْلُوقُ وَالْأَمْرُ لَكَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ
 أَوْلَيْتَنِي فَا لِمَ أَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِكَ أَمْ تَفُورُنِي إِلَى مِثْلِي فَإِنَّا نَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ

و بعد از فراغ از نماز منبر
 و هیچ روزی از عظمای السلام
 و هیچ روزی که بنام تو نیاید
 و ملائکت بصلوات علی
 النبی و آلهما الذین آمنوا
 صلوا علیهم و سلوا ایلتها
 اللهم صل علی محمد و علی
 النبی و علی ذریته و علی
 آلهن و سل و صفت برین
 بگویند بسم الله الرحمن الرحیم
 و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم پس هر مرتبه
 بگویند اللهم الله الذی
 تعقل ما اتانا و لا یفعل
 ما اتانا غیره بنام بگویند
 سبحانک لا اله الا انت
 اعزیز

مناجات خمس عشرة

اداب نماز مغرب

يا من بعد برحمة الفاصدون ولزئيق بنقبة المستغفرون كيف انسبك
 وانزل ذاك رمي كيف اهلو عنك وانت مراقبي الهى يد نيل كرمك اعلفت يدي
 ولينيل عطاياك بسطت املي فاخلصني مخالصة توحيدك واجعلني من صفوة
 عبيدك يا من كل هارب اليه يلجى وكل طالب اياه يرتجى يا خير مرجو يا
 اكرم مدعو ويا من لا يرد سائله ولا يخبئ املة يا من باباه مفتوح لذاعبه
 وحياباه مرفوع لراجيه اسئلك بكرمك ان تمن علي من عطاياك بما تقدر
 به عيني ومن رجائك بما تطمن به نفسي ومن اليقين بما هوون به علي
 مصيبات الدنيا وتجلو به عن بصيرتي عتوات العبي رحمتك يا ارحم الراحمين

الخامسة بسم الله الرحمن الرحيم

الهي ان كان قل زادي في ابر اليك فلقد حسن ظني بالوكل عليك وان
 كان جرمي قد اخافني من عقوبتك فان رجائي قد اشعرني بالامن من نقمك
 وان كان ذنبي قد عرضني لعقابك فقد اذنتني حسن تقبي بوابك وان انا مني
 الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نهيتني لمعرفة بكرمك والامك وان
 اوحس ما بيني وبينك فطم العصبان والطغيان فقد انسي بشر الغفران الرضوان
 اسئلك ببجائ وجمك ويا نور قدسك وانهيل اليك بعواطف حبيك
 ولطائف برك ان تحقق ظني بما اومله من جزيل كرامك وجميل نعمك في الغفران
 منك والزلفي لذبك والتمتع بالنظر اليك وها انا معرض لتفحات روحك و
 عطفك ومنتجع غيث جودك ولطفك فار من سخطك الي رضاك هاربا
 منك اليك راج احسن ما لذبك معول على مواهبك منقير الي رجائك
 الهي ما يدك به من فضلك فتممه وما وهبت لي من كرمك فلا تلبه

ذوق جميعا فانه لا ينقص
 الذنوب كلها جميعا الا
 انت واكروست واكشايه
 كتحبيب بستر اذان بجوانه
 افضل ان است كبعذار نافله
 مغرب بجوانه بين برنجين بجوانه
 خواندن نافله وان چهار كوت
 است بدو سلام ومكرويات
 تكلم ما بين نماز مغرب نافله
 ان ومجوانه در ركعت اول
 سورة قل يا ايها الكافرون
 در ركعت دوم توحيد ورد
 در ركعت ديكه سورة كه حشر
 باشه وسراوات كدر كوت
 هم بجوانه اول سورة حديد
 تا علم بينات الصداق
 در ركعت چهارم اخرون
 حشر لواتر تا

﴿مناجات خمس عشرة﴾ (۱۲۲)

وَمَا سَرَّنَاهُ عَلَيَّ بِحَبْلِكَ فَلَا تُهْنِكُهُ وَمَا عَلِمْتُهُ مِنْ قَبِيحٍ فَعَلِيَّ فَاغْفِرْهُ إِلَهِي
اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَهِيكَ وَاسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ أَنْتَ بِنَايَ إِحْسَانِكَ وَرَأْفَتِكَ
فِي مَنِينَانِكَ مُسْتَسْفِيًا وَإِبِلَ طَوْلِكَ مُتَهَطِّرًا نَعْمًا فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَانِكَ قَائِدًا
جَنَابِكَ وَارِدًا شَرِيحَةً رَفِيدًا مَلْهُمًا سَائِيًا الْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ وَإِفْدًا إِلَى الْخَيْرِ
جَمَالِكَ مُرِيدًا أَوْجَهَكَ طَارِقًا بَابَكَ مُسْتَكِينًا عِظَمِيكَ وَجَلَالِكَ فَافْعَلْ لِي مَا
أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْغَفْرِ وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَالنِّقْمَا

بِرَحْمَتِكَ **الثالثة** مُنَاجَاتُ الْتَائِبِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾

إِلَهِي أَذْهَلَنِي عَنْ إِقَامَةِ شُكْرِكَ لَتَتَابِعُ طَوْلِكَ وَأَعْجَزَنِي عَنْ إِحْصَاءِ نَسَائِكَ قَبْضُ
فَضْلِكَ وَشَغَلَنِي عَنْ ذِكْرِ تَحَامُدِكَ تَرَادُفُ عَوَائِدِكَ وَأَعْيَابَنِي عَنْ تَسْرِعِ عَوَارِفِكَ
تَوَالِي يَادِيكَ وَهَذَا أَمَقَامٌ مِنْ أَعْرَافِ بِلُجُجِ النَّعْمَاءِ وَقَابِلَهَا بِالِتَّفْصِيرِ وَشَهِيدٌ
عَلَى نَفْسِي بِالْأَهْمَالِ وَالنَّضْبِيعِ وَأَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يُجْتَبَى
فَاصِدِيهِ وَلَا يُظَرَّدُ عَنْ فِتَائِهِ أَمْلِيهِ يَا حَيْكَ تَحْطُرُ حَاكِ الرَّاحِمِينَ وَيَعْرِضُ صِلَتَكَ
تَعَيْتُ أَمَالَ الْمُتَرَفِدِينَ فَلَا تُغَابِلُ أَمَالَ النَّبَايَا الْفَخْبِيَّةِ وَالْإِيَابِ وَالْأَنْبِيَاءِ سَائِرِ بِلَالِ
الْفُؤُوطِ وَالْأَبْلَاسِ إِلَهِي نَصَاعَتِي عِنْدَ تَعَاظِمِ الْأَلْفِ شُكْرِي نَضَائِلِي فِي جَنْبِ الْكُرَامِيَّةِ
إِيَابِي تَنَائِي وَتَشْرِي جَلَلَتِي نَعْمَتِكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ حُلَاًا وَضَرْبَتِ عَلَى لَطَائِفِ
بِرِّكَ مِنَ الْعِزِّ كِلَالًا وَفَلَدَتِي مِنْكَ قَلَانِدًا لَا تُفْهَلُ وَطَوْقَتِي أَطْوَا قَالًا لَا تُفْلَقُ فَلَا تُفْلَقُ
جَمَّةٌ ضَعْفَ لِيَابِي عَنْ إِحْصَائِهَا وَتَعَاوُكَ كَثِيرَةٌ قَصْرَ فَهْمِي عَنْ إِذْرَائِهَا فَضْلًا
عَنْ اسْتِغْصَائِهَا فَكَيْفَ بِتَفْصِيلِ الشُّكْرِ وَشُكْرِي يَا كَ بِغَفْرِ إِلَهِي شُكْرُكُمْ كَلِمَا
قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لَدُنْكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي فَكَمَا عَذَّبْنَا بِطُغْيَانِكَ

هذا القرآن نا الخور
والرحمة منها بجواهي الكفا
كفي جوارث مثل ساير
نوافل ودر اوارث بلند
خواندن قرأت دران و
هيچين در ساير نافعها
تب بيبون از نافع مغرب
فارغند ما هي نيت ان
انكه بخواند از تعجبان شکر
الچه كه خواهي پس بجان شکر
بجاي آورد و بگويد در باقی
گردد و اقل چیزه گردد
بجان شکر عجز است از شکر
بگويد شکر اشکر اشکر
و هیچ کسني از خصم مارد
عبد را و اینگونه است که در
هر گاه از نماز مغرب فارغ
شد دست بکشد بر زمین
خورد و بگوید مرتبه

﴿مَنَاجَاتُ خَمْسِينَ عَشْرَةَ﴾

﴿أَذَابُ مَا رَعَيْتَ﴾

وَرَبَّنَا بَضْعِكَ فَمِمَّ عَلَيْنَا سَوَابِغَ النِّعَمِ وَارْفَعْنَا مَكَارِهِ النِّقَمِ وَأَنَا مِنْ جُظُوفِ الدَّارِينِ ارْفَعْهَا وَأَجَلَهَا عَاجِلًا وَأَجَلًا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَاثِكَ وَبُيُوعِ نِعَمَاتِكَ حَتَّى بُوَافِقِ رِضَاكَ وَتَمْتَرِي لِعَظِيمِ مِنْ بَرِّكَ وَنَدَاكَ بِأَعْظَمِ بِكَرَمِهِ

بِرَحْمَتِكَ يَا **السَّابِعَةَ مَنَاجَاتُ الْمُطِيعِينَ لِلَّهِ** أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

اللَّهُمَّ اهْتِنَا طَاعَتَكَ وَجَنِّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَبَسِّرْنَا بَلُوغَ مَا نَهَيْتَنِي مِنْ ابْتِغَاءِ رِضْوَانِكَ وَأَحِلَّنَا بُحْبُوحَ حَمِيَّتِكَ وَأَقْشِعْ عَنِّي بَصَائِرَ نَسَائِبِ الْأَرْبَابِ وَأَكْشِفْ عَنِّي قُلُوبَنَا غَشِيَةَ الْمُرِيْبَةِ وَالْحِجَابَ الرَّهَقِ الْبَاطِلِ عَنِّي خَمَائِرَنَا وَأَثْبِتْ الْحَقَّ فِي سِرِّرِنَا فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدَّرَةٌ لِصَفْوِ الْمَنَاجِحِ وَالْمِيزَانَ لِلتَّوَكُّلِ أَحْمِلْنَا فِي سَفَرِنَا نَجَاتَكَ وَمَتَّعْنَا بِذِيْدِ مَنَاجَاتِكَ وَأَوْرِدْنَا حَاضِرِيَّتَكَ وَأَرِزْنَا حَلَاوَةَ وَدِكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّائِي طَاعَتِكَ وَأَخْلِصْ نِيَّتَنَا فِي مَعَامَلَتِكَ فَإِنَّكَ يَا تَابِعُكَ وَلا وَبِسِيْلَةِ لَنَا إِلَيْكَ إِلَّا أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي مِنْ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْبَارِ وَالْحَقِيقِي الصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ السَّائِقِينَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ الْمَسْرُورِ إِلَى النَّجْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْجَابِئِ جَدِيدٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السَّامِيَةَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ **مَنَاجَاتُ الْمُرْتَدِّينَ**

سُبْحَانَكَ مَا أَضْمَقَ الظُّرُفَ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيْلَهُ وَمَا أَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيْلَهُ إِلَهِي فَاسْئَلْكَ بِسَبْلِ الْوُصُولِ إِلَيْكَ وَسَبِّرْنَا فِي أَقْرَبِ لَطْفٍ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ قَرِيبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدِ وَسَهِّلْ عَلَيْنَا الْعَبْرَ الشَّدِيدِ وَالْحَقِّضْنَا بَعِيْدَكَ الْكَرِيْبَ هُمْ بِالْبِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبِابِكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ

نعم الله الذي لا اله الا هو
عالم الغيب الشهاد الرحمن
الرحيم اللهم اذهب عني
الهمم والحزن وثاب
است انك تجوزك نماز غفيله
وكيفت ان در مقامه و
مذكور است و چون شن
نهمان شود اذان واقامه
ميكوله از برك نماز عشاها
اوليكه در سابق گذشت
پس شروع كن بخواندن فريضه
عشا با اذاب و شرايط و سزاوار
است انك طول دهی قوت
و تعقيب نماز و بركه وقت و
وارد پس بخواند در تعقيب
دعا و مستكره بين صلح و سلام
سزاوار معجزه دعاهاست
مختصه بشام و

مِنْهُ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَقَ مِنْ خَلْقِهِ وَبِأَعْظَمِ مَنْ أَوْحَى إِلَيْهِ طَرِيدٌ إِلَى سَعَةِ عَفْوِكَ
مَدَدْتُ يَدِي وَبَدَلْتُ كَرَمِيكَ أَعْلَفْتُ كَفِّي فَلَا تُؤَلِّمْنِي الْحِرْمَانَ وَلَا تُبَلِّغْنِي بِالْحَبْسَةِ وَالْ

الْحُسْرَانَ يَا سَمِيعَ **الْحَيَّ عِشْرَةَ مَنَاجِيَاتِ الْمُفْتَقرِينَ** الدُّعَاءُ بِأَرْزَمِ الرَّاجِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي كَثْرِي لَا يَجْبُرُهُ إِلَّا لَطْفُكَ وَحَنَانُكَ وَفَقْرِي لَا يُغْنِيهِ إِلَّا عَطْفُكَ وَ
إِحْسَانُكَ وَرَوْعِي لَا يَسْكُنُهُ إِلَّا أَمَانُكَ وَذَلَّتِي لَا يَعْزِمُهَا إِلَّا سُلْطَانُكَ وَ
أُمِّيئِي لَا يُلْغِيهِمْ إِلَّا أَفْضَلُكَ وَخَلَّتِي لَا يَسُدُّهَا إِلَّا طَوْلُكَ وَحَاجَتِي لَا يَقْضِيهَا
غَيْرُكَ وَكَرْبِي لَا يَقْرِجُهُ إِلَّا سَوْخَمِيكَ وَضُرْبِي لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا غَيْرُ رَأْفَتِكَ وَغُلْبِي لَا يَبْرِزُهُ
إِلَّا وَضْلُكَ وَوَعْوِي لَا يُطْفِئُهُ إِلَّا لِقَاؤُكَ وَشَوْقِي لَيْلِكَ لَا يَبْلُغُهُ إِلَّا النَّظَرُ إِلَى
وَجْهِكَ وَقَرَارِي لَا يَفْرِدُونِ دُنُوِي مِنْكَ وَهَفْئِي لَا يَرُدُّهَا إِلَّا رَوْحُكَ وَتُسْقِي
لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ وَوَعْوِي لَا يَبْرِزُهُ إِلَّا اقْرَبُكَ وَجُرْحِي لَا يَبْرِزُهُ إِلَّا صَفْحُكَ وَرَبِّي
قَلْبِي لَا يَجْلُوهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَوَسْوَاسِ صَدْرِي لَا يَزِيحُهُ إِلَّا أَمْرُكَ فَمَا مَشَى أَمَلِ
الْأَمَلِينَ وَبَاغَايَةِ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَبِأَفْضَلِ طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ وَبِأَعْلَى رَغْبَةِ
الرَّغَائِبِينَ وَبِأَوْلَى الصَّالِحِينَ وَبِأَمَانَ الخَائِفِينَ وَبِأَجْمَلِ عَوِي الْمُضْطَرِّينَ
وَبِأَذْوَى الْمُعْدِمِينَ وَبِأَكْثَرِ الْبَائِسِينَ وَبِأَعْيُنِ الْمُسْتَعِيثِينَ وَبِأَفْضَلِ حَوَائِجِ
الْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَبِأَكْرَمِ الْأَكْرَمِينَ وَبِأَرْزَمِ الرَّاجِينَ لَكَ تَخَضُّعِي وَسُؤَالِي
وَالْبَيْتَ تَضَرَّعِي أَيْهَا إِلَهِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَلِّغْنِي مِنْ رَوْحِ رِضْوَانِكَ وَتُدِيمَ عَلَيَّ
نِعْمَ امْتِنَانِكَ وَهَذَا نَابِيَابِ كَرَمِكَ وَاقِفْ وَلِتَفْتَحَ بَرَكَتُكَ مُعْرِضٌ وَيَجْعَلَ لَكَ الشُّكْرَ
مُعْتَصِمٌ وَيَعْرِقَ نَيْكَ الْوُفَى مُمْتَسِكٌ إِلَهِي أَرْحَمَ عَبْدِكَ الذَّلِيلِ ذَا اللِّسَانِ الْكَلِيلِ
وَالْعَمَلِ الْقَلِيلِ وَآمِنٌ عَلَيْكَ بِطَوْلِكَ الْجَزِيلِ وَكَفُّهُ تَحْتَ ظِلِّكَ الْقَلِيلِ

نماز خواننده شود صد بار در روز
و بخوبی آنکه در رکعت اول
بعد از حمد خوانده شود سوره
فاطمه در روز و هر سوره و توحید
ببخواند بعد از سلام هر دعا
که خواستی بچون خواستی بخوان
سه بار آنکه که بپنداشی
شود و با اظهارت بانی
توبه از گناهان نماید و قلب
خود را از هوس دنیا فارغ
سازد و یاد کنی وقت مرگ
و خوابیدن در جسد خود را
و بیک روز و صفت خود را
نوشته در روز و سوره خود
گزارد و عازر باشد و آنکه
بک نماز شب و چرخه زیاده
که فخر مومن و زینب او در
دینا و اخوت نماز در آخر
شب است و بخواند در روز
خوابیدن

مناجاة منظر حيدر ايراقين

اداب وقت خواب

الخافه من نفيك على التمسك بعروق عطفك وما حق من اغصم بحبك
ان يخذل ولا يلبق بمن استجار بعزك ان يلمر او يهمل الهمي فلا تخلنا من جانبك
ولا تغربنا من رعايتك وذنونا عن موارد الهلكة فاننا يعينك وفي كفك ولك
انسلت يا اهل خاصيتك من ملائكتك والصالحين من برتلك ان تجعل
علينا واقية نجينا من الهلكات ونجيتنا من الافات وتكفنا من داهي الصيبات
وان تنزل علينا من سكينتك وان تغشى وجوهنا بانوار محبتك وان تؤننا
الى شديد رزقك وان تحوننا في كاف عصمتك برافيتك ورحمتك يا ارحم الراحمين

الخامس عشر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الهي سكتنا اذا احررت لنا حصر مكرها وعلقنا بايدي المنيانا في جبال غدريها
فالبك تلجى من مكائد خدعها وبك نعصم من الاغراب برخارف بينها فانها الهلكة
حلاها المنيفة حلالها المحسوة بالافات المشحونة بالتكاث الهمي فرهدنا فيها
وسلنا منها بتوفيقك وعصمتك وانزع عنا جلايب مخالفتك وتول مؤرنا
يحسن كفايتك واوفر مزيدنا من سعة رحمتك واجل صلاتنا من قبض مواهبك
واغرس في اشدنا اشجار محبتك وائم لنا انوار معرفتك واذقنا حلاوة عفوكم
ولذة مغفرتك واقر راعبتنا يوم لقائك برويتك واخرج حب الدنيا من قلوبنا
كما فعلت بالصالحين من صفوتك والابرار من خاصيتك برحمتك يا ارحم الراحمين

وَبِالْاَكْرَمِ مَنَاجَاةُ مَنْظُورِ حَيْدَرِ اَيْرَاقِ مَنِ ابْنِ اَبِي طَالِبٍ الْاَكْرَمِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلَى
الهمي و خلاتي و خردی و مویلی
بَارَكَ تَعَطَى مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ
الْبِكْ لَدَى الْاَعْسَارِ وَالْبُسْرِ افزع
وَلَنْ نَالَا انْ اَسْكَمَا

ما وقت صبح و دعا ابن ابان
اعوذ بكلمات الله التاتات
الغيا لا تجاوز من بن ولا
فاج من شتر ما ذرة ومن
شتر ما ذرة ومن شتر كل اية
مواخذ بناصيتها ان رعد
على صراط مستقيم والكرات
احلام ترسى ابن دعا ابن ابان
اللهم انى اعوذ بك من
الاخلال من سوء الاكل
وان ان يبالغ في الشيطان
في البظلة والناسم والكرات
از خواب شدن خانه و مكله
كردن اقباج خوابك بس جوان
ابن ابان ان الله يملك
السموات والارض ان يزل
ولن نال ان اسكما
من اخلال

در فضیلت اعمال خیر (۱۳۲)

و ایضا فرمود که رجب نام هر شب در بهشت از شهر سفید تر و از غسل شیرین تر هر که بکشد روز از این روز
 روزه دارد البته از آن هر پیاشامد و از حضرت صادق علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله فرمود که ماه رجب ماه استغفار است من است پس در این ماه بسیار طلب مرزش کنید که خدا
 امر ندهد و هر گاه است و رجب است میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار
 ریخته میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و استسئله التوبه و این بابویه بسند معتبر
 از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه در او آخر ماه رجب که چند روز
 از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای روزگرفته در این ماه گفتم نه والله
 ای فرزند رسول خدا فرمود که انقدر ثواب از توفیق شد است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدو است
 این ماهیست که خدا انرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت انرا عظیم نموده و برای روزه
 داشتن ان گواهی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا بن رسول الله اگر در این ماه
 روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه در این ان فایز میگردد فرمود ای سالم هر که بکشد روز از این ماه
 روزه بدارد خدا او را این گراندار شدت سکران مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که
 در روز از این ماه روزه دارد بر صراط باسنة بگذرد و هر که سه روز از این ماه روزه دارد این
 کرد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدت هوا و هوای ان روز و برات هزاره از آتش جهنم باو عطا
 کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار دارد شده است و روایت شده که اگر شخصی
 قادر بر ان نباشد هر روز صد مرتبه این شهادت را بخواند ثواب روزه انرا در یابد سبحان
 الاله الجلیل سبحان من لا یبغی التبیح الاله سبحان الاعز الاکرم سبحان من

و آنکه مال و دین از این رجب چنان
 دینا بند و هفت رکعت نماز
 در الخرب با نماز و در زمین
 اخوت و گاه در حقیقت
 میفرمایند این روز رجب را
 بعضی از مردم مانده اند که در
 گفته یک یک بگویند من نماز
 شب میکنم و روزگرمی
 بهتر از آنکه نماز شب خوانم
 روزی روز است و از حق
 صادق علیه روایتست که
 فرموده بود در وصیت رسول
 خدا صلی علیه و آله و سلم
 یا علی وصیت میکنم و از دنیا
 نفس خودت بچند خصلت
 این فرمود خداوند باری کن
 او را و در کفر بود جمله از
 خصلتها تا اینکه فرموده
 و علیک بصلوة
 اللیل

لیس العز و هو له اهل و اما اعمال ان من بری و قیمت

ان است که متعلق همه ماه است و اختصاصی روز معین ندارد و ان چند امر است اول آنکه
 تمام ایام ماه رجب بخواند یا از آنکه روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه در هر روز
 رجب بخواند یا من یمیک حواج التائبین و یعلم ضمیر الصامین لیکل مسئلة
 منک سمع حاضر و جواب عین اللهم و مواعدک الصادقة و آبارک
 الفاضلة و رحمتک الواسعة فاستک ان تصلی علی محمد و آل محمد
 و ان تفضی حواجی للذنب و الاخرة انک علی کل شیء قدیر

در غما هر روز ماه رجب

الأوهام وانحسرت دون ادراك عظمه خطايف ابصار الانام يا من عنيت
 الوجوه هيبته وخضع اليرقاب لعظيمة ووجلت القلوب من خيفته
 اسئلك بهذه المدحة التي لا تنبغى الا لك وبما وابتد على نفسك لدايمك
 من المؤمنين وبما ضمنت الاجابة فيه على نفسك للدايعين يا اسمع السامعين
 وابصر الناظرين واسرع الحاسبين يا ذا القوة المنين صل على محمد خاتم النبيين و
 على اهل بيته واقم لي في شهرنا هذا خيرا قمت واخبر لي في قضائك خيرا ما مضى
 واخبر لي بالتعارة فيمن ختمت واخبرني ما احببني موفورا وامتنى مسرورا ومغفورا
 وقول انت نجاتي من مسألة البرنج واراعني منكرا ونكيرا وارغبني مبشرا و
 بشرا واجعل لي الى رضوانك ورحمتك مصبرا وعشاقا قربا وملكا كبيرا وصل
 على محمد وآله كثير امرا لكونه كذا ان رحمتك كذا در مجد صعصعه نيز خواند ميشود پنجم
 شيخ روايت کرده که بيرون آمد از ماهه مقدسه روست شيخ کبير ابي جعفر محمد بن عثمان بن سعيد
 الله عنه ابن توقيع شريف (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بخوان در هر روز از انام رجب
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُونَكَ بِهِ وَوَلَاةِ أَمِيرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ
 الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ بِمَنْطِقِ
 فِيهِمْ مِنْ مَشِيئَتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَايِدَ لِكَلِمَاتِكَ وَأَنْ كُنَّا لِتَوْحِيدِكَ وَأَبَانِكَ وَ
 مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِلُ هَاهُنَا فِي كُلِّ مَكَانٍ بِعَرْفِكَ بِهَا مِنْ عَرَفِكَ لِأَفْرَقَ بَيْنَكَ وَ
 بَيْنَهُمَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ فَفُفُّهَا وَرَفُّهَا بِدَكَ بَدُّهَا مِنْكَ وَعَمُودُ
 إِلَتِكَ أَعْضَادُ وَأَشْهَادُ وَمَنَاةٌ وَأَزْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُؤَادٌ فِيهِمْ مَلَائِكَةُ سَمَائِكَ
 وَأَرْضِكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ
 رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعِلَامَاتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي بِمَا نَأَى
 وَتَشَبَّهْتُ يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَظَاهِرًا فِي بَطُونِهِ وَمَكُونُهُ بِأَمْفِرًا بَيْنَ التَّوَرِ

باختصاص الامور شاذه بايات
 از غرور و خورش و با جمله در ايات
 در باب بيان اوست و مكره
 است ترك برخاستن ب او
 شيخ بسند صحيح از حضور صلوات
 عليه روايت کرده است كه فرمود
 نيت بنده مگر نيكه بيدار
 ميشود در هر شب بگريه يا در
 مرتبه يا چند مرتبه پس اگر خواند
 كه بر خاست و اگر نيكه باشد
 سلطان ميان باهاى خود را
 بين بول ميكند در گوى او
 ايا نيمى پند اتيك كه رفا
 است از رواي نمازيب
 صحيح كه در مجازيرون و ملكند
 دستگين و كمال است و شيخ
 بقره بسند معتبر از حضور امام
 محمد باقر عليه السلام روايت
 کرده كه فرمود از رواي ب
 سلطان است

دُعَاءُ هَرِيقِ مَاءِ رَجَبٍ

ضلت نماز شب

وَالَّذِي يُرِي بِمَوْصُوفاً يَغْيِرُ كَيْفَهُ وَمَعْرِفُ فَا يَغْيِرُ شِبْهَ حَادٍ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشَاهِدَ كُلِّ
 شَهُودٍ وَمَوْجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفَاعِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ رُؤْيَاكَ
 مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ وَالْجُودِيَاءِ مَنْ لَا يَكْتَفِي بِكَفَيْهِ وَلَا يُؤْتِنُ بِأَيْنِ الْفَيْحِجِيَاءِ
 عَنْ كُلِّ عَيْنٍ بِأَدْبُومٍ بِأَقْتَوْمٍ وَعَالِمِ كُلِّ مَعْلُومٍ مَرَّصِلٍ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ وَعَلَى عِبَادِكَ
 الْمُتَجَبِّينَ وَبَشِيرِكَ الْمُتَحَنِّينَ وَمَلَأْتِكِ الْمَفْرَبِينَ وَاللَّهِمَّ الصَّاقِبِينَ الْحَاقِبِينَ
 وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ نَاهِدِ الْمَرْجَبِ لِمَكْرَمٍ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ وَأَسْبِغْ
 عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَأَجِرْ لَنَا فِيهِ الْفِتْمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْفِتْمَ بَيْنِيكَ الْأَعْظَمَ
 الْأَعْظَمَ الْأَجَلَ الْأَكْرَمَ الَّذِي قَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ قَاضَاءً وَعَلَى اللَّيْلِ فَاطْمَ
 وَأَغْفِرْ لَنَا مَا تَعَلَّمْنَا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَأَعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ حَرِّ الْعَصَمِ وَكَفِنَا كَوَافِي
 قَدْرِكَ وَأَمَانُ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا تَنْفِسْنَا مِنْ جَهْرِكَ وَبَارِكْ
 لَنَا فِي مَا كَتَبْتَ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَيْبَتَنَا أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ
 وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصَّبْرِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ شَمَّ وَنَبْرَ شَيْخِ رَوَابِكُوهَ كَبِيرِ مَنْ أَمْدَانَ فَاجِبُهُ مَقْدَسُهُ رَدِّتْ شَيْخَ أَبُو الْفَا
 رِضَى اللَّهُ عَنْهُ ابْنِ دُعَاءِ دَرَاهِمِ رَجَبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودِينَ فِي رَجَبِ مُحَمَّدِ بْنِ
 عَلِيِّ الثَّانِيِ ابْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدِ الْمُتَجَبِّهِ أَنْ تَقْرِبَ إِلَيْهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ أَلْبَسَ الْمَعْرُوفَ
 طَلِبَ فِيهَا الدُّهْبَ وَغَيْبَ سَأَلِكَ سُؤَالَ مُقْرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْفَقْتَهُ دُنُوبُهُ وَ
 أَوْفَقْتَهُ عُبُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُوبُهُ وَمِنَ الرَّزَا بِأَخْطُوبُهُ بِسَأَلِكَ لِنُوبِهِ
 وَحُسْنِ الْأَوْبَةِ وَالنُّزُوعِ عَنِ الْحُوبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَانَ رَفِئْتَهُ وَالصَّفْوَعَمَاءِ فِي رَفِئْتِهِ
 فَانْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمَ أَمَلِهِ وَثِقْتِي اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِسَأَلِكَ الشَّرِيفِهِ وَوَسَائِلِكَ
 الْمُنِيفَةِ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي هَذَا الشَّهْرِ رِجَاءَ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَارْعَاهِ وَنَفْسِي

که او از آنها میگوید پس
 هرگاه بنده از خواب بیدار شود
 و از او کند بر خاستن برای
 نماز شب ان شیطان با او بود
 حال او شب ان شیطان با او بود
 تا لا اوت بخاستن تو نیست
 پس بنده دیگر که بیدار شود
 خواهد بخیزد شیطان گوید
 خواهد بخاستن شب یعنی زود
 که وقت بخاستن از او بخاستن
 است پس بپوشد او را از بخاستن
 زایل کند و عیب کند او را از بخاستن
 طویع کند و چون فجر طلوع شود
 بول کند در گوش او از وقت
 بلند درازا و در خطا بگذرد خورا
 بچنانند از ناز و بخورد میان آن
 و ابن ابی جهوز از رسول خدا صلوات
 الله علیه و آله نقل کرده که آنحضرت
 رفت باصحاب خود و فرمود که احاطه
 از شما هرگاه خوابید
 شیطان

ایستادگاری رجب

رَدْفَهَا قَانِعَةً إِلَىٰ تَرْوِيلِ الْخَافِرَةِ وَحَمَلِ الْآخِرَةِ وَمَا هِيَ إِلَّا صَائِرَةٌ مِنْهُمْ وَبِهِ شَيْخٌ
 رَفِيعٌ مَرَكُوهٌ مِنْ جَنَابِ ابْنِ الْفَاسِمِ حَسَنِ بْنِ رُوحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَمَا نَبَّأَتْ عَنْ حَضْرَتِ صَلَاحِ بْنِ مَرْثَدَةَ
 كَقَوْلِهِمْ يُوزَنُ بِأَرْبَعِينَ رُغْوَةً مِنْ مَرَمِهَا وَبِهِ رَجَبٌ بَابُ زِيَارَتِ مَسْكُوتٍ بِحُجْرَةٍ دَاخِلَةٍ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي شَهِدَ نَامُشَهُدًا وَأَوْلِيَانَهُ فِي رَجَبٍ أَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ جَهَنَّمَ مَا قَدْ
 وَجَبَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُتَجَبِّ وَعَلَىٰ أَوْصِيَانِهِ الْحَبِيبِ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَشْهَدُ تَسَا
 مَشَهُدَهُمْ فَأَخْبِرْنَا مَوْعِدَهُمْ وَأَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُجْلَبِينَ عَنْ وَرْدِ فِي دَارِ
 الْمَقَامَةِ وَالْحَلْدِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكُمْ إِنِّي قَصَدْتُكُمْ وَأَعْتَمَدْتُكُمْ بِسَلَامٍ وَحَاجِي وَهِيَ
 فَكَأَنَّ رَجَبِي مِنَ النَّارِ وَالْمَقَرُّ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْفَرَارِ مَعَ شَيْعَتِكُمْ الْأَبْرَارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَنَا نَسَائِلُكُمْ وَأَمْلِكُ فِيهَا الْبُكَرَ وَالنَّفُوسَ وَعَلَيْكُمْ وَالنَّفُوسُ
 فِيكُمْ يُجْبِرُ الْمَهْبِضُ وَيُثْقِي الْمَرِيضُ وَمَا زَادَ الْأَرْحَامُ وَمَا نَخِضُ فِي سِرِّكُمْ مَوْجِبُ
 وَلِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمًا وَعَلَى اللَّهِ بِكُمْ مَقِيمٌ فِي رَجَبِي حَوَائِجِي وَقَضَائِهَا وَأَمْضَائِهَا وَأَنْجَائِهَا
 وَأَبْرَاجِهَا وَيُثَوِّنِي لِدَيْكُمْ وَصَلَاحِهَا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُوَدِّعٌ وَلَكُمْ حَوَائِجِي
 مُوَدِّعٌ بِسَلَامٍ اللَّهُ الْبُكَرُ الْمَرْجِعُ وَسَعْبَةُ الْبُكَرُ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ وَأَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ
 خَيْرَ مَرْجِعٍ إِلَىٰ جَنَابِ مُرْجِعٍ وَخَفِضَ مَوْجِعٍ وَدَعَا وَهَمَلِي إِلَىٰ جَانِ الْأَجَلِ وَخَيْرَ مَصِيرٍ
 فَحَمَلِي فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِ وَالْعَيْشِ الْمُسْتَبَلِ وَدَوَامِ الْأَكْلِ وَشُرْبِ الرَّحِيمِ وَالسَّلَامُ
 عَلَيَّ وَهَلْ لَأَسْأَمُ مِنْهُ وَلَا مَلَأَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّتُكُمْ عَلَيَّ حَتَّىٰ الْعَوْدِ إِلَىٰ
 حَضْرَتِكُمْ وَالْفُوزِ فِي كَوْنِكُمْ وَالْكَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 عَلَيْكُمْ وَصَلَّوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَهُوَ حَبِيبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مَشْتَمٌ سَبْدِ بْنِ طَاوُسٍ رَوَاهُ بَكْرَةُ
 از محمد بن ذكوان که معروف بتجاد است برای آنکه انقدر سجده کرد و گریست در سجده که ناپیدا شد
 گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه فدای تو شوم اینها رجب است تعلیم بنما را دعای دزان که خطا
 مزایان نفع بخشند حضرت فرمود بنویس **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بگوید هر روز از رجب در سجده

که در روز نذر درین مراسم که در روز
 مکان هر گز علیک نبل
 طویل و فایده بیست و دو روز
 است بخوابید هر گاه بیدار
 شد و در گذار کرد بیک گره
 گزیده شود و اگر در وضو گرفت
 یک گره دیگر گزیده کرد اگر
 نماز خواند یک گره دیگر گزید
 کرد پس داخل صبح شود حال
 نشاید با کس نفس و لا یصح
 کند خبیث النفس کلان و این
 روایت در کتاب اهل سنت
 مذکور است رجب را و نیک
 روایت کرده از امیر المومنین علیه
 السلام که فرمود طمع مکن در رجب
 چیزی طمع مکن در رجب از شی
 یا بخوردن در روز نوروز
 و در اغان از دنیا با صحبت
 فشان و نیز طلب
 دانند

در اعمال ماه رجب است (۱۳۱)

الله الذی لا اله الا هو واسئله التوبه بنویسد ختعالی برای او از روزیکه این نماز را
 گذارده تا روزیکه بمیرد هر روز هزار حسنه و عطا فرماید او را طریقه که خوانده شهره در بهشت از باقوت
 سرخ و هر چه در قصره در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حورالعین و راضی شود از او و غیره بنویسد
 و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او بعبادت و مغفرت انجمن شانزدهم سه روز از این ماه را که
 پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که رواستند هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز
 را روزه بدارد ختعالی برای او ثواب هفتصد سال عبادت بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت
 رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد بکرتبه و قل یا
 ایها الکافرین سه مرتبه و قل هو الله احد بکرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید
 لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا
 یموت یدیه الخبز و هو علی کل شیء قدیور و البند المصیر و لا حول و لا قوه الا بالله
 العلی العظیم اللهم صل علی محمد النبی الامی و الله ربکد رسنها از بصورت خوانده
 رسول صلی الله علیه و آله و آیت که باین عمل انجام آورد حق تعالی دعا او را مستجاب گرداند و ثواب
 شصت حج و شصت عمره باو عطا فرماید هجدهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که هر که در
 یکشب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قل هو الله احد در دو رکعت نماز پس گوید صد سال روزه گرفته
 در راه خدا و ختعالی در بهشت صد قصر باو مرحمت فرماید هر قصری در جوار مغیره از پیغمبران علیهم
 السلام نوزدهم و نیز از آنحضرت مرویست که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر
 رکعتی حمد و قل یا ایها الکافرین بکرتبه و توحید سه مرتبه پیامبر ختعالی هر گاه می کرده انجمن
 بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام منقولست که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر شب هر روز ماه رجب شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد
 و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرین و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند
 و سه مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوه
 الا بالله العلی العظیم و سه مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و سه مرتبه بگوید اللهم
 اغفر للمؤمنین و المؤمنات و چهار صد مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب الیه خداوند
 تعالی گناهانش را میزد اگر چه بعد از قطره های باران و برك درختان و کف دریاها باشد انجمن

و این را بگوید اللهم اغنی عنی
 قول الطلم و ریح و علی
 الضجع و از زرقی و غیر ما
 بعد التوب و چون صدای
 خدوس بشنود بگوید سبحان
 قدوس و رب الملائکة و
 الروح النقیه
 لا اله الا انت عجلت
 و ظلمت نفی فاعفونی
 انه لا یغفر الذنوب الا
 انت فقل علی انک انت
 التواب الیم و چون نگاه
 کند با طریقتان بخواند
 اللهم ان الله لا یبارک
 لیل و نهار و لا ارض و لا
 آفاق و لا ارض و لا یملأ
 و لا اظلام بغضها فوق
 بیضی و لا اظلم فی
 بین یدیه المذنبین

در اعمال ماه رجب

کتاب نماز

و نیز علامه مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای بنام هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است و بلکه شب جمعه اول ماه رجب ليلة الرغائب میگویند و از برای آن علی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در اجازه بنی زهراء نقل کرده اند از جمله فضیلت او آنکه کافران بسیار بسبب او مرتبه شده و آنکه هر کس آن نماز را بگذارد چون شب اول قیامت بر او صدقه بفرستند ثواب آن نماز را بسوا و به نیکوتر صورتی باز و گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با وی گوید ای حبیب من بشاگرد یار تو را که نجات یافته از هر شدت و سختی گوید تو کیستی بخدا سوگند که هر روزی بهتر از روزی تو ندیدم و کلامی پیشین تر از کلام تو نشنیدم و بوی بهتری از بوی تو نبویدیم گوید من ثواب آن نماز که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال بخدا آوردم امشب بنزد تو نلحق تو را دادم و مونس تنم شدم و تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صورت دیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال باش که خیر از تو معدوم نخواهد مگر کن و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه اول آن ماه را در روز مهذب چون شب جمعه داخل شود مابین نماز مغرب و عشاء دو روزه رکعت نماز میکند از هر دو رکعت یک سلام و هر رکعت از آن یک مرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و در اورد مرتبه قل هو الله احد میخواند و چون فارغ شد از نماز هفتاد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و علی الله پس بجمعه میرسد و هفتاد مرتبه بگوید سُبُوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ پس هر از بجهت بر میداری هفتاد مرتبه بگوید رَبِّ الْعِزِّ وَارْحَمِ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ پس از بجهت میرسد و هفتاد مرتبه بگوید سُبُوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ پس حاجت خود را بطلی که انشاء الله برآورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوبت و خضاع دارد چنانچه عمر در این ماه فضیلت دارد و زیارت شده که تا جمیع است در فضیلت و منقولست که جناب علی بن الحسین علیه السلام معتر شده بود در ماه رجب شبانه روز نماز در رکعتی میکند است و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آن حضرت شنیده شد که در سجده میگفت عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عِبْدِكَ فَلَمَنْ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

قَدِي وَرَأَيْتُ فِي الْمَجْزُوعِ صِدْقًا إِنَّمَا رَوَى بِاللَّيْلَةِ رَجَبًا

شب اول شب شریف است و بدان چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببند بگوید اللهم آمهله علينا بالامن والایمان والسلامة والاسلام رتبه و رتبه الله عز وجل

مَلَائِكَةُ تَدْرُسُ الرِّجَالَ عَلَى
 مِنْ نَشَاءٍ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ
 حَامِلَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تَخْفَى
 الصُّدُورُ وَذُنُوبِ الْعُجُومِ
 نَامَتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ الْحَيُّ
 الصُّبُورُ لَا يَأْخُذُكَ سُدُورُ
 لَا تَقُومُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرِجْوَانِهِ
 بِرِجْوَانِهِ الْإِمْرَانِ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلُوبًا
 الْكَلْبِ وَالنَّهَارِ لَا يَابِ إِلَّا فِي
 الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
 اللَّهُ قِيَامًا وَقُومًا وَعَلَى
 جَمْعِهِمْ وَتَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَتَبَا
 مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا تَجَاءَلَى
 قِيَامًا عَذَابِ النَّارِ وَتَبَا
 أَنْتَ مِنْ تَدْبِيرِ
 النَّارِ

و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که چون هلال رجب میاید میگفت اللهم
 بارک لنا فی رجب شعبان و بلغنا شهر رمضان و اعیننا علی الصیام و الصیام یرخص
 اللسان و یغض البصر و لا یجعل حظنا من الجوع و العطش و یرغسل کفنا و یغسل
 بعضی از علماء فرموده اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که هر که در کد ماه رجب
 غسل کند در اقل و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده
 ستم زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را چهار مرتبه بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بعد
 و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب
 در پناه باشد و از صراط به حساب مانند برین بگذرد پنج بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند
 در رکعت اول حمد و آلاء شرح بکرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و آلاء شرح و توحید
 معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا
 خصما له گناهان او را بیامزد مانند روزی که از مادر متولد شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در
 هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون بکرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در کتاب
 منه مجرد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو الفریحی هبت و هبت حضرت
 امام جعفر صادق زیدش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که آنحضرت را خوش میآمد که فارغشاند
 خود را چهار شب در تمام سال چیزی چنان بداند از شبها را بعبادت و آن چهار شب اول رجب شب
 نهم شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام که فرمود متحبت که هر اری بخواند عازاد رجب اول رجب بعد از عشاء آخره اللهم
 انی استأثرتک بآتک ملک و آتک علی کل شیء مقدر و آتک فائزاً من امریک و انی استأثرتک
 انی اتوجه الیک بنبیك محمد بنی الرحمه صلی الله علیه و آله یا محمد یا رسول
 الله انی اتوجه بک الی الله ربک و الی لیس فی لیلیک اللهم بنیبتک محمد و
 الائمة من اهل بیته صلی الله علیه و آله و علیهم السلام انصح طلبی بسؤال کن حاجت را
 و روایت کرده است علی بن حداد که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب حال سجده میگفت لک
 الحمد ان اطعتک لک الحمد ان عصیتک لا تصنع لی لا الفریحی فی احتیاج الیک

تقدیر است و ما للظالمین
 من انظار و ربنا انک
 عیننا من اربابنا و ربنا انک
 ان انوار ربنا و ربنا انک
 غنا شایان و توفیق کنیز
 الابرار ربنا و ربنا انک
 و عدتنا علی ربک و ربنا
 غنی ما یغنی عننا ربنا
 و عدتنا علی ربک و ربنا
 غنی ما یغنی عننا ربنا
 و عدتنا علی ربک و ربنا
 خواست که منوچه شود بیو
 عبادت دارا حاجی غنی
 بوده باشد ابتدا کنایان
 چون بیرون آید از خل
 ابتدا کند بموالک بعد از آن
 وضو سازد وضو کامل
 و خود را خوشبویانزد و در
 چند نماز شب و اول
 وقت آن

اعمال قرآن ماه رجب

کتابت نماز شب

يا كاشفُ قَبْلِ كَلْبِي وَبِامْكُونِ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ عَلَيَّ كَلْبِي قَدِيرُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ
 مِنَ الْعَدِيْلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُوْرِ وَمِنَ التَّدَامَةِ يَوْمَ الْاَرْفِ
 فَاسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشِيْ عَيْشَةً نَفِيْثَةً وَمَيِّتِيْ مَيِّتَةً
 سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِيْ مُنْقَلَبًا كَرِيْمًا غَيْرَ مُخَيَّرٍ وَلَا فَاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَتْمَامِ سَبْعِ
 اَلْحِكْمَةِ وَاَوْلِيَّ النِّعَةِ وَمَعَادِيْنِ الْعِصْمَةِ وَاَعْصِمْنِيْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَاْخُذْنِيْ
 عَلَيَّ غَرَفَةً وَلَا عَلَيَّ غَفْلَةً وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِيْ خَسِرَةً وَاَرْضْ عَنِّيْ فَاِنْ مَغْفِرَتِكَ
 لِلظَّالِمِيْنَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ مَا لَا يَضُرُّكَ وَاَعْظِيْ مَا لَا يَنْفُصُكَ فَاِنَّكَ
 الْوَسِيْعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَاَعْظِيْ التَّعَةَ وَالذَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبِحْرَ
 وَالصُّوْعَ وَالشُّكْرَ وَالْعَافَاةَ وَالنَّفْوَى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلَى اَوْلِيَّائِكَ
 وَاَلْبَسِرَ وَالشُّكْرَ وَاَعْمُرْ بِيَدِكَ يَا رَبِّ اَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَاَهْوَالِيْ فَيْتِكَ وَمَنْ اَخْبَنَكَ وَ
 اَحْبَبَنِيْ وَوَلَدَكَ وَوَلَدِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُؤْمِنِيْنَ يَا رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اِنْ اَسْمَ كَفَنَهُ اِنْ
 بَعْدَ اَرْبَعِ رَكَعَاتٍ نَمَازِ شَبِّ بِشَرِّ نَمَازٍ وَرَأْسُ اَنْكَاهِ سَدْرَةَ رَكَعَاتٍ وَتَرْتِيْبًا بِسَلامِ نَادِي
 بَكُوْرٍ حَالِيْكَ نَسْنَسُهُ بِاَلْحَمْدِ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا يَنْقُذُ خُرَاشَتَهُ وَلَا يَخَافُ اَمِيْنُهُ رَبِّيْ اِنْ اَزْتَكَبْتُ
 الْمَعَاصِيْ فَذَلِكَ ثِقَةٌ مِنْهُ كَرِيْمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَغْفُوْ عَنْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ النَّزْلَ وَاِنَّكَ مُجِيْبٌ لِذَعْوَتِكَ وَمِنْهُ قَرِيْبٌ وَاَنَا نَائِبُ الْبَلَكِ مِنَ
 الْخَطَايَا وَرَاغِبٌ اِلَيْكَ فِي تَوْفِيْرِ خَطِيْئَةٍ مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرِيَّةِ يَا مُنْقِذَ مَنْ كُلِّ شَيْءٍ
 يَا مُجْبِرِيْ مَنْ كُلِّ مَخْدُوْرٍ وَاِيْدُوْرٍ عَلَيَّ الشُّرُوْدِ وَاَكْفِيْ شَرَّ عَوَاقِبِ الْمَوْرِ فَاِنَّتَ اللهُ عَلَيَّ نِعْمَ الْكَافِي
 وَجَزِيْلُ عَطَاكَ مَشْكُوْرٌ وَاِكْلُ خَيْرٍ مِنْ خُوْرٍ وَاَبْلَاكَ عِلْمًا اَزْ بَرِيْ هَرَبِ اَهْمَاءِ نَمَازِ مَخْصُوْمِي

از نصف شب تا صبح صلوات بخواند
 است و اگر طلوع کند منجم و
 چهار رکعت از اربعه آورده
 باشد بقدر آنچه بخواند بجا آید
 بی سوره آیه و بخت برای نماز
 شب شروع میکند بخت کت
 نماز شب و بعد از هر دو رکعت
 سلام میدهد و غیبت کردن
 دو رکعت اول بعد از حمد است
 منتهی بوحید بخواند در هر رکعت
 می ترسید تا منصف شود از نماز
 زبوره باشد میان او و خدا
 عن و جبل کما فی باب انکس و در
 رکعت اول ان بوحید در
 رکعت دوم قل یا ایاها الکافرون
 بخواند و در ششم رکعت دیگر
 بخواند و هر سوره که خواهد بخواند
 بکاف و است بعد از قل هو
 الله احد و در

ذکر فرموده اند مقارن با روزه اول روزه گرفتن رواج یافته که حضرت نوح علیه السلام در راه روز
 یکشنبه سوار شد و امر فرمود که آنرا که با او بودند روزه بدارند و هر که این روز را روزه بدارد

بسم الله الرحمن الرحيم (۱۴۲)

آتش هم بکمال راه از او در شود دو دم غ سل کند ستم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از پیشردقان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیه السلام از او در اول رجب بیامرزد خداوند عالم او را البته چهارم بخواند دعای طویل که سید در اقبال نقل فرمود پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدین طریقی که در رکعت نماز کند و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت بگوید **سُبْحَانَكَ يَا جَدُّكَ وَسُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي وَسُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُ الثَّيْبَ وَلَا يَلْبَسُ الْكِبْرَ وَلَا يَلْبَسُ الْهَيْبَةَ وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ وَلَا يَلْبَسُ الْهَيْبَةَ وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ وَلَا يَلْبَسُ الْهَيْبَةَ وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ** پس بگوید **اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ** پس دستها را بروی خود کشد و در روز نهم ماه نهم این نماز را همین کیفیت بخواند لکن عوض این دعا بعد از علی **كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** بگوید **إِلَهَا وَاحِدًا أَحَدًا قَدْرًا صَدَقَ الْمَوْلَى مُحَمَّدٌ صَلَاتُهُ وَلَا وَكَلْدًا** و در روز آخر ماه نهم همین کند لکن بعد از علی **كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** بگوید **وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ لَا إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ** بر دستها را بردارد بکشد و حاجت خود را بطلبد و از قنایان نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه در هر رکعت حمد بگوید و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجلس ارزش گاهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب و قیامت و رفتن جدام و برص و زان الجنب خوانده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نقل کرده هر که خواهد باقیال مراجعه کند در این روز **سُبْحَانَكَ يَا جَدُّكَ وَسُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي وَسُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُ الثَّيْبَ وَلَا يَلْبَسُ الْكِبْرَ وَلَا يَلْبَسُ الْهَيْبَةَ وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ** و در روز دوم اینها بقوله **وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ** حضرت امام علی نقی علیه السلام و شهادت آنحضرت در سیم و بیست و پنجاه چهار در ستم راه و ائمه زووم بقول ابن عباس **وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ** حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقعه

کیفی و چهار رکعت کما بعد
نماز و چنانکه گفت است
وقت در نمازهای واجب است
است نیز در هر رکعت دو مرتبه
از قنایان و کلمات است سبحان
الله گفتن زیرا که گفته شود
و عافیا و انعم عنا فی الدنیا
و الاخری و انک علی کل شیء
قدیر و یا الله بگوید رت
نفس و آرام و بخاورد عن
تمام آن است الاخری
امام موعظ بپوشد در خواب
عبادت می باشد می خواند
و این دعا بیخام صحیفه کامله
است و چون فارغ شود از
رکعت نماز

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکند از هر رکعت بگوید **سُبْحَانَكَ يَا جَدُّكَ وَسُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي وَسُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبَسُ الثَّيْبَ وَلَا يَلْبَسُ الْكِبْرَ وَلَا يَلْبَسُ الْهَيْبَةَ وَلَا يَلْبَسُ الْوَجْدَ وَلَا يَلْبَسُ الْخَوْفَ** سلام همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بیسلام همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را در نماید و جمیع گناهان غیر از شرک از او ببرد

اعمال نهمه رجب

کتاب نماز

شود روز نهم اول بام البصوات و ثواب بهاری برای روزه این روز و در روز
 بعد وارد شد و اگر کسی خواهد عمل آن را در بجا آورد یا بدین روز را روزه بگیرد در این روز نما
 بر مشهور بعد از سه سال از عام الفیل و لاریت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه در میان کعبه معظمه
 واقع شده است شب نهمه ماه رجب شب نهمه است در آن چند عمل است اول غسل دوام اجزاء
 بجا چنانکه علامه مجلسی فرموده است باریا ما رجبین علیه چهار شکر گفت زکات شب نهمه ذکر شد
 پنجمی رکعت نماز در هر رکعت حمد و سه مرتبه توحید و این نماز را سیدنا حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دو اذنه رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از
 سوره حمد و توحید و قل و ناس و آیه الکرسی و قدر چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید
 اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَهَرَجَبِهِ مَيِّجُوا هَدَّ يَجُودُ
 و این نماز را بنظر سیدنا حضرت صادق علیه روایت کرده و لکن شیخ در صباح فرمود و این کرده داود
 بن سرخان از حضرت صادق علیه که فرموده بجا آورد در شب نهمه رجب و از هر رکعت نماز بخواند در هر رکعت
 حمد و سوره و چون فارغ شد از نماز بخواند بعد از آن حمد و سوره و آیه الکرسی چهار مرتبه و بگوید
 اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بجا آورد
 در شب بیست هفتم نیز مثل این را و در نهمه رجب روز نهمه رکعت و در آن چند عمل است
 اول غسل دوام باریا حضرت امام حسین علیه از این بصره منقول است که گفت سوال کردم از حضرت
 امام رضا علیه که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه و فرمود در نهمه رجب نهمه شعبان ستم نماز
 سلمان بن یحیی که در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را زمین کند
 بگوید اللَّهُمَّ يَا مُدِيلَ كُلِّ جَبَّارٍ وَيَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَفَيْتَنِي جِبْنَ تَعْبِينِي الْمَدَائِدِ وَأَنْتَ
 يَا رَبِّي خَلَفِي رَجَاءِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْفِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَائِلِ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي
 خَلْفِي عَلَى أَعْدَائِي لَوْلَا نَصْرُكَ يَا رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ
 الرَّحْمَةِ مِنَ مَعَادِهَا وَمُنْثِي الْبَرَكَهَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْكَوْجِ وَالرِّفْقَةِ
 فَأَوْلِيَاؤُهُ يَمِينٌ وَيَسْرُورُونَ وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نَهْرَ الْمَدَنِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ

شب نهمه رجب
 نماز شفع و بگرگشت نماز و تر
 و بخواند در این سه رکعت بعد
 از حمد قل هو الله احد نا
 نموده آن باشد که بگویم قرآن
 کرده باشد زیرا که توحید
 ملک قرآن است و با آنکه بخواند
 در نماز شفع در رکعت اول
 حمد و قل اعوذ برب الاناس
 و در رکعت دوم حمد و قل
 اعوذ برب الفلق و چون از
 نماز شفع فارغ شد مستحب است
 آنکه بخواند یا ارحم الراحمین
 فی هذا الليل انقضى
 و این شعبان در صفا
 شب نهمه شعبان و چون از
 بخواند شفع فارغ شد بر
 در رکعت شفع بگرگشت و
 بخواند

﴿ اَعْمَالُ نَبِيِّ جَاءِ امْرَاؤِ ﴾

﴿ كَيْفَ نَمَازَتِ ﴾

وَعَمَّالٍ كَرَامَاتِكَ الْمُحَمَّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِكَ الْمُدْمِرِ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوفِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْعَبِيدِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سِرَافِيلَ خَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ الْوَجَلِ لِزُفْرِ
 مِنْ خِفَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةَ الْعَرْشِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى كَتِفَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ
 الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَلْبِيِّينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ النَّهْرَانِ
 وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آيِنَا أَدَمَ بَدِيعِ
 فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَأَبْحَثَهُ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّنَا
 حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الذَّنْبِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأَنْسِ الْمُرْتَدَةِ بَيْنَ عَمَّالِ
 الْفُلُوسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ وَإِدْرِيسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَ
 إسمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ وَاللُّوطَ وَشُعَيْبَ وَأَيُّوبَ وَمُوسَى
 هَارُونَ وَيُوشَعَ وَيِيشَا وَالنَّحْضِرَ وَذِي الْقُرْبَيْنِ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ وَالْبَاسَ وَالْبَعَّ وَذِي الْكُفْلِ
 وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذِكْرِيًّا وَشُعْبَانَ وَبِجْجِيَّ وَتُورَخَ وَمَمِيَّ وَأَرْمِيَا وَجَهْفُونَ
 وَدَانِيَالَ وَعَزْرِيَّ وَعَيْسَى وَشَمْعُونَ وَجُرْحِينَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدَ حَنْظَلَةَ
 وَلِقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِ مُحَمَّدٍ وَأَوْلَادِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالثَّهَدَاءِ وَأُمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْلَاءِ
 وَالْأَوْفَادِ وَالسُّبَّاحِ الْعِبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْأَجْمَعِيَّاتِ وَالْمُحْسِنِينَ
 مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَدَّهُ
 مِنْ نَجْوَى سَلَامٍ وَزِيَادَةٍ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكِرَامًا حَتَّى يُبْلَغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ
 الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِينَ وَالْأَفْضَلِ الْمُفْرَقِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ

منور انشا ما الله ودعاك
 بانچه خواستد باشد و شمع
 صدوق در غنچه فرموده
 خصم رسول صلوات الله عليه
 والہ در قوت و زحمات
 اللہم اھلبنی فیمن ھدیت
 وعافنی فیمن عاقبت و نوح
 و عافیت و باریک فی
 فیمن تولت و فی شرا ما اقبلت
 اعطیت و فی شرا ما اقبلت
 فانک تقضی ولا تقضی
 تجانک رب البیت الشرف
 واقرب الیک و اومن بک
 واقول علیک و لا حول
 و لا قوۃ الا بک یا ارحم
 الراحمین و انک مقدر
 منہ بکوب استغفر الله
 واقرب الیک و سزاوار است
 کردت چه ایضا
 بلند

اعمال نبرد روزه عاظمی (۱۴۶)

وَمَنْ لَمْ يَأْتِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ ظِلْعَيْكَ وَأَوْصِيَاءِكَ
 صَلَّى إِلَيْهِ اللَّهُ وَآلِهِ وَأَزْوَاجِهِمْ وَأَجَلَهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَابِي عَلَى دُعَائِكَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى
 رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ ظِلْعَيْكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتَ بِهِ أَحَدًا مِنْهُمْ
 مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرَ مَرْدُودَةٍ وَبِمَادَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَلَةٍ غَيْرَ مُجْتَنَبَةٍ يَا اللَّهُ
 يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيبُ يَا جَبِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ
 يَا مُفِيلُ يَا مُجِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُجِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ
 يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا ظَهْرُ يَا ظَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقَدِّرُ يَا
 حَظِيظُ يَا مُجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا جَبَدُ يَا جَبَدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُخَيَّرُ
 يَا مُجِيلُ يَا مُنِيعُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ
 يَا مُعْطِيُ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَاقِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِعُ يَا خَلَّافُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ
 يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مَنْ يَبْدِي كُلَّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاحُ يَا رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِيُ يَا
 شَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُكَافِيُ يَا وَفِيُ يَا مُهَيِّبُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ
 يَا أَحَدُ يَا صَدُّقُ يَا فَوْرُ يَا مُدِيرُ يَا قَرِيرُ يَا وَرِيثُ يَا قَدُوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤْنِسُ يَا بَاعِثُ يَا
 وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِيُ يَا مُتَعَالِيُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُجْتَبِيُ يَا قَائِمُ يَا
 دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا بَارِئُ يَا سَازُ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ يَا دَبَّانُ يَا
 حَتَّانُ يَا مَثَانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيرُ يَا مُسَمِّعُ
 يَا مُبَسِّرُ يَا مُبِيتُ يَا مُجِييُ يَا نَافِعُ يَا رَافِعُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُعْجِبُ يَا مُعْنِيُ يَا
 مُقْنِيُ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا
 عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرَّبَ قَدَنَا وَبَعَدَ

کرده باشد و استغفار و دعا
 بدست راست بشمارد و
 روایت شده که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله استغفار
 میکرد در نماز و در وقت نماز
 مرتبه و هفت مرتبه میگفت
 هذا مقارن العائدين بك من
 النار و نیز روایت شده که
 حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام در نماز و در
 سجده مرتبه میگفت انقو
 رب اغفر لي و بعد از این
 علی انک انت التواب الغفور
 الرحیم و سرآوردات آنکه
 طول دهد قنوت را و چون
 فارغ شد از قنوت رکوع درود
 و چون سر از رکوع برداشت
 بخواند این دعا را که در
 در حدیث

﴿إِعْمَالِ نَبِيِّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ﴾

كَيْفَ تَمَارِثُ

فَتَأْتِي عِلْمَ السِّرِّ وَتَأْتِي بِأَمْرِ الْبَدَنِ النَّدِيرُ وَهُوَ الْمَفَادِيرُ وَبِأَمْرِ الْعَيْرِ عَلَيْهِ تَهْلُ
 لَيْسَ بِأَمْرٍ هُوَ عَلَى مَا بَشَاءَ قَدِيرٌ بِأَمْرِ سَيْلِ الرِّيحِ بِأَقَالِقِ الْأَصْبَاحِ بِأَبَاعِثِ الْأَرْحِ
 بِأَذْجُودِ السَّمَاحِ بِأَرَادَ مَا قَدَفَاتِ بِأَنَاشِيرِ الْأَمْوَاتِ بِأَجَامِعِ الشَّنَاتِ بِأَرَاوِقِ مَنْ
 بَشَاءَ بِغَيْرِ حِسَابٍ بِأَفَاعِلِ مَا بَشَاءَ كَيْفَ بَشَاءَ وَبِأَذْجُودِ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ بِأَحْيِ بِأَ
 قَبُومٍ بِأَحْيَا حِينَ لَأَحْيِ بِأَحْيِ بِأَحْيِ الْمَوْتَى بِأَحْيِ لِأَلَلِهِ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَالْأَرْضِ يَا أَلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَأَوْلِيَّ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 وَارْحَمْ ذُنُوبِي فَاقْنِي وَفَرِّجْ أَمْرِي وَوَحِّدْ لِي وَخَضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
 وَنَضْرُوعِي لِنَبِيِّكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ خَاطِبٌ خَاطِبٌ مُشْفِقٌ الْبَائِسِ الْمُهِينِ
 الْخَفِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُسْتَرْيِدِ نَبِيَّ الْمُتَعَفِّفِ الْمُتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءُ
 مَنْ أَسْأَلُكَ بِغَيْبِهِ وَرَفَضْتَهُ أَحِبَّتَهُ وَعَظَمْتَ فِجْعَتَهُ دُعَاءُ سَرِيحِ حَرْبٍ
 ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُتَكِينٍ بِكَ مُتَجِيرٍ لِلَّهِمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ
 مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحُجَّتِكَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَاللَّهِ السَّلَامُ بِأَمْرٍ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلَا إِبْرَاهِيمَ إِنْ مَعِيلَ وَاسْمُحْ
 وَبِأَمْرٍ وَدَّ بُوَيْسَ عَلَى بَعْقُوبَ وَبِأَمْرٍ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضَرْبَ آيُوبَ بِأَرَادَ مُوسَى
 عَلَى أُمِّيهِ وَزَادَ الْخَضِرَ فِي عِلْمِيهِ وَبِأَمْرٍ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلْطَانًا وَلِزَكَرِيَّا نَبِيًّا وَلِإِسْمَاعِيلَ
 عَيْشِي بِأَحْفَظِيْنِكَ شَعْبِي بِكَافِلٍ وَلِدَائِمٍ مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتَجِيْرَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ
 وَأَمَانَتَكَ وَإِحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ وَجَنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفُكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْفَةٍ

از حضرت تمون بحضرت علی
 نقل کرده هذا اعطاه من
 حسنة نعمة منك وشكرو
 ضعيف وذنوب عظيم و
 لتبي لذلك لا رفقت و
 رحمت فانك قلت في
 كتابك النزل على نبيك
 المرسل صلى الله عليه واله
 كما نزلنا من الليل وما
 نهبون وبالأخبار هم
 بتعريفك حال هجوع و
 قل قباي وهذه التحن و
 انا استغفرك لذنوبك
 من لا يجد لنفسه قسرا ولا
 نقا ولا تونا ولا حموة و
 لا تورا بن بجان ورد و
 نماز تمام کند وعبادت
 سلام

اعمال شب و هفتمین شب

کفایت نماز شب

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ لَنَا مَا
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِنِجْوَانِ هَرْدِغَانِ كَهِ خَاسْتِي
 وَمَقْتَبَتِ غُلِّ دَرِابِنِ شَبِّ وَكَدَشْتِ دَرِ شَبِّ هَمِهٖ نَمَازِيكِهٖ دَرِابِنِ شَبِّ نَبِزِ خَوَانِدِهٖ مِيشُودِ دَوَرِ زَبَارِ
 حَضْرَتِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كِهْ اَفْضَلِ اَعْمَالِ اِنِ شَبَّاسْتِ وَاِزْ بَرَايِ اَلْحَضْرَتِ دَرِابِنِ شَبِّ سَهْ زَبَارِشْتِ
 كِهْ دَرِ بَابِ زَبَارَاتِ بَانَ اِشَارِهٖ خَوَاشِدِ اَنْشَاءِ اللهِ وَبِذَلِكَ اَبُو عَبْدِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ بَطُو طَهْ كِهْ يَكِي اِزْ اَعْلَاءِ
 اَهْلِ سُنْتِ اسْتِ دَرِ شَتِّ صَدِّ سَالِ پِيشِ اِزْ اِنِ زَمَانِ بُوْدِهٖ دَرِ سَفَرِ نَامِهٖ خُودِ كِهْ مَعْرُوفِشْتِ بِرِحْلَهٗ اِنِ
 بَطُو طَهْ دَرِ بِيَانِ وُرُودِ خُودِ اِزْ مَكَّةَ مَعْظَمَهٗ بِجَيْفِ شَرَفِ ذِكْرِ كَرْدِهٖ رُوضَهٗ وَقَبْرِ مِيَارِكِ مَوْلَا اِيْمَانِ اَميرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا وَكَفْتَهٗ اَهْلِ اِنِ شَهْرِ تَمَائِي رَا فَضِي هَسْتَنْدِ وَاِزْ بَرَايِ اِنِ رُوضَهٗ مِيَارِكِ كِهْ رَا مَائِي
 ظَا هَرِشْدِهٖ اِزْ جِلَهٗ اَنَكِهٖ دَرِ شَبِّ بِيَسْتِ هَفْتَمِ مَاهِ رَجَبِ كِهْ نَامِ اَلشَّبِّ زِدْ اَهْلِ اِنِجَالِهٖ اَلْمِحْجَا اسْتِ
 مِيَا وِرِنْدِ اِزْ عَرَا فِئِنِ وَخِرَاسَانَ وَبِلَادِ فَارَسِ رُومِ هَرِشَلِ وَمَقْلُوحِ زَمِينِ كِهْ يَكِي كِهْ هَسْتِ وَجَمْعِ
 مِيشُودِ اِزْ اَهْلِ قَرِيْبِ چهلِ نَفَرِ رَا اِنِجَا پَسِ بَعْدِ اِزْ عَشَاءِ مِيَا وِرِنْدِ اِنِ مِثْلًا بَا اِزْ اِنِ رُوضَهٗ مَقْدِسِ مَرْدَمِ
 جَمْعِ مِيشُوندِ وَنَظَرِ نَدِ خُوبِ شُدِ وَبِرِخَا سَتَنِ اَهْلَا رَا وَاِزْ جَمَاعَتِ مَرْدَمِ بَعْضِي نَمَازِ مِيشُوانْدِ وَبَعْضِي ذِكْرِ
 مِيكُونِدِ وَبَعْضِي قِرْآنِ نِلَاوَنِ مِيكَنْدِ وَبَعْضِي تَمَاشَايِ رُوضَهٗ مِيكَنْدِ نَا اَنَكِهٖ بِلَكِهٖ دَرِ اَلْصَفِّ يَادِ وَثَلَاثِ
 اِزْ شَبِّ اِنِ وَقْتِ جَمِيعِ اِنِ مِثْلًا اِيَانِ وَزَمِينِ كِهْ اِنِ كِهْ حَرَكْتِ نَمِيشُوانْسْتَنْدِ بَكَنْدِ بَرِ مِجْمَعِ نَدِ دَرِ خَالِهَكِهٖ
 صَحِيحِ وَتَنْدَرِشْتِ مِيشُوانْدِ وَعَلَيِّ دَرِ اَهْلَانِ بِيَسْتِ وَمِيكُونِدِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ عَلَيَّ
 وَآلِيهِ وَآلِهِ سَلَامٌ مَشْهُورِ وَمُسْتَفِيضِ وَمِنْ خُودِ اَنْشِرَادِ رَا اِنِجَا دَرِ لَكِهٖ نَكْرَمِ لَكِنْ اِزْ مَرْدَمَانَ
 ثَقَهٗ كِهْ اَعْتَادِ بِرِ قَوْلِ اَهْلِ بُوْدِ شَيْدَمِ وَهَمِ دِيَدَمِ دَرِ مَدْرِسَهٗ كِهْ مَهْمَا نَخَانَهٗ اَلْحَضْرَتِ سَهْ نَفَرِ مِيشُوكِرِ
 قَادِرِ بِحَرَكْتِ بُوْدِنْدِ يَكِي اِزْ اَهْلِ رُومِ وَدِيكِرِي اِزْ اَهْلِ اَصْفَهَانَ وَسَبْغِي اِزْ اَهْلِ خِرَاسَانَ بُوْدِ اِزْ اَهْلَا
 پَرِ سِيَدِمِ چَكُوْنِهٖ شَا خُوبِ نَشْدِ اَهْدِ وَاِنِجَا مَانْدِهٖ اَهْدِ كَفْتَنْدِ نَابِيَسْتِ بِيَسْتِ وَهَفْتَمِ زَبَارِشْتِ هَمِينِ جَا
 مَانْدِهٖ اَميرِ نَابِيَسْتِ بِيَسْتِ وَهَفْتَمِ اَهْنِدِهٖ كِهْ شَفَا بَكِي هَمِ وَاِزْ بَرَايِ اِنِ شَبِّ مَرْدَمِ زَبَارِشْتِ شَهْرِ هَا جَمْعِ مِيشُوندِ
 وَاِزْ اِزْ بَرِزِكِهٖ اِفَامَهٗ مِيشُودِ نَامَدَتِ دِهٖ رُوزِ فِطْرِ كِهْ بُوْدِ مِيَا اِزْ اِسْتِغَا دَكْنِي اِنِ مَطْلِبِ اَهْلَا نَا مِعْجَزَاتِ
 كِهْ اَمَانَتِ كِهْ اِزْ اِنِ مَشَاهِدِ شَرْفِهٖ بَرِ رُزْ كَرْدِهٖ بِنُواتِرِ رَسِيْدِهٖ زَبَارَهٗ اِزْ اِنْسَكِهٖ اِحْصَا شُودِ وَدَرِ مَاهِ شَوَالِ
 كِهْ شَهْرِ سَنَهٗ هَزَادِ سِيَصَدِّ وَچهلِ وِسَهٗ دَرِ حَرَمِ مَطَهَرِ حَضْرَتِ ثَامِنِ اَلْاِمَّةِ اَلْهَدَاةِ وَضَامِنِ اَلْاِمَّةِ اَلْحَقِيقَةِ
 مَوْلَانَا اَبُو الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُوَا رِضَا صَلَوَاتِ اللهِ عَلَيْهِ سَهْ نَفَرِ نَدِ كِهْ هَرِ كِدَامِ سَبَبِ مَرَضِ فِلْجِ وَنِجْوَانِ

بنواند اینه الکره واد گوید
 بچنان رود و ذکر سابق را بخ
 من بنخواند پس بر غیر بجهت
 نافله صبح وان دور کفست
 دور کفست اول بعد از حمد و
 قل یا ایها الکافرین و در
 رکعت دوم بعد از حمد سوره
 توحید بخواند و چون سلام داد
 بخوابد بر پهلوئی راست رو قبله
 هفت شب در رکعت و یکبار در
 گویند راست خود را بر روشت
 راست و گوید ایتناک
 بعز و الله الوفی النبی
 انفضام لها واعطصمت
 یحیی الله المتین و اعوز
 بالله من شر قسفة العریب
 والعجم اعوز بالله من شر
 قسفة الجن والانس یعنی
 سه مرتبه بگوید

زهنیکه بودند و اطبا و ذکرها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر
بر هر فاضح و اشکارا گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاچه مثل باز شدن در دروازه
بخت شرف بر رویهای یاد به بجدی این طلب فصح بود که نکشد دکترهایی که مطلع بر مرزهای از غفلت
بودند تصدیق نمودند با آنکه در این باره خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفا
آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسب محل نبود قصه آنها را نقل می نمودم و لقد آجاده

﴿ شَيْخَانَا الْحَرَّ الْعَامِلِي فِي أَرْجُو رَبِّهِ ﴾ ﴿ ۱۵۰ ﴾

و ما بذلنا من بركات مهننا في كل يوم مائة مثل غدا وكفنا العجز والمرضى به اجابة الدعاء في اعقابهم
سهم شیخ کفنی در بلد الامین فرمود که در شب مبعث اهدا عازرا بخوانند اللهم اني اسئلك بالقطر
الاعظم في هذه الليلة من لهم العظيم والمرسل المكرم ان تصلي على محمد واله و
ان تغفر لنا ما انت به مينا اعلم يا من يعلم ولا تعلم اللهم بارك لنا في ليلتنا هذه
التي يشرف لرساله فضلهها وبكر اميك اجللها وبالرحمة الشريفة اخلتها اللهم
فان انت سئلك بالبعث الشريف السيد اللطيف الغضير العفيف ان تصلي على محمد
واله وان تجعل اعمالنا في هذه الليلة وفي سائر الليالي مقبولة ودوننا مغفورة
وحسانا مشكورة وسينانا مسورة وقلوبنا بحسن القول مسورة وازواقنا
من لدنك بالبر ممدودة اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان ائلك
الرجعي المنتهي وان لك الممات والمجا وان لك الآخرة والأولى اللهم اننا نعود
بك ان نذل ونخزي ان ناتي ماعنه نهي اللهم اننا نسئلك الجنة برحمتك و
نستعبدك من النار فاعدنا منها بقدرتك ونسئلك من الحور العين فارزقنا
بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبير سيننا واحسن اعمالنا عند اقرب اربابنا
واطل في طاعتك وما يقرب اليك ومحظي عندك ويزلف لذبك اعمارنا واحسن
في جميع احوالنا وامورنا مفرقنا ولا تكلنا الى احد من خلقك فممن علينا ونفضل
علينا جميع احوالنا للدين والآخره وابدانا بائنا وابنائنا وجميع اخواننا المؤمنين

شما آن روز صبح فالون
الاصباح وبنحو اینچنینه
عمران لان خلق الخوان
والا ارض وبنی بر خیزدینیت
ازین در این
وینج زهراء علمها
در کتاب ملاحظه
القطبه است که در این شب
هر که صلوات بخشد بر محمد
وال محمد صد مرتبه یا این
دو رکعت نافله صبح و نماز
صبح تکوا ذلله حقا لا ربه
او را از خوار شدن و کینه
بگوید صد مرتبه شما آن روز
العظیم و محمد استغفر الله
رب و اوبوب البید بناک
خداوند تعالی از برای او
خانه در طاعت و کینه بخواند
بیت و بگویند قل هو الله
احد بنا کند حقا لا ربه
او خانه در طاعت
و اگر

اعمال ثبت و هفتاد مرتبه

(نافله نماز صبح)

فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنْفُسِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ
 مُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا
 يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَبُ الْكَرِيمِ الَّذِي أَكْرَمْنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ
 الْحُرْمِ أَكْرَمْنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَكَانَ لِحُدُودِ الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ
 الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا
 يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَّا بِغَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنْ
 الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْآمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ
 وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 اللَّهُمَّ اقْلِبْنَا مُغْلِبِينَ مُنْجِبِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَبِوَجْهِ حَيْكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ وَالْغَنِيمَةَ
 مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَ
 سَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ مُنْجَى الرَّغْبَةِ فِي الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 اجْعَلِ الْبَعِيثَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي بِأَوْكَالِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَ
 اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَبِّهِ بَرُّ وَوَبُكُو
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوِلَايَتِهِ وَوَقَفَّنَا لِطَاعَتِهِ شُكْرًا شُكْرًا مَد
 مَرَّةً فَمَنْ سَرَّ سَجْدَةً بَرَّادًا وَبُكُو اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِسَأَلِي وَ
 نَوَّجْتُ إِلَيْكَ بِأَمْنِي وَسَادَنِي اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُجَّتِهِمْ وَأَوْرِدْنَا مَوَارِدَهُمْ وَأَرْزُقْنَا
 مُرَافِقَهُمْ وَادْخُلْنَا الْجَنَّةَ فِيهِ

بخواند از اول صبح تا آخر وقت
 حلاله اول و سزاوار است
 آنکه خوانده شود بعد از ظهر
 از نماز شب دعای سی و دوم
 صحیفه کامله اللهم صل علی
 انما التائبین بالخلود
 عین شکر کند و سزاوار است
 که خاکند در آن از برای
 برادران مؤمن خود و بخواند
 دعای اللهم رب الفخر
 که در او عشرت عین شکر کند
 بخواند از برادران و دیگر
 که از برای این که کار و سیاه
 نیز دعا کنند که بسیار عظیم
 (بدعا و اوله الموفق)

اُعَاذُ بِكَ مِنْ كَرْهِي
 زَمُّهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(روز نیت و هفتم)

از جمله اعمال عظیم است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز بر نیت مبعوث گردید
 و خبر نیل به پیغمبری بر آن حضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است اول غسل دو روز و آن یکی از چهار روز
 است که در تمام سال امپانندارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال ستم بسیار صلوات
 فرستادن چهارم زيارت حضرت رسول و اهل بیت و منین علیها و آلهما و السلام پنجم شیخ در مصباح فرمود
 از بیان بن الصلت مرویست که حضرت امام جواد علیه السلام در نماز نیت کرد در بغداد بود و روز نیت رجب روز نیت
 و هفتم را روزه گرفت و جمیع حتم انصرت روزه گرفتند و ما از امر فرمود که بجای او در روز نیت رکعت نماز
 که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک زهد و توحید است و
 چهار مرتبه **لا اله الا الله والله أكبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم** چهار مرتبه **الله الله و لی لا اشرک بیه شیئا** چهار مرتبه **لا اشرک بیه شیئا**
 چهار مرتبه ششم و نهم شیخ روایت کرده از خانبه سواد الفاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرموده بخانه او
 در این روز در روزه رکعت نماز میخواند در هر رکعت حمد و سوره که انسان باشد و تشهد میخواند و سلام
 بسید و می نشینی و بگوید **بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی کرمنا بخلقه و ولدنا و لم یکن له شریک**
فی الملک و لم یکن له ولی من الدنیل و کثیره تکبیرا باعدت فی مدتی با صاحبی فیدت فی
یا ولی فی نعمتی یا غیبتی فی رجبی یا حاجتی یا حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کافی فی
و خدتی یا انسی فی وحشی أنت الشارِع و رتی فلک الحمد و أنت المقبل عشری فلک
الحمد و أنت المخرج صرعی فلک الحمد صل علی محمد و آل محمد و أنت ترعورتی و امن رتی
و اقلنی عشرتی و اضع عن جرمی فجا و زعن سبائی فی آفتاب الحیة و عدل الصدیق الذی
کأنوا یوعدون بر چون فارغ شدی از نماز و دعا بخواند هر یک از خدا و اخلاص و معوذتین
و قل یا ایها الکافرون وانا انزلناه و انبه الکریم و بعد بگوئد لا اله الا الله و الله اکبر
و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله هفتم روزه و بعد بگوئد هفتم روزه **الله الله و لی لا**
اشرک بیه شیئا و میخوانی هر چاکه خواهی هفتم مداقبال و در بعضی نسخ مصباح است که ستم
 است در این روز ایند عازا بخوانند **یا من امر بالعرف و النجا و نر و ضامن**

بدان ابتدا کرد الله که فرمود
 رجب بیست و چهار روز است
 در وقت مدایات و اخبار است
 است هفتاد در این روز و وقت
 او چه و از کار بسیار و از رسول
 خدا و آیه الطهارت صلوات
 الله علیهم بجمعین تا نور کند
 و یاد این و سوره بیدر که گفت
 اینها تشریح میجویم اول
 این بابوم بسند معتبر از حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام روایت
 کرده است که هر که پیش از آن
 طلوع آفتاب قل هو الله احد
 و انا انزلناه و انبه الکریم
 هر کدام را یا از روزه نیت بخواند
 خدا نسیب کند مال و رزق از الله
 زند و فرمود که هر که قل هو
 الله احد و انا انزلناه پیش
 از طلوع آفتاب بخواند در
 آن روز غنای او

اعمال مشترک ماه شعبان

در چه حاجت است

مسافر و سول خدا صلی الله علیه و آله اندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من نامده که چنان دارم آن
 نعلی پس میفرمود که روزه و فاه که شعبان و روضا باشد توبه مغفرت از خدا و روان کرده است عمل
 بن عبدالمخالق که گفت بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود
 که در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مرگ مرکب خون حرام میشود پس روزه بگیرم
 شعبان از نفع میباشد و از او مرزیده میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر وقت است اعمال مشترک
 و اعمال مخصوصه اما اعمال مشترک پس این چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ**
اللَّهَ وَاسْأَلُهُ التَّوْبَةَ دوم هر روز هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا الهَ اِلا هُوَ**
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاتُوبُ اِلَيْهِ و در بعضی روایات **اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ** پیش از **الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**
 است و عمل به هر دو خوب است و از روایات منقاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه استغفار
 است و هر که هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنکه هفتاد هزار در ماههای دیگر
 استغفار کند ستم تصدق کند در این ماه اگر چه بنصف آن خیر باشد تا حقیقاً بدین او را برتر
 جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از آنجناب سوال کردند از فضیلت روزه و چه فرمود
 چراغ افلک از روزه شعبان را و عرض کرد این رسول الله چه ثوابی دارد که یک روز از شعبان را روزه
 بدارد فرمود بخدا قسم هشتاد و یک بار است عرض کرد این رسول الله بهتر است اعمال در این ماه چیست فرمود
 تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حقیقاً از تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر
 بچه اش تربیت میکند تا آنکه در روز قیامت برسد بضا جش در حالیکه بقدر کوه احد شده باشد
 چهارم در تمام این ماه هزار بار بگوید **لا الهَ اِلا اللهُ وَ لا نَعْبُدُ اِلا اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ**
وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامه عیاش بنویسند پنجم
 در هر پنجشنبه این ماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد مرتبه توحید و بعد از سلام صد
 بار صلوات بفرستد تا حقیقاً بر او در هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیا خود و روزه اش نیز فضیلت
 دارد و روایت شده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت میکند آسمانها را پس ملائکه عرض میکنند
 خداوند ایام روزه داران این روزها و دعا ایشان را مستجاب گردان و در خبر بنویسند که هر که روزه
 و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حقیقاً بهشت حاجت از حاجت دنیا و بیت حاجت از حاجت های آخرت
 او را بر آورد ستم در این ماه صلوات بیا فرستد هفتاد و یک بار در روز شعبان در وقت زوال در شب

خدا و حسنه برای او بنویسد
 و هر که زیاد بگوید زیاد
 بزرگ او نوشته شود چهارم
 ایضا این بابونه چند مرتبه
 از حضرت صادق علیه السلام روایت
 کرده است که حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله فرمود که در هفت
 غنچه چند هست که ظاهر اینها
 از اندرون آنها و اندرون آنها
 از بیرون آنها تا بان است و از
 امت من کسی در آنها آن میشود
 که سخن نیک گوید و طعام ببرد
 بخورد و در هر یک رسد سلام کند
 و در شب نماز کند در هنگام
 منم در خواب باشد پس فرمود
 کلام نیک است که در صبح و
 شام ده مرتبه بگوید **لا الهَ اِلا اللهُ وَ لا نَعْبُدُ اِلاَّ اِيَّاهُ**
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

بئذ ان يجواندا بن صلوات مرويه ان حضرت امام زين العابدين عليه السلام صلى الله عليه وسلم صلى على محمد وآل محمد
 شجرة النبوة وموضع الوصال ومختلف الملائكة ومعدين العبد واهل بيت الوحي
 اللهم صل على محمد وآل محمد الفلك الجارية في الجميع الغامرة بما من من ركبها وبغرن
 من تركها المتقدم لهم مارق والمتأخر عنهم زاهق واللازم لهم لاجن اللهم
 صل على محمد وآل محمد الكهف الحسين وغياب المضطر المستكين وبلجأ الهاربين
 وعصمة المنصحين اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كبيرة تكون لهم رضاء ونجى
 محمد وآل محمد اذاء وقضاء يحول منك وقوة يارب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد
 الطيبين الابرار الاخيار الذين اوجبت حقوقهم وقرضت طاعتهم وولاهتهم
 اللهم صل على محمد وآل محمد واعز قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني
 موااساة من قرت قلب من رزقتها ووسعت على من فضلك ونشرت على
 من عدلك واخبتني تحت ظلك وهذا هو نبيك سيد رسلك شعبان الذي
 حقتك منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 يذاب في صياحه وقبائه في ليلته واما يومه فهو عاك في كرامه واعظامه الى محمل
 جامة اللهم فاعنا على الاستينان بسنة فيه وسئل الشفاعة لديه اللهم ولجأ
 لي شفعامشقا وطريقا اليك هنيئا واجلني له متبعا حتى افاك يوم القيمة عن
 راضيا وعن ذنوبي غاضبا قد اوجبت لي منك الرحمة والرضوان واخر لني دار
 الفرار ومحمل الاخبار مشتم بجواندا بن صلوات مرويه ان زين خالويه راك نطكرة كفته ابن منبأ
 حضرت امير المؤمنين وامامان از فرزندان او عليهم السلام است که در ماه شعبان بخواستند اللهم
 صل على محمد وآل محمد واسمع دعائي اذا دعوتك وانمع نداي اذا ناديتك
 واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك مستكينا لك
 منصرفا اليك واجيا اليك نوايب وتعلم ما في نفسي وتجر حاجتي وتعرف ضميري

در دعای حضرت امام محمد باقر
 است ان حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام که حضرت رسول صلی الله
 علیه وآله بزرگوار گشت که با او
 برای خود غرض می کرد اینست
 در فرموده که بخواهی تداوم لالت
 کتم بر باغی که اصلش از این
 باغ ثابت زد بود است زود
 در روز نیکوز و بیا در نیکوز
 گفت علی یارسول الله فرمود
 که در بیچ و نام بگو شعبان
 الا الله و الله و لا اله الا الله
 بعد هر سجده در جهت رخت
 و آن تو غرض بنیاد از انواع
 صلوات که خدا در قرآن فرمود
 است که نیکوز و بیا در نیکوز
 مال دنیا بچشم این باب بود
 بسند صحیح

﴿ اَعْمَالُ شَرِكَةِ مَاهِ شِعْبَانَ ﴾

(ارغفه صباح وصال)

وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَسْوَأَى مَا أُرِيدُ أَنْ أُبْدِيَ بِهِ مِنْ مَنَاطِقِي وَانْقَوَّةِ يَدِي مِنْ
 طَلِبَتِي وَأَرْجُوهُ لِغَافِيَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَفَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا بَكُونُ مَبْنِي إِلَى الْخَيْرِ عَمْرِي
 مِنْ سَرِيحِي وَعَلَانِيَتِي فِي سَيْدِكَ لَا يَبِيدُ عَمِيرُكَ زِيَادَتِي وَتَقْضِي وَتَنْفَعِي وَتَصْرِفِي طَلِبِي إِنْ
 حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَدَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَصْرِفُنِي إلهي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إلهي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَاهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ
 عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إلهي كَأَنِّي بِنَفْسِي فَاغْفِرْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَطْلَعَهَا حَسَنُ تَوْكَلِي عَلَيْكَ
 قُلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إلهي إِنْ عَفَوْتُكَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَ
 إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي لَمْ يُدْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُكَ لِأَفْرَارِي بِالذَّنْبِ لَهْكَ وَسَلِمِي
 إلهي قَدْ جَرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي التَّظَرُّفِ لَهَا فَالَهَا الْوَهْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إلهي لَمْ يَزَلْ يَرْكُ عَلَى
 آثَامِ جَوْنِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَمِّي فِي مِمَاتِي إلهي كَيْفَ أَسْرُ مِنْ حُسْنِ تَعَطُّفِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي
 وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّني إِلَّا الْبَيْسَ فِي جَوْنِي إلهي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
 عَلَيَّ مُذُنِيبِي عَمْرِي بِهَمَلِهِ إلهي قَدْ سَرَرْتُكَ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَخْرَجُ إِلَى سَرِّهَا
 عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرِي إِذْ لَمْ تَنْظُرْهَا إِلَّا حِدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَقْضِنِي
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ نُؤْسِي لِأَشْهَادِي إلهي جُودُكَ بَطَّ أَمَلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي إلهي
 فَتَرَنِي بِإِقَامَتِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إلهي اغْنِنِي أَرْحَامِي لَهْكَ لَعْنِدًا مِنْ لَمْ
 يَسْتَعْنِ عَنْ قَبُولِ عُنْدِيهِ فَاقْبَلْ عُنْدِي يَا أَرْحَمَ مَنْ عِنْدَ رَبِّهِ الْمُسْتَيْسُونَ إلهي لَا تَزِدْ
 حَاجَتِي وَلَا تَحْتَبِطْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي إلهي لَوَارِدَتْ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي
 وَلَوَارِدَتْ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي إلهي مَا أَظْنُكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَتِي قَدْ أَفْنَيْتَ عَمْرِي فِي
 طَلِبَتِي مِنْكَ إلهي فَكُلِّ لِحْمَدُ أَبَدًا أَبَدًا مَا سَرَّ مَا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى
 إلهي إِنْ أَخَذْتَنِي بِعَمْرِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ

از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 کرد است که هر که نزد ایشان
 با بعد از شام سه مرتبه این دعا را
 بخواند در آن شب چیزی از او فوت
 نشود و هیچ شر و دزدی و دروغ و
 و همچنین است هرگاه در هنگام
 میخوابد و این است قنجان
 اقله چون نمون و چوب
 تصحیح و آله التمام
 و الا زمین و عتبات و جان
 شکر و در میان
 بند تو من از حضرت امام
 رضا علیه السلام روا کرده است که هر
 که در صبح سه مرتبه و در شام
 سه مرتبه بخواند بیدار بماند و از خواب
 لا حول ولا قوة الا بالله
 العلی العظیم شکر از شیطان
 در از یاد شاه و دزدان و غیره
 از بی بی

اعمال مشتركة ماه شعبان (١٥١)

وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنْتِ اِحْبَبِكِ الْهَيَّ اِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنبِ طَاعَتِكَ
 عَمَّا فَهَدَ كَبُرَ فِي جَنبِ جَانِكَ اَمَلِي الْهَيَّ كَيْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْحَبِيبَةِ عَمْرُو مَا
 وَفَدَاكَ كَانَ حَسُنَ ظَنِّي بِجُودِكَ اَنْ تَقْلِبَنِي بِالْجَاهِ مَرْحُومًا الْهَيَّ وَقَدْ اَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي
 شِرْكِ التَّهْوِ عَنكَ وَاَنْبَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعِدِ مِنْكَ الْهَيَّ فَلَمْ اَسْتَفِظْ اَثَامَ
 اَغْرَارِي بِكَ وَرَكُوبِي اِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ الْهَيَّ اَنَا عَبْدُكَ وَاِنْ عَبْدِكَ قَامَ بَيْنَ
 بَدَنِكَ مُوَسِّلٍ بِكَرَمِكَ اِلَيْكَ الْهَيَّ اَنَا عَبْدُكَ اَنْتَ فَكُنْتَ اَوْ اَجْهَكَ
 بِدِيْنٍ مِنْ قَلْبِي اَسْتَحْيَا بِي مِنْ نَظْرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اِيَّا الْعَفْوَ نَعْتُ لِكَرَمِكَ الْهَيَّ
 لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَانْقَلِبْ بِي عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلَّا فِي وَقْتِ اَهْطُفِي لِحَبِيْبِكَ وَكَمَا اَرَدْتَ
 اَنْ اَكُوْنَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِيَطْهَرِ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاجِ الْعُقْلَةِ عَنكَ
 الْهَيَّ اَنْظُرِي اِلَى نَظَرٍ مِنْ نَادِيَتِهِ فَاجَابِكَ وَاَسْمَعْلَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاطَاعَكَ بِاَقْرَبِيَا
 لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِبِ يَدِي وَبِاجْوَادِ الْاَبْجَلِ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ الْهَيَّ هَبْ لِي قَلْبًا يَدْبُرُ مِنْكَ
 شَوْقَهُ وَاِيَّا نَا اُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقَهُ وَنَظْرًا يَفْرُبُهُ مِنْكَ حَقَّهُ الْهَيَّ اِنْ مَنْ لَعَرَفَ
 بِيكَ غَيْرَ مَجْهُوْلٍ وَمَنْ لَادَبِكَ غَيْرَ مُخَدُوْلٍ وَمَنْ اَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوْكٍ اِلَّا الْهَيَّ
 اِنْ مِنْ اَنْتَجَجَ بِكَ لَمَسْتَبِيْرٌ وَاِنْ مِنْ اَعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِيْرٌ وَفَدَا لَذِكُوكَ يَا الْهَيَّ فَلَ
 تُحِبِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُحْبِبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ الْهَيَّ اَقْبِي فِي اَمَلٍ وَلَا يَنْبِكَ مُتَقَا
 مِنْ رَجَا الزِّيَادَةِ مِنْ مَحَبَّتِكَ الْهَيَّ وَاَهْمُوْا لَهَا بِذِكْرِكَ اِلَى ذِكْرِكَ وَهَمُوْا فِي رَوْحِ
 نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَتَحَلَّ قُدْسِكَ الْهَيَّ بِكَ عَلَيْكَ اِلَّا الْحَقِيْبِي تَحَلَّ اَمَلِ طَاعَتِكَ وَ
 الْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَاِنِّي لَا اَفْدُرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا اَمَلِكُ لَهَا نَفْعًا الْهَيَّ اَنَا
 عَبْدُكَ الضَّعِيْفُ الْمَذْنِبُ وَمَمْلُوْكُ الْمُنِيْبِ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ مَنْ حَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ
 وَحَبَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ الْهَيَّ هَبْ لِي كَمَالَ الْاَنْفِطَاعِ اِلَيْكَ وَاَنْزِ اَبْصَارًا فُلُوْبِنَا

دعوتی فرمود که من مکرر می بینی
 که در درستی تو ایستاده باشم
 هفت مرتبه در روز یکبار
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کند که هر روز یکبار
 الله علیه و آله و سلم را در این
 از او روایت کرده است که هر روز
 چند روز از ما غایب بود که
 گفت بسبب سنگدستی طول
 بیماری من بود و چون بیماری را
 و بیماری من بود و چون بیماری را
 بلین رسول الله فرمود که در
 صحیح و شام ابن دعا چون
 لا حول ولا قوة الا بالله
 تو کلک علی الخی الذی لا
 عون والتمیز بید الذی لا
 یخجل و لدا و لکن لکن لکن
 شریک فی

فَضِيلَةُ زَوْجِ شَعْبَانَ

در روز اول شعبان گشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو میکردند و بلند شده بودند و صداهای ایشان و سخت شده بود بواجب و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و برایشان سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای بختاب برخاستند و خواهرش کردند که نزد ایشان بنشینند حضرت بایشان اعتنائی نکرد و فرمود ای گروهی که سخن میگوئید در چیزی که نفع نبرساند باندانند که خدا تعالی زانند گانه است که ساکت کرده ایشان را خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر اوردند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانها ایشان و کده میشود دلهای ایشان و مبرود عقلهای ایشان و مبهوت میشوند بجهت اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه بخود آمدند از اینچنانک و مبادورند بسو خدا بگردارهای پاکیزه میثمنند نفسهای خود را با ستمکاران و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزهد از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان راضی نمیشوند برای خدا بگرداراندک و بسیار نمیثمنند برای و عمل بنار و آویسند مشغولند باعمال پر ایشان چنانکه هر وقت نظر کنی بایشان ایستادگانند بجان ترسان و هراسان در پیم واضطر ایند پس بگناید شما از ایشان ای گروه ناز و کارها آبانند آنست که ذانانترین مردم بقدر ساکت ترین ایشانند از آن و اینکه جاهلترین مردم بقدر بختگوترین ایشانند در او ای گروه ناز و کارها امر و زغر شعبان که پر است نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهت پراگنده شدن خیرات بختی که باز کرده پروردگار شما در او درهای حسنت خود را و جلوه داده بشما قصرها و خیرات او را بقیامت او را زان و کارهای سالانه پس بخرید از او جلوه داده برای شما ابلهس لعین شعبهای شرود و بلاهای خود را و شما پیوسته میگوئید در گزاهی و ظنهای و متمسک میشود بشعبهای ابلهس و رو میگردانید از شعبهای خیرات که باز شده بر شما در ماه او این غرّه ماه شعبان است و شعبهای خیرات او نماز است و روزه و زکوة و امر بمرتبه و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و مسایکین و اصلاح ذات البین و صدقه بفقراء و مساکین و نحو کلفت سید میدهد چیز بزرگ بر داشته شده ان شما یعنی امر قضا و قدر و چیزیکه فی کرده شده اید از فرود دادن از کشف سترهای خدا که هر که تقبیلش کند از آنها از بانه شد گانست آگاه باشید بدرسنیکه اگر شما ذاقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگانش در امر و زهر ایند با نخواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید کرد در آنچه خدا مکر کرده است از آن بآن گفتند یا امیر المؤمنین و چیست آنکه از خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس

ما نشت شام از کدر هر صبح و شام ایند عازم بر بنویسند
 اللَّهُمَّ قَلْبِي قَلْبِي عَلَى
 الْأَبْصَارِ يَتَبَيَّنُ قَلْبِي عَلَى
 دِينِكَ وَلَا تَنْزِلْ قَلْبِي مَعَد
 لِدُنْكَ وَ هَدِّ بَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ
 الْوَقْتِ وَ اجْعَلْ لَكَ أَثْمًا
 وَ خَيْرًا اللَّهُمَّ امْدُدْ
 لِي فِي عَمْرِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ
 فِي رِزْقِي وَ انْشُرْ عَلَيَّ مِنْ
 وَجْعِكَ وَ انْ كُنْ عِنْدَ
 قِيَامِ الْكَلْبِ شَعْبَانَ بَعْجَةً
 وَ تَبَيَّنْ عَيْنَكَ أَمْرًا
 الْكَلْبِ رَقْمًا شَعْبَانِي
 سُبْحَانَ طَائِرِ الْخَضِرِ
 رَسُولِ حَلِّ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالله
 يَوْمَ الْبُرْجِ وَ انْد

در بیان جنگان بنامها طوبی

در بیان صلح و صلوات

حضرت نقل فرموده است ان لشری را که رسول خدا صلی الله علیه و آله بجهاد کفار فرستاده بود و دشمنان
شب برایشان شبخون زدند و آن شبی تاریک و سخت طلانی بود و مسلمانان در خواب بودند و
کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قناده بن نغان و قیس بن عاصم
منقره که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان سواره
زاتر از آن کردند و بواسطه تاریکی ندیدند مسلمانان دشمنان را تا از آنها اخراج کنند نزدیک
بو که هلاک شوند که ناگاه از دهان اینچند نفر نور هاله ساطع شد که لشکر گاه مسلمانان را روشن
کرده و سبب قوت و دلیری ایشان شده پس شمشیر کشید و دشمنان را کشته و زخمی و اسیر نمودند
و چون مراجعت نمودند برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود این نورها چه است
این برادران شما است در غم ماه شعبان پس بچکان ان اعمال حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون
اول شعبان پیشود پراکنده میکنند بلبس لشکر خود را در اطراف زمین و افاق آن و میگویند با ایشان
که سوی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بگو خود در این روز و بد رسیده خدای عز و جل را کند
میکنند ملائکه را در اطراف زمین و افاق و وی ایشان مفریابد راستی نگاه دارد بندگان را و ارشاد
کند ایشان را پس همه ایشان پنجهت میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کنید پس بد رسیده او از خدا
گذشته میگردد در حوزا بلبس خود را و بد رسیده خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان پیشود
امر میکند بدهای هشت پر از پیشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای
خود را بر این دنیا انگاه ندا میکند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخها درخت طوبی
است پس را و پزید با او که بلند کند شما را بگو هشت و این شاخهای درخت زقوم است پس نزدیک
از او که نبرد شما را بگوید و زخم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم بانکه مرا راستی بر سالک مبعوث
نمود که هر که فرا گیرد در روز آخر دنیا یکی را در این روز پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از شاخها درخت طوبی
پس او کفاشنده است و را بگو هشت هر که فرا گیرد در روز آخر دنیا را در این تحقیق که در او پنجه بشاخه
از شاخهای درخت زقوم پس ان کفاشنده است و را بگو آتش انگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله
پس هر کس که نماز مستحبی کند امر از برای خدا پس را و پنجه بشاخه از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس
تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوند
یا مرده و زن هسایش یا مرد و زن بیگانه پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کسیکه تحقیق

که هر که در صلح و صلوات
بگوید سبحان الله و تعالی
سبحان الله العظیم حق تعالی
ملکی فرستاده بوسی هشت
بایلی از نقره که برای او در
زمین هشت که از شکست ناپ
است در دهان غیر کند و
دیوار بود و از آنها بکشد و در
بران نصب کند و بر آن در
نویسد که این نشان فلان
پسر فلان است و سید بر او
مستحب بگوید از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرد است که هر که این پنج
را بگوید در غیر مقام تعجب حق
تعالی هزار گناه از او محو کند
و هزار رحمت برای او ثبت نماید
و هزار شفاعت برای او نماید
و هزار در صبر برای او
بنا کند

در اوچنگان بشاچه ها

دهد پریشان از طلب که از او دارد پاک کند از آن پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه نظر کند
 در حساب خود پس ببیند فرض کند که صاحبش از آن ما بوس شده پس از آنکه از این تحقیق که در او چنجه
 بشاچه از آن و کسیکه کفالت کند بتیمی را پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه باز از این تحقیق
 از مرض مومنی پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی از آن پس تحقیق که در
 او چنجه از آن بشاچه و کسیکه یاد اورد خدا را و بشمرد نعمت های او را و شکر کند پس تحقیق که در او چنجه از
 آن بشاچه و کسیکه عبادت کند مرضی را پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه نیکی کند پدر
 مادر خود یا یکی از آنها را پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه پیش از این روز بغضب و دره
 بود یا از این خوشودشان کرد در این روز پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و هر که تسبیح کند
 جنازه را پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه تسبیح دهد در آن مصیبت زده را پس تحقیق
 که در او چنجه از آن بشاچه و همچنین هر کسیکه بجا آورد چیزی را از ابواب جهنم در این روز پس تحقیق در
 او چنجه از آن بشاچه انگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بانکه مرا بر آستانه بر پیغمبر میبعوث
 فرموده که هر کس که مرا کرد در این روز گناه را در این روز پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه از شاخه ها در
 زقوم پس آن کشانده است او را بسوی آتش انگاه فرمود قسم بانکه مرا بر آستانه بر پیغمبر فرستاده که هر
 کس تفصیر کند در این روز نماز واجب خود را و ضایع کند از این تحقیق که در او چنجه از آن رخ
 بشاچه و هر کس که بیاید در زنا و فحش و ضعیف میدانند بگد حال او را و او قادر است بر تغییر حالش
 بدون آنکه ضرر بر او برسد و کسی هم نیت از او ناپاک کند و بنشیند بجای او پس او گد او را و از آن
 ضایع شود و هلاک گردد و درست او را نیکو پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه از آن خواه
 کند از او بدگاری پس نپندرد عدل او را انگاه عقوبت نکند و از ابقه بد او بلکه بفرزاید بر آن پس
 تحقیق که در او چنجه از آن و کسیکه جلالت اندازد میان شوهری یا زنی یا پدر یا فرزندش یا
 برادر یا برادرش یا خویشی یا خویشش یا میان دو هاب یا میان دو رفیق یا در خواهر پس تحقیق که در
 او چنجه از آن بشاچه و کسیکه سخت بگرد بر تنگستی حال آنکه میدانند تنگستی او را پس بفرزاید بر
 او بلاه او پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه بر او در پی باشد پس منکر شود از این صاحبش
 و تعدی کند بر او یا آنکه باطل کند دین او را پس تحقیق که در او چنجه از آن بشاچه و کسیکه جفا کند
 را و از او رساند او را و مال او را تاه کند پس تحقیق که در او چنجه از آن و کسیکه داخل شود در

در آن روز این که می بیند
 خلق کند که با او در قیامت
 بیچاره را گوید و تو را این بر آید
 نوشته شود یا از هم
 قطب را از آنکه از حضرت این
 الوهین علیه السلام را نکرده است
 که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله فرمود که هر که صبح کند و
 چهار نعت خدا را یاد کند
 منم که نیت خدا را و از این
 کرد آنکه بیدار است و در
 نفعه و از این که نیت
 القلب الخیر لیله الذی جعل
 من آتیه نفع صلی الله علیه
 و آله و از این که نیت
 روزی بی بدیه و در نیت
 روزی بی آبدی الناس
 الخیر لیله الذی ستره و نور
 و عبود و کرم

در بیانکاشانه از قورطوب

ادعیه صباح و صبا

عرض برادرش من خود و داد مردم را بران پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از او و کسکه افزه خواند
 کند بقسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از او و کسکه
 بنشیند بشمر و کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بران
 پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کسکه همایش مرض شده پس از عبادت نکرد محض استغفار
 بشان او پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کسکه همایش مرض پس شایع نکند جزا از او را
 بجهت خوار بودن او در نظرش پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کسکه اعراض کند از مصیبت
 و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس تحقیق که در او پنجه از آن بشاخه و کسکه عاقبت
 کند پد و مادر خود با یکی از روزی پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و کسکه پیش ایشان را عاق کرده بود
 و خوشنود نکند ایشان را از امر و زو حال آنکه قدرت دارد بران پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و
 همچنین هر کس بکند کارهای از سایر اقسام شر را پس تحقیق که در او پنجه بشاخه از آن و قسم بانکه مرا
 راستی بر پیغمبر فرستاده که در او پنجه بشاخه درخت طوبی بلند میکند ایشان را از شاخهها بگوشت
 انگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت اندکی و میخند بد مسرور بود انگاه
 نظر مبارک را بر انداخت بسوز زمین پس ایشان مبارک را در هم کشید و در میان او کش و زش شد انگاه رو کرد
 با صحابه خود و فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را راستی بر پیغمبر که در دهم تحقیق درخت طوبی را که بلند
 و بلند میکند اما آنکه با او در او پنجه بودند بگوشت و در دهم بعضی از ایشان را که در او پنجه بود بکشان
 از آن و بعضی در او پنجه بودند بد و شاخه از آن با چند شاخه بر حسب فر گرفتن ایشان مرطاع را و
 بد سینه هراسی می بینم ز بدن خارش را که در او پنجه به بیشتر شاخهها از آن پس آن شاخهها بلند میکند
 او را با علی بن ابی طالب پس از پیغمبر خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوز زمین پس قسم بانکه
 مرا راستی بر پیغمبر فرستاده که در دهم درخت زقوم را که پایین هفت شاخهها او و پایین میسر در او پنجه
 با او را بسوزد و زخم و در دهم پاره از ایشان را در او پنجه بشاخه و در دهم پاره از ایشان که در او پنجه بد و
 با چند شاخه بر حسب فر گرفتن او مر قبا حرا و بد سینه هراسی می بینم بعضی از منافقین را که در او پنجه
 به بیشتر شاخهها او را هافر و میسرنند او را با سفل در کات او پس از پیغمبر و خود را ترش کردم پیش
 زادم کشیدم و در ستم روز مبارک است که شیخ در صبح فرمود بران روز متولد شد جناب
 حسین بن علی علیه السلام و بیرون آمد توفیق شریف بسو فاسم بن علاه همدان و کج حضرت امام حسن عسکری

بفصلی من الخاری بنی
 نیاس خداوندی است
 که خود را بمن نشاناند و مرا
 کوردل نکند است نیاس خداوندی
 رواست که مرا از امت محمد صلی الله
 علیه و آله گردانید محمد میگویم
 خداوند را که روز مسرور خود
 متفکر شد و بدست مردم تکلم
 شایسته میکند خداوند را که گویان
 را بر ایشانید و مرا بیان خلاقین
 رسوا نکرانید و از مردم در
 بلا لابن از سلمان فارسی
 روا نکر است که هر چند که در آن
 صبح شود بگوید سر منب از آنجا
 فیه رب العالمین الخلیفه
 کثیرا علیا مبارکافیه
 هفتاد نوع بلا از او رفع کند
 که کتبا آنها اندوه باشد
 بر من

فِيهِ أَعْمَالُ شَيْبَانِ

ادعية صباح نام

مَكَرُوبًا وَأَسْعَيْتُ بِكَ ضَعِيفًا وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَأَنِّي أَخْضَرُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
فَاتَّهَمْتُمْ غُرُونَنَا وَخَدَعُونَا وَخَذَلُونَا وَغَدَرُوا بِنَا وَفَلَّوْنَا وَنَحْنُ غَيْرُهُ نَبَيْتِكَ وَوَلَدُ
جَبِيكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي صَطَفَيْتَهُ بِالرِّسَالَةِ وَأَتَمَمْتَهُ عَلَيَّ وَجِيكَ فَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ أَمْرِ نَافِرٍ جَاوِزٍ حَبَابٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ابن عباس گفت شنیدم از حسین
بن علی بن سفیان بزور فرجه که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این
دعا از دعا های روز شنبه شعبان است و آن روز ولادت حسین علیها السلام است شب هزدهم اول شبالی

بِضَائِكَ كَيْفَتُمْ نَارًا شَدِيدَةً وَشَبَّ شَيْبَانِ

شب بیار و بار کبیت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سئوال
شد از فضل شب نهم شعبان فرمود ان شب فضلش بها است بعد از لیل القدر و ان شب عظامه فراید خداوند
بر بندگان فضل خود را و امر زبانش را از این ذکر و خوش پس می گویش کنید در تفریح جستن بسوی
خدا تعالی در ان شب پس بدر سبکه آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بدان مقدس خود که دست خاله
برنگراند سائلی را از درگاه خود ما را میگوید که سوال نکنند معصیت را و ان شب ان شبی است که فرار داده
حق تعالی آنرا از برای ما مقابل آنکه فرار داده شب را برای نهم صلی الله علیه و آله پس گوش کنید
در دعا و ثواب خدا تعالی آن خبر از جمله برکات این شب مبارک است که ولادت با سعادت حضرت سلطان
عصر امام زمان ارواحه الفداء در محراب این شب ستر درویش پناه و بیخ در ستر من دانی فاشده و
باعث من بد شرافت این لاله مبارک شده و از برای این شب چند عمل است اول غسل است که باعث تخفیف
گناهان میشود و چهارم این شب است بنام روز غل و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام فرمود
و در روایت است که هر که این دعا را در این شب بخواند دل او در روزی که دلها میبرد ستم زیارت حضرت امام زین
علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث امرزش گناهان و هر که خواهد با او صلوات کند و در
صد بیست هزار پیغمبر زیارت کند انجنا برادر این شب و اقل زیارت انحضرت است که بیاید
براید و بجانب راست چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند انحضرت را این کلمات
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ هرگز در هر کجا
باشد در هر وقت که انحضرت را این کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره بر او نوشته
شود و نماز زیارت مخصوصه این شب را در این روز زیارت ذکر خواهیم نمود انشاء الله تعالی همانرا

طلوع اذان الله اکبر الله اکبر الله اکبر
اکبر کبیر او سبحان الله
تکبیر و اصیلا و الحمد لله
رب العالمین کبیر الاکبر
لله و صلی الله علی محمد و آله
باز در تمام در بلاد الامین
از حضرت صادق علیه السلام روایت است
که هر که در صبح نهم این دعا بخواند
شام با برکتی زیاده آید و شام با برکتی
صبح با برکتی زیاده
لا یخسر مع انی شیخی فی
الأرض و لا فی السماء
و هو التمجیع التعلیم و التزویج
کل شیء من باب و برکتان
بندگامون و مشیر انحضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده اند که خطابه حضرت
نوح علیه السلام را بنده با
شکر کنند

(اعمال شب نهم شعبان)

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اللهم
 بحی لبنا و مولودها و حججک و موعودها الی قرنت الی فضلها فضلا فتمت
 کلمتک صدقا وعدلا لا مبدل لکلماتک ولا معقب لایاتک نورک المثلوق
 ضیا وک الشرف و العلم التورق طیب الی التورق الغائب المستور جل مولد و کرم محمد
 و الملائکه شهدة و الله ناصر و مؤید اذا ان معاده و الملائکه امداده سب
 الله الذی لا ینو نور الذی لا یجود ذوالحلم الذی لا یصبو مداد الدهر و نوا مین
 العصر و ولایة الامر و المنزل علیهم ما ینزل فی لیل القدر و اصحاب الخیر و الشر
 تراجمه و حیه و ولایة امره و هبیه اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المستور عن
 عوالمهم اللهم و ادرك بنا امانه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و اقرن
 ثارنا بثاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصنا منه و احینا فی دولته ناعین و یحییه
 غایبین و یحییه قائمین و من التوسلین بالارحم الراحمین و الحمد لله رب العالمین
 و صلواته علی سیدنا محمد خاتم النبیین و المرسلین و علی اهل بیته الصادقین و
 غیره الشاططین و العن جمیع الظالمین و احکم بھننا و بینھم یا احکم المحاکمین بھم
 شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل ماضی که گفت تعلم کردم از حضرت صادق علیه السلام این دعا را که
 از او در شب شعبان اللهم انت الحق القوم العلی العظیم الخالق الرزق الخفی المہیب
 البدیعی البدیع لک الجلال و لک الفضل و لک الحمد و لک المن و لک الجود و
 لک الکر و لک الامر و لک الحمد و لک الشکر و خذک لا شریک لک یا واحد
 یا احد یا احد یا من لم یولد و لم یولد و لم یکن له کفو احد صل علی محمد
 و آل محمد و اغفر لی ارحمی و اقبلی استغنی اقصی و سبغ علی فی رزق فانک فی
 هذا و الیله کل امر حکیم تفرق و من تشاء من خلقک تزرق فان رزقی و انت
 خیر الرزقین فانک قلت و انت خیر الفاعلین الشاططین و اسئلو الله من فضله

دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اللهم بحی لبنا و مولودها و حججک و موعودها الی قرنت الی فضلها فضلا فتمت کلمتک صدقا وعدلا لا مبدل لکلماتک ولا معقب لایاتک نورک المثلوق ضیا وک الشرف و العلم التورق طیب الی التورق الغائب المستور جل مولد و کرم محمد و الملائکه شهدة و الله ناصر و مؤید اذا ان معاده و الملائکه امداده سب الله الذی لا ینو نور الذی لا یجود ذوالحلم الذی لا یصبو مداد الدهر و نوا مین العصر و ولایة الامر و المنزل علیهم ما ینزل فی لیل القدر و اصحاب الخیر و الشر تراجمه و حیه و ولایة امره و هبیه اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المستور عن عوالمهم اللهم و ادرك بنا امانه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و اقرن ثارنا بثاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصنا منه و احینا فی دولته ناعین و یحییه غایبین و یحییه قائمین و من التوسلین بالارحم الراحمین و الحمد لله رب العالمین و صلواته علی سیدنا محمد خاتم النبیین و المرسلین و علی اهل بیته الصادقین و غیره الشاططین و العن جمیع الظالمین و احکم بھننا و بینھم یا احکم المحاکمین بھم شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل ماضی که گفت تعلم کردم از حضرت صادق علیه السلام این دعا را که از او در شب شعبان اللهم انت الحق القوم العلی العظیم الخالق الرزق الخفی المہیب البدیعی البدیع لک الجلال و لک الفضل و لک الحمد و لک المن و لک الجود و لک الکر و لک الامر و لک الحمد و لک الشکر و خذک لا شریک لک یا واحد یا احد یا احد یا من لم یولد و لم یولد و لم یکن له کفو احد صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی ارحمی و اقبلی استغنی اقصی و سبغ علی فی رزق فانک فی هذا و الیله کل امر حکیم تفرق و من تشاء من خلقک تزرق فان رزقی و انت خیر الرزقین فانک قلت و انت خیر الفاعلین الشاططین و اسئلو الله من فضله

اعمال شب نهم شعبان

اربعه صلوات

مِنْ فَضْلِكَ اسْئَلُ وَإِنَّا كَفَصَدْتُ وَإِنْ نَبِيَّكَ اعْمَدْتُ وَلَكَ رَجُوتُ فَارْجِنِي
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ شتم بخوانند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب بخوانند اللهم
 اقِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَجُوزُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا نَبْلِغُ غَايَةَ
 رِضْوَانِكَ وَمِنْ الْبَقِيَّةِ مَا يَهْوُنُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ آمِنِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا
 وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْبَبْنَا وَأَجْمَلُهُ الْوَارِثِ مِثًا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا
 وَأَنْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا
 تَبْلُغْ عَلَيْنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مِنْ لَدُنْكَ حَرْجًا رَحِمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ این دعا را جامع
 کامله است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمتست و از عموالی لشانه نقل شده که حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله همیشه این دعا را میخواندند هفتم بخواند صلوات هر روز که در وقت زوال بخواند هتم
 بخواند دعا که کهل ذاکه درودش در این شبست و در باب اول گذشت تمام آنکه هر یک از سبحان الله
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را صد مرتبه بگوید ناخداوند تعالی گاهان گذشت را
 بیامزد و بر او در حاجتهای دنیا و آخرت و زاد قدم شیخ در مصباح و اینک دره زاویچه در ضمن خبری که در
 شب نهم شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است
 هر گاه بجا آورد نماز عشا را پس دو رکعت نماز کند از بخوان در رکعت اول حمد و سوره حمد که قل یا ایها
 الْكَافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قل هو الله احد است پس چون سلام
 بگو سبحان الله سبعمائة و الحمد لله سبعمائة و الله أكبر سبعمائة مرتبه پس بگو یا من ربی
 مَلْجَأُ الْعِبَادِ فِي الْمَمَاتِ وَالْبَيْتُ يُفْرَعُ الْخَلْقُ فِي الْمَلِكَاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْمِ وَالْخَفِيَّاتِ يَا مَنْ
 لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصْرَفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ
 بِيَدِكَ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَمْتُ إِلَهَكَ بِإِلَهِ
 إِلَّا أَنْتَ قَبْلَ الْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنْ نَظَرَتِ الْبَيْتِ فَرَجْتَهُ وَ
 سَمِعْتَ دُعَاؤَهُ فَاجِبْتَهُ وَعَلَيْتَ سِفَالَهُ فَأَقَلْتَهُ وَجَاوَزْتَهُ عَنْ سَائِرِ خَلْقِيئِهِ
 وَعَظِيمِ حُرِّيَّتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَجَاءَتْ إِلَيْكَ فِي سِرِّي عِيُونِي اللَّهُمَّ فَجَدِّ

ابند عاجوان ما این کوی
 از شر هر زنده و از شر شیطان
 لعین و فرزند آن او از من
 گزید و صلوات هر روز از
 و غولان بیستم از شهرت
 که در این شب نهم شعبان
 و از این که در این شب نهم
 و الحمد لله الذي جف و
 لا يوصف و تعذر ولا
 تعلم تعلم خاتمة الاغني
 و ما تخفى الصدق و اعون
 و يوجب الله الكور و يا ايها
 العظيم من تيرا اذرو و
 و من تيرا ما تحف الرفع و
 من تيرا ما كان في الليل و
 من تيرا ما كان في الليل و
 النهار و من تيرا في
 و ما ولد و من تيرا
 الرفع و

اعمال شب نهم شعبان

عَلَيْكَ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحَبْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْدُ لِهَذِهِ اللَّيْلَةِ
 بِسَائِعِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَأَخْتَرْتَهُمْ
 لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصِفْوَتَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعْدِ جَدِّهِ وَنَوْفَرٍ
 مِنَ الْخَيْرَاتِ حَطْلُهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَمِ فَنِيمٍ وَفَادَةِ فَنِيمٍ وَكَفَيْتِي شَرِّ مَا آتَلَفْتُ وَ
 اعْصِمْنِي مِنَ الْأَزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِيبِ الْإِسْطَاعَتِكَ وَمَا يَفْرِي بِنِي مِنْكَ وَ
 يَزْلِقُنِي عِنْدَكَ سَبْدُ الْبَيْتِ لِحَا الْهَارِبِ وَمِنْكَ بِلَيْسِ الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ
 يَقُولُ الْمُنْفِيلُ النَّائِبُ أَدْبَتْ عِبَادَتَكَ بِاللُّكْرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمْرٌ
 بِالْعَفْوِ عِبَادَتَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْهُ مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا
 تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَائِعِ نِعَمِكَ وَلَا تُغَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِيمَتِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَمَلِ طَاعَتِكَ
 وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ سَائِرِ رِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكُرَمِ
 وَالْعَفْوِ وَالْغَفْرِ وَجِدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَيُّهَا اسْتَحْفَهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ
 وَتَحَقَّقْ رَجَائِي لَكَ وَعَلَيْتُ نَفْسِي كَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
 اللَّهُمَّ وَأَخْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِحَبْلِ قِيمَتِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَانْفِرْ
 لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْبِسُ عَلَى الْخَلْقِ وَيُضَيِّقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى آفُومَ بَصَائِحِ رِضَاكَ
 وَأَنْتَ مَجْزِلُ عِظَاتِكَ وَأَسْعَدُ بِسَائِعِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ لُدْتُ بِحَرَمِكَ وَلَقَرْتُ مِنْ
 لِكْرَمِكَ وَأَسْعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحَبْلِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجِدْ بِمَا
 سَأَلْتُكَ وَأَنْزِلْ مَا أَلَمْتُ مِنْكَ أَنْتَ بِيكَ لِأَيْتِي هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ بِرَبِّكَ
 مَهْرٌ وَمَكُونٌ بِأَرْبِ بَيْتِ رَبِّهِ يَا اللَّهُ مَهْرٌ لِي لِحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَهْرٌ لِي
 مَا شَاءَ اللَّهُ دَرَجَةٌ لِي لِقُوَّةِ إِلَّا بِاللَّهِ دَرَجَةٌ لِي لِحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَهْرٌ لِي
 ارْخُذْ حَاجَتِي خُودًا بِرَقْمِ بَعْدِكَ أَوْ حَاجَتِي بِخَوَافِ سَبِيلِ عَلِيٍّ بَعْدَ قَطْرَاتِ بَارِئَانَ هَرَسِيَّةَ بِرِشَانَدِ
 بِتُوحْدِ وَنَدْعُ وَجَلَّ ائْتِجَاهُهَا بِكَرَمِهِمْ وَفَضْلِ جِيهِمْ خُودِ يَارِزْدَقِ شَيْخِ طُوسِ وَكَفَيْتِي فَرَمُودَ وَانْدَكَ

من شرم ما وصفت و ما فر
 آصف و الحمد لله رب العالمين
 مجد كلفي بسند معتبر از
 حضرت باقر علیه السلام در این کلام
 است که هر که در صبح این دعا را
 بخواند در روز چهارشنبه
 ضرر نماند و هر که در شام
 بخواند در آن شب چاره آرد
 ضرر نماند ان شاء الله تعالی
 اللهم اني استغث في ذمتك
 و جوارحك اللهم لا تاتوا علي
 ديني و نفي و در بنای و نبرد
 و اهل و مالي و اعداؤك
 يا عظيم من شرم خلقك جميعا
 و اعداؤك من شرم ما يليل
 يا ايليس و جنودك و نوزم
 ايضا كلفني بسند كالصحيح
 رواه بكره است که مردی
 مجتهد حضور

اعمال شب زنده شبان (۱۷۰)

بجهد و شپید غایب که مگویند آعود نیور و هیک الذی ضاقت له السموات و الارضون
 و انكشفت له الظلمات و صلح علیہ امر الاولین و الاخرین من حجة نبيك و
 من تحويل عافيتك و من زوال نعيمك اللهم ارزقني قلبا نيفتا نيفتا و من الشرك
 برئالا كافرا و لا شيفتا برئخاله نهاده و طرف روی خود را و گفت عقرت و جحی فی التراب
 و حق لی ان اسجد لك پس همینکه خواند رسول خدا صلی الله علیه و آله برگردد شناخت غایب
 بسوی رختواب خود پس رسول خدا صلی الله علیه و آله آمد بر رختواب او و شپید که نفس بلند میزند فرمود چیست پس نفس
 بلند ایاندانسته که چه شیئی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت میشود روزها و در آن
 نوشته میشود اجلاها و در آن نوشته میشود روزندگان صحیح و بد و سبب که خدا تعالی در امر خود در این شب
 از خلق خود بیش تر از عدد رؤفای برهانه قیله کلب میفرستد خدا تعالی ملائکه خود را از جانب
 بوزمین درمکه چهاردم نمازجا بفرزاجا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده
 پانزدهم نمازجا آورد نمازهای این شب را در آن بسیار است از جمله نمازیست که روایت کرده ابو یوسف صنعانی
 از حضرت باقر صادق علیه السلام روایت کرده از آنند و بزرگوار سی نفر از کسان که در ثوب و اعنادت
 پایشان که آند و بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمه شعبان شد بر نمازها در رکعت نماز جوان در
 هر رکعت حمد قل هو الله احد صد مرتبه بپوش چون فارغ شد بگو اللهم انی الیه قاصر و من
 عدایک خائف و منجی اللهم لا یبدل اسمی و لا تغیر حقی و لا تجهد بلائ و لا تضل
 لی اعدائ و اعود بعفوک من عقیابک و اعود برحمتک من عذابک و اعود برضاک
 من سخطک و اعود بک منک جل ثنا وک انت کما اثنیت علی نبيک و فوق ما
 بقول الفاتلون و بدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر
 رکعتی یک مرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب ستور العمل شکر رکعت نماز در این شب بخند
 پس و تبارک و توحید روز نیمه شعبان عبد مولود شریف امام دوازدهم مولانا
 و امامنا المهدي حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی ابائنا و نبينا
 زيارته علیه السلام في كل زمان و مكان و الدعاء بحمیل الفرج عند زيارته و نناك زيارته
 في التراب يتر من رايه و هو المبعين ظهوره و ملكه و انه يملأ الارض قسطا و عدلا كما

ازم الزاجين ان و لبي
 الله الذي نزل الجاب وهو
 يقول الصالحين فان و لولا
 نقل حبي الله لا اله الا
 هو عليه و كنت و هو زين
 العرين العظيم يست ديم
 در بعضی از کتب معتبره
 است که هر که در این شب
 و سه مرتبه در این روز
 صلوات بخواند کما هائش
 امر زنده شود شاد و دین
 باشد و دعایش مستجاب گردد
 و در این فرسخ شود و در روز
 بار عیال بد و در پشت آن
 ریفان عمل صلوات الله علیه
 الیه باشد این است صلوات
 اللهم صل علی محمد و آل
 محمد و علی

مِلَّتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا ﴿رَبِّ أَعْمَالٍ بَقِيَّةً أَيْمَانًا سَكَنًا﴾ انحصار امام رضا عليه

منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماء مبارک رمضان وصل کند حق تعالی
ثواب روزه دو ماه متواله برای او بنویسد و ابو الصلت هرگز روا نکرده است که در جمعه آخر ماه
شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اگر ماه شعبان رفت و این
جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تفسیرها بسیار که در ایام گذشته اینها
کرده و بر تو باد که در او در آنچه نافعست برای تو در دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار
بکن و توبه کن بوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خوردن
از برای خدا و مکن از در گردن خود امانت و حق کسیرا مگر آنکه اذاکنی و مکن از در دل خود کینه کسی را
مگر آنکه بیرون کنی و مکن از گناه تا که میگردی مگر آنکه ترک کنی و از خدا ترس و توکل کن بر خدا در اینها

و اشکارا مو و خود هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را
اللَّهُمَّ إِن لَرُتَكُنْ عَفْرَتٌ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ بَدْرٌ سَيَكُنُ
حفظه در این ماه از آدمی بگرداند بندهای بسیار از آتش جهنم برای هر کس ماه مبارک رمضان و شیخ

ابن حارث بن معین نضر روا نکرده که حضرت صادق علیه السلام میفرمودند در شب شنبه و شنبه اول ماه رمضان
اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُزِيلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ

مِنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فِيهِ وَسَلِّمْنا عَلَيْه لَنَا وَتَسَلِّمْنا فِيهِ بِسْمِ هُنِكَ وَ

عَافِيَةٍ بِأَمِّنَ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَبِيرَ أَقْبَلُ مِنْي لِبِيرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ

تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَالٍ حَيْثُ مَا نَعَيْتَنَا بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِأَمِّنَ عَفَا عَفَى

وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنْ لَسْتِيَانِ بِأَمِّنَ لَمْ يُؤَاخِذْ فِي بَارِئِكَ ابِ الْمَعَاصِي عَفْوِكَ عَفْوِكَ

عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ يَا هَلِي وَعَظْمَتِي فَلَمْ أَعْظُ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عَذْرُ

فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوِكَ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ

عِنْدَ الْحِسَابِ عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ النَّجَاؤَ مِنْ عَبْدِكَ يَا أَهْلَ الْقُوَّةِ

وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوِكَ عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بِنُ عَبْدِكَ بِنُ امْنِكَ ضَعِيفٌ

وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا كَرِيمُ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَسْجِدِ
اللَّهُمَّ اعْظِمْ عَمَلِ الْوَسِيلَةِ
وَالشَّرَفِ وَالْفَضِيلَةِ وَ
الدَّرَجَةِ الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَنْ تَقَالَ خَيْرِي فِي يَوْمِ الْفَيْتَمِي
رُؤْيَا وَأَنْ تَقَالَ خَيْرِي فِي حَبْسَةِ
وَأَنْ تَقَالَ خَيْرِي فِي بَيْتِي وَأَنْ تَقَالَ
مِنْ مَوْضِعِ مَشْرَابِي وَأَنْ تَقَالَ
فَتَبْنَا لِأَهْلِ الْقُدْرَةِ اللَّهُمَّ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
كَمَا أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا قَارُونَ فِي الْجَنَّةِ
وَجِبَةَ اللَّهُمَّ تَلْبِغِ رُوحِي
مُحَمَّدٍ عَنِّي

﴿فِيصِيَّتِكَ فَأَهْ مِنْبَارِ مَرْضَانِ﴾ (۱۷۲)

فَقَبِّرْ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَيْثِ وَالْبَرَكَاتِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ
 أَعْمَالَهُمْ وَقَمَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَأَلْوَانَهُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ
 خَلْقٍ وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَفْقَهُونَ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ وَكَلْنَا فِقْرًا إِلَى رَحْمَتِكَ
 فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْفَضَاءِ وَالْفَقْدِ
 اللَّهُمَّ ابْقِنِي خَيْرَ الْبِقَاءِ وَأَقِنِّي خَيْرَ الْفِتَاءِ عَلَى مَوْلَايَ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَاذَةَ أَعْدَائِكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالتَّسْلِيمَ لَكَ وَالتَّصَدِّقَ
 بِحَبَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ
 أَوْ قَنُوطٍ أَوْ فِرَاحٍ أَوْ بَدْحٍ أَوْ بَطْرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ نَمَعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ كُفْرٍ
 أَوْ فُؤُونٍ أَوْ عَضْبَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا يَنْجِيكَ فَاسْتَلِكْ بِأَرْبِ أَنْ تَبْدِلَنِي مَكَانًا
 إِيْمَانًا يُوَعِّدُكَ وَوَفَاءً يَعْهَدُكَ وَرِضًا يَقْضَاكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً
 فِي مَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً وَطَمَآنِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا اسْتَلِكْ ذَلِكَ بِأَرْبِ الْعَالَمِينَ
 إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حَبْلِكَ تَعْصِي وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ نَطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تَعْصِرْ وَأَنَا
 مَنْ لَمْ يَعْصِكَ لَسَّكَانُ ارْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ حَوَادِثًا وَبِالْخَيْرِ عَوَادِثًا يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تَحْصِي وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَفْقَدُ

عین صبح مشاء
 مؤلفی بد که این صلوات همان
 صلواتی است که کعبی از حضرت
 صادق علیه السلام نقل کرده که هر که
 بخواند هر روز یک بار در حال
 نماز و غیره از این صلوات
 بیانش از این صلوات و عبادت
 منافع در اعمال و در غرض
 از اول آن گوید و بداند که در عالم
 دارد و در هیچ صلواتی بیار
 و این مختصر را کجا پس بهتر
 این نیست و نباید در باب
 چهارم ذکر کرده دعا از کلام
 که در وقت صبح و شام خواند
 میشود و اگر وقت از این صلوات
 دعای عسرت در دعای مؤمن
 هم بسیار در دعاهای مؤمن
 عهد اللهم رب العالمین
 را و این دعاها را در

قَدْ رَمَاهُمْ عَنْكَ فِيصِيَّتِكَ أَعْمَالُ الْمَبَارِ مَرْضَانِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

شیخ صدوق بنده معتبر و فایز کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگواران خود از حضرت امام رضا علیه السلام
 علیه علی اولاده السلام که فرموده خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرموده
 الناس بد رسته که و کرده است بسو شما ماه خدا با برکت و رحمت و امرزش ماه است که نزد خدا بهترین
 ماهها است و روزهاش بهترین روزها است و شبهاش بهترین شبها است و ساعاتهاش بهترین ساعاتها
 است و آن ماهیست که خوانده اند شما در آن بسو صیفات خدا و کرده اید در آن از اهل کرامت
 نفسها شما در آن ثواب بسیار دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است

فَضِيلَةُ مَبَارَكِ مِصْرَانِ

ادبته ساعان روز

ودعاهای شما در آن متجانب است پس سوال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدو سبکه شقی بدعا بقیت کسی است که محروم کردد از امرزش خدا در اینماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در اینماه تشنگی و گرسنگی بود قیام ترا و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نماید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نماید خویشان خود را و نگاه دار بدینماه خود را از آنچه نباید گفت و پوشید و بدیهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوآن و پناه دار بد گوشه های خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهریانی کنید با یتیمان مردم نامهربانان کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسو خدا از گناهان خود و بلند کنید دشتهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهای است نظر میکند حق تعالی در این اوقات بر رحمت بوی بندگان خود و جواب میگوید پایشان را هرگاه او را میخوانند بگریه مردمان بدسبکه جانها را ایشان را هرگاه او را ندانند که مستجاب میگردد اند هرگاه او را میخوانند بگریه مردمان بدسبکه جانها را شما در کرده های شما است پس از گریه او و پند بطلب مرزش از خدا و پشیمای شما اگر انبیا است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن بجهدها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازکنان و بندگان و بجهدها کنندگان در اینماه و او نیز شایسته است از اینماه

جهتم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی یاد در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و امرزش گناهان گذشتن پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله هر چه ما قدر بران نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آنس جهتم با فطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف داشته خورما باشد و اگر چه بیک شربت باشد بدو سبکه خدا این ثواب را میدهد که چنان کند اگر قافرا بران باده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در اینماه بنکو گرداند بر صراط انسان بگذرد روزی که قدمها بران لغزید و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را انسان گرداند و هر که در اینماه شتر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در اینماه یتیم بی پدر و پراگرمی آورد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در اینماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را بر رحمت خود در قیامت و هر که در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنه در اینماه

مغایب نماز کرد و بود بر روز ازاب
 ترتیب نیز کرد نمودیم دعای
 آمین اللهم اغفر لنا
 بیننا و بینک و اکر شیخ ترتیب
 بدست گرفته در آن دعا را در
 صباح و مساء برای بجزا و هر
 * (خوف بخوانند) *
 * (فصل ششم) *
 در نمازها تا بیک در ساعان روز
 باید خواند در جاهای هر روز
 مخصوصتی با عقی ندارد
 بدانکه شیخ طوسی و سید بن باقی
 و شیخ کفعمی هر روز باید و از هر
 ساعت منضم ساخته اند و هر
 ساعت از بابک از اتمه اتمه عشر
 صلوات الله علیهم اجمعین ثبت
 در اند و بزرگ هر ساعت در عالم
 در شتم و قوتل آن امام عالی
 مقام است ذکر
 کرده اند

فَضِيلَاتُ مَبَارَكِ مِصْنَاةٍ

بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند
 ثواب هفتاد نماز واجب در ماهها دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار برین صلوات فرستد خدا سنگین
 گرداند ترا زوی عمل و زاد در روزی که ترا زوی عمل بسک باشد و کسیکه یک بار از قرآن در این ماه بخواند
 ثواب کسی دارد که در ماهها دیگر ختم قرآن کرده باشد آنها الناس بدر سینه که درهای بهشت در این ماه
 گشاده است پس سوال کنی از پروردگار خود که بر تو شمانگشاید و درهای جهنم در این ماه بسته است
 پس سوال کنی از پروردگار خود که بر تو شمانگشاید و شاپا این را در این ماه غل کرده اند پس سوال کنی
 از خدا که ایشان را بر شما مسلط نکرده اند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله از آدمی پرسید هر اسیر که بود و عطا می نمود هر ساله ای را **مَوْلَاكَ**
 که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شرفترین ماهها است و ماهیست که درهای آسمان
 و درهای بهشت و رحمت گشوده میشود و درهای جهنم بسته میشود و در آن شبی است که عبادت در آن شب
 است از عبادت هزار ماه پس ناقلی که چگونگی خواهد بود در شب روز خود و چگونه نگاه میداند اعضا و اجزا
 خود را از معصیتهای پروردگار خود و مباداتش با در خواب باشی روزها غافل از یاد خدا همانا در خبر است
 که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار اجتماع هزار هزار کس از آتش جهنم از آدمی که
 و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعت هزار هزار کس از آتش جهنم از آدمی که هر یک شوی
 عذاب شده باشند و در شب روز آخر ماه بعد آنچه در تمام ماه از کرده است از آدمی که پس از این زمان
 بیرون رود ماه رمضان و نگاهان تو باقی مانده باشد و در نگاه که روزه داران مزد هلال خود را بگیرند
 تو از جمله محرومان و زبانه کاران باشی و تقریبی بجوی بسو خداوند تبارک و تعالی بلاوت کردن قرآن مجید
 در شبها و روزهای این ماه و ایستادن بنماز و جود و جهد کردن در عبادت و مجا آوردن نمازها در اوقات
 فضیلت و کثرت استغفار و دعا **صَلِّ عَلَى الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّهُ مَنْ لَمْ يُعْفِرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُعْفَرَ**
لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ و نگاه دار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن
 بر چیزهای حرام و رفتار کن بچونیکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرمود که هر گاه روزه
 داری میباید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
 و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن
 است نه اینها بلکه باید در روز روزه نگاه دار بد زبان خود را از دروغ و پویشاندن بدنه ها خود را از حرام

و اگر چه روایتش بخصوص بر او وارد
 نگردیده اند اما معلومست که چنین
 امری را بیدرون روایت دیگر
 نمیکند و ما در این رساله
 القامی میگویم آنچه در مصلح
 المعجزات فرموده است
 از طلوع فجر است تا طلوع
 آفتاب منسوب با هر المومنان
 علیه و دعای آن اینست
**اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَالْكَرِيِّمَاتِ وَالشُّطْرَانِ
 أَظْهِرْ لِقُدْرَةِ كَيْفِ
 شَيْئِكَ وَرَمْنَتِكَ عَلَيَّ عِبَادِي
 تَعْرِيفِكَ وَتَسْطِطِكَ عَلَيَّ
 حَسْبُ رِزْقِكَ وَرِزْقِي وَرِزْقِي
 فَهَبْ عَلَيَّ الرِّزْقَ النَّصِيحِي لِلدِّينِ وَ
 الْعَالِيَةِ بِالْحَكْمِ وَتَجَارِي النَّصِيحِي
 أَيَّامَ الْمُتَّقِينَ صَلَّى عَلَيَّ**

﴿قَضَاكَ مَا مَبَارَكٌ وَمَصَانٌ﴾

(در عینه ساعات روز)

و یا یکدیگر نزاع نکنید و حد ببرد و غیبت نکنید و مجادله نکنید و سوگند دروغ نخوردید بلکه سوگند زانست نیز در شام مدهید فحش مگوئید و ستم نکنید و بجزر مکنید دلنک شودید و غافل شوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و در روز کیند از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و اقراء و خصوصت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف با خیرت دانید و منظر فرج و ظهور قائم آل محمد ^{علیهم السلام} باشید و از روز و منتهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بر دارید و بر شما باد با آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکنجی و مدلت مانند بندگی که از اقامه خود ترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت و راز او باشد پاک باشد ای روزه دار دل تواز عیبها و باطن تواز چپله ها و مکرها و ناپاکیزه باشد بدت توار کافنها و بیزاری بجوی بوی خدا از آنچه غیر او است و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حقیقتاً الهی کرده است تو را از آن در اشکارا و پنهان و بر سر از خداوند قهار آنچه سزاوارتر رسیدن او است در پنهان و آشکارا و بیخشی روح و بدن خود را بخدمت عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای مجرب او و یاد او و بدن خود را بکار فرمائید در آنچه خدا تو را امر کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آورید آنچه سزاوار روزه ذاتی است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو که میشود از فضل آن و ثواب آن بدتر که پدرم گفت رسول خدا ^{صلی الله علیه و آله} شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را در شام داد حضرت طعام طلبید از زناگفته بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریه خود را در شام داد و روزه از خوردن آشامیدن نهانیت بد رستیکه حضرتعالی روزه را حجاب گردانیده است از سایر اموال و قبیحی از کردار بد و گفتار بد و بسیار کند روزه داران وجه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین ^{علیه السلام} فرمود که چه بسیار روزه دار که بهره نیست او را از روزه بجز از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کنند که نیست او را بهره از عبادت بجز تعب ای خوشا خواب ز پرگان که بهتر از بیداری و عبادت احقان است و خوشا افطار کردن ز پرگان که بهتر از روزه داشتن بجز از آن است و روا باشد از جابر بن عبد الله از حضرت امام محمد باقر ^{علیه السلام} که حضرت رسول ^{صلی الله علیه و آله} اله بجا بر بن عبد الله فرمود ای جابر این ماه رمضان است هر که روزه بدارد روز آنرا و بایستد بعبادت پاره از شبش را و باز دارد از حرام

فِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 أَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَالِيهِ
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى نَجْمٍ وَالْجَنَّةِ
 وَأَنْ تَفْعَلَ بِكَ كَذَا وَكَذَا
 سَاعَتِ رَوْحِ ارْتِطَاعِ شَمْسِ
 اِسْتِ نَاذِهَا بِحِرْمِ وَمَسْئُومِ
 مَجْتَمِعِ مَامِ حَسَنِ عَجَبِي هَتَلِي
 اَللَّهُمَّ كُنْتُ لَهَا نَاكٌ فِي
 اَعْظَمِ قَادِرِيكَ وَصَفَانُورِيكَ
 فِي اَنْوَارِ ضَوْوِيكَ وَفَاضِلِّكَ
 مَجَالِيكَ وَخَلَصْتُ فَيَدِ اَهْلِ
 اَلْفَيْدِ بِيكَ عِنْدَ جُودِيكَ
 فَمَا لَيْتُ فَيَكْتَبُ اِيَّاكَ مَلُوقِ
 عَطَشْتُ فَيَدِ مِيَّتِيكَ عَلَيَّ اَهْلِ
 مَا لَيْتُكَ فَمَا لَيْتُكَ عَلَيَّ اَهْلِ
 تَعَاوَيْتُ بِمِيَّتِيكَ عَلَيَّ اَهْلِ
 اَللَّهُمَّ فَيَحْيِي الْحَسَنِ بِنِ عِلْمِ
 عَلَيَّكَ اَسْتَلِكُ
 وَيَبِي

اعمال مشترکه ماه رمضان (۱۷۶)

شکر و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گاهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر
گفت یا رسول الله چه بگو است این حدیث که فرمودی فرمودی جابر و چند سخت این شرطها که کنو

و بالجمله اعمال این ماه شریف **مطلب اول** در دو مطلب بگمانه ذکر میشود

قسم در اعمال مشترکه اینماه است **اول**

اعمالی است که در هر شب و روز اینماه بجا آورد میشود بن طاووس و اینگونه از حضرت امام جعفر صادق
و امام موسی کاظم علیهما که فرمودند بگو در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه اللهم ارزقني
حج بيتك الحرام في عامي هذا وفي كل عام ما ابغيتني في بئر منك وعافيه وسعه رزقي
ولا تخلفني من تلك المواقف لكرهية والمشاهد الشريفة وزيارة قبر نبيك صلواتك
عليه وآله وفي جميع حوائج الدنيا والآخرة فكن لي اللهم إني أسئلك فيما تفضي
تفضل من الأمر المحمور في ليلة القدر من الفضا الذي لا يرد ولا يبذل أن تكفيني
من حجاج بيتك الحرام البرور عنهم المشكور وسعهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم
سنياتهم واجعل فيما تفضي وتفضل أن تطيل عمري وتوسع علي رزقي وتوذي عني
أمانتي وربي بين رب العالمين وبخواتم عقب نمازهای فریضه یا علی یا عظیم یا غفور
یا رحیم أنت الرب العظیم الذي ليس كشيء شيء وهو التميع البصير وهذا شهر عظمتك
وكرمتك وشرفك وقضتك على الثهور وهو الشهر الذي فرضت صيامه على
وهو شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان
وجعلت فيه ليلة القدر وجعلتها خيرا من ألف شهر فإذا آمن ولا يمن عليك
من علي بفاك ليرقبني من النار فيمن تمن عليه وأدخلني الجنة برحمتك يا
أرحم الراحمين وشيخ كنعني در مصباح وبلد الامين وشيخ شهيد در مجموع خود از حضرت رسول
صلى الله عليه وآله نقل کرده اند که آنحضرت فرموده که ایند عازاد فریضه رمضان بعد از نماز اول
بخواند حق تعالی بیاورد گاهان او را تا روز قیامت و دعا این است اللهم أدخل علي أهل

اشعث البت و اقدمه
بین بدی خواهی آن نصی
علی عقل و ال محمد و ان
تفضل به کذا و کذا تا
بیم از ذهاب شعاع است تا
ارضاع طهار و منوب است
بحضرت امام حسین علیه
یا من تجبر فلا عین حربه
یا من تعظم فلا غطر الظلم
بکرمه یا حسن الذین یا حسن
الغیاور یا حسن العفویا
جواد یا کریم یا من لا یظلم
فنی من خلفه یا من من
علی خلفه یا و یا یا یا
از تضرعیم و لیدینه و ادب
بایم عباد و جعلهم بجمعا
مشائمه علی خلفه استلا
بجی العین بن علی
علیه

اعمال شکره ماه رمضان

در عهد ساقا زور

اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِرُحْمَةِ رَبِّكَ وَسِعْمَةِ فَضْلِكَ
 اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَايِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ أَشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سَدِّ فِئْرَانَا
 بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيْرِ سَوْءِ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ اللَّهُمَّ أَقْضِ عَمَّا فِي الدِّينِ وَأَغْنِنَا مِنَ
 الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَشَيْخُ كَلْبِي دُرْكَاهُ وَرُوَيْكِرُهُ أَبُو بَصِيرَةَ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 رَمَضَانَ عَامَ إِسْجَادِ اللَّهِ حَقَّ بِكَ وَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حَاجَةً
 إِلَى النَّاسِ فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 وَرِضْوَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ سَبِيلًا حَجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا
 دَرَجَتِي وَتَرْزُقَنِي أَنْ أَعْضُ بِصِرْعِي أَنْ أَحْفَظَ فَرَجِي أَنْ أَكْفُ بِهَا عَنْ جَمِيعِ حَمَارِمِكَ
 حَتَّى لَا يَكُونَ شَيْءٌ أَثَرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَخُشْيِكَ وَالْعَمَلِ بِهَا أَحْيَيْتُ وَالزَّنْكَ
 يَا كَرِيمُ وَهَبْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذَلِكَ فِي بَيْرٍ وَبَارٍ وَغَافِيَةٍ وَمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَقْفَةَ قَتْلِي فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَايَةِ بَيْتِكَ مَعَ أَوْلِيَائِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُفْعَلَ لِي أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِهُوَ أَنْ
 شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهِنِّي بِكِرَامَتِهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
 سَبِيلًا حَسْبِي اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ مُؤَلَّفُوكَ كَذَلِكَ دَعَاءُ مُوسَى بِدَعْوَةِ اسْتِجَابَةِ سُبْحَانَكَ
 حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَمَضَانَ عَامَ إِسْجَادِ اللَّهِ حَقَّ بِكَ وَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حَاجَةً
 إِلَى النَّاسِ فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 وَرِضْوَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ سَبِيلًا حَجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا
 دَرَجَتِي وَتَرْزُقَنِي أَنْ أَعْضُ بِصِرْعِي أَنْ أَحْفَظَ فَرَجِي أَنْ أَكْفُ بِهَا عَنْ جَمِيعِ حَمَارِمِكَ
 حَتَّى لَا يَكُونَ شَيْءٌ أَثَرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَخُشْيِكَ وَالْعَمَلِ بِهَا أَحْيَيْتُ وَالزَّنْكَ
 يَا كَرِيمُ وَهَبْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذَلِكَ فِي بَيْرٍ وَبَارٍ وَغَافِيَةٍ وَمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَقْفَةَ قَتْلِي فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَايَةِ بَيْتِكَ مَعَ أَوْلِيَائِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُفْعَلَ لِي أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِهُوَ أَنْ
 شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهِنِّي بِكِرَامَتِهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
 سَبِيلًا حَسْبِي اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ مُؤَلَّفُوكَ كَذَلِكَ دَعَاءُ مُوسَى بِدَعْوَةِ اسْتِجَابَةِ سُبْحَانَكَ
 حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَمَضَانَ عَامَ إِسْجَادِ اللَّهِ حَقَّ بِكَ وَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي وَمَنْ طَلَبَ حَاجَةً
 إِلَى النَّاسِ فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ وَأَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 وَرِضْوَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ سَبِيلًا حَجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا
 دَرَجَتِي وَتَرْزُقَنِي أَنْ أَعْضُ بِصِرْعِي أَنْ أَحْفَظَ فَرَجِي أَنْ أَكْفُ بِهَا عَنْ جَمِيعِ حَمَارِمِكَ
 حَتَّى لَا يَكُونَ شَيْءٌ أَثَرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَخُشْيِكَ وَالْعَمَلِ بِهَا أَحْيَيْتُ وَالزَّنْكَ
 يَا كَرِيمُ وَهَبْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذَلِكَ فِي بَيْرٍ وَبَارٍ وَغَافِيَةٍ وَمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَقْفَةَ قَتْلِي فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَايَةِ بَيْتِكَ مَعَ أَوْلِيَائِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُفْعَلَ لِي أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِهُوَ أَنْ
 شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهِنِّي بِكِرَامَتِهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
 سَبِيلًا حَسْبِي اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ مُؤَلَّفُوكَ كَذَلِكَ دَعَاءُ مُوسَى بِدَعْوَةِ اسْتِجَابَةِ سُبْحَانَكَ

التَّيْبُ النَّاسِ بِرِضْوَانِكَ وَ
 أَنَا صَاحِبُ دِينِكَ وَالْقَابِلُ
 عَلَى ذَلِكَ أَتَشَاءُ بِحَقِّهِ
 وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي كَذَلِكَ
 سَاعَةَ جِهَادِ مَنْ سُوِّبَ بِهِ
 عَلَى بِنَائِكَ مِنْ عَمَلِهِمَا وَأَنْ
 إِذَا تَفَاعَلَ هَارَاتُ مَا زَالَ
 نَمَسَ اللَّهُمَّ صَفَا نُورِكَ
 فَإِنَّتُمْ عَظَمَتِكَ وَعَمَلًا
 ضِيَاءُكَ فِي أَهْلِ قَوْمِكَ
 أَشْأَلُكَ بِرُحْمَةِ رَبِّكَ وَسِعْمَةِ فَضْلِكَ
 بِدَائِلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَ
 قَضَمَتِ بِدَائِلِ الْجِبَابِ وَالْجَبَلِ
 بِدَائِلِ السَّمَوَاتِ وَآمَنَتِ بِدَائِلِ
 الْأَخْبَاءِ وَجَعَلَتْ بِدَائِلِ النَّفْسِ
 وَوَقَفَتْ بِدَائِلِ الْجَمْعِ
 وَأَمَنَتِ

اعمال شایان در ماه رمضان

روز است و در ماه رمضان در هر سه روز یکم است و اگر روز یکم نتواند بکند خوب است
 علامه مجلسی فرمود که در حدیث است که بعضی انامه علیهم در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده میگردند
 و اگر هر ختم قرآن را تا ثوابش بر روح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد
 و از روایتی ظاهر می شود که اجر چنین کسی آنستکه با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا
 و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و روایت شده که جناب
 امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمی کرد مگر بدعا و تسبیح و استغفار
 و تکیه و با پناه نام بسیار نمود بعبادت و نافله های شب و روز **قسمی** و اعمالیست
 که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است اول افطار است و مستحبست که بعد از نماز
 شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منظر او باشند در قم آنکه افطار کند
 با چیزی پاکیزه از حرار و شبهات و بهتر آنستکه بخورای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهار صد برابر
 گردد و بخورای آب و بر طب بلین و بخلوا و نباتات و آب گرم هر کدام که افطار کند نیز خوب است ستم آنکه
 در وقت افطار دعاهای وارده از آن خواند از جمله آنکه بگوید اللهم لك صمت و علي ذك
 افطرت و عليك توكلت نا خدا عطا کند با و ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته و اگر
 دعای اللهم رب التوراة العظيم را که ستد و کفنی رواست کرده اند بخواند فضیلت بسیار باشد
 و روایت شده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر گاه میخواست افطار کند میگفت **بسم الله اللهم لك**
صمتا و علي ذك افطرتنا فقبل من انك انت التميع العليم چهار مرتبه در وقت اول بگوید
بسم الله الرحمن الرحيم یا واسع المغفرة اغفر لي نا خدا او را پامزد و در خبر است که در آخر هر
 روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار گز از آتش جهنم از او میبندد پس از ختم آن بخواند که تو را
 یکی از آنها قرار دهد نیم در وقت افطار سوخته قدر بخواند ششم در وقت افطار صدق کند و افطار در
 روزه داننا اگر چه بچند دانخواست یا شریقه اب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که
 که افطار دهد روزه دار را برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بد و آنکه از اجر او چیزی کم شود
 و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکو که بجا آورد آن افطار کند بقوه آن طعام و اینست علامه
 حلی در رساله سعادتیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را الفقه در ماه
 رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن از او کرده باشد و از برای او باشد نزد حق

بدر الکلیات و اوقات بید
 التوابع استلک بحق و لیل
 علی بن الحسین علیهما السلام
 الذابین عن دینک و الظاهید
 فی سبک و اقدامه بین
 بدی خویشی آن نصیبی علی
 بچند و آل محمد و آن فصل
 بد کند او کذا ساعت پنج
 منوبت با تمام حمد باقر
 علی السلام و آن از زوال
 شمس است للمقدار چهار روز
 از آن اللهم رب القضاة
 و العظماء و التوراة و الکریم
 و الشاطران بجزین بخت
 جانک و منت علی عبادک
 و انک و ذک و ذک و ذک
 علی مؤمنین در رمضان و جلت
 هم ذلیل آید هم
 علی

دُعَائِ افْتِاحِ

اربعه ساعات روزه

بکدام ساجاد هفتم در هر شب خواندن هزار مرتبه انا انزلناه و اردات هشتم در هر شب صد مرتبه
 خم دخان را بخواند اگر مبتسر شود نهم سید رو بکرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان زنده
 شود کاهان چهل سال و اللهم رب شهر رمضان الذي ازلت فيه القرآن و افترضت
 على عباده فيه الصيام صل على محمد و آل محمد و ارزقني حج بيتك الحرام في عامي هذا
 و في كل عام و اغفر لي تلك الذنوب العظام فانه لا يغفرها غيرك يا رحمن يا عالم
 دهم در هر شب بخواند بعد از مغرب غایب حج را که در قسم اول گذشت باز در هر شب بخواند در هر شب ز ماه رمضان
 اللهم اني افنيح الشاء بمجديك و انت مسد للصلوات بمينك و ايقنت انك انت
 ارحم الراحمين في موضع العفو و الرحمة و اشد المعاقبين في موضع النكال و القهر
 و اعظم المتجبرين في موضع الكبرياء و العظمة اللهم اذن لي في دعائك و مسئلتك
 فاسمع يا سميع مدحى و اجب يا رحيم دعوى و اقل يا عفو و عثر في فكر يا اطي من
 كرمه قد فرجتها و هووم قد كشفها و عثر في قد افلها و رحله قد نشرها و حلقه
 بلاه قد فككها الحمد لله الذي لم ينجن صاحبه و لا ولد اولاد و لم يكن له شريك
 في الملك و لم يكن له ولي من الدنل و كبره تكبير الحمد لله بجميع محامده كلها على جميع
 نعمي كلها الحمد لله الذي لا مضاد له في ملكه و لا منازع له في امره الحمد لله الذي
 لا شريك له في خلقه و لا شبه له في عظمته الحمد لله الفاشي في الخلق امره و حده
 الظاهر بالكرم و محده الباسط بالجود بده الذي لا تنقص خزائنه و لا يزيد كثره
 العطاء و الاجود و كرم الله هو العزيز الوهاب اللهم اني اسئلك قليلا من كثير
 مع حاجه لي لبه عظيمه و غناك عنه قدير و هو عندك كثير و هو عليك سهل
 يسر اللهم ان عفوك عن ذنبي و تجاوزك عن خطيئتي و صفحك عن ظلمي و تبرك
 على قبيح عملي و حلتك عن كثير حرمي عند ما كان من خطاي و عهدي اطعني في ان
 اسئلك ما لا استوجبه منك الذي رزقتني من رحمتك و ارزقتني من قدرتك

و يد لهم على مسئلتك اللهم
 فبني محمد بن علي عليهما السلام
 عليك و اقد ما بين يدي
 هو ايجان تصلي على محمد
 و آل محمد و ان تصلي بي
 كذا او كذا ساعده
 مسؤبت بمحض الامر
 صادق عليك و ان از مقدار
 چهار كعنا زوال كن
 است نامنا ز ظهر با من لطف
 عن اذناك الا و هار يا
 من كبر عن موجود التصير
 يا من تعالي عن الصفات
 كلها يا من جل عن معاني
 اللطف و لطف عن معاني
 الجلال اسئلك بوزن جودك
 و ضا و كبريا و

دُعَائِي افْتِاحُ

وَعَرَفْتَنِي مِنْ اجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ اِمْنًا وَاَسْتَلِكُ مُسَانِدًا لَا خَائِفًا وَاَلَا وِجَلًا
 مُدَّ لِي اَعْلَانِكَ فَمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَّا نَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنِّي عَيْتُكَ بِمَهْلِي عَلَيْكَ وَاَعْلَى
 الَّذِي اَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلَّتِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ اَرْمُوكَ كَرِهًا اَصْبَرَ عَلَى عَيْدِ
 لَيْسَ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي فَاَوْلِيَّ عَيْنِكَ وَتَحْتَبِبُ اِلَيَّ فَاتَبَعْتُ اِلَيْكَ
 وَتَوَدَّرْتُ اِلَيْكَ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي اَلْتَطْوُلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
 لِي وَالْاِحْسَانِ اِلَيْكَ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجَدُّ
 عَلَيْكَ بِفَضْلِ حُسْنِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِمِ الْفُلْكِ مُخْرِجِ
 الرِّيَاحِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى جَلِيلِهِ بَعْدَ عَلَيْهِ اَلْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَاَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ اَنَانِيهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا
 يُرِيدُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
 وَالْاَنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرْبِي وَقَرِيبٌ قَسَمٌ هَذَا الْجَنُودِ بِنَارِكَ وَتَعَالَى اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهْرٌ يُعِزُّهُ الْاَعْرَافُ
 وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ قَبْلَ بَلْغِ قُدْرَتِهِ مَا بَشَاءُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ
 اُنَادِيهِ وَيَسْتُرُنِي عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَاَنَا اَعْصِيهِ وَبِعَظَمِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ فَلَا اَجَازِيهِ فَمَنْ
 مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبَّتْ قَدْ اَعْطَانِي عَظِيمَةً مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَهَجَرَةٍ مُوَفِّقَةٍ قَدْ اَرَانِي
 فَاسْتَعْنَى عَلَيْكَ حَامِدًا وَاذْكُرْهُ مُسْتَحْمًا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتِكُ حِجَابَهُ وَلَا يَغْلِقُ بَابَهُ
 وَلَا يَبْرُدُ سَأَلَهُ وَلَا يُحِبُّ اَمَلُهُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ مِنَ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الضَّالِّينَ
 وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مَلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ اٰخَرِينَ وَ
 اَلْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ
 الْمُسْتَضْرَجِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ

وَأَسْتَلِكُ مِنْ عَظَمَتِكَ الْعَاقِبَةَ
 مِنْ نَارِكَ وَأَسْتَلِكُ مِنْ جَنَفِ بَيْنِ يَدَيْ هَوَايَ اَنْ تَنْصَلِيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْتُلَ لِي كَلِمَةَ الْاَوْلَادِ السَّاعِدِ
 هَفْمٌ مَسْنُوبٌ لِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَاَنْ اِنْ تَمَازَظَهَرِ
 اَنْتَ تَامِقْدَارِ جَهَارِ رُكْمِ قَبْلِ النِّعْمِ يَا مَنْ تَلْكَرُ عَيْنِ
 الْاَوْهَامِ وَصُورَتُهُ يَا مَنْ تَعَالَى عَنِ الصِّفَاتِ نُورُهُ
 يَا مَنْ قَرِيبٌ عِنْدَ دَعَائِي طَلْفِ
 يَا مَنْ دَعَاهُ الْمَضْطَرُّونَ وَجَاءَ الْبَدِ الْخَائِفُونَ وَسَأَلَهُ
 الْمُؤْمِنُونَ وَعَبَدَهُ الْكَاكِلُونَ وَجِدَّهُ الْخَالِصُونَ اسْتَلَا
 عَنِّي نُورُهُ

﴿بُعَاثُ فِتْنَانِ﴾

﴿ارْعُدْ سَاعَاتِ دُرْدَانِ﴾

رَعَدُ السَّمَاءِ وَرُجْفُ الْأَرْضِ وَعَمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبَحَارِ وَمَنْ يَسْبَحُ
 فِي عَمْرَاهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَرَزَقُ وَلَا يَرْزُقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيَهْتِمُ بِالْأَحْيَاءِ
 وَيُهَيِّجُ الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِسَدِّ النَّخْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَجَبِيكَ وَخَيْرِ نَبِيِّكَ مِنْ خَلْقِكَ
 وَحَافِظِ بَيْتِكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلُ وَأَحْسَنُ وَأَجْمَلُ وَأَكْمَلُ وَأَزْكَى وَأَنْفَى
 وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَأَهْلِ لِكْرَامَتِكَ عَلَيْكَ
 مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ
 وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَجَمِّدْ عَلَى خَلْفِكَ وَابْنِكَ الْكَبْرِيِّ وَالنَّبَأِ الْعَظِيمِ وَ
 صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِ الرَّحْمَةِ
 وَآمَامِ الْهُدَى الْحَسَنِ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِي أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ طَاهِرِ الْمَهْدِيِّ حُجَّجِكَ عَلَى
 عِبَادِكَ وَأَمْنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَةٌ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ مَرْكَزِ
 الْفَائِزِ الْمُؤْتَمِلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَخَفَاءِ مَمْلَأَتِكَ الْمُفْرَبِينَ وَأَيْدِي بَرُوجِ الْفُؤَادِ
 بَارِبِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى خَيْرِكَ وَالْفَائِزَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِينٌ لَهُ دِينُهُ الَّذِي نَصَبْتَهُ لَهُ أَبَدُهُ
 مِنْ بَعْدِهِ خَوْفِيهِ آمِنًا بِعَبْدِكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّهُ وَأَعِزَّنِي بِهِ وَأَنْصُرُهُ
 وَأَنْصُرْنِي بِهِ وَأَنْصُرْ نَصْرًا عَزِيزًا وَأَفْعَلْهُ فَهَيِّبْهُ وَأَجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

الْمُصْبِي وَيَجِي مُوسَى بْنِ
 جَعْفَرٍ عَلَيْكَ وَأَنْقَرْتُ بِهِ
 إِلَيْكَ وَأَقْدَمْتُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 حَوْلِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَقُّ وَأَنْ تَفْعَلَ بِ
 كُنَّا أَوْلَادًا لَسَاعَةِ هَسْتُمْ
 فَتَوَكَّبْتُ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
 الرِّضَا عَلَيْهِ وَإِنْ أَرَضْتُمْ
 هَذَا رَكْعَتٌ بَعْدَ زُكُوفِهَا
 نَامَا زَعَمَ بِالْخَيْرِ مِنْ نَجْوَى
 بِالْحُسَيْنِ مِنْ أَعْظَى الْخَيْرِ مِنْ
 مَسْأَلِ بَابِ مَنْ آخَاهُ بِأَيْمِهِ
 ضَوْءُ النَّهَارِ وَأَعْلَمُ بِهِ
 ظِلُّهُ اللَّيْلِ وَسَالِ بِأَيْمِهِ
 وَرَيْلُ اللَّيْلِ فَتَدَقُّ أَوَّلِيَاتُ
 كُلِّ نَجْمٍ بِأَيْمِنِ عَلَاةِ السَّمَوَاتِ
 نُورُهُ وَالْأَرْضُ ضَوْفُهُ وَ
 الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ وَجَمَّةُ
 مَا وَاسِعُ

نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِرِدَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَبْتَغِي بَيْعِي مِنَ الْكُفْرِ خِيفَةً
 أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعْزِمُنَا الْأَسْلَامَ وَأَهْلَهُ
 وَتُذِلُّ بِهَا التَّفَاقُ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْفَارَةَ
 إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنْ الْحَقِّ
 فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ بِهِ تَعَبْنَا وَاشْتَبَّ بِهٍ صَدُّعُنَا
 وَارْتُقُ بِهِ قَفْنَا وَكَثُرَ بِهِ فَلَئِنَّا وَاعَزْنَا بِهِ ذَلَلْنَا وَاعْرَضْنَا عَنْهُ غَائِلْنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ
 مُغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فِقْرَنَا وَسُدِّ بِهِ خَلْسَنَا وَبَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكِّ
 بِهِ أَسْرَنَا وَأَنْجِ بِهٍ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهٍ مَوَاعِدَنَا وَأَسْجِبْ بِهٍ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهٍ
 سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهٍ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانًا وَأَعْطِنَا بِهٍ قُورًا وَرَغْبِنَا بِأَخْرِ الْمَشْوَرِ
 وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهٍ صَدْرَنَا وَأَذْهِبْ بِهٍ غَمَّ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهٍ لِمَا اخْتَلَفَ
 فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذِيكَ إِنَّكَ هَدَيْتَنِي نَشَأُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهٍ عَلَى عَدُوِّ
 وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَتَكَ عَلَيْهِ وَالْهَيْبَةَ
 وَتَعْجِبَةً وَلَيْتِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَفِئَةً عَدِيدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ
 عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنَأْ عَلَيْنَا ذَلِكَ بِفَيْحِ مِنْكَ تُجْعَلُهُ وَيُضِرُّ تَكْفِيْفُهُ وَ
 نَضِرُّ تَعْرِفُهُ وَسُلْطَانِ حَقِّ تَظْهِرُهُ وَرَحْمَةِ مِنْكَ تَجْلِلُنَا هَا وَغَائِبُهُ مِنْكَ
 تَلِيُنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَوَّازِدُمْ دَرْمُ شَبَّخُوا نَدَّ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي
 الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا فِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَايِسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلْسِيلِ
 فَاسْفِنَا وَمِنَ الْكُورِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوَالِدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْلَا
 مَكُونُونَ فَآخِذْنَا وَمِنَ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا وَمِنَ ثِيَابِ السُّنْدُسِ
 وَالْحَبَرِ وَالْإِسْتَبْرِقِ فَالْبَسْنَا وَلِبَلَّةِ الْقَدْرِ وَرَوْحِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقْتَلَا فِي

لِيُجِزُوا شَتَاكَ بِحَقِّ عَيْنٍ مَوْجِدَةٍ
 الرِّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَأَقْبَلِي
 بَيْنَ يَدَيْ جَوَائِزِي أَنْ تَصِلِي
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تَقْعَلِي بِكَ كَذَا وَكَذَا سَاعِدِ
 ظَمَّ مَسْئُوكَ بِحَضْرَتِ
 إمام محمد بن علي السلام و
 ان از نماز عصوات نادو
 ساعت بعد ميگويد يا من
 رعا المظفرين فاجابهم
 والجالس اليه الخائفون
 قائمهم وعبدوا الظالمون
 فقامهم وقلوبهم الوافون
 فجامهم واطاعوه فقصمهم
 فعبده فاعطاهم وولوا
 فلو بهم فلم يخل شكريون
 جعل لهم رامن عليهم فلم
 جعل لهم رامين عليهم فلم

اعمال سحرها فی ماه رمضان

اربع عشر سالگان و در

سبیلک فوق لنا و صالح الدعاء و المسئلة فاستجب لنا و اذاجعت الا و
والاخرين يوم القيمة فارحمنا و رائة من النار فاكتب لنا و في جهنم فلا نعلمنا
و في عذابك و هو ايك فلا نبتلنا و من الزقوم و الضريع فلا نطعمنا و مع الشياطين
فلا نجعلنا و في النار على و جوهنا فلا نكبتنا و من ثياب النار و سرايل الفطران
فلا نلبسنا و من كل سوء بالاله الا انت سبحي لا اله الا انت فنجنا من دم اجسرت
سار و عليا روايت كه در هر شب ماه رمضان بخوان اللهم اني استسلك ان تجعل فيما انقضي و
تقدر من الامر المحمور في الامر الحكيم من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكفيني
من حجاج بيتك الحرام المبرور و رحمتهم المشكور و سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عن
سيئاتهم و ان تجعل فيما انقضي و تقدر ان تطيل عمري في خير و عافيه و
توسع في رزقي و تجعلني ممن تنصر به ليدنيك و لا تبديل بي عمري
هماد دم در اين الصالحين است كه در هر شب از شهر ماه رمضان بخواند عود بجلال و جلال
الكره ان ينقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من ليلتي هذه و لك قبل نبعث
او ذنب تعدني بنى عليا بازد دم شيخ كمنسى در حاشيه بلاد الامن از سبدين باقى نقل كرده كه در
مستجاب است در هر شب ماه رمضان دو ركعت نماز در هر ركعت حد و توحيد سه مرتبه و چون سلام
داد بگويد سبحان من هو خفيظ لا ينقل سبحان من هو رحيم لا يجل سبحان من هو
قاهر لا يهوى سبحان من هو دائر لا يلهو بى بگويد سبحان اربع را هفت مرتبه بى بگويد
سبحانك سبحانك سبحانك يا عظيم اغفر لي الذنب العظيم بى سه مرتبه صلوات بفرست
بر پيغمبر ذال او عليهم السلام كسيكه اين دو ركعت نماز را بجا آورد بيا مرز حشمت اله از براى او هفتاد
هزار نگاه الخ سازد دم در خيرا است كه هر كه در هر شب از ماه رمضان سورة انا نقضنا در نماز مستجاب خواند
افعال محفوظ بماند و بدانكه از اعمال كه در شهر ماه رمضان مستجاب است بجا آورده شود هزار ركعت
نماز است در مجموع اينها كه مشايخ و اعظم علماء در كتب خود كه در دفعه بلعبادات نوشته اند بان اشاره
نموده اند و اما كفتند بجا آوردن ان بر اخباريت در بيان ان مخالفت و آنچه موافق روايت ابن ابي

استسلك بحسب علي بن علي
عليها السلام بحسب علي بن علي
و نيتك الشايقه و تحبك
الواحدة و اقدامه بين
بدي و ايجاز ان تصلي
على محمد و آل محمد و ان
تفعل كذا او كذا ما علمت
دم منسوب با ما علمت
عليها و ان از دو ساعت بعد
از نماز عصر است تا پيش از زود
شدن اذان با من علامت
يا من قلت فنجبر و تحب
يا من قلت يا من قلت فانت كبر
فقلت يا من قلت فقلت على
فغير يا من قلت فقلت على
خلف يا من قلت فقلت على
على عباد يا من قلت فقلت على
يا من قلت فقلت على
التي استسلك بحسب علي بن علي

اعمال سحرهای ماه رمضان (۱۸۴)

است از حضرت جواد علیه و مختار شیخ مفید در کتاب غرر و اشرف بلکه مختار مشهور است انکه در روز
 اول و دهم و دهم ماه رمضان در هر شب بیست رکعت خواند شود هر دو رکعت یک سلام باین طریق که شش
 رکعت از بعد از نماز مغرب بخواند و در او زده رکعت دیگر از بعد از نماز عشاء و در دهم آخر در هر شب سه
 رکعت بخواند باز هشت رکعت از بعد از نماز مغرب بیست و دو رکعت دیگر از بعد از نماز عشاء و مجموع
 این نمازها هفتصد رکعت میشود و باقیمانده را که سیصد رکعت در شبها که قدر بخواند یعنی شب نهم
 صد رکعت و شب بیست و یک صد رکعت و شب بیست و بیست صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و نیز
 دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بط نیست و امید که اهل خیر
 در عمل باین هزار رکعت نماند و سهل انکاره نکرده از فضل آن خود را بهره مند نمایند و در این باشد
 که بخواند بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان اللهم اجعل فيما تقضى و تقدر من الامر
 المحموم و فيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر ان تجعلني من حجاج بيتك الحرام
 المبرور حجهم المشكور سعياهم المغفور ذنوبهم و استلك ان تطبل عمره في طاعتك

و توسع لي في رزقي (قسم سیمین بره) یا ارحم الراحمین

در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است اول سحر خوردن و ترك نكند سحر
 اگر چه بيك دانه خرمای نبون یا شرب آب باشد و بهترين سحرها سحر بی بی کافور و خرمای است و در
 شده که حتماً و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحر میخورند و در
 سوره انا انزلناه در وقت سحر بخواند که هر کجا این سوره مبارک را در وقت افطار کردن و سحر بخواند
 در مابین این دو وقت ثواب کسی نباشد که در راه خدا در خون خود بنطد ستم بخواند و طایفه عظیم
 الشان را که از حضرت امام رضا علیه نقل شده که فرمودند این دعا بیست که حضرت امام محمد باقر علیه در سحر
 ماه رمضان بخواند اللهم اني استسلك من بها نك يا بهاء و كل بها نك مني اللهم اني استسلك
 بها نك كله اللهم اني استسلك من جلالك يا جليل و كل جلالك جميل اللهم
 اني استسلك بجلالك كله اللهم اني استسلك من جلالك يا جليل و كل جلالك
 جليل اللهم اني استسلك بجلالك كله اللهم اني استسلك من عظيمك يا عظيمها
 و كل عظيمك عظيمه اللهم اني استسلك بعظمتك كلها اللهم اني استسلك

عظیمها التام و اقدار
 بین بدی خواجه ان نصیحتی
 علی عقل و ال فخر و ان نقل
 بکن او کذا صلواتی
 منوبت حضرت امامین
 عسکری علیه و ان پیشان
 زرد شدن از انابت نماند
 زرد شدن ان با اول بلای
 آری و با ان خیر الی غیره
 یا قوی یا با ان شاهی بقدر
 یا عی یا ایل انقطاع لغیر
 یا منتظما یا اضعیف من
 سلطانید یا اکر باید و ام
 نعمت یا جبار و معز
 لا و لیا به یا جبر الی غیره
 یا علما بقدر رفیه یا قوی
 بدایه استسک جمیع
 بن علی علیه

﴿إِنِّي عَائِدٌ سَجِرًا مَرْمُوسًا﴾

﴿أَوْعِيَهُ مَا غَابَ رُوحُهُ﴾

مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ يَبْرُؤُ النَّهْمَ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَتِهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ نَائِمَةً
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ
 كَمَالِكَ كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِتْمَانِكَ
 بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ إِتْمَانِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَاضِيَةٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
 بِأَلْقُدْرَةِ الْوَالِيِ أَنْ تَسْطِرَ لَهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْطَبِلَةً اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَ
 كُلِّ عِلْمِكَ نَافِعٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَائِهِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَجْمَعِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَيْبَةً اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ
 شَرَفِكَ شَرِيفٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَغْنِيهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاحِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلُوكَ
 عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِكَ بِأَقْدَمِهِ

وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَيْ عِبَادِي
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَفْعَلَ كَذَا أَوْ كَذَا
 لَعَلَّ دَوَائِدَهُمْ مَنْوُوبٌ
 بِأَمَامِ عَصْرِ عِلْمِكَ وَإِنْ أَرَادَ
 زِدْ سُلْطَانِكَ مَسَائِلَ مَا غَابَ رُوحُهُ
 * يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِضَيْفِهِ
 عَنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ عَجَبَ
 خَلْقِهِ بِضَيْفِهِ يَا مَنْ تَمَتَّتْ
 نَفْسُ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ
 يَا مَنْ سَلَكَ بِأَهْلِ عَالَمِيهِ
 مَسَائِلَهُ يَا مَنْ آخَانَ أَهْلَهُ
 بِمَجْدِهِ عَلَى شُكْرِهِمْ يَا مَنْ
 مِنْ طَبَقِهِمْ بِدِينِهِ وَطَفَقَ
 لَهُمْ بِبِائِلِيهِ أَسْأَلُكَ بِحَسْبِ
 الْخَلْقِ لِصَالِحِ عَالَمِيهِ
 عَلَيْكَ وَأَنْ تَفْعَلَ كَذَا
 بِهِ وَأَقْدَمُهُ

دُعَا بُوخِرَةُ ثَمَالِي

اوعنه ساعان درو

لِلرَّاحِمِ بِمَوْضِعِ اجَابَةِ وَلِلْمُهَوِّقِينَ بِمَرَصِدِ اغَاثِهِ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ
وَالرِّضَابِ قِضَانِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَسْدُوحَةً عَمَّا فِي بَدِي الْمُسَاوِرِينَ
وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبٌ لِمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ تَحْتَجِبَهُمْ
الاعمال دونك وقد قصدت اليك بطيبي وتوجهت اليك بحاجتي وجعلك
بيك استغاثتي قبيد غائتك نوتيلي من غير خياف لانتماعك مني ولا استيجاب
لعفوك عني بل لطفي بكرمك وسكوني الي صدق وعديك ولجائي الي الايمان
بتوحيديك وتيقني ^{وتيقني} غير فنيك مني ان لا رب لي غيرك ولا اله الا انت وحدك
لا شريك لك اللهم انت الفائل وقولك حق ووعدك صادق واسئلو الله
من فضله ان الله كان بكم رجما وليس من صفاتك يا سيدي ان نأمر بالسؤال
وتمنع العطيته وانت المثلان بالعطيات على اهل ملكك والعاقد عليهم
بما من رافيتك الهى ربتي في نعمك واخباتك صغيرا وتوهيت باسمي كبيرا
فيا من رباني في الدنيا يا خاتمه ونفضله ونعمه وشارلي في الاخرة الى عفوه
وكرمه معرفتي يا مولاي دليلي عليك وهي لك شفيعي اليك وانا وانثوني من
دليلي بدلائلك وساكن من شفيعي الي شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان
قد اخرسه ذنبه رب انا جيك بقلب اوبقه جرمة ادعوك يا رب راهبا
راغبيا را جيا خائفا اذا رايت مولاي ذنوبي فزعت واذا رايت كرمك طمعت
فان عفوت فخير راحم وان عدت فغير ظالم حجي يا الله في جزائي على مسئلتك
مع انبائي ما تكرة جودك وكرمك وعدتي في شدتي مع فله حياتي رافيتك
ورحمك وقد رجوت ان لا تحجب بين ذنبي وذنبي منبني فحق رجائي واسمع
دعائي بالخير من دعاه راجع وافضل من رجاه راجع عظم يا سيدي امل و ساء على

منقولتكم حق سبحانه وتعالى
در سراع شنب و سراع شنب
روز خود را بجد و زكواته
باد ميكند و سراع شنب روز
از وقت حاجت تا اول ظهر
و ساعت شنبك الخشب
است تا صبح بين هزينه مومن
كه اين بجد را بخواند در شب
با خدا باشد البتة ختم الله
حاجت او را بر او در او
شعبه و مدعاقت باشد اميد
كه سعادتمند و نيكو عاقبت
كرد مولفكوبه كه كروان
ساعتهك در وقت است با دعا
و بخواند مناسب خواهد بود
(انبئ دعا)
انت الله لا اله الا انت
رب العالمين انت الله لا
اله الا انت اللهم
الرحمن

﴿إِنِّي عَابِدٌ لِّكَ يَا بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ﴾

فَاعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تَوَاحِدْنِي بِأَسْوَى عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلُ عَنْ
 مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ بِكِبْرٍ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا بِأَسْتَدِجِي عَاشِدُ
 بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبٌ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّحِيحِ عَنْ أَحْسَنِ بَيْتِكَ فَتَنَا
 وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي فَبِنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيْ تَبِ حِلْمِي
 بِتَرْكِكَ وَانْعَفْ عَنِّي تَوْجِيحِي بِكِرْمٍ وَرَهْمِكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَيَّ ذُنُوبِي غَمْرًا مَا فَعَلْتَهُ
 وَلَوْ خِيفْتُ نَجْمِي الْعُقُوبَةَ لَا اجْتَنَبْتُهَا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاسِرِينَ وَأَخْفُ الْمَطْلَعِينَ
 بَلْ لَأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ الشَّاكِرِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَارَ الْعُيُوبِ
 عَفَا وَالذُّنُوبِ عَلَامَ الْعُيُوبِ تَتْرُكُ الذَّنْبَ بِكِرْمِكَ وَتُوَجِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَا تَكُنْ
 أَلَمًا عَلَيَّ حِلْمِكَ بَعْدَ عَمَلِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمِي وَبِحِرْمَتِي عَلَيَّ
 مَعْصِيَتِكَ حِلْمِكَ عَنِّي فَسَدِّ عَوْفِي إِلَى فِلَاءِ الْحَبَاءِ بِتَرْكِكَ عَلَيَّ وَبِحِرْمَتِي عَنِ الْتَوْبَةِ
 عَلَيَّ بِمَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَادَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ بِأَحْلِيمِ بَاكِرْمِ بَاقِيَتِي يَا غَافِرَ
 الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ إِنِّي بِتَرْكِكَ الْجَمِيلِ إِنِّي بِعَفْوِكَ
 الْجَمِيلِ إِنِّي بِفَرْجِكَ الْفَرِيحِ إِنِّي بِغِيَاثِكَ الشَّرِيحِ إِنِّي بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنِّي
 بِعَظَايَاكَ الْفَاضِلَةِ إِنِّي بِمَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةِ إِنِّي بِصَانِعَتِكَ السَّيِّئَةِ إِنِّي بِفَضْلِكَ
 الْعَظِيمِ إِنِّي بِمَنْكَ الْجَمِيمِ إِنِّي بِإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِنِّي بِكَرَمِكَ الْكَرِيمِ فَاسْتَفِيدْ
 وَرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجِلُّ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ أَتَكَلُّ فِي النَّجَاةِ مِنْ عَفَايَاكَ
 عَلَى أَعْمَالِي نَابِلُ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ النَّفْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ بِبُدْيَتِي
 بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَتَعَفُّوْعِي مِنَ الذَّنْبِ كَرَمًا فَانْدَرِي مَا تَشْكُرُ أَجْمَلُ مَا تَنْشُرُ أَمَّ
 قَبِيحَ مَا تَنْشُرُ أَمَّ عَظِيمَ مَا تَبْنِي وَأَوْلَيْتَ أُمَّ كَثِيرَ مَا مَنِيهَ تَجَبَّتْ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبُ
 مَنْ تَجَبَّتْ إِلَيْكَ وَيَا قَرْمَ عَيْنٍ مَنْ لَأَذْبِكَ وَانْفِطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 إِلَهَ الْأَلَمَاتِ مَلِكٌ قَوِيٌّ
 الذِّبْنَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْحَكِيمُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ الْخَلْقَ
 وَالْبَيْتَ يَعُودُ أَنْتَ اللَّهُ
 الذِّبْنَ عَلَى اللَّهِ الْأَلَمَاتِ لَمْ
 تَنْزِلْ وَالْأَنْزَالَ أَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْغَيْبِ
 وَالشَّرَائِعِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْأَحْلَى الْقَمَلُ
 لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ

﴿قِيَامِي بِيَوْمِهِ ثَمَالِي﴾

﴿ارعية هر روز﴾

الْمُسِيُونُ فَمَا وَزَارِبٍ عَنِ قِيَمٍ مَا عِنْدَنَا بِجِبِلِّ مَا عِنْدَكَ وَآتَى جَهْلَ بَارِبٍ لَا
 بَعَهُ جُودَكَ أَوْ آتَى زَمَانَ أَطْوَلَ مِنْ أَنَابِكَ وَمَا قَدَّرْنَا لِنَا فِي جَنبِ نِعَمِكَ وَكَيْفَ
 نَشْكُرُ أَعْمَالَ أَنْقَابِلٍ بِهَا كَرَمِكَ بَلْ كَيْفَ يَصِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ جَمَلِكَ
 بِأَوَّاسِ الْمَغْفِرَةِ بِأَبَاطِطِ الْبَدَنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعْرَتِكَ بِأَسْبَدِ لَوْ نَهَرْنَا فِي مَارِحَتِ
 مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا أَنْتَ إِلَيْكَ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 وَأَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ
 بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُشَلُّ عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارِكُ فِي
 أَمْرِكَ وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَغْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ
 الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ بَارِبِ هَذَا مَقَامٍ مِنْ لَدُنْكَ وَأَسْجَادٍ بِكَرَمِكَ
 وَأَلْفِ إِحْسَانِكَ وَنِعَمِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَصِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ
 وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّغِيرِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ
 الْوَالِيَةِ أَفْرَكَ بَارِبِ تُخْلِفُ ظُلْمُونَنا أَوْ تُخَيِّبُ أَمَا لَنَا كَلًّا يَا كَرِيمَ فَلَيْسَ هَذَا
 ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا فِيكَ طَعْنًا بَارِبِ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا
 فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصَبْنَاكَ وَنَحْنُ زُجُجَانٌ ذَمَّرْنَا عَلَيْنَا وَرَسُونَاكَ وَنَحْنُ زُجُجٌ
 أَنْ تَجِيْبَ لَنَا فَحَقُّ رَجَائِنَا مَوْلَانَا فَقد عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلَيْكَ
 فِينَا وَعَلَيْنَا بِأَنَّكَ لَا تُضِرُّنَا عَنْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ
 أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَا مَنُّنٌ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 وَجَدَّ عَلَيْنَا فَا نَحْنُ جَائِرُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ يُورِكَ أَهْدِنَا وَبِفَضْلِكَ
 اسْتَعْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبِنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ فِيمَا
 وَنُؤَبِّئُ إِلَيْكَ نَحْبَتَ النَّبَا بِالنِّعَمِ وَنُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ جَهْرًا لِنَا نَازِلٌ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْأَلَمُّ
 الْمُؤْمِنُ الْمُتَعَبِّدُ الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَعَبِّدُ
 اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُشَوِّشُ
 اللَّهُ الْأَنَامُ الْمُتَشَبِّهِ
 لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَأَنْتَ الْعَسْرُ الْحَكِيمُ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى الْكَبِيرُ
 يَدَاؤُكَ وَإِنْ يَأْتِيهِ
 بِنَدَائِهِمْ أَوْ يَضْحَكُونَ
 عَلَيْهِمْ وَأَنْ يَكْفُرُوا
 بِذَلِكَ هَرُورَةٌ مَمْتَرَةٌ كَبِيرَةٌ
 أَشَقُّ اللَّهُ الْحَقُّ وَالْحَقُّ
 بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ جَهَنَّمَ نَوِيدٌ
 خَلَابًا أَوْ ذَا مِنْ بِنَاهُ وَهُوَ
 وَبِنَدَائِهِمْ أَوْ يَضْحَكُونَ
 عَلَيْهِمْ وَأَنْ يَكْفُرُوا

در بنای ابو حمزه ثمالی (۱۹۰)

وَشَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَا يَزُلُ وَلَا يَرُؤَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ بِأَنْبِكَ عَنَّا بِعَمَلٍ قِيمٍ فَلَا
 يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْأَمَلِكِ فَجَاهَانِكَ مَا أَحْلَمَكَ
 وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِيًا وَمُعِيدًا نَفَقَدَسَتْ أَسْمَانُكَ وَجَلَّ شَأْوُكَ وَكَرَّمَ
 صَنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ جِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَايِسَنِي بِفِعْلِي
 وَخَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْتَغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ
 أَعْدْنَا مِنْ تَخَطُّكَ وَأَجْرُنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ
 فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
 وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا يُطَاعِنِكَ
 وَتَوْفِقًا عَلَى مَلِكِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَالِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي
 وَأَرْحَمِهِمَا كَمَا رَبَّنِي صَغِيرًا بِأَجْرِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالْتَّيْبَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْيَارِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْحَبْرَةِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ذَكَرْنَا وَأَنْشَأْنَا صَغِيرًا وَكَبِيرًا نَخْرِنَا
 وَمَمْلُوكًا كَذَبًا لِعَادِلُونَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَصَلُّوا صِلًا لَا يَبْعُدُ وَخَيْرًا وَخَيْرًا نَأْمِينًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخِيهِمْ لِي يَجِيرُوا كَفِينِي مَا أَسْمَعُنِي مِنْ أَمْرِ نَبِيٍّ قَدِ اخْرَجَنِي لِي
 تَسْلُطَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِبَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا
 أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا لَا طَيْبًا اللَّهُمَّ اخْرَجْنِي مِنْ
 وَخَطِيئَتِي بِحِفْظِكَ وَكَلِّئْنِي بِكَلَامِكَ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي
 كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِفْنِي يَا رَبِّ مِنْ ذَلِكَ لَمَّا
 الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِبَكَ وَأَهْمِي نَجْمًا وَالْعَلَّ
 بِهِ وَخَشِيئَتِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْتَبِ كَلِمَاتِي

در این بنده است که اگر روزی در روز
 یک روز بی عمل نگاه کنی بکنند
 بی روزی در روزی در روزی در روزی
 استغفار را بخواند خدا
 گناهان او را بامروز در روز
 استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و يدين
 السموات والارض و ذر
 الجبال والاكباد و انشأ
 ان يتوب على و ايضا
 بسند معتبر از اغضض در روایت
 کرده است هر که هر روز در روز
 مرتبه بگوید الحمد لله على
 كل نعمة كانت اوفى كانت
 از ای شکر نعمتهای گذشته
 و اینده کرده است و ايضا
 بسند معتبر از اغضض در روایت
 کرده است که هر که

(رَبِّ عَالِي سَجَرِ هَامِي يَا رَضَا)

(ادعیه مردود)

قُلْتُ قَدَّمْتَنَا وَنَعَيْتَنَا وَقَتُّ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتَكَ الْفَتَّ عَلَيَّ
 نَعَامًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَّيْتَنِي مُنَاجَاةً إِذَا أَنَا جَيْتُ مَا لِي كَلِمَاتُكَ قَدْ صَلَّيْتُ
 سِرِّيهِ وَقَرَّبَ مِنْ جَمَالِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بِلَيْتِهِ إِذَا لَيْتُ قَدَمِي حَالَتُ
 يَتَنِي فِي بَيْنِ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ تَحْتَفِي أَوْ
 لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُتَخَفًا بِحَبْلِكَ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَظَلَمْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ رَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الكَاذِبِينَ فَرَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَاتِكَ
 فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ قَدَّمْتَنِي مِنْ جَمَالِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَاظِ
 فَمِنْ رَحْمَتِكَ الْإِسْنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي الْفِجْ جَمَالِ الْبَطَالِينَ فَبَيْتَنِي فِي بَيْنِهِمْ خَلَيْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تَحِبَّ أَنْ تَتَمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ مَجْرَمِي وَجَرِي تِي كَأَقْبَتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ يَقُولُ حَبَابِي مِنْكَ جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ
 الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّكَ رَمَيْتَ أَبِي رَيْبِي عَنِ مَكَافَاتِ الْمُفْضَرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ مُضَلَّلٌ
 هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَجَرِّمًا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّغِيرِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ وَأَسْرَعُ
 فَضْلًا وَأَعْظَمُ جِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تُتْرَكَنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا بِسَيِّدِي
 وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلِّئِي بِتَرْكِكَ وَأَعْفُ
 عَنِّي تَوْبَتِي بِكِرَامَتِكَ سَيِّدِي يَا الصَّغِيرُ الَّذِي تَبَيْتُهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ
 وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمَّنْتَهُ
 وَالْجَائِعُ الَّذِي شَبَعْتَهُ وَالْعَطْشَانُ الَّذِي رَوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَوْنْتَهُ
 وَالْفَقِيرُ الَّذِي أَعْنَيْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي عَزَّزْتَهُ وَ
 التَّعِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَالشَّائِلُ الَّذِي عَطَيْتَهُ وَالْمَذْنُوبُ الَّذِي سَمَرْتَهُ وَالْخَائِطُ
 الَّذِي آقَلْتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتَهُ وَالْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَأَنَا

بیت و غیرت بگوید اللہ
 اغفر للذین والذین
 والذین والذین
 حقیقاً بعد در هر مؤمن که
 گذشته و هر مؤمن که باید
 ناز و زقیات حسنه در
 نامه اعمال او بنویسد و آن
 عندگاه ازا و محو کند در
 در طیب برای او بلند کند
 و ایضا بنده مستجاب از انحضرت
 و او بنکرده است که هر مؤمن
 صد مرتبه بگوید یا راضی
 قوه الا با الله حقیقاً الاضداد
 نوع بلا از او دور گردانند
 کسرا الحاقم و نعمت باک در توبه
 دیگر هر کس در بیان شود
 و کتب شیخ طبرسی و دیگران
 بسندهای حسن و معتبره
 از حضرت

﴿ اِنِّیْ اَبْرَارٌ مِّثَالِیْ ﴾ ﴿ (۱۹۲) ﴾

الظَّریءُ الَّذِیْ اَوْبَهُ اَنَا یَا رَبِّ الَّذِیْ لَمْ اَسْتَحِیْکَ فِی الْخَلَاءِ وَلَمْ اُرَافِیْکَ فِی الْمَلَاءِ
 اَنَا صَاحِبُ لَدَا وَاھِی الْعُظْمٰی اَنَا الَّذِیْ عَلٰی سَبَدِیْ اَجْرٰی اَنَا الَّذِیْ عَصَبْتُ جَنَآ
 السَّمَاءِ اَنَا الَّذِیْ اَعْطَيْتُ عَلٰی مَعَاصِی الْحَبِیْلِ الرَّیْثَا اَنَا الَّذِیْ حِیْنَ بُشِّرْتُ بِہَا
 خَرَجْتُ اِلَیْہَا اَسْعٰی اَنَا الَّذِیْ اَمْهَلْتَنِیْ فَمَا اَزْعَوْبْتُ وَسَرَرْتُ عَلٰی فَمَا اَسْتَحِیْتُ وَ
 عَلِمْتُ بِالْمَعَاصِی فَعَدَّیْتُ وَاَنْقَطَنْتَنِیْ مِنْ عَمَلِکَ فَمَا بَالُکَ فِی حَبْلِکَ اَمْهَلْتَنِیْ وَ
 یَسِّرْکَ سَرَرْتَنِیْ حَتّٰی کَانَکَ اَغْفَلْتَنِیْ وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِی حَبَلْتَنِیْ حَتّٰی کَانَکَ
 اَسْتَحِیْتُ لِیْ لَمْ اَعْصِکَ حِیْنَ عَصَبْتُکَ وَاَنَا بِرُبُوبِیَّتِکَ جَاحِدٌ وَلَا بِاَمْرِکَ
 مُتَخَفٌ وَلَا لِعُقُوبَتِکَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِعَمَلِکَ مُتَهَامٍ وَاَنْ لَکِنْ خَطْبُکَ عَرَضْتُ وَ
 سَوَّلْتُ لِیْ نَفْسِیْ وَغَلَبْتَنِیْ هَوَاۤیِیْ وَاَعَانْتَنِیْ عَلَیْہَا شِقُوۡۤتِیْ وَغَرَّیْتُ بِتَرْکِ الْمُرْتَحٰی عَلٰی فَقَدْ
 عَصَبْتُکَ وَخَالَفْتُکَ بِجَهْدٍ قَالَانَ مِنْ عَدَاۤیْکَ مَنْ یَسْتَفِیْذُنِیْ وَمَنْ اَنْدَ اَلْحَصَاۤءِ
 عَدَاۤءٍ مَنْ یُخْلِصُنِیْ وَیَحْمِلُ مِنْ اَقْصَلِ اِنْ اَمْتُ قَطَعْتَ حَبْلَکَ عَنِّیْ فَاَسْأَلُ اَعْلٰی مَا
 اَخْصٰی کَمَا بَلَکَ مِنْ عَمَلِی الَّذِیْ لَوْلَا مَا اَزْجُوۡۤتُ مِنْ کَرَمِکَ وَسَعَدَ رَحْمَتِکَ وَفَیْکَ اِنَّا
 عَنِ الْفُتُوۡطِ لَقَطَطْتُ عِنْدَ مَا اَنْذَرْتَنَا بِاَخْبَرٍ مِنْ دَعَاۤءِ دَاعٍ وَاَفْضَلٍ مِنْ رَجَاۤءِ دَاعٍ
 اَللّٰهُمَّ بِیْذِمَّةِ الْاِسْلَامِ اَنْوَسَلُ اِلَیْکَ وَیَحْرِمُہُ الْفُرَاۡنِ اَعْمَدُ اِلَیْکَ وَیَحْجِی
 النَّبِیَّ الْاَمِیَّ الْفَرُشِیَّ الْہَاۤئِیَّ الْعَرَبِیَّ الْتِهَامِیَّ الْمِکْنِیَّ الْمَدَنِیَّ اَزْجُوۡۤتُ لِقَدِّ لَدُنْکَ
 فَلَا تُوجِیْشُ سُنْبِنَاسَ اِیْمَانِیْ وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِیْ ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاکَ فَاِنَّ قَوْمًا اَسْأَلُوۡا
 بِالْاَسْمَاءِ لِحَبِیۡۤتِہُمْ لِحَبِیۡۤتِہُمْ اَبَدًا مَاہُمْ فَاذْکُرُوۡا مَا اَمَلُوۡا وَاِنَّا اَمْتَابِکَ بِالْاَسْمَاءِ وَقُلُوۡۤبِنَا
 لِحَقُوۡۤعِنَا فَاذْکُرْ کَمَا اَمَلْنَا وَتَبَّتْ رَجَائِکَ فِی صُدُوۡرِنَا وَلَا تُرِغْ قُلُوۡۤبِنَا بَعْدَ
 اِذْ هَدَّیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعَدْتِکَ لَوَ اَنْتُمْ
 مَا یَرْحَمُ مِنْ بَابِکَ وَلَا کَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِکَ اِنَّا اَلِیْہِمَّ قَلْبِیْ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِکَرَمِکَ

صادق علیہ السلام وایضا در کتب دیگر
 حضرت رسول صلی اللہ علیہ
 وآلہ و ہر دو ہفتاد مرتبہ
 استغفر اللہ و ہفتاد مرتبہ
 اوبی الی اللہ و در کتب دیگر
 و اما شیخ طوسی بسند معتبر
 روایت کرده است کہ حضور
 رسول صلی اللہ علیہ وآلہ و
 ہر کہ روز صد مرتبہ بگوید
 لا الہ الا اللہ اللہ الملک الحق
 الیمین امان یا بدار فضل
 و رحمت قبر تو انگریز
 رود او در درواخت
 بر دقا و گنودہ شود و در وقت
 لا الہ الا اللہ اللہ الحق الیمین
 است و در ثواب الاعمال و
 خمس برقی مرتبہ روایت
 کرده اند و قطب راوندی در
 دعوات خود روایت
 کرده است

اعمال خیرها ما رمضان

اربعه هر روز

وَسَعَدَ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذُوبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى مَنْ يَلْبَسِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا
إِلَى خَالِقِهِ إلهی لوقرتنی بالاصفاد و منعتنی سبک من بین الأشهاد و ذلك
على فضايح عيون العباد و أمرت بی لی النار و حلت بیتی و بین الأزار و فاطمت
و جاتی منك و ما صرفت نامی للعفو عنك و لا خرج حبك من قلبی أنا لا
أشی یادیك عندي و سترك علی فی دار الدنيا سید آخری حب الدنيا من قلبی
و اجع بیتی و بین المصطفى و الخیرینك من خلفك و خاتم النبیین محمد صلی الله
عليه و آله و انقلنی لی درجه التوبة إليك و أعفی بالبكاء علی نفسی فقد
أفنت بالتسوية و الامال عمری قد نزلت منزلة الايبین من خبری فمن یكون
انسوء حالاً میق ان انا نفلت علی مثل حالی الی قبری لولا مهده لوقدتی و لولا
أفرشہ بالعمل الصالح لجمعنی و مالی لا ابکی و لا ادری الی ما یكون مصیری
و آری نفسی تخار عنی و آتای تخالفتی و قد خفت عند ربی و آتای آتای المون فإلی
لا ابکی ابکی لخروج نفسی ابکی لظلم قبری ابکی لاصیون لحدی ابکی لئوال منکر
و تکبر آتای ابکی لخروجی من قبری عن بانا ذلیلاً حاملاً لظلمی علی ظمیری انظر مرة
عن یسفی و آخری عن نیالی اذ الخالون فی شان غیر شانی لکل امری منهم
بومئذ شان بغیبه و جوه بومئذ منفره ضاحکه مستبشرة و جوه بومئذ
عليها عبرة و زهفها قره و ذله سیدی علیک معولی و معمدی و رجائی و
توکلی و برحمتک تعلفی تصیب برحمتک من نشاء و هدی بکر امیک من محبت
فلاک الحمد علی ما نقت من الشکر قلبی و لك الحمد علی بطلانی اقبلیانی
هنا الکمال اشکرک امریغایه هدی فی عملی ارضیک و ما قدر لسانی باریت
فی جنب شکرک و ما قدر عملی فی جنب نعتک و احسانک إلهی ان جودک

از حضرت امام رضا علیه السلام
حضرت رسول خدا صلی الله علیه
و آله فرمود که هر که خواهد که در
او از زبانه از خواهد بیند و در
تلاک اعلی تا گویند بن مرون
این دعا بخواند اگر حاجت آید
باشد بر او درده شود و اگر غم
داشته باشد بر او غالب کرد
و اگر غم و داشته باشد از او
و اگر غمی و داشته باشد
فایل کرد و باید تا از هفت
اسمان بالا رود تا در کعبه
محفوظ برای او نوشته شود
* (اینست دعا) *
سبحان الله که تا بنجی و
الله الا الله که تا بنجی و لا
والله اکبر که تا بنجی و لا
والاخر

(دعاء ابو حمزه ثمالی)

بَسَطَ أَمَلِي وَشَكَرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي لَيْتَكَ رَغِبْتِي وَاللَّيْتَكَ رَهْبَتِي وَاللَّيْتَكَ لَأَمَلِي
 وَقَدْ سَأَفِي لَيْتَكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدٌ عَكَفْتُ هَيْبَتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطْتُ
 رَغْبَتِي وَلكَ خَالِصَ رَجَائِي وَخَوْفِي بِكَ أَنْتَ مَحَبَّتِي وَاللَّيْتَكَ أَلْفَتُكَ بِسَيِّدِي
 بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي يَا مُوَلَايَ يَذْكُرُكَ عَاشِرَ قَلْبِي وَبَيْنَا جَانِكَ بَرَدْتُ
 أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّي يَا مُوَلَايَ وَيَا مُوَلَايَ وَيَا مُنْتَهَى سُؤْلِ فَرَفِيقِي بَيْنِي وَبَيْنَ دُنْيَايَ الْمَانِعِ
 لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ لِقَدِيرِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَعَظِيمِ الطَّعْمِ مِنْكَ الْبَيْتِ
 أَوْجِبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ
 الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِبَادُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 إِلَهِي أَرْجُوهُ إِذَا انْفَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلُّ عَن جَوَابِكَ لِسَانِي وَطَاشَرْتُ عِنْدَ سُؤَالِكَ يَا بَاهِ
 لِي يَا عَظِيمَ رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فِاقَتِي وَلَا تَزِدْ لِي حِمْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقِيلَهُ
 صَبْرِي أَعْطِنِي لِفَقْرِي وَأَرْجُوهُ لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَمُعَوَّلِي وَرَجَائِي
 وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي وَفِي فِئَاتِكَ أَنْظِرْ حَلِي وَبِحُجُودِكَ أَقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكِرْمَتِكَ
 أَسْتَفِجْ دُعَائِي وَوَلَدَيْكَ أَرْجُو فِاقَتِي وَفِي فِئَاتِكَ أَجْبِرْ عَيْلَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ
 عَفْوِكَ قِيَامِي إِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعْ بَصَرِي إِلَى مَعْرُوفِكَ أَدِيرْ نَظْرِي فَلَا
 تُخَيِّرْ قَلْبِي بَالْتِئَارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تُسْكِنِي الْهَارِبَةَ فَإِنَّكَ قَرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي
 لِأَنَّكَ بَطْنِي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ يُقِينِي وَلَا تُخَيِّرْ مَنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَاقِلُ
 بِفَقْرِي إِلَهِي إِنْ كَانَ قَدَرْنَا أَجَلِي لَمْ يُفَرِّقْ بَيْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَطَدَّ جَعَلْتُكَ لِأَعْرَافِ الْبَيْتِ
 بَيْنَ نَبِيٍّ سَأَلُ عَلَى إِلَهِي إِنْ عَفَوْتُكَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتُكَ فَمَنْ أَعْدَلُ
 مِنْكَ فِي الْحُكْمِ أَرْحَمُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا عَرَبِيٍّ وَعِنْدَ الْمَوْتِ كَرِيمِي وَفِي الْآخِرَةِ وَحَدَّثِي
 وَفِي اللَّحْدِ وَخَشْتِي إِذَا نُسِرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذَلِكَ مَوْقِفِي وَأَغْفِرْ لِي مَا خِيفَ

لا فؤاد الا بالله وصل
 الله رضى على محمد النبي وعلى
 اهل بيته وجميع المسلمين
 والذين حتى رضى الله
 وبندهم معتبر ان حضر الامام
 رضا عليه السلام فقولوا
 ان اصحاب حضرت رسول
 الله عليه واله نامه را با نواف
 وخدمت انحضرت اوردند
 حضرت فرمودند اگر ندانند
 همه اصحاب را بنام خود بنویسند
 وبنام برآمدند و فرمودند این نامه
 است که بوشع بن قون و
 موسی بن علی بن نوحه است
 مضمون نامه این بود
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بدرسته بنده کار شما
 بنام دُرُوت و مهرا بان
 بدرسته

دُعَاءِ أَبِي حَنِزَةَ ثَمَالِي (۱۹۶)

اعْطِي اعْطِي سُؤْلِ فِي نَفْسِي وَآمَلِي وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي أَهْلِي خُرَانِي وَأَخْوَانِي فِيكَ
 وَأَرْغِدْ عَيْنِي وَأَطْمَئِنَّ قَلْبِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَطْلَقِ عُمُرِهِ وَحَسَنَاتِ
 عَمَلِهِ وَأَتَمِّمْتَ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَحْبَبْتَهُ حُبَّ طَيْبَةٍ فِي أَرْوَامِ
 السُّرُورِ وَاسْبِغِ الْكِرَامَةَ وَأَفْرِ الْعَيْشَ فَتَكُ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 غَيْرُكَ اللَّهُمَّ خَصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي أَمَلِ
 النَّبْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا مَنَعَةً وَلَا إِشْرًا وَلَا بَطْرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ
 اللَّهُمَّ اعْطِنِي لِسْعَةً فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنُ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ فِي
 الْوَالِدِ وَالْمَقَامِ فِي نِعْمِكَ عِنْدَكَ وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي
 الدِّينِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا
 اسْتَعْرَفْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفِرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَنُقِرَّهُ
 فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْزَلْتَهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
 وَعَافِيَةٌ تُبْرِئُهَا وَيَلْبَسُهَا وَتُدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تُقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَقْبَلُهَا وَتَقْبَلُهَا
 وَأَرْزُقْنِي حَيْثُ يَبْتَغِيكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَأَرْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا
 مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَاتِي لِأَسْوَأِ وَأَقْضِ عَنِّي الْمَدِينِ وَالْفَلَاحِ
 حَتَّى لَا آتَانِي شَيْءٌ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِأَنْعَامِ وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَخَشَائِدِي وَالْأَشْرَارِ
 عَلَيَّ وَأَنْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَفْرِ عَيْنِي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَ
 عَجْرًا وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي وَكَفَيْتِي شَرَّ
 الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْ لِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجِرْنِي
 مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَرَزِقْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِفَضْلِكَ
 وَاجْعَلْنِي بِأَوْلِيائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ

در هر روز بگوید این دعا را در هر روز
 لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 ان شاء الله تعالى
 ما نندرزید که از خدا رخصت
 شود و خدا دفع کند از او مشقتها
 نوع بلا را که از جمله افعال بد است
 در هر روز بگوید و در هر روز بگوید
 و حفظ کند مضاد هر دردی که
 موکل گرداند که در آن وقت
 نماید و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که هر روز در هر روز
 در دنیا بگوید و هر که هر روز در دنیا
 در دنیا بگوید سبحان الله و
 الله أكبر و حفظ کند این دعا را
 و این دعا را هر که هر روز در دنیا
 در دنیا بگوید سبحان الله و
 الله أكبر و حفظ کند این دعا را

اربعه هر روز

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ رَبِّ سَيِّدِي
 وَعِزَّتِي وَجَلَالِكَ لَنْ طَالِبَتْنِي بِذُنُوبِي لِأَطَالِبَتِكَ بِعَفْوِكَ وَلَنْ طَالِبَتْنِي
 بِلُؤْمِي لِأَطَالِبَتِكَ بِكَرَمِكَ وَلَنْ أَدْخَلَتْنِي النَّارَ لِأَخْبَرَنَ أَهْلَ النَّارِ بِحُجَّتِكَ
 اللَّهُمَّ رَبِّ سَيِّدِي إِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِنِّي مَنْ يَفْرَعُ الْمُدُورِينَ
 وَإِنْ كُنْتَ لَا تَكْرُمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فِيمَنْ يَتَّبِعُكَ الْمُسْتَوُونَ اللَّهُمَّ إِنْ
 أَدْخَلَتْنِي النَّارَ فَيَفِي ذَلِكَ سُرُودُكَ وَإِنْ أَدْخَلَتْنِي الْجَنَّةَ فَيَفِي ذَلِكَ سُرُودُ
 نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورِي بِكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عِدْوِكَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي جُبَالِكَ وَخَشْيَةَ مِنْكَ وَتَصُدِّقَ بِقَابِكَ بِلِيَّاتِي وَإِيمَانًا
 بِكَ وَفِرْفَامِينَكَ وَتَوْفَاقِيكَ بِإِذَا الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ حَيْثُ إِلَيَّ لِقَائِكَ وَأَعِزِّي
 لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقِيقِي صَالِحٍ مَنْ
 مَضَىٰ وَاجْعَلْهُ مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَاعِنِّي عَلَىٰ نَفْسِي مَا
 تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَاجْعَلْ عَمَلِي بِأَحْسَنِ مَا جَعَلَ تَوَالِي مِنْهُ الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ وَاعِنِّي عَلَىٰ صَالِحٍ مَا أَعْطَيْتَنِي وَتَبَتَّنِي يَا رَبِّ وَلَا تَزِدْنِي فِي سُوءِ سُنْفَنِي
 مِنْهُ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَجْبِبْ
 مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَقَّفِي ذَاتُوقِيَّتِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْرُقْ قَلْبِي
 مِنَ الرِّبَا وَالشَّكِّ وَالْتِمَاحِ فِي دِينِكَ حَتَّىٰ يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي
 بِصَبْرٍ فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حِكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَعْدًا
 بِحُجْرَتِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَبَيْضَ وَجْهِ نُبُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَقَّفِي فِي
 سَبِيلِكَ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الْكَيْلِ وَالْفَيْلِ وَالْهَيْمِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْفُسُوقِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَقْرِ

که هر روز سه مرتبه بخواند
 بخواند مستحقا ای چهار هزار بار
 کثیره اولیایا میزند و او را از
 ننگ از مرگ و فشار قبر و سوزن
 قول قیامت نجات دهد و آن
 شیطان و لشکرها را مخصوصا
 کند و فرشتگان را شود و هم
 و شش و ابل که در اجازت دعا
 آعدت و لکل قول لا اله
 الا الله و لکل قسم و تحم
 شاء الله و لکل نعمه انعم الله
 و لکل رجا و التکریم و الله
 لکل اعجب و انعم الله
 و لکل نیکت تنفس الله
 و لکل نصیبه انان الله و انان
 انبه و اجوت و لکل ضعیف
 حتی الله و لکل قضاء و قایه
 توکت علی الله و لکل غافل
 اعطیت

اعمال سحرهای فایده مینا (۱۹۸)

وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشَ بِأَظْهَرِهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَنْفَعُ
 وَبَطَّنَ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ
 عَلَى نَفْسِي وَرَبِّي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَخِيرُ لِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَحَدٌ مِنْ دُونِكَ مُلْهِدًا فَلَا
 تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَزِدْ نِي بِهَلَاكَةٍ وَلَا تَزِدْ نِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ
 تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ ذِكْرِي أَرْفَعْ دَرَجَتِي فَحَطَّ وَزِدْ لِي لَأَنْذِرُكَ بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ
 ثَوَابَ تَجَلِّيَّ فِي ثَوَابِ مَنْطِقِي وَثَوَابِ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ
 مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْ نِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّ لِي لَبَّكَ وَارِغِبْ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ
 أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ أَنْ نَعْفُو عَنْ ظَلَمَاتِنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى
 بِنُصْرَتِكَ مِنَّا وَأَمْرُنَا أَنْ لَا تَزِدَّ سَائِلًا مِنْ آبَائِنَا وَقَدْ جُنْتُكَ سَائِلًا فَلَا تَزِدْ نِي لِي
 بِقِصْلِهِ حَاجَتِي وَأَمْرُنَا بِالْأَخْيَارِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاءُكَ فَاعْفُ
 رِقَابَتَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُفْرَعِي عِنْدَ كُرْبِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي لَبَّكَ فَرِحْتُ وَ
 بِكَ اسْتَعَيْتُ وَلَذْتُ لَا أَلُوذُ بِإِيوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ لَفْرَجِ الْإِيمَانِ فَاعْفُ عَنِّي وَقَبِّحْ
 عَنِّي يَا مَنْ يَفُكُ الْأَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَبِيرِ أِقْبَلْ مِنِّي لِبَسِيرٍ وَاعْفُ عَنِّي لِكَبِيرِ إِنَّكَ
 أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَيُّهَا نَابِئُ سِرِّهِ قَلْبِي وَيَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ
 أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِي مِنَ الْعَيْنِ مَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 نَجْمِ دُنْبَرِ شَيْخِ فَرُوزِ كَهْدَرِ عِلْمِ دَعَايَا سَجْوَاتِي يَا عَدَدَتِي فِي كُرْبِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَاقِعِي
 فِي نَعْمَتِي وَيَا غَايِبِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ الشَّارِعُ عَوْرَتِي وَالْمُؤَمِّنُ رَوْعِي وَالْمُقْبِلُ عَشْرَتِي
 فَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ الذَّلِيلِ فِي النَّارِ
 يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا مَنْ يُعْطِي

وكل طاعة وخصيصة لا
 اول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 در فرجه وگفتی واین بابونه
 منبر از خص صادق علیه السلام
 روایت کرده اند که هر که هر روز
 ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی
 همه چیزها را بخشنده و راه
 او ببرد و محو فرمایند زاده
 همه چیزها را بپوشد و همه
 چیزها را در درجه در بهشت برآرد
 او را شریطان و ظالمان
 و مصروف نشود و در او خصله
 باو نکند گناه کبیره و در او
 دیگر جهان باشد که در او زود
 مرتبه قرآن ختم کرده باشد
 و خدا در بهشت خانه برآورد
 تا کند و در روایت این بابونه
 ده بار این دعا

اعمال سحرهای ماه رمضان

(ادعیه هر روز)

مَنْ سَأَلَ تَحْتَمِينَهُ وَرَحْمَةً وَبَبَدِي بِالْخَيْرِ مِنْ لِرَبِّ سَأَلَهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَمًا
 بِكَرَمِكَ الدَّائِرُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي سَخَةً وَاسِعَةً جَامِعَةً أَبْلُغُ بِهَا
 خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا بَدَأْتَ إِلَيْكَ مِنْهُ فَرَعَدْتُ فِيهِ
 وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ آوَدْتُ بِهِ وَجَهَكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَن ظُلْمِي وَجُرْحِي بِحَبْلِكَ وَجُودِكَ يَا كَرِيمُ يَا مَنْ لَا يَجِبُ سَأَلُهُ
 وَلَا يَنْفَعُ نَائِلُهُ يَا مَنْ عَلَا فَلَاشِي فَوْقَهُ وَدَفَى فَلَاشِي دُونَهُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْيَمِّ يُوسَى اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ الشَّاعَةَ الشَّاعَةَ الشَّاعَةَ اللَّهُمَّ
 طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النِّفَاقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّبَايَةِ وَلِسَانِي مِنَ الْكِبَرِ عَنِّي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ
 خَائِفَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تَخْفَى الصُّدُورِ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُتَجَرِّبِ
 بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُتَعَبِّ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَذَا
 مَقَامُ مَنْ بَوَّأَ لَكَ بِحَبْلِي تَعْرِيفُ بِيَدَيْهِ بِنُوبِ الْأَيَّةِ هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا
 مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُتَجَرِّبِ هَذَا مَقَامُ الْخَرُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْمُتَوَمِّرِ الْمَهْمُومِ هَذَا مَقَامُ
 الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هَذَا مَقَامُ الْمُتَوَجِّعِ الْفَرِحِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ لِدُنْيَاهِ غَاوِرًا
 غَيْرَكَ وَلَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّبًا إِلَّا أَنْتَ وَلَا لِطَيْمِهِ مُقَرِّبًا إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ لَا
 تُخْرِقْ وَجْهِي يَا نَارَ بَعْدَ سُجُودِي لَكَ وَتَعْفِيرِي بِغَيْرِي مِنْ مَنِي عَيْنِكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَ
 الْمَنُ وَالْفَضْلُ عَلَى أَرْحَمِ أَيْ رَبِّي أَيْ رَبِّي (بگوید تا آنکه نفس قطع شود) ضَعْفِي وَ
 فَلَا حِيلَ لِي وَرِقَّةَ جِلْدِي وَبَدَدَ أَوْصَالِي وَنَائِرُ لِحْيِي وَجَنِي وَجَسَدِي وَوَحْدَتِي وَ
 وَخَشْيِي فِي قَبْرِي وَجَنَّتِي مِنْ صَنِيعِ الْبَلَاءِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ قَرَّةَ الْعَيْنِ وَالْأَعْيُنِ ط
 يَوْمَ الْحَسْرِ وَالنَّدَامَةِ بَيْضَ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُ الْوُجُوهُ أَيْ مِنْ الْفَرَعِ الْأَكْبَرِ
 أَسْأَلُكَ الْبَشَرِي يَوْمَ تُقَلِّبُ الْقُلُوبَ وَالْأَبْصَارَ وَالْبَشَرُ عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا

آنست که آن لا اله الا الله
 و خدا را شریک له اله او
 احد صمد از یکتا ضایع
 و لا اولدا و در توان الاعمال
 و خاص و کاف از خصم حاد
 علیها و انیکر اند که خصم
 ری و فرود که هر روز بگوید
 سحر بگوید لا اله الا الله
 خفا خفا لا اله الا الله
 ایمانا و تصد بقالا لا اله الا
 الله عبودتیا و رقا خضع
 و رخصت نور ازا و نکر زاندا
 تا داخل شد کرد ندا و را
 و در خاص از خصم رسول
 و انیکر دست که هر روز
 صد مرتبه بخوان الله بگوید
 سحر باشد از صد شریک
 کعبه را بگردن و هر که صد مرتبه
 آنست که بگوید سحر باشد
 از صد نبد

اعمال بحرها في رمضان

الحمد لله الذي آرجوه عوناً في جنوبي وأعدّه ذخراً ليوم فاقني الحمد لله الذي
 أدعوه ولا أزعو غيره ولو دعوت غيره لخبب دعائي الحمد لله الذي آرجوه
 ولا أرجو غيره ولو رجوت غيره لأخلف رجائي الحمد لله المنعم المحسن المحل
 المفضل ذي الجلال والاکرام وبت كل نعمه وصلاح كل حسنة ومثني كل
 رغبة وفاضي كل حاجة اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني البقيا وحسن
 الظن بك وأثبت رجائك في قلبي واقطع رجائي عن سواك حتى لا أرجو غيرك
 ولا أتق إلا بك بالطيف المائتة الطف في جميع أحوالي ما تحب وترضى بإرث
 اتني ضعيف على النار فلا تعدني بالنار بإرث ارحم دعائي ونصرتي في خوف وذلة
 ومسكنتي ونعويدني بملوئدي إرث اتني ضعيف عن طلب الدنيا وأنت ولي
 كره أسئلك بإرث بقولك على ذلك وقد ريك علبه وغيناك عنه و
 حاجتي ليه أن تزقني في عايم هذا أو شهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه
 وزقاتي مني به عن تكلف فافه أهدى الناس من رزقك الحلال الطيب أي رب
 منك أطلب واليه أرتعب وإياك أرجو وأنت أهل ذلك لا أرجو غيرك
 ولا أتق إلا بك بإرث الراحمين أي رب ظلت نفسي فاغفر لي وارحمني وعافني
 بأسمع كل صوت وبأجامع كل فوب وبأباري النفوس بعد الموت بأمن لا تشأ
 الظلمات ولا تشبهه علبه الأصوات ولا تشغله شئ عن شئ أعط محمد آمل
 الله علبه وإليه أفضل ما أسئلك وأفضل ما أسئلك له وأفضل ما أسئلك
 له إلى يوم القيمة وهب لي العافية حتى تهتني المعيشة وأخيم لي خبر حتى لا
 نصرتي لذنوب اللهم رضى عاقمت لي حتى لا أسئلك أحد أسئلك اللهم صل
 على محمد وآل محمد وأنفع لي خزان رحمتك وارحمي رحمة لا تعدني بعد ما

کردن در هر کسند مرتبه بگوید
 الله أكبر هجرتين يا شادان الله صد
 اسب بارزين و بجاورد در راه خدا
 بفرست در هر کسند مرتبه لاله
 لا اله الا الله بگوید کی از او عیش
 نگوید و بیانش مگر کسیک بیست
 بگوید و غیب نماند در او ایست
 کرد است که در بی سراسر این عالم
 بود روزگار در هر کسند مرتبه
 میجویم حال خود را در هر کسند مرتبه
 اگر عملها مرا بپندیده باشی در هر
 از این اعمال بیارکم و الا این
 از من که تو بکنم خطا املا
 نبرد او فرستاد گفت ترا نزد
 خدا هیچ عمل خیر نیست گفت
 زود در کار ایجاد بمانم چه چیز
 ملک گفت هر کار خیر هر کسند
 بر من خبر میدارم و بخوانم
 مردم تو را اینک
 مانده

اعمال سحرهای ما رمضان

از عین هر روز

أبدًا في الدنيا والآخرة وأزقني من فضلك الواسع رزقا حلالا لطيبا لا تقفر في
 إلى أحد بعدك سواك تريدني بك شكرا وألئك فاقة وفقرا وبك عن سواك
 غنا وتعففا يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا مملوك يا مفضل يا مفضل يا مفضل يا مفضل
 والحمد لله وكفى المهتم كله واقض لي بالحسنى وبارك لي في جميع أمور واقض لي جميع
 حاجتي اللهم تيسر لي ما أخاف تعسيره فإن تيسر ما أخاف تعسيره عليك سهلا
 يسرا وسهلا في ما أخاف خروجه وتيسر عني ما أخاف ضيقه وكف عني ما أخاف
 قهرا وأصرف عني ما أخاف بليتته يا أرحم الراحمين اللهم افلا قلبى جبالك و
 خبائيتك وتصديقالك وإيمانك وفرقانك وثوقالك يا ذا الجلال
 والأكرام اللهم إن لك حقوقا تصدق بها علي وللناس قبلي نبيات فحماها
 عني وقد أوجبت لكل ضيف فرجى أنا ضيفك فاجعل قرأى اللبلة الجنة يا
 وهاب الجنة يا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا بك اللهم اجعل دعاي ادرين
 دعاي محرابك ودراقبالك يا مفرج عني عند كربى ويا غوثى عند شدتى لى لك فرجى
 وبك استغث وبك لذت لا الود يوالك ولا اطلب لفرج الا منك فاعف
 وفرج عني يا من يقبل البير ويعفو عن الكبير اقبل منى البير واعف عني الكبير
 انك انت الغفور الرحيم اللهم انى استلكت ايمانا بنا شريدا قلبى وبينا حتى اعلم
 انه لن يصيبنى الا ما كتبت لى ورضيت من العيش ما قدمت لى يا ارحم الراحمين
 يا عددى فى كربى ويا صاحي فى شدتى ويا وليى فى يعنى ويا غايبى فى رغبى انت
 السار عورتى والامن روعى والمقبل عثرى فاعف لى خطيئى يا ارحم الراحمين
 اللهم يجوز ان تيسر اذ اقبالك سبحان من يعلم جوارح القلوب سبحان من يحصى

وینبکی یاد کن کنون ثواب
 تو همان است که خود بر او عمل
 خود را خشنود این سخن بر جا بیاورد
 چون آمد و بخشود و الا ان شد
 پس بار بگو ملک آمد و گفت حق
 تعالی میفرماید که الخ خود را از
 من بخشود بعد از این هر روز زبده
 هر یک از گهای بدن خود تصدق
 بکن گفت چگونه تو از خیرین
 کار بکنم فرمود که هر روز
 سجده شکر مرتب بعد از نماز
 بدن خود بگو سبحان الله و الله
 لله ولا اله الا الله والله اعلم
 آکبر ولا حول ولا قوة الا
 بالله گفت برود کار از انرا
 بفرما فرمود اگر زیاد بگوئی
 ثواب بیشتر است و کثرت
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه
 السلام که هر روز بعد از نماز
 هر روز بعد از نماز
 هر روز بعد از نماز

اعمال روزه ماه رمضان (۲۰۲)

الذنوب سبحان من لا يخفى عليه خافية في السموات والارضين سبحان الرب
 الودود سبحان الفرد الوتر سبحان العظيم الاعظم سبحان من لا يعذب على اهل
 مملكته سبحان من لا يؤاخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الحسان
 المثان سبحان الرؤف الرحيم سبحان الجبار الجواد سبحان الكريم الحليم سبحان
 البصير العليم سبحان البصير الواسع سبحان الله على اقبال النهار سبحان الله على
 ادبار النهار سبحان الله على ادبار الليل واقبال النهار وله الحمد والمجد و
 العظمة والكبرياء مع كل نفس وكل طرفه عين وكل لغة سبوق في عليه سبحانك
 ميلا ما احصى كتابك سبحانك زنة عرشك سبحانك سبحانك سبحانك
 وبتا نكه علماء فرموده اند كه اگر شب روزه را بعد از سحر يكصد هتراه و از اول شب تا باختر شب
 نيت ميتوان كرد و همينكه ميدانند و قصد دارد كه فردا از براي خدا روزه ميگيرد و امساك از فطرات
 ميكند بس است و شايسته است كه در سحرها نماند شب را ترك نكند و هتجد بعمل آورد

يكصد هزار مرتبه سبحان رب العالمين
 كه بر اعلى كل حال بر او است
 ديگر از آن حضرت منقول است
 هر كه در روز ماه مبارك رمضان
 چهار صد مرتبه سبحان الله
 اين دعا بخواند
 خدا علم بيار
 تا مال بيار
 او را كرامت فرمايد
 اين دعا را در وقت
 اول وقت نماز صبح
 بخواند
 الله لا اله الا هو
 القوم والامن الرحمن
 السموات والارضين
 ظلى وجنى ولسرى على
 تقى و اتوب اليك ورجع
 طوبى وديكران روايت کرده اند
 كه شصت مرتبه بخواند
 بخواند اللهم انى اشك
 بغير وجهك الذى خلق
 ابائى الكرم و

فصل في اعمال روزه ماه رمضان است

وان چند چيز است اول بخواند هر روز اين دعا تا كه شمع و سبند نفل كرده اند اللهم هذا شهر
 رمضان الذى انزلت فيه القران مدد للناس و بينات من الهدى والفرقان و
 هذا شهر الصيام و هذا شهر الصيام و هذا شهر الانابة و هذا شهر التوبة و هذا
 شهر المغفرة و الرحمة و هذا شهر العفو من النار و الفوز بالجنة و هذا شهر فيه
 ليلة القدر التى هي خير من الف شهر اللهم فصل على محمد و آل محمد و اعني على
 صيامه و قيامه و سئله لى و سلمنى فيه و اعني عليه بافضل عونك و وفقنى
 فيه لاطاعتك و طاعة رسولك و اوليائك صلى الله عليهم و قرعنى فيه لعبادتك
 و دعائك و بلاؤك كتابك و اعظم لي فيه البركة و احسن لي فيه العافية و اصبح
 فيه بدنى و اوسع فيه رزقى و اكفى فيه ما احتجني انتجيب فيه دعائى و

﴿أَعْمَالٌ يُرْزَقُهَا تَارُ مِصْرَانِ﴾

اربعه هر روز

يُغْفِرُ فِيهِ رَجَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذِيبْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ وَالْكَسَلَ
وَالسَّامَةَ وَالْفَرْغَةَ وَالْفَسْوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْعَرَّةَ وَجَنِبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَالْأَسْفَامَ وَالظُّمُورَ
وَالْأَحْزَانَ وَالْأَغْرَاضَ وَالْأَمْرَاضَ وَالنَّحْطَابَ وَالذَّنُوبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي فِيهِ التَّوَهُُّ وَالْفَنَاءَ
وَالجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالنَّعَبَ وَالْعِنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَهَمَزِهِ وَوَلْنِهِ وَنَفْسِهِ وَفَجْهِهِ وَوَسْوَاسِهِ وَ
تَشْيِطِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَجَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَأَمَانِيهِ وَغُرُوبِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشُرَكَاءِهِ وَأَعْرَافِهِ
وَأَبْنَاءِ أَشْيَاعِهِ وَأَوْلِيَاءِهِ وَشُرَكَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَرْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ اسْتِحْكَالَ مَا بَرَضْتِ عَنِّي
صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَأِيمَانًا وَيَقِينًا ثُمَّ نَقَبْتُ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَبِيرَةِ وَالْإِحْسَانِ
الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْإِفْتِيَاءَ
وَالْفُؤَادَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ وَالخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ
وَالنَّضْرَةَ وَالنَّخْوَةَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ
وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُنْجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ بَيْتِي مِنْ
ذَلِكَ بَعْرَضٍ وَلَا مَرَضٍ وَلَا لَيْمٍ وَلَا نَيْمٍ وَلَا سَفِيمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا لِسَانٍ بَلْ
بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحْفِظِ لَكَ وَفِيكَ وَالتَّرْعَايَةِ لِجَفَّتِكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْسِمُ لِي فِيهِ بِفَضْلِ
مَا قَسِمْتَهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَعْطَى أَوْلِيَاءَكَ الْمُفْرَبِينَ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحْيَاتِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْعَافَاةِ وَالْعَيْشِ مِنَ النَّارِ وَالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ

يُنِيرُ وَيُهَيِّجُ الْفُتُوورِ
الَّذِي شَرَفَتْ بِهِ السَّمَوَاتِ
وَأَنْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتِ وَ
صَلِّ عَلَيْهِ أَمْرًا لِأَوْلِيَاءِ
الْآخِرِينَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالَّذِينَ وَأَنْ تَصَلِّيَ لِي شَاكِرًا
كَلِمَةً وَكَفَعْنِي أَنْضَرَاتِهَا
عَنْ يَأْقُوعِهَا وَأَنْ يَكْرُدَّهَا
كَمَا كَرِهَتْ رُؤْيَا بَدِيعِهَا
حَقَّقَا لِي أُمُورَ دُنْيَا وَآخِرَاتِهَا
كَلِمَاتٍ كُنْتُ بِنَيْمِ الْفَلْحِ
اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
إِنَّكَ أَنْشَأْتَ خَيْرَ أُمُورٍ
كَلِمَاتٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِهَا
وَبِضَارِهَا وَبِكُرْدِهَا
كَمَا كَرِهَتْ رُؤْيَا بَدِيعِهَا
مَنْعَمِينَ بِأُمُورِ دُنْيَا وَآخِرَاتِهَا
أَوْ كَلِمَاتٍ تُشَوِّرُ

اعمال من زيارتها رمضان

نماز اعرابي

وَأَرْسَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا بِأَمَوْضِعِ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَبِأَمْتِنِي حَاجَةِ
 الرَّاعِيِينَ وَبِإِعْيَابِ الْمُتَعَبِّينَ وَبِإِحْيَاءِ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَبِإِتْلَاجِ الْهَارِجِينَ
 وَبِإَصْرَاجِ الْمُتَضَرِّجِينَ وَبِإِرْتِاقِ الْمُتَضَعِّفِينَ وَبِإِكَاثِفِ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ
 بِإِفَارِجِ قَمِ الْمَهْمُوبِينَ وَبِإِكَاثِفِ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَ
 جُورِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا
 غَيْرُكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفِرْ لِي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي
 وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَوَالِدِي وَوَالِدَتِي وَأَهْلِ بَيْتِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ
 الْخَفِيرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِأَسْتِدْيِ وَلَا تَزِدْ دُعَائِي وَلَا يَدِي إِلَى الْخَيْرِ حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ
 بِي وَتَنْجِيَّ بِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَرِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَتَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
 وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 نَزْلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَمْرِي فِي
 السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ السُّعْدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَخْفُورَةً وَإِنْ
 هَبَّ لِي بَيْضًا نَبَّاشِرِيهِ قَلْبِي بِإِيمَانِي لِأَثُوبَةِ شَيْءٍ وَرَضِي عَمَّا قَسَمْتَ لِي وَإِنِّي فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَفِي عَذَابِ النَّارِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ نَزْلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا فَخَرِّبْنِي لِي ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
 شُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ يَا صَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِحَمْدِي وَلَا تَزِرْ عَنِّيهِ

بند بنظاوس در مجال الاشبوح
 از شيخ للعكر بن نفلكره كاد
 بنده و از زيد بن ثابت رواه
 كرده كه گفت من از ابي زبير
 بخداي مخصوص رسالت نباهت ايشان
 بخداي خود و مادرم سلامي رواه
 و گفت پدر و مادرم سلامي رواه
 با رسول الله ماد را ياد به من
 و در روز قضاة و نبوت انهم
 جمع نماز جمع حاضر شوين
 دلاكت كن نماز بعلك چون انرا
 بخاوردم فضلك نماز جمع
 در نماز و چون با صل و قبل خود
 بر كرم ايشان از انبيا موز خود
 قيو ك چون روز بلبند شور
 در كفت نماز كن در كفت
 اول بعد از بعد هفت مرتبه
 اعوذ بربا لقلوب و در كفت
 دوم بعد از بعد هفت مرتبه
 اعوذ بربا لقلوب
 جوان

اعمال و فضائل رمضان

نمازهای مستحب

و تُوذِي عَمَى مَا تَقَى وَ دَبِي اَمِين رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ مِنْ اَشْرَفِ رَجَا وَ خَيْرِ جَاوَارِدٍ
 مِنْ حَيْثُ اَخْتَبْتُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا اَخْتَبُ وَ اَخْرُسْنِيْ مِنْ حَيْثُ اَخْرُسُ وَ مِنْ
 حَيْثُ لَا اَخْرُسُ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّ كَثِيْرًا رَدِيْمًا وَ مَرْمُوْدَةً اَنْدِ مَبْنُوَانِيْ اِنْ
 شِجَارًا زَادَ مَرْمُوْدَةً رَمَضَانَ اَزْاْوَلْ مَا بَاخِرُوْا اِنْ رَهْ جَزَاءُكَ هَرَجُوْا اِنْ مَشَقَلْ مَرْمُوْدَةُ نُبْحَانَ
 اَللّٰهِ ۱ نُبْحَانَ اَللّٰهِ بَارِي النَّبِيِّ نُبْحَانَ اَللّٰهِ الْمُصَوِّرِ نُبْحَانَ اَللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
 كُلِّهَا نُبْحَانَ اَللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّوْرِ نُبْحَانَ اَللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوِيِّ نُبْحَانَ
 اَللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ نُبْحَانَ اَللّٰهِ خَالِقِ مَا بَرِيْ وَ مَا لَا بَرِيْ نُبْحَانَ اَللّٰهِ يَدَادِ كَلِمَاتِهِ
 نُبْحَانَ اَللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ نُبْحَانَ اَللّٰهِ التَّمِيْعِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ
 مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتُ سَبْعِ اَرْضِيْنَ وَ يَسْمَعُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ يَسْمَعُ
 الْاٰنِيْنَ وَ الشُّكُوْى وَ يَسْمَعُ السِّيْرَ وَ اَخْفَى وَ يَسْمَعُ وَاٰلِ اَصْحَابِ الصُّدُوْرِ وَ لَا يَصْمُ سَمْعُهُ
 صَوْتٌ ۲ نُبْحَانَ اَللّٰهِ بَارِي النَّبِيِّ نُبْحَانَ اَللّٰهِ الْمُصَوِّرِ نُبْحَانَ اَللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
 كُلِّهَا نُبْحَانَ اَللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّوْرِ نُبْحَانَ اَللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوِيِّ
 نُبْحَانَ اَللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ نُبْحَانَ اَللّٰهِ خَالِقِ مَا بَرِيْ وَ مَا لَا بَرِيْ نُبْحَانَ اَللّٰهِ يَدَادِ
 كَلِمَاتِهِ نُبْحَانَ اَللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ نُبْحَانَ اَللّٰهِ الْبَصِيْرِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ
 يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتُ سَبْعِ اَرْضِيْنَ وَ يَبْصُرُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ لَا تُدْرِكُ
 الْاَبْصَارُ وَ هُوَ يَدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ لَا تُغْنِيْ بَصَرُهُ الظُّلْمَةُ وَ
 لَا يَسْتَرُ مِنْهُ دِيْمِرٌ وَ لَا بُوَارِيْ مِنْهُ جِدَارٌ وَ لَا يَغِيْبُ عَنْهُ بَرٌّ وَ لَا يَخْفَى وَلَا يَكُنْ مِنْهُ
 جَبَلٌ مَا فِيْ اَصْلِهِ وَ لَا قَلْبٌ مَا فِيْهِ وَ لَا حَبٌّ مَا فِيْ قَلْبِهِ وَ لَا يَسْتَرُ مِنْهُ صَغِيْرٌ
 وَ لَا كَبِيْرٌ وَ لَا يَسْتَخْفِيْ مِنْهُ صَغِيْرٌ لِصِغَرِهِ وَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِيْ الْاَرْضِ وَ لَا فِي
 السَّمَاءِ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ
 بِاللَّهِ سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ
 وَ خَيْرِهِ لِيْ يَسْتَجِيبَ لِحَاجَتِيْ خُوْدًا
 مِنْ رَمَضَانَ مَرْمُوْدَةً
 وَ لَا تَوَدُّ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
 وَ كَبُوْا نُبْحَانَ اَللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
 اَلْكُوْبُ لِيْ يَخْتَصُّ فَيُوْدِعُنِيْ
 خَلَدًا وَ نَدِيْكِيْ مَلِكًا رَافِعًا فَرَسًا
 سَوِيْدًا كَرِيْمًا مِنْ مَوْجِيْنِ كَرِيْمٍ
 نَمَازًا رَكِيْعًا وَ رَدًّا وَ رَجْعًا مِنْ نَمَازِيْنِ
 هَيْتُ زَابِرًا اَوْ زَابِرًا خَيْرًا
 خَيْرًا مَا كَانَتْ هَاتِيْنِ وَ كَمَا هَانَ بَدِيْنِ
 وَ مَا دَرَسْتَ مِنْ رِيْدِيْ شُوْدَ وَ عَطَا فَرَاغًا
 خَلَقَ اَبْوَابَ هَرَمٍ نَمَازًا كَرِيْمًا
 اِبْنُ رُوْدُودٍ وَ تَمَهَّلْ سَلَامًا
 وَ يُوْبِيْلُ اَزْبَلِكِ اَوْ اَجْرِيْ كِيْمُوْنِ
 كَرُوْدُ نَمَازًا كَرِيْمًا وَ رَابِعِيْنَ رُوْدُ
 رُوْدُودِيْ وَ مَغْرِبًا عَالِمًا وَ خَلَقَ
 اَوْ عَطَا فَرَاغًا بَدِيْمًا

﴿ اَعْمَالُ رَزَقِهَا مَا رَمَضَانَ ﴾ (٢٠٨)

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بُحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا
 سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا يَبْرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُثَبِّتُ السَّمَابَ لِيُقَالَ وَبِسْمِ الرَّعْدِ يُجَدُّ وَ
 الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ
 بَشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيَنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَةٍ وَيُنْثِقُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ
 وَيَقْطَعُ الْوَرْدَ يَعْلَمُ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَغْرِبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ
 السَّمِ بُحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا يَبْرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَجْعَلُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغْضُضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدُ
 وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُنْعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ
 الْفُؤَلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِنْ
 بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي
 الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تُغْضُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُفْرِغُ الْأَرْحَامَ وَمَا يَشَاءُ إِلَى آجَلٍ مُسَمًّى هـ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ بُحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
 اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا يَبْرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ بُنُوِي الْمُلْكِ مَنْ يَشَاءُ وَيَنْزِعُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ

نمونه و هر کس که شبانه باشد
 مؤمنان بدانند که شیطان در مجلس
 نماز نماز را فکوره و کفره و کفره
 در روایت ایشان در علم مذکور
 نیست بلکه فرموده چون نماز
 شد از نماز بگو سُبْحَانَ اللَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ الْكَبِيرِ وَلَا تَحْمِلُ
 وَلَا تَغْضُضُ الْأَرْحَامَ
 هفتاد مرتبه نمازها مَدِينَة
 رَدِّ بَشَرِ الْأَنْفُسِ مِنْ عَيْنِ
 كَرَامَتِي وَرَدِّ رُجْعِهِ هُنَا
 رَكْعَتِ نَمَازِ بَكَّةَ الْأَرْضِ بِسْمِ اللَّهِ
 هُوَ وَرَكْعَتِ سَلَامِ كَوْبَكِي جَاهِدَا
 رَكْعَتِ الْأَرْهَابِ تَحْفِظُ رَسُولَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَلِمَةِ جَاهِدَا
 رَكْعَتِ دَهْرٍ رَاهِدَةٍ خُضِرَتْ
 فَاعْلَمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا وَرَدَّ
 رَدِّ شَيْءٍ جَاهِدَا رَكْعَتِ بَكَّةَ
 وَهَدِيَّةً خُضِرَتْ أَيْ الْأَرْضِ
 وَصَلَوَاتُ اللَّهِ

اعمال برزها ما رمضان

نماز هدیته

وَيُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ وَيُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَبْدَأُ بِكَ الْخَيْرَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوَجَّحُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَتُوَجَّحُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ تَخْرُجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَزُوقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ سُجَّانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُجَّانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُجَّانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ سُجَّانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُجَّانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُجَّانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ سُجَّانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُجَّانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُجَّانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ سُجَّانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُجَّانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُجَّانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْصِي مَدْحَتَهُ الْفَالِقُونَ وَلَا يَجْزِي بِالْآثَةِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُجَّانَهُ كَمَا أَثْنَىٰ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَلَا يَهْجُطُونَ شَيْءٌ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ سُجَّانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُجَّانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُجَّانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُجَّانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُجَّانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَىٰ وَمَا لَا يَرَىٰ سُجَّانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُجَّانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُجَّانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ

سلامه عليه گرداند و همچنین هر روز از هفتاد بار چهار رکعت بکند و هدیته مالک کند و در شب افغانا آنکه در روز پنجشنبه چهار رکعت کند و هدیته بر امام جعفر صادق علیه السلام گرداند و باز در روز جمعه هشت رکعت کند چهار رکعت از امدت بر خصم و سونخدا رکعت چهار رکعت دیگر هدیته حضرت فاطمه سلام الله علیها گرداند در روز شنبه چهار رکعت هدیته حضرت امام موسی علیه السلام کند و همچنین هر روز چهار رکعت بکند و هدیته بر مالک نماید بر شب بار در پنجشنبه چهار رکعت از هدیته امام جعفر الله فرجه گرداند و ما بین هر دو رکعت و رکعت از انها این دعا بخواند اللهم آت

(اعمال و رزهای رمضان)

اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مِنْ ظِلَّةِ الْاَلَمِ
 صَلِّ عَلَيَّ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ
 الْعَذَابِ عَلَيَّ مِنْ شَرِكِ فِي دَمِيهِ ^{ظلمت} اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ
 مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مِنْ شَرِكِ فِي دَمِيهِ اَللّهُمَّ صَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ الْعَذَابِ
 عَلَيَّ مِنْ ظِلَّةِ الْاَلَمِ ^{ظلمت} اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ
 مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مِنْ ظِلَّةِ الْاَلَمِ ^{ظلمت} اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ
 الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَضَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مِنْ ظِلَّةِ الْاَلَمِ
 صَلِّ عَلَيَّ الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاةِ وَغَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَعَجَلِ فَرْجِهِ
 اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْقَائِمِ وَالظَّاهِرِ اَبْنِي نَبِيِّكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ رُقَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَالْعَنَ مِنْ اَزْوَاجِ نَبِيِّكَ فِيهَا اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ اُمَّ كُلثُومَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنَ مَنْ
 اَزْوَاجِ نَبِيِّكَ فِيهَا اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ ذُرِّيَّةَ نَبِيِّكَ اَللّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي اَهْلِ
 بَيْتِهِ اَللّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ اَللّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصَارِهِمْ
 عَلَيَّ الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اَللّهُمَّ اطْلُبْ بَدَنِي خَلَامًا وَوَرِيثًا وَمَا نَهَيْتُمْ وَكَفَّ عَنَّا
 وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَأْسِ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اخْتَرْتَهَا
 اَنْتَ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا سُبْحَانَكَ مَنْ عَدَدَهُ وَمِكْوَنُهُ بِاَعْدَائِهِ فِي كَرْبِي وَبِاِ
 صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَبِاَوْلِيَّتِي فِي نِعْمَتِي وَبِاَغَايِبِي فِي رَغْبَتِي اَنْتَ الشَّارِعُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ
 رَوْعَتِي وَالْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَمِيكُوْبِ اَللّهُمَّ
 اِنِّي اَدْعُوكَ لِهَيْمٍ لَا يَفْرَجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَجَاءٍ لَا تَنَالُ اِلَّا بِكَ وَلَا يَكْفِيهِ
 اِلَّا اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ اِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ لَا يَفْضُهَا اِلَّا اَنْتَ اَللّهُمَّ فَكَمَا كَانَتْ

میزند همان ساعت هر از ملک
 بگو قرآن سب با هر ملک با
 رحمة و تنگی قرآن را در دست
 دهد نادر و نفع صورت و عطا
 کند بنام گذار بعد از پنج
 بر آن طلوع میکند حسان
 و با لایر در شود زانکه او جهل
 درجه مؤلف گوید که کفایت
 این نماز را بهین کیفیت نقل
 کرده پس از آن فرموده که در
 بعض کتب دیده که در رکعت
 اول بعد از حمد ابراهیم
 بگویند و بوجد در مریه
 بخوانند و علامه مجلسی در
 زاد المعاد فرموده باید که در
 فراموشی نکند زیرا که در
 ایشان از اعمال خیر کونا کرده
 و از جانب فرزندان و جوان
 و برادران مؤمن امید دارند
 و لحسان ایشان را

اعمال خیراتی و نماز

نماز برای مومن

مِنْ شَانِكَ مَا آذَنْتَ لِي بِهِ مِنْ مَسْئَلِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ
 سَبْدِي لِأَجَابَةٍ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَعَوَّأْتُكَ الْإِفْضَالَ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاهَ فِيمَا قَرَعْتُ
 إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَ
 تَعْنِي فَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْأَجَابَةِ أَهْلًا فَإِنَّ أَهْلَ الْفَضْلِ وَرَحْمَتِكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
 فَلْتَعْنِي وَرَحْمَتِكَ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمِي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآهْلَ
 بَيْتِهِ وَأَنْ تُفَرِّجَ هَسْبِي وَتُكْشِفَ كُرْبِي وَتُعْجِزَ وَرَحْمَتِي وَرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ
 لِأَنَّكَ تَسْمِعُ الدُّعَاءَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ جَمَاهُورٌ وَنَبِيٌّ شَيْخٌ وَسَيِّدٌ مَرُودٌ أَمْدُ دَرَمٍ وَرُزْجُونُ اللّٰهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ
 كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيُنِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَمْلَأِهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَسْبِي اللّٰهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْمَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَامِلِ
 اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِخْصَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ
 إِخْصَانِكَ حَسَنِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِخْصَانِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
 تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَرَسُولِكَ
 الْمُصْطَفَى وَآمِينَكَ وَنَجِيكَ دُونَ خَلْفِكَ وَنَجِيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَبَيْتِكَ بِالْقُدْرَةِ
 وَجَبِّكَ وَصَلِّ عَلَيَّ رَسُولِكَ وَخَيْرِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشَرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ
 عَلَيَّ أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَيَّ مَلَائِكَةَ الدِّينِ اسْتَغْنَاهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
 جَنَّتْهُمْ عَنْ خَلْفِكَ وَعَلَيَّ أَنْبِيَائِكَ الدِّينِ يُنَوِّنُونَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَعَلَيَّ رُسُلِكَ
 الدِّينِ خَصَّصْتَهُمْ بِوَجْهِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَيَّ عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ الدِّينِ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأُمَّةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَاءِكَ
 خَلَا

بلا هندی و دعا کردن در
 نماز شب و بعد از نمازها
 فرضیه و در مشاهده شرفه
 بد و ما در نماز از پاره از دیگران
 باید دعا کرد و اعمال خیر برای
 ایشان بعمل آورد و در خواب
 کتاب فرزند که در حال خواب بود
 و ما در دعا ایشان باشد و بعد
 از فوت ایشان نیکو کار کرد
 بسبب اعمال خیر که از برای ایشان
 بعمل آورد و بسبب فرزند که
 در حال خواب بود و ما در دعا
 باشد و بعد از فوت ایشان دعا
 کرد و بسبب آنکه اعمال خیر که باید
 از برای ایشان بعمل آورد
 بعمل آورد و بعد از نماز شب
 از برای ایشان دعا کرد
 و ما در نماز از پاره از دیگران
 باید دعا کرد و اعمال خیر برای
 ایشان بعمل آورد و در خواب
 کتاب فرزند که در حال خواب بود

﴿ اَعْمَالٌ مِنْهَا مَا رَضِيَ ﴾ (۲۱۴)

الطَّهْرَيْنِ وَعَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانِ
 خَازِنِ الْجَنَّةِ وَعَلَى مَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَمِينِ وَحَلَّةِ
 عَرِيكَ الْمَقْرَبِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَى بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ
 بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلَ الْأَرْضِينَ صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً ذَاكِبَةً
 نَائِمَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً نُبِينًا بِهَا فَضَّلَهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِ خَيْرَهَا جَزِيئَةً يَبْتَاعُ بِهَا
 اللَّهُمَّ وَاعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُفْلَةٍ زُفْلَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً
 وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا تَعْطِي مُحَمَّدًا وَاللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْفَضْلَ
 مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَوَّلَ الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ بَعْلًا وَأَفْخَمَ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنَزِلًا وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ
 وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ سَمْعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجَحْ سَائِلًا وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ
 الْخَيْرَ الَّذِي يُخْطَبُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَمَعْ صَوْتِي وَتَجِيبْ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَضَعْ
 عَنِّي ظُلْمِي وَتُنَجِّحْ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُفَجِّرَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقْبِلَ عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ
 ذُنُوبِي وَتَغْفُوَ عَنِّي جُزِيئَةً وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي وَتُرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِنِي
 وَلَا تُبْتَلِيَنِي وَتُرْزُقَنِي مِنَ الرِّزْقِ الطَّيِّبِ وَأَوْسَعِ وَلَا تُخْرِجَنِي مِنْ بَارِي وَأَقْضِ عَنِّي
 وَضَعْ عَنِّي رِزْقِي وَلَا تُخْلِفْنِي مَا لَاطَقْتَنِي بِهِ بِأَمْوَالِي وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ دَخَلْتَ فِيهِ
 مُحَمَّدًا وَأَوْلِيَّ مُحَمَّدٍ وَآخِرِيَّ مِنْ كُلِّ نَبِيٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَأَوْلِيَّ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَيْهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرِسْمِ رَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَدْعُوكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرِسْمِ رَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ فَلْيَلْهِمْنِي كَثِيرًا

در خلقی بری کرد اندر ج و بسیار
 عبادان که از ایشان فون شد
 باشد می کند بیچاره بام
 تیر عبادت و در حدیث
 منقول است حضرت صادق علیه السلام
 در هر شب از برای فرزند خود
 و در هر روز برای پدر و مادر
 خود در رکعت نماز بگردند
 در رکعت اول تا آخر آن
 در رکعت دوم تا آخر آن
 بخوانند و بسند صحیح از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که
 باشد که در تنگی و شدت
 بود باشد و خطا باور
 دهد و تنگی از او بردارد پس
 با گویند این فریغ که خوانند
 زاد بسبب غارت که فلان
 زاد در مومنی و آن تو کرد
 راه برسد و وقت را در
 در رکعت نماز شریف است و فر
 که فریاد

اعمال شب اول ماه رمضان

نماز را عبادت

بِحَبْلِ عَظِيمَةٍ وَعِنَاكَ عَنْهُ قَدِيرٌ وَهُوَ عِنْدَكَ كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ سِيرٌ
 قَامُنٌ عَلَيَّ بِرَبِّكَ عَلَيَّ كَثِيرٌ قَدِيرٌ أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَجْمِ خَوَانِدَنِ اِهْدِ غَاثَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي رَجُونَ طَوْلَانِي بِجَهَنَّمَ لَخِصَا
 اِذَا ذَكَرْتُكَ بِرَبِّكَ طَالِبْتُ بَأَقْبَالِ هَذَا الْعَادِ رَجُوعَ كَدِّ شَيْخٍ مَفِيدٍ دَرَكًا بِمَقْبَعِهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
 اِذَا تَفَقَّهَ جَلِيلٌ عَلَى بَنِ مَهْرٍ يَارَازُ حَضْرَتِ أَمَامِ مُحَمَّدٍ تَقِيَّ عَيْتَهُ كَمَا مَسَّبَتْ أَسْتِ انْكَ بِيَارِ بَكُوْنِ دَرْمِ رُفُقِ اِزْ ب
 دُرُوزِ مَاهِ رَمَضَانَ اِزْ اَوَّلِ مَاهِ نَاخِرِ يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَيَبْقَى
 كُلُّ شَيْءٍ يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرْضِ
 السُّفْلَى وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا يَشْفَعْنَ إِلَهُ يُعْبَدُ غَيْرُكَ اَلْحَمْدُ خَدَّ اَلْبِقُوعَى
 عَلَيَّ اَلْحَصَانَةُ اِلَّا اَنْتَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً لَا يَبْقُوعَى عَلَيَّ اَلْحَصَانَةُ اِلَّا
 اَنْتَ هَفْمُ شَيْخِ كَفَعِي دَرِبِلْدَا اَمِينِ وَمُصْبِحِ اِزْ اَخْبَارِ سَبْدِيْنَ بَلَّغِي نَفْلَكَ كَرْدَهُ كَرْمِ خَوَانِدَنِ رَعَا
 اِذَا دَرْمِ رُوزِ مَاهِ رَمَضَانَ بِمَارِزِ دَقِيقَاتِ كَاهَانَ جَهْلِيَّةِ اَوَّلِ اَللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ
 الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَتِكَ فِيهِ الصِّيَامَ اِزْ رُفُقِي حَجَّ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ هَفْمُ دَرْمِ رُوزِ صَدْرِ مَرْتَبَةِ اِنْ ذَكَرْتَ بِكُوْبِدِ كَمَا مَحْدَثَ فَضْلِ رِخْلَانِ اَلْاَدَا
 ذَكَرْتُ مَوْجِبَانَ النَّصْرِ اَلنَّافِعِ سُبْحَانَ الْفَاضِلِ الْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ اَلْاَعْلَى سُبْحَانَ مُحَمَّدٍ
 سُبْحَانَهُ وَنَعَالِي هَفْمُ شَيْخِ مَفِيدٍ رُوْمَقْبَعِهِ فَرْمُودَهُ وَاِزْ سِنِ مَاهِ رَمَضَانَ صَلَواتِ فَرْمُودِ اِنْ بَرَسُوْا خَدَّ

نیز که کتب شاد میشود و قیام
 بیاید بدعا و استغفار و دعا
 او کند چنانچه در شاد میشود
 هدیه که برای او برسد و فرمود
 برکت داخل میشود در قیام نماز
 و در روز و قیام و صدق و سایر اعمال
 خیر و دعا و ثواب این اعمال برای
 کسیکه کرده و برای همه هر روز
 نوشته میشود در رحمت و بگویند
 هر که از مسلمانان خدا ثواب اوست
 عمل حاجی کند خدا ثواب اوست
 مضاعف بگرداند و ثواب آن
 عمل مضاعف بگردد و در روز و اقیام
 وارد شده است که هر که بخندد
 بیست مرتبه نصدقه بکند حق
 قال جبرئیل امر منی انی اذا ابتعدت
 من اربابك تبرق قبری و منی من
 من یحیی در وقت از زمان
 نعمته الهی و مرید
 باور بکنند

اگر در هر روز صد مرتبه و اگر
 در اعمال مخصوص شب بر فرزند
 در آن چند عمل اول آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال اینها را واجب انشاءند و هر چون
 رویت هلال کرد تا از هلال نکند بلکه در وقت که در پیشه کند و در شبها را با ستم بلند کند خطا کند هلال را
 و بگوید رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَللَّهُمَّ اَهْلُهُ عَلَيْنَا يَا اَلْمُنِ وَالْاِيْمَانَ السَّلَامَةَ

در رؤیت هلال ماه رمضان (۲۱۶)

وَالْإِسْلَامَ وَالْمُسَارَعَةَ إِلَى مَا تُحِبُّ وَرَضِيَ اللَّهُ بِكَ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَأَرْزُقْنَا
 خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَأَصْرِفْ عَنَّا ضَرَّهُ وَسُرَّهُ وَبِلَانَهُ وَفِيئَتَهُ رَوَايَتُهُ كَهَضْرَتِهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الرَّجُلُ رُوِيَ بِكَ هَلَالُهَا رَمَضَانَ رَأَى شَرِيفُ رَأَى جَانِبَ قَبْلِهِ مَهْفُومٌ وَيَكْفِيكَ
 اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمَجْلَلَةِ
 وَدِفَاعِ الْأَنْفَامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ
 اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا الشَّهْرَ رَمَضَانَ وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ حَتَّى يَنْقُضَ عَنَّا شَهْرَهُ
 رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَعَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْنَا وَارْحَمْ ضَارِقَ عَلَيْهِ مَنْفُوكَ
 كَجَوْرِ رُؤْيِ هِلَالِ نَمُوكَ بِكَ اللَّهُمَّ فَدَخَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ أَفْرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ
 وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ مِنْ الْهُدَى وَالْفُرْقَانَ اللَّهُمَّ أَعِنَا عَلَى
 صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ وَسَلِّمْ لَنَا فِي بَيْتِكَ وَعَافِيَتِكَ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِأَرْحَمِ رَحِمٍ سَمِعْتُ بِمَنْ دَعَا جَهْلًا وَسَمِعْتُ بِمَنْ حَفِيفَةً كَامِلَةً زَادَتْ رُؤْيَ رُؤْيِ
 هِلَالِ سَبْدِ بْنِ طَاوَسٍ وَابْنِ كُرْدَةَ وَرَوَى هَضْرَتُ أَمَامِ بْنِ الْعَابِدِ بْنِ عَلِيٍّ دَرَاهِمٌ مَبْكَدَتْ كَنْظَرَ كَرِهْلًا
 مَا رَمَضَانَ بِنِ الْحَضْرَةِ ابْنِ سَادَةَ وَكَفَتْ أَهْلُ الْخَلْقِ الْمُطْبِعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُرْتَدُّ فِي مَنَازِلِ
 التَّقْدِيرِ الْمُنْصَرَفِ فِي فَلَاكِ اللَّيْلِ بِرَأْسِ مَنْ تَوَرَّبَكَ الظُّلْمَ وَأَوْضَعَ بِكَ الْبُهِمَ وَ
 جَعَلْتَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِيَّةِ فَحْدَيْكَ الزَّمَانَ وَ
 أَمْنَهُنَّ بِالْكَمَالِ وَالنَّفْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأَفْوَلِ وَالْإِنَارَةِ وَالْكَوْفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنَّ
 لَهُ مُطْبِعٌ وَالِي إِزَادَتِهِ سَرِيعٌ نُبْهَانُهُ مَا أَعْجَبَ قَادِرٌ مِنْ أَمْرِكَ وَالطَّفْ مَا صَنَعَ فِي قَانِ
 جَعَلْتَ مِفْتَاحَ شَهْرِ حَارِثٍ لِأَمْرِ حَارِثٍ فَاسْتَسَلَّ اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ
 وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَكَ
 هِلَالَ بَرَكَاتٍ لَا تَخْفُهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لَا تُدْنِيهَا الْأَثَامُ هِلَالِ آمِنٍ مِنَ الْأَفَانِ وَ
 سَلَامَةٍ مِنَ التَّيْبَانِ هِلَالِ سَعْدٍ لَا تَحْسُ فِيهِ وَيَمُنُّ لَانِكَ مَعَهُ وَيُسِرُّ لَانِجَارِجِهِ

السلام عليك اي دورس خلا
 ابن هديه فلان تو من است
 وانه تو بفر او درون ميسود
 وحقناله هرا شهر در هشت
 باو كرامت ميفرمايد وهر روز
 حور باو زوجه ميفرمايد و
 هزار صلوة باو ميسوزاند و هر روز
 حاجت او را رواي ميكند *
 نماز نذر براي ايدي
 و مواد در در كننت در كن
 اول فاعله وده مرتبه در اعتراف
 باو لولول الله واللوينين فور
 معوذات الحجاب ودر ركعت دوم
 فاعله وده مرتبه رب اغفر لي وار
 لوالدين والذريه وبن دخل بي مؤمنين
 واللوينين والمويمان وچون
 سلام دهه كه مهربان بود
 از شما تا آخرت تا صبرتا
 نماز كرسنه از
 ختم ملاق

﴿ اِحْمالُ شَيْبَانَ فَارْمِصَانَا ﴾

رَبِّهِ دَفْعِ دَسُوسَةٍ

وَقِيَّا تَفْرِقُ مِنْ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْفَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَسْدَلُ أَنْ
 تَكْتَلِبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَيْثُ الْمَشْكُورِ سَعِيهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ
 الْمَكْفَرِ عَنَّا سَيِّئَاتُهُمْ وَأَجْمَلُ فِيمَا نَقَضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمُرِي قُتُوبِ عِلْمِي
 مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ سَبْرًا مَجْهُودًا دَعَايَ حَمَلٍ وَجَهَارًا صَافِيَةً كَامِلَةً وَأَجْمَلًا مَجْهُودًا بِجِوَادِ اللَّهِ أَنْ
 هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الْحَيِّ كَرِيمٍ كَرِيمًا نَفْلًا مَرُورِيًّا طَوِيلًا نَيْبًا نَزْدَمُ بِجِوَادِ اللَّهِ أَنْ هَذَا قَدْ
 دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ
 بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِثْنَا عَلَى صِيَامِهِ وَ
 صَلَواتِهِ وَنَقِبَتَهُ مِثْلَ رَدَائِبِ كَحَضْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوَ مَا رَمَضَانَ دَخَلَ مِثْلَ بِنِ دُعَايَ جِوَادِ
 نَزْدَمُ وَنَهْرٍ رَدَائِبِ كَحَضْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دَرِّ شَبَابٍ مَا رَمَضَانَ ابْدَعَا بِجِوَادِ نَزْدَمُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ مَنَابِكَ أَهْلًا الشَّهْرَ الْمُبَارَكِ اللَّهُمَّ قَرِّبْنَا عَلَى صِيَامِنَا وَصِيَامِنَا
 وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَدَكَ
 وَأَنْتَ الْقَدُّ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعْزِزُكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
 وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمُحْطِئُ
 وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ
 لِي وَرَحْمَتِي وَرَحْمَةَ عَمَلِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مُقَدِّمٌ دَرِّبَابٍ أَوْلَ كَذَلِكَ ذَكَرَ اسْتِجَابَةَ
 جِوَادِ دُعَايَ جِوَادِ كَبِيرٍ دَرِّبَابٍ مَا رَمَضَانَ مَجْهُودًا دَعَايَ حَمَلٍ وَجَهَارًا صَافِيَةً كَامِلَةً وَأَجْمَلًا مَجْهُودًا بِجِوَادِ اللَّهِ أَنْ
 جِوَادِ مَا رَمَضَانَ شَرَعٌ شُورٍ سُرَّوَارًا وَأَسْأَلُكَ تَكْفِيرَ مَلَاوِثِ قُرْآنٍ وَمَرْوِيَّةٍ كَحَضْرَةِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِّ
 وَقْتُ مَلَاوِثِ قُرْآنٍ قَبْلَ أَنْ يَفْرُغَ مِنْ دُعَايَ جِوَادِ نَزْدَمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا إِكْبَارُكَ
 الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَأَنَّكَ
 النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِينَكَ إِلَى خَلْفِكَ وَجَبَلًا مُتَّصِلًا
 فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكُتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ

وَرَبِّهِ دَفْعِ دَسُوسَةٍ
 كَرَمًا مَزِيدًا وَرَبِّهِ دَفْعِ دَسُوسَةٍ
 وَنَهْرٍ رَدَائِبِ كَحَضْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوَ مَا رَمَضَانَ دَخَلَ مِثْلَ بِنِ دُعَايَ جِوَادِ
 نَزْدَمُ وَنَهْرٍ رَدَائِبِ كَحَضْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دَرِّ شَبَابٍ مَا رَمَضَانَ ابْدَعَا بِجِوَادِ نَزْدَمُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ مَنَابِكَ أَهْلًا الشَّهْرَ الْمُبَارَكِ اللَّهُمَّ قَرِّبْنَا عَلَى صِيَامِنَا وَصِيَامِنَا
 وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَدَكَ
 وَأَنْتَ الْقَدُّ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعْزِزُكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ
 وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمُحْطِئُ
 وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ
 لِي وَرَحْمَتِي وَرَحْمَةَ عَمَلِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مُقَدِّمٌ دَرِّبَابٍ أَوْلَ كَذَلِكَ ذَكَرَ اسْتِجَابَةَ
 جِوَادِ دُعَايَ جِوَادِ كَبِيرٍ دَرِّبَابٍ مَا رَمَضَانَ مَجْهُودًا دَعَايَ حَمَلٍ وَجَهَارًا صَافِيَةً كَامِلَةً وَأَجْمَلًا مَجْهُودًا بِجِوَادِ اللَّهِ أَنْ
 جِوَادِ مَا رَمَضَانَ شَرَعٌ شُورٍ سُرَّوَارًا وَأَسْأَلُكَ تَكْفِيرَ مَلَاوِثِ قُرْآنٍ وَمَرْوِيَّةٍ كَحَضْرَةِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِّ
 وَقْتُ مَلَاوِثِ قُرْآنٍ قَبْلَ أَنْ يَفْرُغَ مِنْ دُعَايَ جِوَادِ نَزْدَمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا إِكْبَارُكَ
 الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَأَنَّكَ
 النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِينَكَ إِلَى خَلْفِكَ وَجَبَلًا مُتَّصِلًا
 فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكُتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ

اعمال و افعال و افعال (۲۲۰)

نظري فيه عبادة و قرآني فيه فكري فيه اعتبارا و اجعلني ممن تعظ
 بيان مواظبتك فيه واجتنب معاصبك ولا تطع عند قرآني على سمعي ولا
 تجعل على بصري غشاوة ولا تجعل قرآني قرآنة لا تدبر فيها بل اجعلني اندبر
 آياته و احكامه اخذ ايسر ابع دينك ولا تجعل نظري فيه غفلة ولا قرآني
 هذرا انتك انتك الروف الرحيم و بعد از قرائت قرآن مجيد اين دعا را بخوانند اللهم اني
 قد قرأت ما قضيت من كتابك الذي أنزلت على نبيك الصادق صلى الله عليه
 وآله فلك الحمد ربنا اللهم اجعلني ممن يحل حلاله و يحرم حرامه و يؤمن بحكمه
 و متشابهه و اجعله لي ناسا في قبري ناسا في حشري و اجعلني ممن توفيه بكل

آية قرآنا درجه في اعلا عليين امين رب العالمين روز اول

در زمان چند عملت اول عمل کردن در باب چهارم و پنجم سی کف اب بر سر که باعث امانی از جمیع
 و بیماریها است در تمام سال در کف از گلاب بر روی بزند تا از خواری پریشانی نجات یابد و قدرش
 هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرش امان شود ستم در رکعت نماز اول ماه و تصدق را بعل آورد
 چهارم در رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و تائفا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد
 تا صغلا جمع بدینها در آن سال زاورد و رکزداند و در حفظ خدا باشد تا سال آید بچشم بعد از طلوع فجر
 این بخواند اللهم قد حضر شهر رمضان وقد فرضت علينا صيامه و انزلت
 فيه الفرات هدى للناس بينات من الهدى والفرقان اللهم اعنا على صيامه و
 تقبله منا وتسله منا وتسلمه لنا في شهر منك وعافيه انتك على كل شئ قد
 شتم بخواند دعا چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب بخواند هفتم علامه مجلسی در زاد المعاد فرمود
 کلینی و شیخ طوسی در بکران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ایام رمضان
 در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علماء نهیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر کس این دعا را از
 برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال با و زسد نشود و گمراهی و زنا فتنی
 که ضرر رسانند بدین او یابند او و حقیقاً او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها

در روز سه روز از ماه شعبه
 اول و آخر چهارشنبه و وسط
 و نیز میگوید آعود بالله العزیز
 من الشيطان العوی و آعود
 بجملة الرقی من شر ما قد
 رقی و آعود بالله الثانی
 من شر الجنه و الثانی
 نماز امتحان روزان
 بکتابت ان جنات که مراد
 از آن است که امری بکسر نش
 رفته را و منوی در سه دقیقه
 ان بسم الله الرحمن الرحیم
 بجز آنکه من الله العزیز الحکیم
 لعل ان بن فلامه انقل و در سه
 دقیقه بکسر منوی لا انقل
 ظاهر انقل پس میگردانند
 زاد و روز و صلا خود در وقت
 نماز بکسار و چون فارغ شد
 بجهت میگردد و میگوید در سجده
 صد مرتبه یا سبحان الله

مِنْ بَيْتِهِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ تَوْفِقِي عَلَى مِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى
 دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوْفِقِي مُوَالِيَ الْأَوْلِيَاءِ لِيَأْتِيَنَّكَ
 وَمُعَارِدِ يَا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ
 يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي خَافُ ضَرَرَ
 عَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ مَفْئِدِكَ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَفْوِكَ الْكَرِيمِ عَفْفٍ
 فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَفْسًا مِنْ حَيْطَلِي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ
 سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجَلِّبْنِي سِرَّ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
 عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِي مَنْ مَضَى مِنْ
 أَوْلِيَاءِكَ وَالْحَقِيقِي هِمِّمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ
 اللَّهُمَّ أَنْ تُحِيطَ بِي حَيْطَلِي وَظَلِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَإِتْيَاعِي هَوَايَ وَأَسْتَعِينُ بِكَ
 فَجَمُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونُ مَتَابِعًا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا
 لِحَيْطَلِكَ وَنِقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنِّي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ
 زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ بَيْنَكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوَلَ عَدُوِّهِ وَقَرَّبْتَهُ هَمَّةً
 وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَدْتَ وَأَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَيَذَلِكْ فَاقْفِي
 هَذِهِ السَّنَةَ وَأَفَانَهَا وَأَنْفَامَهَا وَفِنْدَهَا وَشُرُورَهَا وَأَخْرَافَهَا وَصِبْغَ الْمَعَارِسِ فِيهَا
 وَبَلِغْنِي رَحْمَتِكَ كَمَا لَ الْعَافِيَةُ بِتَمَارِدِ وَأَيِّمِ التَّعْبَهُ عِنْدِي إِلَى مُسْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ
 سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَأَسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ
 الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظَتِكَ وَأَخَصَّهَا كِرَامَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي مِنَ
 مِنَ الذُّنُوبِ فِيهَا بَعِي مِنْ عَمْرِي إِلَى مُسْتَهَى أَجَلِي يَا اللهُ يَا أَرْحَمَ رَحِيمٍ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

در وقت که در عهد و آغاز
 شب بخیر کن و صد بکره
 بگو آنخبر و الله و رحمة و در
 بخت و آخر نافله و بعد در هر
 رکعت از نافله های روزال پنجشنبه
 استخاره مندوب است و بدانکه
 علامه مجلسی در الزوال و الجمل
 نقل کرده که در این کلام از اشعار
 شیخ طایفه در کتب شیخ
 از صاحب که بعد از کرم بگردند
 از صاحب فایده عمل الله فرمودند
 استخاره با این کلام که در چهار
 بدست بگرد و سه مرتبه بگویند
 بفرستد و بعد از آن عمل کنند
 الله عليهم اجمعین و این بفرستد
 از شیخ زاب کرم در روز و نافله
 بگو و پس از آن بگو یا الله یا الله
 و در روز و اگر در بابا یا چنانچه
 نیازند و شیخ فقه
 صاحب

اعمال شریفه و بارگاه

استخاره باینج

وَأَهْلِي بَيْتِي مُحَمَّدٍ وَآلِي كُلِّ مَا سَأَلْتِكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَفْرَحُ بِاللَّحْمَاءِ
 وَتَكْفَلْتُ لِي بِالْإِجَابَةِ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ **غیر گوید که سیدان دعا در شب اول ماه**
ذکر فرموده روز ششم سه رویت در یک مردم بیست کردند با حضرت امام رضا علیه السلام
 و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بکنارند در هر رکعت بعد
 حد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند **شب سیزدهم** اول شب است و در آن سه عمل
 اول غسل دوام چهار رکعت نماز در هر رکعت حد و بیست و پنج مرتبه توحید ستم دور رکعت نماز
 که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حد پیش و تبارک و تبارک
 توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود چهار رکعت بدو سلام و در سابق در شیخ
 دعای مبرک گذشت که هر که از اول ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد
 قطرات باران و برك در خان و برك بیابان باشد **شب پانزدهم** از شبانی است
 و در آن چند عمل است اول غسل دوام زیارت امام حسین علیه السلام ستم شش رکعت نماز بحد و پیش
 و تبارک و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید
 در مقنعه از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را انجام دهد در حقیقت بفرستد بسوی
 او ده ملائکه که در دفع کند از او دشمنان او را از جن و انس بفرستد سی فرشته زرد موث او که او را این
 کند از آن پنج روایتند که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند که چه میفرماید در حق کسی که حاضر
 شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نهم ماه رمضان فرموده که هر که نماز کند از نزد قبر آنحضرت در
 شب نهم ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت
 بعد از حد قل هو الله احد ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آنست جهت حصول او را از آنست
 ثبت فرماید و از دنیا زود نادر خواب به بیند ملائکه کثارت دهند او را بهشت و ملائکه کثیر گردانند
 از آنست **روز نهم** سه دوام ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ
 مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این
 روز است هر حال روز چهارشنبه است و صدقات و تبرکات در آن فضیلت بسیار دارد **شب**
هفدهم شب بسیار مبارک است و در آنست لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالشکر کفار
 فریض ملاقات کردند در بید و در روز شنبه بدو واقف شد و حقیقتاً لشکر آنحضرت را بر مشرکین

چهار مرتبه در چهار استخوان
 اینست معمول نزد بعضی اصحاب
 ما و باهت که شب زنده بود
 بخواند ما خص فان عمل الله و
 و از آنست که بعد از وقت دعا
 یک قبضه از شیخ را یکبار در دست
 و شلج کند بی آنکه باقی باشد
 و اگر در میانها
 و اگر نماند
 انتخاب دارد چون فصلی از آن
 شایسته و اگر چهار نماند بعضی
 است از آن و اگر پنج نماند بعضی
 کند از آنست و پنج دارد و بعضی
 کند از آنست ملاقات و
 اگر شش نماند شایسته است
 باید تحصیل در آن کرد و اگر هفت
 نماند شش شلج نماند و
 اگر هشت نماند چهار
 نماند از آنست

اعمال مشترک شبها قدر

نماز قضا و رکن

یکی آنکه در هر شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بر شبی اما اول پران چند چیز است اول غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها از مغارب تا غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و دم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه استغفر الله و انوب اليه بگوید در روایت نبوی است که از جای خود برنخیزد تا حقیقتا او را و پدید و مادرش را بر زرد الخیر ستم قرآن بچند بکشد و بگوید در وقت خود و بگوید اللهم انی استلک بیکایک المنزل وما فیہ و فیہ انعمت الاکبر و انما اؤک الحسنى و ما یخاف و یزجی ان تجعلنی من عتقائک من التائبین پس حاجت که دارد بخواند چهار مرتبه آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بکند و بگوید اللهم یجی هذا القرآن و یجی من ارسلک به و یجی کل مؤمن قد حنته فیہ و یحییک علیهم فلا احد اعرف بحقیق منک پس در مرتبه بگوید بک یا الله و ده مرتبه بگوید محمد و ده مرتبه بگوید علی و ده مرتبه بگوید با الحسن و ده مرتبه بگوید با حسین و ده مرتبه بگوید با محمد و ده مرتبه بگوید با جعفر و ده مرتبه بگوید با علی و ده مرتبه بگوید با محمد بن علی و ده مرتبه بگوید با الحسن بن علی و ده مرتبه بگوید با محمد بن علی پس حاجت که داری طلب کن پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خیر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتصد ندا میکند از بطنان آسمان که حقیقتا امر زید هر که زا که زیارت قبر حسین علیه السلام استم اجاب دارد این شبها را همانا روایت شده هر که اجناس شب قدر را گاهان او امر زید شود هر چند بعد سوارگان آسمان و سنگین کوهها و کل دریاها باشد هفتصد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنکه در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند اللهم انی استلک عبدک ذاخر الا امیک لیتقی نفعاً ولا ضرراً ولا اصرف عنها سوءاً انشهد بک علی نعمتی و اعترف لک بضعف قوتی و قلذ جلی فی فصل علی محمد و آل محمد و انجز لی ما وعدتکم و جمیع المؤمنین و المؤمنات من المغفرة فی هذه الیله و ائتم علی ما ابنتنی فانی

نیکت تا طلوع آفتاب پس از زوال تا عصر روز شب نیکت تا وقت تا هار پس از زوال تا عصر و این حد و لغت است از مدخل منظوم محقق است از طاب راه است از نمازی برای قضای این وقت تا بظلم سلطان شیخ طوسی و زانیکرده است که مرتبه خدمت حق صادق علیه السلام و گفت شکایت میکنم نبوی تو ای امامی من از قریحه که فرافرا گرفته و از سلطان که ستم بمن میکند میخواهم تعلیم فرماید مرا دعا که تحصیل کنم بان غنیتم که از انما بر آن ستم سلطان را و باز دارم بان ستم سلطان را فرموده که اگر کسی شب ترا فرزند پس دو رکعت نماز کند از بخوان

اعمال مخصوصه شبها قدره (۲۲۶)

عَبْدُكَ الْمَسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْهَبِيبُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ
 فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا لِأَخْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَلَا لِأَيَّامِنِ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأَتْ
 عَنِّي فِي سَرَاءٍ أَوْ ضَرَاءٍ أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ أَوْ غَافِقَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ نُورٍ أَوْ نَهَاءٍ إِنَّكَ
 تَسْمِعُ الدُّعَاءَ وَإِنْ دَعَاكَ كَعَسَى أَنْ تَمُوتَ زَيْنُ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَابِتُكَرَهُ كَمَا دَرَاهِنُ شَبَاهَا بِمُخَوِّدِهِ
 دَرُخَالِ قِيَامٌ وَقُعُودٌ وَرُكُوعٌ وَسُجُودٌ وَعَلَامَةُ مَجْلِسِيَّهِ فَمُرُودُهُ كَمَا بَهْتَرُ مِنْ أَعْمَالِ دَرَاهِنِ شَبَاهَا طَلَبُ مَسْئَلَةٍ
 وَدَعَاؤُهُ لِرَايِ مَطَالِبِ دُنْيَا وَآخِرَتِ خُودِ وَبَدْوِ مَادَرُ وَخُوشَانِ خُودِ وَبَرَادَرَانِ مُؤْمِنِ زنده و مرده
 ايشان است واذكار و صلوات بر محمد و آل محمد عليهم السلام مقدم و رشود و در بعضی از روایات وارد
 شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیه گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت
 و روايت شده که خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من در یک کوردم شب قدر را چه از

خداوند بخوام فرمود عاقبت را **و اما قیام** یعنی اعمال مخصوصه این شبها پس اعمال

شب نوزدهم چند چیز است اول صد مرتبه **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ** و دوم صد مرتبه
اللَّهُمَّ الْعَن قِتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ستم بخواند دعاء **يَا ذَا الَّذِي كَانَ رَاكِدًا رَقِيمًا مَجَارِمًا كَانَتْ**
بِهَادِمًا بخواند **اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا نَقَضِي وَتَقَدَّرَ مِنْ الْأَمْرِ الْمَحْنُومِ وَفِيمَا تَفَرَّقَ مِنْ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ**
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَفِي الْفَضَاءِ الذِّي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجَّتِهِمُ الْمُشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ زُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ
فِيمَا نَقَضِي وَتَقَدَّرَ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُوسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و بجا

این کلمه حاجت خود را ذکر کند و شب بیست و یکم فضیلتش زیاد تر از شب نوزدهم است و باید اعمال آن
 شب را از غسل و اجزاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعا جوشن
 کبیر و غیره را در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و اجزاء و جَدِّ و هَدِّ در عبادت
 در این شب و شب بیست و یکم و آنکه شب قدر یکی از این دو شبست و در چند روایتست که از معصوم
 سوال کردند که معین فرماید که شب قدر کدام یک از این دو شبست تعیین نکردند بلکه فرمودند
مَا أَسْرَ لَيْلَتَيْنِ فِيمَا نَطْلُبُ يَا أَنْكَ فَمُرُونَد مَا عَلَيْنَا أَنْ نَفْعَلَ خَيْرًا فِي لَيْلَتَيْنِ وَنَحْوِ ذَلِكَ و قال
 شيخنا الصدوق فيما امله على المشايخ في مجلس واحد من مذهب الامامية ومن اجبها هاتين الليلتين

کتاب اول النعمان و اتم الکتاب
 و در رکعت دوم حمد و اخیر
 سوره خشر تا آخر آیت هذ القرآن
 علی جمیل تا آخر سوره یس
 قرآن مجید را و بگردان در هر
 خود و بگو
 و همچنین من از سئله به و بی
 کل مؤمنین باین شب و بخوان
 فلا احد اعرف بحقیقت
 منک بگو بک با الله ده
 مرتبه یا محمد ده مرتبه
 یا علی ده مرتبه یا فاطمه
 ده مرتبه یا حسن ده مرتبه
 یا حسین ده مرتبه یا محمد بن
 علی ده مرتبه یا جعفر بن
 محمد ده مرتبه یا موسی بن
 جعفر ده مرتبه یا محمد بن
 علی

وَإِيْمَانًا بِذُهِبِ لِسِّكَ عَنِّي وَرِضًى بِمَا قَمَمْتَ لِي فِي الْإِنْفِاقِ لِدُنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَفِيْنَا عَدَابِ النَّارِ الْحَرِيْمِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
 وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوْبَةَ وَالنُّوْفُقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَأَوَالَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

(دُعای شیب بنی و شیب)

بِاجْعَلِ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ رَابِعِيْنَ بِأَمْنٍ مَخَالِبَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلِ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
 لِيَتَّبِعُوا أَفْضَالَ مِثْلِهِ وَرِضْوَانًا بِأَمْفِصِلِ كُلِّ شَيْءٍ نَفْصِيلاً بِأَمَاجِدُ بِأَوْهَابِ
 يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
 وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْإِلَآءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَسْمِي فِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَأَخْبَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي فِي
 مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي بِفَيْئَاتِ بَاشِرِي بِهِ قَلْبِي وَإِيْمَانًا بِذُهِبِ لِسِّكَ عَنِّي وَرِضًى بِمَا
 قَمَمْتَ لِي فِي الْإِنْفِاقِ لِدُنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِيْنَا عَدَابِ النَّارِ الْحَرِيْمِ
 وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوْبَةَ وَالنُّوْفُقَ

لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَأَوَالَ مُحَمَّدٍ **دُعای شیب و هفتم** صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

بِأَمَّا دَ الظِّلِّ وَكُوْشِئْتَ بِجَمَلِكَ سَائِكًا وَجَعَلْتَ لِمَنْ عَلَيْهِ دَلِيْلًا لِرَفْعَتِهِ
 قَبْضًا بِيْرًا بِأَذَا الْجُورِ وَالظُّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْإِلَآءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِأَقْدُوسٌ بِأَسْلَامٌ بِأَمُؤْمِنٌ بِأَمُهَيْمِنٌ
 بِأَعَزُّ بِأَجْبَارٌ بِأَمُكْبِرٌ يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْإِلَآءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشَّهَدَاءِ وَأَخْبَانِي فِي
 عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي بِفَيْئَاتِ بَاشِرِي بِهِ قَلْبِي وَإِيْمَانًا

خداوند عنده و جعل را زبان نماز
 کند مرا اضطرر بیکه در من غور
 از کتم و اسعادت بچو بریان
 بچال خوش فرمود ای بنده
 خدا رضو بکبر وضوی کامل
 بین در کت نماز کن در کوع
 و عبودت و انام بجا آوردی بگو
 یا ماجد یا واحد یا اکبر یا اوتو
 ایت محمد بنی است
 صل الله علیه و آله یا محمد
 یا رسول الله اذ اوتو علیه
 یا الله ربی و ذلک ورت
 کل شیء و انتک اللهم
 ان تصلی علی محمد و اهل بیته
 و انتک تقدر کرمه من
 تقایک و تقایبها و رزقها
 واسعاً التریه شععی و افض
 به ربی و انتعین به
 علی عیال

اعمال شریفه ای هدی ما رمضان

نماز حاجت

وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْبِينَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا أَوْ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

(بِقِيَّةِ أَعْمَالِ شَيْبِ بَيْتِ بِي) *

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا بَدَعِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَأَمْوَاضِهِ
يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدْسِ يَا سُبُوْحُ يَا مُتَهَيِّئِ السَّبِيحِ يَا رَحْمَنُ يَا فَاعِلِ الرَّحْمَةِ
يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا طَيِّبُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا مَسِيحُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَنْشَلَتْ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِي بَيْتِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي التَّعَدَاةِ وَرَوْحِي
مَعَ التَّهْدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بَيْتِي بِنَاشِرِي بِهِ
قَلْبِي وَإِيمَانِي بِذَهَبِ لِسَانِكَ عَنِّي وَرُضِيْتِي بِمَا قَمْتِ لِي وَالْبَيْتِ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي نَاعِدَاتِ النَّارِ الْحَرِيْمِ وَأَرْزُقِي فِيهَا زَكَاةً وَشُكْرًا وَ
الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْبِينَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا أَوْ آلَ مُحَمَّدٍ

صَلَّى اللَّهُ * (بِقِيَّةِ أَعْمَالِ شَيْبِ بَيْتِ بِي) * عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

كَعْنَى أَنْ يَسْتَدِينَ بِنَافَةِ تَفْلِكُوهُ كَمَا دَرَسْتَ بَيْتِ رَبِّكُمْ بِمَجْوَازِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاقِيمِ لِي حِلْمًا بِدُعَائِي يَا بَجْهَلٍ قَهْدِي تَمُنُّ بِدُعَائِي مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ وَ
عَنِّي تَسُدُّ بِي عَنِّي يَا بَ كُلِّ فِرٍّ وَقُوَّةً تَزِدُّ بِي عَنِّي كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزًّا تَكْرُمُنِي بِي
عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً تَرْفَعُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ ضَعْفٍ وَأَمْنًا تَزِدُّ بِي عَنِّي كُلَّ خَوْفٍ وَغَاةً
تَعْرِئُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَعِلْمًا تَفْخِرُ بِي بِهِ كُلِّ يَقِينٍ وَيَقِينًا تَذْهَبُ بِي عَنِّي كُلَّ شَيْءٍ
وَدُعَاءٍ تَبْطُلِي بِهِ الْأَجَابَةَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ
السَّاعَةِ يَا كَرِيمُ وَخَوْفًا تَنْشُرُنِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِهَا بَيْنِي فِي بَيْنِ
الذُّنُوبِ حَتَّى أَفْلِحَ بِهَا عِنْدَ الْمُعْصُومِينَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در هر روز رکعت حدی با نصد
منه بسوره توحید وکن در
رکعت دوم بعد از سجده خواندن
توحید فارغند بی بخوان
توحید که تو از نمازها
القرآن علی جبل باشد
تا آخر سوره و شش بار اول
سوره حدید و یکبار بعد از آن
بما خال که اسما ده هزار مرتبه
ایاتک تعبد و ایاتک تشعیر
بین نماز را تمام کن و تا کن خطبه
را پس اگر حاجت بر آوردی در هر روز
ملا از دفتر بگو یا اوردی در هر روز
دفعه دوم را در ده نشد دفعه
سوم عمل آورد که انشاء الله تعالی
بر آورد شود نماز دیگر نماند
الاسلام کلینی رکات بیست
مغرب و صبح کرده از عجل الرحمن
نفسه گفت و آن

در روایتی که در شب بیهوشی و بیهوشی عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سوال کرد که غسل کرده عزم کردی بلی فدا بشوم پس حضرت حضرت طلبید و حاد را نزد یک خود طلبید مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حاد نیز خود را با آنحضرت چسباند و نماز میخواند تا آنکه نماز خوش فارغ شد ندید آنحضرت دعا کرد و حاد را این گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعضی از علما خود را طلبید و پیش ایشان نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیر شای بر خدا و صلوات بر پیغمبر و در عبارات مؤمنین و مؤمنات و مسلمانان شد پس سر بجهت نهاد و مقارن رکعت بجز نفس چینه از آنجناب شده نشد پس از آن ابتدا خواند لا اله الا انت مقلب القلوب و الابصار ما اخرد دعا که در اقبالت و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیهوشی و بیهوشی دعا میخواند تا بانه شب و بعد از آن شروع میشود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل در سجده و دعوی است و كان رسول الله صلى الله عليه و اله اذا كان المرء الا و اخر اعتكف في المسجد وضرب له قبة من شعر و شعر الميزر و طوى فراشه و بدانکه در این شب در سنه هجلم واقعت شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود احزان ال محمد عليهم السلام و اشباع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام بر داشته شد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زبان خون ناز بود شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در زجرین بر ظالمان ال محمد عليهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام و در شب بیهوشی و بیهوشی روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسبست زیارت آنجناب کلان

حضرت حضرت علیه السلام که بمنزله زیارت است ﴿ شَبِّ بَيْتِ وَبِكْرٍ ﴾ آنحضرت در این روز در هدیه الزار ذکر شده از در شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب یعنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و از برای این شب غیر از اعمالیکه با در شب سابق شریکیت چند عمل دیگر است اول خواندن تسبیح و تحمید و در روز که حضرت صادق علیه السلام فرموده که خواننده این دستور در این شب از اهل بیت است

و حضرت صادق علیه السلام فرموده که در شب بیهوشی و بیهوشی عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سوال کرد که غسل کرده عزم کردی بلی فدا بشوم پس حضرت حضرت طلبید و حاد را نزد یک خود طلبید مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حاد نیز خود را با آنحضرت چسباند و نماز میخواند تا آنکه نماز خوش فارغ شد ندید آنحضرت دعا کرد و حاد را این گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعضی از علما خود را طلبید و پیش ایشان نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیر شای بر خدا و صلوات بر پیغمبر و در عبارات مؤمنین و مؤمنات و مسلمانان شد پس سر بجهت نهاد و مقارن رکعت بجز نفس چینه از آنجناب شده نشد پس از آن ابتدا خواند لا اله الا انت مقلب القلوب و الابصار ما اخرد دعا که در اقبالت و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه السلام در شب بیهوشی و بیهوشی دعا میخواند تا بانه شب و بعد از آن شروع میشود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل در سجده و دعوی است و كان رسول الله صلى الله عليه و اله اذا كان المرء الا و اخر اعتكف في المسجد وضرب له قبة من شعر و شعر الميزر و طوى فراشه و بدانکه در این شب در سنه هجلم واقعت شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید میشود احزان ال محمد عليهم السلام و اشباع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام بر داشته شد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زبان خون ناز بود شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در زجرین بر ظالمان ال محمد عليهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام و در شب بیهوشی و بیهوشی روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسبست زیارت آنجناب کلان

دو خواندند هم دهان ستم خواندن سوگند هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اللهم کن لوليک الخ و ذکر آن در ضمن اربعه شبهای همه آخر بعد از دعای شب بیست و نهم گذشت پنجم بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی فی رزقی و اجمع لی جیبی و یلغنی املی قرآن کن من الاشیفاء فامحی من الاشیفاء و اکفی من السعداء فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبيک لم ترسل صلوایک علیه الا یدجو الله ما یشاء و یثبت و یعنده ام الكتاب شتم بخواند اللهم اجعل فیما تقضی فیما تقدر من الامر المأمور و فیما تنفی من الامر الحکیم فی ليله القدر من الفضاة الذی لا یرد و لا یدل ان تکفینی من حجاج نبيک الحرام فی عامه هذ المبرور و حجهم المشکور سبهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری و توسع لی فی رزقی منهم بخواند غار که در اوقات یا باطنی یا ظهوری و یا ظاهری یا بطونی و یا باطنی یا نفسی و یا ظاهری یا موصوفی یا لا یبلغ بکونیه موصوف و لا حد محدود و یا غائباً غیر مغمود و یا شامداً غیر مشهود یطلب فیصاب و لا یخل منه السموات و الارض و ما بینهما طرفه عین لا یدرک یکف لا یوتن یا بن و لا یحبب انت نور النور و رب الارباب اخطت بجمیع الامور سبحان من لیس کمثلہ شیء و هو التسمیع البصیر سبحان من هو هکذا و لا هکذا غیره بر غامبکنی به آنچه بخوای شتم آنکه غیر از غسل اول شب غسل نبرد آخر شب کند و بدانکه از برای غسل با حیا اینشب و زیارت امام حسین علیه و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و ناگفته شیخ در تذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه که فرمود در شب که امید هر شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قل هو الله احد داده مرتبه گفت گفتند فلین شوم اگر قوت نداشته باشم ایساده بخوانم فرمود نشسته بخوان و گفتیم اگر قوت نداشته باشم نشسته بخوانم فرمود بخوان در همان خالی که بقفا خسته در فراس خود باز دعا را الا سلام روایت کرد حضرت

و بکاء اللهم ان هاتین
الکتابین هدیه فی لیلتک
رسول الله صلی الله علیه
واله و آله فاتی علیها اما انک
و دعوت نبيک و فی رسولک
بارک الثومین کتب تجده
مهر و جمل مرتبه میگویند
یا حق یا قوی یا خیر یا ابرار
یا لا اله الا انت یا ذا
الجلال و الاکرام یا ارحم
الراحین بر جانب راست
رو بر بر زمین میگذارد پس
دعا را جمل مرتبه میگویند پس
جانب چپ رو بر بر زمین میگذارد
و از چپ مرتبه میگویند پس
از سجده بر میدارد و دست را
بلند میکند و جمل مرتبه بخواند
در دستها را بگردان خود
سکند آن

اعمال شب و هفتاد و نهم

رسول صلی الله علیه و آله در دهه اخرواه رمضان رخت خواب خود را جمع میکرد و مگر خود را محکم میبست
 برای عبادت و در شب بیست و نهم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب برده بود آب بصورتش
 پاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیکند است در این شب حدک از اهلش بخوابد و علاج میفرمود
 آنها را بکی طعام و مهتاب میکرد آنها را برای اجزاء انب از روز پنجم میفرمود که روزها خواب استراحت
 کنند که شب خوابشان نبرد و اجابا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که از غیر شب محروم بماند و روز
 شده که حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و نهم ماه رمضان شد موالا خود را
 امر فرمود که حرکتش ندادند بمجد بردند و انب در مسجد بود تا صبح علامه مجلسی فرموده که هر مقداری قرآن
 که ممکن باشد در این شب بخواند و دعا های صحیفه کامله را بخواند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای
 توبه و روزهای این شبها از این بابت حرمت داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسیار در روزی که در احادیث

در این شبها بابت شهادت
 خود و چهل مرتبه بخواند
 ربی خود را بیدار کرد
 بابت آنکه کسی
 نیاید خود را بگریه
 میگوید یا محمد یا رسول الله
 و الا اهل بیت و ائمه
 حاجتی و بگو تو خود را
 میگوید یا الله یا الله
 که نفس منقطع شود
 صل علی محمد و آل محمد
 و افضل کن کن از کن
 و افضل کن کن از کن
 میخواند پس حضرت خود را
 فرمود که من ضامن بخدا
 عن و جعل که از خای خود کرد
 نمیکنی مگر آنکه حاجت تو

معبره وارد شده است که روز **شب بیست و هفتم** قدر فضیلت مثل شب قدر است

بالخصوص غسل وارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب استغفار میخواند
 از اول شب تا آخر شب اللهم اوزقنی الجانی عن دار الغرور و الا نابه الی دار الخلود
 و الاستعداد للوئ و صل لول القوی **شب اخرواه** شب چهارم بارکیت و از برای
 این شب چند عملت اول غسل دو م بار تا مار حسین علیه السلام ستم خواندن سوره انفار و هفت مرتبه
 و صد مرتبه استغفر الله و اتوب الیه چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق
 نقل کرده اللهم هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن و قد نصرته و اعود
 بوجهك الكريم يا رب ان يطلع الفجر من ليلتي هذه او ينصره شهر رمضان و
 لك قبلي بعبه اود ذنبك تريد ان تعذبني به يوم القالك نجم بخواند دعاء بامد بر
 الامور که در اعمال شب بیست و نهم گذشت شتم وداع کند ماه رمضان از ابد غافله و دعای که شیخ کلینی
 و صدون و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس و خوان الله عليهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعا
 چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس و اینگونه است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب
 اخرواه رمضان وداع کند تا ماه شریف را بگوید اللهم لا تجعله اخر العهد من صباهی
 لشهر رمضان و اعود بك ان يطلع فجره هذ و اللبلة الا و قد عقرت له
 یا من در حقیقت او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدق

از طبر بن عبد الله انصاره روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ایجا بر این آخر جمعه بیست از نمازها
 پس از ادعای کن و بگو اللهم لا تجعله اخر العهد من صيامنا اياه فان جعلته
 فاجعلني من جو ما ولا تجعلني محروما پس بدینکه هر که این دعا را در این روز بخواند از دست
 نیکو ظفر میباید ناپرسیدن بماء رمضان آمده یا بامرزش خدا و رحمت باینها و سپیدن طاوس و
 کفیی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و اله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت
 نماز کند از بخواند در هر رکعت صد بکرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود هفت
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از هر دو رکعت تشهد
 بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هر از مرتبه استغفار کند و بعد
 استغفار سر سجده کند و بگوید در حال سجود یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا
 رحمن الدنيا و الآخرة و رحیمهما یا ارحم الراحمین یا الله الاولین و الاخرین
 اغفر لنا ذنوبنا و تقبل منا صلواتنا و صیامنا و قیامنا ثم یحیی انک مرابا
 نبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از
 سجده برداشته باشد که پیامرشد خدا و او را قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او
 بخیر و این نماز در شب عید فطر نیز روا شده و لکن در آن روایتست که شیخ اربع را در رکوع و سجود
 عوض شیخ رکوع و سجود بخواند و بجای اغفر لنا ذنوبنا یا ارحم الراحمین و
 تقبل صومی و صلواتی و قیامی و رومی ام سید برای روز آخر دعای نقل کرده که
 اولش این است اللهم انک ارحم الراحمین و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند
 سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم صحیفه کامله را و اگر خواسته باشند این دعا
 مختصر را بخوانند که شیخ از اهل المؤمنین علیه نقل کرده اللهم اشرح بالقرآن صدرا
 و انسج بالقرآن بدنی و نور بالقرآن بصری و اطلق بالقرآن لسانی و اعنی علی
 ما ابغبتنی فإنه لا حول و لا قوة الا بک و نیز بخواند این دعا را که از حضرت اهل المؤمنین علیه
 نیز روایت شده اللهم انی استلک اخبات الخبیثین و اخلص الموقنین و مرافقه

باز کرده شود مؤمنان و کفار
 باب چهارم در عیب بیایه
 خارج دنیا و آخرت ذکر کنیم
 شیخ کفیی در بلاد الامین
 در اصحاب مهمت ذکر کرده که
 بنویسد این کلمات را در کافه
 و بنیاد در باب بیایه
 التهم من العبد الذی لیل ال
 المولى الجلیل رب انی استغی
 الفی و انت ارحم الراحمین
 بقی محمد و آل محمد علی
 و الیه و اکتف معنی شیخ
 توفیق شیخ زینتک یا ارحم
 الراحمین انما نماز حاجت
 سید بن طاوس در منار در
 باب اعمال مسجد کوفه در ذیل
 اعمال محراب حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام

دُعَاةَ رُكُوعِ رُكْعَتَيْ رَمَضَانَ

نماز حاجت

چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذي بيده الملك و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید *
 بیست و هشتمش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه ایه الکرسی و صد مرتبه توحید و صد
 مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فغیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق
 آنچه من یافتیم بدین کیفیت است شش رکعت نماز کند بغایت کتاب ده مرتبه ایه الکرسی و ده مرتبه کوثر
 و ده مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه صلوات بر فرشته بر سبب صلی الله علیه و آله بیست و نهم
 دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی ام** دو روزه رکعت در هر رکعت حمد بیست
 مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور
 شد هر دو رکعت بسلام است **و اما دعاهای وزها** از این عباس روا شده اند
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روز همدوم ماه مبارک رمضان بیان فرمود
 و از برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما با صلوات غاکفنا
 میمائیم دعای روز اول اللهم اجعل صیامی فیهِ صیام الصائمین و قیامی فیهِ
 قیام الصائمین و نهی فیهِ عن نومه الغافلین و هب لی جری فیهِ بالاله
 العالمین و اعف عنی یا عافیا عن الجرمین روز دوم اللهم قری فیهِ الی مرضائک
 و جنبنی فیهِ من سخطک و نهایک و وقفی فیهِ لفرأئک یا ایاک برحمتک یا
 ارحم الراحمین روز سیم اللهم ارزقنی فیهِ الذم و الثنیه و باعدنی فیهِ من
 التفاهة و التمویه و اجعل لی نصیباً من کل خیر نزل فیهِ بجمودک یا اجود الای
 جودین روز چهارم اللهم قونی فیهِ علی قامه امیرک و ارزقنی فیهِ حلاوة ذکرک
 و ارزقنی فیهِ لاداء شکرک بکرمک و احفظنی فیهِ بحفظک و سترک یا ابصر
 الناظرین روز پنجم اللهم اجعلنی فیهِ من المستغفرین و اجعلنی فیهِ من عبادک
 الصالحین الفانین و اجعلنی فیهِ من اولیائک المقربین برافیک یا ارحم
 الراحمین روز ششم اللهم لا تخذ لنی فیهِ لیعرض معصیتک و لا تضربنی بسائط
 نضیک و لا تخجنی فیهِ من موجبات سخطک تمینک و یا ایاک یا منشی رغبته

بیا لله المانیع قدره عن افعال
 خلفه و المالك حیا
 سلطانة و التسلط بنا
 فی بابنا علی کل مؤمن
 و غیرک بحیب و اجاب
 و اجیب و راجع و راجع
 لا یخیب انشاک بحیب
 و فی لک و یحیی
 انت فیہ و یحیی
 یحیی ان تان کرید
 بک یا الله قلنس
 بعد لک تنی ان تنی
 علی سخطک و الیخیر
 و تحفظی و ولدی و
 اهل و مالی و تحفظنی
 و ان تقضی حاجتی
 و ذکر کن حاجت خود را
 انما نماز حاجت روا باشد
 که هر که را نبوی
 خدا

ای عاها روزها فامضا

نماز حاجت

العالمین صل علی محمد و آلہ الظالمین روزیچہم اللہم نہی فیہ لبرکات انوارہ
 و نور فیہ قلبی ضیاء انوارہ وخذ بکل اعضائی الی تباع انارہ بنورک یا
 منور قلوب العارفين روز نوردم اللہم و فیہ حظی من برکاتہ و سہل سبیل
 الی خیراتہ ولا تخیر منی قول حسنائہ یا ہادی الی الحق المبین روزیچہم اللہم
 افعل فی فیہ ابواب الجنان و اغلق عنی فیہ ابواب النيران و وقفی فیہ لیللا و
 القرآن یا منزل التکین فی قلوب المؤمنین روزیچہم اللہم اجعل فیہ لیللا
 مرضاتک دلیلا و لا تجعل للشيطان فیہ علی سبیل و اجعل الجنة لیللا و
 مفیلا یا قاضی حوائج الطالبین روزیچہم اللہم افعل فی فیہ ابواب فضلتک و
 ازل علی فیہ برکاتک و وقفی فیہ لموجبات مرضاتک و اسکن فیہ بوجوات
 جناتک یا مجیب دعوات المضطربین روزیچہم اللہم اغسل فیہ من الذنوب و طهر
 فیہ من العيوب امتحن قلبی فیہ بتقوی القلوب یا مقیل عذاب المذنبین روزیچہم
 اللہم انی اسئلك فیہ ما برضیک و اعوذ بک مما یؤذیک و اسئلك
 التوفیق فیہ لان اطیعک و لا اعصیک یا جواد السائلین روزیچہم اللہم
 اجعل فی فیہ محبتا لاولیائک و معادیا لاعدائک مشتاتینہ خاتر انبیاک
 یا عاصم قلوب النیبین روزیچہم اللہم اجعل سعی فیہ مشکورا و ذنبی فیہ
 مغفورا و عمالی فیہ مقبولا و عیبی فیہ مسئورا یا اسمع السامعین روزیچہم اللہم
 اللہم ارزقنی فیہ فضل لیللة القدر و صیر امور فیہ من العسر الی اليسر و اقبل
 معاذیری و حط عنی الذنب و الورد بار و قابض بارہ الصالحین روزیچہم اللہم
 اللہم و فی حظی فیہ من النوافل و اکر منی فیہ باخضار السائل و قرب فیہ و سلیم
 الیک من بین الوسائل یا من لا یغفلہ الحاج الملجئین روزیچہم اللہم غنی

وکلموا عنہما و امکنہم
 یا منیب یا منیب یا منیب
 میگوئید انبر امکر درین سوال
 میکنی از خداوند تعالی حاجت
 خود را که حصول عطا بفرماید
 انزل ایضا نماز حاجت
 سندن طارین و در آنکروزه
 کرد شب جمعه و شب عید
 دو رکعت نماز یکین و در هر رکعت
 سوره فاتحه بخوان و آیه آتاک
 نقل و آیتک تستعین را
 صد مرتبه بگو پس حمد را تمام
 کن و بعد از حمد بخوان و چون
 منبر سوره توحید را و چون
 تمام کنی هفتاد مرتبه بگو
 لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم بن بجد و
 در وقت منبر بگو یا رب یا
 رب یا رب یا رب یا رب یا رب
 یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب

فیه بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِبَابَاتِ لَهْمَةٍ بِأَرْجَائِهَا
 بِبَارِعَةِ الْمُؤْمِنِينَ رُوِيَ عَنْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى
 تَرْضَاهُ وَبِرِضَاكَ الرَّسُولِ مُحْكَمَةً فَرُوعُهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَوْكُوفِيكَ كَدَّرْتُمْ دَعْوَاهُمْ وَنَاخِرَ دَعَاؤِهَا وَعِبَادَاتِهَا
 فَهَبْكَ دَرَكَةَ عَوَاتٍ مُخْتَلَفٍ ذَكَرَكَ دَعْوَاهُمْ وَبَشَّرْتَهُمْ بِمَنْزِلَتِكَ فَتَعَرَّفُوا بِكَ وَتَعَرَّفُوا بِكَ وَتَعَرَّفُوا بِكَ
 وَرُزِيْبِتْ وَهَفْمُ ذَاكَ فَصِيحِي دَرُوزِيْبِتْ وَنَهْمُ ذَكَرَكَ اسْتِ وَوَأَقْرَبُ مَذْهَبِي فِيهِ دَرُوزِيْبِتْ

بسم خوند و در نیت **فصل چهارم در اعمال شب عید فطر** که انس باشد است

شب اول از جمله لیلای شریفه است در فضیلت ثواب عبادت و جای آن احادیث بسیار
 وارد شده و روایت شده است که آن شب که از شب قدر نیت و از برای آن چند عملت و غسلت
 در وقتیکه غروب کرد افتاب و تم احباء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سوال از خصاله و بیوته در
 مسجد ستم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید الله اکبر الله اکبر لا
 اله الا الله والله اكبر الله اكبر و لله الحمد الحمد لله على ما هدانا لهذا الذي كنا
 اولينا بهار و آنکه چون نماز مغرب نافله از خواند رسته از آسمان بلند کند و بگوید یا ذا
 المنن و الطول یا ذا الجود یا مصطفی محمد و ناصیه صلی علی محمد و آل محمد و اغفر
 لی کل ذنبی خصبتک و هو عندک فی کتاب مبین پس بجمعه برود و صد مرتبه در جمعه
 بگوید انوب الی الله پس هر حاجت که دارد از خصاله بخواند که انشاء الله تعالی بر او روا شود
 و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بجمعه رود و بگوید یا ذا الحول یا ذا الطول یا مصطفی
 محمد و ناصیه صلی علی محمد و آل محمد و اغفر لی کل ذنبی و نسیته
 انا و هو عندک فی کتاب مبین پس بگو صد مرتبه انوب الی الله پس نماز کند تا نماز حین
 عید و آنکه فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوص این شب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم
 ده مرتبه بگوید ذکر یا ذا اسم الفضل را که در اعمال شب جمعه گذشت هفتم بجا آورد در رکعت
 نمازیکه در شب اخر ماه رمضان گذشت هشتم بجا آورد در رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد

طلب که انشاء الله بر او روا شود
 ایضا نماز حاجت که جماعت
 بسیار از علمای مانند شیخ
 مفید و طویله و سید بن طاووس
 در بیان آن از نقل کرده اند از
 حضرت صادق علیه السلام روایت
 است که هرگاه قریب حاجت
 در راه بود بخواند و نیت
 قبل پس در روز متوالا که
 شب و پنجشنبه و جمعه باشد
 در روز بگر و چون روز جمعه
 شد غسل کن و بجا آن نیت
 تطیف بپوش پس بالا آورد
 که بلند ترین نامها خواند
 باشد در رکعت نماز عید
 او پس در سه یا از آسمان
 بلند کن و بگو اللهم انی
 حلت بنا حین کنت
 یومئذ اینک

اعمال شب عید فطر

نماز حاجت

هزار مرتبه توحید و در دو دم بگرش بخواند و بعد از سلام سر سجده بگذارد و صد مرتبه بگوید اَنُوبُ
 اِلَى اللّٰهِ بِرَبِّكَ بِرَبِّكَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ صَلَّى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ لِيْ كَذَا وَكَذَا وَبِحَاثِ اِنْ حَاجَتُ خُودًا بَطْلِبُهُ رُوَيْتُ
 كه حضرت اميرالمؤمنين عليه السلام اين دو ركعت نماز را با اين كهفت بخواند و در پس سر از سجده برسد داشت و مفروض
 بحق ان خداوند بچه جانم بدست قدرت او است هر كه اين نماز را بگذرد هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا
 كند و اگر بعد از ريكهاى پايان نگاه داشته باشد خدا بپاى مرد و در روايت ديگر بجاي هزار مرتبه توحيد
 صد مرتبه فاد شده لكن نماز را بعد از نماز مغرب نافله ان بايد بخواند و در شيخ وسيد بعد از اين نماز
 اين دعا را نقل كرده اند يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا قَدُّوسُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا جَبَّارُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 سَمِيْعُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 شَدِيْدُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 حَقِيْقُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا بَاطِنُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا فَاتِحُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا مُقَدِّرُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
 يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ

وَصَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ وَآلِهِ لَا فَلَاحَ
 عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي عَمْرُكَ
 وَقَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ اَنْهَ كَلِمَا
 تَخَافُ مِنْ نِعْمَتِكَ عَلَى قَلْبِي
 فَافْعَلْ لِيْ كَذَا وَكَذَا
 كَذَا وَكَذَا بِحَاثِ كَذَا وَكَذَا
 خُودًا بَطْلِبُهُ
 عَالِي عَمْرُكَ عَلِيٍّ وَآلِهِ
 مُتَكَلِّفِ قَاتِلَاتِكَ يَا بَيْتُ
 اللّٰهِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ
 اَبِي تَالِبٍ وَوَصَلِّ عَلَى
 قَلْبِي وَوَصَلِّ عَلَى
 السَّمَوَاتِ فَانْتَقِ وَوَصَلِّ
 التُّجْرِمْ فَانْتَقِ وَوَصَلِّ
 الْاَرْضِ فَطَلِّطِ وَوَصَلِّ
 بِالْبَحْرِ الَّذِي جَعَلْتَ مِنْهُ
 حَيْدِي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَوَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
 وَوَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
 وَوَصَلِّ عَلَى

اعمال و نیت در عید فطر

و نیت خوانندگان

میخوانند و در آنکه بخواند بعد از نماز صبح دعا بگوید که سید و یا بگوید اللهم انی تو جهت لی بک
 بحکم مدی ما می آید و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده ستم بیرون کردن زکوة فطره است
 از هر شی صاعی پیش از نماز عید بفضیلی که در کتب فقهیه است و بدانکه زکوة فطره واجب و تکلیف است
 و شرط قبوله روزه ماه رمضان و سبب حفظ ناسال دیگر است و حقیقتا از اتمام بر نماز ذکر فرموده
 در این آیه شریفه قد افلح من تزکی و ذکر اسم ربیه فصلی چهارم غسل است و بهتر آنکه اگر ممکن
 شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ
 فرموده و در جزوه روایتی است که غسل از روز پستی بکن و چون خواست غسل کنی بگو اللهم ایماناً
 بک و تصدقاً بفاکحکامک و ایتاع شه نیتک محمد صلی الله علیه و آله بر بکم
 بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهرت
 دینی اللهم اذهب عنی الدنس نجس پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن تو خوش و رفتن بخواست
 غیره از نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز آنکه در هر آنکه بجز ما با این
 باشد و شیخ مفید فرموده است شربت است تناول کردن مقدار کمی از شربت شکر همداء علیه که شفا است
 از برای هر درد که هضم آنکه چون مهیاشد از برای رفتن نماز عید بجز در روزی که بعد از طلوع آفتاب
 و آنکه بخواند دعا بگوید که سید در اقبال نفل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قرآن و جمعه و فسیکه مهیاشد بجهت بیرون رفتن نماز عید
 اللهم من هبت فی هذا الیوم ازلت عتبا و اعدت و اعدت لوفادیه الی مخلوق رجاء رفد
 و نوافله و قوا ضلله و عطاهاه فان الیک یا سید هبتی و تعبتی و اعدت و اعدت
 رجاء رفدک و جوارک و نوافلک و قوا ضلک و قضا نیک و عطا نیک و قد عدت
 الی عید من اعیاد امه نیتک محمد صلی الله علیه و آله و علی الیه و لم اقدر الیک الیوم
 بعمل صالح اثنی به قد منه و لا نوجهت بمخلوقی املنه و لکن ایتک خاضعاً
 مضرباً ذنوبی و اسألت الی نفسی یا عظیم یا عظیم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی
 فانها لا یغفر الذنوب الا انک یا الاله الا انک یا ارحم الراحمین
 هتم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت در رکعت اول حمد و سوره اعلى بخواند و بعد از آن

میکنم و طاعت بر او درده است
 مؤمنان و بد که سید بن طاووس در
 جمال الاسبوع کلای فرموده
 که حاصلش این است که هرگاه
 از خدا بخواهد حاجتی حاجتی
 لا آفلح فی ان باشد حال تو
 مثل آنکه هرگاه حاجت مهیاشد
 بطلبی از یکی از پادشاهان دنیا
 هرگاه حاجتی بایشان داشته
 باشی طلب ضایع و غرضوری
 ایشان مینماید بهر چه ممکن
 شود پس همچنین در وقت حاجت
 خاستن از خدا کوشش کن در
 تحصیل رضای او و مبادا که
 اقبال خدایا که سید باشد از اقبال
 بملوک دنیا که اگر چنین باشد
 مال تو بینو از دست نماند
 فالکین خواهی بود
 و چگونه

نماز عید فطر

پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری بنمیزد بخواند اللهم اهل الکبریا و العظما و اهل
 الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوی و المغفرة استسک
 یحیی هذا الیوم الذی جعلته لیسلمین عیداً و الحمد لصلی الله علیه و
 و آله ذخر و مزید ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تدخلنی فی کل خیر
 ادخلت فیہ محمد ا و آل محمد و ان تخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمد ا و آل
 محمد صلواتک علیه و علیهم اللهم انی استسک خیر ما سئلت عبادک
 الصالحون و اعود بک بما استعاض منه عبادک الصالحون پن تکبیر ششم بگوید
 در رکوع زود و بعد از رکوع و سجود بر خیزد برکت دور و بعد از حمد سوره و الثمن بخواند پس چهار
 تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری بنمیزد بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم بگوید و برکوع رود پس نماز را
 تمام کند و بعد از سلام بیع زهرا علیه السلام بخواند و بعد از نماز عید دعاها را بسیار وارد شده است و شاهد
 هفتاد و نه دعا را در این کتاب درج کرده است و در این کتاب درج کرده است و در این کتاب درج کرده است
 فری و بود با و اقصود و آنکه برگردد از مصلی از عمران را هیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران
 خود قبولی اعمال نهم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در هر نماز عید دعا کند که بعد از این بیاید انشاء
 تعالی و سید بن طاووس فرموده که چون از دعا فارغ شود بجهت رود و بگوید اعود بک من نار
 حرها لا یظفی و جدیدها لا یبلی و عظامها لا یزوی پس بگردد کونه راست و بگوید
 اللهم انقلبک و جهی فی النار بعد سجودی و تعفیری لک یغفر من منی علیک بل لک
 المن علی پس بگردد کونه چهار بگوید از هم من آساء و اقررت و استکان و اعترفت
 پس بگردد بحال سجده و بگوید ان کنت بشی العبد فانت نعم الرب عظم الذنب
 من عبدک قلبت من عفون من عبدک یا کریم پس بگوید العفو عفوسد مینا
 سید فرموده و لا تظن بومک هذا باللعب الا هال و انت لا تعلم امره و دام مقبول الاعمال
 فان رجوت العبول فقابل ذلک بالشکر الجمیل و ان خفت الردة فکن آسیر الخیر و الطویل و و
 یست و پنجم سده صد چهل هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام و اقم

چهار خوانده بود که احکام نو
 رضای خدا کند که باشد از احکام
 در رضای غلو بین بکیر گاه
 منزه از خدا زود تو کس باشد از
 منزهت ملوک دنیا که ایشان
 بندگان خدای تواند پس
 تو استخفاف و شهنشاه کرده
 جلال او را و از او اعراض
 کرده و عهدت کرد و اینطور
 غفر بایک صاحب خود بیست و نه
 بار در سجده و باید روزه و
 نماز تو که همه طاعت بجا آید
 از دو عشر بیست و نه که
 انسان تجزیه نمیکند مگر
 کسی که بیدگان است در حق
 او و خطا کند مذمت فرموده
 الهامی که گمان بد در حق
 او کردند بقوله تعالی یظنون
 بایقظن

اعمال ماه ذی القعدة

بن ظاویح الاقبال ورايت في بعض تصانيف صحابنا العجم رضوان الله عليهم انه يستحب ان يزار
مولينا الرضا عليه السلام يوم ثالث وعشرين من ذى القعدة من قرب او بعد ببعض زيادة المعروفة او بما يكون
كالزيادة من الرواية بذلك **شب بیست و پنج شب** روح الارض است (بمعنی پهن شدن
زمین از زیر خانه کعبه بر رُواب) واز لیلای شریفه است که رحمت خدادان نازل میشود وقيام عبادت
در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی و شاروا بشت که گفت من کودک بودم که باید دم در خدمت
امام رضا علیه السلام شام خوردم و در شب بیست و پنج ماه ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت برهیم
و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز شنبه روزه بدارد و چنان
است که شصت ماه داروزه داشته باشد و بر واپس دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام
قیام خواهد نمود **روز بیست و پنج** روز روح الارض است و یکی از آن چهار روز است
که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و در
روایت دیگر کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را عبادت بسزاید از بزرگ
او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است مستغفا
کند و این روز است که رحمت خدادان منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بدن کرد خدا در این روز
اجر بسیار است و از برای این روز غیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل در وقت اول نماز که
در کتب شیعه تبیین روایت شده و آن دو رکعت در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
سوره و التمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند **لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم** پس
دعا کند بخواند **یا مقبل العثرات ایلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب عونی یا سامع
الاصوات اسمع صوتی و ارحمنی و اجاورز عن سستانی و ما عندک باذا الجلال الاکرام**
دویم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن **اللهم راجی
الکعبه و قالو الحبه و صارت اللزبه و کاشف کل کزبه استک فی هذا البو
من یامیک الی اعظمت حقها و اقدمت سبقها و جعلتها عند المؤمنین و ربه
و الیک ذریعه و برحمتک الوسیعه ان تصلی علی محمد عبدک المنجیب فی
المیثاق القریب یوم التلاقی فانق کل رقیق و داع الی کل حق و علی اهل بیته**

درینا هدایت و دعای او می
و آن امام زمان تو صلوات
الله علیه است پس باید نماز
در روزه و قائل بجهت قضاء
حاجات ان حضرت باشد و
بعد بجهت حاجت رینه تو
و بعد بجهت آن حاجت که
عارض نوشته و قصد آنرا
داشته مثل هرگاه ظالمی در
مدکت و در هلاک تو باشد
و نور روزه حاجت گرفتن
خلاصی از شر او بداند
اهم از آن حاجت رینه تو
است که آن عفو و رضای
خدا باشد از تو و آنکه
تو را قبول فرماید و عمل
تو را قبول خود کند زیرا که
در کتب شده تو دینیای
تو فاسد شود هرگاه درین تو
سالم باشد بعلاوه آنکه
الکتابه نشود

﴿اعمال برزخو الارض﴾

الاطهار اهداه المنار دغافر الجبار وولاه الجنة والنار واعطنا في يومنا
 هذا من عطايتك المحزون غير مقطوع ولا ممنوع يجمع لنا به التوبة وحسن
 الآوبة يا خبير مدعو واكرم مرجو يا كفي يا وافي يا من لطفه حتى الطف له
 بلطفك واسعدني بعفوك وايدني بصرك ولا تنسني كرمه ذكرتك بولاية امرك
 وحفظه سيرتك واخفظني من شوايب الدهر الى يوم الحشر والنشر واشهدني اوليائك
 عند خروج نفسي وحول رمي انقطاع عملي انفضاء اجلي اللهم واذكرني
 على طول ايلي اذا حلت بين اطباق الثرى ونسبي الناسون من الورى واخليني
 دار المقامه وبوئني منزل الكرامه واجعلني من مرافقي اوليائك واهل جناتك
 واصطفائك وبارك لي في لفائك وازرقني حسن العمل قبل حلول الاجل
 بريثا من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه
 واله واسقني منه مشربا ويا سائغا هنيئا لا اطاب بعدة ولا احلا وزده ولا
 عنه اذاد واجعله لي خيرا زايدا واوفي بعباد يوم يقوم الاشهاد اللهم والعن
 جبارة الاولين والآخرين ومحقوق اوليائك المتأثرين اللهم واقصم
 دعائمهم واهلك اشاعهم وعللهم وعجل مهالكهم واسلبهم مما لكهم وصين
 عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج اوليائك
 وازدد عليهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله لدينك منصرفا ويا مفرقا
 في اعدائك مؤثرا اللهم اخفئه بملا ركك النصر وبها الفيت البه من
 الامر في ليلة القدر منسفا لك حتى ترضى بعود دينك به وعلى يديه جديدا
 غضا ويحضر الحق محضا ويرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه وعلى جميع
 ابناءه واجعلنا من صحبه وانسبه وابعثنا في كربته حتى نكون في زمانه من

لا بدخواهي من ولكن
 عفور رضای خدا برای تو
 حاصل شود در دنیا و آخرت
 هلاک خواهی شد و هو طوار
 شداید برای تو حاصل خواهد شد
 که خیال تو نخواهد رسید
 و اما اینکه گفتیم مقدم مدار
 حاجت امام زمان خود را بر
 حاجت خود پس چه است از آنکه
 بقای دنیا و اهل آن بواسطه
 وجود اوست پس هر گاه وجود
 تو محفوظ باشد بوجهی که گفتیم
 دیگر چگونه مقدم مدار حاجت
 و اول خود را بر حاجت او بلکه
 واجب مقدم دار و حاجت
 او را بر حاجت خود و اول او را
 بر اول خود و بدانکه انجابت در
 حاجات خودش از روزه
 و نماز تو

روز آخر ماه ذی القعدة (۲۵۰)

اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَدْرِكُ بِاِقْبَامِهِ وَاَشْهَدُ نَا اَبَامَهُ وَصَلَّ عَلَيَّ وَارْدُ رَابِعًا
 سَلَامَةً وَالسَّلَامُ عَلَيَّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و بدانکه هر چه از ماه الله در
 رساله اربعه ايام خود در بيان اعمال روز وحوالارض فرموده که بيارت حضرت امام رضا عليه السلام در اين روز
 افضل اعمال سخته واکدا اذاب منونه است و همچنين زيارت انحضرت در روز اول ماه رجب افضل است
 بيايت مؤکد و محوث عليه است **روز آخر ماه سنه دويست و بيست** بنا بر مشهور حضرت امام
 محمد تقی عليه السلام بزم منعم در بغداد شهيد شد و اين بعد از دو سال و نيم تفرقيا از فوت مامون گذشته
 بود چنانکه خود انجناب ميفرمود الفرج بعد المامون بثلثين شهرا و اين کله مشعر است بر آنکه انحضرت
 از سوء معاشرت مامون در کمال اذيت و صدمه بوده که مرنه خود را فرج و گشایش خود تبصر نموده چنانکه
 پدر بزرگوارش حضرت امام رضا عليه السلام در زمان ولايتش خود بنر چنين بوده و در هر جمعه که از
 مسجد جامع مراجعت ميفرموده بها تخاله که عرق دار و غبار الود بوده دستها را بديرگاه الهی بلند میکرد
 و ميگفت الهی اگر فرج و گشایش من در مرنه است پس هين ساعت در مرنه من بچهل فرسايه بپوشه
 در غم و غصه بود تا از دنيا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی عليه السلام در وقتیکه وفات کرد از سن شصت
 بيت و پنجاه و چند ماهی گذشته بود که بر سرش در بقعه مبارکه کاظميه در پشت سر جد بزرگوارش

سختی است دعا جی نون در
 کن مفضای بندگی در وظیفه
 توانی که چنین کی چنانکه
 استغاث می کنی دعا ها را خود
 بصلوات بر ایشان صلوات
 * (اللهم اعلم اجعین) *
 نماز استغاثه در مکارم است
 که چون خواستی در شب بخواب
 بگذا از دست خود نظر از نظیر
 که در آن آب ظاهر باشد و
 پوشان از پایا بپوشه نظیفی
 و چون بیدار شدی در آن
 شب از راه نماز شب از آن
 آب بیاشام سه مرتبه در روز
 بگر بیا آن آب در رو بقیه
 کن و از آن واقعه بگردد
 رکعت نماز کن و بخوان در
 آن هر سوره که خواهی از قرآن
 و چون از قرآن فارغ شد
 بر کوع بر روی
 بپوشد

حضرت امام موسی **فصل ششم در اعمال ماه ذی القعدة** علیه السلام واقعت

بدانکه انماه از ماههای شریفه است و چون انماه داخل میشد ملجای صحابه و تابعین انماه عظیم در
 عبادت میکردند در همه اول ان اباش ايام معلوفات است که در قرآن مجید ذکر ان شده است و در
 هایت فضیلت و برکت است و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که علی خیر عبادت در هیچ ایامی نزد
 حضرت ما عجب تر نیست از اینده از برای این همه اعمال است اول روزه گرفتن در روز اول اینده
 که ثواب روزه تمام عمر دارد و در خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشاء در تمام شبهای این ده
 در هر رکعت بعد از حمد بخواند بکرتبه توحید و آیه و اعد ناموسى ثلثین لیلۃ و آتمناها
 بِمَشْرِقَتِمْ مِیقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعینَ لَیْلۃً وَقَالَ یُوْسُفُ لِاَخِیهِ هَرُونَ اِخْلَفْنِی فِی قَوْمِی
 اصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِینَ تا با ثواب حاجان شریک شویم از روز اول تا عصر روز
 عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این عازا که شیخ و استاد حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند

چهارم هر که از ظالمی زند در این روز بگوید **حَسْبِيَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ** مِنْ سُؤَالِ عِلْمِكَ بِحَالِي
 ناحقنما کفایت کند شر ظالم و ازار و بدانکه در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام
 و در این روز بر وایت شیخین ترویج شده حضرت فاطمه با امیرالمؤمنین علیهما و **روز هفتم**
 سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه در مدینه واقع شده و روز خزن شعله است
روز هشتم روز ترویج است و روز اش فضیلت دارد و روایت شده که کفاره شصت
 سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیلای متبرکه و شب مناجات
 با فاضل الحاجات و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن متجابت و کسیکه آن شب بعبادت
 بر آورد اجر صد هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عملت اول بخواند
 این دعا را که روایت شده هر که بخواند از در شب عرفه پادشاهها جمعاً خداوند بپامزند او را
اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ وَمُنْهَى كُلِّ جَانِبَةٍ
يَا مُبْتَدِئًا بِاللَّيْلِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ النَّجَاوِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يُؤَارَى
مِنْهُ لَيْلٌ وَلَا نَجْوَى وَلَا جَنْحٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ آتْرَاجٍ وَلَا ظِلٌّ ذَاتُ أَرْشَاحٍ يَا مَنْ
الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِلْجَبَلِ
فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً وَخَرْتُ مُوسَى صَعِقًا وَبِأَيْمِكَ الَّذِي فَعَلْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ بِلَا عَمَدٍ وَ
سَخَّطْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ جَدِيدٍ بِأَيْمِكَ الْخَزُونِ الْمَكُونِ الْمَكُوبِ لِطَاهِرِ
الَّذِي إِذَا دُعِيَتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَبِأَيْمِكَ السُّبُوحِ الْقُدُّوسِ
الْبُرْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيئُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ
أَنْفَقَتْ وَإِذَا بَلَغَ السَّمَوَاتِ فَجَحَّتْ وَإِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ فَهَزَّتْ وَبِأَيْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ
مِنْهُ قَرَارِصُ مَلَائِكَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَيِّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ
وَبِحَيِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ
وَبِالْأَيْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قَلْبِ الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدِّ الْأَرْضِ وَ
بِأَيْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْهَيْرَ لِمُوسَى وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ

در وقت نماز میکی بگویند
 میگویند با فاطمه صد
 منبر پس جانب راست روزا
 بر زمین میگردد و صد مرتبه
 میگویند پس جانب چپ میگردد
 و صد مرتبه میگویند
 بخانه هر که برسد ده مرتبه میگویند
 بپایان میگویند یا افغان من جلی
 نبی و کل شیئی فیک خائف
 حدیث آنست که باینکه من جلی
 نبی و خوف کل شیئی فیک خائف
 فصلی علی محمد و آل محمد
 امانا نصیحتی اهلی و ما به
 و آنست که حق لا آخاف احدًا
 و لا اخذت من شیئی ابدًا
 آنکه علی کل شیئی قدیر
 و نیز در این کتاب شریفان
 حضرت صادق

اعمال شب عرفه

موسى بن عمران ومن معه وباسمك الذي عاك به موسى بن عمران من جانب
 الطور الايمن فاستجبت له والفتت عليه بحبة منك وباسمك الذي به اجي
 عيسى بن مريم المولى وتكلم في المهدي صبيها وازرة الائمة والابصر ما ذنك و
 باسمك الذي عاك به حلة عرشك وجبرئيل وميكائيل واسرافيل وجيدك
 محمد صلى الله عليه واله وملائك الملقون وانبياء اوك المرسلون وعبادك
 الصالحون من اهل السموات والارضين وباسمك الذي عاك به ذو النون
 اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا
 انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبت له ونجيتك من الغم وكذلك تنجي
 المؤمنين وباسمك العظيم الذي عاك به داود وخرلك ساجدا فغفرت له ذنبه
 وباسمك الذي عاك به ايسة امرأة فرعون اذ قالت رب اني اعينك بيننا
 في الجنة ونجيني من فرعون وعمله ونجيني من القوم الظالمين فاستجبت لها دعائها
 وباسمك الذي عاك به ابوب اذ حله به البلاء فصافنته وابنته امله و
 مثلهم معهم رحمة من عندك وذكري للعايدين وباسمك الذي عاك به
 يعقوب فرزت عليه بصره وقره عينه يوسف وجعت ثمله وباسمك
 الذي عاك به سليمان فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعدك انتك انت
 الوهاب وباسمك الذي عاك به البراء لمحمد صلى الله عليه واله وسلم
 اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى عبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الأقصى
 وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين واننا الى ربنا المنقلبون
 وباسمك الذي نزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه واله وباسمك الذي
 دعاك به ادم فغفرت له ذنبه واسكنته الجنة واسلك بحق القرآن العظيم

روايتك له فرموده كه با اسمي
 از شما ها خواهد اسفاشه كرد
 بگو خداوند پس در وقت نماز
 كنند پس بجهت رددو بگويد تا
 محمد بن رسول الله يا علي يا
 سيدي المؤمنين والمومنات يا
 علي استجب الي الله تعالى
 يا علي يا علي استجب بكلام
 عونا يا الله وعلمه وعين
 وفاطمة وميثم وحمزة و
 امامان الذين يكونون بكلام
 لا اله الا الله تعالى بسبب
 در همان ساعت نيز بايد و خوان
 رسد ان شاء الله تعالى
 نماز خص بجهت عبيد در محله
 جكر ان كردو بگفتي بلكه
 عيبه نم ميشاد شيخ فرمود
 در چشم شاف كفت با اين
 مجلس نيز با اين نماز و خبر
 الزمان عليه

اعمال شب عرفه

وَبِحَجِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَجِّ اِبْرَاهِيمَ وَبِحَجِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْفِضَاءِ وَبِحَجِّ الْمَوَازِينِ
 اِذَا نُصِبَتْ وَالصَّحْفِ ذَانِ شَرِيفٍ وَبِحَجِّ الْفَلَمِ وَمَا جَرَى فِي اللُّوْحِ مَا أَحْصَى وَبِحَجِّ الْاَلِيمِ
 الَّذِي كَتَبَهُ عَلَى سُرَادِيفِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالذُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِالْفِ
 عَامِ وَأَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
 اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمُخْرُوجِ فِي خُرَافَتِكَ الَّذِي سَنَأْتَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
 يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْفِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَ
 اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَقَفْتُ بِهِ بِالْحَارِ وَقَامْتُ بِهِ بِالْجِبَالِ وَاخْتَلَفْتُ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَبِحَجِّ السَّبْعِ الْمَشَاهِدِ وَالْفِرَانَ الْعَظِيمِ وَبِحَجِّ الْكِرَامِ الْكَايِمِينَ وَبِحَجِّ طَهٍ وَبِسْمِ
 وَكِهَيْصَ وَهَمْسَقَ وَبِحَجِّ نُورِيَّةِ مُوسَى وَبِحَجِّ اِبْنِ عَدِيٍّ وَبِحَجِّ زَاوِرٍ وَفِرْقَانِ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِاِهْتَابِ اَسْمَائِكُمْ اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
 بِحَجِّ نَيْلِكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ يَدُكَ وَبِسْمِكَ وَمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ
 سِنَاءَ وَاَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى وَرْدِ الزَّبُونِ فَخَضَعْتَ لِنِيرَانِ لَيْلِكَ الْوَرْدِيَّةِ فَقُلْتَ
 يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِيفِ الْمَجْدِ
 الْكِرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُجْعِبُهُ سَأَلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَأْتَلٌ يَا مَنْ بِهِ يُشْتَعَاثُ وَالْبَسْمُ
 يُلْجَأُ اَسْأَلُكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
 وَجَدِّكَ الْاَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ الْعَلِيِّ الْاَلِهَمَّ رَبِّ الرِّيَاحِ مَا ذَرْتُ وَالسَّمَاءِ
 وَمَا اَخْلَقْتَ وَالْاَرْضِ وَمَا اَفْلَكْتَ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَصْلَقْتَ وَالْحَارِ وَمَا جَرَتْ
 وَبِحَجِّ كُلِّ حَيٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَيٌّ وَبِحَجِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيَّةِ وَ
 الْكُرُوبِيِّينَ وَالْمُسْتَجِيبِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَجِّ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ

نماز استغاثه
 کرده در حکایت اول از باب
 هفتم کتاب و در آن حکایت
 است که آنجا که فرموده است
 مثله جگر که مرده را بگویند
 کند بدین موضع و غیره در این
 چهار رکعت نماز آنجا که کند
 دو رکعت تحت مسجد در هر رکعت
 بجا رکعت و هفت بار بگوید و در هر
 رکعت یک مرتبه گفت بار بگویند و در هر
 نماز نام صاحب الزمان علیه
 السلام و این نیت چون فاتحه کند
 بجا کند و آنکه گفتند و آنکه گفتند
 و در صد بار بگوید و بعد از آن
 فاتحه را تا آخر بخواند و در هر
 رکعت در هر رکعت و بعد از آن
 بگوید و چون نماز تمام کرده شد
 قلیل بگوید و شیخ

﴿ اَعْمَالٌ شَبَّ عَرَفَةَ ﴾

وَبِحَيِّ كُلِّ وَبِيُّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاةَهُ بِأَجْبِبُ
 اسْتَلْتُ بِحَيِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا آخَرْنَا
 وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْتَنَا وَمَا أَخْفَيْتَنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَيَّ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجِيدٍ
 يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ مُسْتَوْجِرٍ يَا
 صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ خَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِ
 يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمُهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا حَيِّ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَهَانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَحْوَدَ الْأَحْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ
 الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ يَا أَقْدَرَ الْفَارِدِينَ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُورِثُ التَّعَمُّدَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُهْنِكُ الْعِصْمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرْدِي
 الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجَسِّسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْجَلُ
 الْفِتْنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُجَلِّبُ لِقَاءَ الْغِيَاثِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ
 وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْثِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ
 وَأَجْمَلْ عَنِّي كُلَّ بَعْدٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَبُشْرًا وَأَنْزِلْ
 بِفَيْتِكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْضَنْطِنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي
 وَأَصْحَبِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي
 وَمِنْ تَحْتِي وَبِتَرْتِيبِ السَّبِيلِ وَأَخْسِنْ لِي النَّبِيَّ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَيْرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ
 دَلِيلٍ وَلَا تَكْفُرْنِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُورَةٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِ الْفَلَاحِ

فاطمه زهرا عليها السلام ورواها عن النبي
 فارغود سر بجهاد همد و...
 بار صلوات بر پیغمبر و آل او
 الله عليهم بفرستد این نقل
 از نظر مبارک امام علیها السلام
 که متن صلواتها نام علیها السلام
 در این متن یعنی هر که این
 در رکعت نماز را بکند اولاد
 باشد که در رکعت نماز در کعبه
 کند اولاد باشد
 الغفر و غیر در جم ثواب از
 کتاب کوز الفلاح شیخ طبریزی
 نقل کرده که هر کس این دعا را بخواند
 مقدسه خصوص صاحب ازمان
 علیه الصلوة والسلام که هر که
 بوضو صلوات بخواند یا در این
 بگوید که بعد از نصف شب جمعه
 غسل کند بچاه نماز خود
 در رکعت نماز کند اولاد
 بخواند

(اعمال شب عرفه)

وَالنَّجَاحِ مَجْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
 وَأَرْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طِبِّبَاتِ رِزْقِكَ وَأَسْتَعِينِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ
 وَأَقِلْبْنِي ذَا نَوْقَتِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
 وَمِنْ تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ تَهْدِ
 الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الثَّقَلَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَسَمَائَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
 وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا مِنَ
 صُحْبَةِ الْأَخْبَارِ وَأَجِبْنِي حَوَّةَ طَيْبَةٍ وَنَوْقِي وَفَاةَ طَيْبَةٍ لِيُحْفَنِي بِالْأَبْرَارِ وَأَرْزُقْ
 مُرَافِقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُتَّقِدٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ
 بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَإِتْبَاعِ الشُّكْرِ بَارِتٍ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِيُنِيبُ
 وَعَلَيْهِمْ كِتَابُكَ فَاهْدِنَا وَعَلِمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
 خَاصَّةً كَمَا خَلَفْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْفِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
 هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى النِّعَامِ عَلَى قَدِيمٍ وَاحِدٍ يَا فَكْرٍ مِنْ كَرِيمٍ يَا سَيِّدِي قَدْ
 فَرَجْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ هَمَّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ
 مِنْ بِلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَرَّنْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْجٍ وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ مَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ نَصِيبِهِ أَوْ خَيْرِ تَكْوِينِهِ أَوْ
 سُوءِ تَصْرِيفِهِ أَوْ بِلَاءٍ نَدَفَعَهُ أَوْ خَيْرِ تَسْوِيقِهِ أَوْ رَحْمَةٍ نَشَرَّهَا أَوْ عَافِيَةٍ نَلِيسَهَا
 فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَسِيدُكَ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ
 الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلَا يُنْجِبُ أَمَلَهُ وَلَا يَنْفُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ
 بَلْ يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطَيْبًا وَعِظَاءً وَجُودًا وَأَرْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ إِنِّي لَأَنْفَعِي وَمِنْ

نماز عصر بخانه
 نماز وحدار و بعد از آن دعا
 و یا باک نشستن برسد صدقه
 از او مکر کند و بعد از آن که صد
 مرتبه تمام شود نیت نماز وحدار
 بخواند و بعد از تمام شدن نماز
 حمد سوره قل هو الله احد را
 یک مرتبه بخواند و رکوع در سجده
 بجا آورد و سبحان ربی العظیم
 و بحمده را هفت مرتبه در رکوع
 و سبحان ربی الاعلی و بحمده را
 یک مرتبه بخواند و بعد از آن نماز
 در هر یک از دو سجده هفت مرتبه
 بخواند پس بدو سجده و بعد از آن
 نماز تمام شدن نماز این دعا را
 بخواند پس بدو سجده و بعد از آن
 البتة حاجت او را برآورد و هر
 حاجتی که باشد مگر آنکه حاجت
 او در قطع کردن صله
 هم باشد

اعمال روز عرفه

رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةَ اِنَّ عَطَانِكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ رَّحِيْمٌ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ دو روز بخواند آن هزار مرتبه بیجاات عشره که سید ذکر فرموده و بیاید در اعمال
 روز عرفه ستم بخواند دعاء **اللَّهُمَّ مَنْ نَعَبْنَا وَهَبْنَا رَاكِدًا** در روز عرفه شب و روز جمعه نیز وارد آ
 و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در
 آنجا تا روز عید تا آنکه از شتر انسال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه نماز اعیان عظیمه
 است اگر چه باسم عید نامیده شده است و در زمین که حقیقتاً بندگان خویش را بعبادت و طاعت خو
 خوانده و موافق خود و احسان خود برای ایشان کترانیده و شیطان در این روز خوار و خسته تر
 و زانده تر و خستنا کترین اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 شنید در روز عرفه صدای سائلی که از مردم سؤال میپوید فرمود با و وای بر تو ایانا از غیر خدا سوال
 میکنی در این روز و حال آنکه امید هر دو در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل
 آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دو بار زیارت امام حسین علیه السلام
 که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت
 در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبته مقدسه آنحضرت باشد توفیق
 کس از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاره و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این بند
 باب زیارت بیاید انشاء الله تعالی ستم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاها و عرفه
 شود و رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حضرتعالی بگناهان خود تا قاری شود
 شواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیه عرفه که از حج طاهره صلوات از
 علمایم روایت شده و آنها را ز یاد از آنکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقدار یک کتاب گنجایش آنرا
 داشته باشد نقل میکنم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسی که صوم
 بیاد نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام و در روز شب
 عرفه و چون وقت زوال شد در زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود بنیکو عمل آورد و چون
 فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دویم بعد از حمد قل یا آهنا
 الکافرین بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند اگر در هر رکعت بعد از حمد توحید پنججاه مرتبه
 بخواند فظیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت

و دعا این است اللهم ان
 اظنك فالعبد لك
 وان تعصيتك فالعبد لك
 منك الروح ومنك الفرج
 من قد روعفرت اللهم ان
 كنت تعصيتك فاني قد
 اظنك في احب الالياء
 اليك وهو الايمان بك
 ان اخذت لك ولد اولاد
 اذع لك شره كما تمنيت
 بعد على الامانة يدعلك
 وقد عصيتك يا ابي اعلم
 عن عبوديتك ولا اظنك
 من عبوديتك ولا اظنك
 هو انه وارثي لليطان فلك
 الحجة تعذ بي

﴿ اِعْمَالُ رُزُقِيْنَا ﴾

﴿ تَارِخُ حَضْرَتِ مُحَمَّدٍ ﴾

بِرَفْعِ رُزُقِيْنَا ابْنَ نَبِيِّكَ اِرَاكَ مَرَوِيًّا رَضِيَ رَسُوْلُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبِّ بْنِ طَاوُسٍ رَا قَبَالَ
 ذَكَرَ مَرُوْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرِشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْاَرْضِ حِكْمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي
 فِي الْبُؤْرِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُهُ سُبْحَانَ
 الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْفِيْئَةِ عَدْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ
 سُبْحَانَ الَّذِي يَسُطُّ الْاَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مِثْلَآءَ وَلَا مَنَاجِيْنَهُ اِلَّا اِلَهُهُ بِرُجُوْ سُبْحَانَ
 اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ صَدْرَتِهِ وَبِحُجُوْنِ تَوْحِيْدِ صَدْرَتِهِ وَبِاِيَةِ الْكُرْسِيِّ
 صَدْرَتِهِ وَصَلَوَاتِ بِرَحْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَدْرَتِهِ بِكَوْلِ اِلٰهٍ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
 وَهُوَ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيْتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ يَدِي الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 وَرَتَبَهُ اسْتَغْفِرُ اللهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَالنُّوْبُ اِلَيْهِ وَرَتَبَهُ بِاِنَّهُ دَرَجَةٌ
 بِاَرْحَمِنْ دَرَجَتِهِ بِاَرْحَمِمْ دَرَجَتِهِ بِاَبْدِيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ بِاَرْحَمِمْ دَرَجَتِهِ
 بِاَحْيِ الْاَقْيُوْمِ دَرَجَتِهِ بِاَحْتَانِ بِاَمْتَانِ دَرَجَتِهِ بِاِلٰهٍ اِلَّا اَنْتَ دَرَجَتِهِ بِاَمِنْ دَرَجَتِهِ بِرُجُوْ
 اللهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاَمِنْ هُوَ اقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ جَبَلِ الْوَرِيْدِ بِاَمِنْ يَجُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
 بِاَمِنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلَى وَبِالْاَفْقِ الْمُبِيْنِ بِاَمِنْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ مُشَوِيٌّ بِاَمِنْ لَيْسَ
 كَيْثَلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ التَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبِحُجُوْمَا حُجُوْمَا
 كَمَا بَادَرَهُ خَوَاعِدُ شِدَاةِ اللهِ تَعَالَى بِرُجُوْنِ ابْنِ صَلَوَاتِكَ اِرْحَضْ مَا رَقَّ عَلَيْهِ مِنْ قَوْلِكَ كَمَا كَرِهَ كَرِهَهَا
 مَسْرُوْرًا كَرِهَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رَا دَرِ صَلَوَاتِ بِرَابِشَانِ بِكُوْبِدِ اللهُمَّ يَا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطَى
 وَبِاَخْبَرَ مَنْ سُئِلَ وَبِاَرْحَمَ مَنْ اَسْتَرْجَمَ اللهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِيَّ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِيَّ فِي الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِيَّ فِي الْمَلَاةِ الْاَعْلَى وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِيَّ
 فِي الْمُرْسَلِيْنَ اللهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا وَآلَهُ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالذِّكْرَ
 الْكَبِيْرَةَ اللهُمَّ اِنِّيْ اَمْنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَاوَرَهُ فَلَا تُخْرِمْهُ فِي الْفِيْئَةِ
 رُوْبِيَّةً وَارْزُقْنِيْ حُبَّيْنَهُ وَتَوْفِيْقِيْ عَلَى مِلَّتِهِ وَاسْقِنِيْ مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا وَبِاَسْأَلُكَ

قِيْدُ نُوْبِ عَمْرٍو غَالِيْتُ قِيْدَانِ
 تَغْفِيْلِيْ وَرَوْحِيْ قَاتِلَتْ
 جَوَادِ كَرُوْ وَبَعْدَ اَزَانَ مَا
 نَفْسِ رُوْفَاكُنَّ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ
 رَا مَكْرُوْرًا بِكُوْبِدِ وَبَعْدَ اَزَانَ مَكْرُوْرًا
 بِاَلْاِيْمَانِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ شَيْءٍ
 مِنْكَ خَائِفٌ حَذِيْرًا اَسْأَلُكَ
 بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَوْفِيْقِيْ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 تَعَطِّيْحِيْ مَا مَا اَلْتَضِيْحِيْ وَآلِ
 وَقَلْبِيْ وَبِاَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 اَحَدًا مِنْ شَيْءٍ اَبَدًا اَتَكَ
 عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَخَبِيْرٌ
 اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ يَا كَارِيْمُ
 اَبِيْ هَيْمُ مَرْوَدُ وَبِاَسْأَلُكَ
 هُوْنِيْ فِرْعَوْنَ تَعَلَّقْ

دعا حضرت امام حسین علیه السلام در روز قربان

نماز خود را زلال

عَرَافَاتٍ دَرَعَتْ اِنْحَضَرُ بُوْدٍ بِرِيْهِ زَجْمَةٌ خُوْدٍ بِرِيْهِ اَمْدَنْدُ نَاكِرُوْهِ اَزْهَلِيْهِ وَفَرْدَنْدَانِ وَشَبْعَانِ
 بَاغَاهِبْتِ نَدْلُ وَخُشُوْعٍ بِرِيْهِ رَجَابِ چِپْ كُوْهِ اِيْشَادَنْدُ وِرُوْمِبَارِ كِرَابُوْكَعْبَه كِرَابَنْدَنْدُ رَسْمَهَا رَا
 رَا بَرُوْرُوْرٍ دَاشْتَنْدُ مَا سَدَسِكِيْنِيْ كِه طَعَامِ طَلِبْدُ وَايْنِ دَعَا وَاخْوَانْدَنْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَيْسَ
 لِفَضَائِهِ دَافِعٌ وَّلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَّلَا كَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ
 اَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَاَنْفُسَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعِ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَّلَا تَضِيْعُ عِنْدَهُ
 الْوَدَائِعُ جَازِيْ كُلِّ صَانِعٍ وَّرَاقِيْ كُلِّ قَانِعٍ وَّرَاقِيْمُ كُلِّ ضَارِعٍ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَاَلِكْبَارِ
 الْجَامِعِ بِالنُّوْرِ السَّاطِعِ وَهُوَ اللَّذَّعَوَانِ سَامِعٌ وَّلِلَّكْرُبَانِ دَافِعٌ وَّلِلَّذَرْجَاتِ دَافِعٌ وَّ
 لِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا اِلَهَ غَيْرُهُ وَّلَا شَيْءٌ يُّعَدِلُهُ وَّلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ
 اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَاَشْهَدُ
 بِالرُّبُوْبِيَّتِكَ لَكَ مُقَرَّبًا اِلَيْكَ رَبِّيْ وَاَلَيْكَ مَرَدِّيْ اِيْنْدَا اِنِّيْ بِعِيْنِكَ قَبْلَ اَنْ اَكُوْنَ
 شَيْئًا مَدْكُوْرًا وَاَخْلَفْتَنِيْ مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ اَسْكَنْتَنِيْ الْاَصْلَابَ اِيْمَانِ رَبِّ الْمُنُوْنِ وَ
 اَخِيْلَ الْاِفْلَاقِ لِدُهُوْرِ وَاَلتِّيْنِ فَلَمْ اَزَلْ ظَلَمْتُ عِيْنَِيْ مِنْ صُلْبِيْ اِلَى رِيْمِيْ فِيْ تَقَادِيْرٍ مِنْ الْاَتَاوْرِ
 الْمَاضِيَةِ وَاَلْفُرُوْنِ الْخَالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِيْ لِرَافِقِكَ بِيْ وَاَطْفَلِكَ لِيْ فِيْ اِحْسَانِكَ اِلَيْكَ
 فِيْ دَوْلَةِ اَيْمَتِهِ الْكُفْرِ الَّذِيْنَ نَفَضُوْا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوْا رُسُلَكَ لَكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِيْ
 لِلَّذِيْ سَبَقَ لِيْ مِنَ الْهُدٰى الَّذِيْ لَهُ بَسْرَتِيْ وَفِيْهِ اَنْشَأْتَنِيْ قَبْلَ اَنْ يَكُوْنَ لَكَ رُوْفَتِيْ
 بِجِيْلِ صُنْعِكَ وَسَوَابِغِ نِعَمِكَ فَاَسْتَدْعَتْ خَلْفِيْ مِنْ مَنِيْ بُمْنِيْ وَاَسْكَنْتَنِيْ فِيْ ظُلْمَانِ
 ثَلَاثِ بَيِّنٍ لِيْمٍ وِدِيْمٍ وَجِلْدِيْمٍ تَشْهَدُ بِيْ خَلْفِيْ لَمْ تَجْعَلْ اِلَيْكَ شَيْئًا مِنْ اَمْرِيْ ثُمَّ
 اَخْرَجْتَنِيْ لِلَّذِيْ سَبَقَ لِيْ مِنَ الْهُدٰى اِلَى الدُّنْيَا نَا مَاسُوْبًا وَحَفِظْتَنِيْ فِيْ الْهُدٰى طِفْلًا
 سَبِيْبًا وَّرَزَقْتَنِيْ مِنَ الْغِيْذِ لَبَنًا مَرِيْبًا وِعَطَفْتَ عَلٰى قُلُوْبِ الْحَوَاضِيْنَ وَكَفَلْتَنِيْ
 الْاَمَهَاتِ الرُّوْحِمِ وَاَكْلَانِيْ مِنْ طَوَارِيْقِ الْجَانِ وَاَسْلَمْتَنِيْ مِنَ الزِّيَادِ وَاَلتَّقْضَانِ
 فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيْمُ يَا رَحْمَنُ حَتّٰى اِذَا نَسَمْتُكَ نَاطِقًا بِالْكَلَامِ اَمَمْتَّ عَلٰى

تو نور الساطع و هو اللطيف الخبير و هو السميع البصير و هو اللطيف الخبير و هو على كل شيء قدير اللهم اني ارجب اليك و اشهد بالربوبية لك مقربا اليك ربي و اليك مردي ايندا اني بعينك قبل ان اكون شيئا مذكورا و اخلفتني من التراب ثم اسكنني الاصلاب ايمان رب المنون و اخلاف الافلاك لدهور و التين فلم ازل ظلمت عيني من صلبتي الى ريمي في تقادير من الايام الماضية و الفرون الخالية لم تخرجني لرافقك بي و اطفلك لي في احسانك اليك في دولة ايمته الكفر الذين نفضوا عهدك و كذبوا رسلك لكنك اخرجتني للذي سبق لي من الهدى الذي له بسرتي و فيه انشأتني قبل ان يكون لك روفتي بجيل صنعك و سوابغ نعمك فاستدعت خلفي من مني بمني و اسكنني في ظلمان ثلاث بين ليم و ديم و جليم تشهد بي خلفي لم تجعل اليك شيئا من امري ثم اخرجتني للذي سبق لي من الهدى الى الدنيا ناسوبا و حفظتني في الهدى طفلا سبيبا و رزقتني من الغذاء لبنا مريبا و عطفت على قلوب الحواضين و كفلتني الامهات الروحم و اكلاني من طواريق الجان و اسلمتني من الزيادة و التقضان فتعاليت يا رحيم يا رحمن حتى اذا نسمتك ناطقا بالكلام اممت على

دُعَا اِمَامِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

نماز روز شنبه کامل

كَيْدِي وَمَا حَوَّنَهُ شَرِيفُ اضْلَاعِي وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي وَ قَبْضُ عَوَامِلِي وَ اطْرَافِي
 اَنَا مِلِي وَ لِحْيِي وَ دِمِي وَ شَمْرِي وَ بَشْرِي وَ عَصَبِي وَ قَصَبِي وَ عِظَامِي وَ حَنِي وَ عَرُوفِي وَ جَمِيعُ جَوَانِي
 وَمَا اَنْتَجَ عَلَيَّ ذَلِكُ اَبَامِ رِضَاعِي وَمَا اَقْلَبَ الْاَرْضُ مِنِّي وَ نَوِي وَ بَقَطْنِي وَ سَكُونِي
 وَ حَرَكَاتِي رُكُوعِي وَ سُجُودِي اَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اَجْهَدْتُ مَدَّةَ الْاَعْصَارِ وَ الْاَحْقَابِ
 لَوْ عَمِرْتُهَا اَنْ اُورِي شُكْرًا وَاحِدَةً مِنْ اَنْعَمَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكُ اِلَّا بِمَنْكَ لِلْوَجْهِ
 عَلَيَّ بِهٖ شُكْرِكَ اَبَدًا جَدِيدًا وَ ثَنَاءً طَارِفًا عَيْدًا اَحْلُ وَ لَوْ حَرَصْتُ اَنَا وَ الْعَادُونَ
 مِنْ اَنَا مَيْكَ اَنْ تُحْصِيَ مَدِي اَنْعَامِكَ سَالِفِهِ وَ اَنْفِئِهِ مَا حَصَرَ نَاهُ عَدَدًا وَ اِلَّا اَصْبَحْتَ
 اَمَدًا هَبْهَاتِ اَنْفِي ذَلِكُ وَ اَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتَابِكَ لِنَا طَوْقِ وَ النَّبَا الصَّادِقِ وَ اِنْ تَعَدَّلْتَ
 نَعَمَ اللهُ لَانْحُصُوها صَدَقَ كِتَابُكَ اَللّٰهُمَّ وَ اِنْ بَارَكْتَ وَ بَلَغْتَ اَنْبِيَاؤُكَ وَ رُسُلَكَ
 مَا اَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَ شَرَعْتَ لَهُمْ وَ هَمِمْتَ مِنْ بَيْنِكَ غَيْرَ اَنْ يَبَا اِلٰهِي اَشْهَدُ
 بِمُهْدِي وَ جِدِّي وَ مَبْلَغِ طَلْعِي وَ وَسْعِي اَقُولُ مُؤَمِّمًا مَوْقِفًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يُخْلِدْ
 وَ لَدَّ اَفْكَوْنُ مَوْرُوثًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي مُلْكِهِ فَضَادَةٌ فِيهَا اِبْتَدَعَ وَ لَا
 وَ لَيْتُ مِنْ الذَّلِي قَبْرُ فَيْدُهُ فِيهَا صَنَعَ قَبْرًا نَهْ بِمِثْلَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللهُ
 لَفَدَدْنَا وَ نَقَطَرْنَا سُبْحَانَ اللهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ
 لَهُ كُفُوًا اَحَدًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ جَدًّا بِعَادِلِ حَمْدَ مَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ اَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ
 وَ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ خَيْرَ نَبِيٍّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ اَلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْلِصِينَ وَ سَلَّمَ

مثال کند در ده مثال ذکر
 و ده مثال غسل پس بگردد از نماز
 شب در روز شنبه و بگردد از نماز
 روز ان الهی بن اعراب میگوید
 در وقت نماز سجده در هر
 رکعت حمد و ثناء بار خدای
 رکعت بعد و چون فارغ شد
 اَللّٰهُمَّ اِنْ اَبْرَأْتَنِي مِنْ
 اَنْ تَمَازَانَ اَبْرَأْتَنِي مِنْ
 وَ خَيْرٌ بَدَأْتَ بَرَأِي فَخَفِضْ اَنْ اَبْرَأْتَنِي
 و بیاید در نماز بار خدای
 که سبب از نماز شنبه است
 نماز برای نماز شنبه کامل
 رکعت چهارم در هر رکعت
 نشست مرتبه اول و ثانیه
 جوان چون از نماز فارغ شود
 گوازش از نماز شنبه است
 نماز بگویند طویله در صبح
 در اعمال روز جمعه گفته در وقت
 از عبد الله بن مسعود گفت
 فرمود

پس شروع فرمود انحصار در سوال و اهتمام نمود در دعا و ابا زید هاشمی مبارکش جاری بود پس گفت
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي اَخْشَاكَ كَأَنِّي اَرَاكَ وَ اَسْعِدْنِي بِقُفُوكَ وَ لَا تَشْفِعْنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَ
 خِرْلِي فِي قَضَائِكَ وَ بَارِكْ لِي فِي فَدْرِكَ حَتَّى لَا اُجِبَّ بِعَجَلِ مَا اَخْرَجْتَ وَ لَا اُخْبِرَ
 مَا عَجَلْتَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ اَلْيَمِينِ فِي قَلْبِي وَ الْاِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَ النُّورَ

ای عا امان علی در روز قضا

فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَتَّعْنِي بِحَوَارِجِي وَاجْعَلْ نَهْمِي وَبَصَرِي الْوَارِثِينَ مِنِّي وَ
 انصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَارِنِي فِيهِ ثَارِي وَمَارِي فِي اَفْرِيدِنِكَ عَيْبِي اللَّهُمَّ اكْثِفْ
 كُرْبِي وَانصُرْ عَوْرَتِي وَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَاحْشَاشِطَانِي فَكَ رِهَانِي وَاجْعَلْ لِي
 بِاللَّهِ الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي مِمَّا
 بَصِيرًا وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خُلَفَاءُ سَوِيًّا رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خُلْفِي غَيًّا
 رَبِّ يَا بَرَّأَنِي فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ يَا آثَابَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي رَبِّ يَا أَحْسَنَ
 إِلَيَّ وَفِي نَفْسِي عَاقِبَتِي رَبِّ يَا كَلَامَنِي وَوَقَفْتَنِي رَبِّ يَا انْتَهتَ عَلَيَّ هَدْيِي رَبِّ
 يَا أَوْلَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ اعْطَيْتَنِي رَبِّ يَا اطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ يَا اعْنَيْتَنِي وَ
 أَفْتَيْتَنِي رَبِّ يَا اعْنَيْتَنِي وَأَعَزَّنِي رَبِّ يَا الْبَسْتَنِي مِنْ شِرْكِ الصَّافِي وَبَثَّرْتَنِي
 لِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَافِي عَلَى بَوَائِقِ الدَّهْوَرِ وَصُرِّ
 اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَنَجِّنِي مِنَ أَسْوَالِ الدُّنْيَا وَكَرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
 فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَأَكْفِنِي وَمَا أَحْذَرُ فِقْفِنِي وَفِي نَفْسِي دِينِي فَأَحْرُسْنِي وَفِي
 سَفَرِي فَأَحْفَظْنِي وَفِي أَهْلِي وَمَالِي فَأَحْفَظْنِي وَفِي مَارِزْمَتِي فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي
 فَذَلِّلْنِي وَفِي عَيْنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي وَبِدُنُوبِي فَلَا تَنْفِخْ
 وَيَسِّرْ لِي فَلَا تَحْزِنْ لِي وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلْنِي وَنِعْمَتِكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَإِلَى غَيْرِكَ فَلَا تَكَلِّبْنِي
 إِلَهِي إِلَيَّ مِنْ تَكَلِّبِي إِلَى قَرِيبٍ فَيَقْطَعْنِي أُمَّ إِلَى بَعِيدٍ فَيُهَيِّمُنِي أُمَّ إِلَى الْمُسْتَضْعِفِينَ لِي
 وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكَ أَمْرِي شَكْوَى إِلَيْكَ غُرْبِي وَبُعْدَ دَارِي هُوَ إِلَيَّ عَلَى مَنْ مَلَكَتْ
 أَمْرِي إِلَهِي فَلَا تَحْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنِ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَا لِي سُبْحَانَكَ
 غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي فَاسْتَلِكْ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اشْرَفْتَ لَهُ الْأَرْضُ
 وَالسَّمَاوَاتُ وَكُنْتُ بِهَذَا الظُّلْمِ وَصَلِّحْ بِهِ أَمْرَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا يُؤْتِيَنِي

رسول خدا صلوات الله عليه وآله
 کبک در روز قضا بعد از
 نماز عصر در رکعت نماز کفاره
 بجا آورد رکعت اول فاعوذ
 بقرآن کریم و قل عوذ برب
 الفلق بیست و پنج مرتبه در رکعت
 دوم فاعوذ بقرآن کریم و قل
 عوذ برب الفلق بیست و پنج
 مرتبه و چون از نماز فارغ
 شود بیست و پنج مرتبه بگوید
 لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظيم از دنیا بیرون
 رود تا بنام خدا صفا باشد
 زاد در خواب باورد بیست
 مکان خود را در بیست مرتبه
 گوید که بستان عاوس در
 فصل دوم بیست و پنج مرتبه
 نماز براه امرزش گاهان
 نقل کرده و فرموده این نماز
 است جلیل القدر و
 عظیم الشان

دعا امام علی علیه السلام در عرفه (۲۹۶)

وَجُودَهُ مِنَ الْمَغْرِبِينَ بِأَمْنٍ أَرْسَلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ بِأَمْنٍ لَمْ يَجْعَلْ
 عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْفِهِ بِأَمْنٍ اسْتَفْتَدَا التَّحَرَّةَ مِنْ بَعْدِ طَوْلِ الْجُودِ وَقَدْ غَدَا
 فِي نَيْمِهِ بِأَكْلُونِ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَقَدْ حَادَوْهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيَّ يَا بَدِيَّ لِأَنَّكَ يَا ذَا مَا لَا تَقَادُ لَكَ بِأَحْبَابٍ لَاحِيٍّ يَا مُجِيبَ
 الْمَوْتَى بِأَمْنٍ هُوَ قَاتِلُهُ وَعَلَى كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ بِأَمْنٍ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَجْرِمْنِي وَعِظَكَ
 خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَهْزِنْنِي بِأَمْنٍ حَفِظْتَنِي فِي صِغَرِي بِأَمْنٍ
 رَزَقْتَنِي فِي كِبَرِي بِأَمْنٍ آيَادِيهِ عِنْدَكَ لَا تَمُحُّ فِي نِعْمَةٍ لَا يُجَازِي بِأَمْنٍ عَارَضْتَنِي بِالْخَيْرِ
 وَالْأَحْسَانِ وَعَارَضْتَنِي بِالْأَسَانَةِ وَالْعِصْيَانِ بِأَمْنٍ هَدَيْتَنِي لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الْأَمِينِ بِأَمْنٍ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي عُرْبَانًا فَكَسَانِي وَجَانِعًا
 فَاشْبَعَنِي وَعَظْشَانِ فَأَرَوَانِي وَذَلِيلًا فَاعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَوَحِيدًا فَكَلَّمَنِي
 وَغَائِبًا فَفَرَدَّنِي وَمُعِيلًا فَاعْتَانِي وَمُنْصِرًا فَفَصَّرَنِي وَغَنِيًّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَآمِنًا
 عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ بِأَمْنٍ أَقَالَ عَشْرَتِي وَنَفَسَ كُرْبِي وَ
 أَجَابَ دَعْوَتِي وَسَرَّ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَغَى طَلِبِي وَنَصَرَ نِي عَلَى عَدُوِّي
 وَإِنْ أَعَدَّ نِعْمَكَ وَمِنَّكَ وَكَرَّ بِمِنْحِكَ لَا أَحْصِيهَا بِأَمْوَالِي أَنْتَ الَّذِي مَنَّكَ
 أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَحْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي فَفَقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْبَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْبَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَرَّبْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْزَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْزَمْتَ
 أَنْتَ الَّذِي عَصَدْتَ أَنْتَ الَّذِي آيَدَتْ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي

عوض دین عقوبت باید استغفر
 الله گفته شود و این نماز برای
 نوسعه معاش است
 ذکر نمازهای ایام هفته نماز
 روز شنبه سیدین عا در ایام
 حضرت امام حسن عسکری
 علیه السلام است که فرمودند
 از کتابهای پیران و اولیای
 که روز شنبه چهار رکعت نماز
 کند آن دعا را بخواند در هر رکعتی
 و قل هو الله احد و اتم الکلمه
 نویسد خداوند عز و جل او را
 در بدرجه میبرد ان و شهد و
 صالحین و نیکو رفتارند ایشان
 نماز روز شنبه و نیز از آن
 هر یک که فرمود هر که روز شنبه
 چهار رکعت نماز بخواند در
 رکعت حمد و سوره ببارک
 الذي بيده الملك حصلا
 مکان دهد
 بود

ای غایب امام علی علیه السلام در روز عرفه

نمازها آیام هفته

عَاقِبَتِ اَنْتَ الَّذِي كَرَّمْتَ بِنَارِكَ وَمَعَالَيْكَ فَكَانَ الْحَمْدُ رَأْسًا وَلَكَ الشُّكْرُ
 وَاصْبًا اَبَدًا فَرَأَى اِيَّاكَ يَا اِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي اَنَا الَّذِي اَسَاؤُ اَنَا الَّذِي
 اَخْطَاؤُ اَنَا الَّذِي هَمَمْتُ اَنَا الَّذِي جَهَلْتُ اَنَا الَّذِي غَفَلْتُ اَنَا الَّذِي سَهَوْتُ
 اَنَا الَّذِي اَعْتَمَدْتُ اَنَا الَّذِي تَعَدَّيْتُ اَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَاَنَا الَّذِي اَخْلَفْتُ اَنَا
 الَّذِي نَكَتُ اَنَا الَّذِي اَقْرَبْتُ اَنَا الَّذِي اَعْرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي فِي اَبْوَابِ
 بَيْنِ نُوْبِي فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا نُصْرَةَ دُنُوْبٍ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنِ طَاعَتِهِمْ وَالْمَوْفِيُّ
 مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَكَانَ الْحَمْدُ اِلَهِي وَسَيِّدِي اِلَهِي اَمْرٌ نَبِيٌّ فَصَبَّحْتُكَ
 وَهَيَّبْتَنِي فَارْتَكَبْتُ فَهَيْبَتِكَ فَاصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَاَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَاَنْصُرُ
 يَا اَيُّ شَيْءٍ اَسْتَفِيْلُكَ يَا مَوْلَايَ اَيُّ شَيْءٍ اَمَّ بِبَصَرِي اَمْ بِبِلْسَانِي اَمْ بِرِجْلِي
 اَلْبَسْتُ كُلَّهَا نِعْمَتَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا اَعْصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَكَانَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيْلُ
 عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرْتَنِي مِنَ الْاَبَاءِ وَالْاُمَّهَاتِ اَنْ يَرْجُوْنِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ
 اَنْ يُعَيِّرُوْنِي وَمِنَ السَّلَاطِيْنِ اَنْ يُعَاقِبُوْنِي وَلَوْ اَطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَيَّ مَا اَطَّلَعَتْ
 عَلَيْهِ مِيْنِي اِذَا مَا اَنْظَرُوْنِي وَلَمْ يَرْضُوْنِي وَفَطَعُوْنِي فَمَا اَنَا ذَا يَا اِلَهِي يَا مَنْ يَدْبُرُكَ
 يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيْلٌ حَصِيْرٌ حَفِيْرٌ لَا ذُو بَرَاءَةٍ لِي فَاَعْتَذِرُ وَلَا ذُو قُوَّةٍ فَاَنْصُرُ
 وَلَا حُجَّةٍ فَاَحْجَجْ بِيْهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ اَجْتَرِحْ وَلَمْ اَعْمَلْ سَوْءًا وَمَا عَسَى الْجُحُوْدُ وَلَوْ
 جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ بِنَفْعِي كَيْفَ وَاَنْتَ ذَلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ
 عَلِمْتُكَ بِمِيْنَا غَيْرِ ذِي شَيْءٍ اَنْتَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْاُمُوْرِ وَاَنْتَ الْحَكْمُ وَالْحَكْمُ
 الْعَدْلُ الَّذِي لَا جُوْرَ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرٌ لِي فَاِنْ تُعَذِّبْنِي
 يَا اِلَهِي فَبِدُنُوْبِي بَعْدَ جُحْنِكَ عَلَيَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّي فَيَجْلِبِكَ وَجُوْدُكَ وَكَرَمِكَ
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلَهَ اِنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي

اوراد و طهارت هر کجا که خواست
 باشد نماز روز و شب و هر روز
 که هر که روز و شب و هر روز
 نمازها او را در سجود و هر روز
 حمد و توحید در هر وقت که
 روز قیامت بزرگ او نور و قران
 دهد که در شان او در هر وقت
 تا غیبت برسد بر او و هر روز
 نماز روز و شب و هر روز
 هر روز که نماز کند او را در هر روز
 شکر کند بعد از حمد و ثناء
 هر روز که نماز کند او را در هر روز
 التوبه و التوبه و التوبه
 ذلک و التوبه و التوبه
 اوراد یا سوره و از کلمات
 ابد مانند روزگار و هر روز
 نماز روز و شب و هر روز
 نفس هر روز که روز چهار
 شب چهار رکعت
 نماز

دُعَاءُ إِفَامَةِ عِلْتَادِ رِزْقِهِ

كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الْوَجِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِعِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهْلِكِينَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ
 مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُجَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَكْرِبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 بُجَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأُولِينَ اللَّهُمَّ هَذَا اثْنَانِي عَلَيْكَ مُجِدِّدًا وَآخِلًا
 لِي كَرِيكَ مُوَحِّدًا وَأَقْرَابِي بِالْإِثْمِ مُعَدِّدًا وَإِنْ كُنْتُ مُفِرًّا إِنِّي لَمْ أُحْصِهَا
 لِكُرْهِيهَا وَسُبُوغِيهَا وَنَظَاهِرِيهَا وَفَادِمِيهَا إِلَى حَارِثٍ مَا لَمْ يَزَلْ نَعْمَةً لِي بِهِ
 مَعَهَا مِنْذُ خَلَقْتَنِي وَبَرَأْتَنِي مِنْ أَوْلِي الْعَمْرِ مِنَ الْأَغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَيْفِ الْفَقْرِ وَ
 تَسْبِيبِ الْبُسْرِ وَرَفْعِ الْفَقْرِ وَتَقْضِيهِ الْكُرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ
 وَلَوْ قَدَّرْتَنِي عَلَى قَدْرٍ ذَكَرْتَنِيكَ جَمِيعَ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَّرْتُ
 وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسَتْ وَتَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لَا تَحْصِي الْأَوْكَ
 وَلَا يَبْلُغُ شَأْنُكَ وَلَا تُكَافِي نِعْمَاؤُكَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتَمَّ عَلَيْكَ نِعْمَتَكَ
 وَأَسْعَدْنَا بِطَاعَتِكَ بُجَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَجِيبُ الْمَضْطَرَّ وَ
 تَكْفِي الْوَجْرَ وَتُعِثُّ الْمَكْرُوبَ وَتُغْنِي الْيَتِيمَ وَتُعْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبِرُ الْكَبِيرَ وَ
 تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعِلْمُ
 الْكَبِيرُ بِأَمْطَلِقِ الْمَكْبَلِ الْأَبِيرِ بِأَرِزِقِ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ بِأَعِصْمَةِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
 يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَدِيرَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ أَنْفَلَ
 مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَوْلِيهَا وَالْآءُ تَجِدُّ رُهَا وَيَلِيهَا

گنایند و بخواند در هر رکعت
 بعد از حمد بکند سوره قل هو الله
 خداوند قول فرماید توبه
 او را از هر گناهی و توبه فرماید
 با وجود توبه در خط نماز کند
 نغشبه و فرموده است که هر
 روز نغشبه ده رکعت نماز
 کند و بخواند در هر رکعت
 سوره حمد و قل هو الله احد
 سوره که در این ملائکه با او گویند
 که هر حاجتی که از او بخواهد که
 بر او درده خواهد شد نماز
 روز جمعه و نیز فرموده که هر
 روز جمعه چهار رکعت نماز
 کند و بخواند در هر رکعت نماز
 حمد و تبارک الذی بیده الملك
 و تم بحمد حقا که او را
 هست کند و شفاعت او را
 در حق اهلبیت او
 قبول

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

ادعیه الامروانقا

تَصَرَّفَهَا وَكَرْبَهُ تَكْفِيهَا وَرَعْوَةَ تَمَمُّهَا وَحَسَنَهُ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَهُ تَعْتَدُهَا
 إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَيْرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنِّي دُعَى وَ
 اسْتَرْعُ مِنْ أَجَابٍ وَأَكْرَمُ مِنْ عَفَى وَأَوْسَعُ مِنْ أَعْطَى وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ بِأَرْحَمَنِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَرَجَّيْتَهُمَا لِبَشَرِكَيْكَ مَسْئُولٌ وَلَا يُوَالِكَ مَأْمُولٌ دَعَاؤُكَ فَاجْتَبَيْتَنِي وَ
 سَأَلْتُكَ فَاعْطَيْتَنِي وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فَرَجَّيْتَنِي وَوَسَّيْتُ بِكَ فَجَبَّيْتَنِي وَفَرَعْتُ
 إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نِعْمَتَكَ وَهَيِّئْ لَنَا عَطَايَكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ
 شَاكِرِينَ وَلَا لَأَثَمَ ذَاكِرِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ قَلْبَهُ
 وَقَدَّرَ قَهْرَهُ وَعَصَى قَسْرَهُ وَاسْتَغْفَرَ فَغَفَرَ بِإِغَايَةِ الظَّالِمِينَ الرَّاجِعِينَ وَ
 مَنَّهُمْ آمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسَّعَ السُّبُلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً
 وَحِلْمًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ الَّتِي تُرْفَعُهَا وَعَظْمَتِهَا بِمُحَمَّدٍ
 نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرِ نَبِيِّكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَى وَجْهِكَ الْبَشِيرِ الْبَشِيرِ
 السَّرِيعِ الْمُبِيرِ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِدُنْيِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 وَعَلَى آلِهِ الْمُتَجَبِّينَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَعَدَّ نَا بَعْضُوكَ عَنَّا فَإِنَّكَ
 عَجَبٌ الْأَصْوَاتُ بِصُوفِ اللَّغَابِ فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ نَصِيبًا
 مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقِيْمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةً تَنْشُرُهَا وَبَرَكَاتٍ تَنْزِلُهَا
 وَعَافِيَةٍ تَجْلِيهَا وَرِزْقٍ تَبْطِئُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْلِنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ
 مِنْ مَغْلِبِينَ مُغْلِبِينَ مَبْرُورِينَ غَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ الْفَائِضِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ
 رَحْمَتِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا مَأْمُومِيْلَهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ

فزیادہ ونگہ داردا ورا از اشار
 فیر موطاے روز قیامت فزاد
 سوال کرد از انخص کدر چه وقت
 از روزها این نمازها باید بجا
 آورد فرمود از فایبین طلوع کتاب
 (تا وقت زوال) *
 باب سیم فی الدعای
 دعوی الامروانقا
 وعلل اعضا وارب غنہ
 بتدبیر طاعتی در حج الدعوات
 فکلمه از سعید بن ابی الفرج که
 در واسط سنان بود گفت در حج
 عظیم بود که طیبیان از علاج
 عاجز بودند ویدوم مل بار
 اشعار و طیبیان و ساعو که
 مقدم بر ساران باشد در طبت
 جمع کرد بک معالج من ایشان
 فکروند و گفتند که
 این سوزنا

﴿ اِنَّ عَطَاكَ عَلِيًّا رَوْقًا ﴾

وَلَا لِفَضْلِ مَا تَوَمَّلَهُ مِنْ عَطَاكَ فَانِطِينَ وَلَا تَرَدْنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُوقًا
 يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ وَآكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَبِلَيْدِكَ الْحَرَامِ الْأَيْمَنِ
 فَاصِدِينَ فَاعْتِنَا عَلَى مَنَائِكُمْ وَأَكِلْ لَنَا حَمْنًا وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا
 إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا فِي بَيْدِ الْأَعْرَافِ مَوْسُومَهُ اللَّهُمَّ فَاعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ مَا
 سَأَلْنَاكَ وَآكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِدًا
 فَيُنَاحِمُكَ مِحْطٌ بِمَا عَلِمْتَ عَدْلٌ فَيُنَافِضُكَ إِقْضَى لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمِ الْأَجْرِ وَكَرَمِ الذُّخْرِ وَوَامِرِ الْبُخْرِ
 وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْعِبْنَا وَلَا تَهْلِكْنَا مَعَ أَهْلِ الْيَكِينِ وَلَا تُصِرْ عَنَّا رَأْفَتَكَ وَ
 رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَاعْطَيْتَهُ
 وَشَكَرَكَ فَزِدْنَاهُ وَثَابَتُ إِلَيْكَ فَجَبَلْتَهُ وَتَضَلَّ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا
 لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفَعِّلْنَا وَسَدِّدْنَا وَأَقْبَلْ نَضْرُوعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ
 سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجَفُونَ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ
 وَلَا مَا اسْتَفْتَرَ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا انْطَوَى عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ إِلَّا كُلَّ ذَلِكَ
 قَدْ أَحْصَاهُ عَلَيْكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
 عَلُوًّا كَبِيرًا تَسْبِيحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 بِسَبْحٍ بِحَمْدِكَ فَلَا تَحْمَدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَ
 الْأَنْعَامِ وَالْإِيَادِي الْجِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِي فِي بَدَنِي وَرَيْبِي وَأَمِنْ خَوْفِي وَأَعْنِقْ رِقَبَتِي مِنَ النَّارِ
 اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسُدْ رِيحِي وَلَا تَخُدْ عَنِّي وَأَذِرْ عَنِّي شَرَفَقَةَ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ
 بِسُورِ دِيكَ خُودًا بِسُورِ سَمَانِ بِلَنْدُكِهِ وَازِيدْهُ هَيَاةً بَارِكْتَ بِهَا بِرَبِّهِ مَانِدٌ وَشَكَرٌ بِصَلَاةِ

عبارت خدا کی بنیواند علاج کند
 از این سخن شکسته دل و غمناک
 عدم و کباب از کجا های پدیده
 بدو انتم که چیزی از آن مطالعه
 نماید در پیش آن کتاب پدید
 نوشته که از حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام روایت کرده که هر کس در امری
 عجز از نماز و غیره کند
 بسبح الله و بسم الله الرحمن الرحیم
 یا ارحم الراحمین و غیره
 تا بارک الله و ینعم الوکیل
 و لا حول و لا قوة الا بالله
 یا قله العلیک العظیم و در کتب
 انجا که عکس باشد بمالدان
 صحت یابد و حضرت عزت
 او را شفا بخشد پس در ضمیر کرم
 چون طبع شد و ضمیر کرم
 بجا آورد

دُعَاءُ اِمَامِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ غَائِبِ

بَلَدَكَ يَا سَمْعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِقِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَبِينِينَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا جِئْتَنِي بِهِ لِي أَنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ
 يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكَأَنَّكَ رَفَيْتَنِي مِنَ النَّارِ
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِلْمَلِكِ وَالْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا
 رَبِّ بِسْمِكَ مَكْتُوبٌ يَا رَبِّ وَكَسَابِكَ رُوِيَ أَنَّ خَضِرًا بَدَأَ بِدُعَاءِ الْخَضِرِ وَ
 أَكْفَاكَ رُوِيَ أَنَّ بَابِيْنَ كَفَّتْ بِرُصْدِهَا بَنَانُ بَلَدٍ شَدِيدٍ بِرَبِّتِهِ بِالْخَضِرِ نَاغِرٌ بِرَبِّتِهِ بِأَرْبَابِهِ
 كَرْدٌ وَرَوَانَةٌ جَانِبُ شِعْرِ الْحَرَامِ شَدِيدٌ مُؤَلَّفٌ بِدُعَاءِ كَفْعِي دُعَاءِ عَرَفَةَ أَمَامَ حُبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ زَادَ رُبْدُ
 الْأَمِينِ نَاغِرًا نَافِلٌ فَرَمُودَةٌ وَعَلَامَةٌ مَجْلُوسِي دُرَّادِ الْمَعَادِ فِي دُعَائِي شَرِيهًا مُوَافِقِي رَوَابِثِ كَفْعِي لِي
 نَمُودَةٌ وَلَكِنْ سَدِّ بِنِ طَاوَسٍ دَرِاقِبَالِ بَعْدَازِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 إِلَهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَايَ فَكَيْفَ لَا أَكُونُ فَقِيرًا فِي فَقْرِي إِلَهِي أَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي
 فَكَيْفَ لَا أَكُونُ جَاهِلًا فِي جَهْلِي إِلَهِي أَنَا الْخِيَلُ فِي تَدْبِيرِكَ وَسُرْعَةُ طَوَائِفِ مَقَادِيرِكَ
 مَنَعًا عِبَادَكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ التَّكْوِينِ إِلَى عَطَاؤِكَ وَالْبَاسِ مِنْكَ فِي بَلَاءِ إِلَهِي
 مَنِي مَا يَلِيقُ بِلُؤْمِي مِنْكَ مَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ إِلَهِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِاللَّطْفِ وَالرَّافِقِ
 لِي قَبْلَ وَجُودِ ضَعْفِي أَفَمَنْعْتَنِي مِنْهَا بَعْدَ وَجُودِ ضَعْفِي إِلَهِي إِنْ ظَهَرْتَ الْمَحَاسِنُ
 مِنِّي فَيَفْضُلِكَ وَلكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ وَإِنْ ظَهَرْتَ الْمَسَاوِي مِنِّي فَبَعْدُ لَكَ وَلكَ
 الْحِجَةُ عَلَيَّ إِلَهِي كَيْفَ تَكْفِي وَقَدْ تَكْفَيْتَ لِي وَكَيْفَ أَضَامُ وَأَنْتَ النَّاصِرُ لِي أَمْ
 كَيْفَ آخِبُ وَأَنْتَ الْخَفِيُّ بِي مَا أَنَا أَوْسَلُ إِلَيْكَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَكَيْفَ أَوْسَلُ
 إِلَيْكَ بِمَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ أَشْكُو إِلَيْكَ حَالِي هُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ
 أَمْ كَيْفَ أَتَرْجِمُ بِمَقَالِي وَهُوَ مِنْكَ بَرَزَ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ أُمَّلِي وَهِيَ قَدْ فَدَتْ
 إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَا تُخَيِّنُ أَحْوَالِي وَبِكَ قَامَتْ إِلَهِي مَا الطَّفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي
 مَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي إِلَهِي مَا أَقْرَبَكَ مِنِّي قَبَعَدَنِي عَنْكَ وَمَا أَرَأَيْتَ لِي

وچهل نوبت این دعا را خواندند
 و در آن بر آن عمل نماید پس خدا
 تعلقا ان مضررا از من دفع نمود
 و من نشسته بودم و میسریدم
 که بسیار کرده دنا سه روز
 بدین حال بودم باز نگردد
 بعد از آن بدو مثل خبر یادم
 قصه بس شکر خدا را بخواند
 و برای بعضی از اطباء که در حق
 بود از او نظر کرد پس آن طبیب
 نزد من آمد و مضررا دید که
 بر طریقه در همان حال مسلمان
 شد و کلمه شهادت گفت آنرا
 نیکو کردید شیخ کفعمی در مصباح
 فرمود که هرگاه در نوعی باشد
 رست بمال انرا بموضع عتق هفت
 بمال انرا بر عتق هفت از فریضه
 منهدم کردی کتب الارض علی
 بگو یا من کتب الارض علی
 الماء و سئل الهوا
 بالتمام

فَمَا الَّذِي تَجِبُنِي عَنْكَ إِلَهِي عَمِلْتُ بِإِخْلَافِ الْأَنْوَارِ وَتَقْلَابِ الْأَطْوَارِ إِنْ مُرَادَكَ
 مِنِّي أَنْ تُعَرِّفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلَهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لَوْحِي أَنْظِفْ
 كَرَمَكَ وَكُلَّمَا ابْتَسَنِي وَأُصَابِي أَطْعَمْنِي مِنْكَ إِلَهِي مَنْ كَانَتْ حَاطِبُهُ مَسَاوِي
 فَكَيْفَ لَا تَكُونُ مَسَاوِيَهُ مَسَاوِيٍّ وَمَنْ كَانَتْ حَاطِقُهُ دَعَاوِيٍّ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ
 دَعَاوِيَهُ دَعَاوِيٍّ إِلَهِي حُكْمَكَ التَّائِفُ وَمِثْبَتَكَ الْفَاهِرَةُ لَمْ يُرَ كَالَّذِي مَقَالُ
 مَقَالًا وَلَا لِذِي خَالٍ حَالًا إِلَهِي كَرَمٌ طَاعَةٌ بَيْنَهُمَا وَحَالُهُ شِدَّةٌ هَاهُمْ أَعْمَادُ
 عَلَيْهِمْ أَعْدُلُكَ بَلْ أَفَالَيْهِ مِنْهَا فَضْلُكَ إِلَهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَإِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَةُ
 مِنِّي فَعَلَّا جَزْمًا فَقَدْ رَامَتْ حُبَّةٌ وَعَزَمًا إِلَهِي كَيْفَ أَعِزُّرُ وَأَنْتَ الْفَاهِرُ وَكَيْفَ لَا
 أَعِزُّرُ وَأَنْتَ الْأَمْرُ إِلَهِي تَرُدُّ فِي الْأَنْوَارِ بِوَجِبِ بَعْدَ الْمَرَارِ فَاجْعَلْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَةٍ
 تُوَصِّلُنِي إِلَيْكَ كَيْفَ يُسَدِّدُ عَلَيْكَ مَاهُومٌ فِي وَجُودِهِ مُقْفِرٌ لَيْتَ أَهْوَكَ لِغَيْرِكَ
 مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى أَهْوَكَ هُوَ الْمُنْظَرُ لَكَ مَتَى غَيْبَتْ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ
 بِدَلِّكَ عَلَيْكَ وَمَتَى بَعُدَتْ حَتَّى تَكُونَ الْأَنْوَارُ هِيَ الَّتِي تُوَصِّلُ إِلَيْكَ عَيْتُكَ عَنْ
 الْأَنْوَارِ عَلَيْهَا رَفِيبًا وَخَيْرَتْ صَفْقَةً عَبِيدٌ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ جِبِكَ نَصِيبًا إِلَهِي
 أَمْرَتْ بِالرُّجُوعِ إِلَى الْأَنْوَارِ فَارْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِبْرَةِ الْأَنْوَارِ وَهَيْدَايَةِ الْأَسْبَابِ حَتَّى
 أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتُ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونِ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَمَرْفُوعِ الْعَهْدِ
 عَنِ الْأَعْمَادِ عَلَيْهِمَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي هَذَا أَدْنَى ظَاهِرٍ بَيْنَ بَدَنِكَ وَهَذَا
 حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَامْرُؤٌ
 يُؤْرِكُ إِلَيْكَ وَأَهْمِي بِصِدْقِ الْعُودِ بَيْنَ بَدَنِكَ إِلَهِي عَلِمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمُخْرُوجِ
 وَصْنِي بِشَرِكِ الْمَصُونِ إِلَهِي حَقِّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَأَسْأَلُكَ بِمَسْأَلَةِ أَهْلِ
 الْجَدْبِ إِلَهِي آخِئْنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَبِإِخْيَارِكَ عَنِ إِخْيَارِي وَأَوْفِقْنِي

والنار لغيره احسن الائمة
 صل على محمد وال محمد وافضل
 بكلمة اولها واخرها في دعائه من
 كذا وكذا دعاه غائب كفى ان
 تفكر في كل ما يطلبه
 ان اردت ان يكون يد
 بعبادته وورد في كتب وادعاه
 شب يا علي يا اعظم يا رحمن
 يا رحيم يا سميع الدعوات
 يا منفي الخراب صل على
 محمد وآله واخطي من خير
 الدنيا والاخر ما انت
 اهله واصرف عني من
 الدنيا والاخر ما انت اهله
 واذ هبت عني هذا الوجد
 ونام برد ان درودك فانه
 قد غاب وانفخ والطاخ
 كدر دعوته كغائب يجعل
 باهر سداك الله
 قل

(اعمال بر عرفة و شورو و زاهد)

اَحْبَبَ اَنْتَ اَمَلِي اَمْ كَيْفَ اَهَانَ وَعَلَيْكَ مُتَكَلِّي اَلْهَى كَيْفَ اَسْتَعِزُّ وَفِي الذِّكْرِ اَزْكَرُ
اَمْ كَيْفَ لَا اَسْتَعِزُّ وَالْبَيْتَ تَسْتَبِي اَلْهَى كَيْفَ لَا اَفْقِرُ وَاَنْتَ الذِّي فِي الْفُقَرَاءِ اَفْغَنِي
اَمْ كَيْفَ اَفْقِرُ وَاَنْتَ الذِّي يَجُودُكَ اَعْتَبْنِي وَاَنْتَ الذِّي لَا اَللهَ غَيْرَكَ تَعْرِفَنِي
لِكَلْبِي فَمَا جِهَلَك شَيْءٌ وَاَنْتَ الذِّي تَعْرِفَنِي اَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ ذَرَايَتُكَ ظَاهِرٌ اِنْ
كُلُّ شَيْءٍ وَاَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ بِاَمِنْ اَسْوَى بِرَحْمَتِكَ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي
ذَاتِهِ فَحَفَّتْ الْاَثَارُ بِالْاَثَارِ وَحَوَّتْ الْاَعْيَارُ بِحُطَاتِ اَفْلَاكِ الْاَنْوَارِ بِاَمِنْ
اَجْتَبَى فِي سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنِ اَنْ تُدْرِكَ الْاَبْصَارُ بِاَمِنْ تَجَلَّى بِكَمَالِ بَهَائِهِ
فَقَفَفَتْ عَظْمَةُ الْاَسْرِ اَعْ كَيْفَ تَخْفَى وَاَنْتَ الظَّاهِرُ اَمْ كَيْفَ تَغِيْبُ وَاَنْتَ

الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ اَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَبِالْجَمَلِ كَيْفَ تَوْفِيقُ بَابُ
واين روز در عرفات باشد اربعه اعمال بسیار دارد و بهترين اعمال در اين روز دعا است و در تمام
ايام سال اين روز شريف بجهت دعا امتيازى دارد و دعا از براى برادران مؤمن از زند و مرده
بسیار بايد کرد و روايت وارده در حال عبد الله بن جندب روايت در موقوف عرفات و دعاى او براى
برادران مؤمن خود مشهور است و روايت زيدي در حال ثقه جليل القدر و معروف بن وهب در وقت
و دعاى او در حق بچك از اشخاصى كه در افاق بودند و روايت او از حضرت صادق عليه السلام
است كه او شبانه ملاحظه و در پدارت و رجاء و اثنى از برادران دينى آنكه افتد باين بزرگواران مؤمن
و مؤمنين زاد در غار خود ايشان نموده و اين گناهكار و پناه را بچكى از آن اشخاص شمرده و در حال هجوم
و ممانت از دعاى خير فراموش نفرمائيد و بخوان در اين روز زيارت جامعه بهم را و در آخر روز عرفة
بخوان يَا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبِي لَا تُضْرُكَ وَاَنْ مَغْفِرَتِكَ لِي لَا تَنْقُصُكَ فَاَعْطِنِي مَا لَا
يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَايضا بخوان اَللّٰهُمَّ لَا تُخَيِّرْ خَيْرًا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا
عِنْدِي فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي سَعَيْتُ وَنَصَبِي فَلَا تُخَيِّرْ مَنِي اَجْرَ الْمُصَابِ عَلَيَّ مُصِيبَتِهِ
مؤلف گوید كه بتدبير خداوس در ضمن اربعه روز عرفة فرموده كه چون نزديك شود غروب آفتاب بگو
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الدَّعَاءُ وَاِنْ هَا مِنْ دَعَايِ عَشْرَةَ اَنْتَ كَمَا سَبَقَ كُنْتُ

ولا يزيد الظالمين الا خسارا
غافيت با بدران هر نحو عافى
بابت و مصدران در خود
ايات كه فرموده شفا و
تغية للمؤمنين ايضا رواه
دفع من يكما كندم جز
دفعنا بخوابدان كندم
و در بنه خود برزد و بگويد
اللهم انك اشك يا ملك
الذي ذلتك يد المضطر
كفنت ما يد من غير ملك
كه في الارض رجعت
خلقتك على خلقتك
نصلي على محمد و على اهل
بنيته و ان تعافيني من عذابي
بى و جزند و بنيت كندم
و از اطراف خود جمع كند
و اين دعا را بخواند پس از آن
قسمت كند بجهت ارضت
هر چاره از آن

اعمال روزه عید غدیه

راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روز است که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر
 المؤمنین علیه السلام را بخلاف خود و فرمود که هر کس من مویخ افای و پرپس علی مولی و افا و پیشوا و است
 وان روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارد
 و عبادت کند و محمد و آل محمد عليهم السلام را یاد کند و برایشان صلوات بفرستد و وصیت کرد
 رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گرداند و هر شیخیه و صبی خود
 وصیت میکرد که این روز را عید گرداند و در حدیث ابن ابی نصر برین نقلی است از حضرت رضا
 علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 حاضر شوی بدری که خدا در این روز پادشاه مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله
 ایشان را در این روز ازاد میکند از آتش جهنم و برابر آنچه ازاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
 و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهد برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر
 بدهد و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا
 قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر این هر روزه مرتبه ملائکه با ایشان مضاف
 کند و با جمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفاره شصت
 سال گناه است و در خبری است که برابر است با روزه عمر دنیا و معاد است با صد حج و صد عمره و دو
 غسل ستم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر
 مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روزه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت
 معروفه یا مین الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز
 و در باب زیارات بنیاد شاه الله تعالی چهارم بخوانند تعویذ را که است ابا آنحضرت رسول خدا صلی الله
 علیه و آله روا کرده پنجم دو رکعت نماز کند و سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد
 و بخواند اللهم انی استسکت بآن لک الحمد و خدک لا شریک لک و انک واحد
 احد صمد لم یلد و لم یولد و لم یکن لک کفو احد و ان محمد عبدک و رسولک
 صلواتک علیه و آله یا من هو کل تو فی شان کما کان من شانک ان تفضلک
 علی بآن جعلتني من اهل جابتک و اهل دینک و اهل دعوتک و وفقتني

ما اختلف على نفسه و روايته
 که هر گاه فرزندم بر من شد مادر
 بالایه بام بدد و معتقد از من
 بگوید که عواد در زیر آسمان
 ظاهر شود پس بچهاره رود و
 بگوید اللهم رب انت اعطيتنيه وانت دعتني
 اللهم فبفضل جنتك
 انوار جديدة انك قادر
 مقدر و پس سر بلند نکند
 تا آنکه خوب شود فرزند او
 و هیچ نمیاید و نقل کرده که
 هر که در دست بدهد دارد بخواند
 و قدح ابرو چهل مرتبه سوزد
 حد بین آن ابرو برود و خود
 بکند اردم بعضی از خود زیارت
 که در آن کند باشد پس بد
 خود از آن کند باشد پس بد
 و سر کند اول که دعا کند
 برای و فاشا باید
 انشا الله

﴿ اَعْمَالٌ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ عَدِيٍّ ﴾

اربعه غايت

لِذَلِكَ فِي مُبَدِّءِ خَلْفِي تَفَضُّلاً مِنْكَ وَكِرْماً وَجُوداً ثُمَّ ارْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ
 جُوداً وَالْكَرَمَ كِرْماً وَارْفَاهُ مِنْكَ وَرَحْمَةً اِلَى اَنْ جَدَدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجِدَ بِي دَا
 بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْفِي وَكُنْتُ نَسَباً مَسِيئاً نَائِباً سَاهِباً غَائِلاً فَاتَمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِي اَنْ
 ذَكَرْتَنِي ذَلِكَ وَمَنْعْتَ بِي عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا اِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
 اَنْ تُنِيْمَ لِي لِكَ وَلا تُتَلَبِّسْ بِهِ حَتَّى تُتَوَفَّقَ عَلَيَّ ذَلِكَ وَانْتَ عَنِّي رَاضٍ فَاِنَّكَ اَحْوَى
 الْمُتَعَمِّينَ اَنْ تُنِيْمَ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اَللّهُمَّ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاجْتَبَانَا عَيْتَكَ مِنْكَ فَلَا
 اَلْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ اَمْتَاباً بِاللهِ وَخَدُّهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَرِسُوْلِهِ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَدَقْنَا وَاجْتَبَانَا دَاعِيَ اللهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فِي مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
 وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللهِ وَآخِي سُوْلِهِ وَالصِّدِّيقِ
 الْاَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَيَّ بِرَبِّيهِ الْمُؤَيَّدِ بِرَبِّيَّتِهِ وَرَبِّيْتِهِ الْحَقِّ الْبَيِّنِ عَلَمِ الدِّيْنِ اللهُ خَارِجاً
 لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةً غَيْبِ اللهِ وَمَوْضِعِ سِرِّ اللهِ وَآمِينَ اللهُ عَلَيَّ خَلْفَهُ وَشَاهِدُهُ فِي رَبِّيْتِهِ
 اَللّهُمَّ رَبَّنَا اِنَّمَا سَمِعْنَا بِاِبْنِ اَدِيٍّ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اِسْوَابِ رَيْتِكُمْ فَامْتَارَ رَبَّنَا فَانْغْفِرْ
 لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكْفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّفْنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاِنَّمَا وَعَدْنَا عَلَيَّ رُسُلَكَ
 وَلا تُخْزِنَا يَوْمَ الْفِيْئَةِ اِنَّكَ لا تَخْلِفُ الْاَيْمَانَ فَاِنَّا يَا رَبَّنَا بِمَنْكَ وَطُفِكَ اَجْبَنَّا
 دَاعِيكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيْبِ وَ
 الطَّاغُوْتِ فَوَلِّنا مَا نُوَلِّينا وَاخْشَرْنَا مَعَ اَمْتِنَا فَاِنَّا يَا رَبَّنَا مُؤْمِنُوْنَ مُوقِنُوْنَ وَهُمْ مُسْلِمُوْنَ
 اَمْتَابِيْرِهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِيْهِمْ وَغَايِبِيْهِمْ وَجِيْهِمْ وَمِيْثَقِيْهِمْ وَرَضِيْبَانِيْهِمْ اُمَّتُهُ
 وَفَادَتُهُ وَسَادَتُهُ وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللهِ رُوْنٌ خَلْفَهُ لا يَتَّبِعِيْهِمْ بَدَلًا
 وَلا يَنْقُذُنِيْ مِنْ دُوْنِهِمْ وَوَلِيْجَتُهُ وَرَبِّيْنَا اِلَى اللهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنْ الْجِنِّ وَ
 الْاِنْسِ مِنْ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيْبِ وَطَّاغُوْتِ وَالْاَوْثَانَ الْاَرْبَعَةَ

و باساند معتبره وارد شده
 در واد كنيد بازان خود را
 بصدق و نيز شيخ شهيد نقل
 كرده بر ابي دفع مريض انكدرت
 بكن از در بازوي راست من
 و بخواند بعد هفت مرتبه و بخواند
 اين دعا اَللّهُمَّ اَزِلْ عَنَّا
 الْعِيْلَ وَالذَّاءَ وَاَعِدْ لِي
 الْقِيَمَةَ وَالنَّجَاةَ وَاَيَّدْ لِي
 الْوَفَايَةَ وَرُدِّهِ اِلَى الْحُسْنِ
 الْعَاقِبَةِ وَاَجْعَلْ لِي اَمَالَهُ فِي
 مَرْتَبَةِ هَذِهِ اَمَادَةِ الْحَيَاةِ وَ
 كَفَارَةَ لِسَيِّئَاتِي اَللّهُمَّ
 وَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بِنَاكِرَاتِ تَكْوِيْنِ وَخَوَشِيْدِيْنَ
 اَوْ مَكْرُورِيْنَ كَرَمِ وَرَاضِيَانِ
 مِنْ رَبِّي كَرَامَةِ اَمْرِهِمْ اَللّهُمَّ
 اَنْصُرْ بَاقِيَةَ عِلْمِي وَرَاضِيَتِي
 كَمَا كُنْتَ اَكْرَمُ

اعمال روز عید غدیر

اربعه عافیت

برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این روز مثل طعام دادن بمجموع پیغمبران و صدیقان است و در خطبه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه دار و در شب وقت افطارش مثل آنسکه ده فنام را افطار داده باشد شخصی بر خاست عرض کرد یا امیر المؤمنین فنام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صد تن و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کی که جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامن او هستم بخداوند تعالی امان از او از کفر و فحشاء و بالجمله فضیلت این روز شریف زباده از آنسکه ذکر شود و این روز روز قبوله اعمال شیعیان و روز بظرف شدن غمهای ایشان است و این روزیست که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده و خداوند انبیا را برابر هم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام بوشع بن نون را وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام مشهور الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را بر استخلاف اصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب سول محمد صلی الله علیه و اله ما بین اصحاب خود برادر را افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن بخوبی شرح ما در رسد رکن و مسائل از کتاب فی الفردوس نقل فرموده چنین است که بگنارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید **وَاجْتَمَعْتُ فِي اللَّهِ وَصَافَتْكَ فِي اللَّهِ وَصَافَتْكَ فِي اللَّهِ وَعَاهَدْتُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَكُتِبَ لَهُ رُسُلُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَالْأَنْبِيَاءُ الْمُعْصُمِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلَى أَنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةُ وَأُزِنَ لِي بِأَنْ أَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا أَدْخُلُهَا إِلَّا وَأَنْتَ مَعِيَ** انگاه برادر مؤمن بگوید **فِيكَ** پس بگوید **أَسْفُطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوفِ الْأَخْوَةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَالِدُعَاءِ وَالزِّيَارَةَ** و محدث فیض نیز در خلاصه الادکار صیغه اخوت را قریب بهمین نحو ذکر نموده انگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود بلفظی که دلالت بر قبول نماید پس با قاطع کنند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را مساوی و عاویز بارت **رُزِيْبَتْ وَجَاهُ** مبارک شهر روزیست که مباحله کرد و سول محمد صلی الله علیه و اله بانصاری بخبران و پیش از آنکه خوا مباحله کند عبا بردش مبارک گرفت و حضرت امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زین عبا نمود و گفت پروردگارا از امر پیغمبر را اهل بیتمی بوده است که مخصوصترین خلق بودی

هُوَ الْقَسْرُ بِالْحَكِيمِ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ يَلَهُ نُورٌ وَحِكْمَةٌ وَحَوْلٌ وَقُوَّةٌ وَقَدْرٌ وَسُلْطَانٌ وَبِرْمَانٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَفَى اللَّهُ لَأَلِ الْأَنْبِيَاءِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلَ اللَّهِ لَأَلِ الْأَنْبِيَاءِ مُحَمَّدًا رَسُوْلَ اللَّهِ وَحَبِيْبَهُ مُحَمَّدًا مِنْ خَلْقِهِ أَنْكَرَ الْجَمِيعِ وَجَمِيعَ الْأَسْمَاءِ وَالْأَسْمَاءِ وَجَمِيعَ الْعَمَلِ وَجَمِيعَ الْمَعْرَبَاتِ كُنْتُكَ بِاللَّهِ تَكُنْ لَهُ نَائِبًا الْكَلْبُ وَالنَّهَارُ وَهُوَ الرَّبِّيعُ الْعَلِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِحَسْبِكَ دَرَمَكَ وَالْأَخْلَاقُ كَرَمًا مَلَكَ صَدَائِقُكَ مِنْ خَيْرِهَا بِرَأْسِ خَيْرِ رُسُوْلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نُوْتُ حَضْرَتِ إِبْرَاهِيْمَ

اعمال و نماز مباهله

باو خداوند اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف کن شکر و نگاه زا و پاک کن ایشان پاک کردی
 پس جبرئیل نازل شد و اینها تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله اینها را بزرگوار
 بیرون برد از برای مباهله چون نگاه نصاری برای ایشان افتاد و حقیقت انحصار و آثار نزول عذاب
 مشاهده کردند چون مباهله نمودند و استدغای و صلحه و قبول جزیه نمودند و در این روز زمین
 حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتری خود را با نایل داد و آیه **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ** در شان
 نازل شد و با جمله این روز روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دو پیر و روز سهیم
 دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیه الکرسی که در نماز
 مباهله است تا هم در آنها خالیدون است چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه بدغای مهرهای ماه
 رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است
 و من اخبار میگویم روایت شیخ را در مصاحف فرموده دعای روز مباهله روایت شده با فضیلت آن
 حضرت صادق علیه السلام میگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَهْمَاءِ وَكُلِّ بَهَائِكَ هَيَّ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَكُلِّ
جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ
بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ
عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَيْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ نَامَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ

باید از فرستاد در رکوع خود
 گدازت در دوش ساکن شد
 ان مردان است نیم اقیه الرحمن
 الرحیم لاله الا الله و الله الملك
 زلمی المبین شهید الله تا
 الخیر لله نور و حکمت و عین
 وقوه و بیهان و قدرة و
 سلطان و رحمة نام و
 لاله الا الله ارحم الراحمین
 الله کلیم لاله الا الله موصی
 کلیم روح الله لاله الا الله اعلم
 روح الله و کلیمه لاله الا
 الله محمد رسول الله وصفیه
 و صفوته صلی الله علیه و آله
 و سلم ان کن تکلمت من رب
 له ما فی السموات و الارض
 و من کن له ما فی البیت و
 النهار و هو التمجیع العظیم
 فی کل شیء

اعمال روزنامه

عزوات ماثوره

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي
 كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعْرَافِهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مِشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مِشِيَّتِكَ مَا ضِيئَةٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي أَنْطَلَقْتَ
 بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُنْطَلِقَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَمَلِكَ
 بِأَنْفَعِيهِ وَكُلِّ عَمَلِكَ نَافِعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَمَلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قَوْلِكَ بِإِرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَجْمَعِهَا وَكُلِّهَا إِلَيْكَ جَيْبٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَافْخَرِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عَلَائِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعَلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَابِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ بَابِكَ عَجِيبَةٌ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَابِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِيَّتِكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِيَّتِكَ
 قَدِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِيَّتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَانْتَجِبْ لِي
 كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ جَبْرُوتٍ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَجِبُنِي بِهِ حِينَ

باینکه روزنامه چیست اصابت و
 القابلین کل بنای و غوامی
 الا الی الله تصیر الامور
 غویب چه در دروس و در کوشش
 از حق باقر العلوی و علی بن
 است که چه متن کتابی در دسترس
 مع کند و هفت مرتبه بگوید
 اعوذ بالله الذی یسکن الی
 مانع البس و البخیر و مانع الهم
 و الارض و قواک تمیج العلم
 و انبعا از برای در کوشش
 نیز از حضرت صادق علیه
 حضرت زینب نقل شده و نیز از آنحضرت
 وارد شده که بنهر بار کشته را
 قدر کبیر و زینب کبیر و یا شکر
 مندرج کن و بر روی اشک
 و زم کن و چند قطره در کوشش
 کرد و در میکند برز آفتاب
 و ای درسی بخواند

﴿اعمال زبانه﴾

اسئلك يا الله بالاله الا انت اسئلك بيها ولا اله الا انت بالاله الا
 انت اسئلك بجلال لا اله الا انت بالاله الا انت اسئلك بجلال لا اله الا انت
 اللهم اتي ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اتي اسئلك من
 رزقك يا عبي وكل رزقك عامر اللهم اتي اسئلك برزقك كله اللهم اتي
 اسئلك من عطائك يا هنيه وكل عطائك هنيئ اللهم اتي اسئلك بعطائك
 كله اللهم اتي اسئلك من خيرك يا عبي وكل خيرك عاجل اللهم اتي اسئلك
 بخيرك كله اللهم اتي اسئلك من فضلك يا فضيله وكل فضلك فاضل اللهم
 اتي اسئلك بفضلك كله اللهم اتي ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
 اللهم صل على محمد وال محمد وابعثني على اليمان بك والنصدين برسولك عليهم
 واليه السلام والولاية علي بن ابي طالب البرائة من عدوه والايما مبالا من
 ال محمد عليهم السلام فاني قد رصيت بذلك هارت اللهم صل على محمد عبدك و
 رسولك في الاولين وصل على محمد في الاخرين وصل على محمد في الملأ الاعلى وصل
 على محمد في المرسلين اللهم اعط محمد الوسيلة والشرف والفضيلة والدرجة
 الكبرية اللهم صل على محمد وال محمد وقمعي بها رزقني ببارك لي فيما انبني واظفني
 في غيبتي وكل غائب هو لي اللهم صل على محمد وال محمد وابعثني على اليمان بك
 والنصدين برسولك اللهم صل على محمد وال محمد واسئلك خير الخيرة رضوانك
 والجنة واعود بك من شر الشر سخطك والشار اللهم صل على محمد وال محمد و
 اخطفي من كل مصيبة ومن كل بليته ومن كل عفوية ومن كل فتنه ومن كل
 بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل افة تزلت او تنزل من
 السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر

بفتح اليه اوله والدين خالدين
 كذا وان التحوين خالدين
 لا تارنا فقتنا هيا و
 جعلنا من الما كل نبي
 اقل بو شون بن ياشا مد
 اوله ورواينده كه مر كاه
 كمال با صاع عارض خضر
 رسول صلى الله عليه واله
 ربه ازا ميكون و فاقه و
 معوزين بمحمد و بصورت
 يكيد بس بطر و مشداز
 انصرت دود و نيز از براه
 رفع صداع دست بكتد و
 او ويكويد ان الله عيبك
 التحوين والارض ان تزل
 ولين والال ان اسكها
 من احد من عبده انه كان
 حليما غفورا وارواح الاراد
 نقلت كما مون را
 در

اعمال روزها آخر الحج

عنوان ماثوره

وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ رُؤُودٍ وَمِنْ كُلِّ
 بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ مِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ تَزَلُّكَ وَتَنْزِيلُ
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
 الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَفْتُ وَجْهِي عِنْدَكَ وَخَالَفْتُ
 بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرْتَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُظْفَأُ
 وَيُوجَدُ مُحَمَّدٌ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى وَيُوجَدُ وَلِيِّكَ عَلِيٌّ الْمُرْتَضَى وَيَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ الَّذِينَ
 أُتَّجِبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تُعْصِمَنِي
 فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُوذَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَخَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي
 حَتَّى أَتُوفِّيَنِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ أَنْ تُعْظِمَ لِي عَمَلِي خَيْرًا وَتَجْعَلَ لِي
 ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ وَأَنْ تَفْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِأَهْلِ السَّمَوِيِّ وَأَهْلِ الْغُفْرَةِ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَمْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 رواه ترمذی ودر حدیثی دیگر آمده است که هر کس در روز نهم بخواند دعای که شیخ و سید
 روایت کرده اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن الحمد لله رب العالمین است
 و شایسته است در این روز صدق بفقراء بجهت ناسی مولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام
 و زیارت کردن آنحضرت و انسب خواندن زیارت جامعه است و در زیارت و پنجم
 روز شریف است و روزیست که هلالی در حق اهل بیت نازل شد بجهت آنکه سه روز روزه گرفتند و
 افطار خود را بسکن و بیتهم واسپر دادند و با با فطار نمودند و شایسته است که شعبان اهل بیت
 علیه السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم ناسی بموالی خود نمایند در تصدق بمساکین و ایام و
 سعی و اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعضی علماء این روز را روز مباهله میدانند
 مناسبست زیارت جامعه و دعاه مباهله را نیز در این روز بخوانند و روز آخری از حج که آخر
 سال عربست است در اقبال موافق بکروايت ذکر کرده که در رکعت نماز کند در هر رکعت حمد بکرتبه
 و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه اية الكرسي بخواند و بعد از نماز بگوید اللهم ما

طوطوس صدای عارض شد
 و هیچ وجه علاج آن نشد تبص
 روز کلاه بک او فرسار و
 نوشت برای و شیدم خبیر
 صداع نور این کلاه فرسار
 که بر سر گذاشته اند و در آن کلاه
 مانده است که در آن زهری
 کرده باشد که در آن زهری
 فزادند در بعضی روزها
 این امر که بر سر کسی بگذرد
 داشتند فزادند در روزی که
 انوقت مامون ان کلاه را
 سر خود گذاشت در آن کلاه
 کشت بقیع نمود او را شکافت
 دید که در آن نوشته است
 الرحمن الرحیم که من نعوذ
 بقرآن من عسک لا یصلحون
 یعنی یا کون من کلایم
 عنما ولا یستنون من کلایم
 الرحمن رحمت

(اعمال شب عاشورا)

عزات ماثوره

بَاكْتَرَمَنْ لَأَكْثَرَهُ بِأَحْسَنِ الْبِلَادِ بِأَعْظَمِ الرَّجَاءِ بِأَعَزِّ الضُّعْفَاءِ بِأَمْنِ مَنْدَ الْغُرَقِ
 بِأَمْنِي أَهْلِكِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي بِأَمْنِي
 وَتُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَخَفِيفُ لُجْبِ نَا اللَّهِ
 لِأَشْرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا بَطْنُونَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا نُوَعِدُ
 بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 أَمْتَابِهِ كُلِّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ شيخ طوسی فرمود
 که مستحبست روزه دهه اول محرم و لکن روز عاشورا امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از
 عصر انوقت بقدر کمی تربت تناول نماید و سپید روا بکرده فضیلت روزه تمام ماه ذوالانکه
 روزه اونکه مپدارد صائم از از هر گاهی و روزی است که حضرت یوسف
 علیه السلام از زندان بیرون شده هر که از روز روزه دارد اسان فرما بد حضرت ابرو کارها
 مشکل زا و بر طرف کند از او اندوه زا و در روایت نبوی است که دعا پس منجاب شود روزنامه
 روز ناسوغا است از حضرت صادق علیه روایتست که فرمود ناسوغا روزی بود که جناب امام
 حسین علیه و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قاتال انحضرت اجتماع کردند و این جناب
 و عمر حد خو شحال شدند بسبب کثرت سپاه و بیاری لشکر که برای انها جمع شده بود و جناب امام حسین
 و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که باوری از برای انحضرت نخواهد آمد و اهل عراق
 او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پددم فدای ان ضعیف غریب شب عاشورا
 است و سپید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتیهای بسیار نقل کرده ان
 جمله صد رکعت نماز هر رکعت بعد و سه مرتبه قل هو الله احد و بعد از فراغ از جمع بگوید سبحان
 الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از العلي العظيم استغفار نبرد کرده و از جمله چهار رکعت
 در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر يك از ایتا الکریم و توحید و فلق و ناس یاده مرتبه بخواند و بعد
 از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید

بکلمات الله التي لا يقص
 منها شيء قدوس قدوس
 قدوس انتك يا رب يا ملك
 الظاهر القدوس البارئ الذي
 من شكك به اعطيتك
 ومن دعاك به اجبتك
 انتك يا الله يا الله يا الله
 ان تصلي على محمد النبي و
 آله الطيبين وان تعافيني
 بما آجبتني في حق ربي في
 جميع ما بقصه و في بدني و في
 في كل شيء و في بدني و في كل
 و في جوارحي كلها كشفنا
 سيالي ان شاء الله تعالى
 بجهت در زمان از حضرت
 صادق علیه السلام روایتست که بخواند
 بران بعد از گذشتن دست بر
 ان حمد و توحید و قدوس
 ایتا الکریم و فلق
 انبار

اعمال روز عاشورا

و این نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرمود ذکر خدا بسیار کند و صلوات بسیار بفرشد بر رسول خدا صلی الله علیه و اله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه میتواند و در فضیلت اجزاء این شب روایت کرده که مثل آنکه عبادت کرده باشد بعبادت جبرئیل علیه السلام و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا یا در زیارت امام حسین علیه السلام کند و پیوسته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را عفو فرماید و لوده بخون امام حسین در جمله شهداء با آنحضرت **روزی هفت روز** شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شبانهست که شیعیان در این روز مشغول کاره از کارهای دنیا نگرددند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بمراقبت اشتغال نمایند بنحویکه در مراقبت عزیزترین اولاد و اقا و خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزبان عربی که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی و سعی کنند در تعزیت و لعن بر قاتلان آنحضرت و بکد بگریه و انزوت گویند و در مصیبت آنجناب بگویند **اعظم الله اجورنا و اصابنا بالحسین علیه السلام و جعلنا و ابائنا من الطالبین یشارع مع ولید الامام المهدی من آل محمد علیه السلام** و شبانهست در این روز مقل میخوانند و بکد بگریه نمایند و روایت شده که چون حضرت موسی علیه السلام ماموشد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزی که در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که انعام حله نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاها اینکه بر آل محمد علیهم السلام وارد میشود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان در روایت شده از ابن عباس که گفت در دیوار خدمت امیرالمؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود و املا پیغمبر صلی الله علیه و اله خواند برای من از آن در زمان صحیفه بود مقل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی پاری میکند او را و کی با او شهید میشود پس گریه کرد آنحضرت گریه سختی و مرا بگریه در آورد و ففر گوید که اگر مقام گنجایش بود آنحضرت مقلی در اینجا ذکر میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتاب در مقل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که کنگر آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند زمین نظر رحمت بسوا کند و سید برای این روز

تغیبات با عبادت و بی گناهان
 خطاب منظم الله الذی یؤمن
 کل شیء و انما یخسر من یؤمن
 انما از امیرالمؤمنین علیه السلام
 هر یک که دست بکند بموضع
 بجز خود پس در محکم کردن دندان
 در کربلا بگریه و انزوت
 الشایع الله و لا حول و لا
 قوة الا بالله العلی العظیم
 عوده خیر برای درد دندان
 میجو ای حد و در وقت انزوت و قتل
 هو الله احد را و میجو ای باس
 عوده بجز الله الذی الذی
 و بعد از قتل هو الله احد را و میجو ای باس
 بسم الله الرحمن الرحیم
 که نما کن فی اللیل و النهار
 و هو التمجید العظیم قلنا باننا
 و اولاد و ابیه
 کربلا

اعمال روز عاشورا

عنوان ماثوره

درگاه نفل کرده است شبیه بدعا و عشرت بلکه ظاهر آنستکه خود اند عا باشد موافق بعضی روایان
 و شیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعا نفل کرده که در این روز
 وقت چاشت باید بعمل آورد تا بملاحظه احتضار ذکر نکرد بر هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید
 و نیز شایسته است که شعبان در این روز مساک کند از خوردن و آشامیدن باینکه قصد روزه کند
 و در آخر روز بعد از عصر افطار کند بگذارد که اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه
 مثل غذای لذیذ و آنکه جامه های پاکیزه بپوشند و بندها را بکشند و اسبین ها را بالا کنند و بیست
 صاحب مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آنستکه روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا
 که بی مته ایند و روز را برای برکت و شامت بر قتل انحصار روزه میداشند احادیث بسیار در فضیلت
 این روز و روزه آنهار بر حضرت رسول آید باشد و از طرف اولیای علیهم السلام احادیث بسیار در وقت
 روزه این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و اینصافی امته علیهم السلام اللعنه از برای برکت
 از وقت سال و در روز عاشورا در خانه زخیره مکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
 که هر که روزه کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و بی کاره زور حتمالاً حوائج دنیا و آخرت
 او را بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حتمالاً روز قیامت را
 روز فرج و سرور و شادی و گرداند و دیده اش و بهشت بنام روشن گردد و هر که روز عاشورا را در
 برکت نامد و از برای منزل خود را از روزه چیزی زخیره کند خداوند زخیره را برای او مبارک نکرده
 در روز قیامت باینید و عبد الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام لعنه محسور گردید پس باید که در روز عاشورا
 امری مشغول کارهای دنیا نکرده و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل
 خانه خود را که تغزیه انحضرت را بدارند و مشغول مافرا باشند چنانکه در مافرا عزیزترین اولاد و اقارب
 خود میباشد و در روز مساک کند از خوردن و آشامیدن باینکه قصد روزه کند و در آخر روز
 بعد از عصر افطار کند اگر چه بشریب آید باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوصاً از روزه
 واجب است باشد که بند را مثل آن بر او واجب شده باشد که از روز روزه باید بگریه و در آن
 روز از وقت در خانه زخیره نکند و بخندد و مشغول طه و لعب نکرده و هزار مرتبه بر قائلان آن
 حضرت لعنت کند و بگوید اللهم العن قتل الحسین علیه السلام مؤلف گوید این
 کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی در فضیلت روز عاشورا است بمشغول و بر حضرت

تجعلنا هم الاخرة من يودي
 ان يورك من في النار ومن
 عولما و سبحان الله رب
 العالمين بس مگو اللهم
 يا كافي من كل شئ ولا
 تكفي نيك شئ الكف
 عبدك و ان آمنتك من
 ما تحب و تحذر و من غير
 العوج اللهم تكو اذنتك
 و نهار و نيتك و كارد با برك
 خواتم بگردد و بگردد هفت مرتبه
 بسم الله الرحمن الرحيم و الله
 و يا قدي محمد رسول الله و يا
 خليل الله انكن بالدين تكن
 له ما في الليل و اذها و يا
 وهو على كل شئ قدير
 و ايضا وارد شده كه

اعمال روز عاشورا (۲۹۰)

رسول صلی الله علیه و آله بشه اند رضا شفاء الصدق در شرح این صوم از زیارت عاشورا اللهم ان هذا يوم تبرکت به بنو امیه کلام زاد را بنفام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنو امیه با این یوم مشوم بر چند وجیه است یکی آنکه ذخیره قوت و ازوقه زاد را این روز است شمرند و آن ازوقه زاد را سال دیگر ماه سعادت و سعده روز و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعرض با ایشان فی این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر آفامه مراسم عید است از تو سر روز بر عیال و تجدید ملائیکه و قص شارب و تعلیم اطفال و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه بنو امیه و اتباع ایشان بر او جاریست و دیگر التزام بروزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده اند و ملزم بصیام این روزند امر چهارم از وجوه تبرک یوم عاشورا آنکه دعا و طلب حاجت زاد را این روز مستحب است و بجهت اینکار مناقبه فضائلی برای این روز جعل و وضع فرموده اند و دعاهای چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر بلبس و کار مشبه شود چنانچه در خطبه که در بلاد خود در این روز میخوانند برای هر نویسیله و شرفی در این روز زیاده میکنند مثل انجامه نازم و در قرار سفینه نوح و اعراض چند فرعون و انجاء عیسی از دایره یهودان چنانچه شیخ صدوق از جبله مکبه نقل کرده که شنیدم از منعم بن عمار رضی الله عنه که فرمود و الله میبکشد این امت پس پیغمبر را در محرم در روز دهم و هجرت اعدا حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا اینکار شده است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من میداند او را ببهد بیکه از مولایم امیر المؤمنین علیه السلام بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفت چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس منم بگریست و فرمود حدثه وضع کنند که او روزیست که خدا تعالی در او توبه ادم را قبول کرد با اینکه خدا تعالی در زنجیره توبه ادم را قبول کرد و گمان میکنند که او روزیست که خدا تعالی بونس را از شک ماهی بیرون آورد با اینکه خدا تعالی بونس را در ذیقعه از شک ماهی بیرون داد و گمان میکنند که او روزیست که سفینه نوح بر جود قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هجرت نوح بر جود و گمان میکنند که او روزیست که خدا در با را برای مویس در او بشکافت با اینکه این کار در ربیع الاول بود و با جمله با اینهمه تصریح و تاکید که در خبر منم شده و در حقیقت از علامه نبوت و امامت و دلیل حقیقت طریقه شهادت است که اخبار یقینی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعای بر طین این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعضی بچیزان که غافل بوده اند مان کور و بدست عوام داده

بگذارید بدندان در در کن از خون
کنند از این جانبان هفتصد
بسم الله الرحمن الرحیم
کل العجب زوده تکون فی العجب
القصم ناکل العظم و نزل الله
انا انزلناه و الله الشافی و الکافی
لا اله الا الله و الله العالمین
تفاسر فادرا فادرا فادرا فادرا
تا عالم تقبلون هفتصد
این را بجا آورده بجهت در دین
و بدست اله و اولیاد تقبلون
تفاسر فادرا فادرا فادرا فادرا
کن بقران زباله حتملا فرمود
فید شفا و الیافی الصدور
و از راه سرخ دعا و جامعه
و بد شده اللهم ان ربنا
و انت یقینی و عباد و این
دعا طویله

اعمال بر عاشورا

عوائد ماثوره

والله خواندن ان دعا بدعت و محرم است وان دعا این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
 مِلَا الْمِيزَانِ وَمُنْهَى الْعِلْمِ وَمَنْبَغِ الرِّضَا وَزِنَةِ الْعَرْشِ بَعْدَ زُرْوَسَه سطر دارد در ده مرتبه صلوات فرستد
 و بگوید یا فایله نوبه ادم يوم عاشوراء یا ذافع لدریس لآ السماء يوم عاشوراء یا مسکن سفینه
 نوح علی الجودی يوم عاشوراء یا غیاث ابرهیم من النار يوم عاشوراء الخ و شك نیست که
 دعا از ابی از نواصب مدینه با خراج مسقط با امثال اینها جعل کرده و تنهیم ظلم بنی امیه را نموده تمام
 شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است که با دار و در از حال حرمان
 حسین علیه و در حران و اطفال انحصار که در انوقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول بجزن و بکاء بودند
 و مصیبتها را برایشان گذشته که در خاطر هیچ افریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد لفظ جانان

فایضه ان اریث اکبها	بجمله ذکره لمدتیکو	جرت و موعی فقال لها	ما بین لخط الجفون والورق
وقال فلی یقی علی فلا	والله ما فذ طبعک من حجر	بکت لها الارض والسماء	بینهما فی مدا مع حجر
من از تحریر این غم نانوفا	که رضو رضو انش بجا فر	ترا طاف نیا شد از شد	شید کی بو ماند بدین

پس بر خیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهرا و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریه
 سیدالشهدا علیه السلام و ابشار از غریب بگو بر این مصائب عظیمه یاد کن بر این و چشم گریان و خون این زیارت
 السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث ادم صِفْوَة اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث نوح نبی اللّٰهِ
 السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث ابرهیم خلیل اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث موسی کلیم اللّٰهِ
 السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث عبسی روح اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث محمد حبیب اللّٰهِ
 السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث علی امیر المؤمنین و خلیفه اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا واریث الحسن
 الشّهید بیط رسول اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا بن رسول اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا بن البیتر
 التذیر و ابن سید الوصیین السّلامُ عَلَیْكَ یا بن فاطمه سیده نساء العالمین السّلامُ
 عَلَیْكَ یا ابا عبد اللّٰهِ السّلامُ عَلَیْكَ یا خیرة اللّٰهِ و ابن خیرة السّلامُ عَلَیْكَ یا
 ثار اللّٰهِ و ابن ثاره السّلامُ عَلَیْكَ ایها الوتر المونور السّلامُ عَلَیْكَ ایها الامام
 الهادی لزلکی و علی ارواح حلت بفنائک و اقامت فی جوارک و وفدت مع

طالبین رجوع کند بخاند
 ان کتاب دخله جار من
 بجهت در دستم از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله مریدیکه
 یا شامد شرب عمل آب کبر
 و تعویذ کند انرا با فاعله کتاب
 هفتصد مرتبه ایضا از حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام مریدیکه یا شامد
 آب کبر و بگوید یا الله یا الله یا الله
 یا زین یا زین یا زین یا زین یا زین
 یا الله الاله الاله یا مملک
 انک لولیه یا سیدی الشاده الشیخ
 شیخناک من کل ذاه و شیخناک
 عبدک و ابن عبدک لک انقلب
 فی قبضتک و غیر بجهت در دستم
 و غیر بکن از دست و ان و
 بگوید هفتصد مرتبه آخود بجز اوله
 و جلاله یومین تیر ما آجد و کلان
 دست راست بر موضع زد و
 بگوید سر من بر نیم الله بجهت
 و صلح بنویسد بگو
 یا زین یا زین

﴿ اَعْمَالُ رُبْرِ عَاشُورَاءِ ﴾ (٢٩٢)

زُوَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ
 الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمَصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ أَجْمَعِينَ وَفِي
 سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ النَّجِّبِينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمُ الْهَادِيَةِ الْمَهْدِيَةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى زُرِّيَّتِكَ
 وَعَلَى نُزُلِهِمْ اللَّهُمَّ لَهْمُ رَحْمَةٍ وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرِجَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنَ خَافِرِ النَّبِيِّينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَنِي الشَّهِيدِ يَا أَخَ الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ
 عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثِيرَةً
 وَسَلَامًا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى
 الْمُسْتَهْدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحَبِيبِ
 بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ يَسِيرٍ
 الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَوْلَادِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَوْلَادِ الْحَسَنِ
 السَّلَامُ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَوْلَادِ جَعْفَرٍ وَعَفِيلِ
 السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَهْدِمٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ
 عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ
 فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِ ابْنِ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِينٌ وَجَارٌ

تفويده ودر وقت عود ودر روز
 الطاهرين وبعث يده التي لا ترام
 العظيم وبعث يده التي لا ترام
 ويقدر يده التي لا ترام
 يعني من ثم هذا الوجع ومن
 ثم ما فيه ومن ثم ما فيه
 عند بن بوعبدان بابا بازان
 ودر وقتي كما نالت ودر
 وقت خواب بيانشان مد كاشان
 الله مبارك ونافع است
 هجته در دستم ووقوع روايتش
 كتحضي خدمت حضرت رسول
 صلى الله عليه وآله كتاب كرد
 از در دستم ز در دست حضرت
 فرمود من كذا ودر دست حضرت
 شريفي از غسل بابا كرم
 ان در وقت ووقوع اي روز
 خدمت حضرت امير المؤمنين
 كرد كه ان شريفي وبارك الله
 وقايد مورد زيور
 سارا

اعمال ماه صفر

عنوان ماثوره

في هذا الوقت ان تسئل الله سبحانه وتعالى ان يرزقني فكاك رقيبتي من النار
انه يسمع الدعاء قريب مجيب وروزيست وپنج بقول جمی از علماء در سال
نود و چهار بار روز و از دم سال نود و پنج که انسا را سنة الفهاه می کنند حضرت امام زین العابدین

علیه السلام از دنیا **فصل هشتم در ماه صفر است** و خلعت فرموده

بدانکه اینماه معروف بخوشاست و برای رفع نحوس هیچ چیز بهتر از صدقه و ادرعیه است و اذا
وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای ناله در اینماه در هر روز ده مرتبه بخواند
چنانکه محدث فضل و غیره فرموده باشد **يا شديدا القوي و يا شديدا الجال يا عزيز يا عزيز يا
يا عزيز ذلك يعظمتك جميع خلقك فاكفني شر خلقك يا محسن يا مجمل يا
منعم يا مفضل يا لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين** فاستجبنا
له و نجبناه من الغم وكذلك يحيي المؤمنين و صلى الله على محمد و آله الطيبين
الطاهرين و بتد دعائی برای هلال اینماه روایت کرده **روز اول** سنه سی و هفتم شروع

بجنگ صفین شد و در این روز سنه شصت و یکم بقول **ترتیباً** حضرت شهید الشهدا علیه السلام
را وارد دمشق کردند و بغی ائمه ان روز را عهد قرار دادند و ان روز پیشکه ناله میشود در ان روز
کانت ما قری بالعیان تعداها * اموتة بالشام من اعبادها و در این روز و بقول روز
سوم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شد و **روز سیم** بتدین طاوس
از کتب اصحابنا الامامیه نقل کرده که منجبت است در این روز و رکعت نماز در رکعت اول حمد
و ثناء فتمنا و در دو رکعت و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه
بگوید **اللهم العن الابی سفیان** و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد و در

هفتم بقول شهید و کفنی و دیگران و بقول پنجم در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت
حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و **روز بیستم** روز از پنجم و بقول پنجم روز
رجوع حضرت امام حسین علیه السلام است از شام بمدینه و روز و روز جابر بن عبد الله انصار علی است و کربلا
بجهت زیارت امام حسین علیه السلام و اول ذی القعدة است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است
و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرموده علامت مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز

الله و کذاب یکن انجلیک برو
او را شریعت عمل بد و تعویذ
کن از ابیوزر حد هفتم سنه
پنج چون از روز و وقت حضرت فرمود
بامیر المؤمنین علیه السلام یا علی
بد در سبکه برادر این مرتبه
است و از این هجرت است که از دست
او را دفع نمیشد بجهت نالول
و از پنج است که غایت ادرست
بد میشود و در شده بکبریا
صلوات از آن هفت و از مروج
بخوان برهنه از انوار اول
اذا وقت ما قری بالعیان تعداها
و تلتل اولک عن الی الی قل
بیسفیان و تلتل اولک عن الی الی قل
فاحاصصنا الالان
فما عیننا
و در این روز سنه صد و یک
حضرت امام موسی است
و در ابواب که نام منزه است
ما بین مکه و مدینه واقع
شده است

اعمال ماه صفر

فريضة و نافله در شب روزگن اردن و زيارت اربعين كردن و انگشتر بر دست راست كردن و چين در سجده برخاك گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحيم را بلند گفتن و شيخ در هفتاد و پنج مصباح پاره مخصوص اين روز را از حضرت صادق عليه السلام نقل كرده و ما انشاء الله از در باب زيارت نفل خواهيم نمود

روز نهم و هشتم سنه يازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبياء صلوات الله عليه و آله است و روز وفات روز و شب بوده بالافتاق و در وقت وفات سنين عمر مباركش بيست و سه رسيد بود چهل سال از سن شريفش گذر شده بود كه وحى بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سهزده سال در مكه مردم را دعوت بخدا پرستى نمود و پنجاه و سه سال داشت كه بمدينه هجرت فرمود و در سال هجرت وفات فرمود و امير المؤمنين عليه السلام متوجه غسل و حوض المنصور شد و بعد از تغسل و تكفين برانجنا نمازگن اردن پس سه دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر انحضرت نمازگن اردند و حضرت امير المؤمنين عليه السلام انجنا برادر حجره ظاهر در همان محله كه از دنيا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالك رواست كه چون از دفن پيغمبر فارغ شديم حضرت فاطمه سومين آمد و گفت اى انس چگونه نفس شما مرا كرد كه خاك بصورت پيغمبر خدا صلى الله عليه و آله برينديس كرست و فرمود يا ابناءه اجاب رجا دعاه *

يا ابناءه من ربنا ما اذناه الخ و كنتم ما قبل اى در جهان ز پر زمين از چه خاك نه خاك نشين از چه و بروايت معتبر است كه آنقدره مشق ز خاك پاك ان قبر مطهر گرفت و برد بد كان گذارست و گفت

ما ذا على المشيم زية اخذ ان لا يتم مدا الزما عوا ليا صبت على مصاب لو اها صبت على الايام صير ليا ليا

و شيخ يوسف شامى در رد القلم نقل كرده كه ان حضرت بن اشعار را در مرثيه بد و فرموده

قل للغيث تحت آثوابك اللهم	ان كنت تسمع صرخي و نداء ليا	صبت على مصاب لو اها
صبت على الايام صيرت ليا	قد كنت ذاك حي بظل محمد	لا اخس من ضمهم و كان جاليا
فالومر اخضع للذليل و اتقى	ضمي و ادفع ظالمى بر ذابنا	فان ابكت فرية فى لياها
شجنا على غضن بكت صابا	فلا جعلن الحزن بعدك مؤبى	ولا جعلن الدمع فيك و شجا

روز آخر ماه سنه دويست و سه بقول شيخ طبرسى اين شهر شهادت امام رضا عليه السلام واقع شده بانگور سه مور سن مباركش به پنجاه و پنج رسيد بود و قبر شريفش واقع شد در خانه حيد بن قبطيه در

قره سناباد از ارض طوس **فصل هفتم** در انخانه است قبر رشيد نين در ماه ربيع الاول است شب اول سال سيزدهم بخت مبد و هجرت حضرت

ولا انشا هفتين بنى بكيك يكك زانه هاهم جو را و اعمال بنالول پس به بند افكاد خور و بيان سكي بيند و بيند از انوار پياهم و بعضي گفته اند كه شايسته است بغير در انخانه باشد كه ماه در ان كه صاحبش قطعه نمى بگرد و بالذات اول و بخواند در ان سه مرتبه تو انزلنا هذا القرآن على جليلنا الا خسروه حسرا و بيند زان از در تو در وقت بگردد كه بر طرف خواهد شد ان و در خزان است كه ما اين نوره بر نالول بر طرف خواهد بود كه انرا بجهت درمهايد و بايت كه چون وضو نماز پس از نماز و بعد از ان اولنا هذا القرآن على جليل

نماز ماجاد الاخره و رتبه ان

عوذات ما نوره

و بنا بر مشهوره که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و اله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آنحضرت در یکی از این سه روز واقع شده باشد و در روز نهمه سنه سی و شش فتح بصره بر امیرالمؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و اما اعمال ماه جماد الاخره پس سید بن طاووس رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اول بخواند حمد بکرتبه ایه الکرسی و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم حمد و بکرتبه اهلکم الکفار و بیست و پنج مرتبه قل هو الله و در رکعت سیم حمد و بکرتبه قل یا ایتها الکافرین و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم حمد و بکرتبه انا جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم مضار مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و مضار مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد پس مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات و الذین آمنوا و عملوا الصالحات یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که در آن روز محتاج طلب نماید هر که چنین کند خدا خود شتر او را مالش را و زنان و فرزندان او را و دین او را و دنیا او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و در سیم سنه باز هم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شعبان بمیرد تعزیت آنحضرت قیام نماید و زیارت آنمظلومه نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کند و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت بعد از ذکر وفات آنحضرت در این روز السلام علیک یا سیده نساء العالمین السلام علیک یا والدیه الحجج علی الناس اجمعین السلام علیک آیتها المظلومه الممنوعه عنها حفظها بی بگو اللهم صل علی امینک و ابنته نبیک و زوجة و صحی نبیک صلوة نزلها فوق زلفی عبادک المکرهین من اهل السموات و اهل الارضین بتحقق که روایت شده است که هر که باین زیارت آنحضرت زیارت کند و از خدا طلب امرزش کند حتماً گناهانش را پامزد و او را داخل بهشت گرداند و مکتوبه که بخیل سید بن طاووس نیز این زیارت در کتابت فلان الفوائد نقل کرده و گفته که مختص است بر روز وفات آنحضرت که سیم ماه جماد الاخره باشد و کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود

تکلیف طاعتها و تبتیک
 ولادتها و قضی بنهیم
 یا یحیی و هم لا یظلمون و قیل
 لکن قدیرت العالمین
 جهه باز کردن بسته شد بنویسد
 اول سوره انا نقضنا ما صنعنا
 و سوره انا جاء نصر الله
 ابن الهیثم و من اباید ان
 جعل لکم من انفسکم ازواجاً
 لتکونوا لهن و جعل
 بنکم بؤة و قد خذ ان
 فذک لآیات لقویة
 فاذ خلوا علیهم الباب
 فاذا دخلتموه فانکم غالیون
 ففقتنا ابواب السماء آیاه
 منها من و نحننا الارض و نحننا
 فالقی لنا و علی امر قد
 قدیر و تبارک و تعالی
 و تبارک و تعالی

﴿در اعمال اول وعید نوره﴾ (۲۹۸)

انحصر تراوان در رکعت در هر رکعت بعد از حد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانه و اگر نتواند
در رکعت اول بعد از حد سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم سوره قل يا ايها الكافرون
و چون سلام کفای بگو التلايم عليك ناخر زیارت مذکوره روز بیستم سال پنجم یاد و مراد
بعث ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها واقعه و در آن چند عمل مناسب است
اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین ستم زیارت آن بے دنیا و آخرت و بیاید کیفیت زیارت

انحصرت -- (فصل یازدهم) -- بعد از این ص ۳۱۷

در اعمال هر ماه نورا اعمال عهد نوره روز و اعمال ماههای دیگر است اما اعمال هر ماه نوحه چیز است اول
خواندن دعا های منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و نهم صحیفه کامله است که در
اول ماه رمضان ذکر شد و در خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم ستم اند که پنهان خوردن
روایت است که هر کس مقصد کند خود را بخوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آن ماه رد نشود
چهارم در شب اول در رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حد سوره انعام بخواند و از حضرتعالی سؤال
کند که او را از هر تری و درد ایمن کرده اند و در پنجم روز آن ماه امری که مکره او باشد پنجم در روز اول
در رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حد سوره قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حد سوره
انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حضرتعالی بخرد
و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِی
الْاَرْضِ اِلاَّ عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَ یَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُنْوَ دَعْوَاهَا کُلٌّ فِی کِتَابٍ مُّبِیْنٍ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ اِنْ یَسْئَلُ اللّٰهُ بِضَرْفٍ فَلَا کَافٍ لَهٗ اِلاَّ هُوَ وَ اِنْ یُرِدْ لَیْسَ یُجِیْبُ
فَلَا رَادَ لِفَضْلِهٖ یُصِیْبُ بِهٖ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
سَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ غَیْرِیْ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلاَّ بِاللّٰهِ حَسْبَ اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیْلُ وَ
اَفْوَضُ اَمْرِیْ اِلٰی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِیْرَةِ الْعِبَادِ لَیْلَہٗ اِلاَّ اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ
الظّٰلِمِیْنَ رَبِّ اِنِّیْ اَتَزَلْتُ اِلَیْکَ مِنْ خَیْرِ قَیْلِ رَبِّ لَآ اُنْذِرُ فِیْ فَرْدٍ وَاَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ
و اما اعمال عهد نوره در چنان است که حضرت صادق علیه السلام بعملی بن خنسار تعلیم فرموده که چون
روز نوره شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و بهترین بوهای خوش خود را خوشبو کن

و اصل عقده بین سالان
تفصیلاً و در کتاب بعضی
نویسند چون در بعضی
الصوری تحقیقاً هم جمعاً الکلام
حالت فلان بن فلان عن
نیت فلانة لعلها انکسر و یوم
من انفسکم عزیر و علی ما
عظیم و من علیکم و بالوفین
رواق و رحم و فان تولوا
فقل خیر الله لا اله الا
هو علیه توکل و هو
رب العرش العظيم بر این
نوشته را همراه او بخود و
با او و زبان کند در هر
الانما دعا از حضرتعالی
بن جعفر علیه السلام نقل شده
که تعلیم ایمنی صحاف فرمود
چون طولانی بود ذکر کتب
توسعه

اعمال ماههای رومی

عزات ماثوره

و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز
 بکن از بعضی هر دو رکعت بیکلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت
 دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرین و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل
 هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 بخوان و بعد از نماز بجهت شکر و روایت عابزون اللهم صل علی محمد و آل محمد الا و صلیا
 المرصین و علی جمیع انبیائک و رسلک یا فضل صلواتک و بارک علیهم یا فضل
 برکاتک و صل علی ارواحهم و اجسادهم اللهم بارک علی محمد و آل محمد و بارک
 لنا فی یومنا هذا الذی فضلت و کرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم بارک
 لی فیما انعمت به علی حتی لا اشکر احدًا غیرک و وسیع علی فی رزقی یا ذا الجلال و
 الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیب عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء
 فلا تفقده فی عونک علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال و الاکرام

چون چنین کنی گمان نپناه تو امر نیک شود و بسیار نیکو یا ذا الجلال و الاکرام
 اما اعمال ماههای رومی پس مباد اینها اکتفا میکنیم بآنچه که در ذوات المعاد است سید جلیل علی بن
 طاوس روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 و آله داخل شد و برایشان سلام فرمود ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم
 نماید شمارا در و اینکه جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوام الطمانینه باشم پس حضرت امیر المؤمنین
 علیه و سلم آن و دیگران سوال نمودند که آن دو چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بمحضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نیشان رومی باب باران میگردد و سوره فاتحه کتاب ایته
 الکریمه و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرین هر یک را
 هفتاد بار بخواند و بروایت دیگر سوره انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه بخواند و هفتاد مرتبه الله اکبر
 و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوید و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستی و هفتاد
 در بامداد و پسین از اناب میآشاید بحق انخدانندی که مرا راستی بر خلق مبعوث گردانیده است
 سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بر دار از کسی که این ابرامی باشد هر روز بر آن که در

بخواند این دعوی را که
 رسول خدا صلی الله علیه و آله
 تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام
 اللهم از هم خلدی الی الیقین و
 عظمی الذوق و اعوذ بک
 من غزو الصحیف یا امیرتک
 ان کنت امثی یا الله فلا
 تا علی اللهم ولا تشرب الی الله
 ولا تغور من الضمیر و
 ان تغلب الی

و در غیر کتب مشهوره روایت
 کرده اند که در وقت تحویل
 ابد غایب بار بخوانند
 و بعضی ۳۶۶ مرتبه گفته اند
 یا محول الحول الی الاحوال
 حوال حالنا الی احسن
 الاحوال و بروایت دیگر
 یا مغفاب القلوب الی الاضواء
 یا مدبر السبل و النها
 یا محول الخ کذا و زاد
 المعاد منه
 بن عمر آن
 مع الله الحیا اتعق قلوب
 ان شاء الله

(خواصن اب نیشان)

بدنش باشد و عاقبت بخشد او را و سپردن کند دردها را از بدن او و استخوانهای او را کرد
 لوح در کد برای او مقدر شده باشد بخونما بد و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزند نداشت
 باشد و فرزند نخواهد اب نیشان را بان نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد
 و فرزند نیاورد و از این اب بان نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد وزن پس خواهد با
 دختر از آن اب بیاشامد مقصود ایشان بعل آید چنانچه حضرتعالی میفرماید **يَسْأَلُ الْمُنَّانُ ابْنَ**
وَهَيْبَ لِمَنْ يَسْأَلُ الذَّكُورَ اَوْ بَرَّ وَجْهَهُمْ ذَكَرْنَا وَاِنَّا وَابِعَجَلٍ مَنْ يَسْأَلُ عَقِيمًا
 میخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران با جفت میگرداند برای ایشان پسران و
 دختران یعنی هر دو را با ایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود
 که اگر کسی در دسر داشته باشد و از این اب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر در چشم
 داشته باشد و در چشمهای خود قطره از این اب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن اب
 بشوید باذن خدا بتعالی شفا یابد و اشامیدن از آن اب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را
 خوشبو کند و لعاب بن دندانها را از آن بکنند و بلبم را از آن بکنند و تخمه و امثال بسبب خوردن طعام
 اب بهم نرساند و از بادهای خویج و غیر آن مغازی گردد و در دپشت و در شکم هم نرساند و آن
 زکام از آن نکشد و در دندان بهم نرساند و در معده و کرم معده را از آن بکشد و محتاج مجامع
 نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانگی و خوره و پیچی و رعاف و قی نجاث با بد کردن
 و لال و کرم زینگی نشود و اب نیشان در دپده اش نزول نکند و در دپکه موجب فطار روزه و
 نقصان نماز او باشد و طعام را در دپده اش نزول نکند و اب نیشان و شباهن مغازی نگردد پس حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این اب بیاشامد و بجمع دردها که در دپده
 میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی که ترا برستی فرستاد
 هر که این اب را ترا بر این اب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را ملو گرداند از نور و روشنی و اظهار خود را
 در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا
 کند از کرامتها آنچه با حد از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و
 غش و خنات و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بردارد و از عداوت
 و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد و مؤلف گوید که این

بسم الله الرحمن الرحيم
 و انهم ان يحسن العبد و
 رسول الله (ص) مواظب کند
 در صبح و شام بخواند در دعای
 نور که سلمان از نفس فاطمه
 صلوات الله علیها نقل کرده
 و در رمضان ذکر شده است
 شد که اگر چه عیبها
 معالج میگردند و بوجوه
 در اب نیشان بچکاند
 و در میان دندانها
 و در دپده اش نزول نکند
 و در دپکه موجب فطار روزه
 و نقصان نماز او باشد
 و طعام را در دپده اش
 نزول نکند و اب نیشان
 و شباهن مغازی نگردد
 پس حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله فرمود
 که جبرئیل گفت هر که
 از این اب بیاشامد و
 بجمع دردها که در
 دپده میباشد مبتلا
 باشد موجب شفا از
 جمیع آنها گردد پس
 جبرئیل گفت بحق
 خداوندی که ترا
 برستی فرستاد هر
 که این اب را ترا بر
 این اب بخواند و
 بیاشامد حق تعالی
 دلش را ملو گرداند
 از نور و روشنی و
 اظهار خود را در
 دل او وارد سازد
 و حکمت بر زبان او
 جاری گرداند و پر
 کند دل او را از
 فهم و بینائی و
 باو عطا کند از
 کرامتها آنچه با
 حد از عالمیان
 عطا نکرده باشد
 و هزار مغفرت و
 هزار رحمت بر
 او بفرستد و غش
 و خنات و غیبت
 و حسد و بغی و
 کبر و بخل و
 حرص و غضب
 از دل او
 بردارد و از
 عداوت و
 دشمنی مردم
 و بدگویی
 ایشان نجات
 یابد و موجب
 شفاء جمیع
 امراض او
 گردد و مؤلف
 گوید که این

خواص نیا و ماهها روئی

عزوات ماثوره

روایت شهو و بیدار الله بن عمر می باشد و بیان سبب سندش ضعیف است و فقهی بخط شیخ شهید درید
 که این روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما ابان و از کار
 باین روش روایت کرده است که میخواند بر آب نیشان فاتحه کتاب ایه الکریمه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
 وَتَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ الْغَدَى وَاللَّيْلَ وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّجُومِ وَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَسُوا اللَّهَ الْغَافِلِينَ
 بکر هفتاد مرتبه و میگوید هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُجَّانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب پاشا مدام از حبس نجات یابد
 و سردی بر طبع او غالب نکند و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب بازان
 مطلقا مبارک است و منصف دار در خواه در نیشان بیارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر
 از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که پاشا میداد ابان سماں را که پاک کند بدن شماست و در
 زادفع میکند چنانچه حتمالاً مبرم یابد و نَزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ لِيُطَهِّرَ بِهِ وُجُوهَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَرْتَضُونَ وَ لِيُزِيلَ عَنَّا رِجْسَ الْبَشَرِ وَ لِيُطَهِّرَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی جعفر شد حتمالاً بر
 شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و بر سر آن شما و سوسه شیطانی از او درهای شما را
 محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیشان بهتر است که اگر جمعی خوانند هر یک
 مجموع آن سوره ها و از کارها هفتاد مرتبه بخوانند از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش
 بیشتر است و در اینها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریباً داخل نیشان ماه روئی
 میشوند و ماه نیشان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حوزان البه جهنم
 بکن و اگر بیشتر نشود در چهاردهم بکن و اول حوزان تقریباً هشتاد و چهار روز است و از آن نیز سه
 روز است و حوزان ماه نجسی است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق
 علیه السلام ماه حوزان مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت میورد اینماه نفرین کرد برین
 اسرائیل و در یکشب و بکر در بیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از حضرت منقولست که
 حتمالاً اجلها را در ماه حوزان نزدیک میکردند یعنی موث در آن بسیار میباشد و بدانکه ماهها
 روی بناش بر حرکت اقباس است و عدد آنها را در زده است بدین ترتیب نشین الاول نشین الاخر
 کانون اول کانون اخر شباط اذر نیشان ابار حوزان تموز ابابول و چهار ماه را میگویند

بسم الله الرحمن الرحيم
 الآلة الخلق والامر بان
 الله رب العالمين بس بخواند
 هر قطعه سه مرتبه نوحید و
 بعد از آن در سه روز هر روز
 یکی از آنها را که خوب خواهد شد
 انشاء الله (۵) تکبیرها پس
 بکتابد و سر را در برابر من داخل
 کند و از آن واقعه گوید و هفت
 مرتبه بخواند که انشاء الله
 خوب خواهد شد (۶) روایت
 است از امام علی علیه السلام که نویسد
 در روز و از آن کند بر آب او این
 عود را اللهم انی استقلت
 بعزبتك وقد ذلت فانظرت
 وانا احاط بید عزبتك ان
 نصلي على محمد وآل محمد و
 ان لا نطلب على فلان بن
 فلان شيئا

در ایات بفرست

که آنها تشرین الاخر و نیشان و خیزان و ابلوند و هفت دیگر غیر شیطا را می بکند و شیطا را
دوم سال متواله بیست و هشت بکند و در سال چهارم که سال کبته ایشان است بیست و نه
بکند و سال ایشان سیصد و شصت و پنجاه و زور و بیست و تشرین الاوّل که اوّل سال ایشان است
در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون
این ماهها در احادیث مذکور شده است بحملی در اینجا ابراز نمودیم انهمی *

باب سیم در بیان ایات

و سَمَلٌ بِرَأْفَتِكَ وَ جَدٌ فِضْلِكَ يَا خَيْرَ الْمَلِكِينَ
چون اراده سفر کنی سزاوار است که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نما
روز شنبه را بار و روزه شنبه را بار و پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز و روزه شنبه
و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت و در سخن باشد در آن حد کن یا یا به هیچ و بیخ سیزده باشد از بیست یک یا بیست و پنج

و سفر ممکن در محاق شهر و در حالیکه خود در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن
در این اوقات دعاها را بخوان و صدق کن و هر وقت که خواهی بفرود در او پنداشده که مرده
از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفر کرد خدمت آنحضرت رسید تا و ذاع کند با آنجناب حضرت
با و فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هر گاه اراده می نمود که بیرون رود بسوی بعضی اهل
خود میفرمود سلامتی خود را از خدا بآنچه اسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هر چه که ممکن بود
و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذارد و چون سلامت از سفر مراجعت میکرد
شکر میکرد خدا را و تصدق میداد بآنچه که ممکن بود انهم در ذاع کرد و رفت و بجانها آورد آنچه را
که آنحضرت فرمود پس هلاک شد در راه آنجناب امام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داد
شد اگر میباید رفت و سزاوار است که پیش از توجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود
و در رکعت نماز میکنی اری و از خدا خبر خود را سوال میکنی و آیه الکرسی بخوانی و حد و ثنای
الهی بجا میآوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی و میگوئی
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيَوْمَ تَقِيَّتِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي
بِسَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَاحْفَظْنَا

بناختن بگو و در آن جمله
الرفیق و عظمه الدقیق من فؤاده
انحرف انحرافی نام میگذرد یا
اکله اللحم و شارب الدّم
خورد و برد ها من جهنم
ان کن انت با لله الاخیر
ان لا تاکل الفلان بن فالانه
تلم و لا تقصی له ذم و لا
تتمک له عظمه و لا یورد
صلواتا و تعلی عن تعزیر
و تشریح و تلمیح و تدریس
من در تمام مع الله ان
ان لا اله الا الله سبحانه
و تعالی عما یشرکون و یوبد
تجد از عا
بزرگ

از بعضی روایات نقل شده
که بیست و یکم سفر کردن
خوب است در روز هفتم
و بیست و یکم خوب نیست
- (منه) -

دُعا برای سفاکت

عوذات مأثوره

عَلَيْنا اللَّهُمَّ اجْعَلنا فِي رَحْمَتِكَ وَلَا تَلْبِسنا قَضائَكَ إِنا إِلَيْكَ راجِعُونَ اللَّهُمَّ
 إِنا نَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَكَأبِهِ الْمُنْقَلَبِ سِوَهُ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالوَلَدِ
 فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُنَوِّجُكَ إِلَيْكَ هَذَا النُّوْجَةَ طَلَبًا لِمَرْضائِكَ وَ
 نَفَرًا بِاللَّيْلِ فَتَلْفِئْهُنَا أَوْ مِثْلَهُ وَأَرْجُوهُ فِيكَ وَفِي أَوْلِيائِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس وداع کن اهل خود را و برخیز و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان
 و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین ائمه الکرسی را از سه
 جانب بخوان و بگو اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجْهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَفْتُ أَهْلِي وَمَالِي وَ
 مَا خَوْلْتَنِي قَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظَهُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَيْبْتُ عَنْهُ وَلَا تَكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 الدعاء پس بخوان سوره قل هو الله احد را بارزده مرتبه و سوره انزلنا و ائمه الکرسی و سوره
 قل اعوذ برب الثاير و قل اعوذ برب الفلق پس دست بر جمع بدن خود بمال و تصدق کن
 به هر چه بهتر باشد و بگو اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سَلَامَتِي وَسَلَامَةَ
 سَفَرِي وَمَا مَعِيَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَ
 بَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبِلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ و با خود بردار عصاه از چوب درخت بادام تلخ که
 روایت شده که هر که بفری رود و با خود بردار عصاه بادام تلخ و بخواند وَلَمَّا نُوجِهُهُ نِلْفَاءَ
 مَدْيَنَ نَا وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ در این در سوره قصص است حفظش او را ایمن گرداند
 از هر سبب درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری تا بخانه خود برگردد و با او
 باشد هفتاد و هفت ملک که طلب مرزش کند برای او تا برگردد و عصا را بگذارد و سست است
 که با عصا به پهن روی و سر عصا در زرخک بگرداند تا اینکه بتواسی نرسد از دزد و غرون
 شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیهما با خود بردار و در وقت برداشتن بگو
 اللَّهُمَّ هَذِهِ طِبْنَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيكَ وَابْنِ وَلِيكَ إِتَّخَذْتُمَا
 حُرًّا لِمَا آخَافُ وَمَا لَا آخَافُ و با خود بردار انگشتر عمیق و فیه رزق و خصوصاً نکستره که
 عمیق آن زرد باشد و بر یک طرفش نقش باشد مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ

اسم بجز از اهل ذمه با یکبار
 دشمنان خلاصا (۷) نویسد
 از برای سبب بینه و بازوی
 راست تا در روز قیامت
 التَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 تا آخر سوره نسیم الله و بالله
 اعوذ بکلمات الله التامة
 کلها التي لا تجاوز من بره
 ولا فاجر من شئ مما خلق
 ذره وبرة و من شئ مما خلقه
 و التامة و العاقمة و اللاتمة
 و من شئ طوارق الليل و
 النهار و من شئ فاق العجم
 و العجم و من شئ شفق العجم
 و الانس و من شئ الشيطان
 و شئ كره و من شئ كل ذي
 شئ و من شئ كل ذاب و هو
 الخد بنا صلواتها
 ابق

(در ایاب سیر است)

و بر طرف دیگرش محمد و علی سیدین طایرین را مان الاخطار را و این کرده از ابو محمد قاسم بن علا
از صاف خادم امام علی التقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت که بزینارث جدش
امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری آتشه باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش آن
ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی نقش کرده باشد
چون انگشتر را با خود داری مان پاره از شر زدن و راه زنان و برای سلامتی تو تمام است
و درین ترا حفظ کننده است خادم گوید بیرون امدم و انگشتر بیکه حضرت فرمود بهم رسانیدم
و برگشتم که وداع کنم چون وداع آنحضرت کرده برگشتم و در و رشم فرمود که مرا برگردانند چون
برگشتم فرمود ای صاف گفت لبیک با سیدی فرمود که انگشتر فیه زده هم باید با خود داشته باشی
بد رسنه که میان طوس و نیشابور شهری بر خواهد خورد بی و قافله را منع خواهد کرد از رفتن
تو پیش برو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو مولای من میگوید که در روز شوا ز راه و باید که بر یک
نگین فیه زده الله الملک نفس کنی بر طرف دیگر الملک لله الواحد لفهار زبرا که نفس انگشتر
امیر المؤمنین علیه السلام بود چون خلافت بر آنجناب برگشت الملک لله الواحد لفهار
نفس کرد و نگینش فیه زده بود و چنین نگین امان میبخشد از حیوانات درنده و باعث ظفر
و غلبه میشود در جنگها صاف گوید که رفتم بفر و بچدا سو گند در همان مکان که حضرت فرمود
بود شهر بر سر راه امد و آنچه فرموده بود بعمل آوردم و شهر برگشت چون از زینارث برگشتم آنچه
گفته شده بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که بچیز مانند نگینی اگر خواهی من نقل کنم ای قافه
من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شیء در طوس نزدیک قبر شریف شهاب میرسد که گوهی از جناب
زینارث قبر آنحضرت امده بودند آن نگین را در دست تو میدهند و نفس ترا خواندند پس از آن
دست تو بردار و آورده بردند بنزد بیماری که داشتند و آن انگشتر را در آید شسته آن ابراهیم بیمار خود
خورا شدند و بیماریشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی
ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب تعجب بیمار کردی و سبب تراندستی و نزدیک سفر خود
یا قوتی یافته برداشتی و الحال همراه تو است بیری بازار و از اهشاد اشرفی خواهی فروخت این تو هستی آن
جانی است که برای تو آورده بودند خادم گفت یا قوت و ابی بازار بردم و هشتاد اشرفی فروختم همچنانکه
سیده فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسیکه بخواند اینه الکریمه را در سفر در

زین علی بن ابی طالب
علیک توکلنا و التکی
آینا و التکی الصبر
کوین و زودا و سلم
و از ادویه کن
الانگشتر
علی فلان بن فلان
لا اله الا الله
انظرونا انما الخنوز
الله لا اله الا الله
و کلوا و تکلوا علی
لا یؤمنون و سبح
ببین قوی عباد
صبر لا اله الا الله
لا شریک له صدق و غفره
و نفس عبده و من
و خده ما شاء الله
الا بالله کتب
الله

کتاب زیارات سیرت

عوذات ما توره

هر شب سالر بنامند و سالر بنامند آنچه با اوست و بگوید اللهم اجعل مسیری عبراً و صمته
 تفکراً و کلاهی زکراً و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من بر دانمیکم هرگاه
 بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس یوم الله و بالله و من الله و الی الله
 و فی سبیل الله اللهم الیه انکلت نفسی و الیک و جهت وجهی و الیک قوضت
 امری فاخطی بحفظ الایمان من بین یدتی و من خلفی و عن یمنی و عن شمالی و من
 قوی و من تجی و اذنع عینی بحولک و قوتک فانه لا حول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم مؤلف گوید اربعه زیارات سیرت است و ما در اینجا اقتضای سبکیم بدن که چند بار اول آنکه
 سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود بیم الله را ترک نکند و در آنکه نفقه خود را حفظ کند
 و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از نفقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود ستم آنکه
 در سفر امانت رفاقت و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حفظ امانت
 بر طرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد و از در دنیا از هم و تم بر طرف کند از او اندوه
 بزرگ روز قیامت را و روایت است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمی کرد مگر با اشخاصی که
 نشاندند انحضرت را برای آنکه در راه امانت آنها نماید زیرا که هرگاه پیشناختند انجناب را
 نمی گذاشتند که انحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گو سفندی بکشند یکی گفت کشتن گو سفند
 با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن
 همهش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میباید
 شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نیاید که از شما امتیاز پیدا کنم زیرا که حضرت در سفر
 که ببینند بنده خود را که فضیلت دارد خود شتر بر فطاش و بید آنکه ثقیلترین مردم در سفرند و رفاقت
 آنکس است که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است نبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منظر
 است که رفاقتی و کارهای او را بکند چهارم آنکه مسافر صاحب کند با کسیکه نظیر او باشد
 در انفاق کردن پنجم آنکه نباشد از اب هر منزله مگر بعد از آنکه مزوج کند او را باب منزل قبل و
 شایسته و لا زیارت برای مسافر که با خود بر دارد از خاک بلد خویش و از طبعی که تربیت بر آن شده است
 و هر منزله که وارد میشود مقداری از آن خاک بریزد در ظرفی که خود را فراموش کند و هدیه
 دهد پس

لا اعلین انا و رسولی ان الله
 قوی عن یدت من ین الله هم
 العالمون و من یخصم بالله
 فقد هدی الی صراط مستقیم
 و صلی الله علی محمد و الیه
 الطیبین الطاهرین (۱)
 بر سه قطعه شکر بنویسد و هر
 راجع ناشناخته خورد تا سه روز
 در قطعه اول عقده یازدن
 الله و در دوم شکر است
 یازدن الله و در سیم بکنند
 یازدن الله و غا و زجه
 روایت شده که شخصی که با بزرگ
 شخص موسی بن جعفر علیه السلام
 گفت مرا زجه ایست که آن
 نمی بود فرمود هرگاه فادعش
 از نماز شب بگو اللهم ما کان
 من غیر قبلك لا احدث فی
 و ما عملت من سوء فقد
 حد و تلبیه

ایمان از این یار است

(عنوان ماثوره)

و بسج و قهلیل و تجهد مشغول کردن و بصلاوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را
 معطر نمودن تا هم بر در حر و شریف پادان و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب
 خضوع و شکستگی خاطر نمودن بصورت و فکر در عظمت و جلال قدر صاحب آن مرقد منور
 و اینکه می بیند پادان او را و پیشود کلام او را و جواب میدهد سلام او را چنانچه بجز اینها
 شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبیر رحمت و لطفیکه بشیطان و زائران خود
 دارند و نامتل در خوابهای حال خود و خلافتها که بان بزرگواران کرده و فرموده های بجد که از ایشان
 نشیده و از راهها و از تپها که از ایشان یا بخاصان و دوستان ایشان رسیده که برکت آن بازند
 ایشانست و اگر راستی در خود نگردد همه ایشان از رفتن باز آیند و قلبش هر انسان و چشمش هر کس
 شود و این روح تمام او با است و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روانی که علامه علی
 در مجاز از کتاب عبودان نقل فرمود اما اشعار سخاوی که شایسته است در آنحال تمثیل آنها این است

گفت سبب در ما بین در بیان
 من حاضر شده بود شکاکان
 از این حضرت صادق و در وقت
 فرمود و ضو کبر و در وقت
 کن از و بگو یا الله یا الرحمن
 یا زین العابدین یا صاحب
 منقلب از تالیفات اعظمی
 الان نیا و تفسیر الاثر

قالوا عدنانی دیار الی	و یزک الرکب بمننا هم	فکل من کان مطعاهم
اصبح مسرورا یلیها هم	قلت فلی تنب فنا جلی	یا ای وجه انلفنا هم
قالوا الیس العفو من شایم	لا یتاعن ترجاهم	فجشتم اموی لی باهم

و نیز شایسته است تمثیل
 (با این اشعار)
 ما عهدک واقف ذلیل
 بالیاب یمدک کت سائل
 قد عر علی سوء حالی
 ما فضل ما فمکت غافل
 یا اکر من رجاء زاج
 عن یاریک لا یزوال
 (و هم بگوید)

از جوهر طورا و اخشاهم و اما آن روایت شریف چنین است که وقتی ابراهیم جمال که یکی از
 شهبان بوده خواست خدمت علی بن یحیی بن رضی الله عنه برسد چون ابراهیم ساریان بود
 و علی بن یحیی و زهر فزون رشید بود و موجب ظاهرشان ابراهیم نبود که در مجلس علی وارد شود
 لهذا او را راه ندارد آنفا فادرها انال علی بن یحیی بن یحیی شرف شد در مدینه خواست خدمت
 حضرت موسی بن جعفر علیه السلام شرف شود حضرت او را راه ندارد و در مدینه و در پیرون خانه علی بن
 حضرت ملاقات نمود عرض داشت که ای سید من تقصیر من چه بوده که مرا راه ندارد فرمود چه
 آنکه راه نداده برادری ابراهیم جمال را و خصمالا با فرموده از آنکه سو قولا قبول فرماید مگر بعد
 آنکه ابراهیم قورا عضو نماید علی گفت گفتن ای سید و مولای من ابراهیم را من در اینوقت کجا ملاقات
 کنم من در مدینه ام و او در کوفه است فرمود هر گاه شب داخل شود تنهار و بیسج بدون آنکه کسی
 از اصحاب و غلامان تو بیفهمد در اینجا شتره زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار بشویم و بکوفه
 میرود علی بن یحیی بن یحیی رفت و همان شتر را سوار شد باندک زمانه در خانه ابراهیم جمال

شاهچه ترا سکی نباید
 که من بوم آن ملک تو شاید
 هست سنگی ز جبر جسته
 بر شاخ گل هوان بسته
 خود را بخوردی کشته و نزل
 پیش تو کشته از سوز دل
 افکن نظری بر این ملک خوش
 سنگ مزن و مرا از پیش
 (حدیث)

در آداب زیارت

رسید شتر را خوابانید و در زانو کوبید ابراهیم گفت کبست گفت علی بن یقطینم ابراهیم گفت علی بن یقطین برد رخانه من چه میکند فرمود برون بیا که امر من عظیم است و قسم داد که او را اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابراهیم افا و مولی ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر آنکه تراز من بگردد گفت غفر الله لک پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابراهیم را قسم داد که یاروی صورت من گذار و صورت مرا از پری پای خود بمال ابراهیم استماع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابراهیم با بصورت علی بن یقطین گذاشت و رخ او را از پری پای خود بمالید علی میگفت اللهم شهید بار الها تو شاهد باش پس برون آمد و سوار شد و همان شب بمدینه برگشت و شتر را برد رخانه حضرت مؤمن جعفر علیه السلام خوابانید انوقت حضرت او را اذن داد بر آنجناب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق خوان بچه اند از است دستم بوسیدن عبته غالبه و اسانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بگو آنکه مرا با بنیکان رسانید بهتر خواهد بود باز دم مفکد داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت برون آمدن مانند مساجد و از دم رفتن نیز در هر سجده مطهره بخوبی که خود را بتواند بان بچسباند و توهم آنکه در آیت اربست و هم است زیرا که وارد شده تکه کردن برضریج و بوسیدن آن سه زدم در وقت زیارت پشت بقبله و در قبور منور ایشان و ظاهر این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونه راست را برضریج بگذارد و مجال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند خدا بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت ان بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاجت پس در پشت سر مطهره و در بقبله بایستد و دعا کند چهار دم ایشان در وقت خواندن زیارت اگر عذر و ندارد از ضعف و درد گرد و در پا و غیرها باز دم گفتن تکبیر و زردیدن قبر مطهره پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبریست که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام و بگوید لا اله الا الله و خدا لا شریک له نوشته شود برای و رضوان الله الاکبر سازد دم خواندن زیارت ماثوره و آمده از سادات امام علیهم السلام و ترک خواندن زیارت های غیره که بعضی بچندان از عوام آنها را با بعضی از زیارت تلفیق کرده و نادانان را بان مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شو

اللهم شهید بار الها تو شاهد باش پس برون آمد و سوار شد و همان شب بمدینه برگشت و شتر را برد رخانه حضرت مؤمن جعفر علیه السلام خوابانید انوقت حضرت او را اذن داد بر آنجناب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق خوان بچه اند از است دستم بوسیدن عبته غالبه و اسانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بگو آنکه مرا با بنیکان رسانید بهتر خواهد بود باز دم مفکد داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت برون آمدن مانند مساجد و از دم رفتن نیز در هر سجده مطهره بخوبی که خود را بتواند بان بچسباند و توهم آنکه در آیت اربست و هم است زیرا که وارد شده تکه کردن برضریج و بوسیدن آن سه زدم در وقت زیارت پشت بقبله و در قبور منور ایشان و ظاهر این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونه راست را برضریج بگذارد و مجال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند خدا بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت ان بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاجت پس در پشت سر مطهره و در بقبله بایستد و دعا کند چهار دم ایشان در وقت خواندن زیارت اگر عذر و ندارد از ضعف و درد گرد و در پا و غیرها باز دم گفتن تکبیر و زردیدن قبر مطهره پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبریست که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام و بگوید لا اله الا الله و خدا لا شریک له نوشته شود برای و رضوان الله الاکبر سازد دم خواندن زیارت ماثوره و آمده از سادات امام علیهم السلام و ترک خواندن زیارت های غیره که بعضی بچندان از عوام آنها را با بعضی از زیارت تلفیق کرده و نادانان را بان مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شو

در آداب زیارت

عنوان ماثوره

از پیش خود دعائی اخراج کردم فرمود و اگر از امر از اخراج خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد بنا بر
 بحضور رسول صلی الله علیه و آله و در رکعت نماز کن و هدیه کن از ابوی انحضرت الخ هفتم
 بجا آوردن نماز زیارت و اقل آن دو رکعت شیخ شهید فرمود که اگر زیارت برای پیغمبر است
 نماز را در روضه مطهره بجا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد و اگر
 بجا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم یا زیارت و علامه مجلسی فرموده که
 نماز زیارت و غیر آن را بجا نماند در پشت سر بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز فرموده

وَمِنْ حَدِيثٍ كَرِيمٍ كَرَّمَ بَلَاءَ الْكَعْبَةِ	لَكَرَّ بَلَاءُ بَانَ عَلْوُ الرَّبِّ	وَعَنْهَا مِنْ سَائِرِ الشَّاهِدِ
وَمِنْهَا يَا تَعْلِيلُ ذِي الشَّوْهِدِ	وَدَاعٍ فِيهِمْ أَقْرَابَ الرَّمِيِّ	وَأَثَرِ الصَّلَاةِ عِنْدَ الرَّائِسِ
وَصَلَّيْتَ خَلْفَ الْفَبْرِ فَالصَّيْحُ	كَغَيْرِهِ فِي نَدْبِهَا صَرِيحٌ	وَالْفَرْقُ بَيْنَ هَذِهِ الْفُجُورِ
وَعَنْهَا كَالنُّورِ قَوْنِ الطُّورِ	فَالْتَعَى لِلصَّلَاةِ عِنْدَ هَانِدٍ	وَقَرُّهَا بِلِ اللُّصُوقِ قَدْ طَلَبَ

همچون خواندن سوره پس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارت که نماز
 آن پیغمبر است گفت مخصوصی که فرموده باشد و آنکه دعا کند بعد از نماز یا آنچه وارد شده یا آنچه
 در خاطر او میرسد برای دین و دنیای خود و تعظیم دهد در دعا زیرا که آن باجابت نزدیک است
 نوزدهم شیخ شهید فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده
 است ابتدا نماز کند پیش از آنکه زیارت کند و همچنین ترك کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت
 نماز شده و اگر نه ابتدا کردن زیارت اولی است چه آن غایت مقصد است و اگر در بین زیارت
 نماز باشد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند روی او دهند بناز و کراهت دارد
 ترك آن و بر بناظر حرام است که مردم را امر کند بناز بیستم شیخ شهید فرموده از جمله آداب زیارت شمرده
 تلاوت کردن قرآن نزد خراج مطهر هدیه کردن آن را بروح مقدس مزور و نفع آن زیارت
 کند عابد میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترك نمودن سخن ناخوشه و کلمات
 لغوی و پیهوده و اشتغال بسخنهای دنیوی که همیشه در جامه و قبح و مانع رزق و جالب قسارت
 فلبت خصوص در این بفاع مطهره و قباب سامیه که خدا بندگان را خیر میدهد از بزرگی و جلالت
 الهی در سوره نور فی بیوت اذن الله ان ترفع الابه بیست و دو در بلند نکردن صدای خود
 در وقت زیارت چنانچه در هدیه الزائرین ذکر کرده بیست و سیم وداع کردن امام علیه السلام

هذه الوجوه فائدة قد غلطت و
 آخری الخاح و بما لکن
 در دعاء بودن گفت من بجا
 آوردم الفیه فرموده بود که بگو
 هنوز زیاده بودم که خوب شد
 و نیز برای آن نوشتن سوره تسبیح
 با حسل در جایی و شستن خوردن
 وارد است چنانکه در کتب بوسی
 نیز وارد شده و همچنین در زیارتها
 همین علت است با اب با اذان بر
 بیسی وارد شده و خارا با نوب
 غلط کردن و بر آن مالدین
 نیز وارد شده
 و قویا و آن نوشتن است در بین
 بناظرش بسیار که از او یاد گویند
 و این است که بخوانند بر او نوشتند
 و با او زیارت کند بسم الله
 الرحمن الرحیم و مثل کلین
 بیست و چهارم

ادب زيارت

دروغ بیرون رفتن از بلد آنحضرت با ثور یا بغیر آن بیست و چهار مرتبه و استغفار نمودن بیست
 گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه در آن بود پیش از
 زیارت بیست و پنج اتفاق کردن بقدر وسوسه بر خادمان اسانه شریفه و سزاوار است که خدا
 آن نخل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب بن و مرتبت باشند و تحمل نمایند آنچه از اثر نپی
 یبند و خشم خود را بر آنها فرو نشاند و غلظت و درشتی بر آنها تقابند و بر قضاء حوائج
 محتاجین اقدام کنند و غریب را از امانت و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و با جمله
 بایست خدام را که بحقیقت و راستی مشغول شوند در خدایان لازمه از نظیف و حرث و نظافت
 نازران و غیره بیست و ششم اتفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعطفین ببلد امام علیه
 خصوصاً سادات و اهل علم و منقطعین که عمرات غریب و تنگ دستی مبتلا و همواره علم تعظیم
 شعائر الله را بر پا نموده و دارا هستند جهانی را که ملاحظه هریک از آنها کافی است در لزوم
 اغانت و رعایت بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله ادب بیعت کردن در بیرون رفتن
 است در وقتیکه درنگ کرد خط خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق بر جو
 و نیز فرموده که در وقتیکه زاری می نمایند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها
 زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که نجس وضع کنند یعنی لباس خوب و
 عالی و لباس بیست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی که ایشان را
 بیند و شناسد و اگر با مردان زیارت نکند نیز جایز است اگر چه مکروه است مؤلف گوید از این کلام
 معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلاً که زنها با اسم تشریف زیارت خود را از ایشان
 نموده با لباسهای نفیس از خانه های بیرون می آیند و در حرمت های مطهره مزاحمت بانا همریان نمود
 و فشار بدنی ایشان داده یا خود را متصل بضرایح مطهره نموده یا در قبله مردمان نشسته شود
 زیارت خواندن شد و حواس مردم را بر ایشان نموده عبادان محل ملازمت برین و نماز گذاران
 و منصرفین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمزمه صادرین عن سبیل الله شد
 الی غیر ذلك و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادان
 و داخل در مویقات شود نه قربان از حضرت صادق علیه منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه
 باهل عراق فرمود یا اهل العراق بیئت ان زناکم یوافین الرجال فی الطریق اما انکم یوفون

خبر از اینست که در وقت
 از ارض ما لایق و زاری را
 و تنها غریب را که در
 الله اکبر و انت لا تکره الله
 کل شیء قدیر و لا یغنی الله عن
 روایت کرده که یکی از اصحاب ائمه
 در موضعی که شایسته نبود مثلا
 شده بود بدرد آن خدمت
 حضرت صادق علیه السلام
 که حضرت تعلیم فرمود اولاد این
 عوده فرمود دست چپ خود را
 بر آن بگذارد و بگوید بسم الله
 و یا الله یا من اسلم وجهه
 لله و هو عین قله این
 عین زبده و لا خوف علیکم
 و لا اثم فیمن یؤمن بالله

فصل فی بیان حرمها شریفه

عزوات ما توره

ای اهل عراق بمن خبر رسید که زهای شما میسرند بمراد در راه یعنی بر میخورند بنا بر همان در کوه و بازار با چنان میبکشد شماها و قال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روای صغیر بن نبانه عن امیرالمؤمنین علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزمان و اقرب الساعه و هو شر الازمنه نیوه کاشفات غاریات منبرجات من الدین داخلات فی الفتن ما یلث لاله هوات مسرعات الالذات منتملات الحرامان فی جهنم حال دات بیست و هشتم سزاوار است و فیکه زوار بسیار است کسانیکه سبقت بضرع گرفتن تخفیف دهند زیارت را و پیران روند نادان بکران نیز مثل آنها بقریب بضرع فائز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات اما حسین نقل خواهیم کرد از بسکه زیارت این جناب باید مراعات آنها را نماید

فصل فی بیان حرمها شریفه

در اینجا ذکر میشود و اذن دخول اول شیخ کفعی فرموده چون خواستی داخل شوی بمجد حضرت رسول صلی الله علیه و اله بآدر یکی از شاهد مشرفه ائمه علیهم السلام بگو اللهم انی وقفت علی باب من ابواب بیوت نبیک صلو اتک علیه و الیه و قد منعت الناس ان یدخلوا الا یأذنه فقلت یا ایها الذین امنوا لا ندخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم اللهم انی اعفید حرمه صاحب هذه الشهد الشریف فی غیبتیه کما اعفیدها فی حضرته و اعلم ان رسولک و خلفائک علیهم السلام اجاء عندک برزفون برزفون مقام و یعمون کلام و برزفون سلامی و انک حجبت عن سمعی کلامهم و فحمت باب فهمی بلذید منا جانهم و انی استاذنک بآرت اولا و استاذن رسولک صلی الله علیه و اله ثانیاً و استاذن خلیفتک الامام المفروض علی طاعته فلان بن فلان بجای فلان بن فلان نام ببر ان امام را که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلاً اگر در زیارت امام حسین علیه السلام بگوید الحسن بن علی بن علی بن علی السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام بگوید علی بن موسی الرضا علیه السلام و هكذا بگوید و الملائکه الموکلبین بهذه البقعه المبارکه ثانیاً ادخل یا رسول الله ادخل یا حجه الله ادخل یا ملائکه الله المقربین الصمیمین فی هذا الشهد فاذن لی یا مولای فی الدخول فضل ما اذن لک لاحد

و حرماتک و قرضتک
الذات لا یلتجأ ولا یفتأ الا
ابن داسه من تبریکه کما
خواه یافت انشاء الله تعالی
جهت در زیارت امام حسین
فقلت کجا بر صغیر از امام حسین
بآدر یکی از شاهد مشرفه ائمه
زاد امام حسین علیه السلام
از شیعیان او از غیر ائمه است
و عرض کرد باین رسول الله من بیوت
مجلس شما با امام حسین در زیارت
که در امام حضرت فرمود
از تعویذ امام حسن علیه السلام
گفت باین رسول الله حبیب
ان فرمود انما فتحنا لک
فما یبیتنا تا و کان الله تعالی
مکما بین مجا اودد انتم انما
فرموده بود انحضرت
بیازان

﴿إِذَا رَأَىٰ نَجْوَىٰ جَوْهَا شَرَفَهَا﴾

مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَوْ أَكُنْ أَهْلًا لِذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ بِرُبُوسِ عِبْتِهِ مَبَارَكًا
 وَدَاخِلٌ شَوْبِكُو بَيْتِ اللَّهِ وَبِيَابِهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي قَبْلِ تَبِّ عَلَىٰ إِيَّاكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ دُونَ ذَلِكَ دَخُولِ
 اسْتِ كَرَامَةِ عِلْمِي أَرْزُقْنِي قَدِيمَهُ أَرْزُقْنَاكَ أَصْحَابَ بَرَايِ خَوْلِ دَرَسِ رَابِ مَقْدَسِ بِنِطَاقِ مَنُورِ
 أُمَّةٍ عَلَيْهِمُ النَّفْلُ فَرِيدُهُ وَإِنْ جَانَسْنَاكُمْ مَكُونُ اللَّهْمُ إِنَّ هَذِهِ بُعْثَةٌ طَهَّرَتْهَا وَعَقْوَةٌ تَشْرَفَتْهَا
 وَمَعَالِ زَكِيَّهَا حَيْثُ أَظْهَرَتْ فِيهَا آدِلَةَ التَّوْحِيدِ وَأَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ لَدُنَّ
 اصْطَفَيْتَهُمْ مُلُوكًا لِحْفِظِ النِّظَامِ وَآخِرَتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِحَيْجِ الْأَنَامِ وَبَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ
 الْفِطْرِ فِي بِنْدَاءِ الْوُجُودِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَرَمَنْتَ عَلَيْهِمْ بِإِسْنَابِهِ أَنْبِيَاءُكَ
 لِحْفِظِ شَرَائِعِكَ وَأَحْكَامِكَ فَكَلِمَتُكَ بِإِسْنَادِ فَهْمِ رِسَالَةِ الْمُنذِرِينَ كَمَا أَوْجَبْتَ
 رِبَاسَتَهُمْ فِي فِطْرِ الْمَكَلِّينَ فَجَعَلْتَهُمْ مِنْ آلِهِ مَا أَرَاكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْ
 مَلِكٍ مَا أَعْدَلْتَ حَيْثُ ظَلَمْتَ صُنْعَكَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَوَأَقْرَبْتَ حُكْمَكَ
 مَا قَرَّرْتَهُ فِي الْعُقُولِ وَالْمَنْقُولِ فَلَاكُ الْحَمْدُ عَلَىٰ تَقْدِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَكَذَلِكَ
 الشُّكْرُ عَلَىٰ فَضَائِكَ الْعَلَلِ بِأَكْمَلِ التَّعْلِيلِ فَسُبْحَانَ مَنْ لَا يُسْأَلُ عَنْ فِعْلِهِ
 وَلَا يَنْزَعُ فِي أَمْرِهِ وَسُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِحُكْمِهِ يَوْمَ مَقَامِهِ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ وَلَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي شَرَفَنَا بِأَوْصِيَاءَ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأَزْمَانِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 الَّذِي أَظْهَرَ لَنَا بِمَجْرِبَاتِ بَعْجُرِ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لِأَحْوَالِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ الَّذِي جَرَانَا عَلَىٰ عَوَائِدِهِ الْجَمِيدَةِ فِي الْأُمَمِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ فَلَاكُ الْحَمْدُ وَتَسْلِيمُ
 الْعَلِيِّ كَمَا وَجِبَ لَوْجِهِكَ الْبَقَاءُ التَّرْمِيدِي وَكَمَا جَعَلْتَ نَبِيَّنَا خَيْرَ النَّبِيِّينَ وَ
 مُلُوكًا أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ وَآخِرَتَهُمْ عَلَىٰ عِلْمِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَفَقِينَا لِلتَّوْحِيدِ إِلَىٰ أَبْوَابِهِمْ

احسانی نکرده در دیار ما و این
 برای در روز آخرت و در روز
 چون نماز کند از روی بگو با خود
 من اعطی بالخير من مثل
 و بالارحم من انتم ارحم
 ضعیفی و قله حسنی و اغنی
 من درجی و برای در روز
 وارد شده هفت مرتبه بخوانند
 این آیه شریفه را و مثل ما
 از حی ایلتک من کبارتک
 لا یبذل لکلمایه ولن
 تجد من دونه ملحداً بینه
 در درجتم روایات بسیار وارد
 شده که بعد از نماز صبح و نماز
 مغرب بخواند اللهم ای
 استلک یحیی عیال و ال عیال
 علیک ان فصلی علی عیال
 و ال عیال و ان یجعل النور
 فی بصری و البصره فی
 دینی و النبیین

﴿كَيْفِيَّةُ بَارِئِ خَيْرِ رَسُولٍ﴾

عنوان ماثوره

از برای واسط اگر اعتقاد با قامت و داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد که اگر عرض کند
از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حضرت خواهد داشت در بود الحسنة که روز قیامت بخ
و احادیث در این باب بسیار است و ما را هم بمقدار کافی و وافیه است اما کیفیت زیارت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله بر چنین است هر گاه وارد شد انشاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه
و آله بر غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد انحضرت شوی بایست نزد در و بخوان
ان اذن دخول اول دا و داخل شو از در جبرئیل و مقدم زاری برای راست را در وقت دخول پس
صدرت به الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز نیت مسجد بکن او بر و بیعت حجره شریفه و دست
بمال بران و بیوس از او بگو التلاام عليك يا رسول الله التلاام عليك يا نبي الله
التلاام عليك يا محمد بن عبد الله التلاام عليك يا خاتم النبيين اشهد انك
قد بلغت الرسالة و اتممت الصلوة و ائتيت الزكوة و امرت بالمعروف و نهيت
عن المنكر و عبدت الله مخلصا حتى آتيتك البقيا فصلوات الله عليك و رحمة
و على اهل بيتك الظاهرين پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو قبل
که در شیب بجانب قبر باشد و دروش راست بجانب شبر که ان موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله
است و بگو اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شريك له و اشهد ان محمدا عبده
و رسوله و اشهد انك رسول الله و انك محمد بن عبد الله و اشهد انك قد
بلغت رسالات ربك و نصحت لامتك و جاهدت في سبيل الله و عبدت
الله حتى آتيتك البقيا بالحكمة و الموعظة الحسنة و آتيت الذي عليك
من الحق و انك قد روفت بالمؤمنين و غلظت على الكافرين فبلغ الله بك
افضل شرف محل المكرمين الحمد لله الذي استنفذنا بك من الشرك و الضلال
اللهم فاجعل صلواتك و صلوات ملائكتك المفرين و انبيائك المرسلين و
عبادك الصالحين و اهل السموات و الارضين و من سبح لك يا رب العالمين

و برای ضعف چشم و شکوای
وارد شده است که بنویسد
نور را نگیرد در جای آب و
کند و آن آب را در چشم کند
و آن را با سبیل چشم کشد و در آن
شاه که هر که قرآن را از روی قرآن
بخواند هر چه بر او از چشم خود
و نیز در نوشته که هر که در هر
روز بگوید فقلنا له سمعنا
بصیرا چنانکه از آفات سال
بماند شیخ کفعمی فرمود که
تجربه رسید برای درد چشم
و جمیع زده های اعضاء و تبیل
چنین بخصرت افام و علیها
برای نفون دماغ آب و سبیل
و بیانش بریزد تو بوی
بغلان عجز از حضرت امیر
المؤمنین علیهما السلام و
بوست الهون و بوی
و این

﴿ كَيْفِيَّةُ بَارِئِ خَيْرِ رَسُولٍ ﴾ (۳۱۶)

مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ
 وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَاصِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
 آخِطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَإِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَنْبِطُهُ
 بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ
 فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِنِّي أَنبَأُكَ
 مُسْتَغْفِرًا نَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي وَإِنِّي أَتُوِّجُّ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِغُفْرَانِي ذُنُوبِي
 و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر زار در پشت کف خود در و بقبله کن و دستها را بردار و در
 خود را بطلب بدر سبکه سزاوار است که بر او در شود انشاء الله تعالی و این قولی است بدست معتبر
 کرده از محمد بن معبود که گفت دیدم حضرت صادق علیه السلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت آَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَحْبَبَاكَ وَأَخْتَارَكَ
 وَهَذَاكَ وَهَدَاكَ بِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ بِرَفْعِ يَدَيْهِ وَإِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا شیخ در مصباح فرمود که چون فارغ شد
 از دعا در نزد قبر شریف پس بر او بنزد منبر و دست بر آن بمال و بگرد و قبّه پانین منبر را که مثل انار
 میباشد و بمال صورت و چشمهای خود را بان پس بدر سبکه در آن شفای چشم است و بایست نزد
 منبر و حد و ثنای الهی بخاورد و حاجت خود را بطلب پس بدر سبکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود
 که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر درخت از درختهای بهشت پس هر که
 بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز میکند در اینجا آنچه خواهد و نماز بسیار کند در مسجد پیغمبر صلی الله
 علیه و آله پس بدر سبکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هر گاه داخل مسجد بشوی یا بیرون
 بروی صلوات بفرستی بر آنحضرت و نماز کنی در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برود در مقام
 جبرئیل علیه السلام و آن در زینار و دان است پس بدر سبکه محل ایشان در جبرئیل علیه السلام در وقت
 اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله انجام داده و بگو آَسْأَلُكَ أَيُّ جَوَادِ أُمَّيْ كَرِيمٍ
 أَيُّ قَرِيبٍ أَيْ بَعِيدٍ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ بِسُزَّارَتِ كُنْ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ
 از زرد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفه گفته اند که مد نوشت

تکلم دارند بچشم الله و بآیه بچشم
 الله و ما شاء الله بچشم الله و
 لا حول و لا قوة الا بالله العلی
 قال مؤمنی ما یختم به النجی
 ان الله یبطله ان الله
 لا یصلح عمل الفیضین
 فوقع النجی و یبطل ما کافوا
 یفعلون فقلوا هذا لک
 و انقلبوا صاغیرین و ینزل
 از زرد روضه مطهره و بچشم
 گویان از حضرت رسول خدا
 صلی الله علیه و آله و آله فرمود
 که ما بین منبر و منبر من باغی است
 از باغهای بهشت و منبر من بر درخت
 از درختهای بهشت پس هر که
 بمقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز
 میکند در اینجا آنچه خواهد و نماز
 بسیار کند در مسجد پیغمبر صلی
 الله علیه و آله پس بدر سبکه نماز
 در آن معادل با هزار نماز است و
 هر گاه داخل مسجد بشوی یا بیرون
 بروی صلوات بفرستی بر آنحضرت
 و نماز کنی در خانه فاطمه صلوات
 الله علیها و برود در مقام
 جبرئیل علیه السلام و آن در زینار
 و دان است پس بدر سبکه محل ایشان
 در جبرئیل علیه السلام در وقت
 اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی
 الله علیه و آله انجام داده و بگو
 آَسْأَلُكَ أَيُّ جَوَادِ أُمَّيْ
 كَرِيمٍ أَيُّ قَرِيبٍ أَيْ
 بَعِيدٍ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ
 نِعْمَتَكَ بِسُزَّارَتِ كُنْ
 حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا
 السَّلَامُ

﴿ زيارت خضر فاطمه زهرا عليها السلام ﴾

عنوان دفع شبهه

در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خود شراست و فرقه ستم گفته اند که
 در بیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن میباشند آنکه زیارت شود آنمظلومه از نزد
 روضه و کسیکه آنمظهر را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایناری در این موضع
 از برای زیارت آن منزه بگو یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ
 فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَرَعْمَنَا أَنْتَ الْكَوَلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ
 لِكُلِّ مَا آتَانَا بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآتَى بِهِ وَصِيَّهُ فَإِنَّا نَسْتَلُكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَا
 إِلَّا الْخَفِينَا نَبْضِدِ فِيهَا لَهَا الْبَشِيرَ أَنْفُسَنَا يَا نَا قَدْ طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَنَسْتَجِدُ نَبْرًا نَكْبُو
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 بِنْتَ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ آمِنِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 زَوْجَةَ وَلِيِّ اللهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
 سَيِّدَتِي سُبَابِي هَلِ الْجَنَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّةَ الصِّدِّيقَةِ الشَّهِيدَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَبِيَّةَ الرَّضِيِّةِ الْمَرْضِيِّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّةَ الْفَاضِلَةِ الرَّكِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَبِيَّةَ الْحَوَارِيِّ الْأَنْبِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّةَ النَّبِيِّةِ النَّبِيِّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَبِيَّةَ الْمُحَدَّثَةِ الْعَلِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّةَ الْمَظْلُومَةِ الْمَعْصُومَةِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا نَبِيَّةَ الْمُضْطَهَدَةِ الْمَفْهُورَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ
 اللهِ وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 مَصْذُوبَةٌ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَإِنَّ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ ذَاكَ فَقَدْ

بیاورد آلاء الخلق والامن
 تبارك الله رب العالمين
 از عنوان بگویم خضر فاطمه
 انه لا يحب المتكبرين ولا
 تفتدوا في الارض بستان
 اضلاها وادعوه خوفا و
 طمعا ان رجعت الله قريب
 المحسنين ودر بعضی روایت
 است که تا تبارك الله رب
 العالمين بخواند و از حضرت
 رسول صل الله عليه وآله
 شد که بر روی از برك و زانده
 در خانه سفند ملکی بود
 که با آنهاست تا آنکه بود
 و در پیش او شانشین عم و حور
 بر طاعت میکند و در زانده
 شفا سفاد در زانده است پس از آن
 با سفند کند و از حضرت امام
 رضا علیه السلام گفت
 که کسی

اذی رسول الله صلی الله علیه و آله و من وصلک فقد وصل رسول الله
 صلی الله علیه و آله و من قطعک فقد قطع رسول الله صلی الله علیه و آله
 لآنک بضعة منه و روحه الذی بین جنبیه اشهد الله و رسله و ملائکته
 انی راض عن رضیت عنه ساخط علی من سخط علیک منبره من تبرئت
 منه موالی من و الیبت معاذلین عادیبت من بغضت من ابغضت محبت لمن
 احببت و کفی بالله شهیدا و حسیبا و جازبا و مثیبا بر صلوات مفرقه بر حضرت
 رسول دایمه اطهار علیهم السلام مؤلفک و بد که مادر روزنم جاری الاخره زيارت دیگر براه
 حضرت فاطمه صلوات الله علیها نفل کرد بر و علماء نیز زيارت بدو طی برای انظومه نفل کرده اند و ان
 مثل همین زيارت که از شیخ نفل کرده و اول ان السلام علیک یا بنت رسول الله است تا
 اشهد الله و رسله و ملائکته که اگر اینها بعد بیان نخواست اشهد الله و ملائکته
 انی ولی لمن و الیک وعد و لمن عادک و حرب لمن حاربک انا یا مولا یا بیک
 و یا بیک و بعلک و الائمة من ولدک موقن و یولایهم مؤمن و لطایعهم ملتزم
 اشهد ان الدین ینهم و الحکم حکمهم و هم قد بلغوا عن الله عز و جل و دعوا الی
 سبیل الله بالیمن و الموعظة الحسنة لاناخذهم فی الله لومة لائم و
 صلوات الله علیک و علی آبیک و بعلک و ذریبتک لائمة الظاهرین اللهم
 صل علی محمد و آهل بیته و صل علی النبول الظاهرة الصدیقة المعصومة
 الیقینة الیقینة الرضیة الرضیة الزکیة الرشیدة المظلومة المفهورة
 المعصومة حقها المنوعه ازها المکورة و ضلعها المظلوم بعلها المفضول
 ولدها فاطمة بنت رسولک و بضعة لحمه و صمیم قلبه و فله کبد
 و الخبة منک له و الخفة خصصت بها و صیبه و حبیبة المصطفی
 و قرینة المرتضى و سیده النساء و مبشره الاولیاء و حلیفة الوریع و الزهد

در بدین ملکه قدیمی از باب و
 خواند و ان حد و مؤذن بین
 و در بدین در فتح پس از فرمود
 که از ان اب بر سر و صورتش
 ریختند تا بوش آمد و فرمود
 دیگر عود نخواست که بیوف
 هرگز در و اینست از حضرت
 رسول خدا الله علیه و آله که اگر
 جن سنگی افتند ان سنگ را
 بگیرد و بیافتد بهان موی
 شک از نظامه و بگوید
 حسیب الله و کفی و سبح الله
 این دعا ایست و لاء الله شفی
 و نیز از برای شتر چنان نگاه
 داشت مرغ و خوردن کوز
 و در غله در خانه نافت
 و نیز از برای شتر چنان در سر
 و بیابان و مواضع هو نالا
 ان از حضرت صادق علیه
 روایت کرده است
 با این

زیارت حضرت رسول از عبید

عزیزان بر آرزویم جنم

وَنُقَاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الْبَنِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَّتْ مِنْهَا
 أَنْوَارَ الْأُمَّةِ وَأَرْخَبَتْ دُرِّهَا حِجَابَ النُّبُوَّةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا
 عِنْدَكَ وَتُشْرِفُهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَيْهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مِثَابَ حَبَّةٍ وَسَلَامًا وَ
 الْإِنْيَامِ مِنْ لَدُنْكَ فِي جِجْمَا فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَعُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوَ الْكَرِيمِ
 مؤلف گوید که شیخ در هندیب فرموده که آنچه روا باشد در فضل زیارت ان معظمه بیشتر است از آنکه
 انصاف شود و علامه مجلسی از مضامین انوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روا باشد
 که فرمودم مردم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حق تعالی او را و ملحق سازد او را بمن در
 جا که باشم از بهشت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از عبید
 علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عبید مولود که در روز هفتم ربیع الاولت فرمود شیخ مفید
 و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر بدنه طیبه بخوابد که حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر در پیش روی خود بنیاز و اسم مبارک انحضرت را
 بران بنویس و بایست بد خود را منوجه انحضرت گردان و بگو آشهد ان لا اله الا الله
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَآشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَآنَهٗ سَيِّدُ الْاَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ
 وَآنَهٗ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِيْنَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبِيْنَ
 بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيْبَ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَامًا
 بِالْفَيْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا السِّرْحَانَ الْمُنِيرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نَذِيرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نُورَ

که از دو بعدای بلند بخواند
 انقدر برین الله بخواند و آن
 است که من فی السموات و الارض
 طوعا و کرها و الله یستعین
 و نیز در بیابان در مواضع مشرف
 و هو ناک و اردشک است که
 بلند اذان گویند خرد خیم
 و اردشک ایشان بکار بخوانند
 و نیز از حضرت صادق علیه السلام
 چون رسد که خیم او در کبی یا
 خیم کمی در او باشد کند بر سر خیم
 بگوید یا شاه الله لا قوة الا بالله
 العلی العظيم و اردشک که هرگاه
 احد خود را بهشت بگوید از است
 تین بخواند و فیکه از منزل بیرون
 میشود و قل اعوذ بالناضر و فیکه
 با چشمه باز آن الله
 قل

الَّذِي يُسْتَضَاءُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْهَادِينَ
 الْمُهْدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ عَلَى أَبِيكَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَى أُمِّكَ أَمِينَةَ بِنْتِ هَبِيَةَ السَّلَامُ عَلَى عَمَّتِكَ خُرَّةَ بِنْتِ كَثِيرَةَ السَّلَامُ عَلَى
 عَمَّتِكَ عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ السَّلَامُ عَلَى عَمَّتِكَ وَكَيْفِيَّةِ ابْنِ طَالِبِ السَّلَامُ عَلَى
 ابْنِ عَمَّتِكَ جَعْفَرِ الطَّيِّبِ فِي جَنَانِ الْخُلْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 أَحْمَدَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْوَالِدِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقِينَ إِلَى طَاعَةِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيَّبِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْحَامِلِينَ لِأَنْبِيَائِهِ وَالشَّاهِدَ عَلَى خَلْفِهِ وَالشَّفِيعَ
 إِلَيْهِ وَالْمَكِينَ لِدِينِهِ وَالْمُطَاعَ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحَدَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ الْمُجَدِّدِ لِيَاثَرِ
 الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمِ مِنْ وَدَّعِ الْحُجُبِ الْفَائِزِ بِالسَّبَاقِ الْفَائِزِ
 عَنِ اللَّحَاقِ تَسْلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْرِفٍ بِالْقَفْصِ فِي قِيَامِهِ بِوَأَجِبِكَ غَيْرَ مُنْكَرٍ
 مَا أَتَى لَيْدٍ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيدِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ
 عَلَيْكَ مُحَلِّلِ حَلَالِكَ مُحَرِّمِ حَرَامِكَ أَشْهَدُ بِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ أَتَمَّهَا
 عَنْ كُلِّ جَاوِدٍ أَنْتَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
 فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَأَخَمَمْتَ الْأَرْضَ فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ
 بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَتَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ
 قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلِظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَ
 الْبَيْتَ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْكَرَمِيِّينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُفْرَبِيِّينَ وَأَزْفَعَ دَرَجَاتِ
 الرُّسُلِيِّينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحٍ وَلَا يَفُوقُكَ فَاقٌ وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْعُمُ
 فِي إِدْرَاكِكَ طَامِعٌ أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَفْتَدْنَا بِكَ مِنْ أَلْهَاكِهِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ
 الضَّلَالَةِ وَنَوَّرْنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَحُجْرَتِكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثِ أَفْضَلِ مَا

و نیز از برای دفع چشم زخم
 و اندیشه کردن به از برای بار
 و بلند کردن و عبودت محمد
 و توحید و در وقت عود زرا
 خواند و دست بر پیشانی کند
 ایضا توبه بدین چشم زخم اللهم
 رب مطهر خالین و زحیر بالین
 و بیل دایم و زینت بالین
 و زینت عین العالمین علیک فی
 کلید و غیره و ما لا یفاریج
 البصر قبل رفته من ظهور
 و از اینج البصر که تا این بظن
 حیرت توید دیگر گوید
 اللهم و اتی الشیطان یظلم
 و الکیلیات الثمانین و
 الدعوات المتطابرات
 فلان من انفس الجن و الارواح
 الانیس و بن توید

﴿ زيارت حضرت رسول ان بعد ﴾

عنوان چشم زخم

جَازِي نَبِيًّا عَنِ امِّهِ وَرَسُولًا عَنِ ارْسَالِ لَبِّهِ يَا بِي نَتِّ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ نُنْذِرُكَ
 عَارِفًا بِمَجِّدِكَ مُفَرِّقًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْعِرًا بِضِلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ
 عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بِي نَتِّ وَأُمِّي وَنَفْسِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي يَا أَصْحَابَ
 عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ وَإِنْبِيَاؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلَوَةٌ
 مُتَابِعَةٌ وَافِرَةٌ مُتَوَاصِلَةٌ لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ بِنِهَايَةِ كِتَابِكُمْ وَاللَّهُمَّ اجْعَلْ
 جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَاصِي بَرَكَاتِكَ وَقَوَاصِلَ خَيْرَاتِكَ وَشَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ
 وَكِرَامَاتِكَ وَرَحْمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَإِنْبِيَاءِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأُمَّتِكَ
 الْمُتَّبَعِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَجَّكَ بِأَرْبَابِ
 الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَهِيدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَنَذِيرِكَ وَأَمِينِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيكَ وَنَجِيَّتِكَ وَجِيَّتِكَ وَخَلِيلِكَ وَصَفِيكَ
 وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ
 وَخَازِنَ الْمُخْفَرَةِ وَقَائِدَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ وَمُنْفِيًا الْعِبَادِ مِنْ أَلْهَاكَ يَا ذُنُوبَكَ وَذَائِعَهُمْ إِلَى
 دِينِكَ الْفَيْمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِثَاقًا وَآخِرِهِمْ مَبْعَثًا الَّذِي عَمَّشَهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ
 وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالذَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالرَّتْبَةِ الْخَطِيرَةِ وَأَوْدَعَهُ الْأَصْلَابَ
 الطَّاهِرَةَ وَنَقَلَتْهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ
 إِذْ وَكَلْتَ لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِبَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً
 حَجَبْتَ بِهَا عَنَهُ مَدَائِسَ الْعَهْرِ وَمَعَابِئَ السِّفَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاضِحَ الْعِبَادِ أَحْبَبْتَ
 بِهِ مَهْتَ الْبِلَادِ بِيَانِ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ ظُلْمَ الْأَسْنَانِ وَالْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ
 حُلَّ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الرَّتْبَةِ الْكَرِيمَةِ وَنُزْخِ هَذِهِ

کد رسول خدا و بر اهل بیت
 علمها خواند و اخبار خوب را
 فرمود که ز غفار اولاد خود را این
 کلمات تعویذ کنید تعویذ چشم زخم
 زخم برای حیوانات و غیره هر چه
 از اهل المؤمنین علیها السلام
 از نعم الرحمن چشم زخم
 علی عابدین شهاب قاضی
 باب در حدیث عن العابدین علیهم
 من رآه الا قد سبى فخذ عنه
 فاض بکلاه و علی جاره اقاوی
 جلد دهم در مدد رفیق و باب
 المکر و التلقی فارجع البصر
 هل تری من فطوری و ارجع
 البصر کوی بن بعلب ایتک
 البصر غارتا و فو حسی *
 بجهت دفع و سوسه سلطان

﴿ زيارت حضرت رسول از بعد ﴾

الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّى عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَبَلَغَ رِسَالَتِكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ
 عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكَافِرِ فِي اغْرَازِ دِينِكَ وَلَيْسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَةِ
 أَعْدَائِكَ وَأَوْجِبَتْ لَهُ بِكُلِّ آذَى مَسَتْهُ أَوْ كَبِدٍ أَحْسَبُهُ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي جَاوَلَتْ
 قَلْبَهُ فَصَيَلَهُ تَفُوقَ الْفَضَائِلِ وَمَلَكَ بِهَا الْجَنَابِلَ مِنْ تَوَالِكَ وَقَدْ أَسْرَ
 الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الزُّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَنْحَطْ بِمَا مَثَلُ لَهُ وَجَبَتْكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوةً رِضَا هَاهُمْ وَيُغْنِيهِمْ مِثَابِيحَتَهُ كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَإِنِّي أَمِينٌ
 لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِمْ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَعُفْرًا إِنَّا أَنْتَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 بِسَ جَمَادِ رَكْعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَكِنِ بَدْرِ سَلَامٍ بِأَمْرِ سُوْرَةٍ كَهْوَمِي وَجُونِ فَارِغَشْوِي تَسْبِيحِ فَاطِمَةَ زَهْرَاءِ
 سَلَامِ اللَّهِ عَلَيْهَا زَانِجُونِ بِسْمِ اللَّهِ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ
 أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
 تَوَّابًا رَحِيمًا وَلَمْ يَخْضُرْ زَمَانُ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَاللَّهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ ذُرْتُهُ رَاغِبًا
 نَائِبًا مِنْ سَيِّئِي عَمَلِي وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي مِغْفَرًا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي
 وَمُوجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّوْا أَنْتَ عَلَيْهِ وَاللَّهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مُحَمَّدًا
 وَأَهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ بِأَمْرِ مُحَمَّدٍ بِأَمْرِ اللَّهِ
 يَا بِي أَنْتَ وَأَبِي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّي أَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي
 لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي
 رَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَنِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيَّكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
 السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ وَالْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ
 كَمَا أَوْجِبْتَ لِمَنْ آتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّوْا أَنْتَ عَلَيْهِ وَاللَّهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِذُنُوبِي
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُ رَسُولَكَ عَلَيْهِ وَاللَّهِ السَّلَامُ فَغْفِرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وایستند که استغاده کند
 عبادت نماز پس بگوید اینست
 یا ایله و رسول الله خلیفاه
 رسول الله و شیخ شهید از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 و در وقت که فرمودند سلطان
 و در وقت است سلطان بن
 و آن در درین مورد بگفتن لا
 حول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم و سلطان الله و آن
 در درین مورد بفرمودن حکوات
 و محمد و آل ابی طالب علیهم
 السلام و آن که در بیان نمازها
 گشت نماز صلیت نفس در
 بعضی عزوات بجهت دفع و بر
 یا خاتم النبیین و در وقت
 از در و بخواند و خلیفها
 و فضل قل ادعوا الله انزلوا
 الرحمن تا آخر سوره عوده
 غریب در اینست که
 نیز نظر

﴿ زيارت حضرت رسول از بعد ﴾

عودة دفع ونوت

اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقَمَيْتُ بِأَنْ يَدَّ بِكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ عَنْ سِوَاكَ
 وَقَدْ أَمَلْتُكَ جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَإِنِّي لَمَفِئَةٌ غَيْرُ مُنْكَرٍ وَنَائِبٌ إِلَيْكَ مِمَّا افْتَرَقْتُ وَعَانَدْتُ
 بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي نَفَقْتُمَا إِلَيْكَ فِيهَا وَهَبْتَنِي عَنْهَا
 أَوْ مَدَّتْ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ أَنْ تُفَهِّمَنِي مَقَامَ الْخَيْرِ الَّذِي
 يَوْمَ تُهَنِّتُكَ فِيهِ الْأَنْبَارُ وَتَبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتُرْعَدُ فِيهِ الْقُرَابِصُ
 يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَفْكَارِ يَوْمَ الْأَزْفِ يَوْمَ النَّعَابِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْحِرَاءِ
 يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَبِيرَ أَلْفِ سَنَةٍ يَوْمَ التَّفْحَمِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ تَتَّبِعُهَا
 الرَّادِفَةُ يَوْمَ التَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْرُغُ الْمَرْءُ مِنْ أَمْرِهِ
 وَأَمِيهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبِيهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشْفُقُ الْأَرْضُ وَكَانَتِ السَّمَاءُ يَوْمَ تَأْتِي
 كُلَّ نَفْسٍ بِجَارِلٍ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَبَيْتُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يَرُدُّونَ
 إِلَى عَالِي الْعَرْشِ الشَّهَادَةِ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَيُّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ
 الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُضِطُّونَ وَكَانَتْ جِبَاؤُهُمْ مَشْرِطِينَ إِلَى
 الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُحُ الْأَرْضُ رَجَبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالهَيْلِ
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يُسْأَلُ جِيمٌ جِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالشَّهُودِ يَوْمَ تَكُونُ
 الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَفًّا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَوْفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا
 تُخْرِفْ فِي ذَلِكَ الْمَوْفِي بِمَا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ وَلِيَّكَ
 مُنْطَلِقِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَخْشِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ
 مَوْجِدِي وَفِي الْغَيْرِ الْكَرَامِ وَصَدْرِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي بِمِثْقَلِ حَبِّ خَلْقِي حَتَّى آفُوزَ بِحَسَابِي
 وَتُبَيِّضَ بِي وَجْهِي وَيُنِيرَ بِي حِسَابِي وَتَرْجِحَ بِي بِرَأْيِي وَأَمِضْ مَعَ الْفَارِيزِينَ

كودبانان سهول وان شان
 كوكلانست نزدك شان و
 بان نفس و كودبان سه
 اللهم رب انك تعلم كل
 شيء والي محمد وعجل فرجه
 وسلمنا من غير كل ذي مشرك
 ونبر وانشاء كبر ان نطلبك
 وسر من كودبان اللهم رب
 هون بن اشته ايقه شر كل
 عقره وحبته قرب كعبه
 كودبان شره و عقره بخصوا
 فاند ونبر جهه دفع شره عاق
 ومارها انهم طاردون ورتب
 موبت كعبه فاند ورتب
 بيم الله ويا لله وصل الله على
 محمد واليه آخذت العاقبات
 والجنات كلها يا ذا الجلال
 والكرام

زيارة خیر رسول بعد از آن

مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ أَنْ تُفَضِّلَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ بَدِيِّ الْخَلَائِقِ بِحَبْرٍ بِيضٍ أَوْ أَنْ أَلْفَى الْخَزْيِ
 وَالنَّدَامَةَ بِحَبْطِ بَيْتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيْثَانِي عَلَى حَسَنَانِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ
 بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ الشَّرَّكَاتِ اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ
 الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْفِيَاءِ مَقَامِي إِذَا مَتَزَتْ بَيْنَ خَلْفِكَ
 فَتُفْتَكُ كُلًّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمْرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي
 زُمْرِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرُذَاعِ كُنْ أَنْحَسْرًا وَبِصَلْوَى
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 السِّرَاجُ الْمُبِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَقِيَّةُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْفِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَجْعَلْ لِبَهَائِلَتِهِ
 يَا نَجَاسَهَا وَلَا تُبَلِّغْ مِنْ مَدَائِمِ شَهَائِدِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ
 وَبِالْأُمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَنْبَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ
 مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْهُ إِلَّا خِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالِ السَّلَامُ وَإِنْ تَوَقَّيْتَنِي
 فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي جَبُونِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَإِنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَإِنَّ الْأُمَّةَ مِنْ
 أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءُوكَ وَأَنْصَارُوكَ وَحُجَجُوكَ عَلَى خَلْفِكَ وَخُلَفَاءُوكَ فِي عِبَادِكَ
 وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَخُرَّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَرَاجِحَةُ وَجْهِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَالِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
 نَجِيَّةً مَعْنِي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ لِاجْعَلْهُ

نقلها باقوا همها وادناها
 واما عبا وانشارها و
 قواها عني وبعث اجبت
 الاضغوة النهار وانا لله
 نقلها وبنو محمد شرفك
 بخواند سلام وعلی نوح
 العالمین انا کذالك بخرجه
 الخمين اذنه من عبادنا
 المؤمنین وروايت که
 وفي کحضرت نوح عليه
 سوار کفی شد من قوم غور
 لا از سوار شدن بکفی
 عصب گف من معا هله
 با تو که بگو که بگويد
 سلام وعلی محمد و آل محمد
 وعلی نوح في العالمين
 ودر چند حديث دانسته
 است که ما بعد از نماز
 زيارت عبا در نماز
 نماز عبا در نماز

كن ربكوا السلام عليكم ائمة الهدى السلام عليكم امل القوي السلام عليكم
 ايها الحج على اهل الدنيا السلام عليكم ايها القوام في البرية بالفسط السلام عليكم
 اهل الصفوة السلام عليكم ال رسول الله السلام عليكم اهل الجوى شهد انكم
 قد بلغتم ونصحتهم وصبرتم في ذات الله وكنتم بهم وايضاً اليكم فغفروا واشهد انكم
 الائمة الراشدون المهندون وان طاعتكم مفروضة وان قولكم الصدق و
 انكم دعوتهم فلم يجابوا وامرهم فلم تطاعوا وانكم دعاة الدين وازكان الارض لزلوا
 بعين الله بنسختكم من اصلاي كل مطهر وينقلكم من ارحام المطهرات لئلا تسكنوا
 الجاهلية الجهلاء ولتترك فيكم فتن الاهواء وطيبتم وطاب منبتكم من بكم
 علينا اذ بان الدين فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل
 صلواتنا عليكم رحمة لنا وكفارة لذنوبنا اذ اخبركم الله لنا وطبب خلفنا
 بما من علينا من ولايتكم وكما عند ممتين بعلمكم معرفين بصدقنا ايمانكم
 وهذا مقام من اسرف واخطا واستكان وافر بما جنى ورجى بمقامه الخلاص وان
 يستغفركم مستغفدا اهلكتي من الردى فكونوا لي شفعاء فقد وفدت اليكم اذ
 رغب عنكم اهل الدنيا واتخذوا ايات الله فزوا واستكبروا عنها با من هو قائم
 لا يهتو ودام لا يلهو ويحيط بكل شئ لك لمن بما وقفتي وعرفتني بما اقتنيتي عليه
 لا صد عنه عبادك وجهلوا معرفته واستخفوا بحقيقته وما لوالى سواه فكانت الائمة
 منك على مع اقوام خصصتهم بما خصصتني به فللك الحمد اذ كنت عندك في
 مقام هذه المذكور امكنوا با فلا تحرميني ما رجوت ولا تحببيني فيما دعوت بحرمه فحج
 والى الطاهرين وصلى الله على محمد وال محمد بن عاكن اذ راى عوهم جودى وشيخ
 طوسى در هذيب فرموده بعد ازان مشك ركعت نماز زيارت بن بعض از براى هر ماهى وركعت

اللهم صل على ائمتك
 واليك قومت امرى عليك
 وتلك بارت العالمين
 اللهم اخطي بخط الايمان
 من بين يدي ومن خلفي
 ومن بين يميني ومن شمالي
 ومن خلفي ومن قبلي لا اله الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت
 الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت
 اللهم صل على ائمتك
 والعاية من كل نبي
 عذاب القبر ومن ضيق القبر
 القبر ومن سطوات القبر
 اللهم صل على ائمتك
 والعاية من كل نبي
 عذاب القبر ومن ضيق القبر
 القبر ومن سطوات القبر

قطعی از قصیده های ازین

و شیخ طوسی سید بن طاووس گفته اند که چون خواهی ایشان را از دعای کنی بگو التَّسْلَامُ عَلَیْكُمْ أُمَّتُهُ
 الْهُدَىٰ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَأَفْرُءُ عَلَیْكُمْ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ
 بِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْنَاكُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَكُنْ بِنَامِعِ الشَّاهِدِينَ بِرُدْعَانَا
 بسیار کن و از خدا سوال کن که دیگر از زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان
 و علامه مجلسی در بحار زیارت مبطوعی از یکی از شیخ قدیمه ایراد فرموده و چون بتصریح ایشان و
 دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارت جامع است که انشاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور
 خواهد شد مادر این مقام همین قدر اکتفا نمود هر دو در باب اول در ذکر زیارات حج ظاهر علیهم السلام
 در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام و زیارتی برای این سه نام دیگر نقل کرد هر از آنها عفت
 نشود و بدانکه مادر زیارت هر یک از حج ظاهر علیهم السلام غیر از ائمه بقیع صلوات الله علیهم صلواته
 برای صاحب زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر این
 زیارات ذکر میشود بآنجا رجوع کن و بعد از صلوات بر ایشان میزان اعمال حسن خود را سنگین نما
 و نبرد آنکه کثرت شوق این محجور شکسته با نماز است شرف مراد دارد میکند که از قصیده های ازین
 فاضل واحد مارج ال احمد جناب شیخ ازین رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم
 المجتهدين الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که از روی مکتوب که از قصید در نامه عمل
 او نوشته شود و جواهر در نامه عمل از چند شعر که مناسب این مقام در اینجا ذکر نموده خود را بان شعرا نقل کرد

عَدَاؤَالِ مَجْدِ عَنِّي السَّلَامِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 الْخُصْبَةِ وَالْعَوْدِ بِمَجْمَعِكَ
 أَنْ يَمْتَدِي عَنِّي قَاوِمٌ قَاوٍ
 تَرَى قَاوِمًا قَاوِمًا وَصَبْرًا
 مَسْمُومًا وَرَدِيًّا فِي رَدِي
 التَّبَعِ أَوْ مَوْتِ الْعَجَائِلِ
 عَن مِثَالِ التَّوْبِ وَالْكَافِرِ
 عَلَى فِرَاقِي فِي طَاعَتِكَ
 وَرَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 أَوْ فِي الصَّفِّ الدِّينِ نَعْمًا
 فِي كَلْبِكَ كَأَنَّمْ بَنِيَانٌ
 مِنْ مَعْمُومٍ أَعْدُ نَفْسِي وَرَوْلَانِي
 وَمَا رَزَقَنِي رَبِّي يَقْبَلُ عَوْدِي
 وَيَتَبَّعُ الْقَلْبُ نَا أَلْحَرُ سُوْرَهُ
 وَأَعْدُ نَفْسِي وَرَوْلَانِي
 مَا رَزَقَنِي رَبِّي يَقْبَلُ عَوْدِي
 وَيَتَبَّعُ الْقَلْبُ نَا بِنَا
 سُوْرَهُ

إِنَّ تِلْكَ الْقُلُوبَ قَلْبَهَا الْوَحِيدُ	وَأَدْنَى تِلْكَ الْعُبُونِ بِنَا هَا	كَانَ أَنْكِي الْخُطُوبِ بِمِ يَنْكِي مِيفِي
مُفْلَةٌ لَكِنِ الْهُوَى بِنَا هَا	كُلُّ يَوْمٍ لِلْحَادِ ثَابِتٌ عَوَا	لَيْسَ يَفُورُ رَضْوَى عَلَى مِثْلِنَا هَا
كَيْفَ بَرِحِي الْخَالِصُ مِنْهُنِ إِلَّا	بِدِي مَا مِنْ سَيِّدِ الرُّسُلِ طَه	مَعْقِلُ الْخَائِفِينَ مِنْ كُلِّ خَوْفِ
أَوْ فَرُّ الْعَرَبِ ذِمَّةً أَوْ فَا هَا	مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَيْسَ إِلَّا لَدُنِي	خَبْرُ الْكَافِرَاتِ مِنْ مَبْدَا هَا
فَأَصْ لِلخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَحِلْمٌ	أَخَذَتْ مِنْهُمَا الْعُقُولُ نَهَا هَا	تَوَهَّتْ بِأَسْمَاءِ التَّمُوثِ وَالْأَا
رَضٌ كَمَا تَوَهَّتْ بِصَبْحِ رَدَا هَا	وَعَدَتْ تَنْشُرُ الْقَضَائِلَ عَنْهُ	كُلُّ قَوْمٍ عَلَى اخْتِلَافٍ لِنَا هَا
طَرِبَتْ لِأَسْمَاءِ التَّمُوثِ فَانْطَا	قَوْنِ عُلُوبِهِ التَّمَا سَفَلَا هَا	جَا ز مِنْ جَوْهَرِ التَّقْدِيرِ نَا هَا
نَاهَتْ الْأَنْبِيَاءُ فِي مَعْنَا هَا	لَا يَجِلُّ فِي صِفَاتِ أَحَدٍ فِكْرًا	هِيَ الصُّورَةُ الَّتِي لَنْ تَرَا هَا

زيار حضرت حمزه صي (رضي الله عنه)

مِنْ نَارِ اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي مَا جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِيًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اَخْطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي
 فَرَعَا إِلَيْكَ رَجَاءً وَرَجَاهُ رَبِّي أَنْتَ مِنْ شَفَاعَةِ بَعِيدَةٍ طَالِبًا فَكَانَ رَقَبَتِي
 مِنَ النَّارِ وَقَدْ أَزْفَرْتُ ظَهْرِي نُوْبِي أَنْتَ مَا اسْتَخَطَّرْتَنِي وَلَا جِدَ أَحَدًا أَفْرَجَ النَّيْرَ
 خَيْرًا لِي مِنْكَ أَهْلُ بَيْتِكَ لَوْ أَنَّ لِي شَفِيعًا يَوْمَ قَضَيْ حَاجَتِي فَقَدْ سَرْتُ إِلَيْكَ
 فَخَرْتُ نَاوَأَيْتِكَ مَكْرُوبًا وَسَكَبْتُ عَبْرَتِي عِنْدَكَ بَاكِيًا وَصِرْتُ إِلَيْكَ مُفْرَدًا وَأَنْتَ
 مِمَّنْ أَمَرَ نَبِيُّ اللَّهِ بِصِلَتِهِ وَحَقَّقِي عَلَى رِيَّةٍ وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ وَهَدَانِي لِحُبِّهِ وَرَجَّعَنِي
 فِي الْوَفَادَةِ إِلَيْهِ وَالْهَمَّ نِي طَلَبَ الْحَوَاجِّ عِنْدُكُمْ أَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتِ لَا شَيْءَ مِنْ تَوْلَاكُمْ
 وَلَا يَحْتَجُّ مِنْ أَنْتُمْ وَلَا يَخْشَى مِنْ هَوْنِكُمْ وَلَا يَتَعَدَّى مِنْ عَادَاكُمْ بِرُؤُوسِهِمْ سِكْفِي
 رُؤُوسَكُمْ نَمَازِنًا بِرَبِّهَا وَرُؤُوسَكُمْ خُودًا بِغَيْرِ مِجْنَابٍ وَمِجْنَابِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ انِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِرُؤُوسِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لِيَجْرِي مِنِّي نَفْسِي فِي يَوْمٍ كَثُرَ فِيهِ الْأَضْوَاءُ وَتَشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَ
 تَجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا فَإِنْ تَرَجَّعْتِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفَ عَلَيَّ وَلَا حُزْنَ وَإِنْ تَعَايَبَ فَمَوْلَاهُ
 الْفُدْرَةُ عَلَى عَبْدِي وَلَا تَحْتَجِبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَلَا تَصْرِفْنِي بَعْدَ حَاجَتِي فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ
 عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِرَبِّكَ إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَاقْبَلْ مِنِّي وَعُدْ
 بِحَمْلِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَرَأْفَتِكَ عَلَيَّ جِنَايَةَ نَفْسِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَمَا أَخَافُ أَنْ تَظْلِمَنِي
 وَلَكِنْ أَخَافُ سُوءَ الْحِسَابِ فَانظُرْ الْيَوْمَ تَقْلِبِي عَلَى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ فِيهِمَا فَكُنْ مِنَ النَّارِ
 وَلَا تَحْتَجِبْنِي وَلَا هَوْنَنَّ عَلَيْكَ ابْتِهَالِي وَلَا تَحْتَجِبْنِي عَنْكَ صَوْبِي وَلَا تَقْلِبْنِي
 بِغَيْرِ حَوَاجِّي يَا غِيَاثَ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَبِحُزُونٍ وَبِأَمْرِ جَاعِ مِنَ الْمَلْهُوفِ الْحَبْرَانِ الْفَرِيدَيْنِ
 الْمُشْرِفَيْنِ عَلَى الْهَلَاكِه فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةَ لَا أَشْفِي بَعْدَنَا
 أَبَدًا وَارْحَمْ نَفْسِي وَعَبْرَتِي وَانْفِرَادِي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ الدَّائِمَ

على عبدك ووعيدك و
 أو من يوعيدك و أو من
 يعهدك ما استطعت و
 لا حول ولا قوة الا بالله
 و قد لا أشرك له و
 أشهد أن لا اله الا الله
 رسول الله صلى الله عليه و
 وآله و سلم و لا اله الا الله
 و لا أشرك له و
 أشهد أن لا اله الا الله
 رسول الله صلى الله عليه و
 وآله و سلم و لا اله الا الله
 و لا أشرك له و
 أشهد أن لا اله الا الله
 رسول الله صلى الله عليه و
 وآله و سلم و لا اله الا الله

﴿ زيارت حضرت حمزه رضي الله عنه ﴾

در عهد صحیح و شمار

لَا يُعْطِيهِ أَحَدٌ يَوْمَكَ فَلَا تَزِدْ أَمَلِي لِلْهَمَّةِ إِنْ تَعَاقِبَ فَمَوْلَى لَهُ الْفُدْرَةَ عَلَى عَبْدِهِ
 وَجَزَاءُ اللَّهِ لِيَوْمِهِ فِعْلُهُ فَلَا آخِيبَنَّ الْيَوْمَ وَلَا تُضِرُّ فَنِي بغير حاجتي وَلَا تُخَيِّبَنَّ شَخْصِي
 وَوِفَارَتِي فَقَدْ أَنْفَدْتُ نَفْسِي وَأَنْعَيْتُ بَدَنِي وَقَطَعْتُ الْمَفَازَاتِ وَخَلَفْتُ
 الْأَهْلَ وَالْمَالَ وَمَا خَوَّلْتَنِي وَأَثَرْتُ مَا عِنْدَكَ عَلَى نَفْسِي لِذَنْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَفَرَّيْتُ بِهِ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ فَعُدَّ بِحَمَلِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَ
 بِرَأْفَتِكَ عَلَيَّ دَيْنِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي بِرَحْمَتِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ مَوْلَاكَ كَيْدُكَ مَدَامَجَ جَنَابِ
 سَلَامِ اللَّهِ عَلَيْهِ فَضِيحَتُ زِيَارَتِ أَنْصَرْتُ بِثَرَاذَانِ اسْتِ كَذِكْرُ شُورِ فَخْرِ الْمُحَقِّقِينَ رَهْ دَرُورُنَا
 فَخَرَّتْهُ فَرْمُو مُسْتَحَبَّتِ زِيَارَتِ حَمَزِهِ وَبِأَنَّ شَهْدَاءَ بَاحِدِ زِيَارَتِهِ إِذْ بَدَأَتْهُ أَنْ خَضَرَ رَسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ كَمَا فَرَمُوهُرُ كَمَا زِيَارَتِ تَكْنُدُ مَرَاوِزِ بَارِ تَكْنُدُ عَمِّ حَمَزِهِ وَهَاتِمَا نَامِرًا جَعَلَ كَرْدَهُ وَابْنِ فَهْرِ دَرِيثِ
 الْأَخْرَانِ فِي مَصَابِئِ سَيِّدَةِ النَّوَانِ نَقَلُ كَرْدِمْ كَمَا خَضَرَ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا بَعْدَ أَنْ
 وَفَاتِ بِدَرِ بَرِزْ كَوَارِخُودِ هَرِ هَفْشَه رُوزِ دُوشَنِبَه وَبِخَشِينِبَه بِزِيَارَتِ حَمَزِهِ وَشَهْدَاءَ أَحَدِ مَهْرَفَتِ وَ
 نَمَازِ مَبْخُونِدُودِ عَامِبِكُورِ دَرِ رَاغَا وَتَرْكِ نَكُورِ نَاوَفَاتِ فَرَمُودِ وَبِخُودِ بِنِ لِبِدِ كَفْتَه كَمَا أَنْ سَيِّدَه
 جَلِيلَه سَرِ قَبْرِ حَمَزِهِ مَهْرَفَتِ وَكَرِيمِ مَبِكُورِ وَمِنْ دَرِ بِي كِي از رُوزِ هَا بِزِيَارَتِ حَمَزِهِ مُشْرَفِ شَدَمِ دِيدَمِ كَمَا
 أَنْ مَظْلُومَه زَرْدِ قَبْرِ حَمَزِهِ مَشْغُولِ بَكْرِيه اسْتِ مِنْ صَبْرِ كَرْدِمْ نَا كَرِيمِ اش سَا كُنْ كَشْتِ زَرْدِيكِ رَفْتَمِ وَسَلَا
 كَرْدِمْ وَكَفْتَمِ بِأَسْتَدَةِ النَّوَانِ بِحَقِّ خَدَا قَمِ اسْتِ كَمَا دَكْهَائِي لَمْ رَا قَطَعِ كَرْدِي زَابِنِ كَرِيمِ اسْتِ
 فَرَمُودِ اِي بَاعَمِ وَبِرَائِي مِنْ شَائِسْتِ اسْتِ كَرِيمِ زِيَارَتِ زِيَارَتِ كَرِيمِ رَسِيدِ اسْتِ مَصِيبِ بَهْتَرِي
 بِدَرِ هَا رَسُولِ خَدَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسِ فَرَمُودِ وَاشُوقَاهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ وَانْشَادِ كَرْدِ

اینها غمخوارانیم بنیم انتم و
 ایها هم آئول و بنیم آفتاب
 اللهم صل على من اوليائك
 في الدنيا والاخرة وانجلكم
 اولي اوليائهم واغادي
 اغدائهم في الدنيا والاخرة
 والنجفي بالصالحين والباقي
 منهم هفتم وبنبر از انحضرت
 مردی که مرده را ترک کردی
 خواندن این دعا از ترک کن
 در صبح و شام اللهم انتم
 اعجب انت خفرت في هذا
 الصباغ وفي هذا التوراة
 وبنيت واتوا اليك من
 اهل الخليل اللهم انتم
 اعجب اتوا اليك في هذا
 التوراة وفي هذا الصباغ
 فمن بين خلقنا انتم
 من

﴿ إِذَا مَاك يَوْمَ مَاتَ قَلَّ ذِكْرُهُ ﴾ ﴿ وَذِكْرُ أَبِي مَدْمَانَ وَاللَّهِ أَكْثَرُ ﴾

و شیخ مفید فرموده و کان رسول الله صلى الله عليه واله في جبة زيارت قبر حمزة عليه السلام وكان يلم ببرد
 بالتهديد لم يزل فاطمة عليها السلام تباعد فانه صلى الله عليه واله بعد ان تغد القبره وروى المسلمون بنسابة
 على زيارته و ملازمة قبره زيارت قبور شهداء رضوان الله عليهم باحد ميگويد
 در زيارت اين التلام على رسول الله التلام على نبي الله التلام على محمد بن عبد الله

تکالیف زیارت مدینه طیبه

بسیار نماز کم نا نواز و فرموده که همیشه ترا بستر نمیشود که با بنامگان شریف بیانه الحج و شیخ طوسی رو در
هنگام بیدار شدن معتبر از نماز و تفکر کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن
زود شوها واجب نیست بلکه واجب نماز پنجگانه در روزه ماه رمضان است و لکن هر که خواهد
روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است
از برای شما و بدانید که ادی گاه هست زبک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه
بیار زبک است فلان پس چون باشد کسیکه در امر اخوت زبک باشد و زیارت کن حضرت رسول
الله صلی الله علیه و آله را در هر روز مکرر و همچنین ائمه بقیع را با اندازه که ممکن است ترا هر وقت
که شاهد کردی عجم حضرت رسول را سلام بکن بر آنحضرت و ما را امید که در مدینه هستی مواظب خود
باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و ندرت و تفکر کن در شرافت انجمن مخصوص در مسجد شریف که
قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوه باران
آن تر در فرموده در مسجد آن نماز خواند و انعام وضع وحی و نبیست و حضرت جبرئیل ملائکه مقربین

وَمَا تَكُنْ بِمَجَانِكِ رَبِّكَ الْبَرِّ
تَقْبَلُ مِنِّي رُحْمَةً وَمَا تُرِيدُ
بِالْبَلَدِ مِنْ خَيْرٍ فَاصْبِرْ
لِي مُصَافَاكَ كَثْرَةً وَإِنَّا
مِنَ الَّذِينَ نُكْرِهُونَ
مَا أَحْسَنَ مَا أَلْبَسْتَنِي وَ
أَعْظَمَ مَا أَعْطَيْتَنِي وَأَقُولُ
عَلَى كُلِّ قَبْتِي وَأَكْثَرُ مَا سُرَّ
كَرِيمِي يَا مُحَمَّدُ يَا أَلْحَى
يَا أَلْحَى يَا أَلْحَى يَا أَلْحَى
وَمَا أَشَاءُ رَبِّي وَدَعَا
وَكُلَّ بَيْعِي لَوْ جِئْتُ بِرَبِّي
بِالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ هَسْمُ
أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَلْحَى
وَأَنْتَ كَمَا كُنْتَ بِيَوْمِ
دَرُوفِ طُلُوعِ فَجْرِ الْجَلَالِ
إِلَّا اللَّهُ وَخَدَّ الْأَشْرَافِ
لَهُ لَيْلَةُ الْمَلِكِ وَ

انجمن فرماید و لکن ما قبل ارض شریف جبرئیل فی عرضها و الله شرف ارضها و سماها

و ناممکن شود تو را تصدق کن در مدینه مخصوص در مسجد و بخصوص بسادات و زوایه رسول
که ثواب جبرئیل و اجر عظیم بر آن مرتبت و علامه مجلسی فرموده که در روایت معتبر وارد شده است که در
در انجمن تصدق کنند بر اوست باده فرار درم که در جاهها دیگر تصدق کنند اگر ممکن شود ترا انجمن
کن مجاور آن بلد طیب که مجاورت در مدینه است و احادیث مستفیضة و فضیلت آن وارد شده

سَقَى اللَّهُ قَبْرَ بَالِدِ بْنِ عَنَبَةَ فَقَدْ حَلَّ فِيهِ الْأَمْنُ بِالْبُرْكَاتِ نَبِيُّ الْهُدَى صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَبَلَغَ عَشْرَ أَوْحَاءِ الْمَخْفَاتِ وَصَلَّى عَلَيْهِ اللَّهُ مَا ذَرَّ شَارِكُ وَأَلَحَتْ نَجْمُ اللَّيْلِ مُبْتَدِئًا

فصل چهارم در فضیلت کیفیت زیارت لای حضرت امیر المؤمنین

و در آن چند مطلب است مطلب اول در فضیلت زیارت آنحضرت است
شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرمود مخلوق
بیشتر از ملائکه و بدر سبب که هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملک و بیایند به بیت المعمور و طواف
میکند بدوران و چون از طواف انجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ
شدند بسوی قبر پیغمبر میایند و سلام میکنند بر آنحضرت پس از آن میایند بسوی قبر امیر المؤمنین

فی فضیلت زیارت امیرالمؤمنین

در عینه صحیح و نام

وسلام میکنند بر آنحضرت بعد از آن میبایند نزد قبر حسین علیه و سلام میکنند بر آنجناب پس
 از آن بآسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود آنحضرت که هر که
 زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را و عارف بحق آنحضرت باشد یعنی آنجناب را امام واجب الاطاعت و
 خلیفه بلا فصل داند و از روی تکریم زیارت نماید باشد حقیقتا بنویسد از برای او اجر صد
 هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بپارزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمانیان
 از احوال آنروز و احوال گرداند بر او حساب را و استقبال نماید او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را
 مشایخ نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بعبادت او بپایند و اگر بیمار در مناسبت جنازه او
 و از برای او طلبه مرزش نمایند تا قبرش و پس عبد الکریم طاوس در فرجه الغریبه از آنحضرت روایت
 کرده که فرمود هر که پیاده زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام برود حقیقتا هر گاه ثواب بکسج و بکمره برای او
 بنویسد و اگر پیاده برگردد هر گاه ثواب دو سج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آنحضرت روایت کرده
 که باین مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیرالمؤمنین علیه السلام را غار فاجحه بنویسد حقیقتا
 از برای او بعد هر گاه حج مقبول و عمره پسندیده ای پسر مارد و الله بخور و انفس جهنم قدمه را که بخوار
 آلوده شود در زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خواهد پیاپی زد و خواهد سواره ای پسر مارد بنویسد
 حدیث را باطل و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ما بگوئیم که در پشت کوفه قبر حسین
 که پناه نمیرد بانفیر در دنیا که مگر آنکه حقیقتا او را شفا کرامت فرماید مؤلف گوید که از اخبار معتبره
 ظاهر میشود که حقیقتا قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و اولاد ظاهرینش را معقل خائفین و ملجأ مضطربین
 و امان اهل زمین قرار داده هر غمنا که که نزد او برود غمش اهل گردد و هر دردنا که که خود را با او بمالد
 شفا گردد و هر که بان پناه برود در امان باشد پس عبد الکریم طاوس روایت کرده و محمد بن علی شیبانی
 که گفت من و پدرم و عم حسین بنحوینها در شب رفیق زیارت قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و این در سال
 دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم نزد قبر آنحضرت دیدم که آن
 قبر مطهر و درش سنگهای سپاه گذاشته شده و بنائے ندارد پس ما نزدیک آن رفیق بعضی از ما
 شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی بگوشول نماز شد و بعضی مشغول زیارت و در اینحال بودیم
 که ناگاه دیدم شهری بجانب ما میاید چون نزدیک ما آمد بفاصله هات ما از آن محل شریف دور شدیم
 آننجیوان بنزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع خود بر قبر بجهت از ما نزدیک آوردن و رفت

الفضل یحیی و یحیی و یحیی و یحیی
 لا یحیی یحیی و یحیی و یحیی و یحیی
 کل شیء قلید و در مرتبه صلوات
 بنویسد بر محمد و آل محمد که مرتبه
 تسبیح کند یعنی پنجم تسبیح و تسبیح
 می و پنجم تسبیح و تسبیح گوید تسبیح
 و پنجم تسبیح و تسبیح گوید تسبیح
 غافلین و اگر در شب گوید تسبیح
 شود در ان شب از غافلین تمام از
 محمد بن فضیل روایت است که نوشته
 خدمت شخصی نام محمد بن فضیل و
 از آن حضرت روایت است که در جواب
 دعا که من و پدرم و عم حسین بنحوینها
 من که میگویند در وقت صبح و شام
 الله الله الله و یحیی و یحیی و یحیی
 لا اله الا الله یحیی و یحیی و یحیی
 و حاج حاج بنمود که این کلمات
 معاد است و چه
 سؤال

(زِيَارَةُ مُطَلِقِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ)

وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَجُودُكَ بِخَدِّكَ كَوْفِيَابَتِ رَبِّكَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعِظَةِ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ الْكِبَرِ وَالْقُدِيرِ وَالنَّبِيحِ وَالْآلَاءِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ مِمَّا آخَفَ وَأَخَذَ اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَارِي عَلَيْهِ أَنْوَكَلَ اللَّهُ أَكْبَرُ رَجَائِي
 وَالْبَهْ أُنْبِيَا لِلْهُمَةِ أَنْتَ وَلِي نِعْمِي وَالْفَارِدُ عَلِي طَلِبِي تَعَلَّمُ حَاجَتِي وَمَا نَضَمْتُهُ
 هُوَ اجْسُ لَصُدُورِي وَخَوَاطِرِ النُّفُوسِ فَاسْأَلِكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ
 الْمُخْتَجِينَ وَعُدْرَةَ الْمُعْتَذِرِينَ وَجَعَلْتَ رُحْمَةً لِلْعَالَمِينَ أَنْ لَا تُخْرِجَنِي ثَوَابَ زِيَارَتِكَ
 وَلِيكَ وَأَخِي نَبِيِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَصْدُكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَسُجِّيهِ
 الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَجُوْدُكَ شَرِيفَةٌ الْمُخْتَصِرُ بِكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَلَى مَا أَنْصَنِي بِهِ مِنْ طَيْبِ الْمَوْلِدِ وَأَسْتَحْلِصَنِي أَكْرَامِيَابِهِ مِنْ هُوَالَةِ الْأَبْرَارِ السَّفَرَةِ
 الْأَطْهَارِ وَالْخَيْرَةِ الْأَعْلَامِ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ سَعْيِي لِيكَ وَنَضْرُوعِي مِنْ بَدَنِكَ وَ
 اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تُغْفَرُ عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ مَوْلَاكَ مَوْلِدُكَ
 كَمَا جَاءَ فِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ
 أَنْوَكَلَ اللَّهُ أَكْبَرُ رَجَائِي وَالْبَهْ أُنْبِيَا لِلْهُمَةِ أَنْتَ وَلِي نِعْمِي وَالْفَارِدُ عَلِي طَلِبِي تَعَلَّمُ حَاجَتِي وَمَا نَضَمْتُهُ
 هُوَ اجْسُ لَصُدُورِي وَخَوَاطِرِ النُّفُوسِ فَاسْأَلِكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ
 الْمُخْتَجِينَ وَعُدْرَةَ الْمُعْتَذِرِينَ وَجَعَلْتَ رُحْمَةً لِلْعَالَمِينَ أَنْ لَا تُخْرِجَنِي ثَوَابَ زِيَارَتِكَ
 وَلِيكَ وَأَخِي نَبِيِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَصْدُكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَسُجِّيهِ
 الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَجُوْدُكَ شَرِيفَةٌ الْمُخْتَصِرُ بِكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَلَى مَا أَنْصَنِي بِهِ مِنْ طَيْبِ الْمَوْلِدِ وَأَسْتَحْلِصَنِي أَكْرَامِيَابِهِ مِنْ هُوَالَةِ الْأَبْرَارِ السَّفَرَةِ
 الْأَطْهَارِ وَالْخَيْرَةِ الْأَعْلَامِ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ سَعْيِي لِيكَ وَنَضْرُوعِي مِنْ بَدَنِكَ وَ
 اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تُغْفَرُ عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ مَوْلَاكَ مَوْلِدُكَ
 كَمَا جَاءَ فِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ وَفِي كِتَابِ الْبُرُوقِ

انکه نمودن خود را با زنده کردن
 کلام خیریه در این دنیا فرموده بود
 اعوذ بعزمته و بالله و اعوذ بقدرته
 لیسطان الله و اعوذ بحلال الله و اعوذ
 و اعوذ بیدفع الله و اعوذ بربیع
 بلیک الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ
 و اعوذ برسول الله صلی
 الله علیه و آله و سلم من شر ما
 خلق و ربه و ذرعه و تعویذ
 کن خود را با این هفت کلمه
 چهارم از حضرت صادق علیه
 سفولت که یک کلمه بخواند
 صد مرتبه قل هو الله احد
 در دینیکه در خوابگاه خود
 از هر بدی شود از گناهان بجا
 ساله خود و نیز از حضرت
 می بیند که یک کلمه بخواند در
 دینیکه در

أَيُّهَا الرَّايِبُ الْمُجِدُّ رُوْبِدًا	بِقُلُوبٍ تَقْلِبْتُ فِي جَوَاهِرِهَا	إِنْ رَأَيْتَ أَرْضَ الْغُرَبِيِّينَ فَلْيَضَعْ
وَإِخْلَعْ النَّعْلَ دُونَ وَادِّطُوا مَا	وَلَا ذَائِمَتَ قَبَّةَ الْعَالِمِ	الْأَعْلَى وَأَنْوَارَ رَجَائِنَا هَا
فَتَوَاصَّعَ فَشَمَّ دَارَةَ قُدَيْسِ	نَهْمِي الْأَفْلَاكَ لَشَمَّ رَاهَا	قُلْ لَهُ وَالذُّمُوعُ سَخَّ عَيْنِي
وَالْحَشَا نَضَطَلِي بِنَارِ عَضَاهَا	بِابْنِ عِمِّ النَّبِيِّ أَنْتَ بَدَأَ اللَّهُ	الَّتِي عَمَّ كُلَّ نَبِيٍّ نَدَاهَا
أَنْتَ فَرَانَةُ الْقُدَيْرِ وَأَوْصَاكَ	إِيَّانَهُ الَّتِي أَوْحَاهَا	خَصَّكَ اللَّهُ فِي مَلَأَتْ رَشِي
هِيَ مِثْلُ الْأَعْدَادِ لِأَنَّهَا هِيَ	إِيَّتَ عِنَّا بَعِيرٌ رُوْضِكَ تَرَاهَا	قَدَيْتَ وَأَنْتَ فِيهَا قَدَاهَا

(زیارة مظهر ایزدالمؤمنین)

(در عهد وقت خوابید)

أَنْتَ بَعْدَ النَّبِيِّ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ يَا	وَالسَّخِرُ مَا بِهَا قَسْرًا هَا	لَكَ ذَاتُ كَذِّ الْيَدِ حَيْثُ لَوْلَا
أَهْلًا مِثْلَهَا لِمَا أَخَاهَا	قَدْ تَرَضَعْتُمَا بَيْدِي وَصَالِ	كَانَ مِنْ جَوْهَرِ الْجَمَلِيِّ عِذَاهَا
يَا أَخَا الْمُضْطَفِيِّ لَدَيْ ذُنُوبٍ	هِيَ عَيْنُ الْفَدَا وَأَنْتَ جَلِيلٌ	لَكَ فِي مَرْتَعِي الْعُلَى وَالْمَعَالِي
دَرَجَاتٍ لَا يُزْتَفَى أَدْنَاهَا	لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللَّطْفِ صِفْتُهُ	جَعَلَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا

و چون بدر و از به نجف برسی بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
 ان هدانا الله الحمد لله الذي سترني في بيلايه و جعلني على روايته و طوى لي البعيد
 و صرف عني المحذور و دفع عني المكروه حتى اقدمت على حرم راجي سوله صلى الله عليه
 و آله بر داخل شهر شورو بگو الحمد لله الذي ادخلني هذه البقعة المباركة التي بارك
 الله فيها و اخذناها الوصي نبيه اللهم فاجعلها شاهدة لي برحمتك و اذكر برحمتك
 اللهم لبابك و وقفك و فضائك تزلت و يجلبك اغصمت برحمتك تعرضت و
 يوليك صلواتك عليه توصلت فاجعلها زيارة مقبولة و دعاء مستجابا
 بدعوى برسي بگو اللهم ان هذا الحرم حرمك و المقام مقامك و انا ادخل لبيته اناجيله
 بما انت اعلم به مني و من سري و تجزاي الحمد لله الحنان المنطوق الذي من
 تطول له سهل لي زيارة مولاي يا خسانيه و لم يجعلني عن زيارته ممنوعا و لاعن
 ولا يتيه مدفوعا بل تطول و مع اللهم كما مننت علي بغير فيه فاجعلني من شيعته
 و ادخلي الجنة بشفاعته يا ارحم الراحمين بر داخل شهر شورو بگو الحمد لله الذي كرم
 بغير فيه و معرفته رسوليه و من فرض علي طاعته رحمة منه لي و تطول لامينه
 علي و من علي بالامان الحمد لله الذي ادخلني حرم راجي سوله و آرايه في عاقبة
 الحمد لله الذي جعلني من زوار قبر وصي سوله اشهد ان لا اله الا الله و حده
 لا شريك له و اشهد ان محمد عبده و رسوله جاء بالحق من عند الله و اشهد
 ان عليا عبده الله و آخو رسول الله اكبر الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله

در خواب بود و در وقت خوابید
 الكافر و من و قل هو الله احد
 بگوید ختمنا البراهی و برات
 از شرك و انجیم از خصم ماون
 از شرك منقول كه حضرت رسول
 علیه منقول كه حضرت رسول
 صلى الله عليه و آله فرمود كه
 من الله عليه و برات نماز شب و
 بخامد بر خیر برات نماز شب و
 در خواب بود جا کرده است بگوید
 اللهم لا تؤمنی بملكك و لا تؤمنی
 بركك و لا تؤمنی من الغائبين
 او را عذرا عذرا كذا او كذا امر
 چنین گفت ختمنا موكلا فاما
 بگوید كذا و كذا بگوید كذا
 ساعت ششم و نهار از حضرت
 فرمود كه فرمود كه بگوید
 برات در شب زهرا بگوید
 بخامد بر خیر برات نماز شب و
 در خواب بود جا کرده است بگوید
 اللهم لا تؤمنی بملكك و لا تؤمنی
 بركك و لا تؤمنی من الغائبين
 او را عذرا عذرا كذا او كذا امر

﴿ زيارت مطلقه مير المؤمنين ﴾

در عهد خردم از منزل

كن و بگو التّلام من الله على محمد رسول الله امين الله على وجهه ورسالاته ووعده
 امره ومعدين الوحي التنزيل الخافيا سبق والفايح لما استقبل والمهيم على
 ذلك كله الشاهد على الخلق السراج المنير والسلام عليه ورحمة الله وبركاته
 اللهم صل على محمد واهل بيته المظلومين افضل واكمل وارفع واشرف ما
 صلت على احد من انبيائك ورسلك واصفيائك اللهم صل على امير المؤمنين
 عبدك وخير خليفك بعد نبيك واهي سولك ووصي جديك الذي انجبتك
 من خليفك والدليل على من بعثه برسالاتك ودان الذين بعدك وفصل
 قضائك بين خليفك والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الامير
 من اولد القوايين بامررك من بعده المطهرين الدين ارضيتهم انصار الدينك
 وحفظه ليرك وشهداء على خليفك واعلام العبادك صلواتك عليهم
 اجمعين السلام على امير المؤمنين علي بن ابي طالب وصي رسول الله وخليفته
 والفاخر بامر من بعده سيد الوصيين ورحمة الله وبركاته السلام على فاطمة
 بنت رسول الله صلى الله عليه واله سيدة نساء العالمين السلام على الحسن
 الحسين سيدى شباب اهل الجنة من الخلق اجمعين السلام على الائمة الزائدة
 السلام على الانبياء والمرسلين السلام على الائمة المنورين السلام على
 خاصته الله من خليفه السلام على المؤمنين السلام على المؤمنين الذين
 قاموا بامرهم وواذروا اولياء الله وخافوا بغيرهم السلام على الملائكة المقربين
 السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين يس برونا يا بنى نردك فرود بقبر و پشت
 قبله كن و بگو التّلام عليك يا امير المؤمنين السلام عليك يا حبيب الله
 التّلام عليك يا صفوة الله التّلام عليك يا ولي الله التّلام عليك يا

اول از عصر صادق عليه السلام
 منقولست که از میم گاه خوات
 از منزل خود بیرون رود و بگوید
 سه مرتبه در وقتیکه از راه دار
 الله اکبر و سه مرتبه بگوید
 و باقیه از خلی و علی الله
 بن بگوید اللهم افعل فی و
 هذا خیر و انعم لی فی
 من کل آتیه انت اخیذ
 یا صیبتهم ان و علی صلوات
 یناصبتهم و یشره در زمان خداوند
 من تقیم و یشره در زمان
 عن و جعل یاشد نابور که در جهان
 مکانیکه در آن بود و در آن
 خص امام من العابدین علیه
 و یسبک در وقت بیرون شدن
 از در منزل بگوید نیم اقله آمین
 بالله و توکل علی الله تم
 از عصر امام محمد باقر علیه السلام
 منقولست که
 کن

﴿ زياره مطلقه امير المؤمنين ﴾

حجّه الله التّلام عليك يا امام الهدى التّلام عليك يا علم النّفى التّلام عليك
 ايها الوصى البرّ النّفى النّفى الوفى التّلام عليك يا ابا الحسن والحسين التّلام
 عليك يا عمود الدين التّلام عليك يا سيد الوصيين ويا بين ربي العالمين ودينا
 يوم الدين وخبر المؤمنين وسيد الصّديقين والصّفوة من سلاله النّبيين و
 باب حكيمه ربي العالمين وخازن وجهه وعيبه عليه والتّامع لامه نبيه
 والثّالي لرسوله والمواصي له بنفسه والتّاطوف بحجته والدّاعي الى شريعته المآثر
 على نبيه اللّهم اني اشهد انه قد بلغ عن رسولك ما حمل ورعى ما استخفظ و
 حفظ ما استودع وحلّ حلالك وحرم حرامك واقام احكامك وجاهد التّاكفر
 في سبيلك والفاسقين في حركك والمارقين عن امرك صابرا محمّيا لا ناخذ
 فيك لومة لائم اللهم صلّ عليك افضل ما صلّيت على احد من اوليائك واصفيا
 واصبوا انبيائك اللهم هذا قبر وليك الذي فرضت طاعته وجعلت في اعنائه
 عبادك مبائعه وخليفك الذي لا ناخذ ونعطى به نبيك في نقاب وقد
 قصدته طعما لما اعدّته لاوليائك فبعظهم قد وعندك وجليل خطره اليك
 وقرب منزله منك صلّ على محمّد وآل محمّد وافعل به ما انت اهله فانك اهل
 الكرم والجود والتّلام عليك يا مولاي وعلى ضجيعك ادم ونوح ورحمة الله
 وبركاته برضه جبرائيل ودرجابه سرايت وبقو يا مولاي اليك وفودي بك انقل
 الى ربي في بلوغ مقصودي واشهد ان الموتيل بك غير خائب الطالب بك
 عن معرفه غير مررود الابقضاء حوائجه فكن له شفيعا الى الله ربي في
 قضاء حوائجي ونيسر اموري وكشف شدتي وغفران ذنبي وسعد رزقي ونظوم
 عمري واعطاء سؤلي في اخيري وديناي اللهم العن قتل امير المؤمنين اللهم العن

دروديك از منزل خود بر من
 عبور بيم الله حتى اقله
 فقلت على الله اللهم اني
 استك خبر اموري كلها
 اعوذ بك من غيبي الدنيا
 وعذابي الاخرة
 حتمت الاخرة را كذا اندو
 سازد او را از امير دنيا و اخر دنيا
 چهار روز حضرت صادق
 منقول كن بگو دروديك از
 منزل خود بر من درو بيم الله
 فقلت على الله لا حول ولا
 قوة الا بالله اللهم اني
 استك خبر ما خرجت له
 واعوذ بك من غيبي عمري
 واصفيا واصبوا انبيائك
 فصلك وائيم على نعمك
 واشغلي في طاعتك و
 اجعل رغبتي فيما
 عندك

﴿ زيارت مطلقه امير المؤمنين ﴾

وَجَعَلَ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ هَوِيًّا لِنَبِّكَ مَا خَابَ مَنْ تَمَّتْ بِكَ وَجَّاهَ إِلَيْكَ بِرِ
 رُوْنِ بَيْتِ قِيَامِكَ بِكُورِ السَّلَامِ عَلَى أَبِي الْأَمَّةِ وَخَلِيلِ النَّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ
 السَّلَامِ عَلَى عُرْوَةِ الْبَيْتِ وَالْإِيمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ السَّلَامِ عَلَى مِيزَانِ الْأَعْمَالِ وَ
 مُقَلِّبِ الْأَحْوَالِ وَسَيْفِ زِي الْجَلَالِ وَسَاقِي السَّبِيلِ الزُّلَالِ السَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ السَّلَامِ عَلَى شَجَرَةِ النَّفْثِيِّ وَصَاحِبِ
 السِّيرِ وَالنَّجْوِيِّ السَّلَامِ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَنَعِيْنِهِ الشَّابِغَةِ وَنَعِيْنِهِ الدَّامِغَةِ
 السَّلَامِ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِعِ وَالنَّجْمِ اللَّامِعِ وَالْأَمَامِ النَّاصِحِ وَالزَّنَادِ الْفَادِحِ وَرَحْمَةِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ
 وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَوَرِثِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ
 وَالتَّاطِينِ مَحْبَبَتِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُفْرَجِ الْكُرْبِ عَنْ
 وَجْهِهِ فَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجْرِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ
 مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالْمَنْ وَالْإِلهُ وَعَادِي مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصُرُ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذَلْ مَنْ
 خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا
 صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرَبِّكَ بِحَبَابِ سَرَازِيرِ
 زِيَارَتِ حَضْرَةِ أَدَمَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنُوحٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدُرِّ زِيَارَتِ أَدَمَ بِكُورِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الظَّاهِرِينَ مِنْ قُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
 صَلَاةً لَا يُحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَدُرِّ زِيَارَتِ نُوحٍ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكُورِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

در این کتاب که خوانده شود
 بابت بزرگواران است و چون
 فایده بسیار دارد و از پیش رو
 از جانب راست و از جانب
 چپ و همچنین نقل شود
 آحاد را و همچنین نقل شود
 بابت الناس و نقل شود
 بابت الفلک را پس بگو اللهم
 احفظنی و احفظ ما معی و
 ائمتی و سلم ما معی و بلغ ما معی
 و بلغ ما معی بلا عاقل
 هم و نیز از آن حضرت روایت
 است که هر گاه هر روز در هر
 از منزل خود در سفر یا در حضر
 پس بگو اللهم انت یا الله
 و توکل علی الله ما شاء
 الله لا حول و لا قوة الا
 بالله فصل چهارم
 در ذکر بعضی دعاها و از
 بیست و نهم

دُعَا بَعْدَ زِيَارَةِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السلام عليك يا شيخ المرسلين السلام عليك يا امين الله في ارضه صلوات
الله وسلامه عليك وعلى روحك وبدنك وعلى الطاهرين من ولدك و
رحمة الله وبركاته پس ش ركعت نماز بكن دو ركعت برای امیر المؤمنین علیه در رکعت اول
بعد از سوره فاتحه الكتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره تس و بعد از نماز تسبیح حضرت
فاطمه زهرا سلام الله علیها از بخوان و طلب مرزش ز خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو اللهم
انني صليت هاتين الركعتين هديته مني الى سيدك ومولاي وليك واخي رسولك
امير المؤمنين وسيد الوصيين علي بن ابي طالب صلوات الله عليه وعلى اله اللهم
فصل على محمد وال محمد وتقبلها مني واجزني على ذلك جزاء المحسنين اللهم
لك صليت ولك ركعت ولك سجدة وحده لا شريك لك لانه لا تكون
الصلوة والزكوة والتجود الا لك لانك انت الله لا اله الا انت اللهم
صل على محمد وال محمد وتقبل مني باري واعطني سؤلي محمد واله الطاهرين
و چهار ركعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو اللهم
التي توجهت وبك اعصمت وعليك توكلت اللهم انت يفتي ورجائي
فاكفني ما اهتيتي وما لا اهتيتي فما انت اعلم بي مني عز جارك وجل ثناؤك
ولا اله غيرك صل على محمد وال محمد وقرب فرجهم من جنتك رب ارزهم كذا ربو
ازم دلی بین یدیک و تصرفی علی لبتک و وحشی من الناس و انبی بک یا کریم یا کریم
یا کریم بین جانب چه در بر زمین گذار و بگو لا اله الا انت ربی حقا حقا سجدهت لك یا
رب تعبد اودقا اللهم ان علی ضعیف قضا عفا لی یا کریم یا کریم یا کریم
بجو و صد مرتبه بگو شکر او و حمد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالبت و استغفار بسیار بکن که عمل
ارزش گاهانت و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجاب دعاهاست و سیدین طاووس در مزار
و غیر او گفته اند که هر نماز بکه بجا آوری چه فریضه و چه نافله ما دامیکه در نجف میباشد بخوان بعد
از آن این دعا اللهم لا بد من امرک ولا بد من قدرک ولا بد من قضائک

از نماز بعد از آن دانید
انت اول از خصوص طهارت
منقول است که حضرت امیر المؤمنین
فرمود که بگوید این دعا را و گفته
که در سجده برای نماز پیش از آنکه
افتتاح نماز کند باین دعا
علیهم خواجه بود اللهم صل
انوجه الیک بمحمد و آل
محمد و اقدی لهم من بدنی
صلواتی و انقرت بیهیم اتیک
فاجعلنی منهم و جها فی
الدنیا و الآخرة و من
الفسق بین مننت علیت
بیمیر فایم فایم فایم
و غیر فایم و لا یوم فایم
و مع فایم فایم فایم
التفاده و انضم له طافا فانک
علی کل شیء قدير بی نماز
بجا می آید و چون
فایم

﴿ يَا عَابِدُ أَنْ رَبَّنَا بِرُؤُوسِنَا ﴾

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَرْتِ
 عَلَيْنَا مِنْ قَدْرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا بَقِيَّةَ يَوْمِهِ وَبِدَمْعِهِ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي
 رِضْوَانِكَ يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَتَفْضِيلِنَا وَسُودِرِنَا وَشَرَفِنَا وَتَعَانُنَا وَكَرَامَتِنَا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَقْصُرْ مِنْ حَسَنَاتِنَا اللَّهُمَّ وَمَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ
 فَضْلٍ نَسْتَأْذِنُكَ مِنْ فَضِيلِهِ أَوْ كَرَمَتِنَا بِدِينِ كَرَامَتِهِ فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا بَقِيَّةَ يَوْمِهِ
 وَبِدَمْعِهِ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَفِي حَسَنَاتِنَا وَسُودِرِنَا وَشَرَفِنَا
 وَتَعَانُنَا وَكَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْهُ لَنَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا فِتْنَةً
 وَلَا مَفْنَانًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ
 وَسُوءِ الْمَقَامِ وَخِصَّةِ الْمِيزَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا فِي الْمَنَاقِبِ
 وَلَا تُرِنَا أَعْمَالَنا حَسْرَاتٍ وَلَا تُخْرِجْنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَلَا تَقْضِ حَسَنَاتِنَا يَوْمَ نُلْفَأُ
 وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا نَذْرًا كَرِيمًا وَلَا تُشَاكِكْ وَتُخْشَاكِ كَأَنَّهَا تَرَكَ حَتَّى تُلْفَاكَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ
 دَرَجَاتِنَا عُرُوفَاتٍ وَاجْعَلْ عُرُوفَاتِنَا عَالِيَاتٍ اللَّهُمَّ وَأَوْسِعْ لِفَقِيرٍ نَامٍ سَعَةَ مَا
 قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَبْطَلْنَا
 وَالْكَرَامَةَ مَا أَحْبَبْنَا وَالْكَرَامَةَ إِذَا تَوَقَّيْتَنَا وَالْحِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِنَا وَالْبِرَّ
 فِيمَا رَزَقْتَنَا وَالْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْنَا وَالْقَبَابَ عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا
 وَلَا تُفَايِسْنَا بِجَهْلِنَا وَلَا تُسَدِّدْ رِجْلَنَا بِحَطَابِنَا وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي
 قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا عَطَاءً عِنْدَكَ وَازِلَةً فِي أَنْفُسِنَا وَانْقِعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَزِدْنَا عِلْمَنَا
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَجْمَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تُقْبَلُ إِجْرًا مِنْ سِوَىكَ
 يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ سُبْحَانَكَ يَا مُصْبِحَ الزَّائِرِ فَرُودِهِ دَعَاءُ دَبْرِكَ سَمْتِ اسْتِ دَرْعِي
 نَمَازِنَ يَا رُتَّ ابْرَأِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَوَانِدَهُ شُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا فِي الْمَنَاقِبِ
 وَلَا تُرِنَا أَعْمَالَنا حَسْرَاتٍ وَلَا تُخْرِجْنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَلَا تَقْضِ حَسَنَاتِنَا يَوْمَ نُلْفَأُ
 وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا نَذْرًا كَرِيمًا وَلَا تُشَاكِكْ وَتُخْشَاكِ كَأَنَّهَا تَرَكَ حَتَّى تُلْفَاكَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ
 دَرَجَاتِنَا عُرُوفَاتٍ وَاجْعَلْ عُرُوفَاتِنَا عَالِيَاتٍ اللَّهُمَّ وَأَوْسِعْ لِفَقِيرٍ نَامٍ سَعَةَ مَا
 قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَبْطَلْنَا
 وَالْكَرَامَةَ مَا أَحْبَبْنَا وَالْكَرَامَةَ إِذَا تَوَقَّيْتَنَا وَالْحِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِنَا وَالْبِرَّ
 فِيمَا رَزَقْتَنَا وَالْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْنَا وَالْقَبَابَ عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا
 وَلَا تُفَايِسْنَا بِجَهْلِنَا وَلَا تُسَدِّدْ رِجْلَنَا بِحَطَابِنَا وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي
 قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا عَطَاءً عِنْدَكَ وَازِلَةً فِي أَنْفُسِنَا وَانْقِعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَزِدْنَا عِلْمَنَا
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَجْمَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَمِنْ صَلَوةٍ لَا تُقْبَلُ إِجْرًا مِنْ سِوَىكَ
 يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ سُبْحَانَكَ يَا مُصْبِحَ الزَّائِرِ فَرُودِهِ دَعَاءُ دَبْرِكَ سَمْتِ اسْتِ دَرْعِي
 نَمَازِنَ يَا رُتَّ ابْرَأِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَوَانِدَهُ شُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ

رَبِّهِمْ اِيَّاكَ حَسْبُ الْاِسْتِغْنَاءِ

در سجده بعد از نماز

رَعُوهُ الْمُضْطَرِّينَ الْخَفِيرِ كَوَيْدِ كَابِنِ دُعَاءِ هَمَانِ دُعَاؤِ صَفْوَانَ اسْتِ كَمَا مَرُوفَتُهُ بَدَاءِ عِلْمِهِ
 وَوَعْدَانِ مَدَانِ ثَمَانِ اللَّهُ دَرْدِيلِ زِبَارَتِ غَاثُورَاءِ وَبِدَانِ كَهْتَجَتِ زِبَارَتِ سَلَامِ حَسْبِ عِلْمِهِ دَرْدِيلِ
 قَبْرِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ وَدَرُوسَاتِلِ مَشْدَرِكِ بَكْبَابِ بَرَايِ انْ مَرُوفَتُهُ اسْتِغْنَاءِ وَدَرُوسَاتِلِ زِبَارَتِ
 مُحَمَّدِ بْنِ مَشْهُدِ نَفْلِكُوه كَهْتَجَتِ مَضَادِقِ عِلْمِهِ زِبَارَتِ كَرَسَلَامِ حَسْبِ عِلْمِهِ وَزِبَارَتِ سَلَامِ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَيْهِ وَنَمَازِ كَنَادِرِ زِدَانِ جِهَادِ رَكْعَتِ زِبَارَتِ اسْتِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ امْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ سَيِّدِ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اشْهَدُ
 اَنَّكَ قَدْ اَمْتَنَتَ الصَّلَاةَ وَانْتَبَهتَ الزَّكَاةَ وَامْرَبْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَفَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
 تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ نِيْلَاوِيهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ صَبَرْتَ عَلَى الْاَزْيِ فِي جَنَبِهِ
 مُخْتَلِبِ لِحَى اَنْبِيَاكَ الْبَيِّنِ وَاشْهَدُ اَنَّ الدِّينَ خَالِفُوكَ وَخَارِبُوكَ وَاَنَّ الدِّينَ
 خَدَلُوكَ وَالدِّينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى السَّانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مِنْ اَمْرِئِ
 لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُم مِّنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَصَدَقَتْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ
 اَنْبِيَاكَ يَا مَوْلَايَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ زَارِعًا رَاغِبًا بِحَقِّكَ مَوْلِيَا الْاَوْلِيَا اِنَّكَ مُعَارِبًا
 لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبَصِّرًا يَاهْدِي لَدَيْ اَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضِلَالِهِ مَنْ خَالَفَكَ
 فَانْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ مَوْلَاكَ كَوَيْدِ كَابِنِ زِبَارَتِ رَدِّ مَجْدِ خَانَةِ بِنُوَانِدِ نَهْرِ مَسَابِكِ زِبَارَتِ
 شَيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ مَشْهُدِ رَوَابِتِ كَرُوهُ اسْتِ كَهْتَجَتِ مَضَادِقِ عِلْمِهِ دَرُوسَاتِلِ مَجْدِ خَانَةِ حَضْرَتِ اَمَامِ حَسْبِ عِلْمِهِ
 چنين زيارت کرد و چهار رکعت نماز کند و مستور نمازد آنکه مسجدخانه از مساجد شریفه نجف
 اشرف است و در خبر رسیده که سربارک امام حسین علیه انجاست و در خبر رسیده که حضرت صادق علیه
 در اینجا دو رکعت نماز کرد پس بداند از آنحضرت که این چه نمازیست و می توان موضع سر جدم حسین بن علی
 علیه السلام است که از او در اینجا گشته اند چون از کربلا آمدند نگاه از بنزد عبدالله بن زیاد بردند
 و روایت شد از آنحضرت که فرمودند اینجا این عجبوا اللهم انک تری مکاني و تسمع کلامی و لا
 تخفی علیک شیئی من امری کف تخفی علیک ما انت مکونه و بارئته و قد جئتک

بسم از حضرت صادق علیه السلام
 در این که حضرت امام حسین علیه السلام
 میگفت بعد از آنکه فارغ از نماز
 میگفت اللهم انک اقرب
 الیک بحجرت و کرمک و
 اقرب الیک و اقرب الیک
 و رسولک و اقرب الیک
 بسلامتک المشرقی و اقرب الیک
 المشرقی و بیک اللهم انک
 اقرب الیک و انا اقرب الیک
 اقلنی عن رب و تشرکت علی
 و تو بی قاض البور حاجتی
 لا تعدنی بی یقیم ما تعلم
 بل عقوقک و جودک یقیم
 انگاه حضرت بجا ساقان و
 میگفت یا اهل التقوی و
 یا اهل التقوی

زيارت مطلقه امير المؤمنين عليه السلام

يا فخر بن اب بده بر دو مبارک کن جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون وگفت التلاّم
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ النَّعِيُّ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّبَّ الْعَظِيمُ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الصِّدِّيقُ الرَّشِيدُ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَرُّ الرَّكِيُّ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ مَا خَلَقَ اللهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَ
 خَاصَّةُ اللهِ وَخَالِصَةُ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَكِيْلَ اللهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَجَبَةَ عَلَيْهِ
 وَخَازِنَ وَجْهِهِ بَرِ خُودِ رَاقِبِ حَبَابِنْدُ وَگفتند بای آبی نك و آقی یا امیر المؤمنین یا ای
 آنک و آقی یا حجة الخصار یا ای آنک و آقی یا باب المفار یا ای آنک و آقی یا نور الله
 التامر اشهد انك قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلى الله عليه واله ما جعلك
 ودرجت ما استخفظت حفظت ما استودعت وحلت حلال الله وحرمت
 حرام الله و آمنت احكام الله و لم تشد حد و دانه و عبدت الله مخلصا حتى آنتك
 البقيين صلى الله عليك وعلى آله من بعدك بر بركات النضر و در بالا ای سر
 انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت
 و این نماز را بکند بر گرد بسوی هاشم و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عاشر مقبول و
 پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
 بر سبیل تعجب (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شیء مفناذ قبله از ملائکه
 انحضرت را زیارت میکنند پس بد که هر قبیل چه مقدار نذر فرمود که صد هزار ملک پس انحضرت بفرمود
 یعنی بر پشت بیرون آمد و در آشنای بیرون آمد میگفتند یا جده یا سیداه یا طیباه یا طاهره
 لا جعله الله اخرا لعهد منك و رزق في العود اليك و المفامر في حرمك و الكون
 معك و مع الأزار من ولدك صلى الله عليك و على الملائكة المحدثين بك
 صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میتا خبردم احصاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را
 با نشان بدم فرمود بلی و زهی چند دادند که من قبر امرت اصلاح کرد زیارت چهارم

یا فخر بن اب بده بر دو مبارک کن جاری شد و گفت انا لله وانا اليه راجعون وگفت التلاّم
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ النَّعِيُّ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّبَّ الْعَظِيمُ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الصِّدِّيقُ الرَّشِيدُ التَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَرُّ الرَّكِيُّ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ مَا خَلَقَ اللهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَ
 خَاصَّةُ اللهِ وَخَالِصَةُ التَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَكِيْلَ اللهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَجَبَةَ عَلَيْهِ
 وَخَازِنَ وَجْهِهِ بَرِ خُودِ رَاقِبِ حَبَابِنْدُ وَگفتند بای آبی نك و آقی یا امیر المؤمنین یا ای
 آنک و آقی یا حجة الخصار یا ای آنک و آقی یا باب المفار یا ای آنک و آقی یا نور الله
 التامر اشهد انك قد بلغت عن الله وعن رسول الله صلى الله عليه واله ما جعلك
 ودرجت ما استخفظت حفظت ما استودعت وحلت حلال الله وحرمت
 حرام الله و آمنت احكام الله و لم تشد حد و دانه و عبدت الله مخلصا حتى آنتك
 البقيين صلى الله عليك وعلى آله من بعدك بر بركات النضر و در بالا ای سر
 انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را با این زیارت
 و این نماز را بکند بر گرد بسوی هاشم و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عاشر مقبول و
 پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت
 بر سبیل تعجب (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شیء مفناذ قبله از ملائکه
 انحضرت را زیارت میکنند پس بد که هر قبیل چه مقدار نذر فرمود که صد هزار ملک پس انحضرت بفرمود
 یعنی بر پشت بیرون آمد و در آشنای بیرون آمد میگفتند یا جده یا سیداه یا طیباه یا طاهره
 لا جعله الله اخرا لعهد منك و رزق في العود اليك و المفامر في حرمك و الكون
 معك و مع الأزار من ولدك صلى الله عليك و على الملائكة المحدثين بك
 صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میتا خبردم احصاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را
 با نشان بدم فرمود بلی و زهی چند دادند که من قبر امرت اصلاح کرد زیارت چهارم

زیارت حضرت امیر المؤمنین

ادعیه بعد از نماز

در مستدرک الوسائل از مزار قدس نقل کرده که روایت است از مولای امام محمد باقر علیه السلام که فرمود باید در وقت زیارت قبر حجت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس بسازید در نزد قبر مطهر در کربلا و گفت السلام علی ابی الامثله و خلیل النبوه و المحصورین الاخره و السلام علی عسوی الایمان و میزان الاعمال و سفیدی الجلال السلام علی الخاتم المؤمنین و وارث علی النبیین الحاکمین فی يوم الدين السلام علی شجره النخوه السلام علی حجه الله الباعده و نغمه الشایعه و نغمه الدامغه السلام علی الصراط الواضح و النجم اللامع و الامام الناصح و رحمة الله و برکاته انگاه گفت انت و سبیلنی الی الله و ذریعتی الی حق موالایی و نامیبلی فکن لی شفیعاً الی الله عز و جل فی الوقوف علی قضا حاجتی و هی فکاک رقبتی من النار و اصر فی حق موقفی هذابا التمجیح و بما سئلتک کله برحمته و قدرته اللهم ارزقنی عملاً کاملًا و لئلا ارجع و قلباً زکياً و عملاً کثیراً و اوداً با برعاً و اجعل ذلک کله لی و لا تجعله علی برحمته با ارحم الراحمین زیارت پنجم شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی التقی علیه السلام که میگوید نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام التلای علیه السلام یا ولی الله انت اول مظلوم و اول من غضب حقه صبرته و احتسبت حقه انک الیقین فاشهد انک لقیست الله و انت شهید عذاب الله فانک بانواع العذاب جدد علیه العذاب جنتک عارفا بحقیقتک مستبصر ایشانک معاً لا عد انک و من ظلمک الفی علی ذلک رب انشاء الله یا ولی الله ان لی ذنوباً کثیره فاشفع لی لی ربک فان لک عند الله مفا ماعلوما و ان لک عند الله جاهاً و شفاعه و قد قال الله تعالی و لا تشفعون الا لمن ارتضى زیارت ششم زیارت است که جماعه از علماء روایت کرده اند که از جمله آنها است شیخ محمد بن المشهد که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طایلیه از سیف بن عمیر که گفت هر من

اشک غممة التشار و
 اقیات فی الامیر و الزین و
 اشک شکر نعمتک و حسن
 فاقبتک و اذی خلت و
 اشک با ارب قلبا سلمیا
 و لیا ناصدا فآتشغیرک لیا
 تعلم و اشک خبر ما تعلم
 و اعون بک من شری ما تعلم
 فانک تعلم و لا تعلم و انت
 علام الغیوب و یخبر من
 ما دون علی روایت کرده است
 ابن کلبا از کبیر بن زید بن عمار
 فریبده محفوظ مانده و در
 خاندان و مالک و اولادش
 اجمیر نضی مالک و در کربلا
 اصلی داروی کل ما هو فی
 باقیه الواحید الاحد الصمد
 الذی یصلین

زیارت ششم حضرت امیر المؤمنین (۳۵۴)

رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب با بجانب نجف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردم
 پس چون فارغ شدیم صفوان رو خود را گردانید بوقبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت
 میکنم حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام با نیجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم
 و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام
 حسین علیه السلام را با این نحو زیارت کن که من ضامنم بخدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند این دعا را
 بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینک زیارتش مقبول باشد و عملش مزید داده شود و سلامش به
 ایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که نتمه
 این خبر در فضل این علی بیاید در عقبه عا و صفوان در زیارت روز عاشورا ام و زیارت حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام این است رو بغير ان حضرت بابت و بگو التلالم عليك يا رسول الله التلالم
 عليك يا صفوة الله التلالم عليك يا امين الله التلالم على من اصطفاه الله
 واخصته واخشاه من ربه التلالم عليك يا خليل الله ما دجى الليل و
 غشى و اضاء النهار و اشرق التلالم عليك ما صمت صامت و نطق ناطق و ذر
 شارق و رحمة الله و بركاته التلالم على مولانا امير المؤمنين علي بن ابي طالب
 صاحب التواقي و المناقب القده و مبيد الكابك لشد يد الباس العظيم المرير
 الملكين الالباس ساقى المؤمنين بالكاس من حوض الرسول الملكين الامين التلالم
 على صاحب النهى و الفضل و الطوائل و المكرمات و التوائل التلالم على فارس
 المؤمنين و لبث الموحدين و قائل المشركين و وصي رسول رب العالمين و رحمة
 الله و بركاته التلالم على من آتاه الله بجزيل و اعانته هيكائيل و ازلفه
 في الدارين و جباهه بكل ما نضر به العين و صلى الله عليه و على اله
 الطاهرين و على اولاده المنتجبين و على الائمة الراشدين الذين امروا
 بالمعروف و هو اعين المنكر و فرضوا علينا الصلوات و امروا بايتاء الزكوة

و این دعا را در روز نیک که گفتند
 آحاد را بجز نفعی و مالی و
 و ولدی و کل ما هو بین ذر
 القلی من غیر ما خلقناهم
 نوره و بجز نفعی و مالی و
 ولدی و کل ما هو بین ذر
 الناس ملک الناس نالخر
 عد و بجز نفعی و مالی و
 ولدی و کل ما هو بین ذر
 لا اله الا هو العلی القیوم
 لا تاخذ منه سنة و
 لا تقم الا الخیر الکبیر
فصل پنجم
 در بعضی دعاهاى وارده بجهت
 در روز و اینهاست اول
 از معویه بن عمار منقول است
 از حضرت صادق علیه السلام
 در خواست که دعا خواند
 فرماید و الله و روزی
 پس

﴿ زيارت شریف حضرت امیر علیؑ ﴾

﴿ ادرعہ برای رزن ﴾

وَعَرَفُوا صِلَةَ شَهْرِ مَضَانَ وَقِرَاءَةَ الْقُرْآنِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 بَعُوثَ الَّذِينَ وَقَفَدُوا الْغُرَّ الْمُجْتَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَأُذُنَهُ الْوَائِعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبَالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ
 الشَّابِقَةَ وَنِعْمَتَهُ الدَّائِمَةَ السَّلَامُ عَلَى قِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ السَّلَامُ عَلَى نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَى
 الْأَبْرَارِ وَنِعْمَتِهِ عَلَى الْفَجَّارِ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْبَارِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي
 رَسُولِ اللَّهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ
 الْقَدِيمِ وَالْفَرْعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَى الثَّمْرِ الْجَنِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي حَسَنِ عَلِيِّ السَّلَامُ عَلَى
 شَجَرَةِ طُوبَى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهَى السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ وَابْرَاهِيمَ
 خَلِيلِ اللَّهِ وَمُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ وَأُولَئِكَ رَفِيقًا السَّلَامُ عَلَى نُورِ
 الْأَنْوَارِ وَسَبِيلِ الْأَطْهَارِ وَعُنَاصِرِ الْأَخْبَارِ السَّلَامُ عَلَى وَالِدِ الْأُمَّةِ الْأَبْرَارِ
 السَّلَامُ عَلَى جَبَلِ اللَّهِ الْمَلِينِ وَجَنبِهِ الْمَكِينِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى
 آمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلْقِيهِ وَالْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ وَالْقِيمِ بِدِينِهِ وَالنَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ
 وَالْعَامِلِ بِكِتَابِهِ آخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَنُوْلِ وَسَيِّدِ اللَّهِ الْمَسْئُولِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ
 الدَّلَالِ وَالْأَبَابِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُجْرِبَاتِ الْفَاهِرَاتِ وَالْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي
 ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي مُحْكَمِ الْأَبَابِ فَقَالَ تَعَالَى وَإِنَّهُ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدُنَّا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ
 السَّلَامُ عَلَى إِيْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنبِهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 السَّلَامُ عَلَى مُجْمَعِ اللَّهِ وَأَوْصِيَانِهِ وَخَاصَّةِ اللَّهِ وَأَصْفِيَانِهِ وَخَالِصِيهِ وَأَمْنًا
 وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ قَصَدْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا آمِينَ اللَّهُ وَجُتُّهُ زَائِرًا غَارِفًا
 بِحِفْظِكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَانِكَ مُعَارِيًا لِأَعْدَائِكَ مُنْقَرِبًا إِلَى اللَّهِ بِرِيَارَتِكَ فَاشْفَعْ

انحصار بن دعا را از علم من موعود
 من ندیده آنچه برای زیارت
 رزن رزن مبارک از این فتوح و کبریا
 اللهم ادرعني من فضلك
 الواجب الحلال لطيب رزقا
 واستباحلا لا طيبا بلاغا
 للذنبا والآخره متبائبا
 فنبشام شيئا من غيري ولا
 من من احد من خلقك الا
 سعة من فضلك الواجب
 سعة من فضلك واسئلو الله
 فانك قلت واسئلو الله
 من فضلك فمن فضلك
 اسئل ومن عطيتك اسئل
 ومن يدك الاملا اسئل
 زور از حضرت امام محمد باقر
 من سئلك بربد سخا من مود
 بوجه طلب رزق در سجده
 نماز وضو یا تحن
 الشوق

﴿ زيارت ائمه اربعين ﴾

لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ فِي خَلَاصِ قَبْضِي مِنَ النَّارِ وَقَضَاءِ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ بِرِزْقِكَ الْبَرِّ بِحَبَابِ رِزْقِ رِيبُوسٍ بِكُوِّ سَلَامِ اللَّهِ وَسَلَامِ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ
 وَالْمُسَلِّمِينَ لَكَ يَقُولُونَ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالتَّاطِفِينَ بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ
 عَلَى أَنَّكَ صَارِقُ آمِنٍ صِدِّيقُ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 ظَهَرَ ظَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرِ ظَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ لَكَ بِأَوْلِيَّةِ اللَّهِ وَوَلِيَّةِ رَسُولِهِ
 يَا بِلْدَاغِ وَالْأَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنِبُ اللَّهِ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ جَنِبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ
 الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ إِنَّهُنَّكَ مُنْفَرٍ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَأْتِيكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَيْتَعِ
 بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ قَبْضِي مِنَ النَّارِ مُعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي إِلَيْكَ
 اخْطُبْنَهَا عَلَيَّ ظَهْرِي فِرْعَانَ إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي إِنَّهُنَّكَ أَنْتَ شَفَعُوكَ يَا
 مَوْلَايَ وَأَنْتَ رَبُّكَ يَا إِلَهِي لِي بِفَضْلِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ
 فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَذَارِكُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالرَّجَاءُ الْعَظِيمُ
 وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى أَمِينِكَ الْأَوْفَى وَعُزْرَتِكَ الْوَثْقَى وَبَدِكَ الْعَلْبَاوِ
 جَنِيكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَجَنَّتِكَ عَلَى الْوَرَى صِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ وَ
 سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعَارِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعُوبِ الدِّينِ قُدْرَةَ
 الصَّالِحِينَ وَآمَارِ الْمُخْلِصِينَ الْمُعْصُومِينَ مِنَ الْخَلَالِ الْمَهْدِيِّينَ مِنَ الزَّلِيلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَبَسِ
 الْمُنْتَرِيهِ مِنَ الرَّبِّ الْخِي نَيْبِكَ وَوَصِيِّ سَوْلِكَ الْبَائِسِ عَلَى فَرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهُ
 بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَفَا لِنُبُوتِهِ وَآيَةً لِرِسَالَتِهِ
 وَشَاهِدًا عَلَى أُمَّتِهِ وَدَلَالَةً عَلَى حُجَّتِهِ وَحَايِلًا لِرَايَتِهِ وَوَقَايَةً لِنَهْجِهِ وَهَادِيًا
 لِرِجَالِهِ وَرَافِعًا لِرُؤُوسِهِ وَرَافِعًا لِرُؤُوسِهِ

زيارت ائمه اربعين رزون
 عيال من فضلك فانك ذو
 الفضل العظيم
 منقول من كتاب كرم بوم
 حضرت صادق عليه السلام
 خود و خواستم از انصاف که مرا
 تعلم فرمايد دعاي چهارده روز
 پس حضرت ابن دعا را تعليم
 من فرمود که از زيارتک من مؤمنان
 از او بگره حاجت کشم فرمود
 بگويد نماز شب در حال بخت
 يا خير قد عوي يا خير
 مشول و بالانصاف من اعطى
 علي من رزقك و رزق
 ليرزق من قبلك انك
 على كل شيء قدير مؤمنان
 که شغل طويست دعا را در
 الحز زکمت هم دعا را در
 در صلاح ذکر
 زبوره

زيارت مطلقه امير المؤمنين

ادعیه در روز

لَا مِيهَ وَبَدَّ الْبَيَّاسِهِ وَنَاجَا لِرَأْسِهِ وَبَا بِالسِّيَرِهِ وَمِفْطَاحًا لِنَفْسِهِ حَتَّى هَزَمَ
 جُبُوشَ الشِّرْكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَدَّلَ نَفْسَهُ فِي مَرَضَانِ
 رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعِيهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً بَاقِيَةً
 بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَالثَّهَابِ الثَّابِتِ وَالنُّورِ الْعَاقِبِ يَا سَلِيلَ
 الْأَطْطَابِ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنْ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي لَا يَأْتِي
 عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاهُ فَبِحَبْنِي مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِيَرِهِ وَأَسْرَعَاكَ أَمْرَ خَلِيفَةٍ كُنْتُ لِي إِلَى اللَّهِ
 شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّكَ وَزَانِئُكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ بِرُبِّكَ بِرُبِّكَ نَمَازِ زِيَارَتِ بْنِ وَهْرْدَاكَ خَوَاصِي بْنِ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَيْحِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ بِرِثَانِهِ
 كُنْ رَمُوحَهُ شَوْجَانَهُ قَبْرَانَهُ حُسَيْنَ عَلَيْهِ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ أَنْتُمْ كَمَا زَارُوا وَمَوْتِي لَا إِلَى اللَّهِ كَمَا لِي رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَمَوْتِي إِلَى اللَّهِ
 بِكُمْ وَمُسْتَشْفَعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَيَحْوَانُ مَا أَخْرَجَ عَائِي صَفْوَانُ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 بِرُبِّ قَبْلِهِ كُنْ وَيَحْوَانُ إِذَا دَعَاكَ عَلَيْهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ عَوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا
 كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ مَا وَاصِرٍ فِي بَقِيضَاءِ حَاجَتِي وَكَفَايَةِ مَا أَمْتَنِي هَمَّتْ مِنْ أَمْرِ
 دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرُبِّكَ شَوْجَانَهُ قَبْرَانَهُ حُسَيْنَ عَلَيْهِ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَيْعِبُدِ اللَّهُ الْحُسَيْنِ مَا بَقِيََتْ وَيْحِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 لِأَجَلِكُ اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَلَا فَرْقَ لِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ مَوْلَانِي كَقَبْلِي
 إِذَا بِنَ ذَكَرْتُكَ دَعَاءُ صَفْوَانِ هَمَانَتْ كَمَا شَهْرُ رَشْدِكَ بَدَأَ عَلَيْهِ وَيَبْدَأُ ذَكَرَانِ دَرُ زِيَارَتِ رُوْعَا شَوْلَمِ

زيارت هفتم زيارت است که سید بن طاووس در مصالح الزائرین نقل کرده باین کیفیت که قصد
 کن باب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه امیرالمؤمنین علیه که صریح مقدس نماهان میشود پس بگو
 به و چهار مرتبه الله اکبر و بگو سلام الله و سلام ملائکته المقربین و

بجاء و در وقت دعا که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله این
 دعا را برای طلب و در تعلیم و
 با زيارت امير المؤمنين و با دعا
 و با ولي المؤمنين و با دعا
 القوه المبین صلی علی الخیر
 و آمین تسبیح و از روضه و
 عافی و کفایت ما آمین
 پنج اوج و صبر این دعا را بجهت
 طلب و از حضرت صادق علیه
 نقل کرده و انحصار فرموده این
 دعا علی بن الحسین علیه السلام
 که خدا زاریان بخواند اللهم
 انی انتک حسن المعین
 معینة اقوتی بیاعلم
 حاجت و اتوصل بها فی الخیر
 الی ارض من غیر ان یفر
 منها فاطمی او تقی بی
 علی فاشفی

﴿ زيار مظلما من المؤمنين ﴾

انبيائه المرسلين وعباده الصالحين وجميع الشهداء والصديقين عليك يا
 امير المؤمنين السلام على ادم صفوة الله السلام على نوح نبي الله السلام على ابراهيم
 خليل الله السلام على موسى كليم الله السلام على عيسى روح الله السلام على محمد حبيب الله
 ورحمة الله وبركاته السلام على امير الله الرضي ووجهه العلي وصراطه السوي
 السلام على المهدي الصفي السلام على ابي الحسن علي بن ابي طالب ورحمة الله
 وبركاته السلام على خالص الاخلاء السلام على المخصوصين بتدبير النساء السلام
 على المولود في الكعبة المزوج في السماء السلام على آسدة الله في الوصي السلام
 على من شرفت به مكة ومعنى السلام على صاحب الحوض حامل اللواء السلام على
 خايسر اهل العباء السلام على الباب على فراش النبي ومقدمه بنفسه من الاعداء
 السلام على قالع باب خيبر والداحي به في الفضاة السلام على مكرم القبة في
 كهفهم بليان الائمة السلام على منبع القلب في القلا السلام على قالع الصخرة
 وقد عجز عنها الرجال الاشداء السلام على مخاطب الثعبان على منبر الكوفة بليان
 الفصحاء السلام على مخاطب الذئب مكرم الجحش بالهمزان وقد فخرت المعطاء
 بالبيلا السلام على صاحب الشفاعت في يوم الوري ورحمة الله وبركاته السلام
 على الامام الزكي حليف الخراب لسلام على صاحب العجز الباهر والتايط بالحكمة
 والصواب لسلام على من عنده ناول المحكم والمنشابه وعنده ام الكتاب لسلام
 على من ردت عليه الشمس حين توارت بالحجاب لسلام على محي البيل البهيم بالتمجد
 والاكشباب لسلام على من خاطبه جبرئيل بامر من المؤمنين بغير ارباب رحمة
 الله وبركاته السلام على سيدك اذ ان السلام على صاحب الخراب لسلام على
 من عجب من حملته في الحروب ملائكة سبع سنون لسلام على من ناجى الرسول

على من حلال رزقك وافضل
 على من سب فضلك بغير
 منك سابقه وعطاء غير
 ممنون لو لا تغلبت عن
 منك تغلبت يا كاشا
 اللهم يرحمك وتغني
 زوارك زفونيه ولا
 يا قائل على من هذا بقصر
 يعصم كذبة وغلا صلب
 همة واعطى من ذلك بالاعمال
 غني عن شراي خلقك و
 بلاغا انال به وضوانك
 واعوذ بك بالاهي من شر
 الدنيا وشرايها ولا
 تجعل على الدنيا عينا
 ولا يراقها على مننا
 ابي يحيى من فتنها من
 عني مقبول لا فيها على الى
 دار الجواران

زيارة مظهر المؤمنين

اربعه رزق

فقدم بين يدي جواه صدقات السلام على أمير الجيوش وصاحب الغزوات السلم
 على مخاطب زئب الفلوات السلام على نور الله في الظلمات سلام على من ردت
 له الشمس ففضى ما فاته من الصلوة ورحمة الله وبركاته السلام على أمير المؤمنين
 السلام على سيد الوصيين السلام على امام المتقين السلام على وارث علم النبي
 السلام على يعسوب الدين السلام على عصمة المؤمنين السلام على قدوة
 الصادقين ورحمة الله وبركاته السلام على حجة الأبرار السلام على الأئمة
 الأطهار السلام على المخصوصين على الفقار السلام على باقى وليائه من حوض
 النبي المختار صلى الله عليه واله ما اطرده الليل والنهار السلام على نبي العظيم
 السلام على من انزل الله فيه وانه في امر الكتاب لدنيا على حكيم السلام على
 صراط الله المستقيم السلام على المنعوت في التوراة والانجيل والقران الحكيم
 ورحمة الله وبركاته بر ما نذرى خود را بر صريح و صبور و مكيوت با ايمان الله با حجة
 الله يا ولي الله يا صراط الله ذارك عبدك ووليك اللاند بقبرك والمنبع
 رحله يفنائك المنقرب الى الله عن وجل والمستشفع بك الى الله زياره من
 حريفك صعبه وجعلك بعد الله حبه اشهد انك لطور والكتاب المطور
 والزين المنور ومحر العلم المسجور يا ولي الله ان لكل من زور عناية فبهن زاره
 وقصده وانا وانا وليك وقد حططت رحلي يفنائك ورجأت الى حرمك
 ولذت بضرحك اعلم بعظيم منزلتك وسرف حصرتك وقد اثقت لذنوب
 ظهري ومعنى فادى فما اجد حزا ولا معفلا ولا ملجا الجالبه الا الله تعالى
 وتوسل بك اليه وانشفاعى بك لدهه فما انا اذا نازل يفنائك ولك عند
 الله جاه عظيم ومقام كريم فاشفع لي عند الله ربك يا مولاي بر بوس من مهاد

وتساكن الاخبار وادباني
 بالذات الغائبة نعيم النار
 الباقي اللهم اني اعوذ
 بك من اخطاؤنا والاهلينا
 تطوات شائبهها وسلاطينها
 وتكاليفنا من كادنا قلنا
 فيها اللهم من كادنا وقلنا
 ومن اذابت قاربه وقلنا
 حتى جدد من نصب لي حلة
 واطقت عني نار من شتار
 وقوده والضيء مكن الكفر
 واقفا عني عيون الكفر
 والضيء من اذخل على
 منة واذفع عني شر الحنة
 واخصمني من ذلك بالتيه
 واليمني ودرعت الحصينة
 وايضيقت بترك الوافي و
 اصحح لخله وصدق قول
 بقعلا وبارك في

(زيارت مطلقه امير المؤمنين)

وَرُوِّحُوا بَقِيَّةَ كُنْ بِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ بِكَ بِأَنْتُمْ السَّامِعِينَ وَبِأَبْصَرَ
 النَّاطِقِينَ وَبِأَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَبِأَجْوَدَ الْأَجُودِينَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ رَسُولِ
 إِلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَخْبَرَ وَأَبْنِ عَمِّ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْحَسَنِ الْحُسَيْنِ الْأَمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
 بِأَفْرَعِ الْعَالَمِينَ وَالْأَوْلَادِ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَكِيِّ الصِّدِّيقِينَ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَافِرِ
 الْمُبِينِ وَبِحَسَنِ الظَّالِمِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْأَمِينِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ
 عَلِيٍّ الْمُهْتَدِيٍّ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَبِالْحَلْفِ الْحَجَّةِ صَاحِبِ الْأَمْرِ مظهر البراهين أَنْ
 تَكْتَفِي مَا بِي مِنَ الْهُمُومِ وَتَكْتَفِي بِمَرِّ الْبَلَاءِ الْمُخْومِ وَتَجْبِرُنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ
 التَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَدِّ عَاكُنْ بَرَايَ مَرْجِهْ بِجَوَاهِي وَرَدِّعْ نَمَا الْخَضِرَا
 بِرَكْعَةٍ مَوْلُوكُوبِدْ كَسَبَدِ كَرِيمِ بْنِ طَاوُسٍ وَرَفْعَةِ الْغُرِيِّ وَابْنِ كَرْدِ كَسَبَدِ كَرِيمِ بْنِ طَاوُسٍ
 عَلَيْهِ وَارِدِ كُوفَةَ شَدَّ وَدَاخِلْهُدْ دَرِ مَجْدَانِ وَدَرِ مَسْجِدِ بُوْدَا بُوْحِرَةَ ثَمَّ لَمْ كَهْ اَنْزَاهِدْ بِنِ اَهْلِ كُوفَةَ وَ
 مَشَاخِ اَنْجَابُودْ بِرِ حَضْرَتِ دَرِ رَكْعَتِ نَمَا زَكْنِ اَشْتِ اَبُوْحِرَةَ كَفْتِ نَشِيدِمْ لِحِجَّةِ يَا كَبْرَةَ تَرَاوُودْ نَزْدِ بَكْشِ رَفْعِمْ
 نَابِشُورِجِهْ مِبْكَوْبِدْ شَبِيدِمْ مِبْكَوْبِدْ اِلَهِي اِنْ كَانْ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي
 اَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَابْنِ دَعَايُتْ مَعْرُوفِ مَوْلُوكُوبِدْ كَهْ ذِكْرُ ابْنِ دَعَا بَعْدَ زَيْنِ دَرِ اَعْلِ
 كُوفَةَ بِنَابِدْ زَانَكْ اَبُوْحِرَةَ كَفْتِ كَهْ اَنْ بَرِ رُكُوعِ اَمْدِ زَدِ سَتُونِ هَفْتَمِ وَنَعْلِينَ رَا كَنْدِ وَاِبْنَادِ وَشَهَادِ
 نَابِرِ بَرِ كُوشِ بَلَنْدِ كَرْدِ وَتَكْبِيرِ كَفْتِ كَهْ جَمِيعِ مَوْهَائِ بَدَنِ مِنْ اَنْ رَهْتِ اَنْ رَا سْتِ اِبْنَادِ بِرِ جِهَادِ
 رَكْعَتِ نَمَا زَكْنِ اَرِ دَرِ رُكُوعِ وَبِجُودِ شَرِ اِنْ كُوبِ اَمْلِ اُورِدِ بِرِ اِبْنَادِ عَا زَا خُونْدِ اِلَهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ
 عَصَيْتُكَ نَا اَنْ رَدْعَا وَوَا فَوْ رُوَابِ سَابِقَهْ اَنْ بَرِ رُكُوعِ بِرِ خَا سْتِ وَرَفْتِ اَبُوْحِرَةَ كَفْتِ كَهْ مِنْ
 عَقِبِ وَرَفْعِ نَمَا مَنَاخِ كُوفَةَ وَاَنْ مَكَا نَهْ بُوْدِ كَهْ شَبْرُ اَنْزَا دَرِ اَنْجَا مَبْجُو اِبَانْدِ نَدِ دِبْدِمِ دَرِ اَنْجَا اَعْلَامِ اَشْيَا
 اسْتِ وَاِبَاوَا سْتِ شَتْرِ كَرْنِدَهْ وَنَا قَهْ كَفْتِ بَاوَايِ سَبَاهِ اِبْنِ رَكْبِتْ كَفْتِ اَوْ نَحْفِي عَلَيْكَ شَمَائِلَهْ
 اَزِ سِبَا رِ شَمَائِلِشِ اَوْ زَانِ شَاخِ اَوْ عَلِيٍّ بِنِ الْحُسَيْنِ اسْتِ اَبُوْحِرَةَ كَفْتِ بِرِ خُودِ زَا اَنْدَاخْمِ رُوِّ

نمازها را بگویند که در بیان روایت
 در ذکر نمازها گذشت نمازها را
 چهار مرتبه زیاد شدن روزی
 در ذکر در دعا چهار مرتبه در اول
 انحضرت صادق علیه السلام
 است که فرمود بگو اللهم
 تحفظه من تحطائك بنبي
 على امر ما به الا قضاء
 بنبي وياها الا قضاء
 انك على كل شي قدير
 در بیان دعوات که از
 حضرت موسی بن جعفر علیه
 روایت شده اللهم
 جميع خلقك مظالمهم الي
 قبي صغيرها و كبيرها
 فويل منك دعا في و
 ما لم تبلغه قولي ولو
 شعرة ذات يدي ولو
 بقدر عليه يدني

زيارت مطلقه اميرالمؤمنين عليه السلام

اربعه هجرتين

قد هما انحصار بوسيدم انرا که انجناب بگذاشت و با دست خود سر را بلند کرد و فرمود مکن سجود نشاید
 مگر برای خداوند عز و جل گفتم باین رسول الله برای چه اینجا آمده فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی نماز
 در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند بسوآن اگر چه بروش کورگان خود
 بر زمین کشند یعنی بیایند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن برایشان مانند اطفالی که راه نهند
 نشسته حرکت مینمایند پس فرمود ای اهل داری که زیارت کنی یا من قبر جدم علی بن ابیطالب علیه السلام را
 گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سائیه نایقه او بودم و حدیث میکردم از آن رسیدم بر قبر پسر و آن بقعه
 بود سفید که نوران میدرخشید پس از شرخوش پیاده شد و در طرف روزه خود را بر زمین گذاشت
 و فرمود ای با حرم این قبر جدم علی بن ابیطالب علیه السلام است پس زیارت نکرد انحصار ترا زیارتی که اول
 آن السلام علی امیر الله الرضی و نور وجهه المصیبی است پس ذراع کرد با انقبض مطهر و رفت
 بسو مدینه و من برگشتم بسوی کوفه مؤلف گوید که از ذکر نکردن سید این زیارت در فرجه ناسف مجوز
 و در ججویان بودم ما اینکه بیک زیارت اینک برای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ملاحظه کردم
 زیارتی که در اول آن این دو جمله با بعد بناقم مگر این زیارت شریف که جمله اولش موافق است
 و جمله دوم مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد
 و اگر کوفی که اول این زیارت سلام الله و سلام ملائکتیه است نه السلام علی امیر الله گویم
 اول زیارت همان السلام علی امیر الله الرضی است و سلامها سابق بمنزله اذن دخول و طلبت
 است و شاهد بر این طلب تطبیق این زیارتش با زیارت روز ولود که کمال مشابهت را با هم دارند
 رجوع کن با آنجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدانکه در زیارت ششم و زیارت روز ولود این دو جمله بدین
 لفظ نور میباشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و بالجمله ما را از زیارتان مطلقه همین هفت
 زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی پیش از این خواسته باشد بخواند زیارت جامع را و بخواند
 نیز زیارت بسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت
 در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز در آن
 حرم مطهر را زیرا که نماز در نزدان بزرگوار مقابل رویت هزار نماز است و از حضرت صادق
 منقولست که هر که زیارت کند امام مفضل اطاعه را و نماز گذارد نزد چهار رکعت نوشته شود بر او
 او حجه و عمره و مادر هدی الزائرین است و هر کوی بفضیلت مجاورت قبر امیرالمؤمنین علیه السلام کند

صفتی نفسی فایده معنی من
 خبر علی بن ابیطالب علیه السلام
 قول لا تخلف علی من شئت
 نقضیه من کتابة با از حتم
 الراحمین آشهد ان لا اله الا الله
 و آشهد ان محمدا عبده و
 رسوله و ان الدین کما شیع و
 ان الانام کما وصف و ان
 الکتاب کما انزل و ان القول
 کما حدت و ان الله محمد او
 المبین و ان الله محمد او
 بنی و غیره و جابها و
 اصل بنیه با السلام
فصل هفتم
 در ذکر بعض دعاها ای وارده
 برای رفع اندوه و غم و خوف و غیره
 و شکرست بر دروازه دعا اول
 روانشده از حضرت امام محمد
 باقر علیه السلام
 بازند

ذکر و دعا امیرالمؤمنین

آنکه بخار و حق جوارا حضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار شکیبایی که برای هر کس ممکن

نیست مقام را مقضی ذکر آن **ذکر و دعا امیرالمؤمنین** است طالبین جوع کنند بکلمه طیبه

چون خواستی و دعا کنی انحضرت را بخوان این و دعا را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علماء نقل شده

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَقْرُبُكَ إِلَيَّ

السَّلَامُ امْتَابَا لِلَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَمَا جَاءَتْ بِهِ وَرَعَيْتَ الْبَيْتَ وَرَدَّكَ عَلَيْهِ فَالْكَفِينَا

مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِتَابَهُ فَإِنْ تَوَقَّفَنِي قَبْلَ ذَلِكَ

فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا شَهِدْتُكَ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا

وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ

جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ

أَبِي الْحَسَنِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ آمَنِي وَأَشْهَدُ أَنَّ مَنْ قَاتَلَهُمْ وَحَارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ

وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ فِي أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ وَأَشْهَدُ أَنَّ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا أَعْدَاءُ وَنَحْنُ

مِنْهُمْ بَرَاءٌ وَأَنَّهُمْ خِزْبُ الشَّيْطَانِ وَعَلَى مَنْ قَاتَلَهُمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ

أَجْمَعِينَ وَمَنْ شَرِكَ فِيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالنَّوْمِ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَ

عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ وَلَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي فَإِنْ جَعَلْتَهُ

فَأَحْسِرُنِي مَعَ هَؤُلَاءِ الْمُهَيَّبِينَ الْأُمَّةِ اللَّهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالنَّاسِ

والمجتهد وحسن **(مَقْصِدِي قِيمًا)** الموارزوه والتسليم

در زیارت مخصوصه حضرت امام رضا علیه السلام که باین ایه نصر فرمود ای بن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شود در روز غدیر نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام بدستیکه خضعالی میامرز در این روز از مردم مؤمن وزن مؤمنه نگاه شصت ساله را و از او میکند از اتس جهنم دور و برابر الهه از او کرده است در ماه رمضان و در

بنو امیه که از آن زمان در روز کربلا
قبله و در رکعت نماز گذار این
بگو یا انصر الناظرین و یا انصر
السايعين و یا انصر السامعین
و یا انصر الزاجرين بگو این
کلمات را هفتاد مرتبه در هر
روز که گشتی حاجت خود را بگو
کن و در آن حضرت رسول صلی الله
و آله و سلمه فرمود هر که زیارت
همی نماید تا از دنیا بگذرد
بسیر بگوید الله و یا انصر
الذی لا یخون علی احدی
طابق علیه منقول است که چون
برادران و سلف حضرت یونس
امد زنا و رکعت نهم میخوانی
در اینجا ای امیر جناب یونس
گفت برادران مرا افکندند در
این چاه گفت دوست دارم
که هر وقت این زبان
گفت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (36)

وَوَارِثُ عَلَيْهِ وَأَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي أَمْنِهِ وَأَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَصَدَقَ
 بِمَا أَنْزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَّقَ بِأَمْرِهِ وَ
 أَوْجَبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَوَلَّأْتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَ
 جَعَلَكَ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ تُرِثُ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ
 عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَىٰ فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ وَكَفَىٰ بِكَ
 وَحَاكِمَاتِ بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَمَنْ اللَّهُ جَاهِدَ وَلَا يَتِيكَ بَعْدَ الْأَفْرَارِ وَنَاكِثَ عَهْدِكَ
 بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَىٰ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَىٰ مُوفٍ لَكَ
 بِعَهْدِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ لِلنَّبِيِّ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ
 الرَّسُولِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَّتْ وَأَخَالَكَ الَّذِينَ نَاجَرُوا اللَّهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاتَرَكَ اللَّهُ فِيكُمْ
 إِنْ اللَّهُ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِإِنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَّ عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي تَوْبِهِمْ وَالْأَنْجِيلَ وَالْفُرْآنَ
 وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الضُّمُونُ
 الْعَظِيمُ النَّابِتُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
 الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الثَّانَةَ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ لِأَمِينِ
 وَأَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَانِدٌ عَنِ الدِّينِ لِقَوْمِ اللَّهِ رِضَاءً لِنَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَأَكْمَلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْعَدِيرِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنَى بِقَوْلِ لِعَزْرِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ
 هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ
 وَاللَّهُ وَأَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعِنْدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اللَّهُمَّ مَعْنَا

و هو در سبوت و با كالا قيا من كل نبى
 ولا يلقى منك نبى في القمرون
 والارض افضى ما افضى من
 امير الدنيا والاخر و وصل على
 محمد و آله و فرمود حضرت
 صادق عليه السلام من كبر
 لا حظور بسلطانك كرا و لا
 نرسد بى كويد با الله انتفع
 و با الله انتفع و عظمى
 الله عليه و آله و آو حقه
 اللهم رزل ال صعونه
 و سهل من رزقه فانك
 نعم ما شاء و ثبت و
 عندك امر الكبار و كبر
 حنى الله لا اله الا هو
 علي و اولك و هو رزق
 العرش العظيم و امتح
 الله و قوته من حو طيم
 قوههم و امتح

روزگار ابرار المؤمنین در روز آخرت

لَا مِرْكَ وَأَطَعْنَا وَأَتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَأَهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تَرْخُ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ شَاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ
 لِلْهَوَى مُخَالِفًا وَلِلنَّفْسِ مُخَالِفًا وَعَلَى كَيْفِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ غَافِبًا غَافِرًا وَإِذَا
 عُصِيَ اللَّهُ سَاخِطًا وَإِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَمِمَّا عَاهَدَ إِلَيْكَ غَايِبًا لَا يُحْفَظُونَ
 حَافِظًا إِلَّا اسْتُورِعْتَ مَبْلَغًا مَا حَمَلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وَعَدْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَنْفَسْتَ
 ضَارِعًا وَلَا أَمْسَكَ عَنْ حَقِّكَ جَارِعًا وَلَا أَجْمَحْتَ عَنْ جَاهِدِهِ غَاصِبِيكَ فَكَلَّا
 وَلَا أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلَافِ مَا يُرْضَى اللَّهُ مَدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا آصَابَكَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَلَا أَضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكْنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مَرًا فِيمَا عَادَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ
 بَلْ دُظِلْتَ احْتَبَبْتَ رَبَّكَ وَقَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَذَكَرْتَهُمْ قَبْلَ أَنْ تَذَكَّرُوا وَوَعظمتهم
 قَبْلَ أَنْ تَعْظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللَّهُ فَمَا تَخَوَّفُوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي
 اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَقَبِضَكَ إِلَيْهِ بِإِخْتِيَارِهِ وَالزَّمَّ أَعْدَاءَ
 الْحِجَّةِ يَقْبَلُهُمْ إِيَّاكَ لِيَكُونَ الْحِجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَالِكَ مِنَ الْحَجَّجِ الْبَالِغَةِ عَلَى
 جَمِيعِ خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَكَ اللَّهُ مُخْلِصًا وَجَاهِدَكَ فِي اللَّهِ
 صَابِرًا وَجَدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَبَبًا وَعَمَلِكَ بِكِبَابِهِ وَأَتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَأَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَهَيْبْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُسْتَعِينًا
 مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تُحْفِلُ بِالتَّوَابِ لِأَنَّ عِنْدَكَ الشَّدَائِدَ وَالْأَجْمَعَ
 عَنْ مُخَارِبِ أَيْفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَأَفْرَى بِاطِّلَاعِكَ أَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ
 عُنُقِكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَدْنَى صَبْرًا حَسْبًا إِنَّكَ
 أَوْلَى مِنَ أَمْنِ بِاللَّهِ وَصَلَّى لَهُ وَجَاهَدَ وَابْدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ وَالْأَرْضِ حَوْثًا
 ضَلَالَةً وَالشَّيْطَانَ يُعْبَدُ جَهْرًا وَأَنْتَ الْفَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً

در عهد آمدن و خوف
 میزور بگرد اولادک
 از دست من تیرا خلقی ولا
 قول و لاف و آه با الله
 در این کلام دعا حضرت
 با فرموده است در امر کلمات
 سوره اللهم صل علی محمد و آل
 محمد و اعقبهم و از حقن فدک
 عملی تیر منقلبی و اهل قلبه
 و امن خود و عاقله و غم
 کلامه و ثبت حقن و اعقب
 خطایابی و بغض و حقن و اعقب
 در پی و سهیل مطلی و غم
 علی و زینب فایت صبیح
 و تجاوز عن بیعی ما عند
 محسن ما عندک و لا تخف
 نفسی و لا تقبل جمع ما
 لباب الهمی لخطای من خطایان
 تکف باعنی جمع ما
 ابتلنی و زدها علی ما
 هوا حسن فادک
 غیب

زيار مخصوص امير المؤمنين (عليه السلام) (٢٦٤)

وَلَا تَفْرَقُهُمْ عَنِّي وَحَشَةٌ وَلَوْ اسْلَمَتِ النَّاسُ جَمِيعًا لَأَكُنُّ مُنْضَرَعًا اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ
 فَعَزَزْتُ وَاسْتَرْثُتُ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَرَهَيْدَتْ وَأَتَدَكَ اللَّهُ وَهَذَاكَ وَأَخْلَصَكَ
 وَأَجْنَبَيْكَ فَمَا نَأْتَقَضْتُ فَعَالِكَ وَلَا اخْتَلَفْتُ أَقْوَالَكَ وَلَا تَقَلَّبْتُ خَوَالِكَ
 وَلَا أَرَعَيْتُ وَلَا أَفْرَيْتُ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَلَا سَرِهْتُ إِلَى الْحَطَايِرِ وَلَا دَسَّكَ الْأَنَامُ
 وَلَا نَزَلُ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَيَهَيِّئُ مِنْ أَمْرِكَ هَذَا إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ
 أَشْهَدُ شَهَادَةً حَقًّا وَأُقِيمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنْ مُحَمَّدًا وَآلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 سَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّهُ وَأَخُو
 الرَّسُولِ وَوَصِيْبُهُ وَوَارِثُهُ وَأَنَّهُ الْفَائِلُ لَكَ وَالَّذِي يَعْشَى بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مِنْ كَفَرٍ
 بِكَ وَلَا أَفْرَ بِاللَّهِ مِنْ مَجْدِكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَا يَهْتَدِي إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَى
 مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 تُرَاهِدْ إِلَى آلِي وَإِلَى بَيْتِكَ مَوْلَايَ فَصَلِّكَ لَا يَخْفَى وَنُورِكَ لَا يَطْفَأُ وَأَنْ مَنْ مَجْدُكَ
 الظُّلُومُ الْأَشْفَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَالْعُدَّةُ لِلْعَالَمِ
 مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأُولَى مَنْرَلَتِكَ وَأَعْلَى فِي الْآخِرَةِ دَرَجَتِكَ وَبَصَرَكَ مَا
 عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْتِكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ فَلَمَنْ اللَّهُ مُسْجَلِي الْحُرْمَةِ
 مِنْكَ وَذَائِدِ الْحَقِّ عَنْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْآخِرُونَ الَّذِينَ نَلْفَخُ وَجُوهَهُمُ النَّارُ
 وَهُمْ فِيهَا كَالْحِجُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَقْدَمْتَ وَلَا أَعْجَمْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَكَتَ
 إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَمَا فَاقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
 إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي أَعْلَمُكَ أَنَّ مَوْلَاكَ وَجِهَتَكَ مَعِيَ عَلَى سُنَّتِي فَوَاللَّهِ مَا كُنْتُ
 وَلَا كَذِبٌ لَأَضْلَكَ ضَلِّي وَلَا نَسِيتُ مَا عَمِدَ إِلَيَّ رَبِّي وَإِنِّي لَعَلِّي بَيْتُهُ مِنْ رَبِّي بَيْتُهَا

فقد صنفت قوله وقد
 جعلت وانقطع من خليفك
 رجالا ولم يبق الا بجاؤا
 وقول كل عليك وقد رثك
 على يا ابي ان وجهي را
 تعافيني كقد رثك على
 ان تعدي بي وبتبليبي
 اهل ذرعو ايدك بقرين
 والرجاء لا تضامك بقوم
 قد اخل من بعثك منذ
 خلقني قانت ربه وبسند
 وعرضي وعلماي والحافظي
 والذات عني والرحم
 والتكامل وذي وفي
 قضائك وقد رثك كل
 ما انا فيه قلن يا سيد
 قد رثت فيما فضلك و
 خلاص مما اتانا

زيارة أمير المؤمنين عليه السلام

ادعته اندو ورو

لِنَبِيِّهِ وَيَبْتِنُهَا النَّبِيُّ لِي فَإِنِّي لَعَلَى الظُّرْبِينِ الْوَاضِحِ الْفِيضِ لَفْظًا صَدَقْتَ وَاللَّهُ
 وَقُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ مِنْ نَاوَاكٍ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْوِي
 الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مِنْ فِرْعَوْنَ اللَّهُ عَلَيْكَ
 وَلَا يَنْتَكِ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَأَخْرَسُ لُؤْلُؤَ الْوَالِدَاتِ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ
 بِتَفْصِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْجَاهِدِينَ عَلَى الْفَاعِلِينَ أَجْرًا عَظِيمًا
 وَرَجَائٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى اجْعَلْهُمُ
 سِقَابَةَ الْحَاجِّ وَعِمَانَةَ الْمُجِدِّ الْحَرَامِيِّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَاهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَ
 جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ مِنْ رَجَاءِ عِبَادَتِهِ وَأَوْلَئِكَ هُمُ
 الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَجْمٌ مِثْلُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ
 الْمُخْلِصِ لِعِبَادَةِ اللَّهِ لَمْ يَبْعِ بِالْهُدَى بَدَلًا وَلَا وَرَثَتَكَ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَإِنَّ اللَّهَ
 تَعَالَى انْتَجَبَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِهَا وَأَوْلَى
 لِأُمَّتِهِ إِعْلَانًا لِكِتَابِكَ وَإِعْلَانًا لِنَبِيِّهَا نِكَ وَدَحْضًا لِلْبَاطِلِ وَقَطْعًا لِلْمَعَانِدِ
 فَلَمَّا آسَفُوا مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 بِأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
 وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَادَ الْمِيرِ وَهَضَبَ فِي رَمَضَانَ الْهَجِيرِ
 فَمُخِطَبَ وَاسْمَعِ وَنَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَلَّمَ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلِّغْ
 فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَاخْذْ
 بِيَدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مِنَ الْآلَةِ وَغَارِ مِنَ

جميعه والعاقد في فاني
 لا اجيد ليدفع ذلك احدا
 نعمتك ولا اخذت فيه الا
 عليك فكن باد التجار
 والاكرام عند احسن خلق
 بك ورجائي لك وانتم
 تقربوا عن استكاثري وضقت
 رجلي وان من يد لك على
 وعلى كل ناع دعاك بان
 الترحيب وصل الله على
 محمد والي وسلم انما
 جعفر صادق عليه السلام
 كره مورده على بن الحسين
 عليهما السلام في انما ندم هركاه
 كجوابي كلما انا اجمع شوق
 بلعصر من من وانس
 نيم الله ويا لله ومن الله والي
 الله وفي سبيل الله
 وعلى

عَاذَاهُ وَاَنْصُرْ مِنْ نَصْرِهِ وَاخْذُلْ مِنْ خَدْلِهِ فَمَا اَمِنَ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ فِيْكَ عَلٰى نَبِيِّهِ الْاَقْلِيْلُ وَلَا زَادَ اَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخْيِيْرٍ وَلَقَدْ اَنْزَلَ اللهُ تَعَالٰى فِيْكَ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ كَارِهُوْنَ يَا اَيُّهَا الدِّيْنُ اَمْنُوْا مِنْ بَرْدِ مِيْثَرِكُمْ عَنْ رَبِّيْهِ فَسَوْفَ يَا لِيْ اللهُ بِقُوَّةِ مُجِبَاتِهِمْ وَيُجَيِّبُوْنَهُ اَزَلَةً عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعَزَّهُ عَلٰى الْكَافِرِيْنَ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةً لَّا مُرَّ ذٰلِكَ فَضَّلَ اللهُ بُرُوْبِيْهِ مِنْ بَشَاْءِ وَاللهُ وَاَسْعَ عَلَيْهِمْ اِنَّمَا وَلِيْتُمْ اللهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِيْنَ اَمَنُوا الدِّيْنِ يُفِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْنُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ وَمَنْ يَنْوَلَّ اللهُ وَرَسُوْلَهُ وَالَّذِيْنَ اَمَنُوا فَاِنَّ حَرْبَ اللهِ هُمْ الْغَالِبُوْنَ رَبَّنَا اَمَّا يَمَّا اَنْزَلْتَ وَابْتَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ رَبَّنَا لَا تَرْخُ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِيْدَانِنَا هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَنَا وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهٖ وَكَفَرَ وَسَبَّ عَلٰى الدِّيْنِ ظَلَمُوْا اَيُّ مَنْ قَلَبٍ يَنْقَلِبُ يَنْقَلِبُوْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَ الْوَصِيَّةِيْنَ وَ اَوَّلَ الْعَابِدِيْنَ وَاَزْهَدَ الزَّاهِدِيْنَ وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ اَنْتَ مُطِيْمٌ الطَّعَامِ عَلٰى جِيْبِ مِيْكِنَا وَبَيْتِنَا وَاَسِيْرَ الْوَجْهِ اَللّٰهُ لَا يَزِيْدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُوْرًا وَفِيْكَ اَنْزَلَ اللهُ تَعَالٰى وَتُوْوِرُوْنَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ مِنْهُمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوْنُ شَيْخَ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ وَاَنْتَ الْكَاطِمُ لَلْغَيْظِ وَالْعَاقِبِيْنَ النَّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ وَاَنْتَ الصَّابِرُ فِيْ الْبِنَاتِ وَالصَّرَّاءِ وَحِينَ الْبِنَاتِ وَاَنْتَ الْغَايِمُ بِالتَّوْبَةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُوْدِ اللهِ مِنْ جَمِيْعِ الْبَرِيَّةِ وَاللهُ تَعَالٰى اَخْبَرَ عَمَّا اَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهٖ بِقَوْلِهٖ اَفْسَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَايْتَقَالَا يَسْتُوْنَ اَمَّا الدِّيْنُ اَمْنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰى نُزُلًا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ وَاَنْتَ الْمَخْصُوْمُ بِعِلْمِ التَّخْرِيْلِ وَحُكْمِ النَّا وِيْلِ وَنَصْرِ الرَّسُوْلِ وَلَكِ الْمَوَاقِفُ

بِسْمِ الرَّسُوْلِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَنَا وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهٖ وَكَفَرَ وَسَبَّ عَلٰى الدِّيْنِ ظَلَمُوْا اَيُّ مَنْ قَلَبٍ يَنْقَلِبُ يَنْقَلِبُوْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَ الْوَصِيَّةِيْنَ وَ اَوَّلَ الْعَابِدِيْنَ وَاَزْهَدَ الزَّاهِدِيْنَ وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ اَنْتَ مُطِيْمٌ الطَّعَامِ عَلٰى جِيْبِ مِيْكِنَا وَبَيْتِنَا وَاَسِيْرَ الْوَجْهِ اَللّٰهُ لَا يَزِيْدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُوْرًا وَفِيْكَ اَنْزَلَ اللهُ تَعَالٰى وَتُوْوِرُوْنَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ مِنْهُمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوْنُ شَيْخَ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ وَاَنْتَ الْكَاطِمُ لَلْغَيْظِ وَالْعَاقِبِيْنَ النَّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ وَاَنْتَ الصَّابِرُ فِيْ الْبِنَاتِ وَالصَّرَّاءِ وَحِينَ الْبِنَاتِ وَاَنْتَ الْغَايِمُ بِالتَّوْبَةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُوْدِ اللهِ مِنْ جَمِيْعِ الْبَرِيَّةِ وَاللهُ تَعَالٰى اَخْبَرَ عَمَّا اَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهٖ بِقَوْلِهٖ اَفْسَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَايْتَقَالَا يَسْتُوْنَ اَمَّا الدِّيْنُ اَمْنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوٰى نُزُلًا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ وَاَنْتَ الْمَخْصُوْمُ بِعِلْمِ التَّخْرِيْلِ وَحُكْمِ النَّا وِيْلِ وَنَصْرِ الرَّسُوْلِ وَلَكِ الْمَوَاقِفُ

﴿رَبِّ اِيْحٰصِ اَمْرِ الْمُؤْمِنِ رُوْنِ﴾

﴿ارْعِدْ اَنْدُرُوْنِ﴾

الشُّهُودَةُ وَالْمَقَامَاتُ الشُّهُورَةُ وَالْاَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ يَدْرُوْهُمُ الْاَحْرَابُ اِذْ
 زَاغَتْ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتْ لُفُلُوْبُ الْحَنَاجِرِ وَنُظُنُّوْنَ بِاَللّٰهِ الظُّلُوْمَا هُنَالِكَ اَبْنِي
 الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنَافِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
 مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ الْاَغْرُوْرُ وَاِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ الْيَشْرِبِ
 لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا وَيَسْتَاْزِنُ فَرِيْعٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنْ يَبُوْثَا عَوْرَةٌ وَمَا
 هِيَ بِعَوْرَةٌ اِنْ يَبُوْثُوْنَ الْاَفْرَارُ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى وَلَآ رَاى الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْرَابَ
 قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا
 وَتَسْلِيْمًا فَفَلَّتْ عَرْمُهُمْ وَهَزَمَتْ جَمْعُهُمْ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعِظَمِهِمْ لَمْ يَبَالُوْا لِحُرَابِ
 وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْفِتْنَالَ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ قُوْبَا غَرِيْبًا وَاِذْ يَصْعَدُوْنَ
 وَلَا يَلُوْنَ عَلٰى اَحَدٍ وَاَلرَّسُوْلُ يَدْعُوْهُمْ فِيْ اٰخِرِهِمْ وَاَنْتَ نَذِرٌ وَاِذْ يَدْعُوْنَ الْمُشْرِكِيْنَ عَنِ
 النَّبِيِّ ذَاتِ الْاَيْمِيْنَ وَذَاتِ الْاِثْمَالِ حَتّٰى رَدَّهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنكَ مَا خَافُوْنَ وَ
 نَصَرَ بِكَ الْخَازِلِيْنَ وَیَوْمَ حُنَيْنٍ عَلٰى مَا نَطَقَ بِهٖ النَّزِيْلُ اِذْ اَعْجَبَكُمْ كَثْرَتُكُمْ
 فَلَمْ تُعْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِيْنَ
 ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ اَنْتَ وَمَنْ يَلِيْكَ
 وَعَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنَازِمِيْنَ يَا اَصْحَابَ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ يَا اَهْلَ بَيْتِ الْجَمْرِ
 حَتّٰى اَسْتَجَابَ لَهٗ قَوْمٌ قَدْ كَفَبْتَهُمُ الْمُوْنَةُ وَتَكَفَلْتْ دُوْنَهُمُ الْمَعُوْنَةُ فَعَادُوا اِيْسَرَ
 مِنَ الْمَثُوْبِيْرِ رَاجِعِيْنَ وَعَدَّ اللّٰهُ تَعَالٰى بِالتَّوْبَةِ وَذٰلِكَ قَوْلُ اللّٰهِ جَلَّ ذِكْرُهٗ ثُمَّ
 يَنْوِيْ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَآءُ وَاَنْتَ حَازِنٌ دَرَجَةً الصَّبْرِ فَاِنَّ عِظَمَ الْاَجْرِ
 وَیَوْمَ خَيْبَرَ اِذْ اَظْهَرَ اللّٰهُ حُوْرَ الْمُنَافِقِيْنَ وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
 الْعَالَمِيْنَ وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهِدًا اللّٰهُ مِنْ قَبْلِ الْاَبْوَالُوْنَ الْاَدْبَارُ وَاِنْ كَانَ عَهْدُ اللّٰهِ

از این قول در هر مجلس
 گفت ...
 امام محمد بن علی علیه السلام
 بکتابت من
 کن بخواندن با من
 کلینی و لا یخفی فی شیئی
 اقصی ما اقصی نعم ان
 نفس اما من العابدین علی
 منول که منصرف بود
 ای هر که از هر گاه برسد
 یکی از شماها تا نازل شود
 نازله و خود کمال کبریا
 رکعت نماز کند او را با چهار
 رکعت و بگوید در آخر آن
 یا موضع کل شکوفی و یا
 یا مع کل نجوی و یا یا ابد
 کل ملاه و یا عاقل کل خبیث
 و یا واقع ما تاتنا من یلتنا
 یا خلیل از همه یا نجی مؤمن
 یا مصطفی محمدی صل الله
 علیه و آله و آله و سلم
 و یا

(ارسلند و خوف)

﴿ رَبِّكَ صِدْقٌ أَيْرُ الْمُؤْمِنِينَ غَيْبًا ﴾ (٣٧٠)

مَسْئُولًا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ
 الْبُرْهَانُ الْمُبِينُ فَهَيْبَاكَ بِمَا أُنَبِّئُكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ وَتَبَاكَ شَانِكَ ذِي الْجَهْلِ
 شَهِدْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِلُ الرِّبَاةَ مَا
 وَتَضْرِبُ بِالسَّيفِ قُدَّامَهُ فَرَحَزَمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي
 الْمَوَاطِنِ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَكَرَمٌ مِنْ أَمْرِ صَدَقَ عَنْ إِمْتِنَانِ عَزَمِكَ فِيهِ النَّهْيُ
 وَاتَّبَعَ غَيْرَكَ فِي مِثْلِهِ أَهْوَى فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا لَبَّاهُ أَنْتَ فَضَّلَ
 وَاللَّهُ الظَّانُّ لِدُنْيَاكَ وَمَا هُنْدَى وَلَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَمَّنَ
 وَأَمْرِي بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَدْ بَرَى الْحَوْلُ الْقُلُوبَ وَجَبَّ الْجِسْمُ وَرُوحَهَا
 حَاجِرٌ مِنْ نَفْوِي اللَّهِ قَدْ عَاهَدَ أَيْ الْعَيْنِ وَبَنِيهِمْ فُرُصَتُهُمَا مِنْ لَأَحْوَجِيهِ لَهُ فِي
 الدِّينِ صَدَقَتْ وَخَيْرَ الْمَبْطُوتِ وَإِنْ تَأَكَّرَكَ التَّائِكَانِ فَقَالَ زَيْدُ الْعُسْرَةِ فَكَلَّمَ
 لَهُمَا الْعُسْرَةَ كَمَا تَزِيدَانِ الْعُسْرَةَ لَكِنْ تَزِيدَانِ الْغَدْرَةَ فَآخَذَتْ أَلْبَعَةَ عَلَيْهِمَا
 وَجَدَرَتْ أَلْبِشَانَ فَجَدَرَتْ فِي التَّفَاقِ فَلَمَّا نَبَتْهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَعَادَا
 مَا أَنْفَعَا وَكَانَ عَافِيَةً أَمْرِهِمَا خَيْرًا ثُمَّ تَلَاهَا أَهْلُ الشَّامِ فَنَسَبَتْ إِلَيْهِمْ
 بَعْدَ الْأَعْدَارِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَيِّ وَلَا يَسْتَدْبِرُونَ الْقُرْآنَ هَمَّجٌ رَعَاغٌ خَالِكٌ
 وَبِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَلَا هِلَ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ
 أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ
 وَأَوْضَحْتَ الشَّنَّ بَعْدَ الدُّرُوسِ الطَّيْسِ فَلَمْ سَابِقَةَ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ النَّبِيِّ
 وَلَكَ فَصِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ النَّبِيِّ وَعَدُّكَ عَدُّ اللَّهِ جَاهِدْ لِرَسُولِ اللَّهِ بِدَعْوَةٍ
 بَاطِلًا وَبِحُكْمٍ جَائِرًا وَبِنَاصِرٍ غَاصِبًا وَبِدَعْوَةٍ جَائِرَةٍ إِلَى النَّارِ وَعَمَّا رَجَّاهُ وَيَأْتِي

من اشكك فافقه وقلت
 حيلة وضعت قوته
 دعاء الغيب الغيب الضمير
 الذي لا يجد كيف ما هو
 فيه الا ان لا اكرم الزبير
 ليد بسبكه بنحو انبان دعا
 لا احكم مكرناك بطر وبيكيد
 حقا الا ان انا لا انا انتم
 رقم انصرا ما جعفر صادق
 عليه منقولتك وراه رفع
 هم وهم غل يمكن ودر وكن
 نماز ميكناره وبيكون
 يا فانيج اطمين ويا كاشغرم
 يا رخن الدنيا والاخرة و
 وجهها قريح هي والكيف
 عني يا الله الواحد الاحد
 الصمد الذي لا يلد ولا يولد
 ولا يكن له كفوا احد اعني
 وظهرت واذ حسب سائتي
 رجوان اله الكرام
 مؤمنين را

زبان امیرالمؤمنین روزگار

(درجه اندوه و خوف)

بَيْنَ الصَّفِيْنِ الرَّوَّاحِ الرَّوَّاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَمَّا اسْتَفَى فَنَقَى اللَّبْنَ كَبَّرَ وَقَالَ
 قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْخُرْشَابِكُ مِنَ الدُّنْيَا صَبَاحٌ مِنْ لَبَنِ وَ
 نَفْثِكَ الْفِثَةُ الْبَاغِيْبَةُ فَأَعْرَضْنَا أَبُو الْعَادِيْبَةِ الْفَرَارِيْقِي فَقَضَاهُ فَعَلَى إِلِي الْعَا
 لَعْنَةُ اللَّهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ أَجْمَعِيْنَ وَعَلَى مَنْ سَلَّ سَفَّهُهُ عَلَيْكَ وَ
 سَلَّتْ سَفْكَتَ عَلَيْهِ يَا أَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُنَافِقِيْنَ إِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ
 وَعَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَأَلْتَ وَلَمْ يَكْرَهُهُ وَأَعْمَضَ عَنْهُ وَلَمْ يُنْكِرْهُ وَأَعَانَ عَلَيْكَ يَدٌ
 أَوْ لِسَانٌ أَوْ قَعْدٌ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَدَلٌ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ
 أَوْ عَدَلَ بِكَ مِنْ جَعَلْتَ اللَّهُ أَوْ لِي بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَنِيْمَاتُهُ وَعَلَى الْأُمَّةِ مِنْ الْكُفْرِ الظَّاهِرِ إِنَّهُ حَمِيْدٌ مُجِيْدٌ
 وَالْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَالْحَقُّبُ الْأَقْطَعُ بَعْدَ جَمْدِكَ حَقَّتْ غَضَبُ الْقَصْدِ بِقَدْرِ الظَّاهِرِ
 الزُّهْرَاءُ سَيِّدَةُ النِّسَاءِ فَدَكَ وَرَدَّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدِيْنَ سَلَالِكَ وَعِزَّتِكَ
 الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ مَنْرَتَكُمْ
 وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ فَادْهَبْ عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهِّرْكُمْ نَظِيرًا قَالَ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذْ مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا وَإِذْ مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا
 إِلَّا الْمُصَلِّيْنَ فَاسْتَفَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّةَ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيْعِ
 الْخَلْقِ فَمَا أَعْمَهُ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ افْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَآحَادُونَ
 عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا أَلَّ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَخْرَجْتَهُمْ عَلَى مَا جَرَّ بِأَرْغَبَةٍ عَنْهُمَا مِمَّا عِنْدَ
 اللَّهِ لَكَ فَاشْهَيْتُ مِخْنُكَ بِمَا مِخَنَ الْأَنْبِيَاءَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ
 عَدَمِ الْأَنْصَارِ وَاشْهَيْتُ فِي الْبَيَّاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الَّذِي بِيَعُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا جَبَّتْ
 كَمَا أَجَابَ وَأَطَعَتْ كَمَا أَطَاعَ اسْمُ جَيْهَلٍ صَابِرًا مُخْتَبِرًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بَنِيَّ إِنِّي أَرَى

بازدم روزگار
 با حق باقوم بالا اله الا
 انت برحقك انت غيب
 ما اصغى ولا اكلمني الا بقص
 روزدم از ضمن موم نجف
 عليك منقولك بنامه موم
 كراي جامع معرفت كراي باق
 طبعي باق انك انك انك
 اللهم اني اتيتك يا انا
 وعلي فان طاعتك يا انا
 من اثنان وقد راين القدر
 فبقي ذلك اثنان وبقي ذلك
 القدر ان تصلي على علي
 الي علي وان تفعل كذا
 كذا ليس بدسك كذا
 قيامت شود نماز ملكه
 وندم خبر مرسلي وندم موم
 مكر انك او شجاع
 انت

فِي الْمَنَامِ اِنِّي اَرَىٰ بِحُكِّكَ فَاَنْظُرْ مَاذَا اَتَىٰ قَالِ يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تَوْمَرُ سَجِدُ بِنِي
 اِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَكَذَلِكَ اَنْتَ لَمَّا اَبَانَتْ لِنَبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَاَمَرَكَ اَنْ تَضْجِعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاِفِئَا لَهٗ بِنَفْسِكَ اَسْرَعْتَ اِلَى الْاِجَابَةِ مَطِيْعًا وَاَنْفَرْتَ
 عَلَي الْفُتْلِ مَوْطِنًا فَشَكَرَ اللهُ لِنَعَالِي طَاعَتِكَ وَاَبَانَ عَنْ جَبَلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ
 جَلَّ ذِكْرُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ ثُمَّ يَخْتَنُكَ يَوْمَ
 صِفْيَانَ وَقَدْ رَفِعَتْ الْمَصَاحِفُ حَيْلَهُ وَمَكَرًا فَاَعْرَضَ الشَّكُّ وَعَرَفَ الْحَقُّ وَاَتَمَّ
 الظَّنُّ اَشْبَهَتْ حَيْثُ هَرُونَ اِذَا اَمَرَهُ مُوسَىٰ عَلَي قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَهَرُونَ
 يُنَادِيهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِن رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاَتَّبِعُونِي وَاَطِيعُوا اَمْرِي
 قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عَاكِفِيْنٌ حَتَّىٰ يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسَىٰ كَذَلِكَ اَنْتَ لَمَّا رَفِعَ الْمَصَاحِفُ
 قُلْتَ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخَلَعْتُمْ نَعَصُوكَ وَخَالَفُوا عِلْمَكَ وَاَسْتَدْعَوْنَا نَصَبَ
 الْحَكَمِيْنَ فَاَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَبَرَّاتِ اِلَى اللهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَضَّاهُ اِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْفَرَ
 الْحَقُّ وَسَفِيَهَ الْمُنْكَرُ وَاَعْرَضَ اَبَا الْاَنْزَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْفُضْدِ اِنْخَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ
 الزَّمُوكَ عَلَي سَفِيَهِ الْحَكِيْمِ الَّذِي اَبَيْتَهُ وَاَجْبُوهُ وَحَظْرَتَهُ وَاَبَا حَوَادِثِهِمْ اَللَّهُ
 اقْرَبُوهُ وَاَنْتَ عَلَي نَهْجِ بَصِيْرَةٍ وَهُدًى وَاَهْدَىٰ قَوْمًا عَلَي سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمِي فَمَا زَالُوا عَلَي
 التِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَفِي الْعَمِي مُرْتَدِّينَ حَتَّىٰ اِذَا فَهَمُ اللهُ وَاَبَالَ اَمْرِهِمْ فَاَمَاتَ بِسَيْفِكَ
 مَنْ عَانَدَكَ فَشَفِي وَهَوَىٰ وَاَجْحَىٰ بِحُكْمِكَ مَنْ سَعَدَ فَهُدًى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 غَادِيَةً وَرَايَحَةً وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يَجْطِ الْمَارِحُ وَصَفَكَ وَلَا يَجْطِ الظَّالِمُ
 فَضْلَكَ اَنْتَ اَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَاَخْلَصَهُمْ زَهَادَةً وَاَذْبَهُمُ عَنِ الدِّيْنِ اَمْتًا
 حُدُودَ اللهِ يَجْهَدُكَ وَقَلَّتْ عَاكِرُ الْمَارِقِيْنَ بِسَيْفِكَ تَحْتِدُ لَهَبُ الْحُرُوبِ
 يَبْنَانِكَ وَهَنِكَ سُورَ الشَّبهِ بِبَيَانِكَ وَتَكَيْفُ لَبْسِ الْبَا طِلِّ عَنْ مَرَجِ الْحَقِّ

رسول محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 وَاَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 ابْنِ اَمْرِ الْحَدِيدِ فَفَكَرَهُ اِنْصَرَفَ
 اَمْرُ الْمَوْئِبِيْنَ عَلَيْهِ كَمَا فِي مَوَدِّ
 رَفَعُ سَوَالِ كَرَمِ اِنْصَرَفَ
 دَعَاكَ اَللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ
 فَرَمُودَ دَعَا اَمْرِهِمْ كَرَمِي
 خَاتِمْ دَعَا لَكَ اَنْتَ وَرَدَّ
 بِدَعَا اَبْرَارِ كَرَمِ اَنْتَ وَرَدَّ
 اَلْحَقُّ شَيْدِيْمِ يَكُوْنُ اَللَّهُ
 حَتَّىٰ عَلَي عِنْدَكَ اِنْغَرَّتْ
 بَعْضُ خُدَايَا حَتَّىٰ عَلَي ذُرْوِ
 يَا مَرْزُوقِي عَلَي رَأْسِ كَرَمِ يَا رَسُوْلَ
 اللهُ اِنْ جِهْدَ اَعْلَىٰ يُوْرِدُ كَرَمِ
 فَرَمُودَ اِيَّاكَ كَرَمِ اَنْتَ وَرَدَّ
 زِدْ خُدَاكَ مِنْ اَوْرَاقِ الشَّجَرِ
 كَرَمِ زِدْ اَوْ تَوَلَّوْا كَرَمِ
 اَبَا اَبَا اَللَّهِ كَرَمِ اَنْتَ وَرَدَّ
 شَكَرُكَ كَرَمِ اَنْتَ وَرَدَّ
 كَرَمِ اَنْتَ وَرَدَّ

﴿ زيارت امير المؤمنين در روز موعود ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى قَلْبِكَ وَأَخِي نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ وَوَجِيهِهِ وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعِ سِتْرِهِ وَ
 خَيْرِيهِ مِنْ أَسْرِيهِ وَوَصِيهِ وَصَفْوِيهِ وَخَالِصِيهِ وَأَمِينِهِ وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ
 غُرْبِيهِ الدِّينِ أَمْوَالِيهِ وَأَخِي رَبِّيهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالتَّائِبِينَ مَحَبَّتِهِ وَالدَّاعِيَ إِلَى
 شَرِيعَتِهِ وَالتَّمَاضِي عَلَى نُسْبَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَآمِرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَفَائِدِ الْغُرِّ الْمُجْتَمِعِينَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَأَوْصِيَاءِ
 أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا
 جُمِلَ وَرُغِيَ مَا اسْتَحْفِظُ وَحِظْتُ مَا اسْتُودِعُ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ
 أَحْكَامَكَ وَرَدَّ دَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَا أَوْلِيَاءَكَ وَعَادَى عَدَائِكَ وَجَاهَدَ التَّائِبِينَ
 عَنْ سَبِيلِكَ وَالْفَاطِمِيْنَ وَالْمَارِفِيْنَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُخْلِصًا مُفِيدًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا
 تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا فِرْعَوْنِي بَلَغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا وَسَلَمَ إِلَيْكَ الْفَضَاءَ وَعَبَدَكَ
 مُخْلِصًا وَتَوَضَّعَ لَكَ مُجْتَهِدًا حَتَّى آتَى أَبَّه الْعَيْنِ فَبَقَضْنَا إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَبَيَّنَّا
 نَفِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا مَهْدِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مَوْلَا فُكْرِي كَمَا سَبَدَ دَرْمِصَالُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَا أَحَدٌ رَوَى
 مكي بن عبد راسم
 ردد زاده مرتبه ستم از حضرت
 امام محمد باقر عليه السلام
 رسول خدا صلى الله عليه وآله
 اورده و فرمود يا وكيه
 اني اشك تجمل عاينك
 و صبر اعلى بيتك
 الراجح لك جهار در حضرت
 صادق عليه السلام
 ميگزارد دست خود را بر
 موضع ردد و ميگويد مرتبه
 اللهم صل على النبي
 الذي نزل
 في الروح
 في اول الكلب
 تعجبني بيفانك
 يدوانك و تعافيني
 بلانك و صلوان
 مغفرتي

زيارت که علامه مجلسي از ابي قحطه زيارت مخصوصه زيارت و مرتبه تحفه فراريدان

زيارت در زمولو در حضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله است شيخ مفيد و شهيد و سيد بن طاوس روايت كند
 اندك حضرت امام جعفر صادق عليه السلام زيارت كرد حضرت امير المؤمنين عليه السلام را در مقدم ربيع الاول باين زيارت
 و تعليم فرمود انرا بشفه جليل القدر محمد بن مسلم ثقفى رضى الله عنه و فرمود يا وكيه چون بياني بمشهد امير المؤمنين
 بر غل زيارت كن و پوش پا كيزه زين جامه ماه خود را و بخوش خود را مسطر نما و برو باره و وقار
 همچون بر سه با با سلام بفرود در و مقبله بايست و سوره تبارك الله اكبر بگو و بگو السلام
 على رسول الله السلام على خير فوالله السلام على النبي النبي السراج المنير

﴿ زيارت امير المؤمنين در روز ... ﴾

ارغنه علل و امراض

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الظُّهْرِ الظَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعِلْمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى
 الْمَنُصُورِ الْمُؤْتَبَرِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ
 الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْحَافِينَ هَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا
 الصَّرِيحِ اللَّامِذِينَ بِهِ بِرَبِّكَ فَبِرَبِّكَو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَرِثَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
 التَّهْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أُمَّةٍ الْعِبَادِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُجْتَلِينَ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النَّجَّاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالدَّ
 الْأُمَّةِ الْأَمْنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ خَامِلِ الْبُلُوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا قِيمَ الْجَنَّةِ وَالطِّيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرِيفَتْ بِيَدِهِ مَكَّةُ وَمِي السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَفَى الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَبَةِ وَرُوحَ فِي التَّمَا
 سِيدَةِ النَّبَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ الْأَصْفِيَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْبِحَ
 الْبُصْبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِحَبْلِ الْجِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَأَى
 عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَفَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ
 لَهُ الشَّمْسُ قَامِي شَمْعُونَ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أُنجِي اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
 وَأَسْمِ آخِيهِ حَيْثُ النَّظْمُ الْمَاءُ حَوْطًا وَطَمِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ ثَابَ اللَّهُ بِهِ وَيَأْتِيهِ
 عَلَى أَرْدَمٍ إِذْ غَوَى لِسَلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ الْجَاهِ الَّذِي مِنْ رِكَبِهِ نَجَى وَمَنْ نَآخَرَ
 عَنْهُ هَوَى لِسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَرَدَّ بِأَلْفِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تِجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ
 وَأَنَابَ لِسَلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ لِسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ

بمحمد و آل محمد عليهم السلام
 چشم از او برونه و دانست که
 نماز شد در روز نوبت
 کتاب کرد از بعضی امامان
 با طهارت بود هرگاه نماز کرد
 بن گو با خود من اعطی و با
 از من شکر و با از من انجم
 از من ضعیف و فلان حیلانی
 من و جمعی گفت خواندم از او
 عاقبت با من مؤلف بود که ما
 در اول باب بهم دعا خواند
 علی و اسامی ذکر نمود و عوذات
 هفت در بعضی حراز و عوذات
 و آخر ذکر می شود در اینجا
 اول دانستند که مخصوص است
 هفت صادق علیه السلام کتاب است
 هفت کرد هفت فرموده الهی
 و هفت سال از بعضی که گویند
 نام نماز است که در شب
 هفت خواهد کرد در شب
 نه در روز و نیم
 و یا

﴿ زيارت امير المؤمنين رومياً ﴾

وَقَصَلِ الْخِطَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مِيرَانَ
 يَوْمِ الْحِجَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ الشَّاطِقِ بِالصَّوَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْمُسَدِّقُ بِالْخَاقِرِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 يَوْمَ الْأَخْرَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامَ عَلَيْكَ
 يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَا خَيْرَ الْأَنْبِيَاءِ لِلْبَيْتِ عَلَى فِرَاشِهِ
 فَاسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْبَيْتِ وَأَجَابَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَأْتٍ وَرَحْمَةٌ
 اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِيَّةَ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَأْسِدَ الشَّاذِلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَزَكَّتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ كَتَبَ سَمَّهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السَّرَادِقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ
 وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغُرَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ أَيْمَانِ غَبَرٍ وَمِيَاهِ
 آيِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا خَاطِبَ زَيْبِ الْفُلُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَافِيَ الْحَصَى وَمُبِينِ
 الْمَشْكَالِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَانِهِ فِي الْوَعَامِ لَا تُكْذِبُ السَّمَوَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَفَدَّمْ بَيْنَ يَدَيْ جُوبِهِ الصِّدْقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَالدَّالِمَاتِ الْبَرَّةِ الشَّاذِلِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي
 الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ
 الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا ظِلَّ وَبَسِّ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ
 فِي صَلَوَتِهِ بِخَاتِمِهِ عَلَى الْبِكْرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَالِعَ الصَّخْرِ عَنْ قَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ
 الْمَلَأَمِ

وَقَوْلِكَ عَلَى بَيْتِهِ مَنْ يَتَوَكَّلُ
 عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
 الْبَالِغُ الْأَمْرُ فَدَعَا جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ
 شَيْءٍ قَدْرًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 فِي كَيْفِكَ وَبِحُجْرَتِكَ وَخَلِيقِكَ
 يَا مَالِكُ يَا مُنْفِعُكَ يَا زَيْنُ
 شَاهِدُكُمْ يَا سَيِّدُ السَّلَامِ
 نَبِيِّ الْأَوَّلِينَ يَا مِيرَانَ
 دَرَابِ كَرِيمٍ يَا عَرَبِ الْأَوْثَانِ
 شَيْخِ الْكِبَرِيَّةِ يَا زَيْنُ
 دُرِّ خَانَةِ الْإِسْلَامِ يَا جَوَانِدِ
 الْبَرَّةِ الْكَرِيمَةِ يَا كَوْبِدِ الْوَالِدِ
 وَالْحَسْبِيِّ وَالْمِنْ ذُو عَنِّي وَالْعَنِّي
 عَلَى وَجْهِكَ يَا سَيِّدِ رَوَائِكَ
 حَقِّقْ رِسُولَ عَمَّا اللَّهُ عَلَيْهِ
 تَقْوَى يَا مِيرَانَ يَا حَسَنَ وَحُسَيْنَ
 عَلَيْهِمَا يَا بَابِ كَلِمَاتِ عِنْدِكَ
 بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الْفَاتِحَةِ وَالْمَلَأَمِ
 الْمُسْتَفِي كُلُّهَا عَامَةً بِعَيْنِ
 تَبَرُّكَ الشَّيْخِ

(زِيَارَةُ فَخْرِ أَبِي الْمُنِينِ)

عَوَاذُكَ دَرْزَانِ

الْمَعِينِ لَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَبَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمَعْبَرَةَ عَنْهُ
 فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ لَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسَوِّدَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لُؤَاءِ الْحَمْدِ وَسَائِي أَوْلِيَانَهُ مِنْ حَوْضِ خَافِرِ النَّبِيِّينَ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بَعُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُجْتَلِبِينَ وَوَالِدَ الْأُمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَنَبِهِ الْفَوِيِّ وَصِرَاطِهِ
 النَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْأَمَامِ النَّفِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الَّذِي السَّلَامُ
 عَلَى الْأَمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أُمَّةِ الْهُدَى
 وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ النَّفَى وَمَنَارِ الْهُدَى وَذُرَى النَّهَى وَهَفِ لُورِي الْعُرَى
 الْوُثْقَى وَالْحَجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ
 وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْأُمَّةِ الْأَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْأَثَارِ
 الْمَدْمِيرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَفِيدِ الشَّيْبَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَذْوَارِ السَّلَامُ عَلَى
 الْمُخْصُوصِ بِالظَّاهِرَةِ النَّفِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي بَيْتِ زَيْ لَأَسْنَارِ الْمَرْجِ
 فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَةِ الظَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدَةِ الْأُمَّةِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ
 وَعَنْهُ يُسْتَلُونَ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَكِيلَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللَّهِ وَخَاصَّتَهُ أَشْهَدُ
 أَنَّكَ يَا وَكِيلَ اللَّهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَهُ وَأَبْعَثَ مِنْهَا رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَشَرَعْتَ أَحْكَامَهُ
 وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَبْنَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى آيَتِكَ

وَالْمُهَيَّبِ مِنَ تَمِيمِ كُلِّ عَيْنٍ لَا يَدْرِي
 وَمِنْ تَمِيمِ حَايِدِ الْأَحْسَانِ
 بِرُفْعِ مَوَدِّهِمْ مِنْ تَعْوِيدِ كَلْبِ
 حَضْرَةِ أَرْوَاهِمِ السَّاعِلِ وَالْمَعْنَى
 جَاهِدِ رُوَايَتَهُ كَرِيمِ بَعْضِ عَزَائِرِ
 اصْحَابِ خِصْرِ رَسُولِ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ
 الرَّحْمَتِ الْخِصْرِ وَكَانَ كَرِيمًا
 إِذَا ذُكِرَ كِلَاهُمَا فَرُودًا وَرَوَيْتُهُ
 فَمَا كَانَ خُودًا وَرَوَيْتُهُ كِلَايِلًا
 الْأَنْوَارِ الْوُثُقَى الَّذِي لَا يَلِي
 عَلَّمَا وَلَا يَابَا عَزَمْتَ عَلَيْكَ
 بِأَمْرِ الْكِتَابِ أَنْ لَا تُؤْذِيَنِي وَ
 أَصْحَابِي لِأَنْ يَذْهَبَ اللَّيْلُ
 وَجَبِّي الصُّخْرُ بِسَلَامَةٍ بِجَمِ
 وَرَأَيْتُكَ أَنْ تَخْضُرَ بِرِوَايَتِ
 عَلَيْكَ كَمَا فَرُودًا وَرَوَيْتُهُ
 مَعْنَى جَاهِدِ رُوَايَتَهُ كَرِيمًا
 لَيْلِكَ وَكَرَمِكَ وَأَشْأَلُ أَصْحَابِي
 الْعَوْدُ وَرَبِّي وَالنَّالِ
 وَجَبِّي

زیارت مخصوص ائمه اربعین

الْبَيْتِ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَى بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَأْتُكَهُ وَأَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ آتَى وَلِيٌّ
 لِي مِنَ وَالِيكَ وَعَدُوٌّ لِي مِنْ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ
 خُودِ رَاقِبِ بَيْتَانِ وَقَبْرِ بَابُوسِ بَكَوْ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَمُتْ كَلَامِي تَشْهَدُ مَفَاحِي أَشْهَدُ
 لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي مِنَ الرَّفَادِ وَذَكَرْتُهَا
 يُفْلِلُ أَحْسَابِي وَقَدْ هَمَّتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكَ فِيمَنْ مِنْ أُمَّتِكَ عَلَيَّ
 سِيرِهِ وَأَسْرَعَاكَ أَمْرَ خَلْفِيهِ وَقَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ
 كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ حِجْرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا بِسْمِ خُودِ رَاقِبِ بَيْتَانِ وَقَبْرِ
 بَابُوسِ بَكَوْ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
 وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالسَّجُّدُ رُجُلُهُ فِي جِوَارِكَ بِسْتِكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَى اللَّهِ فِي قَضَائِهِ
 حَاجَتِهِ وَتُخَيَّرَ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهَ الْعَظِيمَ وَ
 الشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمَّتِكَ وَأَدْخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى أَصْحَابِكَ أَدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
 عَلَى الْأَئِمَّةِ الظَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْكَاهُ شَرِكَةٌ نَمَازُهُ نَارُ
 بَكْرِ دُرُكْمَتِ بَرَايَ حَضْرَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدُرُكْمَتِ بَرَايَ جَنَابِ
 نُوْحِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِسْمِ اللَّهِ خَدَائِعًا زَاكَةً بِأَجَابَتِ خَوَاهِدِ رَسِيدِ أَنْتُمْ مَوْلَانَا كَوَيْدِ كَمَا صَاحِبِ مَرَاكِبِ
 كَفْتُهُ كَمَا بِنِ زِيَارَتِهِ رَدِّهِ فَمِنْ رَجَبِ الْأَوَّلِ دَرُورِ طُلُوعِ أَفْجَابِ بَابِ بَعْلٍ أَوْرِدِ وَعَلَامَةُ مَجْلِسِي رَهْ
 فَرْمُودِهِ كَمَا بِنِ زِيَارَتِ بَهْتَرِيْنَ زِيَارَاتِ وَبِسْمِ هَامِي مَعْتَبِرِ دُرُكْمَتِ مَعْتَبِرِ مَذْكَورِ اسْتِ وَظَاهِرِ
 بَعْضِي أَزْرَوَاتِ أَنْتُمْ خُصُوصَتِ بَيْنِ رُوزِنْدَارِ وَدَرُورِ قَتِ كَمَا بِنِ زِيَارَتِ بَعْلٍ أَوْرِدِ خَوَاهِدِ
 أَنْتُمْ مَوْلَانَا كَوَيْدِ كَمَا صَاحِبِ مَرَاكِبِ دَرُورِ مَوْلُودِ بَعْضِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَمْعَتِ بِنِ

من کل ایستاد و زاریت
 حضرت صادق علیه السلام
 کجوں در زندان بودم
 صد اذیبه لکریه در کجوں در
 عزت و عینک بجزیره
 و غیره و غیره
 و الله و غیره
 زاید و غیره
 علی بن ابیطالب علیه السلام
 فالائمة الظاهرين عليهم السلام
 من بعيد و بی بدرسه مخصوص
 خواهد شد از تو انتم تعالی
 چشم روایت شده که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 بامر المؤمنین علیه السلام
 هرگاه واقف در دروغه
 یا بلیت گوید بسم الله الرحمن
 الرحیم و لا حول و لا قوة الا
 بالله العلی العظیم
 بدرستی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(راه حوائج رتبا و غیره)

زبارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شد و زبارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله روایت نشد با
 آنکه شایسته بود که زبارت مخصوص برای حضرت رسول صلی الله علیه و اله در این اوقات وارد شده باشد
 جواب گوئیم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاکست با هم که هر که
 زبارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را زبارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و اله را شاهد بر این
 از قرآن آیه انْفُتْنَا اَنْتَ وَهُوَ اَبْنُ التَّبَاهِلِ نَعْسُ الْمُصْطَفَى لَيْسَ غَيْرُهُ اِثْمَانًا وَاَزْخَابًا رِبَابًا
 از روایات از جمله شیخ محمد بن المشهد روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر که اعراض
 بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و اله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من و در آن از
 منزل تو و من شتان زبارت دیدن تو پیشو میآید بزبارت جناب تو و ملاقات تو بر اهل طهارت
 نمیشود و ملاقات میکم علی بن ابیطالب علیه السلام را پس مرا مانوس میکند بحدیث و مواعظ خود
 و من بر میگردد با حال ندوه و حسرت بر بند بدن تو فرمود هر که زبارت کند علی را مرز زبارت کرده
 و هر که او را دوست دارد مرادوست داشته و کسی که دشمن دارد او را دشمن داشته است بر
 این را بقوم خود از جانب من و هر که برود بزبارت او پس تحقیق که بجز من اند و من جزا خواهم داد
 او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام روایت
 است که چون زبارت کنی جانب بخت از زبارت کن عظام آدم و بدن نوح و جسم علی بن ابیطالب
 بدرستیک زبارت کرده خواهی بود بدان گذشتند ز او محمد صلی الله علیه و اله خاتم پیغمبران
 و علی علیه السلام بهترین او بسیار او در زبارت شتم گذشت که فرمودند در بقیع امیرالمؤمنین
 علیه السلام بابت و بگو السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا صَفْوَةَ اللَّهِ
 (غیر ذلک و لقد اجار الشیخ جابر بن نفیل لیلیه للقصیده الأثریه بقوله) *

خداوند عز و جل بر طرف میکند
 از تو آنچه بخواید از انواع بلا
 در ذکر چند دعا و موخرات
 که بر حوائج دنیا و آخرت نافع
 است و آنچه در اینجا ذکر میشود
 در دعائت اول از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده
 اللهم انجلی خشاک کاتب
 اذاک و انجذب یقولک و
 لا تضیی فی قضایک و بارک
 فی قدرک حتی لا یحیی باجر
 ما عملت و لا تغفل ما اقررت
 و اجعل غلک فی نفسی متعین
 بیتی بصره و اجعلها الایمان
 بینه و انصرت علی من ظلمت
 بیک و قد رزقت باریت و اقررت
 بذلت عینی و قد رزقت
 از حضرت

مشری الی الفیه العلویه	فَاعْمِدْ لِلتَّبِیِّ اعْظَمِ رَمِیْسِ	فیه لِتَطْهَرِ اَحْمَدَی نَفِیْسِ
اَوْ تَرَى الْعَرْشَ فیه اَنْوَرِ شَمِیْسِ	فَوَاضِعَ قَسَمَ دَارَهُ قُدْسِ	نَمْنَمَى الْاَفْلَکُ لَمْ تَرَاهَا
(و حکم سنه) *	مرضا که کرد بزانت	هر جان مصطفی خانش
هر دو یکبله و خوردن سادو	هر دو یکروح کالبندان	دو روزند پلو خور کردن
هر دو یکد ز یکصد بودند	هر دو پیرایه شرف بودند	نانه یکشاد علم یکد در

سپتام زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث و روزان است یعنی بیست و هفتم
 رجب و روزان سه زیارت اول زیارت رجبیه الحمد لله الذی شهدنا مشهدا و لیا ایه
 که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتیست که در ماه رجب در مریک از مشاهد مشرفه خوانند
 میشود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن شهید از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز میروند
 و چون آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهد دعا
 در هر زیارت التّلام علی ابي لائمة و معدن النبوة است که علامه مجلسی از زیارت
 هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است شب بیست و هفتم رجب چنانکه ما
 در هدیه الزائر از آن ذکر کردیم ستم زیارتیست که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند باین طریق
 که چون خواستی در شب مبعث یا روزان زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بیست و هفت
 شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو **أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد
 أن محمدا عبده ورسوله وأن علي بن أبي طالب أمير المؤمنين عبد الله وأخو رسول
 وأن الأئمة الطاهرين من ولده حجاج الله على خلقه** پس داخل شو و بایست نزدیک
 قبر آنحضرت بنویسی که **رذخود را بجا بیست و هفت بار و قبله و در پشت خود فراردهی نگاه صد مرتبه بکنی
 بگو و بگو التّلام عليك يا وارث آدم خليفة الله التّلام عليك يا وارث نوح صفيو
 الله التّلام عليك يا وارث إبراهيم خليل الله التّلام عليك يا وارث موسى كلم الله
 التّلام عليك يا وارث عيسى روح الله التّلام عليك يا وارث محمد سيد رسل
 الله التّلام عليك يا امير المؤمنين التّلام عليك يا امام المتقين التّلام عليك
 يا سيد الوصيين التّلام عليك يا وصي رسول رب العالمين التّلام عليك يا
 وارث علم الاولين والآخرين التّلام عليك ايها النبا العظيم التّلام عليك
 ايها الصراط المستقيم التّلام عليك ايها المهذب الكرم التّلام عليك ايها
 الوصي النقي التّلام عليك ايها الرضي الركب التّلام عليك ايها البدر المضي
 التّلام عليك ايها الصديق الاكبر التّلام عليك ايها الفاروق الاعظم**

مغفرتك يا محمد
 هو يوم القيمة
 الدنيا واليا وروحي
 من النور واليمين والقبلي مؤمن
 ومؤمنه عيال ومؤمنه التام
 والخلي والخلي
 الضالين ستم اين دعا
 شريفه که تکميل است
 کلان و جامع در زیارت آن
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 است
 یا من اعظم الخلق
 و له قبلك الیوم
 النعم يا حسن النعم
 النعم و يا باسط اليدين
 بالرحمة يا صاحب کل غم
 و يا مني کل تکون بالکرم
 العظيم يا عظيم النعم يا بديع
 کل نعمه قبل ان يخلقها يا
 من لا اله الا انت يا ذا الجلال
 و الاکرام

رَبِّكَ صِدْقًا مِيرًا مَبِينًا

رَعَاهُ خَوَانِجُ دَهَانِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُبِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا عَلَمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَ
 خَالِصَتَهُ وَآمِينَ اللَّهُ وَصَفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَجَنَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللَّهِ وَسِرِّهِ
 وَعَيْبَتِهِ عَلَيْهِ اللَّهُ وَخَازِنَتَهُ وَسَفِيرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَهْتُ الصَّلَاةِ وَ
 أَهْتُ الزَّكَاةِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَابْتِغَاءُ الرِّسُولِ وَتَلَوْتُ
 الْكِتَابَ حَقًّا بِلَاوِيهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَقَّيْتُ بِعَهْدِ اللَّهِ وَنَمَّتُ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ
 وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدَّ
 بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُخْتَبِئًا بِجَاهِدِهِ عَنِ دِينِ اللَّهِ مُوَفِّيًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ لَا
 فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا أَوْ شَاهِدًا وَمَشْهُودًا فَجَزَاكَ اللَّهُ
 عَنِ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلِ الْخَلَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 أَوَّلَ الْفَوْزِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ بَيْئًا وَأَحْوَقَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ
 عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَ
 أَكْثَرَهُمْ نَوَابِغَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِيَّتَ
 حِينَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهَا جَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
 خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تَنَازِعْ بِرَغْمِ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضِعْنَ الْفَاسِقِينَ وَ
 قُتِبْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشَلُوا وَنَطَقْتَ حِينَ تَسَعَعُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا
 فَمَنْ اتَّبَعَكَ فَقَدْ أَهْتَدَى صِدْقًا وَهَمَّ كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ خِصَامًا وَأَصْوَبَهُمْ
 مَنَظِقًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ بَيْئًا وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَأَعْرَفَهُمْ
 بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَارِجِمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالًا لَأَجَلْتِ أَثْقَالَ مَا عَنَهُ
 ضَعَفُوا وَحَفِظْتَ مَا أَصَاعُوا وَرَعَيْتَ مَا أَهْلُوا وَشَمَرْتَ إِذْ جَبَنُوا وَعَلَوْتَ إِذْ

بِأَخْبَابِهِ بِأَخْبَابِنَاهُ صَلَّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسَلْتَ
 أَنْ لَا تَجْعَلَنِي فِي الثَّارِ الْبَكَاهُ
 مِطْلَبِي أَنْظِمْنَا لَهُ هَرَجَ مِطْلَبِي
 جِهَادِهِ وَأَنْظِمْنَا لَهُ هَرَجَ مِطْلَبِي
 مَقُولُ لَكَ أَنْتَ كُنْتَ بَدِيَّةً وَأَنْتَ
 أَنْتَ تَقِيَّتِي كُلَّ يَوْمٍ وَأَنْتَ
 رَجَائِي فِي كُلِّ يَوْمٍ وَأَنْتَ لِي فِي
 كُلِّ أَمْرٍ تَوَلَّ بِبَيْتِي وَعَدَّةً
 كَرِيمًا كَرِيمًا تَصُفُّ عَمَّا
 الْفَوَادِ وَأَنْظِلْ فِيهِ الْجِبَالَةَ
 وَفِيكَ لِعَنْدِ الْقَرِيبِ وَالْغَائِبِ
 الْعَيْبِ وَبَيْتِي بِرَأْسِهِ
 وَتَعْجِزِي فِيهِ الْأُمُورَ وَأَنْظِمْنَا
 بِكَ وَتَكُونُ لِي أَمْرًا وَأَنْظِمْنَا
 فِي عَمْرٍ مِنْ سِوَاكَ فَتَرْتَجِبُنِي
 كَسْفًا وَكَقَبْتِي فَأَنْتَ
 وَلِيٌّ كُلِّ نَيْمَةٍ وَصَاحِبُ
 كُلِّ مَاجِدَةٍ وَنَسْأَلُ كُلَّ عَمَلٍ
 فَلَا تَنْهَى

زیارت مخصوص ائمه و ائمه عیبه

الْفَرْجَةَ وَقَلَّ الثَّائِكَةَ وَالْفَاطِطَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَا جِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَتِيرِيهِ وَلُطْفِ شَاكِلِيهِ وَجَمَالِ سِيرَتِهِ مُقَدِّمِ بَابِئْتِيهِ مُتَعَلِّقًا هَيْمَتِيهِ مُبَاشِرًا طَرِيقِيهِ وَأَمِثْلَكَ نُصِبَ عَيْنِي بِجَمَلِ عِبَادَتِكَ عَلَيْهَا وَبَدَعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خُصِبَتْ شَبَبَةُ مِنْ دِمِّ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْثِرْ فِي طَاعَتِكَ شَكَاةً عَلَى بَعِيثٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلَّى عَلَيْكَ صَلَاةً وَكَانَتْ نَائِمَةً يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةُ النَّبِيِّ فِي جَنَّتِكَ وَبَلِغَهُ مِثَابُ حَبَّةٍ وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کن بسمت قبله و نماز در آن بجای آورد و آنچه خواهد بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن شیخ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشَّرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمُ اللَّهُمَّ وَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْفِنِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا تَقْفِنِي فِيهِ عَلَى رُؤْسِ الْأَشْهُادِ بَلِّ قَفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَقَّفِي عَلَى النَّصِيبِينَ بِهَيْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَأَمَرْتَنِي بِاتِّبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَذَاتُكَ مُتَفَرِّجُ بَابِ الْبَيْتِ بْنِ بَارَةَ أَخِي سَوْلِكَ وَعَلَى كُلِّ مَائِي وَمَرْوِي وَحَقِّ لِمَنْ أَنَاهُ وَوَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَائِي وَأَكْرَمُ مَرْوِي فَاسْتَلِكُ بِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَلْخُذْ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ تَحْفَنَكَ إِنَّمَا هِيَ مِنْ زِيَارَتِي أَخَا رَسُولِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَإِنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُوكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَتَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخَائِشِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِزِيَارَتِهِ مَوْلَا

کیست از بگو اللهم لا تخلفني من القضي
الغارين ولا تخلفني من القضي
یعنی خدا با تو از من در از کلام
که اینها است غار و غیر اینها
یا الله و غیره از کلام
انظار و بخودشان و الذائمه
مانند ستوریکه بهار شکر بود
انگند و او را ها کنده
که هر کاره خواهد بکنند و هر
کجا خواهد برود در زمین
من خود را مقصود ندانم بلکه
چنان باشم که همیشه خود را
مقصود درگاه تو بدانم هم از
حق نام محمد باقر علیه السلام
است که حلاله از بند تو
از اهل بادیه را بس این دو
کلمه که دعا کرد بان اللهم ان
تجعلني قاض لبيدك انما
وان تقضي
قائل

فَضِيلَتِ اَعْمَالِ مَجْدِ كَوْفَرِ

عَلِيَّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَلَا يَبْدُ وَمَعْرِفِيهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَيَنْصُرُ بِهِ وَمَنْ عَلَى
 يَنْصُرَكَ لِيَدِينِكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شَيْعَتِهِ وَتَوْفِيئِي عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ
 لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ لَطِيبِ
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَوْلَانُكَ كَيْدِي كَيْدِي
 مَنْفُوسُكَ حَضْرَتِ خَضِرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرُوزْ شَهَادَتِ حَضْرَتِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرِيمِ كَانِ وَاسْتِرْجَاعِ
 كَوْنِ بَدْعَتِ اِمْدَادِ بَدْرِ رِيحَانَةِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسُكُونِ رَجَاكَ اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ
 كُنْتُ أَوَّلَ الْفُؤَادِ سَلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ اِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ بَهِيْمًا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَشَمْرَهُمْ بِسَائِرِ
 اِرْتِضَائِهِ اِنْخِصْرُ رَاقِبِ بَهِيمِ عِبَادَاتِكَ دَرُوزْ زِيَارَتِ مَذْكُورِ اسْتِ بِسُكُونِ رُوْزِ اِيْنِ رُوْزِ اِيْنِ
 نَبِيْ خَوَانِدَه شُوْ مَنَابِتِ وَاصِلِ اِنْ كَلِمَاتِ كَهْ مَبْتَلَاةُ رُوْزِ شَهَادَتِ دَرُودِ تَبَرُّكَ كَرِيْمِ كَرِيْمِ كَرِيْمِ
 بَا اِنْجَارِ جَوْعِ كَنْدِ وَنَبِيْ بَدَانِكِه مَا بِسُرِ اِيْنِ رُوْضِ اِيْنِ اَعْمَالِ شَبِّ مَبْتَلَاةُ كَلَامِ اِيْنِ رُوْجَلِه اِيْنِ بَطُوْطِه نَعْلِ
 كَرِيْمِ كَهْ مَتَعَلَقِ بُوْرِ اِيْنِ رُوْضِ شَرِيْفِه صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلٰى شَرَفِهَا شَائِبِه اسْتِ بَا اِنْجَارِ جَوْعِ شُوْ

فَضِيلَتِ نَجْمِ

دَرُ فِضِيْلَتِ كَوْفَرِ وَ مَجْدِ بَرِيْكَ اِنْ اَعْمَالِ اِنْ مَجْدِ وَ زِيَارَتِ جَنَابِ سَلَمِ اسْتِ بَدَانِكِه كَوْفَرِ بَكِي اِيْنِ
 جِهَارِ بِلَدِيْتِ كَهْ حَقْمَعَالِ اِيْنِ اَخْبَارِ فَرْمُوْدَه وَ طُوْرِ سَبِيْنِ تَعْبِيْرِ بَا نْ شَدِ وَ دَرُ رُوْ اِيْتِ اسْتِ كَهْ اِنْ حَرَمِ
 خَدَا وَ حَرَمِ رِئُوْصَلِيْ اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَلْحَرَمِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتِ وَ بَكْدِرْمِ تَصَدَّقْ دَرُ اِنْ حَسَا
 مِيْشُوْدِ بَصْدِ دَرْمِ دَرُ جَايِ بَكْرُوْرِ رَكْعَتِ نَمَازِ دَرُ اِنْ حَسَابِ مِيْشُوْدِ بَصْدِ رَكْعَتِ وَ اَمَّا
 فَضِيْلَتِ مَجْدِ كَوْفَرِ بِسُكُونِ بَادِه اِيْنِ اِنْسِكِه ذِكْرُ شُوْرِ وَ بَرِ اسْتِ دَرُ شَرَفِ اِنْ كَهْ بَكِي اِيْنِ
 اِنْ جِهَارِ مَجْدِ اسْتِ كَهْ سُرَا وَ اَرَا اسْتِ شَدِ رَحَالِ شُوْدِ بِمِثِ اِنْهَا اِيْجِهْمَه دَرُ رَكْعَتِ فُؤُوْضَاتِ اِنْهَا وَ بَكِي
 اِيْنِ مَوَاطِنِ اسْتِ كَهْ مَسَافِرِ مَجْتَبَرِ اسْتِ دَرُ اِنْ مَا بِيْنِ قَصْرِ وَ اَتْمَامِ نَمَازِ وَ نَمَازِ فَرِيْضَه دَرُ اِنْ مَعَادِلِ
 جَمْعِ مَقْبُوْلِ وَ مَعَادِلِ هَزَارِ نَمَازِ اسْتِ كَهْ دَرُ جَايِ بَكْرِ جَايِ اُوْرِدَه شُوْرِ وَ دَرُ رُوْ اِيْتِ اِيْنِ وَ اَرْدِ شَدِ
 كَهْ مَحَلِ نَمَازِ نَجْمِ اِنْ اسْتِ وَ مَحَلِ نَمَازِ حَضْرَتِ مَهْدِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ خَوَ اَهْدِ شَدِ وَ دَرُ رُوْ اِيْتِ
 هَزَارِ نَجْمِ وَ هَزَارِ وَ صَقِيْ بِمَجْدِ دَرُ اِنْ نَمَازِ كَرِيْمِه وَ اِيْنِ بَعْضِيْ رُوْ اِيْتِ اسْتِ فَا رَهْ شُوْدِ كَهْ مَجْدِ كَوْفَرِ اَفْضَلِ
 اسْتِ اِيْنِ مَجْدِ اَقْصُوْ كَهْ دَرُ رِيْطِ اَلْمَقْدِسِ اسْتِ وَ اِيْنِ قَوْلِ بُوْرِ اِيْنِ اَمَامِ مَجْدِ بَا فَرَعِ عَلَيْهِ رُوْ اِيْنِ كَرِيْمِه كَهْ فَرْمُوْ

دُرُودِ
 لَدُنْكَ اَنْتَ دَرْمِ اِيْنِ اَوْرِدَه
 مَرِيْمِ كَهْ كَفْتِ بِسُكُونِ اِرْتِضَائِ
 مَدَارِ قِ عَلَيْهِ كَهْ بِسُكُونِ جَنَابِ
 خَدَا اِيْنِ مَجْدِ اِيْنِ دَرُ رُوْ اِيْتِ
 وَ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ فَا طَهْرِ وَ حَسَنِ
 حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 بَا اِيْنِ مَجْدِ اِيْنِ رُوْ اِيْتِ
 كَهْ كَفْتِ بِسُكُونِ مَدَارِ قِ عَلَيْهِ كَهْ
 بَجَوَانِ خَدَا وَ اِيْنِ اِيْنِ اَعْمَالِ
 دَعَا وَ اِنْمُوْرِ اِيْنِ مَا اَللّٰهُمَّ اِيْنِ
 صِدْقِ الْحَدِيْثِ وَ اِيْنِ اَللّٰهُمَّ
 وَ اَلْحَاقِظَةَ عَلٰى الصَّلَاةِ اَللّٰهُمَّ
 اِيْنِ اِيْنِ اِيْنِ خَلْقِكَ اَنْ تَقْضَا
 اِيْنِ اَللّٰهُمَّ اَفْضَلُ اِيْنِ
 دَرُ اِيْنِ مَجْدِ اِيْنِ دَعَا اِيْنِ
 اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 اَللّٰهُمَّ مِنْ عَلٰى اَلنَّوْكِلِ
 عَلَانِكَ وَ اَلنَّوْكِلِ اَلنَّوْكِلِ
 وَ اَلرِّضَائِقَةِ

فَضِيلَةُ أَعْمَالِ مَجْدِ كُوفَةٍ

اگر مرد بداند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آنکه از شهر همدان در رفته زاد و زحمله کند بتوان مسجد بنیاند
 و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نمان نافله برابر عمر مقبول و بر زاد بگر نماز فریضه نافله در آن
 مثل حج و عمره است بنا بر حدیثی که روایت شده است که حضرت علی علیه السلام فرمود که هر کس در آنجا نماز کند
 از هر روز بن خواجه که حضرت صادق علیه السلام فرمود این هر روز چه مقدار مسافرت بین تو و بین مسجد
 کوفه یکمیل بشود گفتم نه فرمود بجا میآورد به همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک
 آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمیشد بکنم از در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن
 موضع بوده بند صالحی و نه سبغی مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله
 علیه و آله در شیبکه او را بمعراج میبردند جبرئیل با حضرت گفت میدانی که در کجایه پارس رسول الله
 مقابل مسجد کوفه میباشد فرمود پس رخصت بطلب از پروردگاران تا بروردن آن و در رکعت نماز گذار
 پس جبرئیل از حضرتعالی اذن طلب کرد حضرتعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آمد آنحضرت را و آنجناب در
 رکعت نماز گذارست در آن و بدینکه جانب است آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغ
 است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و بدینکه نماز واجب در آن برابر
 است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر
 عبادت و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بنیاند بتوان اگر چه برایش کودگان بخورند
 بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره
 و گذشت در زینل بارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات
 معلوم میشود که جانب راست این مسجد فضیلت از جانب چپ آن **وَأَمَّا أَعْمَالُ مَجْدِ**
كُوفَةٍ پس بنویس که در مصباح الزائر و غیره است آنستکه چون داخل کوفه شدی بگو بِسْمِ اللَّهِ
 وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آتِهِ اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي
 مِنْزَلًا مُبَارَكًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
 اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبحَانَ اللَّهِ تا وارد شود مسجد پس بایست نزد
 در و بگو السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ آتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ
 عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى عَجَائِبِهِ وَ مَنَائِدِهِ

والتسليم لا يخرج الا اجبت
 فببيل ما التفت ولا تاخيرا
 ما جعلت باريت الغالين
 بيزم هم روايت کرده که جبرئیل
 خدمت حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله را در معراج کرد
 میفرماید هر گاه بخوانی در آنجا
 کنی روزی بهشتی بجای آن
 در نماز خود را بلند کن بگو
 من و بگو اللهم انزلني
 خالدا مع مخلوك و لك الحمد
 انزلني مع مخلوك و لك الحمد
 عليك و لك الحمد و لك الحمد
 لا اله الا الله و انت محمد
 و لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد
 يا بايبر الايمان اللهم انزلني
 لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد
 انزلني مع مخلوك و لك الحمد
 انزلني مع مخلوك و لك الحمد

اعمال مجد بزرگ و فدا

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَقَامِ حِكْمَتِهِ وَانَارِ ابَائِهِ اِدَمَ وَنُوحَ وَابْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَبَيَانَ بَيِّنَاتِهِ السَّلَامِ
 عَلَى الْاِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْفِطْرِ الَّذِي فَتَرَ اللهُ
 بَيْنَ الْحَيِّ وَالْبَاطِلِ وَالْكَفْرِ وَالْاِيْمَانِ الشَّرِيكَ وَالْتَّوْحِيدِ يَهْلِكُ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيُحْيِي
 عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُتَجَبِّينَ وَزَيْنِ الصِّدِّيقِينَ وَ
 صَابِرِ الْمُتَمَحِّبِينَ وَاَنَّكَ حَكَمَ اللهُ فِي اَرْضِهِ وَفَاضَى اَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ
 عَهْدِهِ وَالتَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالحَبْلُ الْمُوصُولُ بَيِّنَةٌ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكُفِّ النَّجَاهُ
 وَمِنْهَا جُ التَّنْفِي وَالذَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيَّبُ الْفَاضِلِ لِأَعْلَى بِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ
 اَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ ذُلْفَى اَنْتَ وَلِيٌّ وَسَيِّدِي وَسَيِّدِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِوَاغِلِ مَجْدِ
 بِشَوِي مَوْلَاكَ كُوَيْدِ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ
 بِرِوَاغِلِ مَجْدِ اَنْتَ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَالِيَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاُمَّةِ الْمَهْدِيَةِ بَيْنَ الصَّادِقِينَ
 النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الدِّينِ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا اَرْضِيَتْ
 بِهَمِّ اُمَّةٍ وَهَدَاةٍ وَمَوَالِي سَلَمْتُ لِأَمْرِ اللهِ لَا اَشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا اَتَّخِذُ مَعَ اللهِ
 وَلِيًّا كَذَّبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا ضَلَالًا لَابَعِيدًا احْبَبِي اللهُ وَوَالِيَاءَ اللهِ اَشْهَدُ
 اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِ اَبِي طَالِبٍ وَآلِ اَبِي هَانِئٍ وَآلِ اَبِي اَسْبَاطٍ وَآلِ اَبِي
 اَرْوَابِ وَآلِ اَبِي اَرْوَابِ وَآلِ اَبِي اَرْوَابِ وَآلِ اَبِي اَرْوَابِ وَآلِ اَبِي اَرْوَابِ وَآلِ اَبِي اَرْوَابِ
 اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَخَاصَّةُ نَفْسِ الْمُتَجَبِّينَ وَزَيْنِ الصِّدِّيقِينَ وَصَابِرِ
 الْمُتَمَحِّبِينَ وَاَنَّكَ حَكَمَ اللهُ فِي اَرْضِهِ وَفَاضَى اَمْرَهُ وَبَابُ حِكْمَتِهِ وَعَاقِدُ
 عَهْدِهِ وَالتَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالحَبْلُ الْمُوصُولُ بَيِّنَةٌ وَبَيْنَ عِبَادِهِ وَكُفِّ النَّجَاهُ
 وَمِنْهَا جُ التَّنْفِي وَالذَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَمُهَيَّبُ الْفَاضِلِ لِأَعْلَى بِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ
 اَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ ذُلْفَى اَنْتَ وَلِيٌّ وَسَيِّدِي وَسَيِّدِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِوَاغِلِ مَجْدِ
 بِشَوِي مَوْلَاكَ كُوَيْدِ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ اَنْتَ كَهْتَرِ
 بِرِوَاغِلِ مَجْدِ اَنْتَ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ اَكْبَرُ اللهُ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِوَالِيَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاُمَّةِ الْمَهْدِيَةِ بَيْنَ الصَّادِقِينَ
 النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ الدِّينِ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا

الغنة كلها والكل العجوة
 وكلها والكل العظمة كلها
 ولك الدنيا كلها والكل
 الاخرة كلها والكل الخلق
 والنهار وكله والكل الخلق
 وكله وسيدك النخبة وكله
 والكل يبيع الاثر وكله
 علائقك وسيدك اللهم
 الحمد حمد ابد الآب
 ان الله جميل الشاء شافع
 الشاء عدك القضاء
 العطاء حسن الآلاء
 في الارض والاله في السماء
 اللهم لك الحمد في السموات
 ولك الحمد في الارض والسموات
 ولك الحمد طاعة العباد
 لك الحمد سعة البلاد
 لك الحمد في الجبال والواد
 ولك الحمد في الليل
 والناجحة

در اعمال مسجد کوفه

کرده بود برادران دختر گمان حمل باورند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیرالمؤمنین علیه السلام
آمدند حضرت امیر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشاندند و قابله
کوفه را امیر فرمود که او را نقشش کند قابله پس از نقشش عرض کرد یا امیرالمؤمنین این دختر است
و فرزند در شکم دارد پس حضرت امیر فرمود طشتی مملو از جن آوردند و دختر را بر روی آن نشاندند
آن زالو که بوی جن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست بر آرز
کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزد آن طشت نهاد تا آنجا که حیوان از شکم دختر بیرون
آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد است که بعد از اعمال ستون چهارم میروند و وسط مسجد
و اعمال انجازه انجام میآوردند و اعمال دکه الفضا و بیست الطشت را در آخر هر بعد از فراغ از دکه
حضرت صادق علیه السلام انجام میآوردند و لیکن بایمان ترتیبی که سید بن طاووس در مصباح لقا اثر و علامه
مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را در کتب ما هم و اگر کسی خواسته باشد ترتیب
مشهور عمل نماید اعمال دکه الفضا و بیست الطشت را بعد از ستون چهارم بخوابد و در بگذارد
در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بخوابد و در جمله میگویم پس برود که الفضا و در
انجام و رکعت نماز کن بعد و هر سه که خواهی و چون فارغ شد بگو تسبیح زهرا علیه السلام را و بگو
یا مالکی و یا مالکی و مقتدی ^{بیت} بالنعم الجار من غیر استحقاق و جمعی خاضع لما
تعلوه الأقدام لجلال وجهك الكرم لا تجعل هذه الشدة ولا هذه
المحنة متصلةً بإسبصالٍ لثافةٍ وامتنع من فضلك ما لم تمنع به أحد من
غیر مسئله أنت القدیم الأول الذی لم یزل ولا تزال صل علی محمد و آل محمد
و اغفر لی و ارحم فی رزق عملی و بارک لی فی اجلی و اجعلنی من عنفائك و طلفائك
من النار یرحمک یا ارحم الراحمین اعمال بیست الطشت که متصل
است بدکه قضا نماز کن در انجام و رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اللهم انی ذخیر
توحیدی ایاک و معرفتی بک و اخلاصی لک و اقراری بر بوبیتک و ذخیر
ولایة من انعمت علی تمیز قلوبم من ربیبک محمد و عمرته صلی الله علیهم لیوم
فریح لیک عاجلاً و اجلاً و قد فرغت الیک و الیهم یا مولای فی هذا الیوم و

الضالین یزینک و آتیت
المؤمنین یبصرک و تمهت
الخلق بلطایک لاله
الآت و حدک لاشیاء
لک لا تغدر عنک و لا
تقل الا ایتاک و لا تغدر
تکوا انا و منتهی زعمنا و
الطنا و ملکنا چهارده
و ایتها که در خدمت حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام کتاب
که در از بر شدن بواجب غایت
فرمودن انجازه دعا است
الاجابة بر سید که آن کلام
دعا است فرمود بگو اللهم
اشک بایک العظیم الیکون
الاجل الاکثر الخیر و الیکون
النور الخیر الثمان المبین
الذی هو

(عاشوراء نهار است)
(در خروج از کربلا)

در اعمال مسجد زین کبیر (۳۹۰)

فِي مَوْفِي هَذَا وَسَلِّمْ مَا دَنِي مِنْ نَعِيكَ وَإِذَا حَاة مَا أَخْشَاهُ مِنْ نَعِيكَ
وَالْبَرَكَةُ فِيمَا رَزَقْتَنِيهِ وَتَحْصِينَ صَدْرِي مِنْ كُلِّ مَمٍّ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ فِي يَمِينِي
وَرُبِّي وَأَخْرَجِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَفَعَلَهُ كَخَضْرَاءِ صَادِقٍ عَلَيْهِ رِبِّي الطُّش

دو رکعت (بیان نماز و دعا در وسط مسجد) نماز کردند

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد بخوانی باقل هو الله احد و در رکعت دوم
حد و قل یا ایها الکافرون پس و قبله سلام داری بیج زهرا علیها السلام یا یحیی و یحیی
اللهم أنت السلام و منک السلام و الیک يعود السلام و دارک دار السلام
حینا ربنا منک بالسلام اللهم انی صلیت هذه الصلوة ابتغاء رحمتک
و رضوانک و مغفرتک و تعظیم المجدک اللهم فصل علی محمد و آل محمد
و ارفعها فی علیین و تقبلها منی یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که این مقام زاده المعز
گشاند و ظاهر این بلا خطه انکه در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و اله از حضرت عالی
رضت طلبید و در اینجا فرمودند در دو رکعت نماز کند اثن و در اول فصل روایت ان گذشت

اعمال ستون هفتی

وان مقامیست که در ان حضرت عالی توفیق تو به بادم علیه زاده پس در
طرف ستون هفتم و بیست در زان رو قبله و بگو یم الله و بالله و علی علیه رسول
الله صلی الله علیه و اله و لا اله الا الله محمد رسول الله السلام علی آئیننا
ادم و امینا حواء السلام علی هابیل المثلوثی و علی ادم و انا علی مواهب
الله و رضوانه السلام علی شیث صفوة الله المختار الامین و علی الصفوة الصالحین
من ذریته الطیبین اولهیم و اخرهیم السلام علی ابرهیم و اسمعیل و اسمعیل و یعقوب
و علی ذریهیم المختارین السلام علی موسی کلیم الله السلام علی عیسی روح الله
السلام علی محمد بن عبدالله خاتم النبیین السلام علی امیر المؤمنین و ذریه
الطیبین و رحمة الله و بركاته السلام علیکم فی الاولین السلام علیکم فی الاخرین

مع نور و نور من نور و نور
عید و نور علی کل نور و نور
توفیق کل نور و نور
و کل سلطان مرید و کل
تلاوت و تکریم و تکریم
در کل خائف و بیگانه
باج و حید و کل خایه
تفضل و تعظیم و تعظیم
چون تکلم به الملك فلا
و صوامتک الاعظم و الاعظم
الاجل و الاجل و الغر الاکل
والنوی و صفت به فضل
و انشویت به

السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْأُمَّةِ الْهَادِيَةِ شَهَدَاءِ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ
السَّلَامُ عَلَى الرَّقِيبِ الشَّاهِدِ عَلَى الْأُمِّ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرُتْمَا مَبْكِي زِدَانِ سِتُونَ مَرَّةً
رَكْعَتٌ مَهْوَايَ دَرَكَةٌ وَقَدْ وَانَا أَنْزَلْنَا وَدَرَكَةٌ دَرَكَةٌ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَدَرَكَةٌ
رَكْعَتٌ سِتْمٌ وَجَاهِرٌ مَهْمَنْ نَحْوِ وَجُونِ فَارْعُدْ بِبُكْوَيْ سَبْعَ زَهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ رَابِعٌ بِبُكْوَيْ
اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ مِنَّا
مِنْكَ عَلَيَّ لَا مَنَامِي عَلَيْكَ وَأَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ لَمْ أَخِذْ لَكَ
وَلَدًا أَوْلَادًا لَكَ شَرِيكًا وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَارِهِ
وَلَا أَخْرُجُ عَنْ عِبُودِيَّتِكَ وَلَا أَبْجُورُ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَكِنْ أُنَبِّئُ هَوَايَ وَأَزَلِّي
الشَّيْطَانَ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانَ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِيَدِ نُؤُوبِي غَيْرَ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ
تَعَفُّ عَنِّي وَرَحِمْنِي فَيَجُودُ بِكَ وَكَرَمِكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنْ ذُنُوبِي لَمْ يَبْقَ طَائِلٌ إِلَّا
رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ الْحَرَمَانَ فَإِنَّا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ
وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِيَدِ نُؤُوبِي وَلَا تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَإِنْ
تَغْفِرْ لِي فَحَبْرٌ رَاحِمٌ أَنْتَ يَا سَبِّدُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا
الْعَوَادُ بِالذُّنُوبِ أَنْتَ الْمُنْفَصِلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَادُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
يَا كَثْرَ الضُّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْفِذَ الرَّغْبِ يَا مُبْهِمَ الْهَلَكِ يَا مُبْتِئَ الْأَجْبَاءِ
يَا مُبْهِمَ الْمَوْتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ
رَوْحُ الْمَاءِ وَحَبِيفُ الشَّجَرِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظِلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفْضَانُ
الطَّيْرِ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ الصَّادِقِينَ وَيَحْيَى مُحَمَّدٍ
وَاللَّهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَيَحْيَىكَ عَلَى عَلِيٍّ وَيَحْيَىكَ عَلَى عَلِيٍّ وَيَحْيَىكَ عَلَى
فَاطِمَةَ وَيَحْيَى فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَيَحْيَىكَ عَلَى الْحَسَنِ وَيَحْيَىكَ عَلَى الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَيَحْيَىكَ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَيَحْيَى الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ

عَمْرُوكَ وَأَنْتَ جَبَّارٌ
تَجَلَّوْا وَأَمْلِكُ بَيْتَهُ وَ
أَسْأَلُكَ بِكَ وَيَوْمَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَقُّ
وَأَنْ تَفْعَلَ لِي كَمَا أَوْكَلْنَا
بِحَقِّكَ كَمَا أَوْكَلْنَا الْحَاجِبَ بِحَقِّكَ
بِأَنْزَلْتُمْ أَوْ عَمْرُوكَ بِالْمَقْدَامِ
مَرِيضٌ كَرِهُتُمْ صَادِقٌ عَلَيْهِ
أَمَلًا كَرِهُتُمْ مِنْ أَيْدِي مَا دَاوَاهُ
وَعَامًا جَامِعٌ نَبَا وَأَخْرَجْتَ مَجْمُوعًا
بَعْدَ زَهْدٍ وَنَبَا عِيَادَةٌ
وَجَلَّ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ وَأَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْجَبَّارُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

در اعمال مجد بزرگ کوفه

و ظاهر آنست که در هر شب شصت هزار مرتبه از اسنان نازل میشوند و زردستون هفت نماز میکنند و در شب بکر ملائکه دیگر باین عدد میآیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت

و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که شون هفتم مقام حضرت ابراهیم است و نیز شیخ کلینی در کشف بینه شیخ از ابواب جعل سراج روان کرده که معویه بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبع بنیامه دست مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که زردان نماز میکرد و امام حسن علیه السلام در زردستون پنجم نماز میکرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر بود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند و هر من باب کند و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای مابرا خلاصه است

عمل ستون پنجم بدانکه از جمله مواضع نمازه مسجد کوفه شون پنجم است که باید زردان نماز کنند و حاجات خود را از حضرتعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که عمل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافاه ندارد بار و اثبات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که شون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله آنچه از احادیث معلوم میشود آنستکه زردستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاووس گفته که در زردستون پنجم دو رکعت نماز کن بمجد و هر روز که خواهی و چون سلام گفتی و بیچ نمودی این بگو اللهم انی استسئلتک بجمع اسمائک کلها ما علمنا منها و ما لا نعلم و استسئلتک باسمک العظیم الاعظم الکبیر الاکبر الذی من دعاک به اجبت له و من استسئلتک به اعطيت له و من استسئلتک به نصرت له و من استغفرک به غفرت له و من استغاثک به اعنته و من استرزقک به رزقته و من استغاثک به اعنته و من استرحک به رحمته و من استجارک به اجرته و من توکل علیک به کفیته و من استعصمک به عصمته و من استشفذک به من النار انقذته و من استعطفک به تعطفت له و من امک به اعطيت له الذی انخذ

الله لا اله الا انت الاله الاحد وانت الله لا اله الا انت الغائب الشاهد الظاهر الباطن وانت الله لا اله الا انت بکل شیء علمهم تو نورک فقد ثبتت و سطت بک فاعطيت ربنا و جعلت اکرم الوجوه و جعلت خیر البعاث و عظیمتک افضل العظایا و انماها ناطع ربنا فانکر و نعضی ربنا و تغفر لک و تعطف علیک و تقبل التوبه و تقبل الذنوب لا یحاط بها و لا یبلغ ما استسئلتک قول قائل اللهم استسئلتک

اعمال مجد بزرگ كوفته (۳۹۴)

بِهِ اَدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَابْرَاهِيْمَ خَلِيْلًا وَمُوْسَى كَلِيْمًا وَعِيْسَى رُوحًا وَمُحَمَّدًا حَيًّا وَعَلِيًّا وَصِيْبًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَنْ تَقْضِيَ لِيْ حَوَائِجِيْ وَتَغْفِرَ لِيْ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَتَقْضِلَ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَكُلِّمِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِاَمْتِحَانٍ هَمَّ الْمُؤْمِنِيْنَ وَبِاَغْيَابِ الْمَلْهُوْفِيْنَ لِاِنَّ اِلَهَ الْاَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گذار که آن مُصلای ابراهیم علیه السلام است و بگو سلام علی آیدنا ادم و امینا حواء الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم رو بقبله خواند پیشد عمل ستون ستم

مقام امام زین العابدین علیه السلام انگاه بر رویی که امام زین العابدین علیه السلام

وآن در نزد ستون ستم است از طرف متصل بباب کند مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است باد که باب پیل المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده باب کند که مسدود شده و گفته شده که شبانه است آنکه نماز بقدر پنج ذراع مناخراستون بعل آورده شود زیرا که در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حد و هر سوره که خواستی پس مینکه سلام تلاوت و تسبیح نمودی پس بگو **يَوْمَئِذٍ نُبَدِّلُ الْوَجْهَ الْكَاذِبَ الْوَجْهَ الْوَالِدِيَّ** اللَّهُمَّ اِنِّ زُنُوْبِيْ قَدْ كَثُرَتْ وَارْتَوَيْتُهَا اِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكَ الْخَيْرَانَ اِيْلَيْكَ فَاِنَّا اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ وَاطْلُبْ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ اِنِّ تَعَدَّيْتُ فَيْدُ نُوْبِيْ لَوْ تَطَلَّعَتْ شَيْئًا وَاِنْ تَغْفِرْ لِيْ فَخَيْرٌ وَاِحْسِبْ اَنْتَ يَا سَيِّدِيْ اللَّهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَادُ بِالذُّنُوْبِ اَنْتَ الْمُنْفِضِلُ بِالْحَيْلِ وَاَنَا الْعَوَادُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَاِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاَكْثَرِ الضُّعْفَاءِ بِاعْظَمِ الرَّجَاءِ بِاَمْنِئِدِ الْعَرَفَةِ بِاَمْنِئِيْ اَهْلِكِيْ يَا مُهَيَّبَ الْاَحْبَاءِ يَا مُهَيَّبَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْتَ اللهُ الَّذِيْ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِيْ سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظِلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ وَخَفَقَانُ الطَّيْرِ فَاَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاعْظَمِ حَيْمَتِكَ يَا كَرِيْمُ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ الصَّادِقِيْنَ وَبِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ وَاِلَيْهِ الصَّادِقِيْنَ

ال محمد و عجل فرجهم و زنده
 و در احادیث و روایات و در
 علم و تقوی و ایمان و اخلاق
 من این است و اینها را در
 الدنیا و الآخرة و فی الآخرة
 حَسَنَةً وَاِحْسَابًا وَاِحْسَابًا
 وَاِحْسَابًا مِنَ الدُّنْيَا وَاِلَّا
 عَلِيمٌ وَاِلَّا هُوَ وَهُوَ
 اَجْمَلِيْ مِنَ الدُّنْيَا صَبْرًا
 وَعَلَى رِيْعَانِيْمِ نُوْبِيْ كَلِمَاتٍ
 بِالْقَوْلِ الشَّابِثِ فِي الْجَوَابِ
 وَفِي الْاَنْعَامِ وَاِلَّا اِلَّا
 وَالْمَلَائِكَةُ وَالْوَقُوفُ وَالشُّوْرُ
 وَاِحْسَابُ الْبَرِيَّةِ اِنْ وَاِهْوَالِ
 نُوْبِيْ الْعَبِيَّةِ وَاِسْمِيْ عَلِيٍّ
 وَاِحْسَابُ الْعَبِيَّةِ وَاِسْمِيْ عَلِيٍّ
 وَاِحْسَابُ الْعَبِيَّةِ وَاِسْمِيْ عَلِيٍّ

ایستغفار مجید بزرگ کوفی

غفار و غافر و غافر

صَدَقْتَنِي وَأَنْتَ لَا فَارِدَ عَلَيَّ قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ بِأَرْبِ ابْتِهَاتِهِ
 كُلَّمَا شَهِدْتُ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ أَشَدَّتْ فَاقْبَلْ لِيكَ وَقَدْ طَرَفَنِي بِأَرْبِ مِنْهُمْ
 أَمْرِي مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لِأَنَّكَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلِّمٍ وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى
 السَّمَوَاتِ فَانْتَفَتَتْ وَعَلَى الْأَرْضِينَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى النَّجْمِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبَالِ
 فَانْتَفَرَّتْ وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ
 وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْأُمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ وَإِنْ تَقْضَى لِي بِأَرْبِ حَاجَتِي وَتُبْتِرَ عَيْبِهَا وَتَكْفِيَنِي مُهَمِّهَا
 وَتَقْضَى لِي قَوْلَهَا فَإِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَاكَ الْحَمْدُ
 غَيْرَ جَائِزٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا حَافِيٍّ فِي عَدْلِكَ بِرُبُوبِيَّةِ مَنْ رُوِيَ بِرُزْمِينَ وَمِثْلِهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي بُوَيْسُ بْنُ مَتَّى عَبْدُكَ وَنَبِيَّتُكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحَوْبِ فَاسْتَجِبْ لَهُ
 وَأَنَا أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَكَانَ بِأَيْمَانِي مِنْ بَطْنِ بَكْدَارٍ وَبُكَو
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالِدُّعَاءِ وَتَكَلَّمْتَ بِالْإِجَابَةِ وَأَنَا أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ وَأَسْأَلُكَ كَمَا وَعَدْتَنِي يَا كَرِيمُ بِرُبُوبِيَّةِ مَنْ رُوِيَ بِرُزْمِينَ كَذَا رُوِيَ بِمَعْرِ
 كُلِّ دَلِيلٍ وَبِأَمْدِلِ كُلِّ عَزِيمٍ يُعَلِّمُ كَرِيمِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَاللهُ وَفَرِحَ عَنِّي يَا كَرِيمُ
 ن كَرْنَمَازِي بَرَايِ حَاجَتِي دَرِ مَحَلِّ مَذْكَورِ وَإِنْ جَانَسْتُ كَهْمَارِ رَكْعَتِ نَمَازِ
 مِيكَدَارِهِ وَبُحُونِ فَاغْنِيكَ وَبِشَيْءِ كَفْتِي بِرُبُوبِيَّةِ اللَّهِ هَمَّ إِلَى اسْتِغْفَارِكَ يَا مَنْ لَا تُرَاهُ الْعَبُودُ
 وَلَا يُحِيطُ بِهِ الظُّنُونُ وَلَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَلَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَارِثُ وَلَا تُغْنِيهِ الدُّرُورُ
 نَعْلَمُ مَشَاقِبَ الْجِبَالِ وَمَكَائِلَ الْجِبَارِ وَوَرَفَ الْأَشْجَارِ وَرَمْلَ الْفِيَارِ وَمَا أَضَاءَتْ
 بِهِ النَّمَسُ وَالْفَسْرُ وَأَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَّحَ عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تُوَارِي مِنْكَ
 سَمَاءُ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضُ أَرْضٍ وَلَا جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ وَأَسْأَلُكَ

وَأَمِنْ أَمِنْ مَخْطَأَهُ عِنْدَ كُلِّ
 عَشْرَةٍ وَأَمِنْ يُعْبَدُ الْفَقِيرُ
 الْأَكْبَرُ بِأَمِنْ أَعْطَى مِنْ سَأَلِهِ
 تَقْنَانِيَّةً وَرَحْمَةً بِأَمِنْ
 أَعْطَى مِنْ لَوْثِ آلهِ وَكَانَ
 صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ
 أَعْطَى سَأَلِي مِنْ جَمِيعِ
 الدُّنْيَا وَجَمِيعِ خَيْرِ الْآخِرَةِ
 فَإِنَّهُ غَيْرُ مُتَنَوِّسٍ بِالْأَخْلَاقِ
 وَرُزْمِينَ مِنْ سَعَادَةِ قَضَائِكَ
 يَا كَرِيمُ عِيْدُكُمْ رَوَابِطُكُمْ
 حَقِّقُوا مَا رُوِيَ بِرُزْمِينَ مِنْ
 دَعَاؤِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَصَلِّ صَلَاةً وَلَا تُطِيعُ فِي مَعْرَا
 وَلَا حَاطِدًا وَأَخْطِئِي قَائِمًا
 وَفَاعِلًا وَتُغْفِرَانِ وَرَاقِدًا
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي
 اَعْلَى سَبِيلِكَ الْآقُوْمُ
 فَخَيْرٌ مِنْ جَمِيعِ
 اَنْظَلُ

*(اَعْمَالٌ مَبْرُورَةٌ كَوْنًا)

وَأَفْعَلٌ لِي مَا أَنْتَ | مُنَاجَاةُ خَيْرِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ | أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
 سَلِيمٍ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعْصُرُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْلِي أَن تَحْدُثَ مَعَ
 الرَّسُولِ سَبِيلًا وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيَامِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
 الْأَقْدَامِ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْجِي الدِّعْنَ وَلَدُهُ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ الدِّعْرِ
 شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَ
 لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَ
 الْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّيهِ وَأَبِيهِ وَصَدِيقِ
 وَبَيْتِهِ لِكُلِّ مِرْمَةٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَبُودُ الْمُجْرِمُونَ
 يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِنَبِيِّهِ وَصَاحِبِيهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُجِيبُهُ كَلَامًا إِنهَا لَطْفٌ بِرَاعِيهِ لِلشَّوْحِيِّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى
 أَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ
 وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَهَلْ
 يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ
 إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْكَافِرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْكَافِرَ إِلَّا الْعَظِيمُ مَوْلَايَ
 يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ
 أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا
 السَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ
 يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي إِلا
 الْبَاقِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّامِرُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّامِرُ مَوْلَايَ

ابن يعقوب واثبتاه كخبر من
 شارف عليه ابن دغار بنحو
 اللهم انما قلنا قلبي جبالك
 ونسبته منك وتصديقا
 ايما نالك وقر فانك وروقا
 ايك باذا الطال والاك
 اللهم حجب اليك لغاتك
 لفي لغاتك خبر التوحيد
 البركة والخير بالصالحين و
 لا تفرجني مع الاذلة والظلمة
 صلح من مغنى واصلح مع
 صلح من يغنى وخذ به سبل
 الصالحين واصلح على نفسي ما
 تغني بدار الصالحين على
 ولا تفرجني في سوء استغناء
 نية بارت العالمين اشك
 ايما لا اصل له دون لغاتك
 تغني وتغني عليه و
 تغني عليه

﴿ زيارت هاني بن عروة وعما مسجد ﴾

وَأَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتَّى بَعَثْتَ اللَّهُ فِي الشَّهَادَةِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ
 السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ أَفْهَمَهَا مَنَزِلًا وَأَفْضَلَهَا غُرْفًا وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي
 الْعِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ حَسَنٍ
 وَأَوْلَيْكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهْنُ وَلَمْ تَشْكَلْ وَأَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ
 مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ
 رَسُولِهِ وَأَوْلِيَانِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْتَبِينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِرِئَازِكَ دُرُوكَتِ
 دَرْطِ سُرْمَتِهِ الْبِخَابِ كَنْ يَبْكُو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَدْعُ عَلَيَّ
 ذَنْبًا وَإِنْ هَانِ دَعَائِيكَ دَرَجَتِ حَضْرَتِ عَبَّاسٍ عَلَيْهِ خَوْلَةٌ يَشُورُ وَيَأْبُدُ ذِكْرُكَ وَكَرْخَاتِي
 وَدَاعِ كَفَى جَنَابِ سَلَمِ رَاجِحَانِ هَانِ وَدَاعِي كَرِ دَرْزَابَرْتِ جَنَابِ عَبَّاسٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذِكْرُ يَشُورَتِ

﴿ زيارت هاني بن عروة رَحِمَهُ اللَّهُ وَرَضْوَانَهُ عَلَيْهِ ﴾

مِيَابَتِي دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ
 عَلَيْكَ يَا هَانِي بْنَ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ
 وَالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ مَظْلُومًا فَلَمَنَ
 اللَّهُ مِنْ قُدْرَتِكَ وَأَسْخَلَ دَمَكَ وَحَشَى قُبُورَهُمْ نَارًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيتَ اللَّهَ وَهُوَ
 رَاضٍ بِعَمَلِكَ بِمَا فَعَلْتَ وَنَعَمْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشَّهَادَةِ وَجَعَلَ
 رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ بِمَا نَعَمْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ فُجْهِدًا وَبِذَلِكَ نَفْسَكَ فِي
 ذَاتِ اللَّهِ وَمَرْضَانِهِ فَرَحِّكَ اللَّهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ الظَّاهِرِينَ
 وَجَمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ مَعَهُمْ فِي ذَوَاتِ النِّعَمِ وَسَلَامٍ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرِئَازِكَ دُرُوكَتِ
 نَمَازِكَ وَهَدِيَّتِهِ كَنْ الزَّابِرُوعِ وَدُعَاكَ كَنْ الزَّابِرُوعِ خُودِ بَابِخُودِ مَجْرَاهِ دُعَاكَ كَنْ أَوْرَابِخُودِ دَرْزَابَرْتِ دَرْزَابَرْتِ

فَصَلِّ عَلَى رَضْوَانِهِ عَمَالَ مَسْجِدِ وَأَعْمَالَ مَسْجِدِ وَصَعْبَةَ

از حضرت صادق علیه السلام
 که فرموده این دعا را در نماز و ز
 بخوان بیست و یکم روا شده
 که این دعا را ابو ذر است که بیست
 بخش رسول صلی الله علیه و آله
 کرده که آن معرفت از اهل بیت
 اللهم اني آتيتك الآمنين
 الآمنين والتصدقين ببيتك
 والعافية من جميع الآلام
 التكر على العافية والغنى
 ذر ارا التايس بيست و دو
 از ابو حنر روايت كرفت
 ابن دعا از انحصار اما بعد با
 عليه وانحصار ابد عازا جامع
 بس بر الله الرحمن الرحيم
 اشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له واشهد ان محمدا
 عبده ورسوله آمنت باه
 وجميع رسلا

در اعمال مسجد سهله

دُعَا وَجَامِع

هَدَيْتَنِي وَهَبَ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَقَابُ اللَّهُمَّ الْبَكَ
 نُوجْهِتُ وَمَرْضَانُكَ طَلَبْتُ وَتَوَابِكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
 اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ بَوَّجْهِتَ إِلَيَّ وَأَقْبَلْ بَوَّجْهِتَ إِلَيْكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ وَمَعُوذِينَ رَا
 وَتَسْبِيحِ كُنْ خَدَا رَا هَفْتِ مَرْتَبَهُ وَتَهْمِيدِ كُنْ هَفْتِ مَرْتَبَهُ وَهَلِيلِ بَكُو هَفْتِ مَرْتَبَهُ وَتَكْبِيرِ بَكُو هَفْتِ مَرْتَبَهُ بِعَفِي
 مَرِيكَ زَنْجَانِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ رَا هَفْتِ مَرْتَبَهُ بِبَكُو اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا شَرَفْتَنِي
 وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَوَاتِي وَدُعَائِي وَطَهِّرْ
 قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَثَبِّ عَلَى أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ وَبَدَنِ ظَاوِرِ مَرْمُوقِ
 كَهْ جُونِ ارَادَهُ كَرْدِي كَهْ بِمَجْدِ سَهْلِهِ رُوِي بِرَبِّ مَا بَيْنَ مَغْرِبِ عَشَاءِ وَدُرُوبِ بَهَارِ شَبَهِ وَارِدَا تَمْجِيدِ شَوْكَةِ فَضْلِ
 اِرْقَانِ دِيكَرِ اسْتِ بِرِ هَمَانِكِهْ وَارِدِ شَدُّ نَمَازِ مَغْرِبِ وَنَافِلِهْ اَشْرَاجِ اَوْدِ بِرِ بِرِخَيْرِ دُورِ كَمَثِ نَمَازِ تَحْمِيَّتِ
 مَجْدِ كُنْ قَرِيْبَةً اِلَى اللَّهِ وَجُونِ فَاوَعْدِي دَسْتِهَادَا بِعِثِ اِسْمَانِ بَلَدِ كُنْ وَبَكُو أَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِي الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ
 رَازِقُهُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاضِلُ الْبَاسِطُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا اسْتَلْكَ
 بِأَسْمِكَ الْخَزُونِ لِمَا كُنْ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ
 وَآخِي أَنْسَلْتُ بِأَسْمِكَ الَّذِي زَادَعَيْتَ بِهِ أَجْبَتَ إِذَا سَلْتُ بِدِعْطَتِكَ
 وَأَسَلْتُ بِحَيْتِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَفْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي لِشَاعَةِ الشَّاعَةِ بِأَسْمِعِ
 الدُّعَاءِ بِأَسْمَاءِ بَانُولَاهُ بِأَعْيَانَاهُ أَنْسَلْتُ بِكُلِّ اِسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْجَلَ فَرَجَنَا الشَّاعَةَ

عَنْ اِحْصَائِهِ خَطِيءُ اللَّهُمَّ
 اَنْجَحْ لِي اَسْبَابَ مَعْرِتِي وَاقْبَلْ
 لِي اَبْوَابَهُ وَعَشِيْفِي بِرَبِّكَ
 رَحْمَتِكَ وَمَنْ عَلَيَّ بِعَصِيْبِهِ
 عَنْ اِلَا زَالِي عَنِ دِيْنِكَ وَ
 مَلْهُوْتِي قَلْبِي مِنْ اَتَاكَ وَلَا
 تَشْغَلْ قَلْبِي بِذُنُوبِي وَطَاطِلِي
 تَعَاثُرِي عَنِ اِحْتِجَابِي
 وَاشْغَلْ قَلْبِي بِحُضْنِ مَا لَا
 تَقْبَلُ مِنْ جَهْلَةٍ وَذَلِكَ لِي
 تَحِيْبُ لِي اِيَّاهُ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ
 الرِّبَاوِ وَلَا تَجْعَلْ فِي مَقَابِلِي
 وَاجْعَلْ عَلَيَّ خَالِصَاتِكَ
 اللَّهُمَّ اِنْ اَعُوذُ بِكَ مِنْ
 اَنْواعِ الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا
 ظَاهِرِهَا وَبَاطِنِهَا وَغَدَاظِهَا
 وَجَمِيعِ مَا يُؤْيِسُ بِي مِنَ الْاَسْطِغَانِ
 الرَّحِيمِ وَنَاوِيْتِي مِنَ
 اَلْاَسْطِغَانِ

اعمال مجد سهله

در روز پنجشنبه و روز شنبه

يا قارِ دِيَا قَاهِرُ بِاجْتِالِ اِمْوَتٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي الدُّنُوْبَ الَّتِي
 بِيَدِي وَبِيَدِكَ وَلَا تَقْضِنِي عَلٰى رُوْسِ الْاَشْهَادِ وَآخِرِيْنَ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ
 اَرْحَمِيْ بِقُدْرَتِكَ عَلٰى يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ بِسُجُودِ نَمَازِ مِجْدِ اَرَبِيْ دَرْخَانَةِ كِهْ دَرِوَسَطِ مِجْدِ سِتْ دَوْرَكْتِ مِجْكَ
 يَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا فَعْلًا لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
 قَلْبِهِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنُنَا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا
 كَافٍ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِيْ مِنْهُ شَيْءٌ اِكْفِنَا اللهُ مِنَ امْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا
 اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ بِسُجُودِ رُوْفِ رُوْفِ دَرْخَانَةِ مَوْكُوفِيْ كِهْ اِيْمَانِ شَرِيْفِ دَرْ اِيْمَانِ مَعْرُوفِ
 اسْتِ بِمَقَامِ اَمَامِ زِيْنِ الْعَابِدِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَرِ مَزَارِ قَدَمِ نَفْلِكُوهْ كِهْ بَعْدَ اَزْ دَوْرَكْتِ نَمَازِ دَرِ اِيْنِ مَقَامِ مِجْكَ
 رَغَايِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا اَرَاهُ الْعَبُوْنَ اَلْحَقَّ وَابْنِ دَعَا دَرِ اَعْمَالِ كِهْ بَابِ اِيْمَانِ مَوْجُوْبِ
 عَلَيْهِ دَرِ مِجْدِ كَوْفِ ذِكْرِ شَدِّ بَاغْجَارِ جَوْعِ شُوْدِ دَرِ زِيْرَتِ مَكَانِ بَقْعَةِ اِيْتِ مَعْرُوفِ بِمَقَامِ مَهْدِيْ
 مَنَاسِبَتِ زِيَارَتِ اَلْمَشْرِدَرِ اَنْ مَعْلُ شَرِيْفِ وَازِ بَعْضِ كِتَبِ مَزَارِيْهِ نَقْلِ شَدِّ كِهْ شَاطِئِ اسْتِ زِيَارَتِ
 كُنْدِ اَلْمَشْرِدَرِ اَدْرِ اِيْمَانِ دَرِ خَالِكَةِ اِيْمَانِ نَاشِدِ بَايْنِ زِيَارَتِ سَلَامِ اللهُ الْكَامِلِ الشَّامِلِ
 الشَّامِلِ اَلْحَقِّ وَابْنِ هَمَانِ اسْتِغَاثَةِ اِيْتِ كِهْ مَادِرِ فِصْلِ هَمَانِ اَزِ بَابِ اَوْلِ اَزِ كَلِمِ طَيْبِ نَفْلِ كَرِيْمِ
 دِيْكَرِ نِكْرِ اَنْ كِيْمِ وَبَسْمِ بِنِ طَاوِسِ اَزِ اِيْكَى اَزِ زِيَارَتِ سَرِابِ مَقْدِسِ شَمْرُوهْ بَعْدَ اَزْ دَوْرَكْتِ نَمَازِ

در نماز و دعای مجد زید و حمد لله

بِسْمِ اللهِ مُحَمَّدٌ زَيْدٌ كِهْ زِيْرَتِ مِجْدِ سَهْلِ اسْتِ وَدَوْرَكْتِ نَمَازِ دَرِ اِيْنِ مِجْدِ اَرَبِيْ وَدَسْتِهَا اَزِ مِجْدِ اَرَبِيْ
 وَيَكُوْنُ اِلٰهِيْ قَدَمَدَ اَلْبِكِ الْخَاطِي الْمَذِيْبُ بَدِيْهِ بِحَسْنِ ظَنِّيْهِ بِكَ اِلٰهِيْ قَدْ جَلَسَ
 الْمِسِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرًّا لَكَ بِوَعْدِكَ وَرَاجِيًّا مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلِّيْلِهِ اِلٰهِيْ
 قَدْ رَفَعَ اَلْبِكِ الظَّالِمِ كَفْبَهُ رَاجِيًّا اِلَيْكَ فَلَا تُخَيِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ
 اِلٰهِيْ قَدْ جِئْنَا الْعَائِدُ اِلَى الْعَامِيْنَ مِنْ يَدَيْكَ خَائِفًا مِنْ يَوْمٍ يَجْزُو فِيْهِ الْخَالِقُونَ

ما آفتابنی معیت آفتاب
 علی طاعتک و آبلع
 رضوانک و اصیبرها الی
 دار الجوارن غذا اولان
 رت قانطی لایقین
 اشعی مصلی علی اعظم
 خطا و افرایه و مناسک
 و اسعاصبتا امر شایسته
 و لا یحصل الذنب علی
 و لا یحصل فی افعال علی
 اجره من فتنها و یصل علی
 فیها مقبول و سعی فیها
 الله و من آراد بیوع
 قارید و غلبه و من کار
 فیها مکنه و اصرف سعی
 من ارجل علی همه و اکن
 من تان و فانک خص الماکون
 عین تان و اکن الکفون
 و انما یحیون الکفون
 اقلل و اقلل

ذکر مسجد صعصعه

شماره اول و دوم

مقدس است و شتی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا ابر
 المؤمنین گوازا باد ترا کرامت‌های خدای ابو الحسن بجهت تو بود و صبر تو قوی و جهاد
 تو عظیم بود و آنچه از روزی رسیدی و تجارت سودمند کردی بنزد پروردگار خود رفته و از این
 نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و گریه در آوردن سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت
 مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد کردید و صعصعه بمنزله روضه خوان بود و مستمعین
 جناب امام حسن و امام حسین علیهما و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان
 آنحضرت و چون این کلمات بیان رسید رو بجانب امام حسن و امام حسین علیهما و سایر افاضادگان
 کردند و ایشان از غریب و نالین گفتند پس جلگی بگو فرموا چیست نمودند و بالجمله **مسجد صعصعه**
 از مساجد شریفه کوفه است و جماعه امام زمان صلوات الله علیه در ماه رجب را نمجد مبارک مشاهده
 کرده اند که در رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده **اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ الشَّابِعِ وَالْأَلَاءِ**
الْوَالِئِ عِزِّ الدَّعَاءِ وَظَامِرِ عِلِّ النَّحْسِ السُّكَّةِ این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال اوست
 نظیر دعا های مسجد بهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده اند احتمال
 داده شده که شاید این دعا از دعا های ایام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال ماه رجب نیز
 ذکر شده و مانع چون آن دعا را در اعمال رجب کرده بود در بیان اکفا کردیم بترتیب در این

عالمین بافتخار جوع (فصل هفتم) کنند انشاء الله

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و از اینکه زیارت آنجناب باید
 مراعات افکار نماید در طریق زیارت و در آنم مطهر و کفایت زیارت آنحضرت و در آن سه مقصد

مقصد اول (در فضیلت زیارت آنحضرت است)

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه از چپه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که
 معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و بلاعت مغفرت و خشت حساب رفع درجات
 و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیارت روزی و برآمدن حاجات و دفع هوس و گریه
 است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگ از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و گن
 ثولیه که بزرگ انقبض شریف رسد آنسکه کما هائش امر زنده شود و آنکه حصه جان و مالش حفظ کند
 تا او را باهل خود برگرداند و چو روز قیامت شود حصه او را حافظش خواهد بود از دنیا و در زبان

یا مَن يَكْرُمُ السَّبِيحِ وَيَغْفِرُ
 عَنِ الْكُفْرِ وَيَقُولُ الصُّوْرَةَ الرَّحِيمِ
 اغْفِرْ لِي الذَّنُوبَ الَّتِي ذُقْتُ
 لَدُنَّهَا وَتَبِّتْ تَبِيْعَهَا بِسَمْعِي
 وَبِرَدِّهَا بَشَدَّةِ الْخَمْسِ ابْنِ مَعَا
 وَبِحُجْرَانِدُنْدِ بَانُوْرٍ بِاَقْدَامِي
 بِاَوَّلِ الْاَوَّلِيْنَ وَبِالْبَتْرِ الْاَوَّلِيْنَ
 يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيْمُ اغْفِرْ لِي الذَّنُوبَ
 الَّتِي تَغْمِرُ النَّعْمَ وَتَغْفِقُ
 الَّتِي تَحْمِلُ النَّعْمَ وَتَغْفِرُ
 الَّتِي تَمْلِكُ الْعِصْمَ وَتَغْفِرُ
 الَّتِي تَنْزِلُ الْبَلَاءَ وَتَغْفِرُ
 الَّتِي تَنْزِلُ الذَّنُوبَ الَّتِي تَدْبِلُ الْاَعْدَاءَ
 وَتَغْفِرُ الذَّنُوبَ الَّتِي تَحْمِلُ
 الْقَسَاءَ وَتَغْفِرُ الذَّنُوبَ
 الَّتِي تَقَطُّعُ النَّجَاءَ وَتَغْفِرُ
 الَّتِي تَغْلِيظُ الْحَوَاءَ وَتَغْفِرُ
 الذَّنُوبَ الَّتِي تَنْزِلُ الْهَوَاءَ وَتَغْفِرُ
 الذَّنُوبَ الَّتِي تَنْزِلُ الْهَوَاءَ وَتَغْفِرُ

اَزَابِ حُجْرَتِ اِمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دفاع از حوض و درگاه

کنند هدیه است که فلانی فرستاده برای شما که استغاثت بجوئید بان در ما قره حین علیه فرمود
 لَسْنَا فِي عُرْسٍ قَمَانَصْعُ هِيَا مَا كَدَّرُ عُرْسِي نَيْسِيمٌ مَا زَا جِهَ بَيْنَ خِوَالِكِ پس امر فرمود از آن خانه بیرون
 بردند چهارم از چیزهایی که در سفر زیارت امام حسین علیه مند و بیت تواضع و فروتنی و خشوع
 و ذاه رفتن مانند بندگی ذلیل پس کسانی که در طریق زیارت آنحضرت سوار میشوند بر این مراکب
 جدید که بقوه بخار سرعت حرکت مینماید و امثال آن با بدخلی ملتفت خود باشند که تجربه و تکرار
 نکنند و بر سایر ذرات و بندگان خدا که بسخنی و مشقت بکربلا میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقان
 نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کف نفل کرده اند که آنها از مخصوصین و قبانوس و بمنزله و ذوات
 او بودند و قبکه حقیقاً رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و بفرموده پرستی و اصلاح کار خود بر
 آمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کاره گیرند و در غارهای ماویه گرفته بعبادت خدا مشغول
 شوند پس سوار بر آبها شده و از شهر بیرون آمدند همسنگ سه میل راه رفتند بلیحاً که یکی از آنها بود گفت
 يَا اخواننا جَاءَتْ مَسْكَنَةُ الْاٰخِرَةِ وَ زَهَبَ مُلْكُ الدُّنْيَا لِزُلُو اَعْيُنِ خِيُولِكُمْ وَ اَمْشُوا عَلٰى اَرْجُلِكُمْ
 ای برادران این راه آخرت و باید بنحوفه پی و مسکنت رفت و ملک دنیا است دنیا را باید
 کنار گذاشت اکنون از آبها باید پیاده شوید و با پای پیاده در گاه حقیقاً بروید تا شاید بروید
 شمار شمارم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس هر یکی از آبهای خویش پیاده شدند و در
 آن روزان محرمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شدند
 و آنها مفاطیر گردید پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در
 این راه شمع برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در اذاب زیارت آنحضرت
 از حضرت امام جعفر صادق علیه منقولست که هر که زیارت قبر امام حسین علیه برود پیاده حقیقاً
 بنویسد برای او بعد هر گاهی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار
 درجه پس چون بشط فرات برسد غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و
 راه رو مانند راه رفتن بندگی ذلیل بنحیم آنکه اگر درین راه زوار پیاده دید که دامانده و خسته شده و آن
 او استغاثت خواست ناممکن شود در کار او اهتمام نمود و او را بمنزله برساند و مبادا با استخفاف و بی
 اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق
 علیه که فرمود بجز میگردم در نزد او و چون شد از برای شما که استخفاف مینمایند بمایس بر خاست

الزُّدُّ مِنَ الْعَوَابِدِ وَ اَسْتَلِكُ
 اَللّٰهُمَّ اَكْثِرْ لِيْ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
 وَ اَجَلْ لِيْ عِنْدَ الْمَصِيبِ
 وَ اَفْضَلْ لِيْ عِنْدَ الْمُؤَصِّلِ
 وَ اَتَسَلِمُ عِنْدَ الشُّبُهَاتِ وَ اِنَّا
 اَلْمَوْتُ فِيْ طَاعَتِكَ وَ التَّصَفُّقِ
 عَنِ مَعْصِيَتِكَ وَ اَلْحَسْبُ لِيْ
 مِنْكَ وَ التَّقَرُّبُ اِلَيْكَ رَبِّ
 لِيْ رَحْمَةً وَ التَّخَرُّبُ لِيْ اِيْلًا
 عَفْوٌ اِيْحَابُ طَاعَتِكَ اَلْبَانِيَا
 لِيْ رِضَاكَ رَبِّ مِنْ اَرْجُوهُ اَنْ
 لِيْ رَوْحِيْ اَوْ مِنْ بَعُوْدِكَ
 اِنْ اَصْبَحْتُ اَوْ مِنْ بَقِيْعِيْ
 عَفْوًا اَوْ اِنْ عَاقَبْتَنِيْ اَوْ مِنْ اَمَلِ
 عَطَايَا اَوْ اِنْ حَسْبِيْ اَوْ مِنْ تَمَلِّكِ
 كَوَافِرِيْ اَوْ اِنْ اَمْسَيْتَنِيْ اَوْ مِنْ اَسْتَوْعِيْبِيْ
 هَوَانِيْ اَوْ اِنْ اَكْرَمْتَنِيْ اَوْ مِنْ اَقْبَلِيْ
 فِعْلِيْ وَ اَبْجَعْ عَلَيَّ وَ اَتَقِيْ
 وَ اَقْوَلْ اَمَلِيْ وَ اَقْصُرْ اَجَلِيْ
 وَ اَجْرِيْ

الذی فیہ کل شیء

نزد انحضرت مثل ثواب کسی ذاری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه برای خدا بجهاد ایستاده باشد یا پیغمبر مرسل الخیر یا زقم از ابو سعید مدائنی منقول است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزيارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو بزيارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله بنکرین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون انحضرت را زيارت کنی نزد انحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای انحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد انحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره بقره و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است سبحان الذی لا ینفد خزائنه سبحان الذی لا ینبذ معامله سبحان الذی لا یفتر ما عنده سبحان الذی لا یشرک احداً فی حکمه سبحان الذی لا اضمحلال لفقره سبحان الذی لا انقطاع لمدته سبحان الذی لا اله غیره و تسبیح فاطمه علیها السلام این است سبحان ذی الجلال البازخ العظیم سبحان ذی العز الشایع المنیف سبحان ذی الملک الفایز القدر سبحان ذی الهمجه و الجمال سبحان من رزقی بالنور و الوفاء سبحان من بری اثر التملی فی الصفا و وقع الطیر فی الطواء و ازدم انکه نماز فرضیه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد انحضرت مقبولست پس بدین طایوس گفته که جد و جهد کن که از توفیق نشود فرضیه نافله در خاب شریف همانا رواست که نماز واجب نزد انحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در خاب شریف و در روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند انحضرت را و در رکعت نماز با چهار رکعت نزد انحضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود انکه نماز زیارت و غیر از آن در عقب قبر انحضرت و در بالاسر کردن هر دو خوست و اگر در بالاسر کند عقبش را پسند که محاذی صل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو خمره ثمال است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد انحضرت دو رکعت نماز بکند او در رکعت اول سوره حمد و سوره بقره و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهد در پشت قبر نماز را

علی و فاطمه و کل شیء
 عن توفیقک و یطهر
 عن توفیقک لولا انک علی
 ضایک و طهارت یا جمیل
 اللهم فاجعل امی منک
 فی هذه الدنیا و الآخرة
 تنظی ثوابها و طهارت
 فی قانتین قوررضی علی
 قمت لایمن رزقک یا کرم
 اشکک یا یملک العظیم
 رضای عند الخطیة و النجاة
 الظلمة و البصر عند
 لیس الفتن و زین الجمل
 و در جای دیگر خطایای حسینیه
 و اعمال کلها منقبلة و
 ذاک

در اعمال حرم مطهر ائمه علیهم السلام

اعمال در حرم امام حسین علیه صلوات فرستادن بر آنحضرت و روايت شده که ميايست پست سر
 نزكف شريف آنحضرت و صلوات ميفرستى بر سفي بر سفي صلى الله عليه وسلم و بر حسين صلوات الله
 عليه و سيد بن طاوس در صياح الزاين صلوات ابراهيم آنحضرت در ضمن يكى از زيارت نفلكره
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبِيلِ الْعَبْرَةِ
 وَأَيُّهَا الْكَرُوبَاتِ صَلَوَةٌ نَامِيَةٌ زَاكِيَةٌ مُبَارَكَةٌ تَصْعَدُ أَوْهَانًا وَلَا تَنْفَدُ إِخْرَاهَا
 أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى الْأَمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَخْذُولِ وَالسَّيِّدِ الْفَائِدِ وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ
 الْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ الْأَمَامِ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَالرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَالنَّبِيِّ
 الْهَادِي الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الْفَائِدِ الْجَاهِدِ الْعَالِمِ إِمَامِ الْهُدَى سَيِّدِ الرَّسُولِ وَوَفِي
 عَيْنِ الْبَنِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ
 بِطَاعَتِكَ وَهَيِّئْ لِي مَعْصِيَتَكَ وَبَالَغْ فِي رِضْوَانِكَ وَأَقْبَلْ عَلَيَّ يَا نَبِيَّ غَيْرَ قَابِلٍ
 فِيكَ عُدُوًّا سِرًّا وَعَلَانِيَةً بِدَعْوَةِ الْعِبَادِ إِلَيْكَ وَبِدُعَاؤِهِمْ عَلَيْكَ وَقَامَ بَيْنَ
 يَدَيْكَ يَهْدِمُ الْجُورَ بِالضَّوَابِ وَيُجِيئُ السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا
 وَمَضَى عَلَى طَاعَتِكَ وَفِي أَوْلِيَانِكَ مَكْدُودًا وَفَضَى إِلَيْكَ مَفْقُودًا لَمْ يَعْصِكَ فِي
 لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَفَّارَ اللَّهُمَّ فَاجِرْ وَخَيْرِ جِرِّ الْفَضْلِ
 الْأَبْرَارِ وَضَاعِفِ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لِقَابِلِيهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا وَقُتِلَ مَظْلُومًا
 وَمَضَى مَرُوحًا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ رَزَى وَعَبَدَ فَقُلُوبُهُ بِالْعَمَلِ الْمُعْتَدِ
 فَنَلَوْهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَأَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَلَمْ يُرَافِقُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ اللَّهُمَّ
 فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ صَلَوَةٌ تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرُهُ وَتُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ وَتُعْجَلُ بِهَا نَصْرَهُ
 وَأَخْصَصُهُ بِأَفْضَلِ قِيمِ الْقَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَذِهِ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَبَلِيغُهُ
 أَعْلَى شَرَفِ الْمَكْرَمِينَ وَارْفَعَهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُفْتَرِينَ فِي الرَّبِّيعِ الْأَعْلَى

دوستان اولاد در منزل نماز
 كويدن من بسوی او در حرم مطهر
 تعزيت گفتن بسوی او پديد كويدن
 چو نه گداشته برای شما گفتن
 بسوی كيه كه هر ادرم داشت
 بن داد و گفت ابر اينك و عا
 كن و از كسان معاش كن كن
 خوشحال شدم و بنده مادرد
 رفتم و از ارباب بن خيره ادم بسوی
 در احوال ان روز رفتم بن خيره
 از اصد فای پيدم كه براى من
 كجى مهنيا كند او راى من
 سر ما به از بانه ما با او خريد
 بسى در در كلاسش مشغول
 كج شدم بس مشغول ازان
 كج مرا خيره بياره در در ازان
 بسى در وقت خريد در در ازان
 كج رفتم بنده مادرد در رفتم
 و گفتم معوا هم عجز رفتم مادرد
 گفت كه هر ادرم پول انرد
 نالیده عبد الرحمن
 گفت

در اعمال خرم مطهره اما عین است

حکایت احمد بن محمد

وَبَلِغَةُ الْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْبِجْرِيَّةَ
 اللَّهُمَّ فَاجِرْهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ إِمَامًا مَعَنَ رِعِيَّتِهِ وَوَصَّلَ عَلَيَّ سَيْدِكَ وَمَوْلَاكَ
 كُلَّمَا ذَكَرْتُ وَكُلَّمَا لَزِمْتُ ذَكَرْتُ بِأَسَدِي مَوْلَايَ أَدْخِلْنِي فِي حَرْبِكَ وَزُفْرَتِكَ وَأَسْئِرْهُنِي
 مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً رَفِيعَةً إِنْ سَأَلْتَ
 أُعْطِيَتْ وَإِنْ سَأَعْتَ شَفَعْتَ اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لِأَخِي عِنْدَ الشَّاهِدِ
 وَالْأَهْوَالِ لِيَوْمِ عَمَلِي وَقِيَمِ فِعْلِي وَعَظِيمِ جُرْحِي فَانْكُ مَلِي وَرَجَائِي وَثِقَتِي وَمُعْتَدِي وَ
 وَيَسِّرْ لِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لَمْ يُنْوَ سَلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَكْثَرُ حَقًّا وَ
 لَا أَوْجِبُ حُرْمَةً وَلَا أَجَلَ قَدْ رَأَيْتُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ لِأَخْلَفَنِي اللَّهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي
 وَجَعَلَنِي قَبِيحًا كَرِيمًا فِي جَنَّةِ عَدْنٍ لِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَلَا يُبَالِيكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أبلغ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ نَجِيَّتِي كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَأَرْدُدْ عَلَيْنَا
 مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ وَوَصَّلْ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرْتَ السَّلَامَ وَكُلَّمَا لَزِمْتَ ذَكَرْتَ بَارِئًا الْعَالَمِينَ
 مؤلف گوید که ما از بار ترا در اعمال روز عاشورا انقل کردیم و در آخر باب صلوات بر حج طاهره علیه السلام
 نقل خواهیم کرد که صلوات مخصوص بر امام حسین علیهما السلام نیز در آن مندبج خواهد بود و خواندن آنرا
 نیز بزرگ مکن یا نزد تم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلومست بر ظالم یعنی سزاوار است از بار
 کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شد باشد این دعا را در آخر صورت بخواند و دعا چنانست که شیخ الطائفة
 در مصباح تهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده است دعای مظلوم را نزد قبر اجداد الله
 الحین علیه السلام بخواند و اندعا این است اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَرُ بِدِينِكَ وَأَكْرُمُ هَيْدَايَتِكَ فَلَا
 يُنْكِرُنِي بَشِيرُهُ وَهَيْبَتِي بِأَدَبِهِ وَيُعِينُنِي بِوَلَائِهِ أَوْلِيَاءُكَ وَيَهْتِنُنِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جِئْتُ
 إِلَيْكَ مُوَضَّعَ الدُّعَاءِ وَضَمَانِكَ الْأَجَابَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِدْ لِي عَلَيْهِ
 السَّاعَةَ السَّاعَةَ بِرِغْوَتِي بِرَبِّكَ وَأَعِدْ لِي مَوْلَايَ إِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى
 ظَالِمِيهِ النَّصْرَ النَّصْرَ أَنْتَ مَكْرُومٌ كَيْدَ النَّصْرِ وَالنَّافِسُ مَنْقُطِعُ شَوْشَا زِدْهُمُ أَجْلَهُ أَعْمَالَ الْفُجْرَمِ

بول نزد راهب کرم و بدم
 دارم او خوشحال شد مثل آنکه
 ان بول را با خشمیدم بگفت
 شاید ببول کرم بوده را اگر چه
 بیشتر بدهم بگوئتم در در لوفاده
 که حج مشرف شوم و خواستم که
 بول نماز بخورد و در کتب بیاید
 و قسم و اعمال حج را بجا آوردم و
 بر شتم بمیدیند و با جمعی از مردم
 بخدمت خصم صادق علیه السلام
 شدم و در آن اوقات خصم از من
 عامر میداد پس من شتم و در
 آن وقت من در آن وقت
 آن وقت بودم پس من شتم کرده
 جوان بودم پس من شتم و آن
 در سوگ کردن از آن حضرت و آن
 جناب جواب آنها را میداد و وقت
 تا آنکه جهشت کرد شد حضرت
 بومین شان کرد من نزد ایشان
 جناب شدم فرموده با اهل خانه
 گفتند فلان شوم و من
 از من

در اعمال حر مطهر فاطمین (علیه السلام)

دعا است که این فهد در عده الداعی از حضرت صادق علیه السلام روا کرده که فرمودند هر که از برای رحمت
 باشد بخواند و نذر و جل پس بایند در زرد سر امام حسین علیه السلام و بگوید یا ابا عبد الله اشهد
 انک تشهد مغایر تمنع کلامی انک عند ربک ترزق فاسئل ربک و ربی فی قضاء
 حوائجی بد رستیکه حاجت او برآورده میشود انشاء الله تعالی هفتم از جمله اعمال در رکعت
 است در آن حر مطهر زرد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک سید بن طاوس روا کرده که
 هر که این نماز را بخواند خداوند متان مینویسد برای او بیست و پنج حجه مقبوله مبروره که بار سوه خدا
 صلی الله علیه و آله بعمل آورد باشد هفتم از اعمال در آن قبه سامیه استخوانه است و گفت آن
 چنانست که علامه مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الانسار جبره است فرمود بسند صحیح
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کس که در امری از او صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند
 که بایند نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام و الحمد لله و لا اله الا الله و سبحان الله بگوید و
 خدا را بزرگوار می یارد کند و حمد و ثناء خدا بگوید چنانچه شرا و ارا است و صد مرتبه طلب خیر از خدا
 بکند البته حقیقتا آنچه خیر است در آن امر را مینماید و پیش او میآورد و موافق روایان دیگر طلب
 خیر باین نحو میکند که صد مرتبه بگوید استخیر الله بر خیر و خیرة فی عافیة نوزدهم شیخ اجل
 کامل ابوالفایم جعفر بن قولویه قوی روا کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر گاه زیارت کردی
 حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنی سگوتر از مگر از خیر بد رستیکه ملائکه شب و روز از حفظه
 حاضر میشوند نزد ملائکه که در خاطرند و مضامیر میکنند با ایشان ملائکه که در خاطرند جوار میکنند
 ایشانرا از شدت گریتن و پوشه مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع
 فجر که در این وقت ساکت میشوند پس ملائکه حفظه منتظر میشوند ناظر شود و ناخبر ظاهر شود
 در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند و ایشان سوال مینمایند از چیزهای از آسمان و اقامت این
 دو وقت ملائکه خاطر نطق نمیکند و از دعا و گریستن زان نمیکند و نیز از آن حضرت روا کرده که حفظه
 چهار هزار ملکر امواکل کرده است بقبر امام حسین علیه السلام و ولید مووگر زانود هشت اصحاب مصیبت
 میکردند بر آنحضرت از طلوع صبح ناظر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میآیند و آن چهار هزار ملک
 بالا میروند پس پوشه گریه میکنند ناظر صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایان
 ظاهر میشود که گریستن بر آنحضرت در آن حر مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال

برای این هفت احوال بدیدم و از
 پید کفتم بدیدم و وفات کرد
 قوی و در وقت یعنی حضرت غزوان
 و عیالین شد و گوید در آن روز
 غرض شد و فرمود خدا او را
 رحمت کند پس پرسید که زک
 گذشت است کفتم نه فرمود پس از
 کجا توانستی کفتم بیایه بی شروع
 کردم بقصه آن مرد بیکه اندر
 هزار درم بمن داد عبد الرحمن
 گفت که حضرت فرصت
 نداد نامن قصه را تمام کنم
 که بمن فرمود تو آمدی چه هزار
 درم اندر و آنچه کردی کفتم
 زد کردم از ابضا جستن فرمود
 احنت بی فرمود با انا و صیتی
 تکلم و کفتم چیزی بفرمایند فرمود
 ملازمت کن بر آنحضرت در گذار
 و از امانات ناشرین شود
 مردی در اموال ایشان هفت
 وجه فرمود مابین دو انگشت
 خود بی اگر

ای ای آخره مطهر ما حین است

ان بقعه مبارکه که بیت الاخران شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آنحضرت و از حدیثی
 که مراد از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مسند است که حضرت ملائکه در درگاه خدا در رفتن
 کردن بر قافلان امیر المؤمنین و بر قافلان امام حسین علیه السلام و نوحه کردن جنان بر ایشان و گوی
 کردن ملائکه که در دور و در صبح امام حسین اند و بسیار اند و ایشان بنویسند که اگر کسی آنها را بشود
 خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن حماد بصیر است
 که حضرت صادق علیه السلام با و فرمود من خبر رسیده که گروهی میآیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و
 مردمانی از غیر ایشان و زنانیکه برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمه ماه شعبان است
 پس بعضی قرائت میکنند و بعضی قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سایر مصائبی که بر منماهند
 و پاره نوحه گری میکنند و برخی مرثیه میخوانند پس گفتم ارے فدایتشوم من مشاهده کرده ام پاره از این
 بیان فرمود پس فرمود خداوند براهی که قرار داد میان مردم کسانیکه بنزد ما میآیند و ما را مدح میکنند
 و مرثیه میخوانند برای ما و قرار داد دشمنان ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر
 ایشان و تهدید می نمایند ایشان را و زشت می شمارند کارهای ایشان را و در صد همین حدیث است که هر که
 بزارت او برود بر او میگردد و هر که بزارت او نهد در بر او صیحت او اند و هناك میباشد و در لش میسوز
 هر که او را بیاد میآورد و ترجم میکند هر که نظر میکند بوی قبر پیش در پایین پاه او افتاده و بیابان
 که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان ازین
 و با او بد کردی کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده اند و خداوند منع کردند از او اب فراترا که مسکن
 میخوردند و منابع کردند چون رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلیتش کرد بود
 و نیز این قول بود و این کلام از حارث اشعری که امیر المؤمنین علیه السلام فرمودید و ما درم فدای حسین شهید
 در پشت کوفه بخدا قسم گویم جانم جانم از دشمنی را از هر نوعی که گردنهای را کشته اند بر قبر او بر او
 گریه میکنند شب را تا صبح فَاذْكَانَ كَذَلِكَ قَابَاكُ وَالْجَفَاءَ و اخبار در این باب بسیار است
 بیستم سید بن طاووس فرمود که مستحب است آدمی را که هر وقت از زبانت آنحضرت فارغ شود خواهد که از
 روضه مقدسه بیرون رود خود را بضرع بچسباند و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَوْلَانِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَةَ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَبِيلَ الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيْبَ الْغُرَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

قولت درست است و در روایت
 تکلفی و خلاف و عدل نکرد
 و سر موعود که طلبکار از او عدا
 کرده بود مال را از او کردی و
 مال مردم را از خود از مردم هر
 چه بخوای بگیرد بنویسد هندی
 نوشتن مردم پیشوی در مال
 ایشان بواسطه امانت و صلوات
 که در نوشته عبد الرحمن گفت
 من این وصیت را از آنحضرت
 حفظ کردم یعنی زبانت آن نمودم
 و چندان مال پیدا کردم که زکوة
 دارم بسصد هزار در هر روز
 روایت دیگر از زبانت آن
 حضرت علی بن زبانت آن
 در زبانت آن از این محبوب و این
 بیست و هشتم از این محبوب و این
 شد که حضرت صادق علیه السلام
 دعا را تعلیم شخصی فرمود که بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

در زیارت مطلقاً حاجین علیه السلام (۲۲۴)

سلام مودع لاسیم ولا فال فان امض فلا عن ملاله وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرين لاجعله الله اخر العهد مني لزيارتك ورزقني الله العود المشمك والمقام يفنائك والقبام في حرمتك واباه اسئل ان بسعدني بكمو ويجمعني معكم

في الدنيا (مقصد سیم) * * * والاخره

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است * بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگری

مخصوصه که عکس آنست بیاید ذکر آن مطلب آن زیارات در ضمن سه مطلب * * *

در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام آنها بسیار است و ما در اینجا بدین که چند زیارت

از آنها (زیارت اولیه) * * * انکفا میکنیم

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثور که گفت من و پوس بن طیبان و مفضل بن عمر و ابوسلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیه السلام و سخن گو در میان ما پوس بود که نش از همه ما بزرگتر بود پس بجزش عرض کرد فدای بشوم من حاضر میشوم در مجلس این قوم یعنی ولاد عبا پس چه بگویم فرمود که حاضر شدی و ما را ایاد آوردی پس بگو اللهم ارنا الرخاء والشراء کما فیهمناه از ثواب باز جوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدای بشوم من بسیار شود که امام حسین را یاد کنم پس دانوف چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیک یا ابا عبد الله که سلام است باحضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانیکه حضرت ابوعبدالله الحسین شهید شد گریه کرد بر آنحضرت اسنانهای هفتگانه دهفت زبان و آنچه در آنها و آنچه در ما بین آنهاست و هر که در هفت و دوازده است از مخلوق پروردگار ما آنچه دیده میشود و آنچه ندیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدای بشوم انچه گریه کردی بر آنحضرت بصر و نه دمشق و نه ال عثمان گفتم فدای تو شوم منخوام زیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بگویم فرمود پس زیارت آنحضرت رو پس غسل کن در کار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس بدرستی که تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرمی بگردد و رفتن از آن الله اکبر و لا اله الا الله و سبحان الله و مرز که متضمن تجید و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات

و تعینک فی الاثقال منک الایام و مناک و الخرج من کل مما صیبت و الدخول فی کل ما و رضیک و الخایه من کل در طلبه و الخرج من کل کثیره انی بها معنی عن اولیها علی معنی خطا او نظر فیها علی خطرات الشیطان اشک توفیقاً و تعینی به علی حدیث رضاک و تعقب به معنی کل و تهمه خطرها هوای و اشک فیها و ایدیهما و زهد حلالک اشک اللهم انی الایام و الخایه من کل ما صیبت و الدخول فی کل ما و رضیک و الخایه من کل در طلبه و الخرج من کل کثیره انی بها معنی عن اولیها علی معنی خطا او نظر فیها علی خطرات الشیطان اشک توفیقاً و تعینی به علی حدیث رضاک و تعقب به معنی کل و تهمه خطرها هوای و اشک فیها و ایدیهما و زهد حلالک اشک اللهم انی

﴿ فَرِيضَةٌ يَا زَيْنَ مَوْلَانَا ﴾ ﴿ (۴۲۴) ﴾

وَأَمَةٌ بَحَدَثٍ وَلَا تَبْكُوا وَأَمَةٌ ظَاهِرَتْ عَلَيْكُمْ وَأَمَةٌ شَهِدَتْ وَلَمْ تَشْهَدْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَيَسِّرُ زُرْدَ الْوَارِدِينَ وَيَسِّرُ الْوَرْدَ الْمَوْرُودَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَنَا إِلَى اللَّهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيٌّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَزِدُ قَبْرَ فَرِيضَةَ نَزِدُ الْفَخْرَ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
 كَرَّمَ وَنَزِدُ بَابِي بِدَرْشِ مَدْفُونَتِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنَ أَيْمَرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ خَدِيجَةَ وَفَاطِمَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ لَعَنَ
 اللَّهُ مَنْ قَسَمَ بِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيٌّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اشاره میکنی بدست خود بوشهداء رضی الله عنهم و میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَزُرُوا اللَّهَ فَزُرُوا اللَّهَ فَزُرُوا اللَّهَ فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
 عَظِيمًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و میگردی و میگردانی قبر ابو عبد الله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میبایستی
 و شش رکعت نماز میگذاری چون چنین کردی زیارت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد
 مؤلف گوید که شیخ طوسی در حدیث صدق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده
 و شیخ صدوق فرمود که من در کتاب من لا یحضره الفقیه انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این
 زیارت را اخبار کردم زیرا که آن باعتبار روایت اصح زیارت است نزد من و همین زیارت شریف ما را
 کافی و وافیست انتهى **زیارتی** می شنوی کلینی روایت کرده انا امام علی نفی علیه السلام
 که فرمود میگوئی زِدْ حُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى خَلْفِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيِّ الْمُتَضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدِمْتَ
 الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 حَتَّى آتَيْتَ الْبَقِيَّةَ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَمَيِّتًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رُوِيَ فِي قَبْرِ بَكْرِ بْنِ أَبِي
 بَكْرٍ

و نَزِدُ عَنْ بَيْتِهِ وَعَنْ بَابِهِ
 وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ مِنْ قَدَامِهِ
 وَ أَمَّنْهُ أَنْ يَصِلَ إِلَى بَيْتِهِ
 عَنْ جَارِكَ وَ جَلَّ شَأْنُهُ وَ عَمَلُهُ
 وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ أَنْتَ رَبِّي
 وَ أَنَا عَبْدُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 رَجَائِي فِي كُلِّ كَرْبَةٍ وَأَنْتَ
 تَقِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ
 لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ زَلِّي نِقْمَةً وَ
 عَذَابًا تَقِي مِنِّي كَرِيمٌ يَضَعُ
 عَنكَ الْقَوَادِرَ وَيَعْلِفُ فِيهِ
 الْجِبَلَةَ وَيَقْبُضُ بِهَ الْعَدَّةَ
 وَ تَقِي بِي فِي الْأُمُورِ أَنْتَ
 بِي وَ تَكُونُ إِلَهُكَ لَا
 إِلَهَ غَيْرُكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
 وَ بَنَ عَلِيٍّ وَ كُنْتُمْ قَدِمْتُمْ
 وَ كُنْتُمْ كَلِمَتُهُ قَانَتْ
 كُلَّ حَاجَةٍ وَ مَنَعَتْ كُلَّ رَغْبَةٍ
 فَتَلَّكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا

در زیارت مطلقه امام حسین

گشته شده و در خون خود مغما شد پس چون رسید نزد قبر پشادری دست خود را بر قبر بمال و بگو **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي رِضَايِهِ** پس برو بگو نماز و از برای شش هجره که معنی که بجا آورد نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار موقوف یا پیغمبر مرسلی ایستاده باشد **النَّخْبُ** و گذشت این روایت با اختلاف کمی در اذاب زیارت امام حسین علیه السلام بروایت مفضل بن عمر **زِيَارَةُ چهار** مر از معوية بن عمار منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَجِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ** انا الى الله من ذلك بری **زِيَارَةُ پنجم** بسند معتبر منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بر هر بنی اهل البلاد که چون زیارت امام حسین علیه السلام چه میگوئی گفت میگویم **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ سَفَكُوا دَمَكَ وَاسْتَحَلُّوا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ** حضرت فرمود چنانست **زِيَارَةُ ششم** از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بجا را باطی فرمود که چون بر روی قبر امام حسین علیه السلام **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ هُلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** یا من رِضَاهُ مِنْ رِضَايِهِ وَنَحْطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا امِينَ اللَّهِ وَحُجَّةَ اللَّهِ وَبَابَ اللَّهِ وَالذَّلِيلَ عَلَى اللَّهِ وَالِدَّاعِيَ إِلَى اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَأَنْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ

الطائفين منك وخلق العالمين
لك وبقين المؤمنين عليك
و قول المؤمنين بك اللهم
انك بحاجة عالم غير معلم
وانت طاروا مع غير تكليف
وانت الذي لا يحسبك سال
ولا ينظفك نائل ولا يبلغ
ميتحت قول قابل انك كما
تقول وتقول ما تقول اللهم
اجعل لوقتها قريبا واجرا
عظيما وتشر اجيالا اللهم انضحي
وانت تعلم اني على عظمي
صيدا ولا ائذا ولا صاحبك
ولا ولد ايا من لا انقطه
السال ويا من لا انقطه
تمني عن شي لا انقطه
تصعب ولا يصعب عن
ولا لا يبره

﴿رَبِّنا رَمَطْلَقَهٗ اِمْرًا حَبِيبًا﴾ * * * (٤٢١)

وَاصْبِلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللهُ لَقَدْ
 جَاءَتْكَ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ بِرَبِّكَ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ
 اللهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَافِرَ التَّيْبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَبِيبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْعُرَى الْمُحْتَجِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ
 الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاُمَّةِ مِنْ وَرَدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ اميرِ
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ التَّهَيْدُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ
 الْمُقْبِلِينَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ لِسَّلَامٍ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُخْدِقِينَ بِقَبْرِ الْحَبِيبِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مَعِيَ بَدَا مَا بَقِيَتْ وَرَفِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَبْدِكَ وَابْنَ عَبْدِكَ وَابْنَ امْرَأَتِكَ الْمُفْرُجِ بِالرِّقِّ وَالنَّارِكِ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ وَالْوَالِ
 لَوْلِيكُمْ وَالْمُعَادِ لِعَدُوِّكُمْ وَكَرْهُ قَصْدِ حَرَمِكُمْ وَاسْتِجَارِ مَشْهُدِكُمْ وَتَقَرَّبِ اِلَيْكَ
 بِقَصْدِكَ ؤَاَدْخُلُ بِرَسُولِ اللهِ ؤَاَدْخُلُ بِنَبِيِّ اللهِ ؤَاَدْخُلُ بِاميرِ الْمُؤْمِنِينَ ؤَاَدْخُلُ
 بِسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ؤَاَدْخُلُ بِفَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ؤَاَدْخُلُ بِامَوْلَايَ يَا
 اَبَا عَبْدِ اللهِ ؤَاَدْخُلُ بِامَوْلَايَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللهِ بِرُكْرُوكِ خَاشِعٍ وَرِدْءِ اِنْ كَرِهْتَ اِنْ شَاءَ
 بِرُ اِنْ عَلِمْتَ رَضِيَتْ بِرُ اِنْ خَلَّ شَوْرِي وَبِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْقَرْدِ الْقَصْدِ الْبَهْدِ
 لَوْلَا اِيَّاكَ وَخَصَّنِي بِرُ اِيَّاكَ وَسَهَّلْ لِي قَصْدَكَ بِرُ اِيَّاكَ نَادِرَةً مَطْمَئِنَةً بِاِيَّاكَ
 حَاذِرًا بِالْاِيَّهِ وَبِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ اِدَمَ صَفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ
 نُوحَ نَبِيَّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ
 مُوسَى كَلِيمَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ عِيسَى وَجَّهَ اللهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاوَرِثَ

الْحَبِيبِ اِلَى قَبْلِ خَلْقِهِ
 مِنْكَ النَّبِيَّةِ الْعَنْقَبِ مِنَ النَّارِ
 يَا مَنْ لَبَسْتَ لِعَالَمِ الْوَقْفَةِ مِثْقَالَ
 يَا اَوَّلَ قَبْلِ كَلْبِي وَبِاِخِرِ
 بَعْدَ كُلِّ نَبِيٍّ يَا مَنْ لَبَسْتَ لِي
 نَحْوُ دِيَّانِ يَا مَنْ لَبَسْتَ لِي
 يَا اَكْمَلَ سَنَوِيٍّ وَبِاِصْبَحِ
 الْعَظِيمِ وَبِاِيَّامِ نَقْدِ بِي
 لَعْنَةُ بَدْعِي هِيَ وَاِيَّامِ عَقْوِي
 قَدِيرٌ وَنَظْمُكَ تَدْبِيرٌ
 مُلْكَةُ مَسْتَقِيمِ اسْتَلْكَ يَا بِنَّ
 الَّذِي شَافَتْ يَدَ مُوسَى
 اللهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا اِلَهَ
 الْاِلَٰهَاتِ الْكَلْبُفَرَاتِ الْقَصْدِ
 اسْتَلْكَ اِنْ تَصَلَّى عَلَيَّ
 وَالْحَمْدُ لِي وَاَنْ تَدْخُلِي الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَمْرًا زَيْنُونِي
 رَوَيْتُكَ لِي بِحَضْرَتِ مَامَرِ
 رَضَاعِيَّةِ

(در فرائد زبانه دانش بزرگوار)

(بعضی از او را عینه)

معتبره معترفه نزد علماء است و من این زیارت را بلا واسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا
 همین بود که ذکر شد قَبْلِ التَّبَتُّي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزُ مَعَكُمْ بِرَأْسِ زِيَارَتِهِمَا كَبَعْضِي بَعْدًا زَيْنُ ذِكْرِ
 كَرِيمِهِ اِنَّ فِي الْجَنَانِ مَعَ التَّيِّبِينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالتَّهْمِدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ اَوْلِيَاكَ رَفِيعًا
 السَّلَامَ عَلٰى مَنْ كَانَ فِي الْحَاثِرِ مِنْكُمْ وَعَلٰى مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَاثِرِ مَعَكُمْ اَلْحَمْدُ تَمَامًا اِنْهَا زِيَارَةٌ رَفُوعًا
 است شیخ ما در کتاب لؤلؤ مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر
 جرات ارتکاب بر بدعت و جرات افزودن بر فرموده امام علی علیه السلام چنان شایع و معارف شده که البته چند
 هزار مرتبه در شب روز در حضور مقدس نور ابی عبد الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاوعانین
 و مرسلین علیهم السلام باوازی بلند خوانده پیش و واحد برایشان ابرار نمیکنند و از گفتن این دروغ و ارتکاب
 این معصیت نفی نمائند که در این کلمات در مجموعه هائیکه در زیارت وارد شده احفان از علوم جمع میکنند
 و گاهی برای آن میکنند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این احمق مجسمه ان احمق
 نقل کرده و کار بجای رسیده که بر بعضی طلبیه مشبه شده روزی طلبه را دیدم که آن دروغها آنچه را
 برای شهداء بخواند دست بر کفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب
 در چنین محضری گفت مگر من و نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتاب دیدم گفتم در کدام کتاب گفت
 مضاع الجنان ساکت شدم چه کسی که در بی اطلاعی کارش با پنجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب کرده
 و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده فرموده که بحال
 خود گذاشتن عوام در امثال این موجودیته و بدعتهای منحصره مثل غسل او در قرن و اش ابوالدرداء تابع
 و مخلص حقیقی مغویبه و دوزخ صحت که در روز سخن نگویند و غیر آن که احدی بر مقام فی بر نیامده سبب تجریم
 شده که در هر ماه و سال پیغمبر اما نمازها پیدا میشود و در سه دسه از دین خدا بیرون میروند انشی کلامه
 رفیع مقامه این فخر گوید خوب ناامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلقست بر مذاق شرع مقدس
 چگونه این طلبیه عظیم و عقده بزرگ در دل او گردیده چون میدانند مفساد این کار را برخلاف آنکه
 از علوم راهبیت علیهم السلام هر دم و بفره مانند و بدانستن ضغنی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کردند که امثال
 این مطالب چیزی ندانند بلکه تصحیح تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم کار بجای رسد که کتاب
 مصباح المتعبد و اقبال و هج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنة الوافیه و مضاع
 الفلاح مقباس و ریح الاسابع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب ترویج و مجوس شود و این مجموعها احقا

وَعَسَى الْوَجْهُ لِلْحَيِّ الْقَبْوَةِ
 وَدَعَابَ مَنْ هَمَلَ ظُلْمًا
 شَسِبَ الْأَصْوَاتُ لِلرَّعْمَيْنِ
 فَالْتَمَعَ الْأَهْمَاءُ وَجَعَلْنَا
 عَلَى قُلُوبِهِمْ آكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي الْأَنْبِيَاءِ وَقُرْآنًا وَأَزْكَرَ
 رَبِّكَ فِي الْفُسْطَاتِ وَجَعَلْنَا
 عَلَى الْأَنْبِيَاءِ نُفُورًا وَأَزْكَرَ
 الْقِسْمَ أَنْ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
 الْأَنْبِيَاءِ الْأَنْبِيَاءِ بِالْأَنْبِيَاءِ
 الْجَابِلِ الْأَنْبِيَاءِ بِالْأَنْبِيَاءِ
 أَبَدًا مِنْ خَلْقِهِمْ
 فَانْقَسَبْنَا لَهُمْ الْأَنْبِيَاءِ
 الْوَعْدُ تَخْمِيرًا عَلَى أَقْوَامِهِمْ
 تَمَكَّنَ الْأَنْبِيَاءُ بِهَيْمِهِمْ فَهَمَّ كَرِيمًا
 لَوَافَقْتِ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ جَبَابِ
 مَا الْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
 لَكِنَّ اللَّهَ آتَى بِنَبِيِّهِ إِتَانًا
 وَحِكْمًا وَوَصَّلَى اللَّهُ عَلَى
 نَبِيِّهِ وَاللَّهُ الْعَلِيمُ

در مجموعیت دعای حاجی

شایع شود که در دعای هر که از دعاهای معتبره مراد است در مشاهد موضع آن کلمه بقوله زباد کنند
و کی انکار نکند و در دعای جوشن که مثل بر صد فصل است برای هر فصلی بکجا صفتی وضع کند با بودن
اینهمه با ذات ماثوره زیارت مفید جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبره مراد با مضامین غالبه
و کلمات فصیحه بلیغه دعای به ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعاهای جوشن گویند
عشر از آنرا نقل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که آنرا از معتبره و سراسیمه نماید از جمله آنکه
العباد بالله جبرئیل حضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که
این دعا را بخورد از آزار و عذاب نکم اگر چه منوجه چشم باشد و عمر خود را بمصیبت گذرانده باشد
و مراد در هجوت سجد نکرده باشد من آن بندگ ز ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدم و ثواب هفتاد هزار زاهد
و ثواب هفتاد هزار شهید بدم و ثواب هفتاد هزار نمازگزار بدم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشاننده
باشد بدم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدم و ثواب بعد از یکماه بیابانها بدم و ثواب
هفتاد هزار بقعه زمین بدم و ثواب هر سوئی رسالت پناه بدم و ثواب عبودیت روح الله و از هم چهل
الله بدم و ثواب سه چهل بیچ الله و مؤمنه کلمه الله و یعقوب بنی الله و ارم صفی الله و جبرئیل میکائیل
و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدم تا آخر هر که این دعا را بزرگوار چه را بخواند یا بخورد در بیمار
و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب اربعه
شیعه که بر تبه متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خودشان از اهل علم بودند و این
روایتی که بخط اهل علم و تصحیح شده علماء بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلاف بود در دعای
بان اشاره میکردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق و بلیغ با پیمان در خطابه اشاره میکنند در
نسخه این اشخاص و بلیغ با پیمان است در روایات این شاذان **اللهم ابلغ ايمانك** است با مثلا فلان
کلمه بخط این سکون چنین است و بخط شهید چنین و ممکن است اگر شایسته رسید که منحصرا بکتاب مفسح
شده که در جمله و صفرا شنید و این کتاب مرجع علوم و خواص و عربی بجم کردیده و این نیست جز با اعتنا
اهل علم محدث و اخبار و رجوع نکردن بکتب علماء و فقهاء اهل بیت اطهار و فی نمونه از اهل علم
این بدع و اضافات و در ضاعین و تحریف جاهلین و جلونگرفتن از نا اهلان و از تصرفات غیر
ناکار بجای رسید که دعاهای موقوفه هائلتقی شد و زیارتها و منجمه ها و صلواتها اختراع شد
و مجموعه های بسیار از دعاهای درست شده چاپ شد و بجهت مفسدات متولد گشته و که سرایت کرد

بهار در حضرت امام جعفر
بناحالی الطلی و با باسط الزین
و با فاله و الح و با باری
و بخی الموده و بخت
و الاختیاء و دار الثبات و
اصله و لا تفصل ما انا
و اهل الخیر و اهل التوفی
حضرت امام موسی کلینی
روایت از علی بن یقین
گفت خبر دادند با ابو الحسن
موسی بن جعفر علیه السلام
ابو جعفر از اقوام او بودند
با بجم قصد کرده است چون
ممكن در کار او این گفت با قوم
خود چه رای را میداد این
باب گفتند رای نایب است
که از او دور شود و
منحص

فدا خلدنا اهل کتب و خبا

بعضی از او را در عهد

بنا بر کتب سیده و شایع و رواج گشته مثلا کتاب مشی لامال ابن احقر را ناز و طبع کردند بعضی از
کتاب ان بسلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن بسیر ملعون نوشته از دعای
امام حسین علیه السلام هر دو دست او از کار افتاده بود الحمد لله در نا بیان مانند دو چرخ خشک میگردد
الحمد لله در زمستان خون از آنها میچکید الحمد لله و بر اینحال خسران مال بود الحمد لله در این دو مطر
عبادت چهار لفظ الحمد لله کتاب موافق بسلیقه خود جرح کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب
زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زینب کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل
از آنحضرت است شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید بن قحبه نوشته و کن
احیانا ط کرده قحطبه را نخطه بدل و نوشته و بعد ربه را اصلاح دیده عبد الله نوشته شود و زجر
قبس که بجای ممله است در هر کجا بوده بیچیم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و ناممکنش بود ام السله
کرده الله غیر ذلک و غرض از ذکر این مطلب در اینجا در چیزی بود یکی آنکه این تصرفات را که این شخص کرده
بسلیقه خود این را کمال دانسته و خلافتش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیز بکه او کمال دانسته
باعث نقصان شد پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهایی که ما از روی جمل و نادانی در دعاها و زیارات
داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعضی تصرفات مینماییم و از آن کمال فرض مینماییم بدانیم که همان
چیزها پیش اهلسبب نقصان و اعتباری ان دعاها زیارات خواهد بود پس شایسته است که ما
بهیچوجه در این باب مداخله نکنیم و هر چه دستور العمل دارند بهمان رفتار نموده و از آن تخلف مینماییم
و دیگر غرض از آن بود که معلوم شود هر گاه نخطه که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد بطور کند
دیگر با سایر نفع چه خواهند کرد و بنگارهای چنانی بگرچه اعما د است مگر گایه که از مستفاد مشهوره علم
معروفین باشد و نظر ثقیه از علما ان فن رسیده و امضا فرموده باشد و او باشد در حال ثقیه جلیل
فقیهه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام بنویسند عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب
ابو هاشم جعفری انکار این نظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام از مطالعه تصحیح فرمود پس
از آن فرمودند ادینی دین ابانه کلاه و هو الحق کلاه همه این دین و دین پدران من است و تماش
حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فصاحت و جلال و دیانت جناب بنویس
مطلع بوده است بهین گفتا نکرده در عمل کردن از روی کتابا و نا آنکه از این نظر مبارک ما را بخورد رسانیده
و نیز فرماید از بورق شجانه هراته که مرده معروف بصفت و صلاح و ورع بوده که در سائره خدمت امام

خود را نخطه کنی که این از شر او
توان شد پس حضرت بنویسند
و مثل جبت بشعر کتب بن مالک
زینب یا ام کلثوم یا ام کلثوم
قلع بن معالی العلاب
پس بلند کرد دست خود را بگو
ایمان و گفت ایچی که من
عدو و دشمن کی کلمه نگویم
و آن وقت که شایسته و آقا
بل قوا بل میگوید و آقا
عقیق عین خیر است و قلنا آقا
ضعیف عین الخیال القوا و
عجیب عین ملیات التجویع
صفت ذلک عقیق عینک
و قولک لا یجول فی ولا
قوة فالقیته فی الحقیق
انقصه لی خاوتیا آتاه
فی الذنبا متابعه ایما رجا
فی الاخری فالتی علی
ذلک قدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنِّي فَضِّلْتُكَ عَلَى مَا خَيْرَ مِنْ

وَمَا مَرَّضَاكَ عَلَيْهِ

شريف و بگويند که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علماء نیز ذکر کرده اند **أَسْوَدُ عَلِكَ اللَّهُ وَأَسْوَدُ عَلِكَ**
وَأَقْرَبُ عَلَيْكَ السَّلَامُ أَمَّا يَا لَللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِكِتَابِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اللَّهُمَّ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَهُ إِخْرًا لِعَهْدٍ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْهُ مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ
فِي الْجَنَّةِ وَعَرِّفْ بَنِي بَيْتِهِ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَتَوَقَّفْ عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِّيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ
أَبِي طَالِبٍ الْأَمْتَةِ مِنْ وَلَدِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنَّ قَدْ رَضَيْتُ
بِأَرْتِي بِذَلِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ بر دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر
 و مؤمنین و مسلمانان و اخبار کن از دعاها هر دعا که میخواهی مؤمنان گویند که روا شده در خبری از حضرت
 سید چهار علیها الصلوة خالصه است که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایشان را کرد بر خود برادر خود را
 و جان خود را فدای آنحضرت نمود تا آنکه در باره او در دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دود
 او دو بال باو عطا فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابیطالب پرواز میکند
 و از برای عباس علیها السلام در نزد خداوند منزله است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع
 شهداء از از روی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیها السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود
 و آنکه امر بنین مادر عباس علیها السلام در فراق او و برادران اعمانه او بیرون مدینه در بیچ میشد و در فراق
 ایشان چنان ندبه گریه میکرد که هر که از آنجا میگذشت گریان میگفت گریستن در سنان عجیبی نیست
 مرد این حکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوت چون برام البین عبور میکرد از اثر گریه او گریه میکرد و
 این شعار از امر البین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیها السلام و دیگر پسرانش نقل شده *

آنما حق الله مطلع علی
 بمنتك مني و تمنع التظلمات
 مني اللهم لا يملك جملته
 انانك ان تفتقرني و تتخلف
 اللهم انك التجأت اللهم انك
 التجأت و از برای بن حوز
 حجاب عجبی است که روایت
 کرده از ابوالفضل مروی
 که گفت مولای من علی بن ابی طالب
 الصلوة علیها و روزی نشسته
 بود در منزل خود را خلعت بر او
 رسول مأمون گفت که تو را
 امیر مطلبید پس نام مأمون
 و ما گفت نمطلبید مرا مأمون
 در نبوت مگر چه کار می
 در آنوقت مگر چه کار می
 و خدا که نمیتواند با من کاری
 کردن چقدر این کلمات که از
 خدیوم رسول خدا صلی الله
 علیه و آله بمن
 رسیده

يا مَنْ رَأَى الْعَبَّاسَ كَرَّ عَلَى خَيْرِ التَّمَدِّدِ * وَوَرَاهُ مِنْ أُنْبَاءِ خَيْرِ كُلِّ لَيْثٍ ذَلْبُ الدِّبْدِ *
 أَنْبَيْتُ أَنْ أَيْضًا صَيْبٌ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعٌ بِدِيَارِهِ * وَبَلَى عَلَى عِلِّيِّ مَالٍ رَأَيْتَهُ ضَرْبًا لِعَهْدِهِ *

وَمَا * - * لو كان سيفك في يدك لما دنت مني أحد * - * أيضا
 لا تدعوونني وبيكم أم البين * تدعوونني بلبوث العرب * كانت بون لي أدرى بهم

زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام

الشهید الرشید قبیل العبرای و اسیر الکرزبات صلوة نامة زاکية مبارکة
 بصعد اولها ولا تنفد اخرها افضل ما صلبت على احد من اولاد ائمتنا
 المرسلين يا الله العالمين انكاه قبر مطهر زابوس و درو است خود را بر قبر گنار و بعد از آن
 در چپ انگاه در قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر زابوس شیخ مفیده فرمود انگاه برو
 قبر علی بن الحسین و بابت نزد قبر انجناب بگو السلام عليك ايها الصديق الطيب
 الزكي الحبيب المقرب وابن رحمة رسول الله السلام عليك من شهيد محمدي
 ورحمة الله وبركاته ما اكرم مقامك و اشرف منقلبك اشهد لقد شكر الله
 تعبت و اجرت ثوابك و الحفك بالذرة العالیه حب الشرف كل الشرف
 وفي الرفق الشایه كما من عليك من قبل وجعلك من اهل بيت الدين
 اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا صلوات الله عليك ورحمة الله
 وبركاته ورضوانه فاشفع ايها السيد الطاهر الربك في حيا الاثقال عن
 ظهري وتخفيفها عني و ارحم ذلي و خضوعي لك و للسيد ابيك صلى الله
 عليكما بر بچنان خود را بر قبر و بگو زاد الله في شرفكم في الاخرة كما شرفكم في الدنيا
 و اتعدكم كما اتعد بكم و اشهد انكم اعلام الدين و نجوم العالمين و السلام
 عليكم ورحمة الله وبركاته بر ركن بسو شهداء بگو السلام عليكم يا انصار
 الله و انصار رسوله و انصار علي بن ابي طالب و انصار فاطمة و انصار
 الحسن و الحسين و انصار الاسلام اشهد انكم لقد نصحتتم لله وجاهدتم في
 سبيله فجزاكم الله عن الاسلام و اهله افضل الجزاء فزروا الله قورا عظيما
 يا ليتني كنت معكم فافوز قورا عظيما اشهد انكم احياء عند ربكم تزكوا
 اشهد انكم الشهداء و السعداء و انكم الفارزون في درجات العلى و الاعلى

يا سيدي الانساب بسببك
 بسبب الانسب له طلبنا
 من لاله الا الله محمد
 رسول الله صلى الله عليه
 و آله اجمعين يا زنديق
 اللهم من ادى الى قاري
 قات ما ادى قات من الجماله
 ملها قات ملها قات ملها
 صل على اهل البيت و آل محمد
 و اتهم بندي و اجبر زعامة
 و اجعل ما بين عندك و
 موالي و امرتني في بولاه
 من اقبان الامم انك
 الشيطان عظمتك التي
 لا يورثها و له تفنن تظنين
 و لا وارث يظن تظنين
 و لا وارث يظن تظنين

زيارت امام حسين عليه السلام

صادق عليه روایت کرده گفته که آنحضرت فرمودند و قنیه ازاده کرد زيارت کنی ای عبيد الله الحسين عليه
 زيارت بروشهاد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی یا کفن ترين جامه های خود را بپوش
 اين شادي نزد قبر آنحضرت پس رو خود را بجانب آنحضرت کن و قبله را همان دو ركعت خود قرار ده و بگو
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بِنَّ الصِّدِّيقِ الظَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَا عَبْدِ
 اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدِ اقْتَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَنَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ نِلاؤِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى آتَيْتَكَ الْبَقِيَّةَ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ خَالَفُوكَ
 وَحَارَبُوكَ وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ
 قَدْ خَابَ مِنْ فِتْرَتِي لَعْنَةُ اللَّهِ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ
 الْعَذَابَ لِأَلِيمِ آتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا
 لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَادِيًا بِالْأَعْدَاءِ مُتَسَبِّحًا بِالْحَمْدِ الَّتِي آتَيْتَ عَلَيْهَا عَارِفًا بِضَلَالَةِ
 مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِرِجْوانِ خُودِ رَأْبِ قَبْرِ رُوخُودِ زَابِرَانِ كَذَارِيسِ مَهْرِي
 بِجَانِبِ مَقْدَسِ رَمْبُوكِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَاءِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَرُوحِكَ الطَّيِّبِ جَسَدِكَ الظَّاهِرِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 پس بچنان خود را بقبر و بوسه ترا و بگذا ر صورت خود را بران و بگرد بجانب سر پس دو ركعت نماز زيارت
 گذار و نماز کن بعد از آن دو ركعت آنچه هست شورت را بران بر و بپوشد و زيارت کن علی بن الحسين عليه
 زيارت بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعْنَةُ اللَّهِ مَنْ
 ظَلَمَكَ لَعْنَةُ اللَّهِ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لِأَلِيمِ وَدَعَانِ بِالْفَجْرِ مَجْهُوهِ
 زيارت کن شهدا را در حالیکه ميل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظَانِ
 وَيُنِي اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْإِنجِيلَ
 وَهُوَ تَوَكَّلِ الصَّالِحِينَ فَإِنَّ
 قَوْلُوا أَفْقَلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 چهارم در عبادت رسول
 صلى الله عليه واله
 ابي اعوذ بك ان اقعير
 في عيالك او اضيل في هذا
 ان اذك في غيرك او اضام
 في سلطانك او اضهد
 والامر بك اللهم اني
 اعوذ بك ان اقول زورا
 او اغشى بجزوا او اكون بك
 مع زورا يا زده رعائيت
 از حضرت امام محمد باقر
 از ابو حمزه ثمالی روایت
 که گفت از

مَوَجَّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ أَدْخُلْ بِأَمْوَالِي أَدْخُلْ
 بِأَوْلِيَّتِ اللَّهِ أَدْخُلْ بِأَمْلَانِكَ اللَّهُ الْمُحَدِّثِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُضْمِينَ فِي هَذَا الشَّهَدِ
 بِرِ كَرْدَتِ خَاشِعٌ شَدَّ وَجْهَتِ كِرْبَانِ شَدَّ ذَاخِلْشَوْ وَمَقْدَمِ ذَارِبِ أَيْ بِاسْتِرَابِ بِلَايِ حَيْبٍ وَبِكُو
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي مِنْزِلًا مَبَارَكًا وَ
 أَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ بِرِ كَبُو اللَّهُ أَكْبَرُ كِبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً
 وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرِيدِ الْقَدِيمِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُفَضَّلِ الْمَتَّانِ الْمُنْطَوَّلِ الْحَنَّانِ
 الَّذِي مِنْ نَطْوَلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِأَخْسَانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ
 تَمْنُوعًا وَلَا عَن زِيَارَتِهِ مَدْنُوعًا بَلْ نَطْوَلٌ وَمَعَمَّ بِرِ ذَاخِلْشَوْ وَجُونِ بِمَانِ رَوْضَةٍ سَهْدِ
 بِأَيْتِ عَازِي قَبْرِ مَطَهْرٍ بِأَحَالِ خُضُوعٍ وَكُورِهِ وَتَضَرُّعٍ وَبِكُو السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ
 صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ آمِينَ اللَّهُ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 عَلِيِّ رُوحِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَبِيْبِ اللَّهِ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ جَعَّةِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ الْقَعِيُّ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُتَوَقِّرَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَفْتَتَ الصَّلَاةَ وَالنَّيِّبَةَ
 الزَّكَاةَ وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ وَهَيْبَتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهَدَ حَتَّى
 اسْتَبِيحَ حَرَمَكَ وَقَتْلِكَ مَطْلُومًا بِرِ بَابِيتِ دَرَنْدَرِ سِرِّ مَقْدَسِ بَادِلِ خَاشِعِ وَجْهٍ كِرْبَانِ وَبِكُو
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ
 سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنَّ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بَطْلَ الْمُسْلِمِينَ يَا مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ لِشَاحِبِ
 وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ يَجْعَلْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَابِهَا وَلَمْ يُبْلِسْكَ مِنْ مَذْهَبَاتِ

از محمد بن حارث نوفل عباد
 حضرت امام محمد تقی علیه السلام
 منقول است که وقتی که زنجیر کرد
 مأمون در حضور خود را بنظر امام
 محمد تقی علیه السلام نوشت خون
 واری و که از زاری هم زنده ماند
 است از شهر من و خطا الموال
 ما را در انوار زخیره عار
 همچنانکه اول ما را در دنیا
 به ما داده و من بجا بین در خرقه
 زادم و سال الامان را
 و ان سبلا لافان کبری زاد
 پیدم و باور سید از پیدش
 جناب موسی بن جعفر باور سید
 از پیدش جعفر باور سید
 از پیدش محمد و باور سید
 از پیدش علی بن الحسین باور
 سید از پیدش حسین و باور
 سید از پیدش حسن و باور
 علی بن ابیطالب صلوات
 الله علیهم

وَأَكْرَمَنَّهُ بِطَيْبِ لَوْلَادِهِ وَأَعْطَنَاهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلَنَاهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ
 مِنْ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعَذَّرْنَا فِي الدُّعَاءِ وَمَنَعَ النَّصِيحَةَ وَبَدَّلَ مُجْتَهَدُكَ فِيكَ حَتَّى اسْتَفْذَنَ
 عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَبَسَهُ الضَّلَالَةَ وَقَد تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَبِ الدُّنْيَا وَبَا
 حَظَّهُ مِنَ الْأَخْرَجِ بِالْأَرْدَنِ وَرَدِّي فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ
 عِبَادِكَ أَوْلِيَّ الْإِثْقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَهُ الْأَوْزَارَ الْمُسَوِّجِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ
 فِيكَ صَابِرًا مُخْتَبِئًا مُبِيدًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَأَمْ حَتَّى سَفِكَ فِي
 طَاعَتِكَ دَمَهُ وَاسْتَبِيحَ حَرِيْمَهُ اللَّهُمَّ الْعَنَاهُمْ لَعْنَاهُمْ سَبِيلًا وَعَنْهُمْ عَذَابًا بِالْمَا
 بَرُكَرْ بِجَانِبِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا وَالْجَنَابِ رُطْفِ بَابِ مَبَارَكِ حَضْرَتِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَ بَرُكَرْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْلُومَ الشَّهِيدِ يَا بَنِي نَتِّ وَأُمِّي عُمْتُ
 سَعِيدٍ أَوْ قَيْلِكَ مَظْلُومًا شَهِيدًا بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَبِكَرْ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا الذَّاكِرُونَ عَنْ تَوْجِيهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ قَوْمِي عَقْبِي لِذَارِ
 يَا بَنِي نَتِّ وَأُمِّي فَرْقُ فَوْزٍ وَأَعْظَمُ بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ عِبَّاسُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا وَبَابِ نَزْدِ صَرِيحِ شَرِيْفِ
 الْجَنَابِ بَكَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ الصَّالِحِ وَالصِّدِّيقِ الْمُوَاطِّئِ شَهِدُ أَنْتَ
 أَمَّنْتَ بِاللَّهِ وَتَصَرَّفْتَ بِنَ رَسُولِ اللَّهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ وَوَأَسَيْتَ بِنَفْسِكَ
 فَعَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ النَّجَاتِ وَالسَّلَامُ بَرُّوْكَرْ بِجَانِبِ خُودِ رَابِعِ بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ
 يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحَسَنِ الصِّدِّيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 نَاصِرَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ عَلَيْكَ مِنَ السَّلَامِ مَا بَقِيَتْ بَقِيَّةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَبَابِ نَزْدِ صَرِيحِ شَرِيْفِ

وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَبِ الدُّنْيَا وَبَا حَظَّهُ مِنَ الْأَخْرَجِ بِالْأَرْدَنِ وَرَدِّي فِي هَوَاهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَوْلِيَّ الْإِثْقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَهُ الْأَوْزَارَ الْمُسَوِّجِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُخْتَبِئًا مُبِيدًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَأَمْ حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَاسْتَبِيحَ حَرِيْمَهُ اللَّهُمَّ الْعَنَاهُمْ لَعْنَاهُمْ سَبِيلًا وَعَنْهُمْ عَذَابًا بِالْمَا بَرُكَرْ بِجَانِبِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا وَالْجَنَابِ رُطْفِ بَابِ مَبَارَكِ حَضْرَتِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَ بَرُكَرْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْلُومَ الشَّهِيدِ يَا بَنِي نَتِّ وَأُمِّي عُمْتُ سَعِيدٍ أَوْ قَيْلِكَ مَظْلُومًا شَهِيدًا بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَبِكَرْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا الذَّاكِرُونَ عَنْ تَوْجِيهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ قَوْمِي عَقْبِي لِذَارِ يَا بَنِي نَتِّ وَأُمِّي فَرْقُ فَوْزٍ وَأَعْظَمُ بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ عِبَّاسُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا وَبَابِ نَزْدِ صَرِيحِ شَرِيْفِ الْجَنَابِ بَكَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ الصَّالِحِ وَالصِّدِّيقِ الْمُوَاطِّئِ شَهِدُ أَنْتَ أَمَّنْتَ بِاللَّهِ وَتَصَرَّفْتَ بِنَ رَسُولِ اللَّهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ وَوَأَسَيْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ النَّجَاتِ وَالسَّلَامُ بَرُّوْكَرْ بِجَانِبِ خُودِ رَابِعِ بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ
 يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحَسَنِ الصِّدِّيقِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ عَلَيْكَ مِنَ السَّلَامِ مَا بَقِيَتْ بَقِيَّةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بَرُّوْكَرْ بِقُوْبُوْكَرْ شَهِدَهُ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَبَابِ نَزْدِ صَرِيحِ شَرِيْفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ارغیه الوسا الامل

بَعْنِي بِحَوْلِ دُعَاءِ اللَّهِ رَبِّي صَلَّيْتُ الْخَيْرَ بِكَ بِمَوْلَانِي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَبِمَنْ دَرَزْتُ لِحَضْرَتِهِ
 أَنَّهُ خَوَّاهِي مَكَانَكَ مَتَجِبْتُ الْبِحَاثَ مَكَانَ بَيْتُونَهُ بِعِنِّي خَوَّابِكَا قَرَارِنْدَهِي وَبِحَوْلِ خَوَّاهِي وَرَاعِ كَفِيَّ أَنْ
 حَضْرَتِ بَابِ بَيْتِ دَرَزْتُ سِرُّكَ كَنْ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُوَدِّعٌ لَا
 قَالَ وَلَا سِيمٍ فَإِنْ أَنْصَرِفَ فَلَا عَن مَلَالَةٍ وَإِنْ أُمِّمْ فَلَا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَّ اللَّهُ
 الصَّابِرِينَ يَا مَوْلَايَ لِأَجَلِهِ اللَّهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقِي الْعَوْدَ إِلَيْكَ
 وَالْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ فِي مَشْهَدِكَ أَيُّهَا رَبُّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بَدَنِ خُودِ زَابِرَانَ بِمَالِ بَدْرِ سِيكَا أَنْ بَاعَثَ أَمَانَ وَحُزْنُكَ دِيرُونَ بَرَوَارِزِ نَزْدِ الْخَضِرِ بَطُورِ بَكَّةَ وَرَوَّ
 بِجَانِبِ قَبْرِ بِنَادِ وَبَيْتِ بَرَاوَمَكَنْ وَبِكُو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ الْمَقَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ
 الْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ الْبِحَاثِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَلَأَ مَكَّةَ رَبِّي الْمُفِيمِينَ فِي هَذَا الْحَرَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَبَدًا مَا بَقِيَتُ فِي سَبْقِي
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِكُو أَنَا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا لِبَدْرِ الْجَوْنِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كَرَزِيَارَتِ كَرْدَه خَدَا زَادِ عَرْشِ شَشَمِي زِيَارَتِ أَمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ دَرُوزِ عَرَفَةَ اسْتَبَدَّ أَنْكَ الْبِحَاثِ زَابِلِ
 بَيْتِ عَضْمَتِ وَطَهَارَتِ عَلَيْهِمُ دَرِيَابِ زِيَارَتِ عَرَفَةَ رَسِيدَه أَنْ كَرْتِ الْخَبَارِ وَبِسْمِ اللَّهِ فَضِيلَتِ ثَوَابِ
 زِيَارَةِ زَابِلِ أَنْكَ احْصَا شُودِ وَمَا بِيحْتِ تَشُوقِ زَابِلِ بَدَنِ كَرَجِدِ حَلَّةِ الْكُفَا مَبْنَاهِمُ بَسْمِ اللَّهِ مَعْبَرِ زَابِلِ
 دَقْمَانَ مَقُولَتِ كَرَفْتِ عَرَضِ كَرْدِ مَبْدُومِ حَضْرَتِ سَادِقِ عَلَيْهِ كَرَاهِ مَسْتَحْجِجِ أَرْزَمَنْ فُوتِ مَبْشُورِ دَرُوزِ
 عَرَفَةَ زَابِلِ قَبْرِ أَمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ مَبِيدِ زَابِلِ فَرُوقِ بَكَّةَ مَبِيدِ مَبِيدِ مَبِيدِ مَبِيدِ مَبِيدِ مَبِيدِ
 عَلَيْهِ بَرُودِ بَاشَانَا سَا حَقِ الْخَضِرِ دَرُغَرِ وَزَعِيدِ نُوَشْتِ شُودِ بَرَاوَمَكَنْ أَوْ ثَوَابِ بَيْتِ سَجِّ وَبَيْتِ عَمْرٍ
 مَبْرُورَه مَقْبُولَه وَبَيْتِ جِهَادِ بَا بَيْغِبِرِ مَرْسِلِ بَا أَمَامِ عَادِلِ وَهَرَكِ زِيَارَتِ كَرْدِ الْخَضِرِ تَرَادِرِ وَزَعِيدِ بَنُو
 حَقْمَالِه بَرَاوَمَكَنْ وَثَوَابِ صَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ وَصَدِيقِ
 حَضْرَتِ تَرَادِرِ وَزَعِفَةَ بَا مَعْرِفَتِ حَقِ الْخَضِرِ نُوَشْتِ شُودِ بَرَاوَمَكَنْ أَوْ ثَوَابِ مَبْرُورَه مَقْبُولَه
 مَقْبُولَه وَهَزَارِ جِهَادِ بَا بَيْغِبِرِ مَرْسِلِ بَا أَمَامِ عَادِلِ كَرَفْتِ كَمَا خَاصِلِ مَبِيدِ بَرَاوَمَكَنْ أَوْ ثَوَابِ مَقْرَفَتِ

وَأَعْلَامُ غَيْرِهَا الْأَخْبَارُ وَتَنْدَرُ
 خِيَاقُ تَسْبِيحِهَا وَأَنْشُوحُ صَرِيحُ
 تَسْبِيحِهَا وَبَيْنَ اللَّهِ تَسْبِيحُهَا
 وَأَطْلُقُ تَحْتَسِبُهَا وَتَكُنْ أَتَمَّهَا
 حَتَّى تَكُونَ خَيْرَ مُسْتَبَلَّةِ
 بِالْغَنِيمِ مُرْتَابَةً لِلْفَرَسِ عَاطِلَةً
 لِلتَّمَعِ بَاقِيَةَ الضَّمْعِ أَتَمَّهَا
 بِكَ بِالزَّيْرِ تَبِيدُ فِي بَابِ جُورِ
 مَالِكِ مَالِكِ اسْتَفَالِه
 اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 وَغَيْكَ أَنْطَقِي بِسْمِ اللَّهِ تَبِيدُ
 وَالْأَمَلُ لِأَنَاوِكَ وَرَفِيكَ
 تَجَنَّبِي عَلَى مَلِكِ مَانِكَ وَ
 عَفْوِكَ وَبَارِئِ زُؤُوبِ قَدِ
 وَأَجْمَعُهَا أَوْجُهُ الْأَنْفِطَارِ
 حَطَابًا قَدْ لَأَطْفَلُهَا آعِينُ
 الْأَصْطِلَامِ وَأَشْوَ حَسْبُ بِلَا
 عَلَى عَدْلِكَ الْبِيمِ الْعَدَابِ
 وَتَحَقَّقْتُ بِأَخْبَارِهَا

زيارة امام حسين عليه السلام

پس آنحضرت نظر کرد بسومن مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود که ای شایسته هرگاه مؤمنی برود بزبانت قبر
 امام حسین علیه در روز عرفه و غسل کند در ظرفی که بر منوچه شود بوقبر آنحضرت بنویسد حصصا له از
 برای او هرگاه که برسد در حجی که با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمر
 و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که حصصا له در روز عرفه اول نظر رحمت بسوزان آن قبر است
 علیه میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقع عرفات کند و در حدیث معتبره از فاعه منقولست که حضرت
 صادق علیه بن فرمود که امسال حج کردی گفتند باینشوم زریه نداشتم که حج روم و لکن عرفه را نزد
 قبل امام حسین علیه کن زانیدم فرمود که ای فاعه هیچ کوناهمی نکردی زانچه اهل منی بدان بودند اگر
 نه این بود که گراحت دارم که مردم زکات حج کنند هر این حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر آنحضرت
 نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود بسوق قبر امام حسین علیه
 و عارف بحق آنحضرت باشد و بانگیز زود همراه او پیشوند هزار ملک از جانب است و هزار ملک از جانب
 چپ نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر باوصی پیغمبر کرده باشد و اما کفایت زیارت
 آنحضرت بر چنانست که علماء اجله در رساله مذکوره ملاحظه فرموده اند چون خواستی آنحضرت را در این روز
 زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که آن فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آنچه که ترا ممکن باشد و با کبریا
 جامه ها خود را بپوش و قصد زیارت آنحضرت کن در حالیکه با زامه و وقار و ناله باشی پس چون بد خواهی
 بر سر بگو الله اکبر و بگو الله اکبر کبیرا و الحمد لله کبیرا و سبحان الله بکرم و اصیلا
 و الحمد لله الذی هدانا لهذا وما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله لقد جئت
 رسل ربنا بالحق السلام علی رسول الله صلی الله علیه و آله السلام علی امیر المؤمنین
 السلام علی فاطمة الزهراء سیده نساء العالمین السلام علی الحسن و الحسین
 السلام علی علی بن الحسین السلام علی محمد بن علی السلام علی جعفر بن محمد السلام
 علی موسی بن جعفر السلام علی علی بن موسی السلام علی محمد بن علی السلام علی
 علی بن محمد السلام علی الحسن بن علی السلام علی الخلف الصالح المنظر السلام
 علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا بن رسول الله عبدک و ابن عبدک و

میر العیاب و نیت تعویذ
 لا حاجی و رده ما ابائی عنی
 قضاء حاجی یا علی الطیب
 و قطعها الاشیاب و غیبی
 من اجل ما قد انقض ظهری
 من نیالها و قطعی من الا
 سئل الی جملها و زیارت
 زیارت الحلیک عن الخاطی
 و عقوبک عن الذنوبین و
 رخصتک للعاصین فاقبلت
 یعنی مؤکلا علیک عارفا
 یعنی بین بدیک شاکیا
 بی الذک ساقلا ما لا
 استوجبه من تعویذ الخیر
 ولا استحقاقه من تعویذ الخیر
 مستفیلا لک ربانی و انا
 مؤلا بحببک اللهم فاقبل
 عذای بالحق و تقول اللهم
 انجی

ابن اميک الموالى لوليک المعادى لعدوک استجار بمشهدک ونفرب الى الله
 بقصدک الحمد لله الذی هدانا لهذا لولا لاینک وخصیفة بنی باریک وسهل لى قصدک
 بن اخل بدنه شوبابن عازى مر بکو السلام عليك باوارث ادم صغوه الله السلام
 عليك باوارث نوح نبي الله السلام عليك باوارث ابراهيم خليل الله السلام
 عليك باوارث موسى كليم الله السلام عليك باوارث عيسى روح الله السلام
 عليك باوارث محمد جيب الله السلام عليك باوارث امير المؤمنين السلام عليك
 باوارث فاطمة الزهراء السلام عليك با بن محمد المصطفى السلام عليك با بن
 علي المرتضى السلام عليك با بن فاطمة الزهراء السلام عليك با بن خديجة
 الكبرى السلام عليك با ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انك قد
 آفقت الصلوة واثبت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر واطمعت
 الله حتى آبتك البعير فلعم الله امة قلنك ولعن الله امة ظلمتک ولعن
 الله امة سمعت بن لك فرضيتك به با مولاي با ابا عبد الله اشهد الله و
 ملائكته وانبيائه ورسوله اني بكم مؤمن وبابا بكم موقن بشرايع ديني و
 خواصهم علي ومقلبي الى ربي فصولات الله عليكم وعلى ارواحكم وعلى اجسادكم
 وعلى شاهديكم وعلى غائبكم وظاهركم وباطنكم السلام عليك با بن خاتم
 النبیین وابن سيد الوصیین وابن امام المتعین وابن قائد الغر المحجلين الى
 جنات النعيم وكيف لا تكون كذلك وانت باب الهدى وامر النقي والعروة
 الوثقى والنجاة على ميل الدنيا وخامس اصحاب الكساء عندك بد الرحمة
 ورضيت من ندي الايمان ورضيت في هجر الاسلام فالنفس غمير واضبه بفرانك
 ولا تاتك في جنونك صلوات الله عليك وعلى اهلك واثباتك السلام

وان لفي فضل ذلك عن
 الطيبين لا عوج وخلصي
 من بين الكلاب يا فالك و
 اطلق اشري برحمتك و
 كل علي برضوانك وخذ
 علي يا خنايك واقلبي
 عنك ورتب كرتي وارحم
 عبيتي ولا تنجب دعوتك
 واشدد بالافاندي و
 قولي اظهره واصليها
 امره واطل بها عمري و
 از غيبى بوز خشم و وقت
 تشجارتك جواد كرم
 عفو ورحيم و
 ﴿ مناجان تصف ﴾
 ﴿ الصغراتي اريد تصفرا
 في حياضه واصبح فيه
 سبل التواضع

عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الْعَبْرَةِ الشَّائِكَةِ وَفَرِيحَ الْمُصِيبَةِ الزَّائِبَةِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمُخَارِمَ فَقُلْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَفْهُورًا وَأَصْبَحَ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهِ بِيكَ مَوْتُورًا وَأَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفِقْدِكَ مَهْجُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ وَعَلَى الْأُمَّةِ مِنْ بَيْنِكَ وَعَلَى الْمُشْتَهَدِينَ
 مَعَكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُورِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقُبُورِ
 عَلَى دُعَاءِ شِبَعِيِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بِيَّتَ أَنْتَ وَأُمِّي
 يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بِيَّتَ أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ
 الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ
 وَالْجَمَّتْ وَهَبَّتْ لِفِنَائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَأَبْنَتُكَ
 مُشْهِدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالَّذِي لَدَيْكَ عِنْدَهُ وَيَا مَحْمَلِ الدَّهْرِ لَكَ لَدَيْهِ أَنْ
 يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِنَمَتِهِ وَجُودِهِ
 وَكَرَمِهِ بِسَبْعِينَ مِائَةَ مِائَةِ رُكْعَةٍ نَمَازِكُنْ دَرِبًا لِي سِرِّهِ دَرِبًا مِنْ دُورِكَ مَهْرُورَةً مَهْرُورَةً
 بِجُودِكَ وَأَجْرًا غَشْدًا بِكُورِ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرُكِعْتُ وَبَجَدْتُ لَكَ وَحَدَّكَ لَا
 شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالتَّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ
 النَّحْبَةِ وَالسَّلَامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ الْحَيَّةَ وَالسَّلَامَ اللَّهُمَّ وَمَا نَابَ
 الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَإِمَامِي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
 السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي وَأَجِزْهُ عَلَيَّ ذَلِكَ
 أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسَبْعِينَ مِائَةَ مِائَةِ رُكْعَةٍ
 بِأَيِّ مَبَارَكٍ حَضَرَ حُسَيْنٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَزِيَارَتُكَ كُنْ عَلَى بَنِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُ بِمَنْجَابِ دُرِّ زِيَارَتِكَ

وَأَسْأَلُكَ بِكَرَمِ الْأَسْمَاءِ
 وَالْكَرَامَةِ وَالْأَكْرَامِ
 وَاللَّهُمَّ وَالْحَبْلُ وَالْحَبْلُ
 وَتَهْلِيلُ الْعُرْوَةِ الْأَوْطَارِ
 وَطَوْلِي بِمَا لَدَيْكَ مِنْ
 مَعِي بَعْدَ نَائِي النَّاهِلِ
 وَاللَّيْلِ مِنْ خَلِي الرَّاحِلِ
 حَتَّى تَقْرُبَ نَيْطًا وَالْبَعِيدِ
 تَهْلِيلُ وَعُودِ الشَّدِيدِ وَالْقَلْبِ
 اللَّهُمَّ فَسْتَفْرِجِي بِيخِمْ
 الْوَأَقِيذِ وَالْمَغَافِقِ
 وَرَدِّ لِي لِمَجَارِزِ الْأَسْمَاءِ
 وَبِأَعْيُنِي وَفُجُورِ الْعَامِ

ایعبد الله علیه انت پر بگو السلام عليك یا بن رسول الله السلام عليك یا بن
 نبی الله السلام عليك یا بن امیر المؤمنین السلام عليك یا بن الحسین الشہید
 السلام عليك ایہا الشہید بن الشہید السلام عليك ایہا المظلوم بن المظلوم
 لعن الله امة فتلک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت
 یدک فرضیت به السلام عليك یا مولای السلام عليك یا ولی الله
 وابن ولیہ لقد عظمت المصیبة وجلب الرزية بك علينا وعلى جميع
 المؤمنین فلعن الله امة فتلک وابرء الى الله والیک منهم فی الدنيا والاخرة
 پر توجہ کن بجانب شہداء و زیارت کن ایشان را و بگو السلام عليك کم یا اولیاء الله
 واجیائہ السلام عليكم یا اصفیاء الله و اودائہ السلام عليكم یا انصار
 دین الله و انصار نبیہ و انصار امیر المؤمنین و انصار فاطمة سیدہ نساء
 العالمین السلام عليكم یا انصار ایچھد الحسن الولی الشایع السلام عليكم یا
 انصار ایعبد الله الحسین الشہید المظلوم صلوات الله علیہم اجمعین یا ایہم و
 اقی طینم و طاب الارض الی فیہا دفنتم و فرستم و الله قورا عظیما بالبتنی کنت
 معکم فافوز معکم فی الجنان مع الشہداء و الصالحین و حسن اولتک رفیقا
 و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته پر برکد بجانب سر امام حسین علیه و بیاردا
 کن از برای خود و از برای اہل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاووس شہید فرمودند
 برو شہد جناب عباس رضی الله عنہمیکہ رسید بانجا بایست نزد قبر جناب بگو السلام عليك
 یا ابا الفضل العباس بن امیر المؤمنین السلام عليك یا بن سید الوصیین السلام
 عليك یا بن اقول القوم اسلاما و اقدیمہم ایمانا و اقوہم یدین الله و اخوہم علی
 الاسلام اشہد لقد نعمت بالله و لرسولہ و لاجتک فنعنم الاخ الموالمین فلعن

تخیر اولادہ و اجملہ اللہ
 سب عظیم الشام امیر القم
 واجعل للکمل علی سب
 من الافات و الثہار مانعا
 من الهلکات و اقطع عینی
 قطع لصومید بقدرتک
 و اخرجنی من و حوشہ یومیک
 حتی تكون التلاذذ فیہ
 مضایحی و العافیہ فیہ
 مغایرہ و الثمن ساقی و
 البسہ مغایری و العشر مغایری
 و الفوز موافقی و الامن
 مضایحی ذوالطول و
 المن و القوة و التحول و ات
 علی کل شیء قدیر و بیارک
 (بصیرت خیر) *
 (مناجات طلب رزق) *
 اللهم ارسل علی سجال
 رزقک یذا

زیارت امام حسین علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کند بکنند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه و بگرد بر او و امر کند
 کسانه را که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان نفعی نپسند بگرد بگرد بر آنحضرت و بر پا دارد در خانه
 خود مصیبتی باظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند بگرد بگرد بر آنحضرت ایشان بحسین علیه
 و من ضامنم برای ایشان بخدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن
 میشود این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشود این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیل من
 برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه بگرد بگرد بر آنحضرت بگویند فرمود که میگویند اعظم
 اللَّهُ أَجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَإِنَّا كَرُمٌ مِنَ الظَّالِمِينَ
 اشاره مع ولایت الامام المهدی من آل محمد عليهم السلام یعنی بزرگ فرماید خداوند
 اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه و قرار دهد ما و شمارا از خواهند کان خون او باوله او امام
 مهدی از آل محمد عليهم السلام و اگر تواند که بپوشد ز رویه از روزی در راه جان کن زیرا که آن روز
 شخصی است که بر آورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و اگر بر آورده شود مبارک خواهد بود از برای او
 و نخواهد دید در آن خبری و رشک و ذخیره نکند البته همگام از شمارش را از روزی در راه جان کن
 هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت خواهد دید در آن چیزی که ذخیره نموده و مبارک خواهد بود
 از برای او در راهش که ذخیره برای آنها داده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقیقتاً برای ایشان
 ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که هر را با رسول خدا صلی الله علیه و اله کرده باشد و از بر او است
 مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسوله و وصی صدیق و شهید که مرده باشد یا کشته شده باشد
 از زمانیکه خلق فرموده حقیقتاً دنیا را از زمانیکه پیامی شود قیامت صالح بن عقبه و سفیر بن
 عمیره گفته اند که گفت علفه بن محمد حضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفر ما را دعائی که بخوانی
 از او را بن روز هرگاه زیارت کنی اینجانب را از نزدیک و دعائی که بخوانم از هرگاه زیارت نکند او را از نزدیک
 و بخوام اشاره کنم بسلام بشو او از شهرهای دور و از خانه ام فرمویمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن
 دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس بگردد وقت اشاره با آنحضرت بعد از گفتن
 تکبیر این قول را (یعنی زیارت الهی را) پس بدرسبکه تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده بآن
 چیزی که دعا میکند بآن زیارت آنحضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار درخت

عَفَى مِنَ الصُّبْحِ الْعَاقِبِ وَ
 اَرْغَبِي مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ
 بِالْحَسْبِ يَهَامِدُ وَالْحُسْبَى
 وَغَايَةَ الْعَيْشِ بِالْكَرَمِ
 وَكَتَبِي لِلَّهِ تَسْبِيحًا
 وَجَلَدِي لِدَعْوَةِ قَائِلِ نَارِ
 مَنْظُورٍ لِأَنْفَالِكَ بِجَدِّ
 الْمَصْبُوقِ وَالْمَطْوُوكِ يَقْطَعُ
 التَّعْوِيْقَ وَالْقَضْلِكَ يَا
 التَّطْبِيْقَ وَالْوُصُولِ حَبْلِي
 بِكَيْتِ مَلِكِ بِالْتَّسْبِيْحِ وَالْمَطْبُوقِ
 اللَّهُمَّ عَلَيَّ تَمَامَ رِزْقِكَ
 بِجِهَالِ الدِّيْمِ وَأَغْنِي عَنِ
 خَلْقِكَ بِعَوْدِ النِّعَمِ وَ
 اَرْبِمْ مَنَائِلِ الْأَنْفَالِ عَنِّي
 وَاجْعَلْ كَفْأَتِي عَنِّي
 عَلَى مَطَابَا الْأَعْمَالِ وَافْعَلْ
 عَفَى الصُّبْحِ بِسَبِّ الْأَنْفَالِ
 سُبْحَانَكَ وَأَعْفُفْ عَنِّي
 مَلِكِ

﴿ زيارت امام حسين في كربلاء ﴾

و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام مشارکت کنی ایشان را در درجه انشان
 و شناخته شوی مگر درجه شهیدان که شهید شده اند آنحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر
 پیغمبر و رسوله و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام
 خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئی **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَاتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ يَا بَنَ ثَارِهِ وَالْوَرَاةَ الْمُؤْتَوِرَةَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا
 مَا بَقِيََتْ وَيَقَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ لِرِزْوَتِهِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ
 الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ ذَلَمَاتِ
 عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَاعْنِ اللَّهُ أُمَّةً آتَتْكَ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
 وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَكُمُكُمْ وَلَعْنُ اللَّهُ الْمُهَيِّدِينَ لَهُمْ بِالْمَكِيدِينَ مِنْ قِبَالِكُمْ وَرَبُّكُمْ إِلَى
 اللَّهِ وَالْبَكْرَةَ مِنْهُمْ وَأَشْيَاعَهُمْ وَأَنْبَاءَهُمْ وَأَوْلِيَاءَهُمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَمْتُ لِمَنْ
 سَأَلَكُمْ وَحَرَبْتُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعْنُ اللَّهُ الَّ زِيَادِ وَالْمَرْوَانَ وَ
 لَعْنُ اللَّهِ نَبِيَّ مَبْتَهَ قَاطِبَةَ وَلَعْنُ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعْنُ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعْنُ
 اللَّهُ شِمْرًا وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَالْجَمَّتْ وَتَفَقَّتْ لِقِيَالِكَ يَا بَنَ أَنْتَ وَأُمِّي
 لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ الذَّكَرَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
 ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
 إِلَيْكَ وَاللَّهُ وَاللَّهُ إِلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاللَّهُ فَاطِمَةَ وَاللَّهُ إِلَى الْحَسَنِ وَاللَّهُ إِلَى الْوَالِدِ**

سَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
 سَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَاتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 سَلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ
 سَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ ثَارِهِ وَالْوَرَاةَ الْمُؤْتَوِرَةَ
 سَلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا
 سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَيَقَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَ لِرِزْوَتِهِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ
 الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأِسْلَامِ
 وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ ذَلَمَاتِ عَلَى جَمِيعِ
 أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَاعْنِ اللَّهُ أُمَّةً آتَتْكَ آسَاسَ
 الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ
 وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَبَكُمْ اللَّهُ
 فِيهَا وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً فَتَلَكُمُكُمْ
 وَلَعْنُ اللَّهُ الْمُهَيِّدِينَ لَهُمْ بِالْمَكِيدِينَ
 مِنْ قِبَالِكُمْ وَرَبُّكُمْ إِلَى اللَّهِ وَالْبَكْرَةَ
 مِنْهُمْ وَأَشْيَاعَهُمْ وَأَنْبَاءَهُمْ وَأَوْلِيَاءَهُمْ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَمْتُ لِمَنْ سَأَلَكُمْ
 وَحَرَبْتُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 وَلَعْنُ اللَّهُ الَّ زِيَادِ وَالْمَرْوَانَ
 وَ لَعْنُ اللَّهِ نَبِيَّ مَبْتَهَ قَاطِبَةَ
 وَلَعْنُ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ
 وَلَعْنُ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
 وَلَعْنُ اللَّهُ شِمْرًا
 وَلَعْنُ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ
 وَالْجَمَّتْ وَتَفَقَّتْ لِقِيَالِكَ
 يَا بَنَ أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ
 عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ
 اللَّهَ الذَّكَرَ مَقَامَكَ
 وَأَكْرَمِي أَنْ يَرْزُقَنِي
 طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ
 مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ
 اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
 وَاللَّهُ وَاللَّهُ إِلَى رَسُولِهِ
 وَاللَّهُ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَاللَّهُ فَاطِمَةَ وَاللَّهُ إِلَى
 الْحَسَنِ وَاللَّهُ إِلَى الْوَالِدِ

که فرموده این مردم آید که بر روی هر دو این طرفه نقل فرموده که در روز زیارت حضرت امیر و صد مرتبه بگوید و فرموده که این را این طرفی را هر چه می بیند
 بداند که این است که در این عالمی را از او می خواند (اصحی ترجمه انوار)

زِيَارَةُ اَمَامِنَا عَلِيِّ بْنِ اَبِي تَالِبٍ

(رَبِّهِ السَّلَامُ)

وَبِالْبِرَائَةِ بِمَنْ آتَسَّ آسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظِلِّهِ وَجُورَهُ
 عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْبَاعِكُمْ بَرِيْتُ إِلَى اللَّهِ وَالنِّكْمُ مِنْهُمْ وَأَنْفَرْتُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ الْبُكْرُ
 بِمُؤَالَاةِكُمْ وَمُؤَالَاةِ وَلِيكُمْ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ وَالْحَرْبَ
 وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَبْنَائِهِمْ إِلَى سَلْمٍ لِيَنَّ سَالِمَكُمْ وَحَرْبٍ لِيَنَّ حَارِبَكُمْ
 وَوَيْتٍ لِيَنَّ وَالْأَكْرُ وَعَدُوٌّ لِيَنَّ عَاذَكَ فَاسْأَلِ اللَّهَ الَّذِي كَرِهْتُمْ بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ
 مَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَرِزْقِي الْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكَ قَدَمٌ صِدْقٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُسَلِّفَنِي الْفَأَمَّ
 الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يُرْزِقَنِي طَلَبَ تَارِيكِ مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ
 مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي مُصَابَةَ بَكْرٍ أَفْضَلَ
 مَا يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي
 جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ مِثَالِهِ مِنْكَ صَلَوَاتُ
 وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ خِيَابِي خِيَابَ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَمَمَانَةَ مَمَانَةِ مُحَمَّدٍ
 وَالْمُحَمَّدِ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَ بِهِ بِنُورِ مَبِيئَتِهِ وَأَبْنِ الْإِكْلَةِ الْإِكْبَارِ اللَّعِينِ
 ابْنِ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ
 وَفَفَ فِيهِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَمُعَوِيَةَ وَ
 بَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتُ بِهِ إِلَهِ زِيَارَةِ
 وَالْمُرَّانِ بِقَتْلِهِمُ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ قَضَاعِيفِ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ
 مِنْكَ وَالْعَذَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي مَوْفِقِي هَذَا وَأَتَامِرُ
 جَهْوَتِي بِالْبِرَائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَيَا مَوْلَايَ الْإِيْتِ لِنَبِيِّكَ وَالْإِيْتِ لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِنِهَاةِ صَدْرَتِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمِ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ

مَنْ فَا تَلَك وَنَصَبَ لَكَ
 الْحَرْبَ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ آتَسَّ
 آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجُورِ عَلَيْكُمْ
 وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَالْإِسْرَاءِ
 تَعْلُوكَ وَتَجَنُّبِي مِنَ
 الْبَلَاءِ وَتَجَنُّبِي مِنَ
 مَفَاجِئِ النَّظْمِ وَأَجْمَلِي مِنَ
 النَّعِيمِ وَمِنْ زَلَلِ الْقَدْرِ
 اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ فِي حَيَاةِ
 عَيْتِكَ وَحِفَاظِ عِرْسِكَ مِنْ
 مَبَاطِلِ الدَّوَابِّ وَمُعَابَلَةِ
 الْبَوَارِدِ اللَّهُمَّ رَبِّ
 أَرْضِ الْبَلَاءِ فَانْقِضْهَا
 عَمَّةَ الْحَسَنِ فَارْضُهَا
 تَمَسَّ التَّوَابِ فَانْقِضْهَا
 وَجِبَالَ التَّوَابِ فَانْقِضْهَا
 وَكُرْبَتِ الدَّاهِيَةِ فَانْقِضْهَا
 تَوَاتُفِ الْأُمُورِ فَانْقِضْهَا
 وَأَوْرِدْنِي حَيَاةَ الْكَلَامِ
 وَاجْعَلْنِي عَلَى مَطَابِ الْكَلَامِ
 وَأَجْمَلِي قَالَةَ الْعَمَّةِ
 وَأَجْمَلِي تَبْرَةَ الْعَوْنِ
 وَجِدِي

﴿رُغَابِ بَعْدَ زَمَانٍ رَاغِبًا﴾

﴿رُغَابِ بَعْدَ زَمَانٍ رَاغِبًا﴾

الْمُسْتَعِينِينَ بِاصْرَاحِ الْمُنْصَرِّحِينَ وَبِأَمْنٍ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْكَ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ وَبِأَمْنٍ
 يَجُولُ بَيْنَ الْمَرْمِ وَقَلْبِهِ وَبِأَمْنٍ هُوَ بِالنَّظَرِ الْأَعْلَى وَبِالْأَفْوَى الْمُبِينِ وَبِأَمْنٍ هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ السُّنْوِيِّ بِأَمْنٍ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَبِأَمْنٍ
 لَا يَجْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ بِأَمْنٍ لَا تُشْبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَبِأَمْنٍ لَا تُعْلِظُهُ الْحُلُجَاءُ
 وَبِأَمْنٍ لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا الْحَاحُ الْمَلْحِينُ بِأَمْنٍ يَمُذِرُكَ كُلَّ قَوِيٍّ وَبِاجْمَاعِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَمْنٍ
 النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ بِأَمْنٍ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ بِأَقْصَى الْحَاجَاتِ بِأَمْنٍ فَسَّ الْكُرْبَانَ
 بِأَمْنٍ عَطَى التُّوَلَاتِ بِأَمْنٍ الرِّغَابِ بِأَمْنٍ كَأَنَّ الْمُهَيَّبَاتِ بِأَمْنٍ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي
 مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهَمِّ أَوْجَعُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِ
 هَذَا وَهَيْمِ أَوْسَلُ وَهَمِّ أَسْتَفْعِلُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَقِيمُ وَأَعِزُّمُ عَلَيْكَ
 وَبِإِلْقَانِ لَدَيْهِمْ لَدَيْهِمْ عِنْدَكَ وَبِإِلْقَانِ لَدَيْهِمْ عِنْدَكَ وَبِإِلْقَانِ لَدَيْهِمْ عَلَى
 الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَ
 بِهِ ابْتَنَاهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
 جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكَلِّفَ عَنِّي عَنِّي وَكَرْبِي
 وَتَكْفِي بِنِي الْمُهْتَمِّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِي عَنِّي دِينِي وَتُجِيرَ لِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيرَ لِي مِنَ الْفَقَاةِ
 وَتُعِينَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوفِينَ وَتَكْفِي بِنِي هَمِّ مِنْ آخَافِ هَمِّ وَعُسْرٍ مِنْ آخَافِ
 عُسْرِهِ وَخُرُونَةٍ مِنْ آخَافِ خُرُونَتِهِ وَشَرٍّ مِنْ آخَافِ شَرِّهِ وَمَكْرٍ مِنْ آخَافِ مَكْرِهِ
 وَبَغْيٍ مِنْ آخَافِ بَغْيِهِ وَجُورٍ مِنْ آخَافِ جُورِهِ وَسُلْطَانٍ مِنْ آخَافِ سُلْطَانَتِهِ وَ
 كَيْدٍ مِنْ آخَافِ كَيْدِهِ وَمَقْدَرَةٍ مِنْ آخَافِ مَقْدَرَتِهِ عَلَيَّ وَتُرْزِقَنِي كَيْدَ الْكَيْدِ
 وَمَكْرَ الْمَكْرِ اللَّهُمَّ مِنْ أَرَادَ لِي فَارِدُهُ وَمَنْ كَارَ لِي فَكِدُهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ

وَبِأَمْنٍ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْكَ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ
 وَبِأَمْنٍ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ السُّنْوِيِّ
 وَبِأَمْنٍ لَا تُعْلِظُهُ الْحُلُجَاءُ
 وَبِأَمْنٍ لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا الْحَاحُ الْمَلْحِينُ
 وَبِأَمْنٍ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ
 وَبِأَمْنٍ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ
 وَبِأَمْنٍ فَسَّ الْكُرْبَانَ
 وَبِأَمْنٍ عَطَى التُّوَلَاتِ
 وَبِأَمْنٍ الرِّغَابِ
 وَبِأَمْنٍ كَأَنَّ الْمُهَيَّبَاتِ
 وَبِأَمْنٍ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَبِأَمْنٍ مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
 وَبِحَقِّ أَسْأَلُكَ وَأَقِيمُ وَأَعِزُّمُ عَلَيْكَ
 وَبِإِلْقَانِ لَدَيْهِمْ عِنْدَكَ
 وَبِإِلْقَانِ لَدَيْهِمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 وَبِهِ ابْتَنَاهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ
 مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ
 فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
 جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُكَلِّفَ عَنِّي عَنِّي وَكَرْبِي
 وَتَقْضِي عَنِّي دِينِي وَتُجِيرَ
 لِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيرَ لِي مِنَ
 الْفَقَاةِ وَتُعِينَنِي عَنِ
 الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوفِينَ
 وَتَكْفِي بِنِي هَمِّ مِنْ آخَافِ
 هَمِّ وَعُسْرٍ مِنْ آخَافِ عُسْرِهِ
 وَخُرُونَةٍ مِنْ آخَافِ
 خُرُونَتِهِ وَشَرٍّ مِنْ آخَافِ
 شَرِّهِ وَمَكْرٍ مِنْ آخَافِ
 مَكْرِهِ وَبَغْيٍ مِنْ آخَافِ
 بَغْيِهِ وَجُورٍ مِنْ آخَافِ
 جُورِهِ وَسُلْطَانٍ مِنْ آخَافِ
 سُلْطَانَتِهِ وَكَيْدٍ مِنْ آخَافِ
 كَيْدِهِ وَمَقْدَرَةٍ مِنْ آخَافِ
 مَقْدَرَتِهِ عَلَيَّ وَتُرْزِقَنِي
 كَيْدَ الْكَيْدِ وَمَكْرَ الْمَكْرِ
 اللَّهُمَّ مِنْ أَرَادَ لِي فَارِدُهُ
 وَمَنْ كَارَ لِي فَكِدُهُ وَاصْرِفْ
 عَنِّي كَيْدَهُ وَ

مَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّتَهُ وَأَمْنَعَهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنِّي شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ
 عَنِّي بِفَقْرٍ لَا يَجْبُرُهُ وَيَسْلُبُ لَانْتَرَهُ وَيَفِاقَهُ لِأَنَّهَا وَبِقِيمٍ لَا تُغَايِبُهُ ذُلٌّ
 لَا يُعِزُّهُ وَمَسْكَنَةٌ لَا يَجْبُرُهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذَّلِّ نَصَبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ
 عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ
 لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنِّي ذَكَرْتِي كَمَا أَنْسَبُهُ ذِكْرَكَ وَخَذْتُ عَنِّي بِمَعِيهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَبِيَدَيْهِ
 وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبَيْهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَالْأَشْفَاءَ
 حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي أَكْفِي نِيَّ مَا لَا يَكْفِي
 سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لِكُلِّ سِوَاكَ وَمُفْرَجٌ لِمُفْرَجِ سِوَاكَ وَمُعِيبٌ لِمُعِيبِ
 سِوَاكَ وَجَارٌ لِجَارِ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ وَمُعِيبٌ سِوَاكَ وَمُفْرَعٌ
 إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبٌ إِلَى سِوَاكَ وَمَلْجَأٌ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَأٌ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّكَ
 نَيْبِي وَرَجَائِي وَمُفْرَجِي مَهْرَبِي وَمَلْجَأِي وَمَنْجَأِي فَبِكَ أَسْتَفِيحُ وَبِكَ أَسْتَجِيحُ
 وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُنُوجِبُ إِلَيْكَ وَأَتُوسَلُ وَأَتَشْفَعُ فَاسْتَلِكْ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
 اللَّهُ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ وَلَكُمُ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُسْتَكِي وَأَنْتَ السُّعْمَانُ فَاسْتَلِكْ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِأَنَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تُكْشِفَ عَنِّي عَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي نَيْبِي هَمِّي وَغَمِّي
 وَكَرْبِي وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَكَيْفَ عَمِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرَّجَ عَنِّي كَمَا
 فَرَّجْتَ عَنْهُ وَأَكْفِي كَمَا كَفَيْتَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَةَ مَا
 أَخَافُ مَوْنَتَهُ وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِالْمَوْنَةِ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرِفْ فِي قَضَائِي
 حَوَائِجِي كَهَيَاةِ مَا أَمْتَنِي هَمُّ مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 عَلَيْنَا مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتُ وَبِعَمِّي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ

سُئِلَ عَدْرُ الْمَرْكَبِ بِطَاعَةِ
 وَأَجَلَ اللَّهُمَّ بِالْوَيْدِ عَنِّي
 ظِلَّةَ الْأَصْرَارِ وَأَجْعَلْهَا مَا
 قَدْ مَنَعَهُ مِنَ الْأَوْرَادِ وَالْكَفَى
 لِيَأْسِ النَّفْوَى وَجَلَّالِيبِ
 الْهَدَى فَقَدْ خَلَقْتَ دُونَ
 الْعَاصِي عَزَّ وَجَلَّ

جلد محمد زيارت ستر
 نکره که چیزی آنگاه کند
 تا نازد بحال خود و هر
 شده شیر و در درون بخار
 آن شاید برای آن باشد
 که اراده شده باشد بان
 که من در وقت صحبت
 کنی کردن که باشد و اگر
 و جان ندهم و چه خبر
 بودم و اگر صحبت
 نافرمانی نکردم اللهم

بِعَدْرِ نَيْبِكَ مُسْتَعِينًا
 عَلَى نَفْسِي بِعَمِّي نَيْبِ
 وَنَفْسِي مِنْ التَّكْرِبِ
 بِصِيْلِكَ مُتَعِينًا مِنَ الْفَقْرِ
 هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ لَا
 يَكْفِي

علینا منی سلام الله ابدا

در فضیلت زیارت ائمه

ما از حضرت باقر علیه روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم
 بایستد خورم حضرت صادق علیه السلام باین مکان پس بجای آورد مثل آنچه را که ما بجای آوردیم در زیارت و دعا
 کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گذارم چنانچه ما نماز گذاریم و وداع کرد
 چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و
 بخوان این دعا را و زیارت کن بآن پس بدرسید که من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند باین زیارت
 و دعا کند باین دعا از نزدیک یاد و را بنده زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت
 برسد و محبوب نماید و حاجت او قضا شود از جانب خدا تعالی بهم مرتبه که خواهد برسد و او را فواید
 بزرگ داند ای صفوان یا فقم این زیارت را باین ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن ابی طالب علیه
 السلام و او از حسین و حسین از برادرش حسن و بهمن ضامنم از پدرش امیر
 المؤمنین علیه السلام یا بهمن ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله یا بهمن ضمان و
 رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل یا بهمن ضمان و جبرئیل از خدا تعالی یا بهمن ضمان و تحقیق که
 خداوند عز و جل قسم خورده بدان معجزه خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام و باین زیارت
 از نزدیک یاد و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میبندم از او خواست او را
 هر قدر که باشد و میبندم مسئلتش را پس باز نکرد از حضرت من با نا امیدگ و خسار و باز نشکر دانم
 با چشم روشن بر آوردن حاجت و فوز بجهت و از ادای از دروخ و قبول کم شفاعت او را در
 حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود قسم خورده
 خدا تعالی باین بر ذات اقدس و گواه گرفته ما را از آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس
 جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا بس تو بجهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت
 علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستقر و پاینده
 باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شبعه شما تا روز قیامت
 پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام باین فرمود ای صفوان هر گاه روی داد برای تو بسو خدا
 عز و جل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه
 از پروردگار خود حاجت را که بر آورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود و عده خود را بر سر
 خود بچورد و امثالان خویش و الحمد لله مؤلف گوید که در پنجم ثاقب در ذیل حکایت تشریف جناب

و غیر الهدی التواکلت بیدر
 اللذی یوحی فی السجود و الهدایة
 علی ما امرت و فی النقیل
 صلوة العید را جبالو عند
 خافق من الوعد خالفنا
 نفس را به و مقصود از این
 فی طاعتک شکر از امیر
 الباری بعد سبع من
 الاخبار و از خطی اللهم
 عرصة بینک و عقوبتک
 و تحمل امنک و کفینک و
 ما اکت و تو اللک عار و
 وجد علی اللهم و فی
 الای من الا نکف و التفر
 و انعم اللهم مناسک
 فی و انفضا عی
 یقول

فوائد مداومت زیارت عاشورا

حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا فداء در سفر حج و فرمایش انحضرت یا و که چرا شما عاشورا نمیخوانید عاشوراء عاشوراء عاشوراء و آنحضرت بر ما انشاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهم کرد شیخ مائنه الاسلام نور علی روحه الله فرموده اما زیارت عاشوراء پس در فضل و مقام آن بن که از نسخ سایر زیارات نیست که بظاهر از انشای املائی معصومه باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا بانجا رسیده و ناپدید بلکه از نسخ احادیث قدسیست که بهین ترتیب زیارت ولعن و سلام و دعا از حضرت احدیست جلک عظمتش بجزیر نیل مین و از او بخاطر النبیین صلی الله علیه و آله رسید و بحسب تفسیر مداومت بان در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نبل مقاصد و دفع آغاری بظنر لکن احسن فواید آن که از مواظبت آن بدست آمده فایده ایست که در کتاب ارسلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه نفع صالح متقی صالح ملاحسن نزدی که از نیکان مجاورین نجف شرفست پیوسته مشغول عبادت و زیارت نفل کرد از نفع امین حاج محمد علی نزدی که مرد فاضل صالحی بود در برز که دائم مشغول صلاح و اخوت خود بود و شبها در مقبره خارج نزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروفست بمزار بر میرد و او را هسابه بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم مهربانند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشایر پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلکه انهم صالح بنیونند میگرد و فن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کس از ماهی که در هفت نیکو است پس بنزد رفت و گفت من میدانم سبب و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و بنویز از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقضی نبود جز عذاب پس بکدام عمل یا بن مقام رسید گفت چنان است که گفتم و من در شد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه اسناد اشرف حداد فوت شد و در اینمکان او را دفن کردند و اشاره کرد بموضع که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب فانا و حضرت ابیعبید الله الحسین هم سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه ستم ام فرمود بر رفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سه و نعت افتاد هر پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمیشناخت و محله او را نمیدانست پس در بیان حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه بود گفت آری در روز وفات کرد و او را در فلانمکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او زیارت ابیعبید الله علیه و آله رفتن بود گفت نه گفت ذکر مصائب و میگرد گفت نه گفت مجلس تفریح دارم داشت گفت نه انگاه پرسید چه میخوانی خواب را نفل کرد گفت از آن مواظبت داشت زیارت عاشوراء و در زیارت عاشوراء

* (عن ابی اسحاق) *
 * (یا ارحم الراحمین) *
 * (ما ناجا کتبت ظلم) *
 * (اللهم ان ظلمت عبدا فلک قد
 تمکن فی بلاءک حتی آتات
 العدل و قطع السبل و
 تعنی الحق و انزل الصدق
 و انزل البیّن و اظهر الشر
 و اعتد النور و ازال الهم
 و اراح النفس و قوی العباد
 و ایمی القاد و عدی الظور اللهم
 بآزیت لا یتکلیف ذلک احد
 الا انما نلت اللهم ربنا
 الظلم و یکتب جبال التسم
 اخذ سوق النکر و اقر من
 عنده بن جبر و اخصد شاکه
 اصل الجور و الینهم
 تعد الکون

زيارت عاشق غير معروفه

غير معروفه است که بازيارت معروفه منداوله در اجر و ثواب شريك است به مشقت گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و اين براي آنکه شغل مهمتي دارند فورا است عظيم و گفته ان بخوبی که در مزار قد بر نقشه بدون شرح ان چنين است که هر کس دست دارد زيارت کند انحضرت را از بلاد دور بنا نزد يك بس غسل کند و برود بصبحه پادريام خانه خود نگاه دور کت نماز کند و بخواند در ان سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بوا انحضرت بسلام و متوجه شود بان سلام و اشاره و نيت بان جهتيکه در ان است ابو عبد الله الحسين عليه السلام يعني دو کند بکربلا معطی انگاه با خشوع و استکان بگوید السّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السّلامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَهُ اللَّهُ يَا بْنَ خَيْرِنِهِ السّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ يَا بْنَ ثَارِهِ السّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَمَامَةَ الْوَرُثَةِ الْمَوْتُورَةِ السّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ الْهَادِي الرَّيْكَ وَعَلَى آرِوَاحِ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَأَفَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ ذُؤَارِكَ السّلامُ عَلَيْكَ مِنْ مَنَابِقِ رَبِّي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّيْبَةُ وَجَلَّتْ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ أَجْمَعِينَ يَا ثَائِلَهُ يَا ثَائِلَهُ يَا ثَائِلَهُ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَفِي جَنَانِهِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكُمْ الْهُدَاةِ الْمُهْدِيِينَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَدَّ لَنِكَ وَتَرَكْتَ نُصْرَتِكَ وَمَعُونَتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آسَسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَتَهَدَّتْ بِجُورِ عَلَيْكُمْ وَطَرَقَتْ إِلَيْكُمْ وَإِيَّاكُمْ وَتَحَفَّتْكُمْ وَجَارَتْ ذَلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَأَشْبَاعِكُمْ بَرَسَتْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْبُكْرُ يَا سَادَاتِي وَمَوَالِي وَأُمَّتِي مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَبْنَائِهِمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَهُ يَا مَوَالِي مَفَامِكُمْ وَشَرَفَ مَزِينِكُمْ وَشَانِكُمْ أَنْ يَكْرِهَنِي بِوَلَايَتِكُمْ وَتُحِبَّتِكُمْ وَالْأَيُّمَاءُ بِكُمْ وَيَا بَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يَرْزُقَنِي مَوَدَّتِكُمْ وَأَنْ يُوقِفَنِي لِلطَّلَبِ بِشَارِكُمْ مَعَ الْأَمَامِ الْمُنْظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا

ويعمل اللهم اللهم واليات
 وازيل عليه السلام واليات
 جوه النكر ليو من الخوف
 وتكن الملهوف وتبع
 الجائع يا ربي الطيب
 ويعني القضي ويجار النجيب
 ويعني الكبر ورم الضعيف
 ويعني الظلم وتبدل الظالم
 ويعني الغشاة وتكن الذمائم
 ويعني العلم ويمنك التلميح
 الثبات ويعني الايمان
 ويلى القوان ياتك انت
 الذي ان النعم الثمان
 يا صاحب شكر خذ
 اللهم لك الحمد

زيارت عاشوراء غير معروفة

عن الصادق عليه السلام

وَالْآخِرَةُ وَأَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمُحْسِنُ وَكَرُّ عِنْدَ اللَّهِ وَأَسْتَلُّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِحِفْظِكُمْ
 وَيَا لَشَانِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا أَعْطَى مُصَابِيَا
 بِصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا هَاطَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَجْمَعُهَا وَأَنْكَامَا
 لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِنْ نَسَالَةِ مِنْكَ صَلَوَاتٍ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ
 وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
 بِحَمْدِ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْه وَعَلَيْهِمْ أَجْعِبْنِ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَسْأَلُ
 أَوْجَهَ بِصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَجَهْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالطَّيِّبِينَ
 مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ خَبَائِي خَبَائِهِمْ وَمَا بِي
 مِمَّا نَهُمُ وَلَا تَقْرُبْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ
 وَهَذَا يَوْمٌ تُجَدِّدُ فِيهِ النِّفَةَ وَتُنزِلُ فِيهِ اللَّعْنَةَ عَلَى اللَّعِينِ بِيَدِي وَعَلَى
 آلِ بِيَدِي وَعَلَى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرِ بْنِ سَعْدٍ وَالشِّمْرِ اللَّهُمَّ الْعَنَهُمُ وَالْعَنَ مِنْ رَضِي
 بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوْلِيٍّ وَآخِرِ لَعْنَتِنَا كَثِيرًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَأَسْكَنَهُمْ جَهَنَّمَ
 وَسَائِتُ مَصِيرًا وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَابِعَهُمْ وَبَابِعَهُمْ وَتَابِعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ
 وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَأَفْعَلُهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِدِينِكَ لَعْنَتِكَ الَّتِي لَعْنَتُ
 بِهَا كُلُّ ظَالِمٍ وَكُلُّ غَاصِبٍ كُلِّ جَاحِدٍ وَكُلِّ كَافِرٍ وَكُلِّ مُشْرِكٍ وَكُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
 وَكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اللَّهُمَّ الْعَنِ بِيَدِي وَآلِ بِيَدِي وَبَنِي مَرْوَانَ جَمِيعًا اللَّهُمَّ وَضَعِي
 غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذَابَكَ وَنَيْسَكَ عَلَى أَوْلِيٍّ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ
 اللَّهُمَّ وَالْعَنِ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ
 وَالْعَنِ أَوْلِيَّ الظَّالِمِ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَنِ أَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ

مَنْ تَوَازَلَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 الْقَضَاءُ وَكَتَفَ تَوَابِ النَّارِ
 وَقَالَ يَسُوعُ النَّسَمَاءُ وَالْأَنْبِيَاءُ
 التَّحَدُّ عَلَى قَبِي عَطَايِكَ
 وَتَحْمُودِ الْأَيْدِي وَجَلِيلِ
 الْأَيْدِي وَاللَّتِ التَّحَدُّ عَلَى
 لِحْزَانِكَ الْأَكْبَرِ وَتَحْمُودِ
 الْقَضِيَّةِ وَتَكْلِيفِكَ الْبَسِيرِ
 وَرَفْعِ الْعَسِيرِ وَاللَّتِ التَّحَدُّ
 رَبِّي عَلَى تَهْمِيكَ قَلِيلِ الْكَبِيرِ
 وَالْعَطَايِكَ وَأَفْرَادِ الْأَجْرِ
 وَالْعَطَايِكَ وَالْوَزْدِ وَقُبُورِكَ
 حَلَّتْ مُنْعَلُ الْوَزْدِ وَقُبُورِكَ
 شَيْءِي الْعَذْرُ وَوَضَعِيكَ
 بَعْضُ الْأَخْبَرِ وَتَهْمِيكَ
 تَوْضِيعُ الْوَعْرِ وَتَهْمِيكَ مُنْطَعِ
 الْأَمْرِ وَاللَّتِ التَّحَدُّ عَلَى الْبَلَاءِ
 الصُّرُوفِ وَوَأَفْرَادِ الْعُرُوفِ
 رَفْعِ الْغُرُوفِ وَوَأَفْرَادِ الْعُرُوفِ
 وَاللَّتِ التَّحَدُّ عَلَى

﴿ زيارت اربعين ﴾

﴿ اربعين لسان الله ﴾

لَكَ الْعَزَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ فِي أَخِيكَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعَزَاءُ فِي مَوْلَاهُمْ الْحَسَنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ
 بِشَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَدِلٍ يُعْرِضُهُ الْأَسْلَامُ وَأَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرُبْعِهِ رُوِيَ اللَّهُ
 لَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ مَا نَابَ مِنْ خَطْبِكَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ مِرْوَةٍ لَيْسَ لَكَ الشُّكْرُ فِي عَظِيمِ
 الْمَهْمَاتِ بِخَيْرٍ نِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ وَذَلِكَ لِمَا أُوجِبَتْ لَهُمْ مِنَ الْكِرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَبِيرِ
 اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَارْزُقْنِي ثَفَاعَةَ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ
 وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمُرْوَدِ وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحَسَنِ وَ
 أَصْحَابِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الدِّينِ وَأَسْوَءِ بَأْفْسِهِمْ وَبَدَلُوا أَرْوَاحَهُمْ مَهْجَمُهُمْ وَجَاهِدُوا
 مَعَهُ أَعْدَاءَكَ أُنْبِيَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَنَصْرَةَ بَقَائِكَ وَعُقُوبَةَ مَنْ وَعَدَكَ
 إِنَّكَ لَطَيْفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هَشْتَمُ زِيَارَتِ أَرْبَعِينَ اسْتِ
 بعضی بیستم صفر شیخ در قدسیب ومصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علافا
 مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز کند اشتن که مراد هفتاد رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله
 است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگیز در دست راست کردن و جبین را در سجده
 بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 این روز بدو بخورید یکی زیارتیست که شیخ در قدسیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت
 فرمود بن مولا حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شد
 باشد میگوئی السَّلَامُ عَلٰی وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلٰی خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيِّهِ السَّلَامُ
 عَلٰی صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلٰی الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلٰی اَسِيرِ الْكُرْبَانِ
 وَفَيْسِلِ الْعَبْرَاتِ اللَّهُمَّ إِنَّا شَهِدَانَهُ وَلِيَّتِكَ وَابْنُ وَلِيَّتِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَابْنُ صَفِيَّتِكَ

الآن انوار بالتوبه وعلو روى
 الغر والذالك عن تامله مبلغ
 ان اربعين لك فيها اللهم
 ان اربعين
 وانحيا يا ابن
 الحاج اهدنا
 سبل القلاج
 واسرع بالرجاء
 لا سفاك عند
 وتبر في آتباب الخير
 امح وصورتك الفوز
 يلوغ ما ذوقته بالوصول
 الا ما املكه ودقني اللهم
 فاقض حاجتي يلوغ امتي
 ونصديق رغبتي واعلني
 اللهم كرس ملك من الخبايا
 والفتور والانا والاشياط
 اللهم انك ملك الناجح
 اجنل في ربيها وانت على
 كل شيء قدير يعيادك
 خير بصير

زيارتك اربعين

الفائز بكم اميك اكرمته بالتهادة وجوته بالنعادة واجيبته بطيب لولاده
 وجعلته سيدا من الشاده وقائدا من الفاده وذائدا من الذاده واعطته
 موارث الانبياء وجعلته حجة على خلقك من الاوصياء فاغدر في الدعاء و
 منع النعم وبذل محنته فيك ليشقذ عبادك من الجهالة وجره الضلالة
 وقد توارر عليه من غرته الدنيا وباع حظه بالارذل الادي وشرفي خريته
 باليمن الاوكس ونعطرس ووردني في هواه وانحطك وانحط نيتك واطاع من عبادك
 اهل الشفاق والنفاق وحلة الاوزار المستوجبين النار فجاهدتم فيك صابرا
 محييا حتى فيك في طاعتك دمه واستبج حريمه اللهم فالعنهم لعنا وسبلا
 وعذبهم عند ابا اليمام السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن سيد
 الاوصياء اشهد انك امين الله وابن امينه عشت سعيدا ومضيت حيدا و
 مت فصيذا مظلوما شهيدا واشهد ان الله فخر ما وعدك ومهلك من خذلك
 ومعدب من قتلك واشهد انك وقبت بعهد الله وجاهدت في سبيله حتى اهلك
 انيك اليقين فلعن الله من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله امة سمعت
 بذلك فرضيت به اللهم اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعد ولين عاذاه يا ابن
 واحي يا ابن رسول الله اشهد انك كنت نورا في الاصلاب الشاهدة والارحام المطهرة
 لم تخرجك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك المذاهبات من ثباها واشهد انك
 من دعائم الدين وازكان المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد انك الامام البر
 النقي الرضي الزكي الهادي المهدي واشهد ان الامة من ولدك كلمة النور
 واعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني بكم مؤمن
 ويا يا بكم مؤمن بشرايع ديني وخواتيم علي وقلبي لقلبيكم سلم وامري لا امركم

هذه حجاب حضرت ما رجع
 يا ابن اذا الشهدت ربي عاتية
 واذا الشهدت ربي عاتية
 اجازته واذا الشهدت ربي
 عند النوايب اغاب واذا
 الشهدت ربي على عدو
 نصرت واعانك اليك النعم
 وانت اليقة فاقم عني
 من اذارتني واغلب لمن
 كلاب يا من قال ان يخرجه
 الله فلا غالب لك يا من
 فوجاهين النور الظالمين
 يا من تجالو طامن النور
 الفاسقين يا من تجالو
 بين النور العادين يا من
 تجالو طامن النور الظالمين
 والدين من النور الكافرين
 تهي من اعدائ واضل
 يا من اهلك

ذکر فوائد تربت امام حسین

همچو چیزبان بزاری نمیکند از چیزهایی که از آن شفا طلب میکنند بغیر از دعا و چیزی که از فاسد میکند
 انسکه در ظرفها و جاها باید میکند دارند و آنها که معالجه بان میکنند که است بقین ایشان هر که
 بقین داشته باشد که این از برای او شفا است هر گاه معالجه بان کند و از کافه خواهد بود و محتاج بدعا
 دیگر نخواهد و فاسد میگردد آن تربت را شیطا بن و کافران از جنیان که خود را بران مینالند و بر
 چیزی که میکند رزان تربت از او میکنند و اما شیطا بن و کافران جن پس حسد میبرند و فرزندان آن
 را بران و خود را بران مینالند که اکثر نیکی بوی خوش بر طرف میشود و هیچ تربت از خا بر بیرون
 نیاید مگر همبها میشوند از شیطا بن و کافران جن از برای آن تربت انقدر که عده ایشان را که بغیر از
 خدا احصا نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بران مینالند ملائکه
 نمیکند دارند ایشان را که داخل جوارش شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیماری را که بان معالجه نمایند
 البته در آن ساعت شفا مییابد پس چون تربت را بر ذره پنهان کن و نام خدا بران بساز و بخوان و شنیده
 که بعضی از آنها که تربت را بر میدارند از اسبک می شمارند حتی بعضی از ایشان از در توره چهار تا پان
 میانند از نداد و طرف طعام یا چربها بیکه دست بران بسیار فایده شود از خوردن چربها و جوارها پس
 چگونه شفا یابد از آن کسکه باین نوع از احوال دارد و لکن دلی که در آن بقین نیست و بسک بمقتا
 چیزی را که صلاحش در آن است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایت شده که هر گاه یکی از شما خواهد
 که بر ذره تربت را با طرف انگشتان بر ذره و قد در آن مثل خود است پس بوسد آنرا و بر مرد دیده کند
 و بر سایر بدن بمالد و بگوید اللهم بحق هذه التربة و بحق من حل بها و ثوی فیها
 و بحق جدی و ایه و امیه و آخیه و الائمة من ولدی و بحق الملائكة الخافین به
 الاجعلها شفاء من کل داء و برء من کل مرض و نجاة من کل افة و حرزا مما اتخا
 و اخذ بر انرا استعمال نماید و روایت شده که هر کس تربت امام حسین علیه السلام بران سوا آنرا
 از لثا فی لثله القدر و بخواند و نیز روایت شده که هر گاه تربت را بخورد یا بکسی بخورد بگویم الله یا الله
 اللهم اجعله رزقا و ایعاء و علما نافعاً و شفاء من کل داء انک علی کل شیء قدیر
 مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه المنصرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است بامیت در قبر گذشتن
 و کفن را بان نوشتن و دیگر سجده کردن بران است که روایت شده که سجده بران هفت بار امید رز

استیغفار و ادعوت مال الا
 استوجبه و انضج و اللذ
 فی الا استاهله و لو یخف
 علیک حاله و ان یخفی علی
 التائب کینه مغفلة امره
 اللهم ان کان رزقی
 فی السماء فاقطعه و ان
 کان فی الارض فاطهره
 و ان کان بیعدا فغیره
 و ان کان قریبا فبیره
 ان کان قلیلا فکثیره و
 بارک له فیها
 بیت در در دعا و دعوت
 ایلیس منقول از جنسی
 اللهم ان ایلیس عبد
 من عبیدک و انت بر الیمن
 لا اراه و انت بر الیمن
 لا اراک و انت اقوی علی
 امیر علیه و هو لا یقوی
 علی شیء

فوائد من مقادیر ائمه ع

دعاء دفع ابلیس

یعنی باعث قبول نماز بشود که با سمانها بالا برود و دیگر شیخ از تربت انحضرت ساختن و بیان شیخ ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آنست که در دست آدمی شیخ میگوید

گر ترا ز غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان مرا از شد	نطق خالك و نطق اب و نطق گل
هست محوس جو اتر اهل دل	جمله ذرات در عالم همان	با تو میگویند روزان شبان
ماست پیچیم بصیر و با هشیم	باشما تا عمر همان ما خامشیم	از جادوی سحر جان جان شوید
غلغل اجزای عالم بشوید	فاش شیخ جادات ایدت	و کوسه تا و پلهها بر دایدت

بالحمله این شیخ که در این روایت شیخی است که از خصوصیات تربت حضرت استداثمه اهداء ارواحه الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه منقولست که هر که بگرداند شیخ تربت امام حسین علیه را و بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر با هر زمانه بنویسد حقیقاً از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه منقولست که هر که بگرداند سنگها را که از تربت امام حسین علیه میباشد بنویسد شیخ پخته پس بپزد و استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود و اگر شیخی را در دست نگاه دارد و شیخ نکند بعد در مرتبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر منقولست که چون حضرت صادق علیه بعراف تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته اید تربت امام حسین موجب شفای هر درد است آیا باعث اینی از هر خوف هست فرمود بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیماری مان ببخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند اصبحت اللهم معصماً بید ما مک و جوارک المنیع الذی لا یطاول ولا یجاول من شر کل غاشیم و طارق من سائر من خلقت و ما خلقت من خلقت الضامک الناطق فی جنبه من کل خوف یلیس سابقاً حصینة و هی و لاء اهل بیت نبیک محمد صلی الله علیه و آله و آله محضیر امن کل فلید لی الی آذینة یجدد حصین الاخلاص فی الاعراف یجمعهم و التمسک بجملة هم

مِن آمِرِكَ اللَّهُمَّ قَاتِنَا
 اسْتَعِینْ بِكَ عَلَیهِ الْبَارِئَاتِ
 قَاتِنَا لِإِطَاقَةِ لَبِیدِ الْوَالِئَاتِ
 وَ لِأَقْوَةِ لِبَعْلِ الْعِزِّ الْآزَلِئَاتِ
 بِأَرْبِ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ آتَانَا
 قَاتِنَا وَ أَنْ كَارِئِ قَلْبِنَا
 وَ الْفِئِئَاتِ وَ الْحِجَلِ الْكَبِیْرَاتِ
 فَوَجِّعْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِیْنَ وَ صَلِّ اللَّهُ عَلَیْ
 مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِیْنَ
 بیست و نهم و نیز در عیون
 شخصی خواب حضرت بنام
 صلی الله علیه و آله را دیدم و آن
 آنحضرت فرمودت که مرا دعا
 تعلیم فرمائید که در روزاندا
 در روزاندا حضرت این کلمات را
 تعلیم او فرمود یا حی یا
 قیوم یا الاله الا انت
 استلک ان شیخی قلیب
 اللهم

الای تریب مقدام الحسین علیہ السلام

جَمِيعًا مَوْقِنًا اِنَّ لِكُلِّ لَهْمٍ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ اُولٰٓئِكَ مِنَ الْوَاوَاغَادِي
 مِنْ عَادَا وَاَوَاغَابِ مِنْ جَانِبِ مَنْ جَانِبُوا فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَعِدْنِي لِلْهَمِّ هِيَمٍ مِنْ
 شَرِّ كُلِّ مَا اَنْفَيْهِ بِاَعْظَمِ حَزْنِ الْاَعَادِي عَنِّي بِدَبِيعِ السَّمَوَاتِ وَاَلْاَرْضِ اِنَّا
 جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا اَفَاغْشَيْنَاهُمْ فَهَمٌّ لَا يَبْصُرُونَ
 پس شیخ را بوسه و برهره و چشم باله بگوید اللهم انی استلک بحی هذه التریه المبارکه
 ویحی صاجهها ویحی جدیه ویحی ایه ویحی امه ویحی اخیه ویحی ولده الطاهرین
 اجعلها شفاء من کل داء واما نامن کل خوف حفظا من کل سوء پس شیخ را بر جبین
 خود بکند پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد ناشام و اگر در شام چنین کند در امان خدا
 باشد ناصبح و در روایت دیگر منقولست که هر که از پادشاهی یا غارتگر ترسد چون از خانه بیرون آید
 چنین کند تا حور باشد و از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان علماء السنکه خوردن گل
 و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه اما مرحبین علیه بقصد شفا بقصد لذت
 بقدر نخوری بلکه احوط السنکه بقصد عبادت و حوبت که تربت در دهان بگذاورد و بعد از
 آن جرعه از آب بخورد و بگوید اللهم اجعله رزقا واسعا و علما نافعاً و شفاء من
 کل داء و سقیم علامه مجلسی فرموده احوط السنکه مهر و شیخ تربت انحضرت را خردند و فرو
 بلکه هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد
 نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه منقولست که هر که خاک قبر امام حسین علیه
 را بفرودد چنانست که گوشت انحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث مبعوث
 ثقة الاسلام نور محمد رحمة الله در دوا السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت مرحوم
 والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه را در جیب پاپین قبا ع خود گذاشته مادرم
 او را زجر کرد که این بی ادب است بقریب مقدسه چه آنکه باشد در زبرزان واقصود و شکسته
 کرد و برادرم گفت چنین است که فرمود و نا بحال دومهر شکسته ام و لکن عهد کرد که من بعد از
 جیب پاپین نگذاارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدیم در خواب دید بدو
 آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولا ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه زیارت

صلی علی محمد و آل محمد الخ
 گفت پس هر که این کلمات را بخواند
 بخواند پس خدا اقلیم را از او ببرد
 است و چهار روز از حضور دیو
 منلی الله علیه و آله منقولست
 که هر که بخواند اجلس تا چنین
 بگذرد و نصرت پیدا کند
 در دشمنان خود و از فرزند
 بد محفوظ بماند پس بگوید
 سه مرتبه در وقت دخول در
 شب و سه مرتبه در وقت خروج
 در صبح سبحان الله و سبحان
 و منتهی بحمده و سبحان
 (در ذمه العرش)
 است و بیستم نقلت از
 کتاب نه الثانی بالیف است
 سعید علی بن فضل الله
 الحسینی زلوفندی که مرید
 حضرت عیسی بن مریم علیهما
 السلام است
 شکایت کرد از این خواب
 بگو اللهم ربنا

كَيْفِيَّةُ يَارْتَا اِمَامِ عَلِيٍّ

بعضی آنکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب فرموده بودند ابو عبد الله علیه السلام
 مقدم است و زیارت این دو معصوم جامع تر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
 پس بدانکه زیارات دو آنحضرت شریف بعضی مختص است بهم یک زبان دو بزرگوار و بعضی مشترک مابین آن
 دو امام است اما زیارت مختص با امام موسی علیه السلام پس چنانکه سید بن طاووس در مزار نقل نموده است که هر
 خواستی آنحضرت را از زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی به زیارت با نائنه و وقار هستی که بد
 حرم رسید بایست و بگو **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى**
هُدَايَتِهِ لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقِ لِإِدْعَاءِ الْبَيْتِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَفْضُودٍ وَأَكْرَمُ
مَاتِي وَقَدْ أَنْتَ كَمُنْفَرِّبًا إِلَيْكَ يَا بَيْنَ يَدَيْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ
الطَّاهِرِينَ وَأَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَلَا
تَقْطَعْ رَجَائِي وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ بِرِزْقِ خَلْقِكَ
مَقْدَمٌ ذَرِيَّتِي أَنْتَ خَيْرٌ وَأَكْرَمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اعْمُرْ لِي وَلِوَالِدِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرِسْمِكَ
رَسِيدٌ بِدَفْعَةِ شَرِّهِ بَابِثٌ وَادْنِ تَلْبَسُ وَبُكُوءٌ أَدْخُلُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ وَأَدْخُلُ بِأَنْبِيَاءِ اللَّهِ
أَدْخُلُ بِأَبِي مُحَمَّدٍ بَنِ عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلُ بِأَبِي الْأَوْمِينَ بَنِ عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلُ بِأَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ
أَدْخُلُ بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ أَدْخُلُ بِأَبِي مُحَمَّدٍ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ أَدْخُلُ بِأَبِي جَعْفَرِ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ أَدْخُلُ بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَدْخُلُ بِأَمَوْلَائِي بِأَبِي الْحَسَنِ
بَنِ جَعْفَرٍ أَدْخُلُ بِأَمَوْلَائِي بِأَبِي جَعْفَرٍ أَدْخُلُ بِأَمَوْلَائِي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بِرِزْقِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ أَكْبَرُ
 پس بایست مقابل قبر و قبله زاپش کف خود قرار ده پس بگو **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ**
ابْنَ وَلِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ
صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ أَمِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي
ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الدِّينِ وَ

و اگر در زیارت حضرت سید علی
 الله علیه و آله خواهد بود در
 دین در آن کلمات که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود هر که بخواند چهار بار
 از اول سوره بقره و آیه الکرسی
 و دو بار بعد از آن و سه بار
 از بقره زانه بیند در جهان
 و مال خود چنان بر آید که مکره
 او باشد و نزدیک شود به
 شیطان و فراموش نکند
 قرآن را بسم و نیز در آنکه در آن
 حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 که هر که سوره انا انزلنا را
 بخواند و صد بار آن بلند
 کند مثل کسی باشد که شمشیر
 از نیام کشید در راه خدا
 جهاد کند و اگر آهسته بخواند
 مثل کسی باشد که در راه خدا
 در خون خود پییده باشد
 و یکبار در هر مرتبه
 بخواند

كَيْفِيَّةُ بَيِّنَاتِ إمامِ مَوْجِبِ عَيْبِكَ

نوامس سو و امان

التقى التلام عليك يا خازن علم النبيين السلام عليك يا خازن علم المرسلين
السلام عليك يا نائب الأوصياء الشايعين السلام عليك يا معدن لوجج
المبين السلام عليك يا صاحب العلم البين السلام عليك يا عيبة علم المرسلين
السلام عليك أيها الأمام الصالح السلام عليك أيها الأمام الزاهد السلام
عليك أيها الأمام العابد السلام عليك أيها الأمام السيد الرشيد السلام عليك
أيها المنقول الشهيد السلام عليك يا بن رسول الله وابن وصيه السلام عليك
يا مولاي موسى بن جعفر ورحمة الله وبركاته أشهد أنك قد بلغت عن الله
ما حلت وحفظت ما استودعت وحللت حلال الله وحرمت حرام الله وأقمت
أحكام الله وتلوث كتاب الله وصبرت على الأذى في جنب الله وجاهدت في الله حتى
جهدت حتى أتيت اليقين وأشهد أنك مضيت على ما مضى عليه أبائك الظاهر
وأجدرك الطيبون الأوصياء الهادون الأئمة المهديون لتوثر عسى على
هدى ولم تمل من حق إلى باطل وأشهد أنك نصحت لله ورسوله ولأهل المؤمنين
وأنك أدت الأمانة واجتنبت الحيانة وأقمت الصلوة وأتيت الزكوة
وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وعبدت الله مخلصا مجتهدا محتسبا حتى
أتيت اليقين فجزاك الله عن الإسلام وأهله أفضل الجزاء الجزاء الذي أتيت رسول الله
زائرا عارفا بحقيق مفر بفضلك محملا لعلمك فحجبا بينك عاندا بقبرك
لأنك ابصر بحدك مستشعابك إلى الله مواليا لوليائك معارفا بالأعدائك
مستبصرا بشانك وبأهدى الذي أنت عليه عالميا بضلاله من خالفك وبالجملة
الذي هم عليه بل أنت وأبي ونسبي وأهلي ومالي وولدي يا بن رسول الله
أنتك منقر يا بن ياريتك إلى الله تعالى ومستشعابك إليه فاشفع لي عند

ممكن اذا و هار كاز كافا كاز
جاءت و من شرح كل شي ان حضرت
صادق عليه رواه بكونه كرم
يدرم مفسرود قل هو الله
احد ذلك قران است و قل
يا ايها الكافرون رجع قران
نخيم از حضرت امام محمد
نقل کرده که هر که بخواند این کلام
وارد رقت خواب نرسد ان
فلج انشاء الله و كيك بخواند
از ادر عجب هر فرسخي ضرر
نشانده با و صاحب هر فرسخي ضرر
كيك مقدم دارد قل هو الله
احد زابن خود و بن شخص
بجای وضع فرمايد حضرت اولا
از شتر و بخواندن ان سوره
از پیش رو و از پشت سر و از طرف
راست و از طرف چپ خود پس
هرگاه چنین کرده باشد حضرت
روزه کند او را
خبر او را

﴿كَيْفَ زَارَ ابْنُ مَرْوَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾

خواتم و دروایان

مُعَادِيَا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِرِجْوَةِ قَبْرِ يَفْعَلُ وَبُوسَةَ كُنْ وَكُونِ هَيْ خُودًا
 بِرَابِغِ نَارِ بِنِجْوَةِ زَانِجَا وَبِنَابِجَانِبِ سِرَابِثِ وَبِكُوَالسَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنِ رَسُولِ اللَّهِ أَتَمَّ هَدً
 أَنْكَ صَادِقِ أَدَبِثَ نَاصِحًا وَقُلْتَ آمِنًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا لَمْ تُؤْتِرْ عَمِي عَلَى الْهُدَى
 وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَيْثُ إِلَى بَاطِلٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ الظَّاهِرِينَ بِنِ
 بِيوسَ قَهْرٍ مَنُورًا وَدُورِ كَعْتِ نَمَازِ زِيَارَتِ كُنْ دَارِ وَبَعْدَ زَانِ دُورِ كَعْتِ هَرِ نَمَازِ كِ خَوَاشِي بِنِ كُنْ بِرِ زَانِ بَعْدَهُ
 بِرُوبِ بُوِ اللَّهُمَّ إِلَهَ الْكَعْمَدِ وَاللَّيْلِ فَصَدِّقْ وَبِفَضْلِكَ رَجُوتُ وَقَبْرِي أَمَامِ
 الَّذِي أُوجِبَتْ عَلَى طَاعَتِهِ زُرْتُ وَبِهِ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَجَهَنَّمِ الَّذِي أُوجِبَتْ عَلَى
 نَفْسِكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ بِرِ تَدَاوَسْتَ خُودًا بِكُنْ دَارِ وَبُوِ اللَّهُمَّ
 فَدُعَيْتَ حَوَاشِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْضِهَا بِرِ جَانِبِ جِبِّ وَبِرَابِغِ نَارِ وَبُوِ اللَّهُمَّ
 فَدُ احْصَيْتَ ذُنُوبِي فَجِئْتِي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْهَا وَتَصَدَّقْ
 عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِرِ بَرَكَةِ بَعْدِهِ وَبِكُوِ شُكْرًا شُكْرًا صَدْرَتِهِ بِرِ سِرَابِجِهِ بِرِ زَانِ
 دَعَاكَ بِنِجْوَةِ خَوَاشِي زِيَارَتِي هَرِ كِهْ بِجَوَاشِي رُوسِ نَارِي زَانِ مَوَافَقِ بِنِجْوَةِ جَلِيلِ عَلِيِّ بْنِ طَاوَسِ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُ دَرِ مَصْبَاحِ الزَّائِرِ دَرِ بِنِ كِي زِيَارَتِ حَضْرَةِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِنِ صَلَوَاتِ زَابِرِ الْحَضْرَةِ كِهْ مَحْمُودِ
 اِسْتِ بِرِ شَمَةِ زِيَارَتِ نِجْوَاتِ وَمَنَافِعِ عِبَادَتِ وَمَصَافِيحِ بِنِجَابِ نِجْوَاتِ نِجْوَاتِ نِجْوَاتِ زَانِ زَانِ فِضْ خَوَانِدِنِ اِنِ
 خُودِ زَانِ دَرِ مَنَكُنْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصَفِي
 الْأَبْرَارِ وَآمَامِ الْأَخْبَارِ وَعَيْبَةِ الْأَنْفَارِ وَوَارِثِ السُّكَيْنَةِ وَالْوَقَارِ وَالْحِكْمِ وَالْأَنْفَارِ
 الَّذِي كَانَ يُجْبِي اللَّيْلَ بِالنَّهْرِ إِلَى النَّهْرِ بِمَوَاصِلِهِ الْأَسْنِغْفَارِ حَلِيفِ التَّجْدَةِ الطُّوَلِ
 وَالذُّمُوعِ الْقَرِيرِ وَالْمَنَاجَاتِ الْكَبِيرَةِ وَالضَّرَاعَاتِ الْمُنْصَلَةِ وَمَقَرِ النَّهْيِ وَالْعَدْلِ
 وَالنَّجْرِ وَالْفَضْلِ وَالنَّدَى وَالْبَدَلِ وَمَالَفِ لِبَلْوَى وَالصَّبْرِ وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ
 وَالْمَقْبُورِ بِالْجُورِ وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السَّجُونِ وَظَلَمِ الْمَطَامِيرِ ذِي لِسَانِ الْمَرْضُوعِ فِي حَلْقِ
 الْفُؤُودِ وَالْجِنَازَةِ الْمُنَادِي عَلَيْهِمَا يَدُلُّ لِأَسْتِغْفَافِ الْوَارِدِ عَلَى جَدِّ الْمُصْطَفَى وَأَسِي

کند که اگر خواند شود سوره حمد برتر و هفتاد مرتبه بخواند
 ذکر کرده شود روح باو عجبی خواهد داشت تمام از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خاصیت بسیار دارد که برای خواندن کورک در هر شب سه مرتبه بخواند
 آهوند برت اناس و صلوات قل آهوند برت اناس و صلوات قل آهوند برت اناس و صلوات
 تو جسد و اگر نخواند نجات نمیدهد و هرگاه موافقت داشته باشی با آن محفوظ بماند از بلاها تا روز قیامت
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بمقتضای روایت کند در هر شب و حفظ کن خود را از منفصل منع و نیم الله الرحمن الرحیم تمام منم بر نیم الله الرحمن الرحیم و بی قول هو الله احد و بی قول هو الله احد و بی قول هو الله احد

الْمُرْتَضَىٰ أُمِّهِ سَيِّدَةِ النَّسَاءِ بَارِئٌ مَغْضُوبٍ وَوَلَايَةِ مَسْلُوبٍ وَأَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَرَمِيٍّ
 مَطْلُوبٍ وَسَيِّمٍ مَشْرُوبٍ اللَّهُمَّ وَكَمَا صَبَرَ عَلَىٰ غَلِيظِ الْحَمَنِ وَتَجَمَّرَ غَضَّصَ الْكَرْبِ
 وَاسْتَسَلَّمَ لِرِوَضِكَ وَأَخْلَصَ الطَّاعَةَ لَكَ وَبَحَّضَ الْخُشُوعَ وَاسْتَشَعَرَ الْخُضُوعَ
 وَغَادَىٰ لِبِدْعَةٍ وَأَهْلَهَا وَلَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ أَوَامِرِكَ وَنَوَاهِيكَ لَوْمَةٌ
 لَا يُرْصَلُ عَلَيْهَا صَلَاةٌ نَامِيَةٌ مُسَيِّفَةٌ زَاكِيَةٌ تَوْجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَةَ أُمِّ مِنْ خَلْقِكَ
 وَقُرُونٍ مِنْ بَرَابِكَ وَبَلَّغَهُ عَنَّا نَجَاتَكَ وَسَلَامًا وَإِنَّا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِدِيهِ فَضْلًا
 وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالنَّجَاوِزِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ امان زيارت مخمّن یا امام محمد تقی علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند که پس متوجه شوی
 تبرای حضرت محمد بن علی الجواد علیه السلام که در پیش سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون اسناد نزد قبر
 انحصار بر بگوئی السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة الله السلام عليك
 يا نور الله في ظلمات الارض السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك وعلى
 ابائك السلام عليك وعلى ابنائك السلام عليك وعلى اوليائك اشهد
 انك قد اتممت الصلوة واتيبت الزكوة وامتت بالمعروف ونهيت عن المنكر و
 تلوت الكتاب حق بلا ونيه وجاهدك في الله حق جهاده وصبرت على الازم في
 جنبه حتى اتيك اليقين انبتك زار اعارفا بحقيق موالها لا وليا لك معارها
 لا عد لك فاشفع لي عند ربك برؤس قبرها وروى خود را بران بنه بر دور كعت نماز زيارت
 كن وبعد از آن هر نماز كه خواهى بكن از بر بويجده و بگو از حم من اساء واقترف واستكان
 واقترف بر جانب درواسترا بكن از بگو ان كنت بئس العبد فانك نعم الرب بر ربك
 چه در را بكن از بگو عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا كريم بر برگرد
 بجده و بگو صد مرتبه شكر اشكر ابر بويكار خود زيارت ديگر راى حضرت امام محمد تقى عليه السلام
 ظاهر در مزار فرموده چون زيارت كر حضرت امام موكاظم عليه السلام را ميايى نزد قبر حضرت جواد عليه السلام و بگو

از ازا طرفت زانت و طرفت زيارت
 و از پيش در دروازه است سر زيارت
 بالاي سر و پاي پاي خود
 و هر گاه داخل شد بر سلطان
 نماز بگو آن سه مرتبه از اولاد
 و نيكي نظر با وفا كن و در شمار
 بدست چه خود در دست خود
 را بها نظر كه انگار از الج
 كرده براى شمار بكن از اولاد
 نماز زيارت بر من شوي در
 بعضي گفته اند كه خواندن
 سوره را از ملك نماز زيارت
 بر من شوي يا زده هم بد
 حدي زيارت او منين عليه
 منقول كنه راى ابني از
 سوختن و غرق شدن بخوانند
 الله الذي نزل الكتاب و
 هو نزل الصالحين و ما
 قد روي الله عن قد روي
 الارض جميعا

زیارت کاظمین علیهما السلام

نور نور ذابان

بِحَفِيكَ مُعَادِيًا بِالْأَعْدَاءِ أَوْلِيَا أَيْ بِإِشْرَافِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ
 و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلاف از آن ذکر نموده اند
 قسم دومین زیارت است که بخواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و
 شهید و محمد بن المشهد ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه اساری نزد شیخ ظاهر میگردد
 السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتِي اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا نُورِي اللَّهُ
 فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ شَهَدُ أَنَّكَمَا قَدْ بَلَغْتُمَا عِنَ اللَّهِ مَا حَمَلَ كُمَا وَحَفِظْتُمَا مَا اسْتَوَدْتُمَا
 وَحَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتُمَا حَرَّمَ اللَّهُ وَأَقْتَمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتُمَا
 عَلَى الْأَذَى فِي جَنبِ اللَّهِ مُحْتَسِبِينَ حَتَّى آتَيْتُمَا الْبَيْعِينَ ابْرَأُوا إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا وَ
 انْقَرَبْتُمْ إِلَى اللَّهِ يَا بَلَاءِ كُمَا انْتَبَهَاتُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمَا مَوْلِيَا أَوْلِيَا أَيْ كَمَا
 مُعَادِيًا بِالْأَعْدَاءِ كَمَا مُتَّبِعًا بِأَهْدَى لَدَيْ نِعْمَتِكَ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمَا
 فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا وَمَقَامًا مَحْمُودًا بِرَبِّكَ
 شَرِيفًا نَجْمًا وَبِكَانَرْدِي رَاغِبًا بِرَبِّكَ بِرَبِّكَ يَا حُجَّتِي اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَسَمَاءِهِ عَبْدُكَ كَمَا وَوَلِيَّتُكَ زَائِرُكَ كَمَا مُنْفِرًا إِلَى اللَّهِ بِرَبِّكَ كَمَا اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ الْمُصْطَفِينَ وَجِيبْ لِي مَشَاهِدَهُمْ وَاجْعَلْ لِي
 مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بر نماز زیارت کن از برای هر امامی در رکعت و
 بخوان خدا را با آنچه میخواهی مؤلف گوید که چون در آن زمانها تقیه بسیار شد بد بوده است زیارت های
 مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام مبرم بودند که شیعیان از آسیب ظالمان زمان محفوظ
 باشند و اگر زیارت طلب زیارت طویلی باشد بخواند زیارت جامع را که بهترین زیارت است از برای
 ایشان خصوصاً زیارت آنها که از حد بش ظاهر میشود که مزید اختصاص بمحضر امام موسی
 علیهما السلام دارد و از زیارت بعد از این در اول زیارت جامع مرقوم خواهد شد رجوع بانجام آورد
 و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود و داع کند آن دو جبار بر ابد عاقله
 و داع که از انجمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در هندی ذکر نموده فرموده که چنانچه خواهی

حقانکه بر او نازل شود بنشیند
 نزد سر او و بگوید ای امامان
 وفق و ملا را کن بولت الله زیارت
 بیان مراد سبکت الخیر و در
 الخیر است که برده از طبق
 بر داشت شود و نماز خود را در
 پشت بپند و قبض روح شود
 نیز در وجهی مشابحت کند روح
 او را هفتاد هزار فرشته که بر او
 اورا بوی طیبت سیزدهم و بی
 کلینی از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام روایت کرده که فرموده
 علیکم ما نعت است منع میکنند
 ملك ما نعت است منع میکنند
 عذرا بخرجه چهاردهم و نیز از
 النخس من سبکة و آله در زیارت
 افاد چون او را باقتل دیدند
 و نیز بود کلمات او جز این است
 الا الی الله تصیر الامور
 تا زدهم و نیز شیخ کلینی از
 زاده و اب
 کرده

حكايت حاجي علي بغدادی

گفتی امام موعظه را بابت زندقه بگو التّلامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ
 وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهُ وَاَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ اَمَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ
 بِهٖ وَدَلَّلْتَ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اَكْتُبْ لَنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ وَهَجْرَتِيْنَ دَرْدَاعِ حَضْرَا نَامُ مُحَمَّدٍ نَعِي
 عَلَیْهِ فَرُّوْهُ مَبْكُوْبُ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُوْلِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
 اَسْتَوْدِعُكَ اللهُ وَاَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ اَمَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَبِمَا جِئْتَ بِهٖ وَدَلَّلْتَ
 عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اَكْتُبْ لَنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ بِسْوَالِ كُنْ اَزْخَدَا كُنْ اَبْنِ اَحْرَزْبَارْتِ تُوْنَبَاشْدُ دِيْكَرِ
 تُوْفُوْقِ بَرَكْتِيْنَ بِيَّابِ وَقَبْرِ اَبُوْسُورِ رُوْهِيْ خُوْدِ زَا بَرَقْبَرِ كُنْ اَرْمُوْلَفَكُوْبِدَا اَزْجِيْزِهَا يَنْكُ مَنَاسِبْتِ
 دَر اِيْجَانْفَلْشُوْد حِكَايَتِ سَعِيْدِ صَالِحِ صَفِيْ قُتَيْبِيْ حَاجِي عَلِيْ بَغْدَادِيْ سِتْ كَشِيْخِ مَادِرَجْنَه الْمَاوِي
 وَنَجْمِ الثَّقَابِ نَقْلْ كَرْدَه وَدَر نَجْمِ ثَقَابِ فَرْمُوْكَ اَكْرِيْبُوْد دَر اِيْنِ كِتَابِ شَرِيْفِ مَكْرَانِ حِكَايَتِ مَغْنَهٗ حَمِيْمَهٗ
 كِه دَر اِيْنِ خُوَابِ دِيْ اَبَا رَسُوْلِ وَدَر اِيْنِ زِيَادِيْكَهَا وَاقْعَشْدَه اَمْرِيْ بِنَه كَا فَرْمُوْد دَر شَرَا فِتْ وَنَفَاسْتِ اِيْنِ بِيْتِ
 بَعْدَ اَزْ مَقْدَمَاتِهٗ فَرْمُوْدَه كِه حَاجِي مَكْرُوْبِدَا بَدَلْتِهٗ نَقْلْ كَرْدِ كِه دَر زَمَنَهٗ مِنْ هُنْدِ اَزْ تُوْمَانِ مَالِ مَاءِ عَلَیْهِ
 جَمْعِ شَدِيْدِيْنَ فَرْمُوْدِ بِيْجَفْتِ شَرِيْفِ بِيْتِ تُوْمَانِ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a
 وَبِيْتِ تُوْمَانِ بِيْجَانْبِ شَيْخِ مُحَمَّدِ حَبِيْبِ بِيْتِ كَا ظَهْرِيْ وَبِيْتِ تُوْمَانِ بِيْجَانْبِ شَيْخِ مُحَمَّدِ حَسَنِ شَرِيْفِي
 وَبَاقِيْ مَانْدِ دَر زَمَنَهٗ مِنْ بِيْتِ تُوْمَانِ كِه قَصْدِ دَاشْتَمُ دَر مَرَا جِعْتِ بَدَمِ بِيْجَانْبِ شَيْخِ مُحَمَّدِ حَسَنِ كَا ظَهْرِيْ
 اَلْ بِيْتِ اَبَدَهٗ اللهُ بِيْسُ چُوْنِ مَرَا جِعْتِ كَرْدَمُ بِيْغْدَادِ رُوْخِشُ دَاشْتَمُ كِه تَبَجِيْلْ كُنْمُ دَر اَدَايِ اِيْجَهٗ بَاقِيْ بُوْدِ دَر زَمَنَهٗ
 مِنْ بِيْتِ دَر زَمَنِ بِيْجَانْبِ بُوْدِ كِه مَشْرُفِ شَدَمُ بَزَارْتِ اَمَامِيْنَ هَامِيْنَ كَا ظَهْرِيْ عَلَیْهَا وَبِيْتِ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a
 جَانِبِ شَيْخِ سَلَمَهٗ اللهُ وَقَدْرُ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a
 بَدْرِيْجِ بَرْمَنِ حُوَالَهٗ كُنْتَدِ كِه بَاهَلِشْ بَرَسَا فَرُوْعِ عَزْمِ كَرْدَمُ بَر مَرَا جِعْتِ بِيْغْدَادِ دَر عَصْرِ اَزْ اَزْ a
 خَوَاشِ كَرْدَمُ بِنَا فَرْمُوْدَنْدِ رَشْدَمُ كِه بَابِدْمُ مَزْدِ عَمَلَهٗ كَارْخَانَهٗ شَعْرِيْ بَاقِيْ رَا كِه دَارَمُ بَدَمِ چُوْنِ رَسْمِ چِيْنِ بُوْدِ كِه مَرُ
 هَفْتَهٗ زَادِ عَصْرِ بِيْجَانْبِ مِيْا دَمُ بِيْسُ بَرَكْتَمُ چُوْنِ ثَلَاثِ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a
 اَزْ طَرَفِ بِيْغْدَادِ دَر بِيْمَنِ مِيْا بَدَمِ چُوْنِ زَرْدِيْ كَشْدِ سَلَامِ كَرْدِ وَرَسْمِ هَامِيْ خُوْدِ رَا كُوْدِ بَرَايِ مَضَافَهٗ وَمَضَافَهٗ وَ
 فَرْمُوْ اَهْلَا وَسَهْلَا وَ مَرَا دَر بِنَعْلِ كَرْفِ وَ مَضَافَهٗ كَرْدَمُ وَ هَر دُو يَكْدِ بَكْرَا بُوْسِيْدِ هَر دُو بَرَسْرَعَانَهٗ سَبَزِ رُوْشَنِي
 دَاشْتِ وَ بَر رَخْسَارِ مِيْا رَكْشِ خَالِ سَهْلَهٗ بَرَكْتِ بُوْدِ بِيْتِ اِيْسَارِ وَ فَرْمُوْدِ حَا جِي عَلِيْ خَيْرِيْ سِتْ بِيْ كَامِيْرِيْ كُنْتَمُ

گفتی بگو که در زادرت
 در قمر ماه رمضان و میگذارد
 و میکند از مقابل خود و میگوید
 اللهم اني اشكركم بحكايك
 النزل وما فيه وفيه منكم
 الاعظم والاكبر وانما اولاد
 النسخي وما خلفك وروحي
 ان تجليني من عنقائك
 من الشايد وعاينك يا حجة
 حاجت دارم شازدهم
 شيخ كنعني در مضاجع حضرت
 بعض در خلاصه الادكار فرمود
 كه بدم در بعض كتب صحاب
 اماميه كه هر كس خواسته باشد
 در خواب ببيند يك از نبينان
 و امامان عليهم السلام را
 من مان يا والد بن خود را
 بخواند سوره شمس و بسبب
 و قدر و قولي يا ايها الكافرون
 و سوره اخلاص و معوذتين
 را پس بخواند صد
 مرتبه

سوال چاهای بخدای

بمان زمین و آسمان پرسؤال کرد که کبیت در آن موردی گفتند با وفاطه زهرا و خدیجه کبری علیهما السلام
 پرس گفت بجا میروند گفتند بزبارت امام حسین علیهما السلام که شب جمعه است و در بد رفته هائیکه از هو
 میریزد و در آن مکتوب است **آمان من النار لیرقاوا الحین علیها السلام فی لیلته الجمعة آمان من**
النار یوم القیمه این حدیث صحیح است فرمودی است و تمام است گفتند سیدنا صحیح است که میگویند
 هر کس زیارت کند حسین علیهما السلام را در شب جمعه پس برای او آمان است فرمودی است و الله و اشک از چها
 مبارکش جاری شد و گریست گفتند سیدنا مسئله فرمودی است که گفتند سیدنا هزار و دویست و شصت و نه
 حضرت رضا علیهما السلام را زیارت کردیم و در دردی از عرقهای شریفه را که از باره نشنان طرف شریف
 اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است و لایب رضا علیهما السلام گفت
 هشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیهما السلام خورده ام چه حد دارد
 منکر و نیک که در قبر زدن بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت روئیده در من مانده است انجنا این
 صحیح است علی بن موسی الرضا علیهما السلام میآید و او را از منکر و نیک خلاص میکند فرمودی است و الله جد
 من ضامن است گفتند سیدنا مسئله کوچکی است میخواهم پرسیم فرمودی است گفتند زیارت من حضرت رضا علیهما
 را مقبولست فرمودی است **آنا الله گفتند سیدنا مسئله فرمودی است که گفتند حاجی محمد حسین بزوار باشد**
پس هر چه حاجی احمد بزوار باشد زیارتش قبولست پانه و او با من رفیق و شریک در بخارج بود در روز اول
رضاع علیها فرمودی است صالح زیارتش قبولست گفتند سیدنا مسئله فرمودی است که گفتند فلان که از اهل
بغداد و سفر ما بود زیارتش قبولست پس ناکت شد گفتند سیدنا مسئله فرمودی است که گفتند این کلمه
را شنیدی پانه زیارت او قبولست پانه جوابی نداد حاجی من کور نفکر کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل
متر فین بغداد که در این سفر پوسیده به هو و لعب مشغول بودند و التخصیص ما در خود را نیز گشته بود پس
رسیدیم در راه بموضعی از جاده وسیع که در طرف ان بسائین و مواجعه بلد شریفه کما ظنن است و موضعی
از آن جاده که متصل است به بسائین از طرف راست ان که از بغداد میآید و ان مال بعضی از ایشام ساکنان
بود که حکومت میوزان را داخل بد جاده کرد و اهل نفوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کاره میکردند از
راه رفتن در انقطعه از زمین پس پیدم انجنا برا که در انقطعه راه میبرد پس گفتند ای سید من این موضع مال
بکسی از ایشام ساکنانست تصرف در ان روا نیست فرمودی است موضع مال جد ما امیر المؤمنین علیهما السلام است
او و اولاد ما است حلال است برای ما و ایشام ما تصرف در ان و در قریب ان مکان در طرف راست

فایده است و انما العالمین
 و یحیی الحسن و الحسین اللذان
 جمله ما سیدی بسایب اهل
 الجنة علیهم السلام جمعین السلام
 ان تصی علی محمد و آل محمد
 و ان زنی منی فی الحال فی
 هو فیها هندی و نیز در
 خلاصه است نقلی عن بعض
 الکتاب که باقم در کتاب از اب
 العبد نالیف محمد بن سیر
 خبر از حضرت بن روح
 از پیدار از جسدش نقل کرده
 که گفت نفرزندان خوبی
 هر گاه اندوهگین ساخت
 شما را امیر پس بسایب ساکنان
 احد از شما مکر در ضایک
 ظاهر باشد و در فر این ظاهر
 ظاهر باشد و با او نباشد
 پس بخواند هفت مرتبه و القی
 و هفت مرتبه

کلام حوی در مسجد برائنا

بهازی و من داخل شدم در صفا و ل و برایم مکان پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد
 بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرآنی با او دیدم و
 شب و روز نگاه دارم که همان باشد انگاه بخاطر آمد که آنست که بود و اناث و معجزات گذشته را
 ملتفت شدم از انقباض من مراد را در مراجعت با آن شغل مهمتم که در بغداد داشتم و خواندن مرا
 باسم بانکه او را ندیده بودم و گفتن او موالبان ما و اینکه من شهادت میدهم و دیدن هر چاری
 در خان موه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب برای بقین من باینکه او حضرت
 مهدی علیه است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری
 علیه که امام زمان خود را پیشناسم چون گفتم پیشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم بستم کرد
 و جواب داد پس آمدم در نزد کفشار و از حال جنابش سوال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که
 این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس اندم بخانه میماند از خود و شربا بر مردم چون صبح شد رفتم بنزد
 جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیدم بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و می
 نمود از اظهار این قصه و افساء این سر و فرمود خداوند ترا موقوف کند پس از آن سخن میباشتم و با حد
 اظهار نمودم تا آنکه بگماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که
 آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه از روزی که گفتم چیزی ندیدم باز عاده کرد و انکلام
 شد انکار کردم پس از نظر من ناپدید شد دیگر او را ندیدم آنسفی **مطلب در قیام**
 رفتن بمسجد شریف برائنا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد برائنا از مساجد معروفه متبرکات است و در
 شه در بین بغداد و کاطین در راه زقار و غالباً از فیضان ان عرور و اعشانه بان ندارند با هر
 فضایل و شرافتی که برای او نقل شده حوی که از مورخین سنه شصت و هشتاد در معجم البلدان گفته برائنا
 محله بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای ان مسجد جماعی بوده که شبان بدان
 نماز میکنند و خواب شده و گفته که قبل از زمان واضع بالله خلیفه عباسی شبان در آن
 مسجد جمع میگشتند رست صحابه می نمودند واضع بالله امر کرد که ناگهان در آن مسجد و میخند و هر که در
 یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و باز این هوار نمود شبان این خبر را با امیر
 بغداد بحکم ماکان رسانیدند بحکم حکم کرد با عاده بنا و وسعت و احکام ان و فوشت در صد ان
 اسم واضع بالله را و پیوسته ان مسجد مورد و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه

بعضی عیبت مرده که در حد
 گذارنده میشود بخوابد و بپوشد
 کند مطلب خود را اگر در
 اول ندید در شبهای بعد
 در هفت شب تجا و زینکند
 گفته شد عجیب است
 مسجد هم و نیز در خلاصه
 الاذکار است که از حضرت
 زهرا صلوات الله علیها
 روایت است که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله بر من وارد
 شد در وقتیکه در خواب
 خود را این کرده بودم و چون
 بجا می رفتم و باطله خواب
 مگر آنکه چهار علی عیالی در
 ختم قرآن کنی و پیغمبر از این
 خود کرده و مؤمنان را از
 خود خوشتر کرده و در
 کبخی این را فرمود و داخل
 نماز شد من توقف کردم
 تا نماز خود را تمام
 کرد

تاریخ مسجد برائش بغداد

(اعمال وقت خواب)

که معطل مانده تا الان و برائش از بنا بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه السلام مرد کرده
 بان در زمانیکه عقابله خوارج طریان مرفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شد در حاکمیکه
 در آن قریه بوده و باین برائش نویست ابو شعیب برائش غابد و او اول کیست که در برائش ساکن شد
 کوخی یعنی خانه که از بن ساخته بود و عبادت خدا میکرد در آن تا آنکه گذشت بکوخ او دختر از اولاد
 مسوفیان بکار از ابناء روزگار که تربیت شده بود در قصرها هسنگه نظرش با ابو شعیب افتاد و حال
 او را دید از آن حال خوش آمد و جذبه ابو شعیب و زاکشید بحدی که اسیر او گردید لاجرم زردان غابد
 زاهد آمد و گفت من از اده کرده ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زده و هسنت
 بجز رشوی نماند تمند قبول نمود و از آنچه مالک بود بجز آنرا کرد و منسبتش شد بلباس نالت
 ابو شعیب و از ترویج نمود هسنگه آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیر دید که ابو شعیب برای حفظ از
 رطوبت زمین از او زبردن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر و قسکه این قطعه حصیر را
 از زیر خود در و افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید با این آدم تحصل یعنی بینات
 حجابا و آنست غذا فی بطنی یعنی ای پسر آدم ما بین من و خود حجاب قرار میدهم حال آنکه فریاد رشک من
 خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را در و افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر
 و محب عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که مادر کتاب هدیه الزا برین جمله از روای
 که در فضیلت این مسجد شریف ذکر کرده و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد
 معلوم میشود که اگر هر کدام از آن در هر مسجد باشد سزاوار است که انسان شد ر حال نماید و طی
 نماز کند تا بیض نماز و دعا در آن مستفیض و مبارک شود اول مقرر نمودن حصعاله که در آن زمین
 فرود نیاید و بیسی یا لشکرش جز پیغمبر یا وصی او و پدر آنکه خانه حضرت مرید است ستم آنکه زمین حضرت
 عیسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در آنجا که برای مرید ظاهر شد پنجم ظاهر کردن حضرت مرید
 پنجمه زابا عجا از خود ششم بودن سنگ سفید متبرک که مرید حضرت عیسی را بران گذاشه در آنجا
 هفتم بیرون آوردن حضرت انس که از آنجا با عجا از و نصب نمودن از ابرام قبیل و نماز کردن بسوان
 هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و در نو باوه او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهم السلام در آنجا
 نهم توقف حضرت در آنجا چهار روز بجهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دم نماز کردن پیغمبران
 خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یا زدم بودن قبر پیغمبر در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد

گفتم یا رسول الله امر می شود
 چها چیز که من قدرت ندارم
 در این وقت اله از اجا او دم آن
 خصی بستم که فرمود هرگاه
 از فلان فلان است حد از آن
 بن گوایتم فلان کرده و هرگاه
 صلوات نصرتی برین و پیغمبران
 قبل از من ما شفیعان تو خواهم
 بود در روز قیامت و هرگاه
 استغفار کنی از تو خوشتر شوی
 بن تا عایشان از تو خوشتر
 و هرگاه بگوئی سبحان الله
 الحمد لله و لا اله الا الله
 والله اکبر پس حج و عمره
 مؤلف گوید که کفنی را بچه نقل
 کرد که هر کس وقت خواب
 بگوید سوره بقره یا بگوید
 ما شاء الله یقین را بد و بگوید
 ما یرید یقین را بد

فَضَائِلُ جَنَابِ سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

سؤال العمل حضرت

بَابُ الْمَوْلَى آذَيْتَ عَنْهُ وَأَذَيْتَ إِلَيْهِ مَا خَالَفْتَهُ وَلَا خَالَفْتَ عَلَيْهِ قُمْتَ
 خَاصًّا وَأَنْصَرَفْتَ سَابِقًا جِئْتِكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي آتَيْتَ عَلَيْهِ وَأَتَيْتَ مَا خُتِّ
 فِي النَّازِدَةِ وَالْتِفَارَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفِيرٍ مَا أَمَّنَكَ وَمِنْ
 نِعْمَةٍ مَا أَمَّاكَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَنْخَصَكَ بِنُورِهِ حَتَّى غَابَتْ التَّخَصُّصَ فَأَذَيْتَ عَنْهُ
 وَأَذَيْتَ إِلَيْهِ بِنِ بَرِكْرَدِي وَبَارِسْلَامِ مَكْنِي بَرِيوَلُوحْدًا أَنَا صَاحِبُ الزَّمَانِ عَلَيْهِمْ بِسِزَانِ كَوْنِ
 جِئْتِكَ مُخْلِصًا بِتَوْجِيدِ اللَّهِ وَمُؤَالِيَةً أَوْلِيَانِهِ وَالْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ وَمِنَ الدِّينِ
 خَالَفُوكَ بِأُجْحَةِ الْمَوْلَى وَبَلَيْتَ إِلَيْهِمْ تَوَجُّهِي قِيَامِهِمْ إِلَى اللَّهِ تَوَسَّلِي بِسِزَانِ مَكْنِي وَسُؤَالِ
 مَكْنِي أَنْضَعَالِي أَنْجِهِ رَاكِعِي خَوَامِي كَمَا جَابَتْ بِشُودِ انْشَاءِ اللَّهِ مُؤَلَّفُوكَ بِدِ سِرَارِ اسْتِزَانِ نَزَائِكِ زِيَارَتِ
 شُودِ دَرِ بِنَادِ شَيْخِ أَجَلِ غَالِمِ قَامِ نِعْمَةِ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدِ بْنِ يَعْقُوبَ كَلْبِي عَظِيمِ عَظْمِ اللَّهِ مَرْتَدَةٍ كَشَيْخِ وَرَيْسِ شَيْخِهِ
 وَأَوْثَقِ وَأَثْبِتِ إِثْبَانِ بُوَدِ دَرِ حَدِيثِ وَكِتَابِ شَرِيفِ كَاذِرِ رَاكِعِ دُشْنِي خَشْمِ شَيْخِهِ اسْتِزَانِ دَرِ مَدَنِ بَيْتِ
 مَا لَيْفِ نَمُودِ وَالْحَقِّ مَتِّ عَظِيمِ بِرِشِيْعِهِ خُصُوصِ بَرَاهِلِ عِلْمِ فَهَارِ وَبِجَهْتِ جَلَالَتِ وَعَطِيَّتِ شَانِ انْمَعُظِمِ
 ابْنِ شَهْرَوَارِذِ مَجْدِدِ مَذْهَبِ مَائِيْتِهِ دَرِ رَأْسِ مَائَةِ ثَالِثِ شَمْرِيْتِهِ بَعْدَ رَاكِعِ مَوْلَايِ مَا خُصِرَ نَامِ الْأَمَّةِ صَلَوَاتِ
 اللَّهُ عَلَيْهِ مَجْدِدِ رَابِعِ مَذْهَبِ مَائِيْتِهِ ثَانِيْتِهِ شَمْرِيْتِهِ وَمَا دَرِ كِتَابِ هَدِيْتِهِ ذَكَرْ كَرِيمِ بَيْشِرِ عَلَمَانِي كَرِ دَرِ مَشَاهِدِ
 مَدْفُونِ مَرْكَ طَالِبِ بَا نَجَارِ جُوعِ نَمَائِدِ **مَطْلَبُ چَهَارُمِ** دَرِ زِيَارَتِ جَنَابِ سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ
 عَنْهُ اسْتِزَانِ بَدَانِكِ از تَكَالِيفِ زُورِ دَرِ كَاظِمِ رِفَاتِ بَدَانِ اسْتِزَانِ بِيْمَرَةِ زِيَارَتِ عَبْدِ صَالِحِ الْهِي جَنَابِ
 سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ مِنْهُ نِوَانِ اللَّهُ عَلَيْهِ كَمَا أَوْلَ ارْكَانِ اَرْبَعِهِ وَمُخْصُوصِ بَشْرَافِ سَلْمَانَ مَنَا أَهْلِ الْبَيْتِ وَمَنْزُومِ
 دَرِ سَلَامِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّتِ وَعِصْمَتِ دَرِ رَفِيضِيَّتِ وَجَنَابِ رَسُوْلِ خِدَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرَمُودِهِ
 سَلْمَانَ بَحْرًا لَا يَنْزِفُ وَكَثْرًا لَا يَنْفَدُ سَلْمَانَ مَنَا أَهْلِ الْبَيْتِ بِمَنْحِ الْحِكْمَةِ وَبُؤُوِي الْبُرْهَانَ
 وَحَضْرَتِ اميرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْزَامِثِلِ الْفُضَانَ حِكْمِ بَلَكِ حَضْرَتِ صَارِفِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْزَامِثِرِ الْفُضَانَ فَرَمُودِهِ
 وَحَضْرَتِ بَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْزَامِثِرِ مَوْتِ مَبِينِ شَمْرِيْتِهِ وَازِزِ رَوَايَاتِ مُسْتَفَادِ شُدِّهِ كَمَا الْجَنَابِ سَمِ اعْظَمِ مَبْدَانِ اسْتِ
 وَازِزِ مَحْدَثِيْنَ بِنَعْمِ بُوْدِهِ وَازِزِ بَرَامِ اِيْمَانِ دَرِ رَجَبِ اسْتِزَانِ دَرِ رَجَبِ دَرِ رَجَبِ دَرِ رَجَبِ دَرِ رَجَبِ دَرِ رَجَبِ دَرِ رَجَبِ
 وَازِزِ نَحْفِ بَشْتِ دَرِ دِيْنِيَامِ مِلِ فَرَمُودِهِ وَهَبْتِ مَشَاقِ وَغَاشِقِ اَوْ بُوْدِهِ وَخِدَا وَرَسُوْلِ اَوْزَامِثِرِ

وینستیم فرمود که بول شتر
 تا آنکه شود و در حدیث دیگر
 است که شخصی با شخص دیگر
 کرد از سفر فرمود که قدر آن
 ایچنان روش با همانند آن
 نیاک سفوف کن و دیگر زیار
 روز بخورد از شخص گفت که کبیر
 خوردم و بر طر شد بخت و بوی
 از خصی امیر المؤمنین علیه
 سفوکست که حضرت علی علیه
 شمره کن کنند دیدند که در
 اشهر در ملک ایشان زرد و
 چشمها ایشان بود است و از
 بیار به مرض با شخص دیگر
 کردند فرمود که شما گوشه
 نشاند مینباید و هیچ جوان
 از زیار بدین نمیرود مگر آنکه
 جانی با او هست بعد از آن
 گوشه پیش از سخن شنند
 بیارشان بوی

كَيْفِيَّةُ زِيَارَةِ رِجَالِ سَلْمَانَ

میداشند حقیقتاً پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بجهت چهار نفر که سلمان یکی از ایشانست
 و بابتی در مدح و واقران او نازل شد و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد
 امر میکرد از جانب پروردگار که سلمان از اسلام برساند و مطلع گرداند و با علم منا با و بلا با و انساب و
 شبهه برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات
 الله علیهما و الهما چیزهای تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل وقوعه تحمل
 آنرا نداشته و رسید بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود أَدْرَكَ سَلْمَانَ الْعِلْمَ الْأَوَّلَ وَالْعِلْمَ
الْآخِرَ وَهُوَ نَجْرٌ لَا يَنْزُحُ وَهُوَ مِثْلُ أَهْلِ الْبَيْتِ سلمان درنگ کرد علم اول و آخر را و در بابتی است
 که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است و برای شوق زائرین و رغبت شان بزبانت
 انجناب کاف است تا مثل در اخصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت باشد باینکه حضرت امیر المؤمنین
 در یکشب از مدینه بمدین رفت و بعد از مبارکه او را غسل داد و کفن نمود و نماز گرفت و با صفتی بسیار
 از ملائکه و همان شب بمدینه مراجعت فرمود و همی شرافت مودت و محبت بخانواده رسالت که انسان را
 باین مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت انجناب پس بدانکه سید بن طاووس در مصباح
 الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکفا می کنیم همان زیارت اول آن و در
 نقل کرده هر زیارت چهارم آنرا که شیخ در هندی ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی انجناب را اینها
 نزد قبر او و بقبله و میگوئی السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ لِلْعَصْوَمِيِّينَ الزَّاهِدِينَ
السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ سَوْلِ اللَّهِ الْأَمِينِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْدِعَ أَسْرَارِ السَّادَةِ الْمُهَابِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَةَ اللَّهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْمَاضِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَجُلَهُ
اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَطَعْتَ اللَّهَ كَمَا أَمَرَكَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَمَا نَدَبَكَ وَتَوَلَّيْتَ
خَلِيفَتَهُ كَمَا أَرْزَمَكَ وَدَعَوْتَ إِلَى الْإِسْلَامِ بِرَيْدِ رَيْبِهِ كَمَا وَقَفَكَ وَعَلَيْتَ الْحَقَّ بَيْنَنَا
وَاعْتَمَدْتَهُ كَمَا أَمَرَكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابٌ وَصِي الْمَصْطَفَى وَطَرِيقُ نَجْوَى مُحَمَّدٍ وَرَبِّهِ

و حضرت علی علیه السلام هم در یکی
 گفته بودند در روزهای ایشان باد
 کرده بود فرمود که در وقت
 خواب دهها زیارت کنی و بهم
 مگذا از دید چنان گردندان
 علمها از ایشان نازل شد
 بیت و قسم از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقولست
 که چون کسی از صاحبان بلاد
 به بی بی مرتبه الهیه بگوید
 او نشود از جهل قلبه الذی
 عاقبتی تمام انزالک بیده و کون
 هرگز آن بلا با او نرسد
 و در روایت دیگر است که گوید
 انجل قلبه الذی عاقبتی تمام
 انزالک بیده و فضلنی علیک
 و علی کتیر من خلق و
 افسد بگو که او نشود
 بیت و چهارم از حضرت
 امام جعفر

﴿ زيارت جناب سلمان ره ﴾

بر این سوره نازل شد

وَأَمِينُ اللَّهِ فِيمَا اسْتُوذِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ
 النَّجَبَاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الْعَائِشَةِ وَالْبَرَاهِمِينَ وَالذَّلَالِ
 الْفَاهِرَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَدْبَرْتَ
 الْأَمَانَةَ وَنَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى آتَيْتَكَ الْبَيْتُ
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَظَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَدَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللَّهُ
 مَنْ أَعْنَتَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ
 الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ سَوْلِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ
 يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَالْحَمْدُ
 بِمَنِّيهِ وَرَأْفَتِهِ إِذَا تَوَقَّأْنَا بِكَ وَتَحَمَّلْنَا ثِقَاتِهِ الْمُبَاهِمِينَ وَجَعَلْنَا مَعَهُمْ بِجُورِهِمْ فِي
 جَنَابِكَ لَتَعِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى الْخَوَالِكِ الشَّيْعَةِ الْبُرْجَانِ
 مِنَ السَّلَفِ الْمُبَاهِمِينَ وَأَدْخَلَ الرُّوحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلْفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَقَّانِ
 يَا نُفُوسَ بَيْنَ تَوْلَاهُ مِنَ الْعَتْرِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس بخوان این آیه را در هر روز در هر مرتبه پس بجای آورد نماز مندوب آنچه خواهی مؤمن گوید که
 چون خواستی برگردی در زیارت سلمان پس بایست نزد قبر بروی ذاع و بگو این وداع را که سید در آن روز باین
 چهارم ذکر فرموده السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَمِنُ مِنْهُ وَالْمَأْخُودُ
 عَنْهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتُ حَقًّا وَنَطَقْتُ صِدْقًا وَدَعَوْتُ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ
 عَلَانِيَةً وَسِرًّا أَنْبَتُكَ زَائِرًا وَحَاجَابِي لَكَ مُسْتُوذِعًا وَهَذَا مَا نَادَا مَوْلَى عَمَلِكَ
 اسْتُوذِعْتُكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَائِصَ عَمَلِي وَجَوَائِعَ أَمَلِي إِلَى مُسْأَلِي أَجَلِي وَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ
 آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤمن گوید که چون زائر زیارت سلمان شرف شد پس از

خارج علی بن محمد منقول است
 گاه زینب را حمله شد و چهار ماه
 بر او بگن زد روی او را قبیل
 کن و آیه الکرسی بخوان و دست
 و هلو می وزن و بگو اللهم
 این قدر سینه من را محکم کن
 بعضی خدا را من و زاهد نام کرده
 چون چنین کند خدا ان فرزند
 زاپس کرد و اندین او را اگر چه
 نام کند مبارک باشد و اگر
 نام نکند خدا اگر خواهد از او
 بگیرد و اگر خواهد باو بخشد
 بایست و بچشم من و بیکه در
 وقت کتن گویند حقیقت
 این دعا را بخواند نیم آیه و
 بایده اللهم عقیقه عن
 فلان (و نام او را بگو) و
 بچشم و در میان بدیه و عظمها
 اللهم انجسها و آیه
 ناله محمد علی

در فضیلت زیارت امام رضا علیه السلام

در اعقاب عقیقه

رفعت کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعلکردن باین نصیحتها که نافع فرمود ای پسر جان من ظاهر کن ما بوسیله از آنچه که در دست مردم است که در این پاس غنی و توانگر است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که آن فقیر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی در آن هستی بهتر باشی از روزی که گذشت و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز رزاع و نماز آخر تو است و ممکن کار پر که از آن عد بخوانی و بدانکه در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منوبت بمحضرت امام حسن عسکری که از اساتذیه یار و انجمن نماز خوانده معلوم نیست از قبض و رکعت نماز تحت در آن محل شریف خود بخوانی

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس و الجنه المدفون بارض الغریبه بضعتهد الوردی مولانا ابوالحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه وعلی ابائه واولاده ائمه الهدی اما فضیلت زیارت آنحضرت پس پیشتر از آنکه احصا شود و ما در اینجا بترتک مینویسیم بدین که چند خبر نقل میکنیم اکثر آنرا از تحفه الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمود زیارت که یاره ازین من در زمین خراشان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حصصه الهیست از برای او واجب گرداند و بد نشرا برایش حتم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که یاره از زمین در خراشان مدفون خواهد شد هر غنا که که او را زیارت کند البته حصصه الهی عشر از اهل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بر او برسد و در حدیث معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که زیارت نکند قبر فرزند من علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد و او را استبعاد گردد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند با یک شب نزد آنحضرت بنامند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بی چون روز قیامت میشود بر عرش الهی چهار کس از پیشینان و چهار کس از پسینان خواهند بود اما پیشینان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلامند و اما پسینان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلامند پس ریمانی میکشند در پایه عرش پس نشینند با ما زیارت کنندگان قبو ائمه و بدین است که زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطایشان از همه بیشتر خواهد بود سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که فرمود در خراشان بقعه هست که بزبان زمان

انکه در روز هفتم واقع شود و اگر ناخبر کند تا بلوغ طفل برسد در وقت است و بعد از بلوغ تا آخر عمر بخورد است و در احادیث معتبره بسیار وارد شده است که عقیقه بسیار در یکجا که او را فرزندند واجب است و در احادیث بسیار هم وارد شده است که هر چه زیارت کردی در صورتی که بعضی از آنکندار عقیقه است و انواع بلاها در صورتی که در انواع عقیقه است و از حضرت لازمت منقول است که عقیقه لا زیارت و یکبک غنی باشد و یکبک فقیر باشد بعد از آنکه هر چه زیارت کند اگر بهم رساند بر او چیزی بکند اگر عقیقه برای او نکند نیست و اگر عقیقه برای او نکند تا وقت که قریب از برای است و زیارت در حدیث دیگر منقول است که آن

در فضیلت زیارت امام رضا (ع)

خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس بپوشه فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صوبه میمند رسیدند این رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای هشت هر که مرزبانیارت کند در آن بقعه چنان است که در سوختن از زیارت کرده است و بنویسد حشمتا له از برای ویست از زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدر از شیعیان او باشم در روز قیامت چهارم چندین صد صحیح از این بصره منقول است که گفت خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من زرخدایا بر است با هزار حج پس من اینچنین را بخندم امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج هشتاد هزار کیسکه انصاف تر از زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بدو رسد معتبر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هر که مرزبانیارت کند با این دو در قبر من بیاید نیز او در سه موطن روز قیامت نا او داخل می شود پنجم آن احوال آنها در وقت که نامه های بیکو کاران در دست راست ایشان و نامه های کاران در دست چپ ایشان بر او از کند و زنده است و زنده تر از دی عالم ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زور باشد که گشته شوم زهر با ظلم و ستم و مد فون شوم در پهلوی هر و ن الرشید و بگردانند خدا ترین را عمل زود شیعیان و دوستان من پس هر که مرزبانیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدا که هر که مرزبانیارت کند اگر ای اشته است به پیغمبر و برگزیده است از بر جمیع خلایق که هر که از شیعیان نزد قبر من در رکعت نماز کند البته مستحق شود از من شکر گاهها از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق انخدوانند بیکه ما را اگر ای اشته است بعد از محمد با ما و مخصوص گردانیده است ما را بوسه است انصاف سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامیتر از هر که روی اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرزبانیارت کند پس بر روی او قطره از باران برسد البته حشمتا له جسد او را برانش جهنم حرام گردانند هفتم چند معتبر منقول است که محمد بن سلمان از امام محمد تقی علیه السلام پرسید که شخصی حج واجب در آن کرده است بعنوان حج تمتع پس بدینه رفت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت بجهنم و زیارت پدرت امیرالمؤمنین علیه السلام را کرد و حق او را پیشناخت و میداند که او جهت خداست بر خلق او و درگاه خداست که از آنند و بخدا باید رسید پس سلام کرد بر انصاف پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت و بخداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت و در آنوقت خدا انخدوان

انصاف بر رسیدند که ما طلب کردیم گویند برای عقیقه و بدست بنامیدیم میفرمایند صدق کنیم قیمتش را فرمود که طلب کنید تا بیاید خدادوست پیدا در خوبید و در حدیث در بخن خون را بدید که فرزندیکه در روز قیامت بهر عقیقه اش میباید کرد فرمود که اگر پیش از ظهر عمره عقیقه ندارد و اگر بعد از ظهر عمره عقیقه بکند در حدیث معتبر از عمر بن خطاب منقول است که بخدمت انصاف عرض کرد که بنده او که پدرم برای من عقیقه کرده است برای من عقیقه بکن پس او فرمود که عقیقه کرده است انصاف در حدیث حسن از انصاف

در کیفیت زیارت امام رضا

در عقیقه است

مال باور و زه کرده است که بیچ میتواند رفت کلام بهر است از برای اینم که حج واجب خود را کرده است
 که برگردد و با حج بکند یا برود بجز ایشان و پدرت امام رضا علیه السلام از زیارت کند فرمود که بلکه برود
 پدر سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلفه خود
 تشیع است هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که
 فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از بهشت بر داشته شده است هر که داخل شود در آن
 این خواهد بود در روز قیامت از آن نجات و نیز از آن حضرت روایت کرده که فرمود من ضامنم از جانب حق تعالی
 بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه غار بحق آنحضرت باشد دهم
 شیخ صدوق در عبون اخبار الرضا روایت کرده که مراد از صالحین دهد در خواب حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم
 فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد ز زمین و بعضی کشته شده آمد گفتم کدام یک از آنها را زیارت
 کنم یا پاکند شدن مشاهده است فرمود زیارت کن آنکس که بنویزد بکرات یعنی محل توبه و نوبت بکرات
 مدتی بر زمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا اقصی کردید فرمود بگو صلی الله علیه
 بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه سه مرتبه این را فرمود مؤمنان گفتم که در وینا اهل و مستدک
 ابوابی ذکر شده در استیجاب تبرک بشهد امام رضا علیه السلام و شاهدان ما علیهم السلام و استیجاب الخبا
 زیارت حضرت رضا بن زیارت امام حسین علیهما و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مند
 و عمر مند و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما به این چند خبر که عشره کماله است اکتفا کردیم

و اما کیفیت زیارت آنحضرت

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارت چندی نقل شده و زیارت مشهور آنحضرت زیارتی است که در
 کتب معتبره مذکور است و شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است
 منسوب گردانیده اند و از مراد این قولی به آن معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد
 و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانست که چون از راه نماز زیارت کنی قبر امام رضا
 علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگوید و بیکه غسل میکنی اللهم
 طهرنی و طهر لی قلبی و اشرح لی صدری و اجر علی لسانی مدحک و الثناء
 علیک فانته لاقوة الا بک اللهم اجعله لی ظهورا و شفاء و میگویند در

مقول که فرزند را در روز
 هفتم نام میگن از نذر و عقیقه
 میکنند و سبب است و مو
 سبب کنند و سبب میکنند و آن نذر
 سبب را با نذر میکنند و با و آن
 را تصدق میکنند و با و آن
 عقیقه را برای قابله که کرده
 در زیارت منفرستند و با و آن
 بخورد و در حدیث موثق است
 میکنند و در حدیث موثق است
 فرمود که هر که بگوید یا نذر
 تو مؤمنان شود عقیقه میکنی و
 روز هفتم گویند یا نذر
 نام بکن از سرش تا بر آن در
 روز هفتم و بوزن مویز
 طلا یا نقره تصدق کن و در
 حدیث دیگر وارد شده است
 که ریح گویند یا نذر یا نذر
 و اگر قابله زیارت باشد
 از نماز

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَأَصْرَفَ عَنِّي هَامَ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ بِسْمِ
 فِي نَفْسِي زِدْ سِرَّ الْخَيْرِ وَمَيَّكُوفِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِيَّ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ آدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ إِسْمَاعِيلَ
 ذِي بَيْتِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ عِيسَى
 رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَوَلِيِّ اللَّهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ فَاطِمَةَ
 الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْكَلِيمِ
 عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُحَمَّدِ
 بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 الصَّادِقِ الْبَازِلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَاثِرَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا هَسَا
 الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْوَصِيَّ الْبَازِلِ النَّعِيُّ الشَّهِيدِ أَنْتَ قَدَافِيَتِي
 الصَّلَاةُ وَالنَّبْتُ لِرُكُوتِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعِبَادَتُ اللَّهِ
 حَتَّى آتَيْتَ الْيَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرُحْمَةِ رَابِعِ
 ضَرْحِ بَعْثَانِ وَمَيَّكُوفِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدٌ مِنْ أَرْضِي وَقَطْعُ الْيَلَادِ رَجَاءُ
 رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تُزِدْنِي بَعِيرَ قَضَاءِ حَاجَتِي وَأَرْحَمِ نَفْسِي عَلَى قَبْرِ بْنِ أَخِي رَسُولِكَ
 صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَيِّ نَتِّ وَأَبِي يَا مَوْلَايَ أَنْتَ ذَا ثَرَا وَأَفِدَا عَائِدَاتِ مَا
 جَنَّبْتُ عَلَى نَفْسِي وَاخْطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ نَفَرِي فَاقْبَلْ فَلَكَ
 عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَأَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ بِرَدِّكَ رَأْسَ رَابِلِنْدِ مَيَّكُوفِي رَدِّكَ جِبْرًا بِرَقْبِ

و مشهور میان علماء الشکله
 است است که عقیده بر
 زیارت و عقیده در خوار
 باشد و همان فقیران است
 که از برای هر دو گویند
 هر است موافق اخبار است
 معتبره بسیار از برای هر دو
 گویند مادم خوب است و
 است که پدیدر مادم
 از گوشت عقیده خوردند
 بلکه هر شکله از طعامیکه
 روان بخورد باشد خوردند
 و خوردن مادم را که آفتش
 بیشتر است و هر شکله
 عبال پیدر مادم که در خانه
 ایشان میباشند از آن گوشت
 و طعام خوردند و است
 که پدیدر و خام تصدق کنند
 و اقلش شکله باب عمل
 پدیدر بلکه محملت که این
 هر باشد و اگر

در عقیده است

يَسْكُنُهُ وَيُكُونُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ إِلَيْكَ بِجِهَتِهِمْ وَبِوَلَايَتِهِمْ أَنْتَ الْخَيْرُ مِنْهُمْ بِمَا
 تَوَلَّيْتَ بِهِ أَوْلَهُمْ وَأَبْرَهُ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ رُوَاهُمْ اللَّهُمَّ الْعَيْنَ الدِّينَ بَدَلْ لَوْ
 نَعَمْتَكَ وَاهْتَمُّوا بِنَبِيِّكَ وَجَدَّوْا بِأَيَّامِكَ وَتَخَرُّوا بِأَيَّامِكَ وَحَمَلُوا النَّاسَ
 عَلَى الْكَافِ الْإِلْمُحَدِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَالْبِرَانَةِ مِنْهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحْمَنُ بِنِ بَرِيكِرِي وَبِنِزْدِ بَيِّ الْخَضِرِ مَهْرِي وَيُكُونُهُ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبْرَتِكَ وَأَنْتَ الصَّادِقُ
 الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَاللِّسَانِ بِنِ نَضْرَعِ وَمَبَالِغِكَ دَرِغَنَتِكَ
 بِرِكَشْتِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَانِلَانِ حَسَنٍ وَحُسَيْنٍ عَلَيْهِمَا وَقَانِلَانِ جَمِيعِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَالهِ بِرِزْتِ قَبْرِ بَرِيكِرِي وَزَدِ بَرِيكِرِي دَرِ رَكْعَتِ نَمَازِ بِنِ دَرِ رَكْعَتِ أَوَّلِ سُورَةِ بِنِ وَدَرِ رَكْعَتِ دُوِّمِ
 سُورَةِ الرَّحْمَنِ بِجَوَانِ وَجَدَّكَ دَرِ دَعَا وَتَضَرَّعِ وَبِإِسَارِ دَعَاكَ إِنْ بَرِيكِرِي خُودِ وَبِدَرِ رُوحِ دَرِ خُودِ وَجَمِيعِ
 بِرَادَانِ مُؤْمِنِ خُودِ وَبِإِضْخِ خُودِ زِدِ بَرِيكِرِي بِنِ مَانِ وَبِإِدَاكَ نَمَازِ هَامِ خُودِ دَرِ زِدِ قَبْرِ بِنِ مَوْلَانِ
 كُوبِدِكَ إِنْ زِيَارَتِ بِنِ زِيَارَتِ الْخَضِرِ اسْتِ وَدَرِ عَقِيدَةِ وَبِعِيُونِ وَكُتِبَ عَلَامَةُ مَجْلِسِي وَغَيْرِهِ
 وَتَخَرُّوا بِأَيَّامِكَ كَمَا دَرِ خُورِ زِيَارَتِ بَادِ وَبِمِ اسْتِ بِعِنِّ وَبِعِنِّ كُنْ خُودِ وَنَدَاكَ كَانِ بِرِكَ اسْتِ بِمِزَاءِ
 نَمُودِنْدِ بَامَانِيكَ تَوَازِيهِهِ اِبْتِهَانِ مَقَرِّ فَرْمُودِي وَلَكِنْ دَرِ مَصْبَاحِ الزَّوَارِ تَخَرُّوا بِأَيَّامِكَ اسْتِ
 وَبِنِ نِزْدِ رِسْتِ بَلَكَمَا شَابِدِ اَزْ جِهَتِي اَوْلِي بَاشِدِ چَهْ اَنَكَمْ مَرَادِ اَزْ اَتَامِ ائِمَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اسْتِ چَانَكَمْ
 دَرِ خَبْرِ مَقَرِّ اِبْدِ دَلْفِ دَرِ فِصْلِ بِنِ اَزْ بَابِ اَوْلِ مَعْلُومِ شُدِ وَبِدَانِ نِزْدِ كَعِنْتِ كُودِنِ بِرِ قَانِلَانِ ائِمَّتِهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِنِ بَالِي كَمَا كُودِ شُودِ خُوبِ وَاَكْرَابِ عِبَارَتِ اَزْ بَعْضِي اِرْبَعِهْ خُودِ شَابِدِ اَنَبِ اَشَدِ
 اللَّهُمَّ الْعَيْنَ قَتَلَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَتَلَ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَقَتَلَ
 أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ الْعَيْنَ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَقَتَلَ هُمْ وَزِدْهُمْ عَدَا بِنِ اَفْوَقِ
 الْعَدَابِ هُوَ اَفْوَقِ هُوَانِ وَذُلِّ اَفْوَقِ ذُلِّ وَخُورِ اَفْوَقِ خُورِي اللَّهُمَّ دُعَاؤُهُمْ اِلَى
 النَّارِ دَعَاؤُهُمْ اِلَى اِهْمِ عَذَابِكَ رَكَا وَخُورُهُمْ وَابْتِعَاهُمْ اِلَى جَهَنَّمَ زَمْرًا
 دَرِ رِغْفَةِ الزَّوَارِ اسْتِ كَمَا شِيمِ مَعْنِدِ ذِكْرِ كُودِ كَمَا مَسْتِحْتِ اسْتِ كَمَا بَعْدَانِ نَمَازِ زِيَارَتِ اَمَامِ رِضَا عَلَيْهِ

صَدَقَ كَتَبَهُمْ خُوبِ اَكْر
 جَوَانِ عَقِيدَةِ بِنِ مَانِ
 اِنْتِ اَكْر دَرِ فَا بَدِ نَمَازِ
 بَلَكَمَا بَدِ صَبْرَتِكَ نَابِهْمِ وَتَدِ
 اَلَكَمَا بَدِ كَمَا بَعْدِ كَمَا بَعْدِ
 وَتَرِ طَرِ بِنِ كَمَا بَعْدِ
 عَقِيدَةِ خَاصِ مِثُودِ فِصْلِ
 بَاشِدِ اَمَامِ اَلْحَمْدِ وَفِصْلِ اَلْمَلِكِ
 هَتَرِ اسْتِ اَنَبِي فِصْلِ كُوبِدِكَ
 شُودِ كَمَا مَسْتِحْتِ اَسْتِ اِنْتِ
 عَقِيدَةِ اسْتِ وَرِوَابِ بِنِ
 عَقِيدَةِ اسْتِ وَفِصْلِ اَلْحَمْدِ
 عَظَمَتِهَا وَفِصْلِ اَلْحَمْدِ
 هِيَ اَعْبَادُ الذِّكْرِ اَلْمَاشِقِ
 مَنَاقِبَاتِ بَاكِرِ اسْتِ نَدَا دَرِ رِوَابِ
 جَوَانِ مِثُودِ اَمَامِ اَلْحَمْدِ
 شُدِ بِنِ مَرْمِ عَرَا اَزْ اَسْتِ
 وَبِنِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ
 دَرِ رِغْفَةِ سَفِيدِ وَدَرِ كُودِنِ
 اِنْتِ اَفْوَقِ نَدَامِ بِنِ رِغْفَةِ
 وَتَدِ اَللَّهُ الْعَالِمُ
 مَسْتِحْتِ وَتَدِ
 اَزْ

ابد عاجوانند اللهم اني استك باالله الدائم في ملكه الفائم في عزه المطاع
 في سلطانه المنفرد في كبريائه الموحّد في هومياته بقاءه العادل في برئيه
 العالم في قضيتيه الكريم في ناخيره عقوبتيه الهي حاجاتي مصروفه اليك واما
 موقوفه لك وبك وكلما وقفتني من خير فانك دليلى عليه وطريبي اليه يا
 قديرا لا توده المطالب باملتيا بلجا اليه كل واعيب فزلك مضموبا منك بيا
 جار باعلى عازات الاحسان والكرما استك بالقدرة النافذة في جميع الاشياء
 وفضائك المبرم الذي تجبه يا بئر الدغاء وبالنظره التي نظرت بها الى
 الجبال فتأخنت والى الارضين فتسطحت والى السموات فانفعت والى
 البحار فتفجرت يا من جل عن ادوات الحظايب البشر ولطف عن دقائق خطر ان
 الفكر لا تمجد يا سيدي لا يوفيق منك بقضي خد ولا تشكر على اصغر منه
 الا استوجبك بها شكري فموتى نعاؤك يا الهي وتجازى الاوك يا مولاي
 وتكافى صنائعك يا سيدي من نعيك يحد الحامدون ومن شكرك يشكر
 الشاكرون وانت المعتمد للذنوب في عفوك والناسر على الخاطئين جناح
 سرك وانت الكاشف للضمير بيدك فكم من سيئه اخفاها حيلك حتى رحلك
 وحسنه صاعفها فضلك حتى عطفك عليها فجازاك بلك ان يخاف منك
 الا العدل وان يرجى منك الا الاحسان والفضل فامنن على بما اوجبه
 فضلك ولا تخذلي عما يحكرو به عدلك سيدك لو علمت الارض بذنوبها لساخت
 في الجبال لهدت في السموات لاخطفتني واليها لاغرقتني سيدي سيدي
 سيدي مولاي مولاي قد تكرر وقوفي لضيافتك فلا تخبرني ما وعدت
 المعرضين لمستليك يا معروف العارفين يا معبود العابدين يا مسكورا وشاكرا

حضرت امام جعفر صادق عليه السلام
 منقولت که در وقت خسته
 کردن پسر ایند عاجوانند
 و اگر در انوقت بطر نمود
 ما باله شدن طفل هر وقت
 که بطر شود بران طفل بخوانند
 که از او حرارت امن را از کتب
 و غیر آن دفع میکند عابان
 اللهم هذا شکر و
 شانه نیتک صلواتک
 علیه واله واتباعه و
 منته و لیتیک و
 و یازادیک و فضائلک
 لا یمنی از دانه و قضا
 حمته و امری انقدر
 و اندقت من الحامدین
 فی خیایه و یحامده با جمیع
 انت اعرف بهی اللهم
 فطهر من الذنوب و رزق
 فی غیره و رزق

كَيْفِيَّةُ زِيَارَةِ اِمَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

دائمه مقدس از زیارت ترا خواندی این دعا را ازک مکن زیارت دیگر زیارت پسند که این قولی بران
 از بعض ائمه علیهم السلام در این کرده که فرمودند چون بنزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اللهم صل
 على علي بن موسى الرضا المرتضى الامام النقي النقي وجمعتك على من فوق الارض
 ومن تحت الثرى الصديق الشهيد صلوة كثيرة ثامنة زاكية متواصلة
 متوازية مترادفة كأفضل ما صليت على احد من اوليائك زیارت دیگر زیارت
 است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده میبایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت
 و پاکیزه ترین جامه ها خود را پوشیده باشی و میگوئی السلام عليك يا ولي الله وابن وليه
 السلام عليك يا حجة الله وابن حجته السلام عليك يا امام الهدى والعروة
 الوثقى ورحمة الله وبركاته أشهد أنك مصيبت على ما مضى عليه بأوك
 الظاهرون صلوات الله عليهم لئن نزلت عني على هدى لرتميل من حوى الى باطل
 وأنت نصحت لله ورسوله وأنت الأمانة فجزاك الله عن الإسلام وأهل
 خبر الجراء أهدتك باي وافي زائر أعار فابحطك مواليا لولياك معاريا
 لا أعدائك فاشفع لي عند ربك برحمتك يا ذا الجلال والإكرام
 و خود را بران پس بگرد بجانب سر و بگو السلام عليك يا مولاي يا بن رسول الله ورحمة
 الله وبركاته أشهد أنك الامام الهادي والولي المرشد ابرء الى الله من أعدائه
 وأقرب الى الله بولايك صلى الله عليك ورحمة الله وبركاته پس در ركعت
 نماز زیارت بجا آورد و بعد از آن هر چه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا بر دعا کن یا آنچه میخواهی انشاء
 مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مخصوصه با آنحضرت فضیلت بسیار دارد
 خصوصاً در ماه رجب بیست و سیم ذی القعدة و بیست و پنجم ان و ششم ماه رمضان چنانکه
 در محل خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که با آنحضرت اختصاص دارد
 و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگویند

و بدانکه علامه مجلسی از بعض
 مؤلفات اعیان از خط شیخ
 یوسف قطیفی نقل کرده واد
 از خط امام الله علامه که در این
 شده از حضرت صادق علیه السلام
 که فرمود هرگاه از راه کردی
 که استخاره کنی از کتاب عزیزی
 بگو بعد از جمله ان کان
 فیضناک و قدرناک ان کان
 تینی علی شیعة ال محمد علیهم
 السلام و یخرج و یبک و یجمل
 علی خلقک فانج من النار
 آیه من ینکحک تشکر بها
 علی ذلک پس میگوید آنحضرت
 شریفه و میفرماید شش صدق
 و از در وقت بیست و شش
 نظر و نظر میباید در آن و بطل
 از آن پس در ماه رجب و ششم
 شهید و در ذکر و فرموده
 و از جمله استخاره

پایان یافتن شیخ عتباتی از آثار

جواز استخاره بر اخص

که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل سنا باد شد پشت مبارک خود را گذاشت بگو هم که دیگرها از آن متراشند و فرمود که خداوند نافع بخش باین کوه و برکت ده در هر چه در ظرفی گذارند که از اینکوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیگرها از سنک تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را نهند مگر در آنجا که پاپس از آن روز مردم دیگرها و نظر آنها از آن تراشیدند و برکت یافتند چهار صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شششاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبدالمؤمن خان اوزبکی غارت کرده و سواهی محجر طلا در هر چیزه در آنجا اندک آشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد به مراتب رفت و هزار استر را در کرده بعد از نظم انفجار جعت بمشهد نمود بکماه در آنجا نوقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده خدام بقعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاویة بعزاف فرمود و در او اخر سنه هزار و هشت مجتد شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را در آنجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری اسانه مقدسه را خود متقبل و مشغول بود چنانچه شیخ با مقراض سر شمعها را از این گرفت شیخ بھائی علیه الرحمه بالبدن این را بعبیر انشاء کرد **سنة یوم مالا یعلین**

پروانه شمع در خلد این **مقراض با حیا طرن ای خادم** رسم بیست و ششم جزیر بل امین

و در سنه هزار و نوبیند یک شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت و در بیست و هشت روز آنجا بعبید را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم از این اشعار در اینجا نگاهاشت

غلام شاه مریدان شاه عباس **شاه والا کمر خاقان ابجد** بطوف مرقد شاه خراسان

پیا در رفت با اخلاص بعبید **پیا در رفت شد تاریخ رفتن** ز اصفا همان پیاده نام بمشهد

و چون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را دست از دیوان علی شهر که در گاه روضه متبرکه که از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاد بود و بند نما بود در وسط قرار داد و ایوانی مقابل آن در طرف دیگر ساخت و خپا بانه از دروازه غرب شهر ناشی طرح کردند که از هر طرف صحن رسیده از میان ایوانها بگذشت و چشمه ها و قنات احداث کرده بشهر آورد و فری از میان خپاها و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که اب از حوض گذشت به خپا بان شرقی جاری شود در بناهای مذکور کتبه ها بخط میرزا محمد رضای صد کتاب علیه رضای عباسی و محمد رضای امام رسم شد و هم شاه عتباتی مطهره را بطلانند هیکل چنانچه در کتبه قبه مطهره بان اشار شده

تقصص تضاد عجلت بخیع
 توت و سلف و زاد رباب
 ثمانها استخاره ذات القرباع
 و بعضی از آثار استخاره و تانقا
 اواز کردیم بدینجا رجو مشور
 و بدانکه سید بن طاووس فرموده
 کلاه که حاصلش این است که من
 استخاره کند برای غیر خود و لکن
 باقیم احادیث بسیار که امشده
 در آن بر قضاء حاجات اخوان
 بد دعوات و سائر تورات بلکه
 در اخبار از فوائد دعا بر اخوان
 خندان ذکر شده که محتاج بیکر
 نیست و استخاره نیز از جمله
 حاجات و از جمله دعوات
 زیرا که انشاؤ که تکلیف کرد
 استخاره کردن برای او پس
 حاجت برای او داد
 کرد پس

صورت کتیبہ مطہرہ اراضیا (۵۰۸)

و صورت ان کتیبہ چنین است **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** من عظیم توفیقات الله سبحانه
 ان وفق السلطان الاعظم مولی ملوک العرب العجم صاحب لقب لظاهر النبوی المحب الباهر العلو
 تراب اقدام خدام هذه العنبة المطهرة اللاهوتیه عبار نعال زوار هذه الروضه المنوره الملوکونه
 مرجع اثار اجداد العصور من السلطان بن السلطان ابو الظفر شاه عباس الحسینی الموصو الصفوی
 بهادر خان فاستعد بالمجہدی ما شاع علی قدمه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذا الحرم
 الاشراف وقد تشرف بزینة هذه العنبة من خلوص ماله فی سنة الف و عشرين و ثمان مائة و ست و عشر
 پیچم شیخ طبریه در اعلام الورع بعد از ذکر جملة از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته و اما آنچه ظاهر
 شده برای مردم از بعد از شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشہد مقدس آنحضرت و علامان و عجا
 که مشاهده کردند خلق بسیار و غام و خاص تصدیق ان نمودند و مخالف و مؤلف قرار بیان نمودند
 بسیار بلکه از حد حصر خارجت و همانا در آن مشہد مقدس کور ما در زاد و ابرص شفایافتند و
 و در عاها مستجاب شد و حاجان برآورده شد و شدائد و ملمات برطرف شد و ما بسیار از اینها را
 خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در آن راه نباید پیدا نمود هر و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات
 الهدایة بعد از نقل این کلام از شیخ طبریه فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر میگوید که من
 دیدم و مشاهده کردم بسیار از این معجزات را همچنانکه شیخ طبریه مشاهده نموده و یقین برای من
 حاصل شد همچنانکه برای و یقین حاصل شده بود در مدت حجاورتن من در مشہد مقدس که بیست
 شش سال پیشور و شنیدم چیزهای در این باب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا
 کرده باشم در این مشہد و از خدا حاجی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شد الحمد لله و تفصیل را مقام
 کفایتش ندارد لهذا کفایت کردیم با مجال مؤلف این کتاب عباس فی گوید که در هر زمان انقدر که ایمان
 و معجزات از این روضه مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل ذایع گذشته نیست و ما در باب دوم
 در اعمال شب بیست و هفتم رجب شاره کردیم چیزیکه مناسب به مقام بود و فعلا مقام را کفایتش نطویل
 نیست بهتر آنکه از فصل زایه بین جاختم کنیم و اینچند شعر را که از جای نقل شده در مدح آنحضرت نقل نماییم

نسخی که با اثر انتخاب میشود
 بخواند انتخاره برای خود کند
 که با اصلاح است که گوید بین
 تواند و بخواند برای انحصار
 با او گفته انتخاره کند که
 مصلحت است در فعل یاد
 وک و این از چیزها نیست که
 داخلست در عهد و عود
 با انتخارات و بقضا و خطا
 علامه مجلسی در فرموده که کلام
 بند در جوار انتخاره برای
 غیر خاله از قوه نیست بجهت
 عموم خاص در وقتیکه
 قصد کند نایب از برای
 که گوید شخص متخیر بین
 مکن چنانکه بند بان اشاره
 فرموده و این جمله است
 داخل کردن انتخاره و یاد
 تحت جناب خاصه لکن اول
 و نحوه آنستکه صاحب طبع
 خود در انتخاره کند
 برای

سلام علی ال ظه و بن
 سلام علی روضه حل فيها
 سلام علی ال خیر الثبتین
 امام یبای به الملك والدين
 امام بجن شاه مطلق که آمد
 حریم درش قبله گاه سلاطین
 شه کلخ عرفان گل شاخ جهان

اشعاری مدنی اما رضا و زین العابدین

و از زین العابدین و زین العابدین

در درج امکان مبرج یکین	علی بن موسی ازضا کر خدیش	رضا شد لقبش ن رضا بودش
ز فضل و شرف مینی اورا جهانی	اگر بودت تیره چشم جهان بین	پی عطر رو بند حوران جنت
بخار و شراب کیسوی شکیں	اگر خواهی آری بفت اسن او	برودن از هر چه جزاوتش

افضلک فیما

در زیارت ائمه ستمن رای علیهم السلام و اعمال سزای مطهر و دران دو مقام است مقام اول
 در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی بنی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد
 شد بتر من رای انشاء الله و خواستی زیارت کنی اند و امام همام علیهما را پس غسل کن و بعد از
 رعایت ادب دخول در محرابها شریفه با مانع و وقار روانه شو تا در محراب مطهر و از آن دخول عمومی
 که در او اهل این باب کرد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را با این الفاظ که
 زیارتک السلام علیکما یا ولیتی الله السلام علیکما یا حجتی الله السلام علیکما
 یا نور ری الله فی ظلمات الارض السلام علیکما یا من بعد الله فی شانیکما انبتکما ذواتا
 عارفا بحقیقتکما معا ری الا اعدائکموا الی الی اولیائکموا مؤمنینا بما امننا به کافر ایما
 کفرنا به محققا لما حققنا مبطلا لما ابطلنا اسئل الله ربی و ربکم ان
 یجعل حظی من زیارتکمما الصلوة علی محمد و الیه و ان یرزقنی مرافقتکمما فی الجنان
 مع ابائکم الصالحین و اسئله ان یرزقنی من النار و یرزقنی شفاعتکمما و
 مصاحبتکمما و یعرف بنبی و بسنتکمما و لا ینسبنی حبتکمما و حب ابائکم الصالحین و
 ان لا یجعل لکم الاخر المهد من زیارتکمما و یخسر فی معکمما فی الجنة برحمته اللهم
 ارزقنی جهنما و توفنی علی من لیهما اللهم العن ظالمی الی محمد صظهرهم و انقم
 منهم اللهم العن الاولین منهم و الاخرین و ضاعف علیهم العذاب و ابلیغهم
 و یا شایعهم و یحییهم و میبیههم اسفل درک من الحیم انک علی کل شیء قدیر اللهم
 عجل فرج ولیدک و ابن ولیدک و اجعل فرجنا مع فرجهم یا ارحم الراحمین *

خود زیارت کند یا نه بدین معنی
 که در زیارت باشد در جوان
 و کالت در استخار و اگر این چنین
 یا از هیچ بود اصحا سوال میکنند
 از ائمه علیهم السلام و اگر سوال کرده بودند
 نقل میشد برای ما الا اهل ربک
 و ولیعبادت انکه مضطر است
 است با حاجت و دعا و اقرین
 بخوابی نیت انهم سزای
 بیست و هشتم از حضرت رسول
 صلوات الله علیه و آله نقل شده
 هر کس بخواند این دعا را بر او بیفتد
 و گوید الحمد لله الذی
 علیک بالانذار و یحیی
 بالقرآن کتابا و یحیی
 نبیا و یحیی ایما و یحیی
 اخوانا و یاکتب فی قبلة
 خدایان او و ان کافر
 جهنم جمع نکند مؤمنان
 که از ابا ان و خبار

(زیارت امیر المؤمنین علی)

یا رسولی بدو شریفانکا که رسد طلب حسن کن و بگو ء اَدْخُلْ بِأَنْبِيَّ اللَّهِ ء اَدْخُلْ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ء اَدْخُلْ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ أَبَا الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ء اَدْخُلْ بِأَمْوَلَايَ أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ ء اَدْخُلْ بِأَمْلَائِكَ اللَّهُ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ بِرِوَاغِلَتْو و در وقت داخل شدن پائی است را مقدم دار و بایست نزد صبح حضرت علی هادی علیه السلام رو بقبور و پشت بقبله و صد مرتبه الله اکبر بگو و بگو التَّسْلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّكِيكَ الزَّائِدَ النُّورَ الشَّافِيَّ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آمِينَ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَضْرَةَ الْأَمْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِيَّ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيفَ الْتَقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَافِرِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ الْإِيمَانِ الْوَفِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا الْعِلْمَ الرَّضِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

(در دم نشسته بگفتار) * * * * *
 بر سر شما که با منی از مهاجران
 من بن شمعان و شمعان من
 همچنانکه ایشان دشمنان منند
 و لهذا در بسیاری از جغها وارد
 شده که فلان علم را بجا آورید و
 خود را بکفار شبیه نکرانید
 مانند روایتی که از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقول است
 که فرمود شارب از زهر بگردید
 و شرب بلبلان او بگردد بیرون
 و کبریا خود را شبیه مکرانید
 و نیز فرمود کبریا در شبهای
 خود را چسبند و بسبب آن خون
 زیاد کردند و ماها شارب خود را
 مجنونیم و بیشتر امسکن از روی
 چون ناله دعوت انجناب علوی
 رسد کمری بیاد آن که عاملان
 بود نوشت که انحضرت
 را نزد او

الزيارة المشرفة من راي

دعا في حق الزمان

وَأَخْرَجَتْهُ لِقَامِ رَسُولِكَ فِي أُمَّتِهِ وَالزُّمَنْةُ يُحْفَظُ شَرِيْعَهُ فَاسْتَقْبَلَ بِأَعْبَاءِ
 الْوَصِيَّةِ نَاهِيضًا بِهَا وَمُضْطَلِعًا بِجَمَلِهَا الرَّبْعُ فِي مُشْكِهَا لَاهْفَاءِ فِي مُعْضِلِ
 بَلْ كَشَفَ الْغَمَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَأَدَّى الْمَفْرُضَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَقْرَبْتَ نَاطِرَ نَيْتِكَ
 بِهِ فَرَّقِهِ دَرَجَتَهُ وَأَجْرَكَ لَدَيْكَ مَثُوبَتَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِثَابَ نَجَاتِهِ وَ
 سَلَامًا وَأَيْنَامِنَ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بَيْنَ نَارِ نَارِ بَكْدَارِ وَجُونَ سَلَامِ زَادِي كَمَا ذَا الْفُؤَادَةِ الْجَامِعَةِ
 وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمَدِينِ الْمُنْتَابِعَةِ وَالْأَلَاءِ الْمُنَوَّازِرَةِ وَالْأَبَادِي الْجَلِيلَةِ وَ
 الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ الصَّادِقِينَ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي أَجْمَعُ شَمْلِي
 وَلَا تُشَعِّبْ قَلْبِي وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ أَنْ هَدَيْتَنِي وَلَا تُزِغْ قَدَمِي وَلَا تُكَلِّفْنِي
 إِلَى تَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَلَا تُنْجِبْ طَبْعِي وَلَا تُبَدِّلْ عَوْرَتِي وَلَا تُهْنِكْ سِرِّي وَ
 لَا تُؤْخِشْنِي وَلَا تُؤَيِّنْنِي وَكُنْ بِي رَوْفًا رَحِيمًا وَاهْدِنِي رُؤْيِي وَطَهِّرْنِي وَصِفْنِي وَاصْطَفِنِي
 وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْيِرْنِي وَاصْطَفِنِي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَ
 الطُّفْ بِي وَلَا تُجَفِّنِي وَآكِرْمْنِي وَلَا هِنِّي وَمَا أَسْأَلُكَ فَلَا تُخْرِمْنِي وَمَا لَا أَسْأَلُكَ
 فَاجْعَلْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ بِجُرْمَتِهِ وَجِهَتِكَ الْكَرِيمِ وَ
 بِجُرْمَتِهِ نَيْتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَجُرْمَتِهِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ
 وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلِيفَةَ لِبَاءِ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ وَتُعْجَلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِأَمْرِكَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْصُرَ بِهِ لِي دِينِكَ وَتَجْعَلَنِي فِي جِلْدِ
 التَّاجِرِينَ بِهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَنَا اسْتَجِبْ لِي دَعْوَتِي وَ
 قَضِيتَ لِي حَاجَتِي وَأَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا أَسْتَعِينُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ

قول بالبيان أنت در ظاهر
 اثنان واظهار رضایت بجای
 اثنان واظهار مؤالات اثنان
 ودر روایت اهل بیت علیهم السلام
 در روایت موت و صحبت و عطا
 در کون موت و صحبت و عطا
 اثنان آ بیت و تمام عوزده
 حقیقت که اسباب فتح است
 برای داعیان از اوقات تعلیم
 کرده از حضرت رسول خدا با ماب
 المؤمنین صلوات الله علیهم
 والمها و تفلک و ما از شیخ صدوق
 در کتاب خصال در باب اربعه
 عشره مورد مکتوبه با عبادت
 لا عباد له ما ذنوب من لا ذنوب
 له و باستاند من لا استدله
 و با جز من لا خزله و با
 غیبات من لا غیبات له و
 با کرم العفو با حسن الباق
 با عظیم التواضع با عظیم
 التواضع

خازن علم وصی رسول الله التلام عليك ايها الداعي بحكم الله التلام عليك
 ايها التاطق بكتاب الله التلام عليك باحجة الحجج التلام عليك يا هادي
 الامم التلام عليك يا ولي النعم التلام عليك يا عيبة العلم التلام عليك
 يا سفينة الجمل التلام عليك يا ابا الامام المنظر الظاهرة للعاقلة جنة و
 الثابتة في البقين معرفته المحجج عن اعين الظالمين والمغيب عن دواعي الفالك
 والمعبد ربنا به الاسلام جديدا بعد الانظار في القران غضابا بعد الاندرايس
 اشهد يا مولاي انك آمنت الصلوة واثبتت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت
 عن المنكر ودعوت الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وعبدت
 الله مخلصا حتى اتيك البقين اسئل الله بالثان الذي لم عندنا ان يقبل نياتنا
 لكره وبتكر سعيي لثكرو وبتجيب دعائي بكم ويجعلني من انصار الحق واتباعه و
 اشباعه مواليه ومحبيه والتلام عليك ورحمة الله وبركاته بل بوس ضمير
 وبكدار طرف ثالث صور خور داران بر طرف چركدار و بگو اللهم صل على سيدنا محمد واهل
 بيته وصل على الحسن بن علي الهادي الى بيته والداعي الى سبيلك علم الهدى
 و منار الثقي ومعدن الحجي وما وى التهي وغيب لوردي سبحان الحكمة وبحير المعظم
 و وارث الاممة والشهيد على الامامة المعصوم المهذب الفاضل المقرب المطهر
 من الرجس الذي ورثه علم الكباب الهمنة فصل الخطاب نصبتة علما لاهل
 قبليتك وقرنت طاعتها بطاعتك وقرضت مودته على جميع خليفك اللهم
 فكما اناب بحسن الاخلاص في توحيدك وازدي من خاض في تشبهك وطمح عن
 اهل الايمان بك فصل يا رب عليه صلوة بلحون بها تحمل الخاشعين ويملو
 في الجنة بدرجة جده خاتم النبيين وبلغه مناجاة وسلاما والينا

نوشتن بسمه در دعا
 خداوند زود هالك نكرد
 مهلك داد او را با از غاي او
 رويت را بجهت انكه نوشته
 بود ببد و فتنه لغوي بيم الله را
 و صفاته و هي فتنه و فتنه و فتنه
 و صفاته و هي فتنه و فتنه و فتنه
 كه از خدا خواست نرسد هلاك
 او را و نظر ميكني بگفرا و من
 نظر ميكنم با آنچه نوشته و در خود
 است كه در وقت ابوالدرداء را
 خبر يارند كه خانه اش سوخت
 گفت نوحه است ديگري خبر
 داد باز خيبر گفت نامه من به
 بن معلوم شد كه خانه ها اطرف
 هم سوخته خانه او نوحه
 گفت از چه راه دانستی كه خانه
 فتنه است گفت دريا
 فتنه است گفت دريا
 كه شدم از سوختن خانه ام
 كه در صبح ايند تا بخواند
 از روزيك باو
 بنده

﴿ زيارت امير المؤمنين ﴾ (ع ٥١)

من لَدُنكَ فِي مَوَالِيهِ فَضْلاً وَإِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواً أَنَا أَيْتُكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ
 وَمِنْ جَسِيمٍ بِنِهَازِ بَارِتْ بِجَا أُرْدُوچُونِ فَاغْشَدُ بِكَو بَا دَاؤُ رِيَادِ مَوْمُ بَا سِحِي يَا قَوْمُ
 يَا كَاثِفَا لِكَرْبِ أَهْمِمْ وَبَا فَا رِجِ النَّعْمِ وَبَا بَا عِشَا الرُّسُلِ وَبَا صَادِقِ الوَعْدِ وَبَا سِحِي
 لِأَلِهِ الأَيْتِ أَنْوَسَلُ إِلَيْكَ بِجَبِيكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيهِ عَلِيِّ بْنِ عِمْرٍ وَصِهْرِهِ عَلِيَّ
 ابْنِهِ الذِّي خَمَمَتْ بِهَا الشَّرَائِعُ وَفَتَحَتْ بِهَا التَّارِيقَ وَالتَّوَالِيحَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا
 صَلَوةً تَشْهَدُ بِهَا الأَوَّلُونَ وَالأَآخِرُونَ وَتُجِوِيهَا الأَوْلِيَاءُ وَالصَّالِحُونَ وَأَنْوَسَلُ
 إِلَيْكَ بِفَاعِلَةِ الزَّمَرِ وَالِدَةِ الأُمَّةِ المَهْدِيَّةِ وَبَيْدِ نِسَاءِ العَالَمِينَ المُتَّقِيَةِ
 فِي شِعْبَةِ أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صَلَوةً دَائِمَةً أَبَدَ الأَيِّدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ
 وَأَنْوَسَلُ إِلَيْكَ بِأَحْسَنِ الرِّضَى الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالحَسَنِ المَظْلُومِ المَرْضِيِّ البَرِّ النَّعِيِّ
 سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ بَيْتِهِ الأَمَامِينَ الخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ النَّصِيحِينَ الظَّالِمِينَ
 المُهَيِّدِينَ المَظْلُومِينَ المُقُولِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ صَلَوةً
 مُتَوَالِيَةً مُتَسَالِفَةً وَأَنْوَسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الحَسَنِ سَيِّدِ العَالِدِينَ المُجْرَبِ
 مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَبِحَمْدِ بْنِ عَلِيٍّ البَاقِرِ الظَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الأَمَامِينَ السَّيِّدِينَ
 مُفْئَسِحِي لِبَرَكَاتِ وَمِصْبَاحِي لظُلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَمَا أَضَاءَ
 نَهَارٌ صَلَوةً نَعْدُو وَتُرْوَحُ وَأَنْوَسَلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللهِ
 وَالتَّاطِينِ فِي عِلْمِ اللهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ العَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَوَجْهِهِ النَّاسِجِ الأَمَامِ
 الطَّاهِرِينَ المَهْدِيِّينَ الوَافِينَ الكَافِينَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَجَّ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ
 لَكَ فَلكٌ صَلَوةً تُنَمُّ وَتَزِيدُ وَلا تُفْنِي وَلا تَبِيدُ وَأَنْوَسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ
 مُوسَى الرِّضَا وَبِحَمْدِ بْنِ عَلِيٍّ الرِّضْوَى الأَمَامِينَ المُطَهَّرِينَ المُتَّجِبِينَ فَصَلِّ
 عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَدَامَ صَلَوةً زُفَّهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي أَوْلِيَّتَيْنِ مِنْ

واكرد شام بخوانند در ان شب
 بدی باو بنرسند در من این
 دعا خوانند بودم
 انت زید لاله الامانت
 عليك وتوكل وانت رب
 العالمين العظيم والاعول و
 لا قوة الا بالله العظيم
 ماشاء الله وكان وما لوليا
 لو كان اعلم ان الله اعلى
 كل شئ قدير وان الله قد
 احاط بكل شئ بعلمه اللامع
 انت اعوذ بك من شر
 نفسي ومن شر فناء النور
 ومن شر كل ذي شر ممن
 يبيحون والانس ومن شر
 كل دابة انت اخذ
 بها صلواتك وربي على
 من اعلم تستغفم من ذنوب
 شيخ كليني وعمراد
 لؤلؤ

زیارت والد حضرت اعلیٰ (علیه السلام) (۵۱۸)

بِرَحْمَتِكَ عَدَا ابَا لَثَارٍ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِرُوغَاكُنْ بِأَفْضَلِ خَوَامِي أَرْبَابِي خُودِ وَبِرَادِلَاتِ
 انكاه زيارت كن ملكه دنيا و آخرت والده امام قار عظيمنا زاو قبرا عظمه پشت صريح مولاى امام
 حسن عسكركم عليه السلام انت بن بكو السلام على رسول الله صلى الله عليه وآله
 الصادقين الأئمة السلام على مولانا أمير المؤمنين السلام على الأئمة الظاهرين
 الحجج المبشرين السلام على والده الإمام والمودع أسرار الملك العلام والحمد لله
 لا أشرفنا لأنام السلام عليك آيتها الصديقة المرضية السلام عليك يا شبيهة
 أم موسى وآية حواري عيسى السلام عليك آيتها النقية السلام عليك
 آيتها الرضية المرضية السلام عليك آيتها النعوتية في الأنجيل المخطوبة
 من روح الله الأئمة ومن رغب في وصلها محمد سيد المرسلين والمستودع
 أسرار رب العالمين السلام عليك وعلى آباءك الحواريين السلام عليك وعلى
 علي بعليك وولدك السلام عليك وعلى روحك وبدنك الظاهر أشهد أنك
 أحسن الكفالة وأدب الأمانة واجهدت في مرضات الله وصبرت في
 ذات الله وحفظت ستر الله وحملت في الله وبالفت في حفظ حجة الله ورغب
 في وصلة أبناء رسول الله عارفة بجهنم مؤمنة بصدقهم مغرقة بمنزلة لهم
 متبصرة بامرهم مشفقة عليهم مؤثرة هوامهم وأشهد أنك مصيبة على
 بصيرة من أمرك مقديبة بالصالحين راضية مرضية نقية زكية
 فرضى الله عنك وأرضاك وجعل الجنة منزلك وماورك فلقد أولاك
 من الخيرات ما أولاك وأعطاك من الشرف ما به أغناك فهناك الله بما أمرك
 من الكرامة وأمر لك بنال السيف سرورنا وميكوب اللهم إياك اعتمدت وليرضاك
 طلبت وبأولياك إليك توسلت وعلى غفرانك وحيلتك أتكلت وبك

و لا يابى من انتم عن الله عا
 ماشاء الله كان والى الله
 لو كن بن هر كيه بويك
 ابن رادرو زجاين حفظك
 حقا لا وارادو زجاين
 كند و از خيل شدن و
 طلب مرزبان كند و راى و
 ملائكه سى و چهار و بن زير
 عده الذاعلت كو خندان
 انما اولنا و في ليلة القدر
 و هر چه بنكه زخير و بهمان
 ميكنند مرزبانان زيارت
 بنا و آنچه روايت شده از ائمه
 عليهم و سى و سيم و بن از حضرت
 امير المؤمنين عليه السلام كند
 كه هر كنجوانند صد ايم از اولاد
 از هر ايم كه بايد بس بويك
 هفت مرتبه يا الله بويك
 بخواند و سنى خدايت كافد
 از سى و سيم و بن

زیارت الله بجز علیها

روایات در فضل زیارت

اغْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ امْرِئٍ وَرَبِّكَ لَذُنُفْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا
 وَتَدْنِنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلَا تُخْرِمْ نِي شَفَاعَتِهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَأَرْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا
 وَأَخْشِرْنِي مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَقَفْتَنِي لِزِيَارَتِهِ وَلَدِهَا وَزِيَارَتِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِالْأُمَّةِ الظَّاهِرِينَ وَأَتُوسِّلُ إِلَيْكَ بِالْحَبِجِ الْمَبَامِينَ مِنَ الْإِطْلَاقِ
 وَبِئْسَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْطِنِينَ الْفَائِزِينَ
 الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ
 قِيلَتْ سَعْبَةٌ وَتَبَرَّتْ أَمْرُهُمْ وَكُشِفَتْ حُزْرُهُمْ وَأَمِنَتْ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ إِخْرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَأَرْزُقْنِي
 الْعَوْدَ إِلَيْهَا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَقَّفْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زَمَرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا
 وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَأَيِّنْ لِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي آيَاتِكَ عَذَابِ النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مَوْلَانَا كَيْفَ نَعْلَمُ أَنَّ زِيَارَتَهُ مِنْ عِبَادَتِهِ كَزِيَارَتِهَا
 عَزَمْتُ بِجَدِّ مَشْ كَيْفَ ثَابِتٌ مِنْ زِيَارَتِهَا كَيْفَ زِيَارَتِهَا كَيْفَ زِيَارَتِهَا كَيْفَ زِيَارَتِهَا كَيْفَ زِيَارَتِهَا
 كَرِهْتُ حَشْرًا وَوَلَدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا دَرَسْتُ فِي نَفْسِي أَنَّ زِيَارَتَهُ مِنْ عِبَادَتِهِ كَزِيَارَتِهَا
 نَفْسُهُ كَهَرِكُمْ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ
 جِهَةٌ وَعُمْرُهُ وَدَرَاهِمُهُ الزَّائِرِينَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ
 شَرِيحٌ نَابِئِينَ بِأَجْسَادِهِمْ بِضَرْحِ عَسْكَرِيْنَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَكُنْزِ كِتَابِ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ
 أَنْ مَحْفَلُهُ زَكْرَتُهُ بِأَمْرِيَّةٍ وَفِيهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ
 دَرَزِيَارَتِهَا أَوْلَادُ أُمَّةٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ زِيَارَتِهَا كَيْفَ نَفْسُهُ لِقَاعُهُ
 حَشْرًا فَالْمَبْنِيَّةُ مَوْلَانَا وَارْتَدَّ وَأَنْ جَنَانَتُكُمْ مِيَابِئِي رُبِّيَّةً مِيَابِئِي رُبِّيَّةً مِيَابِئِي رُبِّيَّةً مِيَابِئِي رُبِّيَّةً
 صَفْوَةُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ

نفاذ کرده که کسی بخواند
 قل هو الله احد و در وقتیکه
 بخواند خود رود سر من
 مویک فرزند حضرت باو نگاه
 فرشته که با سبزه کند او را در
 الشب و از حضرت صادق
 روایت کرده که هر که بکن در برابر
 مکر و در نماز خود قل هو
 الله احد بخواند روز قیامت
 باو گویند ای بنده خدا بکن
 نواز نماز کن ازندگان و بن
 از انحضرت منقول است که کسی که بکن
 بر او جبهه یعنی هفتاد و پنج بار
 ان قل هو الله احد و بنابر اخبار
 بدین ابی حطب و نیز از اخبار
 من روایت کرده که هر که با او
 باشد و بخواند در الظالم
 قل هو الله احد و بجهت روان
 من باشد در برابر
 اصل آنست

كَلِمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عَيْبِي رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ
 النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ صَلَّى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطِي الرَّجَاءِ وَسَيِّدِي
 شَبَابٍ مِلَّ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ
 النَّاطِقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّارِفَ الْبَارِئَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ
 الطَّاهِرَ الطُّهْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّفِيِّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَوَلِكَ وَسِيرَتِكَ
 وَوَلِيِّ وَرَثَتِكَ وَوَصِيِّ وَصِيَّتِكَ وَجَنَّتِكَ عَلَى خَلْفِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ وَلِيِّ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا بَيْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ النَّفِيِّ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ
 اللَّهُ بَيْنَنَا وَيُنْتَكِرُ فِي الْجَنَّةِ وَحَشْرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَيْتِكُمْ وَسَقَانَا
 بِكَاسِ جَدِّكُمْ مِنْ بِيْدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرْسِلَنَا
 فِيكُمْ التَّشْرِيرَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْعَلَنَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَأَنْ لَا يُسَلِّبَنَا مَعِرْفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّتِكُمْ وَالْبِرَائَةِ مِنْ
 أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُتَكَبِّرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى بَيْتِهِ مَا أَلَدَ

بی دهنتم و نیز در عده الذمه
 فکارده ابن رفیعہ را و ای حفظ
 زراععت خوز و بخار و سایر
 زراععتا ارض در کرب و جانور
 که از ارفاسد میکند و کفایت
 ان چنانکه بنویسد و کفایت
 یا زجه فی ایچهار دفتر و کفایت
 در چهار طرف و کفایت اورد الظار
 در چهار طرف و کفایت اورد الظار
 الذور اها الذور اب و
 الظور و الجوانان و الخیر
 من هذیه الارض و الزرع و الخیر
 انحل ای کلانج اب منی من
 بطن الخوی فان لا غر جوا
 انسلت علیکم سو اظامن
 نای و خایین شالا منتظران
 الذور الی الذین هم الوعد
 من یبارهم وهم الوعد
 الذور فقال لهم الله
 مؤوا قاتوا الخیر
 منها

اشباح الحسین کبریا علی

و حفظ در آستانه

به محمد و به راضی نطلب بیدلک و همک یا سید اللهم و رضاك والدار
 الآخرة يا حكيمه اشفعني في الجنة فان لك عند الله شأن من الشأن اللهم
 اني اسئلك ان تخيم لي بالسعادة فلا تلُب مني ما انا فيه ولا حول ولا قوة الا
 بالله العلي العظيم اللهم استجب لنا ونقبله بكرمك وعزتك وبرحمتك و
 عافيتك وصلى الله على محمد وآله اجمعين وسلم تسليما با ارحم الراحمين
 مؤلف گوید معروفست که در نزد قبر عسکریین علیهما قبور جمله از سادات عظام است که از جمله
 آنهاست حسین پسر امام علی نقی علیه و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظر می رسد آن
 است که سید جلیل القدر و عظیم الشأن بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولا
 ما حضرت امام حسن عسکری علیه و برادرش حسین بن علی تعبیر سبطین می کردند و تشبیه می کردند
 این دو برادر را بدو جدشان در وسط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما و در روایت
 ابوالطیب است که صدای حضرت حجة صلوات الله علیه شبیه بود صدای حسین و در جمرة الاولیاء
 تا ایف سید فقیه محدث حکیم التبت احمد اردکانی زری زکرا و لا حضرت امام علی نقی علیه
 که حسین فرزند انحضرت از مقام و عباد بود و با امامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متبع ماهر
 بیاید غیر از آنچه ذکر شد چیزی که دلالت کند بر جلالتش و نیز بدانکه امام زاده سید محمد فرزند حضرت
 امام علی نقی علیه زاد در نزدیکی بلد بکنز در سامره مزار است مشهور و بجلالتشان و برود کرامات معرفت
 عامه مردم بزبارتشان مشرف میشوند و نذر ها و هدایا به بسیار با آنها می برند و حاجات می طلبند اعجاب
 آنقدر و تمامه از او خوف دارند و حساب می برند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش
 نیست و بی است در جلالت انجناب که قابلیت و صلاحیت امامت داشت و فرزند بزرگ هادی علیه
 بود و در فوت او حضرت امام حسن عسکری علیه کربان خود را چاک فرمود و شیخ مائنه الاسلام نور
 نور الله مرقد اعظم عظیمی بنهارت آن بزرگوار داشته و در تعبیر بقعه صریح مبارکش سعی فرموده
 و صورت کتبه که بر صریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد التبت الجلیل ایچ حضرت محمد بن ابی
 ابی الحسن علی الهادی علیه عظیم الشأن جلیل القدر کانت الشیعة تزعم انه الامام بعدا بیه
 علیه فلما توفی نعت ابوه علی بن ابی طالب و قال له احد الله شکر افضا حد فیک

فانک رخصت فخرج منها انفا
 بعید لذلک من النجیل الحرام
 لا النجیل الاضی کا نهم
 و قال لیسوا الاغشیة
 او صیها فاخرجناهم
 ختان و عبون و زرع و
 مقام کسبم و نعت کا نهم
 فاهلین فانا بکت علیهم
 التاء و الارض و ما کانوا
 منظر ان اخرج منها فاقول
 لك ان تکتب فيها اخرج
 انک من الصاعیر اخرج
 فها من و ما من حور اولنا
 بجنوة لا قبل لهم و لکنهم
 فها اذلة و هم ساغیران
 حضرت امام محمد
 با و

زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام

در ماه مه و در شبان

اسپندان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه زیارات و تصریح علماء بر هر دو یکسان از آنجا
 مرسوم شد دخول در آنجا از هر آنجا باشد بابت رعایت کرده و در آنجا محرم به اذن داخل نباید
 شد الحال شروع کنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص هر باب مطهر همان زیارت است که بعد
 از این بیاید و اول آن **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ** است و در آخر آن اسپندان میشود و
 بابت آن وارد در سرداب پیش از پایین رفتن از پله ها خواند و اذن دخول دیگر استبدین طاوس
 نقل کرده قریب همان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کردیم و اذن دخول دیگر
 علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن **اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَعَفَوْتَ**
سُوءَهَا است که مانع از آن بعد از اذن دخول عمومی نقل کردیم پس با تجار جوع نماویان کلمات
 اسپندان کن پس از آن برود داخل سرداب مطهر شود و زیارت کن آنحضرت را با آنچه خود دستور العمل
 داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابیطالب طبرسی در کتاب شریف احتجاج روا کرده که از ناحیه
 مقدسه بیرون آمدن وی محمد جبرئیل بعد از جواب از مسائلی که از آنحضرت سوال کرده بود
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا لِأَمْرِهِ تَعْفَاوُنَ وَلَا مِنْ أَوْلِيَانِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِاللَّغَةِ فَمَا
نُغْنِي التَّنْذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ هر گاه خواستید توجیه کنید بوی
 ما بوی خداوند تبارک و تعالی و بوی ما پس بگوئید چنانکه خدا تعالی فرموده **سَلَامٌ عَلَى**
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى آلِهِمْ وَرَبَّاتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَ
رَبَّانِ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
اللَّهِ وَدَلِيلَ رِزْوَانِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَالِي كِتَابِ اللَّهِ وَرِجْلَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
فِي نَاءِ لَبْنِكَ وَأَطْرَافِ هَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَهُ اللَّهِ فِي أَرْضِيهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مِشَانَ اللَّهِ الَّذِي خَدَعَهُ وَوَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي
ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْعَوْثُ وَالرَّحْمَةُ
الْوَاسِعَةُ وَعَدَاغُهُ مَكْدُوبٌ لِلسَّلَامِ عَلَيْكَ جِبْنَ تَقْوَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ
تَفْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ تَفْرُو وَبَيْنَ السَّلَامِ عَلَيْكَ جِبْنَ تَصَلِّي وَتَفْتُ السَّلَامُ

بالا آمدن در شبان و اسپندان
 زمین فرموده و در آنجا
 میاید از زمین و در صورتی
 خدا و روشان خدا باشد تا
 می تمام شیخ کفوی از کتاب جمع
 التذات از حضرت صادق علیه السلام
 نقل کرده که هر گاه خودت از نماز
 حدیثی نقل کنی و شیطان ترا
 فراموشی داده بگو **سَلَامٌ عَلَى**
رَبِّ جِبْرِئِيلِ وَرَبِّ مِخَائِيلَ
عَلَى نَحْمَتِهِ وَآلِهِمُ السَّلَامُ
اتَّشَكَتُ بِأَمَانَتِكَ مِنَ الْخَيْرِ وَفَاعَلَمَهُ
وَالْأَمِيرُ بِهِ دَرَكْتُهُ مَا أَنَا بِمُتَابِعٍ
الشَّيْطَانِ وَدَرَكْتُكَ مِنْ لَأِ
بَعْضُ الْفُقَهَاءِ مِنْ أَهْلِ كَلْبِ بَابِ
عَلَيْكَ تَفْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ جِبْنَ
بِأَنَّ سَهْوًا وَدَرَكْتُهُ مِنْ لَأِ
دَرَكْتُهُ مِنْ لَأِ خَلَا شَوْرِي
اللَّهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

زیارت حضرت حبیب الله علیه السلام (۵۲۴)

عَلَيْكَ حِينَ تَزُكُّ وَتُجَدُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَهْتَلُ وَتَكْتُرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ
 تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَصْبِحُ وَتَمُتِي لَسَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ لِذَانِغِي
 وَالنَّهَارِ لِذَانِجَلِي السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْدُ
 الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ بِأَمْوَالِي أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَفْضَلُهُ وَ
 أَشْهَدُكَ بِأَمْوَالِي أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَنَّتهُ وَالْحَسَنَ جَنَّتهُ وَالْحُسَيْنَ جَنَّتهُ
 وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ جَنَّتهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ جَنَّتهُ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ جَنَّتهُ وَمُوسَى بْنَ
 جَعْفَرَ جَنَّتهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى جَنَّتهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ جَنَّتهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ جَنَّتهُ
 وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ جَنَّتهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جُحَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَأَنْ رَجَعْتُمْ
 حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ تَفَاوِيهُنَّ إِلَّا هَلَاكُهُنَّ تَكُنَّ أَمْنًا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَكْسِبَنَّ فِي
 أَيُّهَا خَيْرًا وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَأَنَّ نَارًا أَوْ نَكِيرًا حَقٌّ وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالنَّارَ
 حَقٌّ وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ
 وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعْدَ بِهَيْمَا حَقٌّ بِأَمْوَالِي سَفِيٍّ مَنْ خَالَفَكَ
 وَسَعِدَ مَنْ أَطَاعَكَ فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا أَشْهَدُكَ عَلَيْهِ وَأَنَا وَبِئْسَ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ
 عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيَتْهُ وَهُوَ وَالْبَاطِلُ مَا اسْتَخْطَمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرَ رَبِّي بِالْمَنْكَرِ
 مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَبِكُرِّ بِأَمْوَالِي أَوْلِيٍّ وَأَمِيرٍ وَنَصْرِي مَعْدَةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ
 آمِينَ وَبَعْدَ ذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ
 وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْإِيمَانِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ
 النِّيَابَةِ وَعِزِّي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ قَلْبِي نُورَ الصِّدْقِ وَرَبِّي نُورَ

الرحمن الغني الخبير الخبير
 الشيطان الرجيم مؤلفه
 كيكه بن محمد حافظه
 زياد شور موالك كند
 روز به كبر در قران بخواند
 مخصوص اية الكرم وادمان
 خوردن بوز فاشا خصوص
 الكرم وبيت وبلدانه بنيد
 بلكه فاهم ردهن و حافظه نافع
 است و خوردن حلال و كوشت
 و ذبيك كردن رعسل و عدك
 بتر مودت و حفظ است و نطقك
 كاز و ذاهك كبري بر رسيه
 است الشك كند و رسد
 شك بر زود و ما رعيام كونه
 و زم بكوند و سنون كونه
 روز به بخورند لكن
 سر روز مشوا لا بخورند بخورند
 و لك كند و هكذا او بكوند
 هر روز بخورند نماز و صبح
 بيش از آنكه تكلم
 كند

﴿ زيارت حضرتنا الامير علي عليه السلام ﴾

چهارم ذکر ایشان

البصائر من عندك وبصري نور الضياء ونهني نور الحكمة ومودتي نور
الموالاة لمحمد وآله عليهم السلام حتى آفاك وقد وفيت بعهدك ومشاؤك
فغشيتي رحمتك بأوليك يا حميد اللهم صل على محمد حججك في أرضك وخليفك
في بلادك والداعي إلى سبيلك والفاخر بقسطك والثائر بأمرك ولي المؤمنين و
نور الكافرين ومجلى الظلمة ومبهر الجحيم والناطق بالحكمة والصدق كلسك
الثامة في أرضك المرفيق الخائف والولي الناصح سفينة النجاه وعلم الهدى
ونور ابصار الوري وخبر من تقص وأرندى ومجلى العشى الذي عملاء الأرض
عدلا وقيطا كما ملكك ظلما وجورا أنك على كل شيء قدير اللهم صل على
وليك وابن آوالبائك الذين فرضت طاعتهم وأوجب حقهم وأذهب
عنهم الرجس وطهرتهم نظمهم اللهم انصره وانصر به لدينك وانصر به
أولياك وأوليائنا وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر
كل باغ وظاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه و
عن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعهُ من أن يوصل اليه سوء واحفظ
فيه رسولك والرسولك وأظهر به العدل وأيد بالتصير وانصرنا صرنا
واخذل خاذه واقصم قاصميه واقصم به جبارة الكفر واقتل به الكفار
والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا من مشارق الأرض ومغاربها
وبحرها وأملاء به الأرض عدلا وأظهر به دين نبيك صلى الله عليه وآله
واجعلني اللهم من أنصاره وأعوانه وأتباعه وشيعته وأرج في آل محمد
عليهم السلام ما يملون وفي عدوهم ما يخذرون إله الحي آمين يا ذا الجلال
والإكرام يا أرحم الراحمين زيارت دیگر منقول از کتب معتبره علماء بایست برورد

بایستی باقی بماند و قلا بقول شتبا
علیه و لا یؤذوه و هم بخواتم
غضب نماز حاجی سبحان من
لا یغنی عنی علی اهل کلک
را و بخواتم نماز بر آرد و باقی
بجهت توت حافظه نظر کرد و بخواتم
واجتناب کن از خیرهای کرب
نشان میشود از آن خوردن آب
زین و کشتن سبزه و پنبه و بن خورده
موتن و قول الواح قبرها و وقتن از
خواندن دوزن و دوزن کندن
بین دوزن و نجیدن ناخنها
شکستن زنده و نجیدن مغاسه
وزن و قبوله و کشتن مغاسه
کشتن هوم و احوان در امین نا
و کشتن اشغال و علائق و نظر
افکندن بدار کشته و مردان
بین نظارتش چهل شیخ
فهد نظر کرده
آن

حَمْدُ الْمُحْسِنِينَ وَبِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَخَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمُهْتَدِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَةَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُتَجَبِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأَنْوَارِ
 الزَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْعِزَّةِ الْعَالِيَةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ وَالنَّبِيِّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُوْتَى
 إِلَّا مِنْهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَمَّرَهُ مَلَكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا نَاطِقَ شَجَرَةٍ طُوبَى وَسِدْرَةَ الْمُنْتَهَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَطْفَأُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامٌ مِنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَفَكَ بِهِ اللَّهُ وَنَعَمَكَ بِبَعْضِ نِعْمَتِكَ الَّتِي
 أَنْتَ أَهْلُهَا وَقَوْعُهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ مَضَى وَمَنْ بَقِيَ وَإِنَّ حِزْبَكَ هُمُ
 الْعَالِيُونَ وَأَوْلِيَاءُكَ هُمُ الْفَائِزُونَ وَأَعْدَاؤُكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْتَ خَازِنُ
 كُلِّ عِلْمٍ وَفَانُونَ كُلِّ رَيْفٍ وَمُحْفِقُونَ كُلِّ حَيْوٍ وَمُبْطِلُونَ كُلِّ بَاطِلٍ وَرَضِيئِكَ يَا مَوْلَايَ
 إِمَامًا وَهَادِيًا وَوَلِيًّا وَمُرْشِدًا إِلَّا ابْتِغَى بِكَ بَدَلًا وَلَا آخِذٌ مِنْ دُونِكَ وَوَلِيًّا
 أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ وَإِنَّ وَعْدَ اللَّهِ فِيكَ حَقٌّ لَا أَرْبَابَ
 لِطَوْلِ الْغَيْبِ وَبَعْدَ الْأَمَدِ وَلَا انْتِهَارَ مَعَ مَنْ جَهَلَكَ وَجَهَلَ بِكَ مُنْتَظَرٌ مُوَقَّعٌ
 لِأَيَّامِكَ وَأَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا يُنَازَعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا يُدَافَعُ وَخَوْلَاؤُكَ اللَّهُ لِنُصْرِهِ
 الدِّينِ وَاعْزَاؤُكَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَنْفِيسَ مِنَ الْجَاهِلِينَ الْمَارِفِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بَوْلِيَّكَ
 تُسَبِّلُ الْأَعْمَالَ وَتُزَكِّي الْأَفْعَالَ وَتُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَتُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ جَاءَكَ
 بِوَلِيَّتِكَ وَاعْتَرَفَ بِإِمَامِيَّتِكَ قَبْلَكَ أَعْمَالُهُ وَصِدْقَ أَقْوَالِهِ وَتَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ
 وَمُحِبَّتُ سَيِّئَاتِهِ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلَايَتِكَ وَجَهَلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ

حضرت صادق علیه السلام فرموده
 دعا که پس از آن تعجب نشاید
 پس آن اثر است اول تعجب
 است پس ثانیاً را در کتب کثیر
 چنانکه کتب میکند از بعد
 است فرمود میگوید اللهم
 انت الاول قلبی قبلت نبی
 وانت الاخر قلبی بعدک نبی
 فوفت نبی وانت الظاهر قلبی
 فوفت نبی وانت الباطن قلبی
 العزیز الحکیم

﴿ خاتمه ﴾

در بعضی از ابواب و ادعیه مستوفی
 بیست است
 بدانکه چون بر کسی افتاد و
 ظاهر شود اول کسیکه باید
 باحوال او بپرسد از آن شخصی
 خودش است که سفر ابدی
 دارد

زیارت حضرت امیر علیه السلام

ادب اموات

كَبَّهَ اللهُ عَلَىٰ مَغْفِرَةٍ فِي لَنَارٍ وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُفِيمَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَزَنَا أَشْهَدُ اللهُ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَهُ وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ هَذَا ظَاهِرُهُ كَمَا
 وَسِرُّهُ كَمَا لَيْسَ بِهِ وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَىٰ ذَلِكَ وَهُوَ عَهْدِي لَكَ وَمِثَابِي لَدَيْكَ
 إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَيَسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَعِزُّ الْمَوْحِدِينَ وَبِدَلِّكَ أَمْرِي رَبُّ الْعَالَمِينَ
 فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمَادَتِ الْأَعْيَارُ لَمْ أَزِدْ فِيكَ إِلَّا يُسَيْنًا وَلكَ الْإِحْتِسَابُ
 وَعَلَيْكَ الْأَمْسُكُ وَالْمُعْتَمَدُ أَوْ لِيُظْهِرِكَ إِلَّا مَوْقِعًا وَمَنْظَرًا وَبِحَبَابِي بَيْنَ يَدَيْكَ
 مُرْتَبًا فَا بَدُلْ نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
 النَّصْرُفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَفَهَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَكَ الْبَاهِرَةُ وَالزَّاهِرَةُ وَأَعْلَامُكَ
 الْبَاهِرَةُ فَهَا أَنَا ذَا عِبْدِكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَفَهَيْكَ أَرْجُو بِهِ الْإِشْهَادَةَ بَيْنَ
 يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَكَ الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي نَوَسَلُ
 بِكَ وَبِأَبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فِي آثَامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي
 وَأَسْفِي مِنْ أَعْدَائِكَ قُوَادِي مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِبِينَ لِنَارِكَ
 الْخَاطِبِينَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَفَدَا تَكَلُّكَ عَلَيَّ شَفَاعَتِكَ وَرَجَوْتُ مَوْلَايَ
 وَشَفَاعَتِكَ مَخُودُنُوِي وَسَتْرَ عَجُوبِي وَمَغْفِرَةَ زَلِّي فَكُنْ لِي لَوْلِيكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ
 تَحْقِيقِ أَمَلِي وَأَسْأَلُ اللهَ غُفْرَانَ زَلِّي فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوَلَائِكَ
 وَتَبَرَّعَ مِنْ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْجِزْ لَوْلِيكَ مَا وَعَدْتَهُ
 اللَّهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَأَعْلِ عَوْنَهُ وَأَنْصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتِكَ النَّامَةَ وَمَغْفَبَتِكَ فِي أَرْضِكَ
 الْخَائِفِ الْمَشْرُوقِ اللَّهُمَّ أَنْصُرْ نَصْرًا عَرَبِيًّا وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا بَيْرًا اللَّهُمَّ وَأَعِزِّ

در خود انفسرا و زانو سجد باید
 بن اول چیز که او را خرد است
 از روی نگاه و اغراض بتغویز نماید
 از گزشتها و توبه و کمال کند است
 و تضرع و زاری بخدا بفرستد
 کردن که از کافران گذشتند او
 در کند و در دل خوار و اموات
 که در پیش دارد او را بخورد و بگویند
 نکل از درین توجیه و صحبت شود
 و حقوق خدا و خلق انچه در
 زنده او باشد ادا کند بدین کار
 نکل از در که بعد از سر زان خیار
 از دستش بدر رود و بحسرت در
 اموات خود نکند و شایگان چون
 و انس و تنوسه ما کند او طیار
 و از زبان او را مانع شود که
 زنده او را بری سازند و او را
 زنده بکند و گوید که بر
 که زانید

لا يزال خضرنا الامم علينا (528)

به الدين بعد الحول واطلع به الحق بعد الافول واجل به الظلمه واكثف
 به الغمه اللهم وامن به البلاد واهد به العباد اللهم املا به الارض عدلا
 وقطا كما ملئت ظلما وجورا انك سميع مجيب لتسالم عليك يا ولي الله
 انذن لوليك في الدخول الى حرمك صلوات الله عليك وعلى ابائك اطهار
 ورحمة الله وبركاته من روى هذا سراب غيبته انحصر بهان دور بابيت دورها رايت
 خود بگرد و تمنح كن مانند كسبه رخصت داخل شدن طلبد و بسبح الله الرحمن الرحيم بگو
 ويا بين روياي و حضور قلب و در كفت نماز در عرصه سراب بكن بگو الله اكبر الله اكبر
 الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر والله الحمد لله الذي هدانا لهذا وعرفنا
 اوليائه واعداؤه ووقفنا لزياره ائمتنا و لم يجعلنا من المعاندين الناصبين و
 الامن الغلاة المقوضين و الامن المزيامين المقصرين السلام على ولي الله و ابن اوليائه
 السلام على لئلا يخر لكرامة اوليائه الله و بوار اعدائه السلام على النور الذي زاد
 اهل الكفر اظفائه فابى الله الا ان يتم نوره بكونهم و ابداه بالجهنم حتى يظهر
 على يده الحق برغمهم اشهد ان الله اصطفىك صغيرا و اكمل لك علومه كبيرا
 و اتاك حتى لا تموت حتى يبطل اليبس و الظاغوث اللهم صل عليه و على خدائه
 و اعوانه على غيبته و نيايه و استره سرا عريزا و اجعل له مغفلا حورا و اشد
 اللهم و طائنتك على معانديه و اخرس و ابيه و زاربه اللهم كما جعلت
 قلبى بين كرمه معورا فاجعل يلاحي بخصريه مشهورا و ان حال بينى بين لفايئه
 الموت الذي جعلته على عبايك حما و اقدرت به على خليك رغا فابصم
 عند خروجه ظاهرا من خصري مؤثر را كفتي حتى اجاهد بين يديه في الصفاء اللهم
 اثبت على اهله في كتابك فقلت كأنهم نبيان مرسوم اللهم طال الانظار

انقدر كه آنچه از اعمال ثابته
 خواهم در مال خود بكنم و از او
 نشوند و حشرت و ندامت
 خود بخشد پس بعد از يك سال
 خود از يراي خود پشيمان و صلوات
 و خيرات و آنچه مناسب حال
 خود را نذر و صفت كنند كه
 زياره از نيك را اختيار و نذر
 پس از راه ذمه از زيادان
 مؤمن خود طلبد و هر كدام
 كه غيب كرده باشد يا اها
 يا ازاره با و در ساينه و با
 اگر حاضر باشد از ايشان
 التماس كند كه او را احلال
 كند و اگر حاضر نباشد
 از زيادان مؤمن التماس كند
 كه يراي او زياره ذمه بخواند
 پس او را اطفال و عمال
 خود را بعد از توكل و بجا
 مقدس الهى يا بين
 بگذارد

زیارت حضرت جلاله علیه السلام

ادب اموات

وَسَمِّتَ مِنَّا الْفُجَارَ وَصَعَبَ عَلَيْنَا الْأَنْصَارُ اللَّهُمَّ ارِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْيَهُودُونَ
 فِي حَبَائِنَا وَبَعْدَ الْمَنُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي دِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيَّ صَاحِبِ هِدْيَةٍ
 الْبُفْعَةِ الْعَوْتُ الْعَوْتُ الْعَوْتُ يَا صَاحِبَ الرِّمَانِ قَطَعْتُ فِي وُضْعِكَ الْخَلَا
 وَهَجَرْتُ لِرِزَارِكَ الْأَوْطَانَ وَأَخْفَيْتُ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِنَكُونَنَّ شَفِيعًا
 عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي وَالِي الْآبَائِكَ وَمَوَالِي فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَأَسْبَاحِ النِّعَمِ عَلَيَّ
 وَسَوْنِ الْأَحْسَانِ إِلَى اللَّهِ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِصَاحِبِ الْحَقِّ وَقَادِرِ الْخَلْقِ
 وَاسْتَجِبْ مِنِّي مَا رَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْظُرْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِينَ بِرِ دَاخِلِ صَفْحَةٍ شُورِدُورُ كَعْنُ
 نَمَازِكُنْ رَجُوا اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الرَّائِي فِي فِتْنَاءِ وَلِيِّكَ الْمُرُورِ الَّذِي فَرَضْتَ طَلْعَتَهُ
 عَلَيَّ الْعَبِيدِ وَالْأَحْرَارِ وَأَنْفَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَدَايَةِ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً
 مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقِي بَوْلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتَابِ اللَّهِ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ
 الْمَهْدِ بِهِ وَلَا يَزِيَارِيهِ وَلَا تَقْطَعْ أَثْرِي مِنْ مُشْهَدِي وَزِيَارَةِ أَبِيهِ وَجَدِّهِ اللَّهُمَّ
 أَخْلِفْ عَلَيَّ تَفَقُّبِي وَأَنْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي فِي الْآخِرَاتِ وَأَبْوَتِي وَ
 جَمِيعِ عِزِّي أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ أَبْتَهَا الْأَمَامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَهَلِكُ عَلَى
 يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمَكْدُونُ بِأَمْرِ الْبَابِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جُنَّتْ زَائِرُكَ وَلَا يَكُ
 وَجَدِّكَ مُسَبِّحًا الْفُوزِيكُمْ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ أَكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ
 لِي عِنْدَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَيَلْفِي بِلَاغِ الصَّالِحِينَ وَأَنْفَعْنِي بِحَبِيْبِهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 زِيَارَتِ دِيكَرُ زِيَارَتِ كَسْتِدِنْ طَارِسْ نَفَلِكْرُهُ أَنْ جَانَسْكَ مِيكُوهُ السَّلَامُ عَلَيَّ الْحَقِّ الْجَدِيدِ
 وَالْعَالِمِ الَّذِي عَلَيْهِ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَيَّ الْحَقِّ الْمُؤْمِنِينَ وَمُسِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ
 مَهْدِيهِ الْأَيِّمِ وَجَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَيَّ خَلْفِ السَّلَامِ صَاحِبِ الشَّرَفِ السَّلَامُ عَلَيَّ

درستی بر اهل اولاد صغیر خود
 نماین کن درین کفن خور و اینها
 نماید و از شهادتین و عبادت
 از کار و از عبادت و این را
 مینویسد که در اذان دارد و در سجده
 قضاوت کند و این را
 امام حسین بن علی بن ابی طالب
 صورتیست که پیش خالکند
 باشد و کفن را مهتاب کرده باشد
 و اگر موقوف میباشد که همیشه
 کفن مهتاب باشد و در اوقات
 باشد چنانچه از حق ساری
 علیه منقولست که هر کس کفن
 یا او باشد در خانه اش و از آن
 خافلان ننویسد و هرگاه که
 کند بان کفن ثواب بابد و این
 که بعد از آن دیکر و کورن
 و فرزند و مال نباشد و سوز
 جناب مقدس

حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمُحْمُودِ السَّلَامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ
 عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَازِنِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْفَائِزِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الشَّهِيرِ
 السَّلَامُ عَلَى السَّبْفِ الشَّاهِرِ وَالْفَسْرِ الرَّاهِمِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الْقَلَامِ
 وَبَدْرِ الثَّمَرِ السَّلَامُ عَلَى رَسِيحِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَنَامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْقَضَا
 وَقَلْبِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى لَدِينِ الْمَأْثُورِ وَالْكَتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَى بَغِيَّةِ اللَّهِ
 فِي بِلَادِهِ وَحُجَّةِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنْتَهَى إِلَهُ مَوَارِيثِ الْأَنْبِيَاءِ وَلَدِّهِ مَوْجُودِ
 أَمَارِ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْمِنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمِيرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِيَ الْأُمَّةَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلْمِزَ بِهِ الشَّعْبَ وَيَهْلِكَ بِهِ الْأَرْضُ
 فِطْرًا وَعَدْلًا وَيُمْكِنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعَدَّ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَادًا بِأَمْرِهِ أَيْ أَنْتَ وَالْ
 الْأَئِمَّةُ مِنْ آبَائِكَ أُمَّتِي وَمَوَالِي فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ
 يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلَاحِ شَأْنِي فَضَاءً حَوَالِي وَعُغْرَانِ
 دُنُوبِي وَالْأَخْذِ بِيَدِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَالْإِخْوَانِي وَالْإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْ
 الْمُؤْمِنَاتِ كَأَنَّكَ إِتَّقَى عَفْوُ رَحْمَتِي بِرِيحِهَا أَوْرِدَ نَمَازَ زِيَارَتِي وَبِحُبِّكَ بِشَرِّ زَانِ ذَكَرْتُكَ بِرَبِّي
 دَوَانِدَهُ رَكَعَتْ بَعْدَ نَهْرٍ وَرَكَعَتْ سَلَامٌ دَهْدٌ وَشَيْخٌ زَهْرًا عَلَيْهِمَا يَكُودُ وَهَدْيَةٌ كَنْدُوبِي أَنْتَ
 وَجُوزَ نَمَازَ زِيَارَتِي فَارْعُدْ بِكَوَاللَّهِ صَلِّ عَلَى خَلْقِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ
 الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْفَائِزِ بِقِسْطِكَ وَالْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَلِي الْمُؤْمِنِينَ وَمُسِيرِ الْكَلْبِ
 وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُسِيرِ الْحَقِّ وَالصَّارِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدِّيقِ
 وَكَلِيمِكَ وَعَمِيدِكَ وَعَمِيكَ فِي أَرْضِكَ الْمُتَّقِي الْخَائِفِ لَوْلِي النَّاصِحِ سَفِينَةَ
 النُّجَاهِ وَعَلِيَّ الْهُدَى وَنُورَ ابْصَارِ الْوَرَى خَيْرٍ مَنْ تَعَمَّصَ وَارْتَدَى فِي الْوَرَى الْمَوْجُودِ
 مُفْرَجِ الْكُرْبِ مِنْ أَلْهَمِ وَكَاشِفِ الْبَلْوَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَمِيرِ

شود و بیاد او باشد و فکر کند
 کربان امور فایز بکار او پیدا
 و غیر لطف در دست برود کار
 و در دنیا و آخرت جز به غیر یاد
 او غیر رسد و بدانند که کجاست
 بر حق تعالی کند موی بازماند
 او با حسن و جود شود خواهد
 یافت و بدانند که اگر خوبان
 بدانند بدون مشیت الهی
 ایشان نمیتواند رسانند
 ضرر از ایشان دفع نمیتواند
 کرد و آن خلدوند که ایشان
 افریده است از او ایشان
 همه با نرسد و باید که در
 افعال در مقام رجاء و امید
 باشد و از رحمت الهی بیزار
 امید و او باشد و از شفا
 رسو نخواهد صلی الله علیه و آله
 و حضرتان ائمه مکتوبین
 عليهم السلام امید عظیم
 باشد و منتظر
 قدور

زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام

از اب اموات

الهادين والقادة المبامين ما طلعت كواكب الانهار واورقت الاشجار وانبت
 الائمة واختلف الليل والنهار وغرقت الابطار اللهم انفعنا بحبه واخبرنا
 في زمرة به وتحت لوائه في كرسى اواب بن الحضر الله الحق بين ربنا لعالمنا
 اللهم صل على محمد وآل بيته وصل على ولي الحسن ووصيه ووارثه
 القائم بامرئك والغائب في خلفك والمنظر لذنك اللهم صل عليه وقرب
 بعده وانجز وعده واوف عهده واكف عن باس حجاب الغيبه واظهر بظهوره
 صحائف المحنة وقدم امامه الرعب ثبت به القلب واقم به الحرب وايدده
 بجند من الملائكة مسويين وسيطه على اعداء دينك اجمعين والهممه ان
 لا يدع منهم رذالا اهدده ولا هاما الا قدده ولا كيدا الا ردده ولا فاسقا الا
 حدده ولا فرعون الا اهلكه ولا يثرا الا منكده ولا عسكرا الا تنكده ولا سلطانا
 الا كسبه ولا رجحا الا قصفه ولا مطردا الا خرقه ولا جندا الا فرقده ولا
 منبرا الا اخرقه ولا سيفا الا كسره ولا صنما الا رصده ولا دما الا اراقده ولا
 اجورا الا ابادده ولا حصنا الا هدمده ولا بابا الا ردمده ولا قصر الا خربده
 ولا متكبرا الا افنقه ولا سهلا الا اوطنه ولا جبلا الا صعدده ولا كنزا الا
 اخرجده برحمتك يا ارحم الراحمين مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول
 الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر بود فرمود که بروایت دیگر منقولست که
 بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السلام على الحق الجديد پس زیارتی نقل کرده ما نماز
 زیارت انگاه فرموده پس در آن ده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیسلام و میخواهی بعد از
 آن دعا را که از حضرت روایت شد اللهم عظم البلاء ورج الحفاه وانكشف
 الظلمه وضائق الارض ومنع السماء واليك يا رب المتكفي وعلبك
 المعول في الشدة والرخاء اللهم صل على محمد وآل محمد والدين فرضت علينا ظلم

شرف ایشان باشد و بدانند
 که ممکن دانفت خاص میشود
 و شیخان خود را با آنها مینند
 و ملک موت را سفارش آنها میکنند
 و شیخ طوسی در صباح تمجید فرموده
 و شیخ باری ایشان و صلوت
 و خلل نکردن آن چه آنکه در
 شاه که سزاوار است باری ارحم
 که شد بر وزنها و در دیگر آنکه
 و صلوت نامتین زبیرش باشد
 و توکل است در حال مرض و کج
 و صلوت کند و خلاص کن خود را
 از صوفی که ما بین او و خدایست
 و از نظر العباد و تحقیق روایت
 شد از رسول خدا صلی الله علیه
 قال و سلم که هر که نیکو کند
 و صلوت را در نزد من بخورد
 و صلوت این نفع و فعل
 مرتون او گفتند
 یا رسول الله

فَعَرَفْنَا بِدِينِكَ مَنِيْلَهُمْ فَرَجَّ عَنَّا بِحِفْظِهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا كَلِمَةُ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ بِأَمْحَدٍ بِأَعْلَى بِأَعْلَى بِأَمْحَدٍ أَنْصَرْنَا بِفَاتِكُمْ مَا نَصَرْنَا بِهَا وَأَكْفِيَابِي فَاثِقًا كَأَفْيَابِي بِأَمْوَلَايَ بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ الْغَوَاثِ الْغَوَاثِ الْغَوَاثِ أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي أَدْرِكُنِي

مؤلف گوید که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در انجام کرد و در غیر امکان و ما در باب اول ذکر کرده ایم عازا با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارت است که سید بن طاووس نقل کرده فرموده بود که نماز کند و بگوید بعد از آن **سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلِ النَّامِ السَّامِلِ الْحَيِّ وَمَا فِي زِيَارَتِهِ** در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه با حضرت از کلمه طیب نقل کرده که با تخریج شود مؤلف گوید که سید بن طاووس در مصباح الزائر فضلی در اعمال سرداب مقدس برادر کرده و در آن شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق میشود بان فصل دعا و نندبه و زیارتی که مولای نا صاحب الامر علیه السلام بان زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب میشود و دعا که عهد بکدام شد بنام آن در حال غیبت و دعا که آنرا بخوانند در وقتیکه از آخر شریف میخواهند برگردند پس شروع کردند بدگر این چهار امر ما هم در این کتاب بیان کرده است و آن چهار امر را ذکر میکنیم امر اول دعا و نندبه است که منسبت در چهار عهد یعنی عهد فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّهِ لِعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَائِكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْنَا مِنْ لَيْفِكَ وَرَيْبِكَ إِذْ أَخْرَجْتَ لَهُمْ جَزِيلًا مَعِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُفِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْطِحَالٍ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّيْنِيَّةِ وَزَخْرًا وَزِينَةً فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِرَبِّهِمْ وَفَقِيلَتْ لَهُمْ وَقَدِمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَالنَّشَاءَ الْجَلِيَّ وَأَمْسَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَأْتَهُمْ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَجْهِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمْ الذَّرِيَّةَ الْبَيْتَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَ مَجْزَلَتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ مَلَكَ فِي فُلْكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ**

مؤلف گوید که این دعا و نندبه است و سزاوار است خواندن آن در انجام کرد و در غیر امکان و ما در باب اول ذکر کرده ایم عازا با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارت است که سید بن طاووس نقل کرده فرموده بود که نماز کند و بگوید بعد از آن سلام الله الكامل النام السامل الحی و ما فی زیارتی در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه با حضرت از کلمه طیب نقل کرده که با تخریج شود مؤلف گوید که سید بن طاووس در مصباح الزائر فضلی در اعمال سرداب مقدس برادر کرده و در آن شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق میشود بان فصل دعا و نندبه و زیارتی که مولای نا صاحب الامر علیه السلام بان زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب میشود و دعا که عهد بکدام شد بنام آن در حال غیبت و دعا که آنرا بخوانند در وقتیکه از آخر شریف میخواهند برگردند پس شروع کردند بدگر این چهار امر ما هم در این کتاب بیان کرده است و آن چهار امر را ذکر میکنیم امر اول دعا و نندبه است که منسبت در چهار عهد یعنی عهد فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است الحمد لله ربی لعالمین و صلی الله علی سیدنا محمد نبی و آل و سلم تسلیما اللهم لک الحمد علی ما جرى به قضائک فی اولیائک الذین استخلصنا من لیفک و ریبک اذ اخرجت لهم جزیل ما عندک من النعم المفیمة الذی لا زوال له و لا اضحلال بعد ان شرطت علیهم الزهد فی درجات هذی الدنیا الدینیة و زخرا و زینة فشرطوا لک ذلک و علمت منهم الوفاء بربهم و فقیلت لهم و قدمت لهم الذکر العلی و النشاء الجلی و امسطت علیهم ملاءمتک و کرمتهم بوجهک و رفدتهم بعلمک و جعلتهم الذریة البیت و الوسيلة إلى رضوانک فبعض اسکنت مجزلتک إلى ان اخرجتہ منها و بعض ملک فی فلك و نججتہ و من

دُعَاءُ نَدْبِهَا

اَبَامَهُ اَقَامَ وَلِيَهُ عَلِيٌّ بِنُ اَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَاهْلِيهِمَا هَادِيًا اِذَا كَانَ هُوَ
 الْمُنْذِرَ وَوَلِكِلِ قَوْمٍ هَادِيًا فَقَالَ وَالْمَلَاءُ اِمَامَةٌ مَن كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ
 وَالْمَنُ وَالْاِلهُ وَغَايَةُ مَن عَادَاهُ وَانْضُرْ مَن نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَن خَدَلَهُ وَقَالَ مَن كُنْتُ
 اَنَا نَبِيَّتُهُ فَعَلِيَ اِمْرَةٌ وَقَالَ اَنَا وَعَلِيٌّ مِّنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِمَّنْ شَجَرَتِي وَاعْتَلَّ
 مَحَلُّ هُرُونٍ مِّنْ مَّوْسَى فَقَالَ لَهُ اَنْتَ مَنِّي تَمْتَلِكُ هُرُونٍ مِّنْ مَّوْسَى اَلَا اِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ
 زَوْجَةُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ وَاَحْلُ لَهُ مِّنْ مَّجِيْدٍ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْاَبْوَابَ
 الْاَبَابَةِ ثُمَّ اُوْدِعَ عَلِيٌّ وَحِكْمَتُهُ فَقَالَ اَنَا مَدِيْنَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ ارَادَ الْمَدِيْنَهَ
 وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ اَنْتَ اَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِيِّي تَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمِّي
 مِنْ دَمِي سَلِّمْ سَلِّمْ عَلَيَّ وَخَرِيْبِي وَالْاِيْمَانَ خَالِطِي تَحْمُكَ وَدَمِّي كَمَا خَالِطَ لَحْمِي
 وَدَمِّي اَنْتَ غَدَا عَلِيٌّ اَلْحَوْضُ خَلِيفَتِي اَنْتَ تَقْضِي بَيْنِي وَبَيْنَ عِيْدَانِي وَشَيْعَتِكَ عَلِيٌّ
 مَنَابِرٌ مِّنْ نُّوْرِ مَبِيْضَةٍ وَجَوْهَرٌ مِّنْ حَوْلِ فِي الْحَقِّهِ وَمِنْ جَبْرِ اِيْدِي وَتَوْلَا اَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ
 يُعْرِفْنَا الْمُؤْمِنُوْنَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدًا هُدًى مِّنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِّنَ الْعُيُوْقِ حَبَلُ
 اَللّٰهِ الْمَتِيْنِ وَصِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيْمُ لَا يَسْبِقُ بِقَرَابَتِي رِيْحٌ وَلَا يَأْتِي فِي يَدِي وَلَا يَلْحَقُ
 فِي مَنْقَبَتِي مِّنْ مَّنَابِرِيْهِ يَحْذُرُ حَذْرَ الرَّسُوْلِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمَا وَاهْلِيْهِمَا وَبِقَائِلِ عَلِيٍّ
 النَّاوِيْلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اَللّٰهِ لَوْمَةٌ لَا تَسِيْمُ قَدْ وَرَفِيَهُ صَنَادِيْدُ الْعَرَبِ وَقَتْلُ النَّبِيِّ
 وَفَاوَشِ ذُوْبَانَهُمْ فَاوَدَعَ قُلُوْبَهُمْ اَحْطَادًا اَبْدِيَّةً وَخَيْرِيَّةً وَحَسْبِيَّتَهُ وَغَيْرَ مَن
 فَاضَتْ عَلَيَّ عِدَاؤِيْهِ وَاَكْبَتْ عَلَيَّ مَنَابِدِيْهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاِكِيْنَ وَالْفَاطِيْطِيْنَ
 وَالْمَارِيْفِيْنَ وَتَنَاقَضَتْ فِتْنَتُهُ وَقَتْلُهُ اَشْفَى الْاٰخِرِيْنَ بِنَبْعِ اَشْفَى الْاَوَّلِيْنَ لَمْ يَنْشَلْ
 اَمْرَ رَسُوْلِ اَللّٰهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيْنَ بَعْدَ الْهَادِيْنَ وَالْاُمَّةُ مُصْعَقَةٌ عَلَيَّ
 مَعِيْهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَيَّ قَطِيْعَةٌ رَّحِيْمَةٌ وَاَقْصَاءٌ وَاَوْلَادٌ اِلَّا الْفَلِيْلَ مِمَّنْ وَفِي لَوْ غَابَ اَنْتَ

بمن عهدت من است در ذلک
 که وصیت میکند حاجت
 خود در وصیت حق است
 هر مسلمانی فرمود حضرت
 صادق علیه السلام که تصدیق
 این در سوره مریم است قول
 خداوند تبارک و تعالی
 لا یملکون الشفاعة الا
 من اخذ عند الرحمن عهدا
 یعنی مالک نبیند شفاعت
 مگر کسی که از گرفته از نزد
 خدای بخشد عهدت و پیمان
 و این همان عهدت و پیمان
 رسول خدا صلی الله علیه و آله
 یا بعد از او نبیند عهدت و پیمان
 الا و تعلیم کن از ابا اهل
 بیت و شیعه خود فرمود
 ان حضرت که موخت از
 من جبرئیل پس شیخ فرمود
 لعله ان نوشته

فِيهِمْ قَلِيلٌ مِّنْ قَبْلِ وَبِئْسَ مَنُ بِيءٍ وَاقِصَىٰ مَنِ اقْصَىٰ وَجَرَىٰ الْفَضَاءَ لَهُمْ بِنَارِجِي
 لَهُ حُسْنُ الْمَتُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ بُورِثَهَا مِنْ بَشَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطْيَابِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا
 قَلْبِكَ الْبَاكُونَ وَإِيَّا هُمْ فَلَبَسْدُ بِنَارِجِي وَبِئْسَ مَنُ بِيءٍ وَاقِصَىٰ مَنِ اقْصَىٰ وَجَرَىٰ الْفَضَاءَ لَهُمْ
 بِنَارِجِي لَبَسْدُ بِنَارِجِي وَبِئْسَ مَنُ بِيءٍ وَاقِصَىٰ مَنِ اقْصَىٰ وَجَرَىٰ الْفَضَاءَ لَهُمْ بِنَارِجِي
 إِبْنُ أَبِي نَجْرَةَ بَعْدَ الْخَيْرِ إِبْنُ التَّمُوسِ الطَّالِعَةُ إِبْنُ الْأَفْزَارِ الْمُنِيرَةُ إِبْنُ الْأَنْجُمِ
 الزَّاهِرَةُ إِبْنُ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ إِبْنُ بَيْتِ اللَّهِ الْبَيْتِ لَا تَخْلُو مِنْ الْعِزَّةِ
 الْمَادِيَّةِ إِبْنُ الْمَعْدِ لِقَطْعِ زَابِرِ الظَّلْمَةِ إِبْنُ الْمُتَطَرِّقِ لِأَقَامَةِ الْأَمْنِ وَالْعِوَجِ إِبْنُ
 الْمَرْجِي لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ إِبْنُ الْمُدَّخِرِ لِجَدِيدِ الْفَرِيقِ وَالشَّيْنِ إِبْنُ الْمُخْتَرِ
 لِإِعَادَةِ الْمِلْكِ وَالشَّرِيعَةِ إِبْنُ الْمُؤَمَّلِ لِأَهْلَاءِ الْكِتَابِ حُدُودِهِ إِبْنُ مُجْمِعِ مَعَالِمِ الدِّينِ
 وَأَهْلِهِ إِبْنُ قَاصِمِ سُوكِ الْمُغْتَدِبِينَ إِبْنُ هَادِمِ ابْنَيْهِ الشَّرِكِ وَالنِّفَاقِ إِبْنُ مُبِيدِ
 أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطَّغْيَانِ إِبْنُ حَاصِدِ فُرُوجِ الْغِيِّ وَالشِّقَاقِ إِبْنُ
 طَامِسِ ثَمَارِ الزَّبِيعِ وَالْأَهْوَاءِ إِبْنُ فَاطِمِ حَبَائِلِ الْكَيْدِ وَالْأَفْرَاءِ إِبْنُ مَسِيدِ
 الْعُنَاةِ وَالْمَرَدَّةِ إِبْنُ مُنَاصِلِ أَهْلِ الْعِيَادِ وَالنَّضِيلِ وَالْأَلْحَادِ إِبْنُ مِعْرِ الْأَوْلِيَاءِ
 وَمِذَلِ الْأَعْدَاءِ إِبْنُ جَامِعِ الْكَلِمَةِ عَلَى النَّعْوَى إِبْنُ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ جُودُ إِبْنِ
 وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ إِبْنُ السَّبَبِ لِتَنْصِيلِ بَيْنِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 إِبْنُ صَاحِبِ بَوَائِقِ الْفَيْحِ وَنَاشِئِ زَايِدِ الْهُدَى إِبْنُ مُؤَلِّفِ تَمَلُّ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا
 إِبْنُ الطَّالِبِ بِنِ حَوْلِ الْأَهْلَاءِ وَأَهْلَاءِ الْأَهْلَاءِ إِبْنُ الطَّالِبِ بَدِيءِ الْمَقُولِ بِكَرْبَلَاءِ

نسخة كتابت كذا
 كذا دره مشهور با ثبت در نزد
 جناب بگوید پیش از نوشتن
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَمْثَلِينَ
 حَقًّا وَأَنَّ الشَّاكِرَةَ
 لِأَرْبَابِهَا وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 مِنْ فِي السُّورِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَمْثَلِينَ
 حَقًّا وَأَنَّ الشَّاكِرَةَ
 لِأَرْبَابِهَا وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 مِنْ فِي السُّورِ

(دُعَاؤُكَ بِرَبِّكَ) * (٥٣٤) *

ابن المنصور علي من اعداي عليه واقربى ابن المظفر الذي يجاب اذا دعا
 ابن صدق الخلابي ذوالبر والنفوس ابن ابنتي المصطفى وابن علي المرتضى
 وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الكبرى باية انت واقى ونفى لك الوفاء و
 ابني يابن السادة المقتربين يابن التجباء الاكبريين يابن الهداية المهديين
 يابن الخيرة المهديين يابن الغطارفة الانجيين يابن الاطباء المظهرين
 يابن الحضارفة المنجيين يابن الفواقفة الاكروميين يابن البدور المنيرة
 يابن السراج المضيئة يابن الشهب الثافية يابن الانجم الزاهرة يابن السبل
 الواضحة يابن الاعلام اللامحة يابن العلوم الكاملة يابن الشان المشهورة يابن
 المعالي الماثورة يابن المعربات الموقودة يابن الدلائل المشهودة يابن الصراط المستقيم
 يابن النبأ العظيم يابن من هو في امر الكتاب لدى الله على حكمه يابن الايات و
 البينات يابن الدلائل الظاهرات يابن البراهين الواضحات الباهرات يابن الحجج
 البالغات يابن التعميمات الشاهيات يابن ظله والمحكمات يابن بس والذاريات
 يابن الطور والعايات يابن من رنى فندلى فكان قاب قوسين او ادنى دوناً
 واقربا من السلي الاعلى لبت شعري بن اسفرت بك التوى بل اى أرض تملك
 او ترى ابرصوى وغيرها ام ذى طوى عزيز على ان ارى الخلق ولا ترى ولا
 اسمع لك حيسا ولا نجوى عزيز على ان تحيط بك دونى البلوى لا ينالك
 منى ضجج ولا شكوى بنفى انت من مغيب لم يخل منا بنفى انت من نازح ما نرح
 عنا بنفى انت امينة شايق بمنى من مؤمن ومؤمنة ذكرنا بنفى انت من
 عين لا ينامى بنفى انت من ائيل مجد لا يجارى بنفى انت من بلاد نعيم لا تضاهى
 بنفى انت من نصيف شريف لا يبارى الى منى احار فيك يا مولاي والى منى

بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 وان محمد اصل الله عليه
 وآله عبد ورسوله و
 ان الله مفضل محمد
 الرسل عليهم السلام
 وان عليا ولي الله و
 ائمة و اولادهم
 الحسن والحسين و
 علي و جعفر بن محمد
 بن موسى بن جعفر و
 بن موسى و محمد بن علي
 بن علي بن محمد و الحسن
 بن علي و الفاطمة و الخيرة
 بن علي و السلام و الجنة
 الجنة و النار و الجنة
 الجنة و الجنة فيها
 وان الله

﴿ زيارت حضرت خاندان مطهره ﴾

وَحَبْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِنَّ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا هَيْبَةَ لِمدَدِهَا
 وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَرْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَانَاكَ
 وَأَذِلْ بِهِ أَعْدَانَاكَ وَصَلِّ لِلَّهِمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلِّهُ نُودِي إِلَى مُرَاقَبَةِ سَلَفِهِ
 وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيبِ حَقُوفِهِ الْبَشَرِ
 وَالْأَجْهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَأَمْنِ عَلَيْنَا بِرِضَاةٍ وَهَبْ لَنَا رَاقَةَ
 وَرَحْمَةً وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَسَأَلُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَ
 اجْعَلْ صَلَواتِنا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبِنا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائِنا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ
 أَرْزَاقِنا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُومِنا بِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجِنا بِهِ مَفْضِيَةً وَأَقْبِلْ
 إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ لِقَابِنا إِلَيْكَ وَأَنْظِرْ لِنَا نَظْرَةَ رَحْمَةٍ تَتَكَمَّلُ
 بِهَا الْكِرَامَةُ عِنْدَكَ فَذُلْ لَأَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَأَسْفِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَيْابِهِ وَيَسِيدِ زِيَارَتِهِ بِأَهْلِيهَا سَائِغًا لِنَا لَعْنًا بَعْدَهُ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
 بِرِزْمَانِ زِيَارَتِنا بِجَمَامِ وَأَوْجُوهِكُمْ كَدَشْتِ وَدُعَائِكُمْ بِأَنْجَحُوا حُرْمَةً بِأَجَابَتْ خَواهُدِ سَيِّداتِنا اللَّهُ
أَعْرَبَ قَوْمًا زيارت است که هر روز بعد از نماز صبح مولای صاحب الزمان علیه السلام بان زیارت
 کرده بشووان زیارت این است اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّها وَبَحْرِها وَ
 سَهْلِها وَجَبَلِها جَمِيعًا وَمِيتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَتِي وَوَلَدِي وَعَنْي مِنَ الصَّلَواتِ وَالنَّجِياتِ
 زِيَارَةُ عَرِشِ اللَّهِ وَمِدادِ كَلِماتِهِ وَمَنْشَأِ رِضَاةٍ وَعَدَدِ ما أَحْصاهُ كِتابُهُ وَأَحاطَ بِهِ
 عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ دُلَّةً فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً
 فِي رَقَبَتِي اللَّهُمَّ كَمَا شَرَفْتَنِي بِهَذَا الشَّرِيفِ فَصَلِّ لِي بِهَذَا الْفَضِيلِ وَخَصَّصْتَنِي
 بِهَذَا النِّعَةِ فَصَلِّ عَلَيَّ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ

بِأَنَّ الْحَقَّ وَإِنَّ عَلَيْنَا مِنَ اللَّهِ
 وَالظُّلْمَةَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِ
 اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَمُتَخَلِّفَهُ فِي أَمْنِهِ
 يُؤْتِي الْأَمْرَ بِرَبِّهِ تَبَارَكَ وَ
 تَعَالَى وَإِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ
 رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَتِهَا الْحَسَنَ
 وَالْحُسَيْنَ ابْنَيْ رَسُولِ اللَّهِ
 وَسَيِّدَتَهُ وَآلِها أُمَّهُ الْهَدَى
 وَجَمْعُنا وَجَمْعُكُمْ وَأَنْ عَيْنًا
 وَعَلَيْنا وَجَمْعُنا وَجَمْعُكُمْ
 وَحَسَنًا وَحَسَنًا وَجَمْعُنا
 التَّلامُ الْأَمْنُ وَفَاطِمَةُ وَ
 دُعَاءُ اللَّهِ جَلَّ وَعَلَا
 وَجَمْعُنا عَلَيَّ جَمَاعَةً بِرِزْمَانِ
 بِأَشْهُودِ أَيَّ غُلَانِ وَأَيَّ
 غُلَانِ كَمَا نَمُودُهُ شَدِيدًا
 دِيانِ نَوْشَةَ ثَابِتِ كَيْدِ
 بِرَأْيِ مِنْ إِبْرَهِ

دُعَائِ عَهْدِ

مجموعه کتب باستان گدازنده

أَشْبَاعِهِ وَالذَّائِبِينَ عَثَهُ وَأَجْعَلَنِي مِنَ الْمُتَشَهِّدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ
 فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَ أَمَلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرصُوصٌ عَلَى
 طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَإِلَيْهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَكَ فِي عُنُقِي الْيَوْمِ
 يَوْمِ الصُّبْحِ مَوْلُوكُوكِ بِدَعْوَةِ عِلْمِي بِرِجَالِ رَفِيعِ مَرُودِهِ كَمَنْ دَرَبَ بَعْضُ كِتَابٍ قَدِيمٍ دَعَاكَ بِأَمْرٍ كَبِيرٍ
 بَعْدَ أَنْ تَرَى زِيَارَتِ دَسْتِ رَاسْتِ زَابِدِ مَسْتِ چَپِ بَرِندِ مِثْلِ زِدَنِ دَرِیچِثِ وَبَدَانِ نَهْرِ كِه مَادِرِ اَعْمَالِ سِرِّ دَرِ بَقْدِ
 چَهَارِ زِيَارَتِ نَفْلِ كِرِ دِهْرِ وَايْنِ زِيَارَتِ نَهْرِ نَجْمِ مَأْمُوحِ بِشُودِ وَدَرِ بَابِ اَوَّلِ دَرِ ذِكْرِ زِيَارَتِ حُجَّجِ
 ظَاهِرِ دَرِ اَبَامِ هَفْتِ زِيَارَتِ نَهْرِ بَرِ اَيِّ اَلْمُحَضَّرِ نَفْلِ كِرِ دِهْرِ كِه دَرِ رُزْهَائِ جَعِبِه بَانَ نَهْرِ زِيَارَتِ كَرْدِ شُودِ
 اَمْرِ سَيِّمِ دُعَائِ عَهْدِ اسْتِ اَزْ خَضِرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولِ سَكِهْرِ كِه چَهِلِ صَبَاحِ اَيْنِ عَهْدِ رَاجِعِ اَنْدِ
 اَزْ يَازَانِ قَافِرِ مَا بَاشَدِ وَاگَرِ مِشِ اَزْ طَهْرِ اَلْمُحَضَّرِ بِمِهرِ خَدَاوِ اَزْ قَبْرِ بِرُونَ اُورِدِ كِه دَرِ خَدَمْتِ
 اَلْمُحَضَّرِ بَاشَدِ وَحَقًّا لِهْ بِهْرِ كَلِمِهْ هَرِ اَرْحَمِهْ اَوْ اَكْرَمِهْ فَرِيَادِ وِهْرِ اَرْكَاهِ اَزْ اَوْ مَحْكَدَانِ عَهْدِ
 اَيْنِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ رَبَّ الْكَرْمِيِّ الرَّفِيعِ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَجْمُورِ وَمُنْزِلِ
 النُّورِ بِيَةِ وَالْاَنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْاَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَلِكُ بِوَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَيُورِ وَجْهِكَ الْمُبِينِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ اَسْتَلِكُ بِاسْمِكَ الَّذِي
 اَشْرَفْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ
 يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَاجِيهِ الْمَوْتُ وَمَمِيَّتِ
 الْاَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْاِمَامَ الْهَادِيَ مُحَمَّدِي
 الْقَائِمَ بِاَمْرِكَ صَلَوَاتِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِّيْ وَعَنْ وَالِدَتِي
 مِنْ صَلَوَاتِكَ زِيَارَتِ عَرْشِ اللهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ وَمَا احْصَاهُ عَلَيْهِ وَاَحْلَاطِ بَرِّ كِتَابِهِ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَجِدُ لَكَ فِي صَبْحِي يَوْمِي هَذَا اَوْ مَعِشْتُ مِنْ اَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا اَوْ

نهاد ترا نزد خود مان نام افلاک
 کند بیان مراد از دعوی کوش
 بین یهود بگویند ای فلان
 تشوید عتات الله والاخوان مؤرد
 والاخوان والاخوان مؤرد
 عند رسول الله صلى
 الله عليه واله و آله
 عتلت السلام ورجعت
 وركانه تين بهم
 مچیند و مهر کند او را
 و باید بخور شود بهم شهر بود
 و هر شب و گن است شود
 طهارت است متب با ج بدیه
 و نوشته شود صحیفه با کافور
 با سر خرد و معطر و خوشبو
 نباشد در سزاوار است که در وقت
 که مرگ خاص میشود باطن
 قدما مخصوص از و قبلا کند
 و بوده باشد نواز
 کیکه

بِعَةِ لَهُ فِي غَنِيٍّ لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ
 أَعْوَانِهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُتَسَلِّطِينَ لِأَوَامِرِهِ
 وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالشَّائِبِينَ إِلَى إِزَارَتِهِ وَالْمُسْتَهْدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ
 إِنْ حَالَ يَتِيمِي وَبَيْتِي بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْ
 مِنْ قَبْرِي مُؤْتِرًا كَفَيْتِي شَاهِرًا سَبِيحِي مُجَرَّدًا فَنَابِي مَلِيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِ
 اللَّهُمَّ آرِيهِ الظَّلْمَةَ الرَّشِيدَةَ وَالغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاحْتَلْ نَاطِرِي بِنَظَرِهِ مَتِي
 إِلَيْهِ وَجْعَلْ فَرْجَهُ وَسَهْلًا مَخْرَجَهُ وَأَوْسَعَ مَنَاجِيهِ وَأَسْأَلُكَ بِمَجْتَهَدِي وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ
 اشْدُدْ أَمْرَهُ وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَأَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ
 الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ عَمَّا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِئِكَ وَ
 ابْنِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْمَسْنِيِّ بِاسْمِ رَسُولِكَ الْحَقِّ لَا يُظْفَرُ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ الْأَعْرَافُ وَبِحَقِّ
 الْحَقِّ وَبِحَقِّفَتُهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَقْرَبًا مَظْلُومٍ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا
 غَيْرَكَ وَجَدِّدْ لِي الْمَاعُظِلَّ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمَشِيدَ الْمَاءِ وَرَدِّ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ
 سُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَصْنَتِهِ مِنْ بَابِ الْمُعْتَدِينَ
 اللَّهُمَّ وَسِّرْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤُوسِهِ وَمَنْ بَعِيَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ
 وَأَرْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ كَيْفَ هَذِهِ الْغَتَّةُ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِجُضُورِهِ وَ
 عَجَلِ لَنَا ظُهُورَهُ إِيَّاهُمْ بِرُؤُوسِهِ بَعِيدًا وَزَيْبُهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرُؤُوسِهِ

بخواند سوخته بین درصافات
 در ذکر کند خدا را و بطلبین
 کند او را شهادتین و اقرار
 بیک ملک از امامان علیها
 و بطلبین کند او را کلمات بیخ
 لا اله الا الله العلی العظیم
 سبحان الله رب العالمین
 الشیخ و رب الارضین
 الشیخ و رب الارضین
 و ما تخشعون و رب الارضین
 العظیم و الحمد لله رب
 العالمین و الصلوة علی
 محمد و آله الطیبین
 و خاصر نمود زرد و اجنب
 و عیاض چون از دنیا
 گذشت فرو خوانند خدایان
 را و بکشند دستها بر سر او
 هم گذارند در هان زرد
 و بکشند

دست بردان راست خود بنزد و در هر مرتبه بگوئے الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ
امر چهارم سید بن طاووس فرموده که چون خواستق مرتضی شوی زحور شریف انحضرت برگرد
 بوی سرداب منبف و نماز کن در آن هر چه بخوای پس بایست در قبله و بگو اللَّهُمَّ اذْفَعْ عَن
 وَلِيِّكَ يَا بِنِ دَعَارَاتِنَا بَاخِرًا زَكَرْمُودَهُ انْكَاهُ فَرْمُودَهُ پَسِ بَخْوَانِ خَدَا زَابِئَارِ وَ بَرْگَرْدِ بَاسْعَادَتِ انْشَاءُ اللَّهُ
 موافقت گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و اینها

کفن میت

این دعا را بنویس که شیخ از آنحضرت نقل کرده نقل می‌نمایم فرموده و فرموده بوسه بن عبد الرحمن که
 حضرت امام رضا علیه السلام امر می‌فرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا
 اللَّهُمَّ اذْفَعْ عَنِّي وَلِيَّتِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَوَجِيهَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَلِيَانِكَ الْمُعْتَبِرِ عِنْدَكَ
 النَّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النَّاطِرَةِ بِإِذْنِكَ وَشَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ الْحَجَّاجِ
 الْمَجَاهِدِ الْعَائِدِ بِكَ الْعَائِدِ عِنْدَكَ وَأَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَبَرَأَتْ وَ
 أَنْشَأَتْ وَصَوَّرَتْ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ
 وَمِنْ قَوْفِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيْعُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ
 رَسُولَكَ وَأَبْنَاهُ أُمَّتَكَ وَدَعَاكَ رَبِّكَ وَاجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تَضِيْعُ
 وَفِي جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُخْفَرُ فِي مَنِيْعِكَ وَعِزِّكَ الَّذِي لَا يَنْهَى وَآمِنَهُ بِأَمَانِكَ
 الْوَسِييِ الَّذِي لَا يُخَذَلُ مِنْ أَمْنَتِهِ بِهِ وَاجْعَلْهُ فِي كَفَيْتِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ مَنْ كَانَ
 فِيهِ وَأَنْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيْزِ وَأَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْعَالِيَةِ قُوَّةَ يَقْوَتِكَ وَأَرْدِفْهُ
 بِمَلَأَتِكَ وَوَالِي مَنْ وَالَاهُ وَعَاذِ مَنْ عَاذَاهُ وَالْبَيْتِ دُرْعَتِكَ الْحَصِيْنَةِ وَ
 حُفَّةِ بِالْمَلَأَتِكَ حَقًّا اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَآمِنْ بِهِ
 الْجُورَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَزَيِّنْ بِطَوْلِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْهُ
 بِالرَّعْبِ قُوَّةَ نَاصِرِهِ وَأَخْذَلْ خَاذِلِيَهُ وَدَمِّمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَى
 وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَعَمَدَهُ وَدَعَائِمَهُ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤْسَ الضَّلَالَةِ وَشَارِعَةَ
 الْبِدْعِ وَمُهَيْتَةَ السُّنَّةِ وَمُفَوِّبَةَ الْبَاطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِيْنَ وَأَبْزِدْ بِالْكَافِرِيْنَ
 وَجَمِيعَ الْمُجْرِمِيْنَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرَاهِمْهَا وَسَهْلِهَا وَ
 جَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهَا دِيَارًا وَلَا بَنِيَّ هُنَّ أُمَّارًا اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ
 وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ وَأَعِزِّ بِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَأَخِي بِرُسُلِ الْمُرْسَلِيْنَ وَدَارِيْنَ

تا قها باشد و بنویسد یا ارحم
 و شرح کند در تحصیل کفن
 او و کفن واجب اوست یا ارحم
 لنتک و بی امان و ازار کردن
 تا کسی باشد و محتاج است که
 زیاد شود بر این بار چه حاجت
 و آنست که و آن جامه است که آن
 بن می آوردند یا ازار دیگر
 و زیاد کند یا ارحم یعنی که
 به چند آن زلفای است و
 و محتاج است که علاوه بر آنها
 عام برای او قرار دهند پس
 تحصیل کند برای او مقادیر
 از کافور که آتش بان وسیع
 باشد و افضل آن وزن سوز
 در هم و لثاست و او سلطان
 چهار ضفال و اقل آن بکند
 است و اگر شود او باشد من
 قدر که ممکن است تحصیل
 کند

حَكَرَ النَّبِيْنَ وَجَدَّ بِدِيْنِكَ وَمَا اَتَمَّتْ مِنْ دِيْنِكَ وَبَدَّلَ مِنْ حَكْمِكَ حَتَّى تَعْبُدَ بِدِيْنِكَ
 بِدِيْنِكَ وَعَلَى بَدِيْدٍ جَدِيْدٍ غَضًا مَحْضًا صَحِيْحًا لَا عَوْجَ فِيْهِ وَلَا بَدْعَ مَعَهُ وَهَيَّ
 تُنْبِرُ بِعَيْدٍ لِيْ ظِلْمِ الْجَوْرِ وَتُظْفِيْ بِهِيْزَانِ الْكُفْرِ وَتَوْضِعْ بِهِيْ مَعَاوِدَ الْحَيِّ وَتَجْمُوْلُ
 الْعَدْلِ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَمْلَصَتْهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ
 عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوْبِ بِرَأْيِهِ مِنَ الْعُبُوْبِ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ
 اَللّٰهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَكَ يَوْمَ الْفِيْهِمْ وَيَوْمَ حُلُوْلِ لِقَا مَرَاتِنَهُ لَمْ يُدْنِبْ ذَنْبًا وَلَا
 اَتَى حُوبًا وَلَا يَزِيْرُكَ مَعْصِيَةٌ وَلَا يُضَيِّعُ لَكَ طَاعَةً وَلَا يَهْنِكُ لَكَ حُرْمَةٌ وَلَا
 يُبَدِّلُ لَكَ فَرِيضَةً وَلَا يُغَيِّرُ لَكَ شَرْعِيَّةً وَآتَهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي لظَاهِرِ النَّبِيِّ
 النَّبِيِّ الرَّضِيِّ الرَّكْنِ اَللّٰهُمَّ اعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَآهْلِهِ وَوَلَدِيْهِ وَذُرِّيَّتِيْهِ وَآمَنِيْهِ
 وَجَمِيْعِ رِعِيَّتِيْهِ مَا تُفَرِّقُ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسْرُبُ بِهِ نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمُلْكَا تِ كُلِّهَا
 قَرِيْبَهَا وَبَعِيْدَهَا وَوَعْدِيْنَهَا وَوَدَلِيْلَهَا حَتَّى تَجْرِيَ حِكْمُهُ عَلَى كُلِّ حَكْمٍ وَتَغْلِبَ
 بِحَقِّهِ كُلَّ باطِلٍ اَللّٰهُمَّ اسْأَلُكَ بِمَا عَلَى بَدِيْدِيْ مِنْهَا جِ الْهُدَى وَالْحَيَّةَ الْعُظْمَى وَ
 الطَّرِيْقَةَ الْوَسْطَى اَلْبِيْ بَرَجِعُ اِلَيْهَا الْعَالِي وَبَلِّغْ بِهَا الشَّالِي وَقَوِّمْنَا عَلَى طَاعَتِيْ وَتَبَتْنَا
 عَلَى مُشَابَعَتِيْ وَآمَنُ عَلَيْنَا مِنْ مُشَابَعَتِيْ وَاجْعَلْنَا فِي حُرْمَتِي الْفَوَائِيْحَ بِأَمْرِ الصَّادِقِ
 مَعَهُ الطَّالِبِيْنَ رِضَاكَ بِمَنْصَحَتِيْ حَتَّى تَحْمُرْنَا يَوْمَ الْفِيْهِمْ فِي أَنْصَارِيْ وَأَعْوَانِيْ وَ
 وَمُقَوِّبِيْ سُلْطَانِيْ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَشِبْهَةٍ وَرِيْبَةٍ
 وَنَمْعَةٍ حَتَّى لَا نَعْتِيْدَ بِدِيْنِكَ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبُ بِدِيْنِكَ غَيْرَكَ وَحَتَّى تَجْعَلَنَا حَمَلَةً وَ
 تَجْعَلَنَا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَآعِدْنَا مِنْ لَسَامَتِهِ وَالْكَسَلِ وَالْفَقْرِ وَاجْعَلْنَا مِنْ تَنْفَعِيْ
 بِدِيْنِكَ وَتُعِزُّ بِدِيْنِكَ نَصْرًا وَلِيْكَ وَلَا تَسْبِدْ بِمَا غَفَرْنَا فَإِنَّ اسْتِيْدَالَكَ بِنَاغِرْنَا
 عَلَيْكَ يَبِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْنَا كَيْبَرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى وَاوَالِيْهِمْ وَعَلَى اَلْاُمَمَةِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ

در وادانست که بنویسد
 همه گفتند یعنی بهر بار چه زمان
 فلان بگفتند آن لاله
 ای لاله و خدا را شریک
 له و آن محمد رسول الله
 و آن علی امیر المؤمنین
 و الائمة من و لده (وین
 یک امانان زاد کرد)
 بی بنویسد
 زهدی لا یزال و بنویسد
 ای بابی گشت و بنویسد
 و باید غسل هند بتر
 بگسل اول باب بید
 دوز باب کافور بتر باب
 خالص بگسلت غسل
 غسل جنابت استیسا کند
 اول بستان دستهای
 سه مرتبه پس بنویسد
 اورا بی ار

در زیارت جامعیه

در غسل میت

بَلِّغُهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَزِدْ فِي أَجَالِهِمْ وَأَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ مَا أَسْنَدْتَ إِلَيْهِمْ مِنْ
أَمْرِكَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعَائِهِمْ وَاجْعَلْ لِكُلِّهِمْ أَعْوَانًا وَعَلَى دِينِكَ أَنْصَارًا فَإِنَّهُمْ
مَعَادِينُ كَلِمَاتِكَ وَخُرَانُ عِلْمِكَ وَأَرْكَانُ تَوْحِيدِكَ وَدَعَاؤُكُمْ دِينِكُمْ وَوَلَاةُ
أَمْرِكُمْ وَخَالِصَتُكُمْ مِنْ عِبَادِكُمْ وَصَفْوَتُكُمْ مِنْ خَلْفِكُمْ وَأَوْلِيَاؤُكُمْ وَسَلَاةُ
أَوْلِيَائِكُمْ وَصَفْوَةُ أَوْلَادِ بَيْتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

(فصل)

در زیارت جامعیه و دعای که بعد از زیارت خوانده میشود و صلوات بر حج ظاهر علیهم السلام
و محوی بر چند مقامت (مقام اول) در زیارت جامعیه که هر ملاحظه
بان زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و مانند که چند زیارت از آنها اکفایه میباشد و زیارت اول
شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال کردند در زیارت
آمدن بنزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بکن از پیر در مسجد هانی که در اطراف قبر حضرت است و مجری
است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک زانم علیهم السلام با مطلق از برای شریفه مقدسه باشد
مرا فرد نبیانه و سایر اوصیاء علیهم السلام که احوال ظاهر اینک بگوئی السلام علی اولیاء الله و اوصیاءه
السلام علی مناء الله و اخیائیه السلام علی انصار الله و خلفائیه السلام علی محالی
معرفیه الله السلام علی مساکین ذکر الله السلام علی مطهری مر الله و هبیه السلام علی
الدعایه الی الله السلام علی المستغیرین فی مرضات الله السلام علی المخلصین فی ظلم
اللیا السلام علی الادیاء علی الله السلام علی الذین من والاهم فقد ولی الله و من
عاداهم فقد عادى الله و من عرفاهم فقد عرفنا الله و من جهلهم فقد جهل الله
و من اغصمهم فقد اغصم بالله و من تخلى منهم فقد تخلى من الله عز و جل و
اشهد الله انی سلم الین سالمتم و حرب الین حاربتم مؤمنین بربکم و عدلان بیدکم مقبولون
فی ذلک کلهم البکر لکن الله عدو ال محمد من الین و الالین و انزل الی الله منهم و

اشنان سر سینه برین غسل میدهد
سر و زانها کف دست در سینه
پس جانب راست و بعد جانب
چپ همین نحو و یکدست
خود را بر جمع بدن میت و باید
این شستن را با آب سرد باشد
پس بگوید نظر نماز اول است
بود و بیزد در ظرف آب بگردد
و بعد از در آن کمی از کلغور
پس غسل دهد و از آب کافور
پس غسل بآورد و بیزد
پس آب خالص بآورد و غسل
بیم بدهد همان نحو و باید
غسل کند بر جانب راست او
و بگوید هر زمانیکه غسل دهد
از او عضو را اغتوا اغتوا
و چون از غسل ادا کرد
فانح شود

ایمان جامع کبیره

در کتب معتبره

الرَّحْمَنِ وَسُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَعِزَّةِ خَيْرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَّةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ النُّورِ وَذَوِي النُّهَى
 وَأَوْلِيَةِ الْحُجَى وَكَهْفِ الْوَرَى وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَالِدَعْوَةِ الْحَسَنَى وَحُجَّ
 اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى تَحَالٍ
 مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَاتِهِ اللَّهُ وَمَعَارِينِ حِكْمَتِهِ اللَّهُ وَحَفْظَةِ سِرِّهِ اللَّهُ وَحِمْلَةِ كَلِمَاتِهِ
 اللَّهُ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدِلَّةِ عَلَى مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُسْتَفِيزِينَ فِي أَمْرِ
 اللَّهِ وَالنَّامِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَ
 نَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمَكْرُمِينَ الدِّينَ لِأَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأُمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْفَانَاءِ الْهُدَاةِ وَالشَّادَةِ الْوَلَاةِ وَ
 الدُّادَةِ الْحَمَاهِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأَوْلِي الْأَمْرِ وَبَيْتِهِ اللَّهُ وَخَيْرَتِهِ وَحُرْمَتِهِ وَعَيْبَتِهِ عَلَيْهِ
 وَجَبَّهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأَوْلِيَ
 الْعَالَمِينَ مِنْ خَلْفِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ
 وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأُمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُونَ الْمُعْصِمُونَ الْمَكْرُمُونَ
 الْمُفْرَبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطْبَعُونَ لِلَّهِ الْفَوَامُونَ بِأَمْرِهِ
 الْعَالِمُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامِيهِ اصْطَفَاكُمْ بَعْلِيهِ وَأَرْضَاكُمْ لِقَبِيهِ
 وَأَخَارَكُمْ لِحَبْرِهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُدَاهِ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ أَنْجَبَكُمْ
 لِنُورِهِ وَأَيْدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَجَمَّاعاً عَلَى رِيبَتِهِ وَأَنْصَاراً

وکنند ارد با او در جبهه انجمن
 خرابا با او در سخت و بگویی و
 باید تر و فان باشد و درازش
 ان مقدار استخوان فداغ با بند
 مکن ارد یکی از ان روزا در
 جانب راست جسد بدن
 از ان محل که موضع است
 تکت است و بگویی ارد
 جانب چپ تا بن من
 و سراسر و کنند ارد کافر
 را بر مواضع سجده است
 که پیشانی و باطن کفها و س
 زانوها و اطراف انگشتان پاها
 باشد و اگر از کافر چیزی از او
 آمد بکنند ارد بپوشند او را
 بر او کفها بشن و او بپوشند او را
 از جانب سرش باهاش تا او را
 بجاک سپردند و از انوقت که
 کنن را بکشاید و چون از امر
 کنن فایز شد

لِدِينِهِ وَحَفَظَهُ لِسِرِّهِ وَخَرَنَهُ لِعَلِيهِ وَمُسَوَّدَ عَا لِحِكْمَتِهِ وَرَاجِعَهُ لِرُوحِهِ
 وَأَرْكَانَا لِنُوحِيهِ وَشَهَدَاءَ عَلَى خَلْفِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَإِرَادَةً
 عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلِيلِ وَأَمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ
 أَزْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ نَظْهَرَكُمْ أَفْعَظْكُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَانَهُ وَتَجَدَّدْتُمْ
 كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِشَاقَهُ وَأَخْلَكْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَتَصَحَّحْتُمْ لَهُ فِي التَّيَّةِ
 وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
 فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا آصَابَكُمْ فِي جَنَبِهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَأَنْبَسْتُمْ الزَّكَاةَ وَ
 أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَتَّى جَاهَدْتُمْ حَتَّى أَغْلَبْتُمْ دَعْوَتَهُ
 وَبَيْتْتُمْ فَرَاغَتَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَايِعَ أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ وَصَبَرْتُمْ
 فِي ذَلِكَ مِثْلَهُ إِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَالْوَأْدَ
 عَمَّكُمْ مَارِفٌ وَاللَّائِمُ لَكُمْ لِأَجْلِ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ
 وَمِنْكُمْ وَالْبُكْرُ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِهْرَاتُ الشُّبُورِ عِنْدَكُمْ وَإِبَابُ النَّحْلِ الْكَلِمُ
 وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْبَيْطَابِ عِنْدَكُمْ وَإِبَابُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعِزَّائِمُهُ فِيكُمْ وَ
 نُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ الْبُكْرُ مِنَ الْإِكْرُ فَقَدْ وَالِي اللَّهِ وَمَنْ عَادَاكُمْ
 فَقَدْ عَادَا اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَمَنْ
 اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ الصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشَهَدَاءُ ذَا الرِّفَاءِ وَسُقْعَاءُ
 ذَا الرِّبَاءِ وَالرَّجْعَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْأَبَةُ الْخَيْرُ وَالْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ
 الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَنْبِكُمْ مَجِيٌّ وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَاكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْكُمْ تَدْعُونَ
 وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَيَأْمُرُ تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرِيدُونَ وَبِقَوْلِهِ
 تَحْكُمُونَ سَعْدٌ مِنَ الْإِكْرُ وَهَلَاكَ مِنَ عَادَاكُمْ وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَصَلَّ مَنْ مَارَقَكُمْ

اول السور باليونان كتبها
 اول الناصب اليه بر او عيان
 بخوانند علامه مجلسي
 در زاد المعاد در باب
 نماز ميت فرموده انچه
 مخصوص است انست بن نماز
 واجبات بر همه مستحقان
 كه علم بغير شخصي است
 وركي از ايشان بجا آورد
 از ديگران ساقط ميشود و
 واجب نماز بر شيعه است
 عشره كه بالغ باشند بخلاف
 واهل و اقربا لشركه بظن
 كشتن سال تمام شده باشد
 نماز واجب و ظاهر است
 بقصد قربت الكفايتون
 كرد و كسر از شش ماهه را اگر
 زنده موالد شده باشد بغير
 سنت دانسته اند و بعضي
 بدعت را حوط نماز كردن
 است و سه روز نماز كردن
 بنماز ميت

در نماز ميت

زیارات جامعها

در نماز میت

وَفَا زَمِنْ تَمَّتْ بِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ لَجَا إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مِنْ صَدَقْتُمْ وَهُدَى مِنْ اِعْتَصَمَ
بِكُمْ مِنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْحَيَّةُ مَا وَبِهِ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْثَارُ مَثْوِيهِ وَمَنْ جَحَدَ كُفْرًا
وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكًا وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي سَفَلِ دَرْكِ مِنَ الْحَجِيمِ أَشْهَدُ أَنْ هَذَا
سَابِقٌ لَكُمْ فِيهَا مَضَى وَجَارَ لَكُمْ فِيهَا بَنِي وَأَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ
طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَ كُمْ بَعْضُهُمْ مُخَدِّقِينَ
حَتَّى مِنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَ كُمْ فِي بُيُوتِ آدَمَ أَنْ تُرْفَعَ وَبَدَنَ كَرِيمًا لَهَا وَجَعَلَ
صَلَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَا يَنْكُرُ طَيْبًا لِحُلِينَا وَطَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا
وَرِزْقَةً لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُوبِنَا فَكَاعِنْدَهُ مُسَلِّينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَضَلُّقِنَا
إِيَّاكُمْ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَسَارِلِ الْمَفْرَبِينَ وَأَرْفَعَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَاقِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ
وَلَا يَظْمَعُ فِي إِذْرَاكِه طَامِعٌ حَتَّى لَا يَنْفِي مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا يَنْفِي مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ
طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيهَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا
عَرَفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ وَعَظَمَ خَطَرِكُمْ وَكَبَّرَ شَانِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ
مَفَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ
وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ يَا بِي أَنْتُمْ وَأَهْلِي وَأَهْلِي وَأُسْرَتِي
أَشْهَدُ اللَّهُ وَأَشْهَدُ كُرْآنِي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا أَمَّنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعِيدٌ وَكُفْرًا كُفْرًا
بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَانِكُمْ وَبِضَلَالَةٍ مِنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلَا وِلِيًّا ثَمَرٌ مُبْغِضٌ
لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَارِضٌ يَلْمِ لِنَا الْمَكْرُوحَ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ بِمَحْفُوقٍ لِمَا حَطَّمْتُمْ
مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَرَّبٌ بِفَضْلِكُمْ مُخْتَلِمْ لِعَلِيكُمْ

این عمل یکبار عمده شمارا در روز یکشنبه بخواند
باسم از شاکر
بسم من زود
ذارت او است بنا بر مشهور و
شومر او است بن خود و
واجبت که نماز کن از نذر و
قبله بایستد و سرخا زویجا
ذاست او باشد و میت برشت
خوابید باشد و در این نماز
طهارت از حدث شرط نیست
و جنب حاضر و بی وضو این
نماز را میتوان کرد و سنت است
که با وضو باشد و اگر آب بهم
نماند با نیت اشک باشد با وضو
نیت باشد سنت است که بهم
کند و ظاهر بعضی خادین است
که بدون اعتد زین تمهید
سنت است که پیش نماز با بر
میان مرتب بایستد و بیشتر زن
بنا بر مشهور و سنت است که
گفتن را بکشد و واجبست
که نیت نماز کند و
بج تکبیر

ای عزیز با ذات جامع

مُحِبِّ بَيْنَ قَمِيكَ مُعْرِفُ بِكُمْ مُؤْمِنٌ يَا أَيُّهَا بَكْرُ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ لِأَمْرِكُمْ
 مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخِذْ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُتَجَمِّعٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ عَائِدٌ بِقَوْلِكُمْ
 مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُسْتَقْرِبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ لَكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَخَوَائِجِي
 وَأَزَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدٌ لَكُمْ وَغَائِبٌ بِكُمْ
 وَأَوْلِيٌّ لَكُمْ وَأَخِيرٌ لَكُمْ وَمَقْوِضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
 وَرَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُجِيئَ اللَّهُ تَعَالَى بِسَنَةِ بَكْرٍ وَيَرُدَّكُمْ فِي
 آثَامِيهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِيهِ وَيُمَكِّتْكُمْ فِي أَرْضِيهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ غَيْرُكُمْ
 أَمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ أَعْرَضَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَرَبُّنِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ
 أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجَبِّ وَالظَّلَاغُونِ وَالشَّيَاطِينِ وَخُرُوبِ الظَّالِمِينَ لَكُمْ الْجَاهِدِينَ
 بِحَقِّكُمْ وَالْمَارِفِينَ مِنْ لِبَائِكُمْ وَالْفَاصِبِينَ لِأَرْثِكُمْ الْتَائِبِينَ فِيكُمْ الْمُخْرِفِينَ
 عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مَطَاعٍ يَؤَاكُمُ وَمِنَ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى
 النَّارِ فَبَثَّنِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِيتُ عَلَى مَوْلَائِكُمْ وَمُحِبَّتِكُمْ وَرَبِّكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَائِفَتِكُمْ
 وَرَزَقَنِي شِفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوْلَائِكُمُ التَّائِبِينَ لِأَدْعَاةِ اللَّهِ وَجَعَلَنِي
 مِنْ بَقِيَّةِ أَثَارِكُمْ وَبَسَلِكُمْ سَبِيلَكُمْ وَهَدَيْكُمْ وَبُحْشَرَكُمْ فِي زُخْرِكُمْ وَبَكْرَكُمْ فِي
 رَجْعَتِكُمْ وَبِمَلَائِكَتِكُمْ فِي دَوْلَتِكُمْ وَبِشَرَفِكُمْ فِي عَائِفَتِكُمْ وَبِمَكْنَانِكُمْ فِي آثَامِكُمْ وَبِقَرَعَتِكُمْ غَدَا
 بِرُؤْيِكُمْ يَا بِي نَمُّ وَأَقِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدءَ بَكْرٍ وَمَنْ وَخَدَهُ فِيلٌ
 عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ نَوَاجِعَ بَكْرٍ مَوَالِي لَأُحْصِيَ ثَنَاتِكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ
 وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهَدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَطَعَّ
 اللَّهُ وَبِكُمْ يُحْتَمَى وَبِكُمْ يُنْزَلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يُسَكُّ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا

بگویند و نشانست که در هر
 تکیه در شهادت ابرار را در نماز میت
 گویند و شهادت ابرار را در نماز میت
 از تکیه بر اول بگویند تا شهادت
 آن محمد رسول الله و شهادت
 از تکیه بر اول بگویند و بعد
 صل علی محمد و آل محمد
 و بعد از تکیه بر ستم بگویند
 اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات
 منک و بعد از تکیه چهارم
 بگویند اللهم اغفر لهذا
 الیت و تکیه پنجم از بگویند
 و فارغ شود از نماز میت و
 موافق شهادت ابرار است و
 چنین کند بعد از تکیه بگویند
 الله الیت و شهادت آن لا
 شریک له و خداه لا
 محمد عبده

لما جئت اذ كنت بيني وبينك
از شاه وشم بوم در بر حال
هر آنکه طلب مغفرت از بر من نماید

حکایات سید رشتی

در کتب سابقه الهی آمده
که زیارت میکند نماز طلب سازد
و ممکن است که بر مراد باشد بر
سیصد بریت یا چستیت اگر
بنوان جیب کوبیده بهتر است که
یا اولیای الله کوبیده *
دک نقل من شیخ المجلسی الاول
در سنه ۱۰۰۰

بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا
إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَليُّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عِزًّا وَجَلَّ ذُنُوبِي يَا آيَاتُ
عَالَمِينَ يَا أَرْضَاكَ وَقِيَّتِي مِنْ أُمَّتِكَ عَلَى سِيرَةٍ وَأَنْتَ رَعَاكَ أَمْرٌ خَلْفِيهِ وَفَرَّتْ
طَاعَتُكَ بِطَاعَتِهِ مَا آتَاكَ مِنْهُمُ رُؤُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ
أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ
اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ
مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيُّمَةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتَهُمْ شُفَعَائِي فَجَعَلْتَهُمُ اللَّهُ
أَوْجِبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جِلْدِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وَفِي
زُفْرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشُفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَعَلَى آلِي الطَّاهِرِينَ
وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیر در هندی
نقل کرده و بعد از این دعا می فرماید که ما بعد از این زیارت که ما بعد از این زیارت
چنانکه علامه مجلسی فرموده بهترین زیارات جامع است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت
و والد ما حدیث در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من نادری عبان علی
بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر این زیارت و شیخ ما در بیخ ناقب حکایات نقل کرده که از آن ظاهر
میشود که باید این زیارت مواظب کرد و از آن غفلت نمود و آن حکایات چنین است جناب مستطاب
نقی صالح سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن موسوی رشتی با جریا کن رشت ابتدا الله در هندی
سال قبل تقریباً بیست اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صدقانه شخص علی رشتی طالب شاه که در
حکایات آمده مذکور خواهند شد انشاء الله بمنزل خیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح سید
سید فرمود اشاره کرد و فرمود که قضیه عجیبه دارد و در آنوقت مجال بیان نبود پس از چند روز
ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله از خالات سید نقل کرد بسیار ناست خودم ان
نشیدن آنها از خود او اگر چه مقام شیخ رحمت الله اجل از آن بود که اندک خلاف در نقل ایشان برود
و از آنسال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه چهارم این سال از حضرت اشرف

این عید است و آن امنیت نزد
اللهم
و آن آغوش از دست من اللهم
ان کان محسناً فزیارته
و آن کان مستغفراً و زعمه
عیدک فی اعلا علیین
و از رحمت و عفو با از رحمت
الراحمین بی گوید الله
اکبر و فارغ میشود و اگر
زیارت میکند

بدوش گرفت و فرمود بر دین من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلوسه را بمن ده دارم پس بپلرا بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست راست گرفت و براه افتاد اسب طاعت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طاعت مسافت بخوانید پس میبوی بگذرید بر گشت و فرمود انست رفقای شما که در لب شهر ای فرود آمدند مشغول وضو بجهت نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم نتوانستم پس انجناب پیاده شد و بپلرا در برف فرود کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بهت رفتار کردند پس در انحال بحال افتادم که این شخص که بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبان من ترک و من همی غالباً بخوبی در انحد و در بنوی و چگونه باین سرعت مرا بر رفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدی برانندیدم و از او اناری پیدا نکردم پس بر رفقای خود ملحق شدم **ز بار نیستم** ز بار نیست که علامه مجلسی از او در تحفة الزائر ز بار نیست هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این ز بار نیست که سید بن طاووس در ضمن آن عرقه روا نه کرده از حضرت صادق علیه السلام در وقت و هر موضع که باشد میتوان کردن خصوصاً در وقت عرقه و زبارت این است **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ مِنْ خَلْفِهِ وَأَمِيَّةُ عَلِيٍّ وَجِيهَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَاهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ وَبَابُ عَلَيْهِ وَسْجُ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِي فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْتُكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَعْدَكَ أَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ شِبَعِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبُتُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْتُكَ حَقَّكَ وَمَنْعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا لَا أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِبَعِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ**

تلفاً و فرطاً و اجراً دست است که بجای خود بایستد تا بخانه زار بر داند خصوصاً پیشتر در دروایی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنَا إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ حَسَنَةً وَبِالْإِسْمِ الْخَيْرِ حَسَنَةً وَفِي الْعِلْمِ حَسَنَةً وَفِي الْعِلْمِ حَسَنَةً از حضرت صادق علیه السلام است که سواران اسب که واردان مؤمن را خبر کنند بگردن او یا بخانه زار او ظاهر براهی و استغفار کنند و در حدیث حسن ثواب است صادق علیه السلام منقول است که چون مؤمن را بقتل میکنند از او عطا کنید تورا و ادب و طاعت است و اول

زیارت جامعیه

از اب جمل بخانه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَنَلْتُكَ وَبَايَعْتُ فِي أَمْرِكَ وَشَاطِعْتُ
 أَنَا بَرِحِي إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيَعِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ
 بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آيِكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَنَلْتُكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرَمِيكَ وَ
 لَعَنَ اللَّهُ أَشْبَاعَهُمْ وَأَنْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُهَيَّبِينَ لَهُمْ بِالْتَّمِكِينَ مِنْ قِبَالِكُمْ أَنَا
 بَرِحِي إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا الْفَاطِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى عَشْرَتِكَ
 الظَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُونُوا شُفَعَاءِي فِي حَطِّ وُزْرِي وَخَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ
 بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَأَنْوَالِي الْخُرُوكِ بِمَا أَنْوَالِي أَوْلَكُمْ وَبَرِيْتُ مِنَ الْجَبِيثِ وَالظَّالِمِينَ
 وَاللَّاتِ وَالْعُرْتَبِيِّ يَا مَوْلَايَ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَأَلَكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
 عَادَاكَ وَوَدِيٌّ لِمَنْ وَالَاكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْبَاعَهُمْ وَأَنْبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهِ مِنْهُمْ

عظمتی که در دستم انظارا که با بخانه
 تو آمد اندام من در کافران است
 در حدیث دیگر فرمود که اول
 نغضه که بخون من میدهند در حق
 انکه میبازند هر که از کراه
 خنازه او بوده است و در حدیث
 دیگر فرمود که هر که در حق من
 مؤمنی بکند تا او را در من بکند
 خناله در قیامت هفتاد بار
 بر او بخورد که هر که او نماید
 و استغفار برای او کند از حق
 تا مؤمن حساب و فرمود که هر
 که طریف بخانه بکشد و
 بیخ کلاه کبیرا از من زید شود
 و اگر چهار طریف بکشد از کافران
 بر من ابد و باید که بخانه را
 چهار کس بپازند و هفتاد بار
 از حق بکشد تسبیح بخانه کند
 اول دست راست
 متبنا

زیارت چهارم

زیارت معروفه بامین الله است که اولش این است السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ
 وَجَنَّتْهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ تَأْخِرُ زِيَارَتَكَ كَمَا كُنْتَ تَدْرُسُ زِيَارَتَنَا

صَلَاةُ بِرَسِيدِهِ نِيْوَانِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ

فصل نهم خان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِّ

أَحِبَّائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ الَّتِي أَنْجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَأَخَّرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ كُنِ الظَّالِمَ لَهَا مِنْ ظَلَمِهَا وَاسْتَحْفَتِ بِحَقِّهَا وَكُنِ الشَّارِئَ لِلَّهِمَّ بِدَمِ أَوْلَادِهَا

اللَّهُمَّ وَكَاجَعَلْتَهَا أُمَّ أُمَّةِ الْهُدَى وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ الْوَأْوَاءِ وَالْكَرَمِيَّةِ عِنْدَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى

فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أُمَّهَا صَلَاةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقَرِّبُ

بِهَا عَيْنَ ذُرِّيَّتِهَا وَأَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّجَاتِ وَالسَّلَامِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيْ

الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِي هَلِ الْجَنَّةُ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ

النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ اللَّهُ وَابْنِ أَمِينِهِ عِثَتْ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهْدِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَيَلْغُ رُوحَهُ

وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّجَاتِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ

که هر که بجزایه نماز کند
هفتاد هزار ملک بر او نماز
کند و گاه آن گذشتنش
از زمین بشود پس اگر هر کسی
کند تا او را دفن کند بعد
قدیمی که بر دارد قبر اهل آن
قواب باو بدهند که قبر اهل
مانند کوه احد باشد
و در حدیث دیگر فرمود که
هر مؤمنی بجزایه نماز کند
هفتاد هزار واجب بشود
مگر آنکه منافق یا عاقل بود
و ما در باب شد و بسند
معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که چون
مؤمنی بمهر و در جزایه
او جهل نظر از مؤمنان
ما ضرر شوند و بگویند
اللهم

﴿ صَلَوَاتُكَ يَا مُحَمَّدٌ طَاهِرَةٌ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾ (۵۵۸)

عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَكَ الْبَيِّنَاتُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً فَفَلَّاتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آتَتْكَ عَلَيْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ أَكْذَبَكَ
وَأَسْخَفَتْ بِحِفْظِكَ وَأَسْخَلَ رَمَكَ بِأَيِّ نَتِّ وَأَيُّهَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ فَإِنَّكَ
وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَبَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرِكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ مَنْ سَبَّ أَيْمَانَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَمِمَّنْ وَالِاهُمْ وَمَا لِاهُمْ وَعَالَمُهُمْ
عَلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ النَّفْوَى قَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ
تَابِعُ بِيَدَاتِ نَفْسِي وَسُرَّيِي وَخَوَائِمِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ

لا تظلم أمة إلا أخبر الله عنها
اعلم آية من أيعنى خداوند
ما از او بغير از نیکی چیزی
باید ایم و خود اناری
با حال او از ناچو اینر
گویند می تعالی فرماید
که من شهادت شمارا قبول
کردم و امر زیدم ان تکلمه
را که میدا فر و شما بیدین
و در حدیث معتبر دیگران
حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول شده اند
چیزیکه در عنوان نامه
مؤمن می نویسند بعد از
سگس ان چیزیست که مردم
در حق او میگویند اگر
نیک میگویند نیک میگویند
و اگر بد میگویند بد میگویند
نفس گوید که

﴿ صَلَوَاتُكَ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ الَّذِي انْتَخَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ
مِنْهُ أُمَّةً الْهُدَى الدِّينِ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَيُضِلُّونَ بِعَدْلِهِ لَوْ أَنَّ خَيْرَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ
مِنَ الرَّجْسِ وَأَصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا يَهْدِي بِنُورِ الْهُدَى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا
صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ حَتَّى تُبَلِّغَ بِهِ مَا نَقَرْتَهُ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَ

الْآخِرَةِ إِنَّكَ ﴿ صَلَوَاتُكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ﴾ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَرِئَاسَةِ الْهُدَى وَفَائِدَةِ أَهْلِ النَّفْوَى وَالْمُنْتَجَبِ
مِنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْإِلَادِ كَ وَمُسَوِّدًا
لِحُكْمَتِكَ وَمُزْجِيًا لَوْحِيكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَدْرًا مِمَّنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ
يَا رَبِّ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَ

أَمَنَّاكَ يَا ﴿ صَلَوَاتُكَ يَا جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي لِنِكَ بِالْحَقِّ النُّورِ

﴿ صَلَاةُ بَرِّ طَاهِرٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾ (۵۶)

فَبَشِّرْ بِالْحِزْبِ مِنْ تَوَابِكِ وَأَنْذِرْ بِالْآلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَدِّ رَبَّاسِكَ وَذَكَرِ بِأَيَّامِكَ
 وَأَحَلِّ حَالَكَ وَحَرِّمْ حَرَامَكَ وَبَيِّنْ شَرَائِعَكَ وَفَرِّضْ عَلَيْكَ وَحُضَّ عَلَى عِبَادِكَ
 وَأَمْرِ بِطَاعَتِكَ وَهَيِّئْ عَنِ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 أَوْلِيَاءِكَ وَذُرِّيَّتِهِ أَنْبِيَاءِكَ يَا لَهِ الْعَالَمِينَ زَاوِي ابْنِ صَلَوَاتِ ابْنِ مُحَمَّدٍ مَنِي كَفْتِ كَيْفُونَ
 حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فرغشده و نوبت بر خود انجناب سپید ساکت ماند عرض کرد
 که کیفیت صلوات بر ابا قهرمان باشد فرمود اگر نه این بود که ذکر این در معالم دین است و خدا امر فرموده نماز
 که با هلس برسانیم هر این دو ست داشته که ساکت نافر و لکن چون در مقام دین است بنویس *

در فرزند زین ابی قهرمان
 باب فرات و چون نازند
 بگوید اللهم اجعلها
 رؤسها من ربنا من الجنة
 ولا تجعلها حفرة من جهنم
 النار و سر او را ست که نفس
 نازل بر او شده و باره
 باشد باند های گشاده
 پس بگریه و از سر او در
 در فرزند و بگوید در ظالم
 بسم الله و بالله و فی سبیل الله
 و علی علیه رسول الله
 ایمانانیک و تصدیقا
 و رسول الله و صدق الله
 و رسول الله اللهم زینا ایمانا
 و نیما بسم الله و زینا ایمانا
 جانب زینت و در او را بقوله
 کند و بگشاید بنده
 کنی را

﴿ صَلَاةُ بَرِّ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبِرِّ النَّبِيِّ الْقَادِرِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيئِ الْغَازِي
 عَلَيْكَ وَالْمَذْكُورِ يُوحِيْدِكَ وَوَفِي أَمْرِكَ وَخَلَفِ أُمَّتَهُ الدِّينِ أَهْلَهُ الرُّاشِدِينَ
 وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ

﴿ صَلُّوا بِرُوكِ الْأَمْرِ الْمُنْتَظَرِ عَلَيْكَ السَّلَامُ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ ﴾

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَاءِكَ الدِّينِ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ
 حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ نَظْهَرْتَهُمُ اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْ بِرِدِّيكَ
 وَأَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَبْعَتَهُ وَأَنْصُرْهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ
 شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَائِعٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَ
 عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَأَمْنَعْهُ أَنْ يُوَصَّلَ إِلَيْهِ لِيَوْمٍ وَاحْفَظْ فِيهِ
 رُسُلَكَ وَآلَ رُسُلِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَآيِدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَأَخْذَلْ
 خَائِلِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُخْلِدِينَ
 حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ
 عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي لِلَّهِ مِنْ أَنْصَارِهِ

در فضیلت یازده امام زکریا

در سابق مذکور شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزوارت اول زیارات جامع رجوع کند
 و از فیض عظیم آن خوراک بهره مند نماید **مطلب و وقت** در زیارت امام زادگان عظام و شرف
 عالی مقام که قبورشان محل فوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنا الهیه است و علیاً علیاً
 نصح فرموده اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود
 بلکه در قره و برتیه و اطراف کوهها و دره ها پیوسته ملاذ در ماندگان و بلجا و اماندگان و پناه مظلومین
 و موجب تسلی گهای پرمردگان بوده خواهند بود تا بوم قیامت و از زیارت ایشان کرامات و خوارق
 عادات مشاهده شده لکن مستور نماید که امام زاده که انسان باطنان خاطر محض در کفوضات و کشف
 کربان بار سفر بندد و شد رحال کند بهمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده انگاه مقصد
 کند اول جلالت قدر و عظمتشان **صالح** امر قد علاوه بر شرافت نسبت آنچه از کتب احادیث و انساب
 و تواریخ معلوم شود و در معلوم بودن قبر انبیا جلیل و صحیح نسبت قبر با و وجع بین این دو بسیار است
 و مادر کاب هدیه الزائرین که جمعی از ایشان اشاره نمودند در نقشه المصد و در منتهی الامال است
 بحسن بن حسین علیه السلام نمودند و چون این کار را گنجایش ذکر نیست قصصاً میگویم بد کرد و نفر از ایشان
 اول سید جلیله معظه حضرت فاطمه بنت موسی جعفر علیه السلام که بحضرت معصوم سلام الله علیها شهرت
 دارد قبر شریفش در بلد طبرستان معروف و مشهور است و دارای قبری عالیه و ضریح و صحنهای متعدده
 و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاز و ملاذ غایبه خلق است و در هر سال
 جماعت بسیار از بلاد بعید شد رحال کنند و تعب سفر کنند بجهت در کفوضات از زیارت انصاف
 و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند حسن کالتصحیح از سعد بن سعد
 روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال نمود از فاطمه بنت موسی جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت
 کند از برای اوست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که عمره
 مراد قم زیارت کند پس از برای اوست بهشت علامه مجلسی از بعض کتب یازده نفر کرده که علی بن ابی طالب
 از پدرش از سعد شمری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبر می
 از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام فرمود بلی من زارها عاریفاً
 بجهت آله الجنته هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای اوست بهشت چون بنزد قبر آنحضرت
 برسی نزد سرش رو بقبله بایست و سی چهار مرتبه الله اکبر و سی سه مرتبه سبحان الله و سه مرتبه

و بجای این اسم مسرتان است
 و دیدار اول از ذکر العبد الذی
 و حجت علی بن موسی علیه السلام
 تمهاده ان لا اله الا الله
 و حده لا شریک له و ان
 محمد عبده و رسوله و ان
 علیاً امیر المؤمنین و الحسن
 و الحسین و ذکر کند آنما
 را بیک سبک یا اخر آنکه
 آئمه الهدی و الابرار بر روی
 فارغند از چندین سختی
 خاک بردار و منجبت که خاک
 برینند کاینکه حاضر شده
 بایست در آنها خورشید
 و گویند در احوال انانیت
 و انانیت را اجود هذا ما
 وعدنا الله و رسوله و
 صدق الله و رسوله و
 ندانم انما

از بار حضرت عبد العظیم علیه السلام

مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُتَنَكِّرٍ وَعَلَىٰ هَيْبَتِنَا مَا
 آتَىٰ بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ تَطْلُبُ بَيْنَكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدَ الْوَالِدِ الْأَرْحَمِ وَرِضَاكَ وَ
 الدَّارَ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اشْفَعِي فِيَّ أَلْحَبَّةُ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الثَّانِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْمِلَنِي بِالْعَمَادَةِ فَلَا تَنْسُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ
 وَرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا يَا

ارحم الراحمين و قلمي امامزاده لازم العظیم جناب شاهزاده عبد العظیم که نسب
 شریفش بپهار فاطمه بسط جلیل حضرت خیر الوتر امام حسن مجتبی علیه منتهی میشود بدین طریق
 عبد العظیم بن عبد الله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابیطالب علیه السلام و قبرش
 در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامه مخلوقست و علو مقام و جلالت شان آنحضرت اظهر
 من الشمس است چه اینجناب جلالت و آنکه در ردومان حضرت خاتم النبیین است از اکابر
 محدثین و اعظام علماء و زهاد و عباد و صاحب کرامت و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و
 هادی علیه السلام است و هاب توکل و انقطاع بخدمت ایشان داشته و احادیث بسیار ایشان
 روایت کرده و او است صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السلام و کتاب پور و پیکله و او است که درین خود را بر
 امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله
 الذی ارتضاه لعیباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الدنیا و الآخرة و صاحب
 عباد رساله منحصره در احوال اینجناب نوشته که شیخ فامرحوم ثقه الاسلام نوریه در خانه مستدک
 از انقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظیم از سلطان زمان خویش رسید
 و گریخت و در شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه فاصد پیک است ناری آمد مخفی شد در ساربانان
 و بر وایت نجاشی در سرزاید در خانه مرثیه از شعبان در سکه المواله و در آنجا عبادت خدا میکرد و روزها
 روزه میداشت و شبها بنام میباید و پنهان بیرون میآمد و زیارت میکرد قبر را که در مقابل قباوات
 و زاه در میان است و میگفت این قبر مرا از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا میبود
 و یک و دو از شیعه خبر میشدند از احوال و نا آنکه اکثر مردم مرگ او را شناختند پس شیعه از شیعه

اینکه از دعای او در صلوات
 و این که از دعای او در صلوات
 من سئوالت و الخیر مع من
 کان یؤمله یوم و یفکر
 کسند مردم از ذکر یا خیر
 بپند از ذکر گن خود را
 کیسه سر او از زان است بان
 میت و مهر بالا کند با او بود
 بصدای بلند اگر مقام ثقه
 نباشد یا فلان بن فلان
 اسم میت و پیدار او را ببرد
 الله ربک و جعل ینبک و
 القرآن کلامک و الکعبه
 قبلتک و علی امامک و
 الحسن و الحسین (و نام چهره)
 ائمه زایتک (ای ائمتک
 آئینه الهی الاثر مؤلف
 گوید که غیر از وقت مختص
 از برای میت

زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام

ملقین میت

حضرت رسالت پناه زار و خواب دهد که فرمودم از فرزندان مرا از سکه المواله برخواهند داشت و مدفون خواهند کرد زرد درخت سبب باغ عبدالجبار بن عبدالوهاب اشاره فرمود بهمان مکان که در اینجا مدفون شد پس آن شخص رفت که اندرخت و مکان از صاحب باغ بجز صاحب باغ گفت که از برای چه بجز این درخت و جای از آن شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده ام و موضع این درخت را با جمع باغ وقف کرده ام بر آن سید و سایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبدالعظیم بیمار شد و برخت از روی اصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در چپش رفته یافتند که در آنجا نسبت شریف خود را نوشته بود که منم ابوالقاسم عبدالعظیم پسر عبدالله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابیطالب علیه السلام و نیز صاحب بن عماد در وصف علم عبدالعظیم گفته که در آنجا کرده ابو تراب روپا نه که گفت شنیدم از ابو حماد زانیه که میگفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در ستر من رأی پس سوال کردم از آنحضرت جمله از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس نه مانیکه و داع کردم با آنحضرت برای پیرن آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای خاد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناچاه خود یعنی در بلد ری پس سوال کن از آن عبدالعظیم بن عبدالله حسنی سلام مرا یا در بیان و محقق زانیه که در کتاب روایت گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبدالعظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او زاهدت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی در درخوشی خلاصه همین روایت را از بعضی کتابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند که مرگ از اهل کربلا حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که گنج بود عرض کرد که زیارت امام حسین علیه السلام رفتن فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبدالعظیم را که نزد شماست هر آنکه مثل کسی بود که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد قهر گوید که علماء از برای آن بزرگوار زیارتی نقل کردند مگر آنکه فخر المحققین افاضال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت با این نحو مناسب السلام علی آدم صنفو الله السلام علی نوح نبی الله السلام علی ابرهیم خلیل الله السلام علی موسی کلیم الله السلام علی عیسی روح الله السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا خیر خلقی الله السلام علیک یا صفی الله السلام علیک یا محمد بن عبدالله خاتم النبیین

دو جا ملقین متخلف است یکی
 و فضیله او را در قبر کن از بند و
 هفت اشک بدست راست و دوی
 راست او را بدست چپ درون
 چپ او را بگیرند و او را حرکت
 دهند و ملقین کنند و در کعبه
 و فضیله او را در فن کردن دست
 است که در دست یعنی آتش
 خورشید او بعد از آنکه سر
 از سر قبر او بر کعبه بلند او را
 بنشیند و بعد از ای بلند او را
 ملقین کند و خوبت کرد و
 دست و روی قبر کن او را و
 دهان از نزدیک قبر او را
 دیگر بر آن اشکند نیز خوبت
 و در اخبار وارد شده است که
 چون این ملقین را بکنند منکر
 نمیکند بگوید یا بر روی ملقین
 بخش کند زانیه

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فاطمة
 سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَةَ شَبَابِ مَلِكِ الْجَنَّةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا قِرَّةَ الْعَيْدِ بَعْدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ أَلْبَابَ
 الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ الظَّاهِرَ الطَّهْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ
 مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّفِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ
 مُحَمَّدٍ النَّفِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ عَبْدِ
 اللَّهِ صَلَّى عَلَى نُوْرِكَ وَسِرِّجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَجَمِّكَ عَلَى
 خَلْفِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الرَّكْبِيُّ وَالظَّاهِرُ الصَّفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي النَّبِيِّ
 الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمُصْطَفَى الْأَخْبَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى ذُرِّيهِ
 رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَلِرَسُولِهِ وَالْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَايِمِ بْنِ السَّبْطِ الْمَطْبُوعِ الْمُجْتَبَى الْعَظِيمِ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ بَرَّ بِرَبِّهِ ثَوَابَ زِيَارَةِ سَيِّدَةِ الْهُدَاةِ بِرُحْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشْرْنَا فِي ذَمْرِكُمْ وَأُورِدْنَا حَوْضَ نَيْبِكُمْ وَسَفَانَا بَكْرًا
 جَدِّكُمْ مِنْ بَدِيعِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنْشَلُ اللَّهُ أَنْ يُرِيَّ بِفَيْدِكُمْ الْفُؤَادَ
 وَالْفَرْجَ وَأَنْ يَجْعَلَنَا وَإِنَّا كُمْ فِي ذَمْرٍ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَإِنْ لَا
 يَسْلُبْنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَقْرَبَ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ آخِذَاتِكُمْ
 وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ وَاصْبَابِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى بَعْضِ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ تَطَلُّبُ
 بَدَلِكُمْ وَجَمِّكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالذَّارِ الْآخِرَةَ يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي
 اشْفَعْ لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنْ الشَّيْءِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْجِبَ لِي

نيسابور بمكره وند سوال
 نيكند علامه مجلسي عليه
 الرحمه فرموده و تلقين
 كند بان نحو بگويد با معنی
 است ایتم انهم با فالات
 بن فلان (رواه او ویدینا
 محمود) قلت علی مهدی
 الذي فارقتا عليك من
 تهادوا وان لا اله الا الله
 وحده لا شريك له وان
 محمد صلى الله عليه وسلم
 عبده ورسوله وسيد
 النبيين و خاتم النبيين
 وان عليا امير المؤمنين و
 سيد الوصيين و امام
 اقرض الله طاعتك على
 العالمين وان الحسن و
 الحسين و علي بن ابي
 محمد بن

زيارت قبر مومنين

ملفين ميت

مَنْ يَوَاكُ وَالْحَيَّةُ يَمَنْ كَانَ بَنِي سَوَادَةَ بْنِ مَجْرَانٍ سُورَةُ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ زَاهِفْمَرْبِيهِ وَرَوَاهُ
 شد در صفت زيارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضل که گفت هر که بخواند سوره انا
 آنزله زاهفمربه نزد قبر مومنی حتماً به ملكی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد
 قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب بعمل ملکر این چون از قبرش ببعوث شود هیچ هوای از
 اموال قیامت نگیرد مگر آنکه حتماً بگرداند آن هوای را از او بسبب ملك ما خدا او را داخل
 بهشت گرداند و با هفتم تیر انا آنزله سوره حد و در سوره قل اعود و قل هو الله احد و آیه
 الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روايت شده در صفت زيارت ائمه اربعه ديگري از
 محمد بن مسلم که گفت بخندم حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مردگان زيارت بکنم فرمود
 بلی گفتم ابا امامید اند که ما بزيارت ائمه اربعه ابر فرمود بلی قسم بخدا امید است و شاد میشوند
 و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگویم و قیامت زيارت ایشان برود فرمود بگو اللهم
 جاف لا أرض عن جنوبيهم و صاعد إليك اذواحهم و لفهم منك رضوانا و
 اسكن اليهم من رحمتك ما تصل إليه و خذهم و قونهم و خشمهم انك على
 كل شيء قدير پس بد فرموده و در وقتیکه بوده باشی بن قبرهای مومنين بخوان بازده مرتبه
 قل هو الله احد و هدیه کن انرا از برای ایشان بجهت که روايت شده که حتماً بعد از مردگان
 ثواب میدهد و در کامل الزياره از حضرت صادق علیه روايت شده که فرمود مردگان زيارت
 پیش از طلوع آفتاب زيارت کنید میشوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب
 زيارت کنید میشوند و جواب نمیدهند و در دعوات را و ندی حدیثی مریدیت از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله در کرامت زيارت اموات در شب چنانچه فرمود بجهت ابی ذر و لا تزد
 انبا ناهي الليل و در مجموع شيخ شهيد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هیچ کس
 نگوید نزد قبر مومنی سه مرتبه اللهم ربی انشک یحیی محمد و آل محمد ان لا تعذب هذا
 المیت محکوم آنکه خداوند تعالی دور گرداند انرا و عن ابی راز و روز قیامت از جامع
 الاخبار نقل است که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که ان
 حضرت فرمود هدیه برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مردگان

علمهم انهم امنوا و انهم
 و ما رزق و شققاته هم
 اقول و من اعلمهم انهم
 في الدنيا و الاخرة و ما رزق
 باقوان بن قلاب ان الله
 تبارك و تعالی نعم الرب
 و ان محمد اصلي الله عليه
 و آله و سلم الرسول و ان
 المؤمنين علي بن ابي طالب و
 اولاده الائمة الاحد عشر
 ما جاء به محمد و ان الله
 عليه و آله و سلم و ان الله
 حق و سؤال متكرر و تكبير
 الفرح و البعث حق
 و النور حق و الضراط
 حق و الميزان حق و الظالم
 الكسب حق و

فرمود صدقه و دغا و فرمود ارواح مؤمنین می آیند هر جمعه با آسمان دنیا مقابل خانه ما و منزلهای خود
 و فریاد میکنند هر یک از ایشان با و از خیزن با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و
 خویشان من مهربانه کنی بر ما آنچه بود در دست ما و عذاب حساب و بر ما است و نفعش براه
 غیر ما و هر یک فریاد میکنند خویشان خود را مهربانه کنی ما را بدو می بایستد ما را با نجاشه که
 خداوند پویشاند شما را از جامه هشت پر گریه است رسول خدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما را و نجاشه
 از زبانی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شماست که خاک پوسیده
 شده اند بعد از سرور و نعمت پس ندانید عذاب و هلاکت بر جانهای خود و میگویند زای بر ما اگر
 اتفاق میکرد مرا آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم بسوی شما پس بر میگردد
 با حسرت و پشیمانی و فریاد میکنند زود بفرسید صدقه مردگان را و ایضا از این جناب رؤیا کرده که
 فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگردد از آن ملکی بدو طبعی فور که در رخشان است شعاع
 و میرسد به هفت آسمان پس می آید بر لب قبر و فریاد میکند السلام علیکم یا اهل القبور
 اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس از آن میگردد و داخل در قبر خود میکند و بان خوابگاهش
 فرسخ میشود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانه کند مرده را بصدقه پس برای او است نزد خداوند
 از اجر مانند احد و می باشد روز قیامت در سایه عرش خدا و روزی که نیست سایه جز سایه عرش
 خدا زنده و مرده نجات می آیند باین صدقه و حکایت شده که امیر خراسان از در خواب دیدند که
 میگفت بفرسید برای من آنچه را که میاندا زید برای سگان خود که من محتاجم بان و بدانکه
 زبانت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه بر آن مترقی است باعث عبرت و آگاهی
 و زهد و پیمایی بدینا و رغبت در اخوت میشود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار بایستد
 رفت پس عاقل است که در قبرشان عبرت بگیرد از اموات نا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود
 و شهد کالای دنیوی در کاش تلخ شود و تفکر کند در فانی دنیا و تغلب احوال آن و باطل
 بیاید که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت

(دگر گار شود)

حق و النار حق و ان النار
 الیه الارب فیها وان
 الله یفت من فی القبور
 پس بگوید اینهت یا قافلان
 در حدیث است که ثبت در
 جواب میگوید علی فیه حدیث
 پس بگوید اینهت یا قافلان
 یا قول الثابت هذالك
 الله الی صریح استقیم
 عرف الله بئذک و بین
 آری زبانت فی مشهور من
 رحمة پس بگوید اللهم
 جاف الارض عن جنین
 واضعد و وجه البک
 و لقی منک زهانا
 اللهم عقوق عقوق
 بکلمه شریفة عقوق
 کرده این رساله را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ وَسَلَّمَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى حِينَ كُتِبَ لَهُمْ أَنْ يَكْتُبُوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَنِ اللَّهِ عَنْهُ بَعْدَ أَنْ كَتَبَ مَفَاتِحَ الْجَنَانِ وَأَنَا لَيْفَ نَمُودِمُ وَدِرَاقَتَارِ مَقْتَسِرِ
 كَثُتْ بِحَاطِرِ مَرِيْدِ كِهْ دِرَطْبِ دَرِزْمَانِ بَرَانِ زَبَادِ كَمِ دَعَايِ وَدَاعِيِ بَرَايِ مَاهِ رَمَضَانَ وَخَطْبَةُ رُوْزِ
 عَيْدِ فِطْرِ زِيَارَتِ جَامِعَةِ ائِمَّةِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدَعَايِ لِلَّهِ سَمَاءِي زُوْرَتِ هَذَا الْاِمَامِ كِهْ دَرِعَقْبِ اِنْدَارِ
 خَوَانِدِ مِيشُوْدِ وَزِيَارَتِ وَدَاعِيِ كِهْ هَرَبِكِ زَائِمَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ زَابَانَ وَدَاعِ كَنْتُوْدِ رَقْعَةُ كِهْ بَرَايِ حَاجَتِ
 مَنُوِيْسِنْدِ وَرَغَاةِ كِهْ دَرِغَيْبِ اِمَامِ عَصْرِ عَجَلِ اللَّهِ فَرَجِيْبًا مِيشُوْدِ وَوَابِ زِيَارَتِ بِنَبَاتِ بُوَا
 كَثُرَتْ حَاجَتِ بَابِنَهَا لَكِنْ رِيْدِمُ هَرَكَاهُ اِبْنِ كَارِزَا كَمِ فَمَحِ بَابِ شُوْدِ بَرَايِ تَصَرُّفِ دَرِ كِتَابِ مَفَاتِحِ وَبِنَا شُوْدِ
 بَعْضِي اَزْ فُضُولَانِ بَعْدَ اَزْ اِبْنِ دَرَانَ كِتَابِ بَعْضِي اَزْ اَرْبَعَةِ رِيْگِرِ مِيشُوْدِ بَا اَزْ اَنْ كَرِ كَنْتُوْدِ وَبِاسْمِ
 مَفَاتِحِ الْجَنَانِ دَرِ مَبَانِ مَرْدِمِ رَوَاجِ دِهِنْدِ چنانكه در مفتح الجنان مشاهده میشود لاجرم كتاب را
 بمان حال خود گداشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتيح ملحق بان نمودم و ببلغت
 قهار و نفرین رسول خدا و ائمه اطهار عليهم السلام و ائمه ارجو اله نمودم كه پرا كه مفاتيح تصدق
 كند اينك شروع كنيم بذكر ان هشت مطلب اول دعای و ذاع ماه مبارك رمضان است شيخ
 كليني رضوان الله عليه در كتاب في روايه كرده و ابو بصير از حقه صادق عليه السلام اين دعا را براي و ذاع
 ماه رمضان اللهم انك قلت في كتابك المنزلي شهر رمضان الذي اُنزل فيه القرآن
 وهذا شهر رمضان قد نصرت فاستسلك بوجهك الكريم و كلمنايك الثابتة ان كان
 بفي علي ذنب لم تغفره لي و زيدا ان تعذبني عليه او تقايني به ان يطلع فجر
 هذه الليلة او يصترم هذا الشهر الا وقد غفرت له يا ارحم الراحمين اللهم لك
 الحمد بحميدك كلها اولها و آخرها ما قلت لنفسك منها و ما قال الخلائق الحامد
 المجهدون المعذرون الموفرون ذكرك و الشكر لك الذين اعنتهم على اداء
 حقتك من اصناف خليفك من الملائكة المقربين و النبيين و المرسلين و اصناف
 الناطقين و المسبحين لك من جميع العالمين على آتتك بلغتنا شهر رمضان و علينا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ذکر چند دعای موعود و دعای
 مخصوصه که نقل شده از کتاب
 مجار و ملحق شده بکتاب باقیات
 صالحات اول از حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام منقول است که
 مرد و پدید می آید از روایت
 دین و دعای طولانی است
 که در جوانی می خواند و میشود
 انحصار عسکر را بپولایان
 میفرماید حکیم فرمود بگو
 اللهم انزل علی کل غنیمه و
 و اعود باقلبه من کل شیء
 و استغفر الله من کل ذنب
 دو مرتبه دعای است که حضرت
 صادق علیه السلام تعلیم فرمود
 از

مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِيمَتِكَ وَاحْسَانِكَ وَنَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ لَكَ مُشْتَهَى
 الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّائِدِ الْمَحْدَرِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلُ الْأَبَدِ جَلَّ شَأْنُكَ أَعْنَدْنَا
 عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِبَامَهُ وَفِيَامَهُ مِنْ صَلَواتِهِ وَمَا كَانَ مِتَانِيهِ مِنْ بَرِّهِ وَأَوْشَكَ
 أَوْ ذَكَرَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ جُودِكَ وَتَجَاوَزْكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ
 وَحَقِيقَتِهِ رِضْوَانِكَ حَتَّى يُظْفِرَ نَافِيَهُ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ فِي جَزِيلِ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ تَوْفِيْقًا
 فِيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بِلَاءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ
 سَأَلِكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْفِكَ مِنْ كَرَمِ امْتِنَانِكَ وَجَبِيلِ شَأْنِكَ وَخَاصَّةِ دُعَاؤِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَ نَاهِذِ الْأَعْظَمِ شَهْرَ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا
 مِنْذُ أَرْزَلْنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عِصْمَةِ دِينِي وَخَلَاصٍ لِنَفْسِي وَقَضَاءٍ حَوَائِجِي وَ
 تَشْفِيعِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النِّعَمَةِ عَلَيَّ وَصَرَفِ النُّورِ عَنِّي وَلِيَأْسُرَ الْعَافِيَةَ لِي فِيهِ
 وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ خَيْرِ لَهْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَتَجْعَلَ لَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
 فِي أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَكَرَامَةِ الذِّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَطَوْلِ الْعُمُرِ وَدَوَامِ الْبُشْرِ اللَّهُمَّ اسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنِعْمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ احْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ
 أَنْ لَا تَجْعَلَ لِي آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنِيهِ مِنْ قَابِلٍ عَلَيَّ أَحْسَنَ جَلَالٍ
 وَتَعَرِّفَنِي هِلَالَهُ مَعَ الشَّاطِرِينَ الْبَرِّ وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي أَعْفَى عَافِيَتِكَ وَأَنْتُمْ نِعْمَتُكَ
 وَأَوْسَعُ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلُ قِيمَتِكَ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ
 مِنِّي لَهُ وَرِزَاعُ فَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِلِقَاءِ حَتَّى تَرِيَنِي مِنْ قَابِلٍ فِي أَوْسَعِ النِّعَمِ
 وَأَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ تَسْمِعُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَاؤِي
 وَأَرْحَمْ نَفْسِي وَعَيَّ نَذْلِي لِي وَأَنْتَ كَانَتْ تَوَكَّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا أَرْجُو نَجَاتًا
 وَلَا مَعَاوَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ وَأَمُنْ عَلَيَّ جَلَّ شَأْنُكَ وَتَقَدَّرَ

اعطاه بعد ذكره وراعى منع هول
 نعم بخوانه اعذرت لكل
 عظيم لا اله الا الله ولا
 منم وعظم لا اله الا الله
 قوة الامانة محمد والنور
 الاول وعلى النور الثاني
 والائمة الاثر اربعة
 للقاء الله وحيات من
 اعاد الله ذلك كل شئ
 اعطاه الله واسئل الله
 ليعظم الكفاية بهم
 عن وجل الكفاية بهم
 رطاني است برى رضى بها
 وناخوشها تبدين طاووس
 فروده كما فخره كرم انوار
 منوبى در رفته با من
 ذوابه وذكوره شفاء با من
 بجعل الشفاء فيما تاتاه
 من الاشباه مثل
 على

أَنَّمَا تَكُ تَبْتَلِي فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافَا مِنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَتَحْدُودٍ مِنْ جَمِيعِ لُبُوثِ
 الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي آغَانَا عَلَى صِبَا هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى بَلَغَنِي إِخْرَاجَهُ مِنْهُ رُوِيَ
 فِي خُطْبَةِ رُؤَسَاءِ عِيدِ فِطْرَتِكَ كَمَا أَنَّ جَمَاعَتَ بَعْدَازِجَا أوردن نماز عید میخواندند و آن بموجب شیخ
 صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا
 يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
 الْغَفُورُ كَذَلِكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَاقِي الْمَصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُسِيكُ لِسَانَ
 النَّاسِ عَلَى الْأَرْضِ لَا يَأْتِيهِ إِلَّا اللَّهُ بِالنَّاسِ لِرُؤْفٍ رَحِيمٍ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ
 وَأَعْمَمْنَا بِغَفْرَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مَفْضُوطَ مِنْ رَحْمَتِهِ
 لَا يَخْلُقُ مِنْ نَفْسِهِ وَلَا مَوْجِدٌ مِنْ رُوحِهِ وَلَا مَسْتَكْفٍ عَنْ عِبَادَتِهِ بِكَلِمَةٍ قَامَتْ
 السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَاسْتَفْرَتِ الْأَرْضُ الْمِهَادُ وَبَثَّتِ الْجِبَالُ الرُّوَاهِيَّ وَجَرَّتِ الرِّيحُ
 اللُّوَاحِجُ وَسَارَ فِي جِوَالِ السَّمَاءِ السَّحَابُ وَقَامَتْ عَلَى حُدُودِهَا الْبُحَارُ وَهُوَ إِلَهُ الْهَامِ
 قَامِرٌ يَدْبُرُ لَهُ الْمُعْزِرُونَ وَيَضَانُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَيَدِينُ لَهُ طُوعًا وَكَرْهًا الْعَالَمُ
 بِحَمْدِهِ كَمَا حَمِدَ نَفْسَهُ وَكَمَا هُوَ أَمَلُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهْدِيهِ وَتَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ يَعْلَمُ مَا تُخْفِي النُّفُوسُ وَمَا تُبْحِنُ الْبُحَارُ وَمَا
 تَوَارَى مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلَا تَغِيبُ عَنْهُ غَائِبَةٌ وَمَا تَنْفُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ قَجَرَةٍ وَلَا جَبَلٍ
 فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا أَعْلَمَهَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَيَعْلَمُ مَا
 يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ وَأَيُّ حَجْرٍ يَجْرُونَ وَإِلَى آيٍ مُتَقَلِّبٍ يَنْقَلِبُونَ وَتَشْهَدُ اللَّهُ
 بِالْحَمْدِ وَتَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِلَى خَلْفِهِ وَأَمِينُهُ عَلَى

محمدی و آل محمدی و اجعل
 شیخانی من هذا الكتاب في
 انكبت هذا بن مولى
 منبه بالله ده مرید ما
 ریت ده مرید ما
 الزاجین محمدی و
 بن موی علی بن موی که بر
 اندام بر اید از حضرت
 علی بن ابی طالب که چون
 احاس کردی بان بکند
 انکست بتابه را و آن و
 بگردان دوران و بگو
 مغمزیه لا اله الا الله
 الحليم الكرم و دفعه هفتم
 عجمان انکست بتابه را
 بر روان و فارید از
 عجم روان بکند که بر ای
 خازر مکرر بگوید یا
 روف بارجم یا
 ریت

وَجِيهٍ وَأَنَّهُ قَدْ بَلَغَ رِيَالًا رَبِيهِ وَجَاهِدَ فِي اللَّهِ الْحَائِدِينَ عَنْهُ الْعَادِلِينَ بِهِ وَ
عَبَدَ اللَّهَ حَتَّى آتَاهُ الْبَعِيثُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ
الَّتِي لَا تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلَا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَلَا تَسْتَعْنِي الْعِبَادُ عَنْهُ وَلَا
يَجْزِي نِعْمَةَ الْأَعْمَالِ الَّذِي تَعَبَ فِي التَّقْوَى وَزَهَّدَ فِي الدُّنْيَا وَحَدَّ بِالْمَعَاصِي
وَتَعَزَّزَ بِالْبِقَاءِ وَذَلَّ خَلْفَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ وَالْمَوْتُ غَايَةُ الْمَخْلُوفِينَ وَسَبِيلُ
الْعَالَمِينَ وَمَعْتَرِدُونَ أَحْوَجُ الْبَاقِينَ لَا يَخْزُهُ إِبَانُ الطَّارِبِينَ وَعِنْدَ حُلُولِهِ يَا سِرَّ أَهْلِ الْهُدَى
يَهْدِمُ كُلَّ لَذَّةٍ وَيُرِيْلُ كُلَّ نِعْمَةٍ وَيَقْطَعُ كُلَّ هَجَبَةٍ وَالذُّنُوبُ إِذَا رَكِبَ اللَّهُ لَهَا الْفَنَاءَ
وَالْأَهْلِيَّاتُ مِنْهَا الْجَلَاءَ فَكَثُرَتْ مِنْ بَنِي بَقَائِهَا وَبُعْظُهَا بِأَنَّهَا وَهِيَ حُلُوةٌ خَصِرَةٌ
قَدْ عَجَلَتْ لِلطَّالِبِ التَّبَسُّ بِقَلْبِ التَّائِبِ وَيُضَيِّقُ ذُو الثَّرْوَةِ الضَّعِيفَ وَيَجْوُهَا
الْحَائِثُ الْوَجِيلُ فَارْتَحِلُوا مِنْهَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ بِأَحْسَنِ مَا يَخْضَعُ لَكُمْ وَلَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ
مِنَ الْقَلِيلِ وَلَا تَسْأَلُوا مِنْهَا قُونَ الْكِفَافِ وَأَرْضُوا مِنْهَا بِالْبَيْرِ وَلَا تَمُدُّنَّ أَعْيُنَكُمْ
مِنْهَا إِلَى مَا مَنَعَ الْمُتَرَفُونَ بِهِ وَأَسْتَهْبِئُوا بِهَا وَلَا تُؤْخِطُوا وَأَصِرُوا بِأَنْفِكُمْ فِيهَا وَإِنَّا
وَالنَّعْمَ وَالنَّلَاقِي وَالْفَاهِكَاتِ فَإِنَّ فِي ذَلِكَ عَقْلَةً وَأَعْرَازًا إِلَّا أَنْ الدُّنْيَا نَسِئَتْ
تَنَكَّرَتْ وَأَدْبَرَتْ وَأَحْلَوَتْ وَأَذَتْ بِوَدَاعِ الْأَوَانِ الْآخِرَةِ فَدَرَحَلَتْ فَاقْبَلَتْ
وَأَشْرَفَتْ وَأَذَتْ بِإِطْلَاعِ الْأَوَانِ الْمُضْمَارِ الْبُومِ وَالسِّبَاقِ غَدَا الْأَوَانِ السُّبْقَةِ
الْبَحْتِ وَالْغَايَةِ النَّارِ إِلَّا أَفْلَانِيَّ مِنْ خَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مِيثَتِهِ الْأَعْمَلِ
لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ يُؤْبِيهِ وَفَقِيرُهُ جَعَلْنَا اللَّهُ وَإِنَّا كُرْتَمِنْ بِخَافُهُ وَبَرَّجُتْ وَابَهُ إِلَّا أَنْ
هَذَا الْيَوْمَ يَوْمَ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ عِيدًا وَجَعَلَكُمْ لَهُ أَهْلًا فَادْكُرُوا اللَّهَ بِذِكْرِكُمْ وَ
ادْعُوهُ بِتَعْجِيبِ لَكُمْ وَأَدُوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَفَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرَهُمْ أَنَا نَامٌ
وَصَغِيرَهُمْ وَكَبِيرَهُمْ وَحُرَّهُمْ وَمَمْلُوكَهُمْ عَنْ كُلِّ نَسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بَرٍّ أَوْ صَاعًا

توبه هر دردی
تا شبیکه ششم از برای دردی
که روا بشود که دست بگذارد
بموضوعی که درد میکند و
دفعه بخواند و اما آن تفسیری
آن موت ایازن ایازن ایازن
موت از من برود و آن ایازن
منها و من برود و آن ایازن
توبه منها و تفسیر آن ایازن
تفسیر منها ایازن ایازن
تس هفتمین ایازن ایازن
بخواند انشاء الله عافیت
باید هفتم برای دردی عافیت
روایتش که دست بگذارد
موضع دردی و کوبه مرتبه
و آنکه کتاب عمر و آن ایازن
الباطل من بین بد بد بد
لا من خلفه تفسیر ایازن
تکمیل عید عافیت ایازن
انشاء الله هفتم توبه ایازن
است برای

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَنْ يَتُوبُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلَهُ الْحَيِّ وَخَالِقِ الْخَلْقِ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تُوْفِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَلِمَنْ هُوَ لِأَخِي
 بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ أَنْتَ الْغَرِيبُ الْحَكِيمُ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَ
 آيَاتِهِ زِي الْمُرْتَبِي وَبِهِمُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ بَعْظَمَ لِعَلَّكُمْ نَذَكْرُونَ أَذْكَرُوا
 اللَّهُ بِذِكْرِكُمْ فَإِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَاسْتَلُوا اللَّهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ فَإِنَّهُ لَا يَجْهَبُ
 عَلَيْهِ دَاعٍ دَعَاهُ رَبَّنَا آيَاتِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَدَا ابْنِ
 سَمِ زيارت جامع مؤمنین است که هر نام برادر هر وقت از شهر و ایام بآن زیارت سهوا نکند
 و این زیارت را سید بن طاووس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدمه ای از دعاء و نماز
 در وقت رفتن بفرز زیارت پر فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتیکه غسل میکنی بِسْمِ
 اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي رَدَنَ الذُّنُوبِ
 وَرَدَّ الْعُيُوبِ وَطَهِّرْ فِي مَاءِ التَّوْبَةِ وَالْبَيْتِ رِذَاءَ الْعِصْمَةِ وَأَيْدِي بِلُطْفِ مِنْكَ
 بِوَفْقِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ أَنْتَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِرُحْمَتِكَ وَرَدَّكَ دَرَجَتِكَ وَظَهَرَ شِدْدِي بِكَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَفَى لِقْصِدِ وَلِيَّتِهِ وَزِيَارَةِ حُجَّتِهِ وَأَوْرَدَنِي حَرَمَهُ وَلَمْ يَجْعَلْ حِطِّي
 مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالتَّزْوِيلِ بِعَفْوَةِ مُغْتَبِهِ وَسَاخَةِ رُؤْسِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمْنَحْنِي حُرْمَانًا
 مَا أَمَلْتُهُ وَلَا صَرَفَ عَنِّي مَا رَجَوْتُهُ وَلَا فُطِعَ رَجَائِي فِيمَا تَوَقَّعْتُهُ بَلْ أَلْبَسَنِي غَافِيَةً وَ
 أَقَادَنِي نِعْمَتَهُ وَأَنَانِي كَرَامَتَهُ بِرُحْمَتِكَ وَارْدَ حَرَمِ شِدْدِي بَابِ بَرِضِ مَقْدَسٍ وَبِصُورِ
 السَّلَامِ عَلَيْكُمْ أُمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَكِبْرَاءَةَ الصِّدِّيقِينَ وَأُمَّةَ الصَّالِحِينَ
 وَفَادَةَ الْمُحْسِنِينَ وَأَعْلَامَ الْمُتَّقِينَ وَأَنْوَارَ الْعَارِفِينَ وَوَرْدَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَصَفْوَةَ
 الْأَوْصِيَاءِ وَشُمُوسِ الْأَنْبِيَاءِ وَبُدُودِ الْخُلَفَاءِ وَعِبَادِ الرَّحْمَنِ وَشُرَكَاءِ الْقُرْآنِ وَرُحَمَاءِ
 الْأَيْمَانِ وَمَعَارِدِ الْخَطَائِفِ وَشَفَعَاءِ الْخَلَائِقِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَبْوَابُ
 اللَّهِ وَمَفَاتِيحُ رَحْمَتِهِ وَمَقَالِيدُ مَغْفِرَتِهِ سُبْحَانَ رَبِّيَ وَمَصَابِيحُ جَنَانِهِ وَجَمَلَةُ

مضمون دعا این محراب است
 باز در هم دعاي مخصوص
 وان كيكي بلك باور سيد
 و چاروش قطع كنند در شب
 جمعه چون از نماز عشاء فارغ
 شود بگويد لا اله الا انت
 سبحانك انك انت من الظالمين
 دو از در هم دعاي مخصوص
 حضرت عليهما عليه السلام
 باخلص الحجرتين بين ربي
 كين و ماء و باخلص اللين
 من بين قري و ديم و يا
 خالص اولدين بين شيبان
 و رحيم و باخلص النار
 من بين الحديد و الحجور
 باخلص الروح من بين
 الاخشاء و الامعاء و باخلص
 من بدني هرون عجايب
 ستم زيارت جامع مؤمنین

فَرَأَيْنَهُ وَخَزَنَةَ عَلَيْهِ وَحَفْظَةَ سِيرِهِ وَمَهْبِطَ وَجْهِهِ وَعِنْدَكُمْ أَمَانَاتُ التَّبْوَةِ وَوَدَائِعِ
 الرِّسَالَةِ أَنْتُمْ أُمَّةٌ اللَّهُ وَاجِبَاتُهُ وَعِبَادُهُ وَأَصْفِيَاؤُهُ وَأَنْصَارُ تَوْحِيدِهِ وَ
 أَرْكَانُ تَجْمِيدِهِ وَرُدَّعَانُهُ إِلَى كِتَابِهِ وَحَرَسَةُ خَلْقِهِ وَحَفْظَةُ وَدَائِعِهِ لِإِنْتِقَامِ
 سَنَاءِ الْمَلَائِكَةِ فِي الْأَخْلَاصِ وَالْحُسُوعِ وَلَا يَضَا ذَكَرُوا بِهَا فِي خُضُوعِ آتِي وَلَكُمْ
 الْقُلُوبُ الَّتِي تَوَلَّى اللَّهُ بِهَا صُنْعَهَا بِالْخَوْفِ وَالرَّجَاءِ وَجَعَلَهَا أَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَالشُّكْرِ
 وَأَمْنَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْعُقَلَاءِ وَصَفَاهَا مِنْ سُوءِ الْفِتْرِهْ بَلْ يَنْفَرِبُ أَهْلُ السَّمَاءِ
 بِحَيْبِكُمْ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَتَوَارِ الْبِكَاءِ عَلَى مُصَابِكُمْ وَالْإِسْتِغْفَارِ لِشَيْبِكُمْ
 وَحَيْبِكُمْ فَإِنَّا أَشْهَدُ اللَّهُ خَالِقِي أَشْهَدُ مَلَأْتِكُمْ وَأَنْبِيَاءَهُ وَأَشْهَدُ كُرَامَاتِي
 آتِي مُؤْمِنِي يُولَا بِبِكْرٍ مُعْتَقِدِي لِإِمَامَتِكُمْ مُفَرِّغِي لِغَلَابِكُمْ عَارِفِي بِمَنْزِلَتِكُمْ مُؤْمِنِي
 بَعْضِيكُمْ خَاضِعِي لِيُولَا بِبِكْرٍ مُتَقَرِّبِي إِلَى اللَّهِ بِحَيْبِكُمْ وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ عَالِمِي
 بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنْ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيْبَةٍ وَتَجَاسِيَةٍ
 وَرَيْبَةٍ وَرَجَاسَةٍ وَتَحَكُّمِي رَابِعِي الْحَقِّي الَّتِي مِنْ تَقَدَّمَ مَهَا صُلِّ وَمِنْ تَأَخَّرَ عَنْهَا
 ذَكَرَ وَفَرَضَ طَاعَتَكُمْ عَلَى كُلِّ سَوْدٍ وَأَبْيَضٍ وَأَشْهَدُ أَنْكُمْ قَدْ وَقِفْتُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ
 وَرِزْمَتِهِ وَبِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ عَلَيْكُمْ فِي كِتَابِهِ وَدَعَاؤِكُمْ إِلَى سَبِيلِهِ وَأَنْقَذَ تَرْطَاقَكُمْ
 فِي مَرْضَانِيهِ وَحَلَمَكُمْ الْخَلَائِقَ عَلَى مِنْهَا جِ التَّبْوَةِ وَمَسَالِكِ لِرِسَالَةِ وَسِرِّ قُرْفِيهِ
 بِسِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَمَدَاهِبِ الْأَوْصِيَاءِ فَلَمْ يُطْعَ لَكُمْ أَمْرٌ وَلَمْ تُضَعِ الْبِكْرُ أَوْ نَفَسُوا
 اللَّهُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ بِسُوءِ مَقْبُولَةٍ وَمِيكُونِي بِأَيِّ نَتَّ وَأَمِي
 بِأَجْمَةِ اللَّهِ لَعْدًا أَرْضِيْعَتِ بِشَدِي الْأَيْمَانِ وَفُطِنَتْ بِنُورِ الْأَسْلَامِ وَغَدَّتْ بِسِرِّ الْيَقِينِ
 وَالْبَيْتِ حُلَّ الْعِصْمَةِ وَأَصْطَفِيَتْ وَوَرِثَتْ عِلْمَ الْكِتَابِ لَعْنَتِ فَصْلِ الْخِطَابِ وَفِي
 بِمَكَانِكِ مَعَارِفِ التَّنْزِيلِ قَوْمِضُ النَّوَابِلِ وَبَلَسَتْ إِلَيْكَ رَابِعِي الْحَقِّي وَكَلِمَتِ
 هِدَايَةِ الْخَلْقِ وَبَيْتِ الْبَيْتِ عَهْدُ الْأَمَامَةِ وَالرِّزْمَتِ حِفْظِ الشَّرِيْعَةِ وَأَشْهَدُ يَا

روایت کرده چون حضور در
 مجلس مروان بن رعا از الخوند
 بعد از آنکه شب در آمد و
 وضو نماز کرد و چهار رکعت
 نماز گذارست مروان چون
 مولانا که دید بنیاد کرده
 تا آنحضرت را از زندان رها
 کردند بخدمت دعای قرچ
 اللهم ان كان ذنوبنا
 قد اخطفت وجهي عندك
 فاني اوجه اليك ببيتك
 نبي الرحمة محمد صلى
 الله عليه واله و علي
 وفاطمة والحسين و
 الحسين و الامم عليهم
 السلام و بئانه اعني
 فتح بياراست و اولاد
 فتح است دعاه
 الي

(زيارة جامع المؤمنين)

(دعای نماز و غیره)

مَوْلَايَ أَنْتَ وَفَيْتَ بِشَرَايِطِ الْوَصِيَّةِ وَقَضَيْتَ مَا لَزِمَكَ مِنْ حَيْدِ الطَّاعَةِ وَ
 هَضَمْتَ بِأَعْيَانِ الْأَمَامَةِ وَأَخَذْتِ بِمِثَالِ النُّبُوَّةِ فِي الصَّبْرِ وَالْأَجْهَادِ وَالنَّصِيحَةِ
 لِلْعِبَادِ وَكَلِمِ الْعَقْلِ وَالْعَفْوِ عَنِ النَّاسِ وَعَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِي الْبَرِيَّةِ وَالنَّصْفِ فِي
 الْفِضِيَّةِ وَوَكَّدْتَ الْمَجْمَعِ عَلَى الْأَمَّةِ بِالذَّلَالِ لِالصَّادِقَةِ وَالشَّرِيعَةِ الشَّاطِقَةِ وَ
 دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَنَبِغْتَ مِنْ تَقْوَاهِ الزَّمْعِ
 وَسَيِّدِ الشُّمْرِ وَإِصْلَاحِ الْفَاسِدِ وَكَثْرِ الْمُعَانِدِ وَأَحْيَاءِ الشُّنَنِ وَإِمَانَةِ الْبَيْدِ
 حَتَّى فَارَقْتَ الدُّنْيَا وَأَنْتَ شَهِيدٌ وَلَقِيتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَأَنْتَ
 حَيِّدٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ تَرَادَفٌ وَتَرِيدٌ بَعْدَ بَرِطَفِ بَابِ بِنِ بَارِكْ وَبِكُو يَا
 سَادَتِي يَا آلَ رَسُولِ اللَّهِ إِنِّي بِكُمْ أَنْفَرْتُ إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَلَا بِالْخِلَافِ عَلَى الدِّينِ غَدْرًا
 بِكُمْ وَتَكْوَأُ بَعْنَكُمْ وَجَمْدًا وَإِلَابَتَكُمْ وَأَنْكَرًا وَمِنْ لَكُمْ وَخَلَعُوا رِيْقَهُ طَاعَتِكُمْ وَ
 هَجْرًا وَأَسْبَابَ مَوَدَّتِكُمْ وَتَفَرَّقُوا إِلَى فِرَاعِنِهِمْ بِالْبِرِّ أَنْتُمْ مِيكْرُ وَالْأَعْرَاضِ عَنْكُمْ وَ
 مَعْوَكْرُ مِنْ إِقَامَةِ الْحُدُودِ وَأَسْبِغَالِ الْجُودِ وَشَعْبِ الْقَصْدِ وَلَمَّا شَعَثِ
 وَسَيِّدِ الْخَلَلِ وَتَقْيِيفِ الْأُورِ وَمَضَاءِ الْأَحْكَامِ وَتَهْدِيْبِ الْأَسْلَامِ وَقَبْحِ الْأَثَامِ
 أَرْجَمُوا عَلَيْكُمْ نَفْعَ الْحُرُوبِ وَالْفِتَنِ وَأَخْرَجُوا عَلَيْكُمْ سُوفَ الْأَخْطَارِ وَهَنَكُوا مِنْكُمْ
 السُّورَ وَإِبْنَاعُوا بِخِيَمِكُمْ الْخُورَ وَصَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْحِكِينَ قَالَتُمْ
 وَذَلِكَ بِمَا طَرَفْتُمْ لَهُمْ الْفَسْفَةَ الْغَوَاةَ وَالْحَسَدَةَ الْبُغَاةَ أَهْلَ التَّكْبِ وَالغَدْرِ
 الْخِلَافِ وَالْمَكْرِ وَالْقُلُوبِ الْمُنْتِنَةَ مِنْ قَدْرِ الشَّرِكِ وَالْأَجْسَادِ الْمُشْتَمَةَ مِنْ دَرَنِ
 الْكُفْرِ النَّبِيِّنَ أَصْبُوا عَلَى الْبِفَانِ وَأَكْبُوا عَلَى عَلَائِقِ الشَّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى الْمُصْطَفَى صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَخْطَفُوا الْعِرَّةَ وَأَنْهَرُوا الْفُرْصَةَ وَأَنْهَكُوا الْحُرْمَةَ وَغَادَرُوا وَعَلَى
 فِرَاشِ الْوَفَاةِ وَأَسْرَعُوا النِّفْضَ الْبَيْعَةَ وَمَخَالَفَةَ الْمَوَاطِنِ الْمَوْكَدَةَ وَخِيَانَةَ الْأَمَانَةِ
 الْمَعْرُوضَةَ عَلَى الْجِبَالِ لِزَيْسِيَّةٍ وَأَبَتْ أَنْ تَجْلَهَا وَحَمَلَهَا الْأَنْسَانُ الظُّلُومُ

مَطْمُوحِ الْأَمَالِ قَدْ خَابَتْ
 إِلَّا لَدَيْكَ الْخَيْرُ وَالسُّدَا
 دَعْمَانِجِ دَعْمَانِجِ
 زَكَرْتُ جَهَارًا دَعْمَانِجِ
 كَرْدِ نَمَازِ وَتَرْخَوَانِدِ مَلِيحُ
 عَلَامَةُ خَلْبَتِي دَرِجَارِ
 كَابِ خَبَارِ نَقْلِ نَمُودِ
 مِيكْتِي سَتِ نَمُورِ
 السَّمَانِ وَمِيكُو
 اصْدُرْ عَنِ بَابِكَ
 نِيكَ قَدْ قَصَدْتُ
 تَقَاةَ بِلَتِ الْكَيْفِ
 مِنْ عَطَاةِكَ وَقَدْ
 بَدَعَاةِكَ صَلَّيْ عَلَى
 وَالْجَمْدِ وَالرَّحْمَتِ
 الْأَبِينِ وَخَطِرِ عَلَى
 وَأَنْقَطِعَ خَيْرِ الْأَمَلِ
 أَفْضَلْتُ إِلَى

الْجَهْلُ ذُو الشَّقَانِ وَالْعِزَّةُ بِالْإِيمَانِ الْمُؤْمِنَةِ وَالْإِنْفَادُ عَنِ الْإِنْفَادِ بِحَمْدِ الْعَاقِبَةِ
 فَحَسْرَتُ سِفْلَةِ الْأَعْرَابِ بِقَابِ الْأَخْرَابِ إِلَى دَارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسَالَةِ وَهَبِطِ الْوَحْيِ لِلْمَلَكِ
 وَمُسْتَفْرِ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ حَتَّى نَفَضُوا
 عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي آخِيهِ عَلِيٍّ أَلْهَدَى وَالْمُبْتَيْنِ طَرِيقَ النَّجَاهِ مِنْ طَرَفِ الرَّدَى وَجَرَّحُوا
 كَيْدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظَلَمِ ابْنَيْهِ وَأَضْيَطُّهُارِ جَبِيئِيهِ وَأَهْنِضَامِ عَزِيْزِيهِ بَضْعَةَ
 لَحْيِهِ وَفَلِزَةَ كَيْدِهِ وَخَذَلُوا أِبْعَالَهَا وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ
 وَأَنْكَرُوا الْخَوْنَةَ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَفَضُوا طَاعَتَهُ وَخَدَّوْا وِوَالِيَّتَهُ وَأَطْعَمُوا الْعَبِيدَ
 فِي خِلَافَتِهِ وَقَادَوْهُ إِلَى بَعْثِهِمْ مُصْلِحَةً سُبُوْقَهَا مُقَدِّعَةُ آيَاتِنَهَا وَهُوَ سَاخِطٌ
 الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الْقَضْبِ كَاطِمُ الْغَيْظِ يَدْعُوْنَهُ إِلَى بَعْثِهِمْ إِلَى عَمِّ ثَوْمَهَا
 الْأَسْلَامِ وَزَرَعَتْ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا الْأَثَامَ وَعَقَّتْ سَلْمَانَهَا وَطَرَدَتْ بِقَدَارِهَا
 وَتَفَّتْ جُنْدُهَا وَفَتَّتْ بَطْنَ عَمَارِهَا وَحَرَفَتْ الْقُرْآنَ وَبَدَّلَتْ الْأَحْكَامَ وَغَيَّرَتْ
 الْمَقَامَ وَأَبَاحَتْ الْخُسْنَ لِلطُّلْفَاءِ وَسَلَطَتْ أَوْلَادَ اللَّعْنَاءِ عَلَى الْفُرُوجِ وَالْدِمَاءِ وَظَلَمَتْ
 الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَحَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَهَدَمَتْ الْكَعْبَةَ وَأَغَارَتْ عَلَى
 دَارِ الْهَجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَأَبْرَزَتْ بَنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِلتَّكَالِ وَالْتَوَرُّوْةِ وَ
 الْبَسْتِهْنِ ثَوْبِ الْعَارِ وَالْفَضِيحَةِ وَرَخَّصَتْ لِأَهْلِ الشُّبُهَةِ فِي قَتْلِ أَهْلِ بَيْتِ
 الصَّفْوَةِ وَإِبَادَةِ نَسْلِهِ وَاسْتَبْصَالَ شَاقِيهِ وَسَبَى حَرَمِهِ وَقَتْلِ أَنْصَارِهِ وَكَثْرَةِ مُنْبِرِهِ
 وَقَلْبِ مَفْجَرِهِ وَإِخْفَاءِ دِينِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ بِأَمْوَالِهِ فَلَوْ غَابَتْكَ الْمُصْطَفَى وَسِيَاهِمُ الْأَمَةِ
 مُعْرِقَةٌ فِي أَسْكَارِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةٌ فِي نَحْوِكُمْ وَسُبُوْقَهَا مَوْلَعَةٌ فِي دِمَائِكُمْ
 بِشَفَى بِنَاءِ الْعَوَاهِرِ غَلِيْلِ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظِ الْكُفْرِ مِنْ إِيْمَانِكُمْ وَأَنْتُمْ بَيْنَ
 صَرِيحِ فِي الْمَحْرَابِ قَدْ فُلِقَ السَيْفُ هَامَتُهُ وَشَهِيدِ فَوْقِ الْجَنَازَةِ قَدْ شَكَّتْ أَكْفَانُهُ
 بِالسَّهَامِ وَقَبِيلِ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقِ الْفَنَاءِ رَأْسُهُ وَهَكَكَيْلُ فِي التَّجْنِ قَدْ رُفِعَتْ

وَبَكَتْ عَلَى الْعَبْدِ وَرَدَّ عَمَّ
 الْأَهْلِ وَالْأَجْنَابِ وَبِشَفَى
 عَلَى النَّبِيِّ وَنَبِيِّ سَبِيهِ
 وَبَيْتِ جَنِيٍّ وَنَفْسِ دُرِّيَّةِ
 وَهَجْرَةِ قَوْمِ زُرَيْرِ بْنِ زَوْرٍ
 وَكَيْدِ كَيْدِ زَوْرٍ وَظَهْرَتْ
 مَعَى الْمَظْلُومِ وَأَسْتَوْلَتْ
 عَلَى الْمَظْلُومِ وَطَالَتْ نِيْلَتُهُ
 الْحُكْمُ وَأَقْصَلَتْ دَعْوَةَ
 الْمَظْلُومِ وَصَلَّ اللَّهُمَّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمِ
 خُصُوعِي عَنِّي بِفَضْلِكَ وَ
 إِخْسَائِيكَ وَجَدَّ عَلَيَّ
 بِعَفْوِكَ وَرِضْوَانِكَ
 إِلَهِي يَا هَيْبَ أَيَّامِ الذَّلَالَةِ
 وَبَيْتِ مَا بَعَى وَبَيْعَانِي
 وَقَدْ أَيْتَنَّاكَ
 بِسَبْحِ بَالِيَهَامِ كَفَانُهُ

كدرهم صابونك

دعاء بعدة فارتب

بالحديد أعضائه ومموم قد قطعت بجرع التيم أمعائه وشملكه عباد يد
 نفيهم العبيد وابتناء العبيد فهل المحن يا سادتي إلا التي لزم منكم والمصاب
 إلا التي عمتمكم والفجائع إلا التي خصتكم والقوارع إلا التي طرقتكم صلوات
 الله عليكم وعلى آرواحكم وأجسادكم ورحمة الله وبركائه بعد قبر منور
 يؤس بگو با بی نسّم وای بی با ال المصطفى إنا لا نملك إلا أن نطوف حول
 مشاهدكم ونعزي فيها آرواحكم على هذه المصاب لعظمة الحالة يفنائكم
 والرؤيا الجليظة النازلة بإحتمكم التي أثبتت في قلوب شيعتكم الفروح و
 أورثت أجدادهم الجروح وزرعت في صدورهم الغصص فمن شهد الله أنا
 قد شاركا أوليائكم وأنصاركم المتقدمين في إواقه ويا المالكين والفاطمين
 والمارفين وقتله أيعبد الله سيد شباب أهل الجنة عليك السلام يوم كبرياء
 بالنياب والقلوب والتأني على قوت تلك المواضع التي خصه والنصر نكرو
 عليكم منا السلام ورحمة الله وبركائه بعد قبر شريف زابن خور وقبله فراربه وگو
 اللهم يا ذا القدرة التي صدر عنها العالم مكونا مبروأ عليها مفظورا تحت ظل
 العظمة فظفت شواهد صنعك فيه بآنتك أنت الله لا إله إلا أنت مكونه
 وبارئته وفاطره إبدعته لا من شيء ولا على شيء ولا في شيء ولا لوجه دخلك
 عليك إذ لا غيرك ولا حاجة بدت لك في تكوينه ولا استعانة منك على الخلق
 بعده بل إنشائه ليكون دليلا عليك بآنتك باين من الصنع فلا يطبق المنصف
 لعمله إنكارك والموسوم بصحة المعرفة جودك أسلك برف الأخلص في
 توحيدك وحرمة التعلق بكمايك وأهل بيت نبيك أن تصلي على آدم بديع
 فطرته وبكر حجته وليان قدرتك والخليفة في بسطتك وعلى محمد الخالص

منها نانا فلان زنة
 ولا غائب اللهم امن
 زوعني وانغضرتني و
 تب على آنتك أنت التواب
 اللهم يا زردم دعا حزن
 دعائيت شريف بعد از زمان
 شب خوانده مشور وان دعا
 مطابق النجود و مصباح
 أنت ابن أنت انا جيك
 يا مؤعرا في كل مكان لعلك
 ندمع نذابة فقد أعظم حرمي
 وقلع جاني مولاي يا مؤعرا
 آقا الاموال آند كرو
 آها الله ولولت بكن آلا
 الموت لكف كيف وما
 بعد الموت أعظم وآدع
 مولاة يا مولاة ختمت
 والامنة آقول لك
 الختمت

دُعَاءُ حَزِينٍ

دُعَاءُ حَزِينٍ

وَلَكَ عَهْدِي وَمَمَاتِي فِي قَبْضِكَ سَكُونِي وَحَرِّبِي وَإِنْ بَعْرَ وَبِكَ لَوْ تَقَى اسْتِمَاكِ
 وَوَصَلْتِي فِي عِلْبِكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اَعْمَارِي قَتْلِي وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمَنْ يَسْفِرَ
 بِنَجَاتِي وَخَلَاصِي فِي ذَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مُوَاوِي وَمُنْقَلِبِي وَعَلَى أَيْدِي سَادِي قَوْلِي
 إِلِ الْمُصْطَفَى فَوْزِي وَفَرَجِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاعْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَمَا وُلَدًا وَأَهْلِ بَيْتِي وَجِيرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ
 قَلَدَنِي بِدَائِمِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ جَاءَ رَدَاغَةُ اسْتِ بِمَضَاهِرِ
 غَالِبَةٍ كَبَعْدَ زِيَارَتِ مَرِيكَ زَائِمَةً عَلَيْهِمْ خَوَانِدَةٌ يَشُورُ وَإِنْ دَعَا رَأْسُ بِنِ طَاوَسٍ دَرَمِ صَالِحٍ لَزَا
 بَعْدَ زِيَارَتِ جَامِعَةِ مَدِينَةِ نَقْلٍ فَرُودَةٍ وَإِنْ دَعَا شَرِيفِ بِنِ اسْتِ اللَّهُمَّ عَنِّي زُورْتُ هَذَا
 الْأَمَامَ مُقَرَّبًا بِأَمَانِيهِ مُعْتَقِدًا الْفِرْضَ طَلْعِيهِ فَصَدَدْتُ مَشْهَدَهُ بَيْنَ نُوْبِي وَعُجُوبِي
 وَمَوْفِقَاتِ اثَابِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا نَعَرْتُهَا مِنِّي مُتَجَبِّرًا بِعَفْوِكَ مُسْتَعِيدًا
 بِجَلِيلِكَ وَاجْتِمَاعِ رَحْمَتِكَ لِاجْتِمَاعِ رُكْنِكَ عَائِدًا بِرَأْفَتِكَ مُسْتَفْعًا بِوَلِيكَ وَإِنْ
 أَوْلِيَا نِكَ وَصَفِيكَ وَإِنْ أَصْفِيَا نِكَ وَأَمِينِكَ وَإِنْ أَمْنَا نِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَإِنْ خَلِيفَا
 الدِّينِ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالذَّرِيعَةَ إِلَى رَأْفَتِكَ وَعُفْرِانِكَ
 اللَّهُمَّ وَأَوْلَ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَعْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تَعْصِمَنِي
 بِمَا بَقِيَ مِنْ عُجْرِي وَتَطَهِّرَ رِيئِي بِمَا بَدَدْتَهُ وَبَسْبَهُ وَبُزْرِي وَتَجِبَهُ مِنَ الرَّبِّ الْعَلِيِّ
 وَالْفَسَادِ وَالشِّرْكِ وَتُبَيِّنْ لِي عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَذُرِّيَةِ النَّبِيِّ الْعَبَّاسِ الْعَدْلَاءِ
 صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتِكَ وَسَلَامِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتُحْيِيَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ
 تُمَيِّتَنِي إِذَا مَتَيْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَمُوتَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَتُحِبَّتَهُمْ وَبُغْضَ عَدَائِهِمْ
 وَمُرَافَقَةَ أَوْلِيَانِهِمْ وَبِرِّهِمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُفَسِّلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحِبِّبَ إِلَيَّ
 عِبَادَتَكَ وَالْمُؤَاظَبَةَ عَلَيْهَا وَتُنَشِّطَنِي لَهَا وَتُبْغِضَ لِي مَعَاصِيكَ وَخَارِجَكَ
 وَتَذْفَعَنَّ عَنْهَا وَتُحْيِيَنِي لِنَفْسِي فِي صَلَوَاتِي وَالْإِسْتِغْنَاءِ بِهَا وَالْفَرَاحِي عَنْهَا وَ

جميع الخلق في حقهم
 واليه والى من كان
 له كذبي وسعي فان
 توبت عنى من ذنوبى
 ومن عوفى من ذنوبى
 وشئى ومن يخلق
 لسانه اذا تكلمت
 يعلى لسانك
 عسما انت اعلم به شئ
 فان قلت نعم فان قلت
 من عدالك وان قلت
 افضل قلت لو اكن انا ابد
 عليك قفوك عفوك
 يا مولاه قبل سر ايل
 الفطير ان عفوك عفوك
 يا مولاه قبل جهنم
 التراب عفوك عفوك
 يا مولاه قبل ان
 تعلق

﴿دُعَاءُ الْعَالَمِينَ لِصَاحِبِ بْنِ﴾

تَوْفِيقِي لِنَادِيهِمَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ بِهِ عَلَى سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَتَشَرُّحَ صَدْرِي لِأَيَّامِ الزُّكُوفِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ
 وَبَدَلِ الْمَعْرُوفِ وَالْأَخْسَانِ إِلَى شَيْعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمَوَالِيهِمْ وَلَا تُؤَايِئُوا
 إِلَّا بَعْدَ أَنْ تُرْزِقَنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةَ نَفْسِي وَرِضَاهَا وَنِيَّةَ تَحَمُّدِهَا وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحِمَنِي إِذْ تَوْفِيقِي وَهَوْنِ عَنِّي سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَتَحْشُرِي فِي زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعَلَ دُمْعِي غَيْرِي فِي
 طَاعَتِكَ وَعَمْرِي جَارِيَةً فِيهَا يَقْرَبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَتَصُونَنِي فِي هَذِهِ
 الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْقَامِ الْمُرْمِيَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ
 الْبَلَاءِ وَالْحَوَارِثِ وَتَصْرِفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبْغِضَ لِي مَعَاصِيكَ وَتُحِبِّبَ لِي
 الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي أَبْوَابَهُ وَتُنَبِّتَ لِي نَبِيَّيَ وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عَمْرِي تَغْلِقَ أَبْوَابَ
 الْمِحْنِ عَنِّي وَلَا تَلْبِسْنِي مَا سَمَّنْتَ بِهِ عَلِيَّ وَلَا تَرُدَّنِي شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا
 تَنْزِعْ مِنِّي النِّعَمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَزِيدَ فِيهَا خَوْلَتَنِي وَتَضَاعِفَ أَضْعَافَ مَنَافِعِي
 وَتُرْزِقَنِي مَا لَا كَثِيرًا وَابِعًا سَائِغًا مَهْنِيًا نَائِمًا وَافِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا
 عَرِيضًا مَنِيغًا وَنِعْمَةً سَائِغَةً عَامَّةً وَتُعِينَنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُسْكَدَةِ وَالْمَوَارِدِ
 الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافَاً فِي دِينِي وَنَفْسِي وَقَلْبِي وَمَا أَعْطَيْتَنِي وَمَنْحَنِي وَ
 تَحْفَظْ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا خَوْلْتَنِي وَتَقْبِضْ عَنِّي أَيْدِيَ الْجَبَابِرَةِ وَتُرُدَّنِي إِلَى وَطَنِي وَ
 تُلَاقِنِي هَيَاةً أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعَلَ عَاقِبَةَ أَمْرِي مَمْلُوءَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً
 وَتَجْعَلَنِي رَحِيمَ الصَّدْرِ وَاسِعِ الْحَالِ حَسَنِ الْخُلُقِ بَعِيدًا مِنَ الْبُخْلِ وَالنِّمَاحِ وَالتَّفَاقُحِ
 الْكُذْبِ وَالْبُهْتِ قَوْلِ الزُّورِ وَتُرِيحْ فِي قَلْبِي حُبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْعَتِهِمْ وَتَحْرُسَنِي
 يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي خُرَانِي وَأَهْلِي مَوَدَّتِي وَزُيُوتِي

الزَّالِمِينَ إِلَّا الْأَعْيَانِ بِالرِّحْمِ
 الرَّاحِمِينَ وَخَيْرِ الْغَايِبِينَ
 شَارِظِي وَرَأَيْتَهُ أَرْزُقُهُ
 حَبِيبِ عَالَمِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
 حَبِيبِ كَرِيزِ زَكَانِ حَبَابِ
 حَضْرَتِ مَوْجِي وَآمَارِ رِضَا عَلَيْهِمَا
 وَكُلِّ الْبَنَانِ مِثْلًا اللَّهُ
 وَفِي عَرِيضَةِ خَدِثِ حَضْرَتِ
 أَبُو الْحَسَنِ بِعِنَى مَامَرِ مَوْجِي عَلَيْهِ
 فَوْضٌ وَدِرْزَانِ عَرَضُكَ
 فَذَائِقُوا مِنْ بَرِئْتِهِمْ وَصَفَى
 وَعَجْرِي بِدَارِ كَرَمِ زِيَارَتِي
 الْبِحْثِ قَوْلِ دَائِمِ بَرَانِ وَ
 دَرِيسِ دَارِمْ فَذَائِقُوا مِنْ
 تَعْلِيمِ فَرْمَانِ مَرَاكِلِكُمْ كَرَمًا
 مَجْدًا وَنَدْمًا تَعَالَى وَزَيْدِي كَرَمًا
 وَفَهْمِ وَعِلْمِ مَرَّزِيَادِ كَرَمًا
 حَضْرَتِ دَرِجَوَابِ دَاوَرَانِ
 اسْمُ فَرْمُودَةِ بُوَدِ كَرَمًا
 بِجَوَانِدَانِ ذِكْرِ
 شَيْخَانِ

﴿رُغَاءُ عَالِمِي الْمَضَامِينِ﴾

﴿دَعَا مُرَبِّ بَيْتِ زَيْدٍ﴾

بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاحَاتِي عِنْدَكَ وَقَدِ اسْتَكْرَمْتُهَا لِلرُّؤْيَى وَتُحَيِّي وَ
 هِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَفِيْرَةٌ وَعَلَيْكَ سَهْلَةٌ بِسِيرَةٍ فَاسْتَلْتُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِمَا أَوْجِبَتْ لَهُمْ قِيَامُ
 أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَبِاسْمِكَ
 الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ لِمَا قَضَيْتَ بِهَا كُلَّهَا وَأَسْعَفَنِي بِهَا وَلَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَرَجَائِي اللَّهُمَّ
 وَتَشْفِعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ بِاسْمِكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ اسْتَلْتُكَ أَنْ تَشْفِعَ لِي
 إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الظَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ أَوْلَادِكَ
 الْمُتَجَبِّينَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ تَفَدُّسَاتُ أَسْمَائِهِ الْمُنَزَّلَةِ الشَّرِيفَةِ وَالْمُرْتَبَةِ الْجَلِيلَةِ
 وَالْجَاهِ الْعَرِيفِ اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَعُ عِنْدَكَ مِنْ هَذِهِ الْأُمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ
 وَأَبْنَائِهِ الظَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ لَجَعَلْتَهُمْ شُفَعَاءِي وَقَدْ مَنَّهُمْ أَمَامَ
 حَاجِي قَطْلِبَائِي هَذَا فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ وَمَا قَصُرْتُ عَنْهُ مَسْأَلِي وَتَعَجَّرْتُ عَنْهُ قُوَّتِي وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَلَاحِ
 دِينِي وَدُنْيَائِي وَآخِرَتِي قَامُنِي بِرِغَائِي وَأَحْضَطْنِي وَأَحْرُسْنِي قَهْبِي لِي وَأَغْفِرْ لِي وَمَنْ
 أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالِفٍ فِي دِينٍ أَوْ
 مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاطِلٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدًا وَأَصْرِفْ عَنِّي
 كِبْدَهُ وَأَشْغَلْهُ عَنِّي نَفْسَهُ وَأَكْفِئْ شَرَّهُ وَشَرَّ أَتْبَاعِهِ وَشَبَاطِينِهِ وَأَجْرِ لِي مِنْ كُلِّ
 مَا يَضُرُّنِي وَيُخَيِّبُنِي وَأَعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مِمَّا أَعْلَمُ وَمِمَّا لَا أَعْلَمُ اللَّهُمَّ سَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيْ وَلِأَخْوَالِي وَأَخْوَانِي وَأَعْمَامِي وَعَمَّاتِي
 وَأَخْوَالِي وَخَالَاتِي وَأَجْدَادِي وَجَدَاتِي وَأَوْلَادِيهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأَزْوَاجِي وَذُرِّيَّاتِي
 وَأَقْرَبَائِي وَأَصْدِقَائِي وَجِيرَانِي وَأَخْوَانِي فِيكَ مِنْ أَهْلِ الشَّرَفِ وَالْقَرَبِ وَجَمِيعِ
 أَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِي

رَغَاءُ عَالِمِي الْمَضَامِينِ
 لِأَخْوَالِي وَأَقْرَبَائِي
 الْعَظِيمِ مُقَدَّمِ رَحْمَتِكَ
 قَدْ اسْتَكْرَمْتُكَ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ
 كَمَا سَجَدَ الْمُؤْمِنُونَ
 كَمَا سَجَدَ الْمُؤْمِنُونَ
 كَلِمَةٌ أَفْضَلُ اسْمَاتِ أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
 تَقَرَّبَ بِجُودِكَ بِسَبِيلِ الْبُحُورِ
 تَعْدَاؤِ رَافِعِ وَأَنْ كَلِمَاتِ
 أَنْتَ كَمَا مَكُونُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 لَوْ تَبَيَّنَ حُدُودُ مِنْ خَلْقِكَ أَنْتَ
 إِلَهِي أَحْسَنُ صُنْعًا وَأَلَا
 أَدْرِي كَلِمَاتِي وَلَا بِيَأْتِيكَ
 أَيْبُنَ قَضَاةٍ لَا تَطْلُبُهُ أَنْتَ
 جِبَالَتِي وَلَا تَطْلُبُهُ أَنْتَ
 تَعَطَّفَاتِيكَ عَلَيَّ وَأَنْ
 كَانَ جَمِيعَ الْخَيْرِ

﴿ زِيَارَةُ رَجَائِعِ ائِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾

خَيْرًا اَوْ تَعْلَمَ مِنِّي عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ اَشْرِكُهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَزِيَارَتِي لِشَهَادَةِ جَنَّتِكَ وَ
 وَلِيَّتِكَ وَاَشْرِكُنِي فِي صَالِحِ اَدْعِيَّتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَلِّغْ وَلِيَّتِكَ مِنْهُمْ
 السَّلَامَ وَالسَّلَامَ عَلَيْكَ وَرَحْمَةَ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ
 صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَنْتَ وَسَيِّدَتِي اِلَى اللهِ وَذَرِعِي اِلَيْهِ وَرَبِّي
 حَقُّ مَوْلَايَ وَنَايِبِي فَكُنْ شَفِيعِي اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قِصَّتِي هَذِهِ وَصَرِّفْ
 عَنِّي مَوْفِقِي هَذَا اِيَّاكَ بِمَا اسْتَلْتُكَ كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً
 كَامِلاً وَتَبَارُكاً رَاحِماً وَعِزّاً بَاقِياً وَقَلْباً زَكِياً وَعَمَلاً كَثِيراً وَادِّبْ بَابِي عَادِلاً وَاجْعَلْ ذَلِكَ
 كُلَّهُ لِي وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِهَيْمٍ وَذَكَرَ زِيَارَتِ وَدَاعٍ كَمَا مَرَّكَ
 اِثْمَهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بَانَ وَدَاعٍ كَرِهَهُ شَوْهَدٌ بِدَانِكَ اِنْ جُمِلَهُ اَذَابُ زِيَارَتِ چنانچه در محل خود ذکر شد
 و دَاعٍ كَرِهَهُ زَارِعٌ مَزُورٌ دَرُودٌ بِيَهْرِي نَفْسٌ اِزْ بِلْدَانِ بَزْكَوَارِ بَاچَه اَز ايشان رسيده چنانچه
 در غالب بازات مشاهده ميشود و ماد در مفايح در ابواب بازات ائمه عليهم السلام براي هريك از
 ايشان صلوات الله عليهم در اعيان فلكر در و دواعي حضرت سيدنا شهداء عليه السلام اكثفا
 كرده بجهان زيارت و داعي كه در ادب بهتم از اذاب زيارت حضرت ذكر شد و باجملة در اينجا ذكر
 ميكنيم اين زيارت و دواعي را كه شيخ محمد بن ابي شهره از ارباب دواعي مزار كه بر فلكر شده و سبب در
 بعد از زيارت جامعه مذكوره و مانفعل ميكنيم از ازم صباح الزائر فرموده چو خواستي و دواعي كني
 و برگردی همنی در هريك از مشاهده مشرفه كه هستي هر يكو السلام عليكم يا اهل بيت النبوة
 و معدن الرسالة سلام موديع لاسيم و لا قال و رحمة الله و بركاته عليكم اقل
 البيت انة حيد مجيد سلام و لي غير راعيب عنكم و لا مفرق عنكم و لا مستبدل
 بكم و لا مؤثر عليكم و لا زاهد في فريكم و لا جعله الله اخر العهد من زيارت قبوركم
 و ائيان مشاهدكم و السلام عليكم و حشر في الله في زمر بكم و اوردني حو صدركم و
 ارضا كوعني و مكنتي في دوليتكم و اخباني في رجعتكم و ملكني في انايتكم و شكرتني
 لكم و غفر ذنوبي بسفاهتكم و اقال عثرتي بجهتكم و اعلى كعبتي و اوليتكم و شرفني

بغیر دون من ذلک تخیل
 تقدیر قاشهدنا
 کلافي التهادیه بایه
 ائمه کتبت حیدین
 بان لك الفضل
 الطول فوانما مک
 علی مع قیامتکم
 لک فیها باقاعیل کل الزائری
 صل علی محمد و آله و
 آلهم اجمعین
 کتوبی امانا من حلول
 الخطیئة التکرر و ارجع
 لیزباده من اعمار النعمه
 لیسده الغیبه اعظم
 و لا تقابلنی ذوه سرور
 و ائین قلی لوضاک و اقل
 ما تقرب به الیک فی دنیا
 لک خلاصا و لا اجملا
 لیزر

دُعَايِ غَيْبِ مَازِنَانَ

در ادعیه سراسر است

بِطَاعَتِكُمْ وَأَعْرَفَ بِهَيْدِكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْفَلِحُ مُنْجِمًا سَائِلًا غَائِبًا مُعَافَا غَيْبًا
 فَارْتَابِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضِيلِهِ وَكِفَايَتِهِ بِأَفْضَلِ مَا يَنْفَلِحُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَمَوْلَايَكُمُ
 وَحَيْثُكُمْ وَسَيِّدِكُمْ وَرَزَقَنِي اللَّهُ الْعُودَ ثَمَّ الْعُودَ ثَمَّ الْعُودَ مَا أَبْقَانِي رَبِّي بِدِينِهِ
 صَادِقَةٍ وَإِيمَانٍ وَتَقْوَى وَإِحْسَابٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ لِلَّهِمْ لَا تَجْعَلُهُ لِي
 الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَأَوْجِبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالنَّجْوَى
 وَالْبَرَكَاتِ وَالنُّورَ وَالْإِيمَانَ وَحُسْنَ الْجَابَةِ كَمَا أَوْجِبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمْ
 الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِينَ فِي زِيَارَتِهِمْ الْمُتَفَرِّقِينَ إِلَيْكَ وَاللَّهِمَّ يَا بِي أَنَّهُمْ وَالْقِيَامِ
 وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي اجْعَلُونِي مِنْ هَمَّتِكُمْ وَصَيْرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ
 وَادْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ
 عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَسَلَامًا عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَرِكَائِهِ شَمَّ دَرَفَعَهُ الزَّائِرِ
 اَنْتَ كَدَارِ حَقِّ صَادِقٍ عَلَيْهِ مَنْفُوسُنَا مَرَّاهُ رَا حَاجِي بِوَجْدِ تَعَالَى بَاشَدُ بَا اَزَامِرِي خَاشَفِ
 وَرِيَانِ بَاشِي دَر كَاغْذِي نَوِيں بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللّٰهُمَّ اِنِّ اَنْوَجِبُكَ اِلَيْكَ
 بِأَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ وَأَعْظَمِهَا لَدَيْكَ وَأَنْفَرْتُ بِكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمَنْ أَوْجِبَتْ
 حَقَّهُ عَلَيْكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ
 بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَكْفَيْنِي كَذَا أَوْ كَذَا أَوْ
 خَاجَتِ خُودِ زَاد كَرَفِي بِس رَقْعَهُ زَابِرِي بِس وَدَر بِنْدَةً اَز كَل بَكَن اَرُو دَر مِيَانِ اَب جَارِي بِا جَاهِي بِبِنْدَن
 كَد حَضَلَالِي بِزُودِي فَرِيح كَرَامَتِ فَرِيَابِدِ هَفْتَم بِنْدِ مَقْتَبِرِ وَيَسِيكِي شَيْخِ اَبُو عَمْرٍ وَنَاشِ اَوْلَا مَامِ عَصْرِ
 صَلَوَاتِ اللّٰهِ عَلَيْهِ اَبْنِ دَعَا اَز اَمَلَا فَرِيو بَا بُو عَلِيٍّ مُحَمَّدِ بْنِ هَارِيَامِ وَامْرُ فَرِيو اَوْرَا كَد اَز اَبُو اَنْدِ وَا بِنْدِ
 بِن طَاوِسِ دَر جَمَالِ الْاَبْسُوعِ بَعْدَ اَز دَكْرُ دَعَا هَامِي وَارُو بَعْدَ اَز نَمَازِ عَصْرِ جَمْعَهُ وَصَلَوَاتِ كَبِيْرَهُ
 اَبْنِ دَعَا اَز دَكْرُ كَرِيْمِهِ وَفَرِيو دَر اَكْرِيو اِي قُوْعُدُ وَبَاشَدُ اَز جَمِيْعِ اَلْفِجَرِ دَكْرُ كَرِيْمِ بِنِ حُدْرِكُنِ اَز اَنْكَدِ
 نَهْمَلِ كَد اَرِي خُوانْدَنِ اَبْنِ دَعَا اَز اَبْنِ بَدْرِ سِيكِي مَا شَنَا خَشِيْمِ اَبْنِ زَا اَز فَضْلِ خُودِ وَنَدَجَلِ جَلَالِ

شبهه از غیر آوری با او
 نفر گوید که این دعا از ادعیه
 سراسر است و آن سراسر است
 دعاه است که برای علاج دنیا
 و آخرت و شایع از بابا شایع
 متصل ب فکر داند و بعضی از
 ادعیه آن در مصباح صحیح
 و مصباح کفیی ذکر شده و هر که
 طالب تمام آن است رجوع کند
 ب کتاب بلد الامین یا کتاب کما
 بخار یا جواهر التسمیه و ما از
 اینجا بگذرد تا دیگه از آن نقل کنیم
 میجویم و نیز در ادعیه سراسر است
 که هر که اراده کرده که بیرون
 رود از اهل خود بی حاجتی باشد
 سفر و دولت داشته باشد
 که او را بر سر راهش از راه او رود
 تا جتنی بگوید و قنیه
 بیرون میشود و از
 خانه

دُعَايِ غَيْبِ اَمْرِ زَمَانِ (۵۸۸)

که مخصوص فرمود ما را بان بر اعنار کن بان وان دعا بن است اللهم عرفني نفسك فانك ان
 لم تعرفني نفسك لم اعرف رسولك اللهم عرفني رسولك فانك ان لم تعرفني
 رسولك لم اعرف جنتك اللهم عرفني جنتك فانك ان لم تعرفني جنتك
 ضللت عن ديني اللهم لا تبني بيني جاهليته ولا ترغ قلبي بعد ان هدني
 اللهم فكا هدني لولا اية من فرضت علي طاعته من ولاية ولاة امرك
 بعد رسولك صلواتك عليك واليه حتى واليت ولاة امرك امير المؤمنين علي
 بن ابي طالب الحسن والحسين وعليا ومحمدا وجعفر وموسى عليا ومحمدا
 وعليا والحسن والحجة القائم المهدي صلواتك عليهم اجمعين اللهم فتبني
 علي دينك واسئلي طاعتك ولين قلبي لولي امرك وعافني مما امتحنك به خلقك
 وتبني علي طاعة ولي امرك الذي سترته عن خلقك وباديك غاب عن برونك
 وامرك بنظر وانت العالم غير المعلم بالوقت الذي فيه صلاح امر وليك في
 الاذن له باظهار امره وكشف سره فصبرني على ذلك حتى لا احيب تجهل ما
 اخرت ولا تاخير ما عجلت ولا كشف ما سرت ولا ابعث عما كتمت ولا انازل
 في تدبيرك ولا افول لم وكفت وما بال ولي الامر لا يظهر وقدا مثلاك الا من
 من الجور وافوض اموري كلها اليك اللهم اني اسئلك ان تروي لي ولي امرك
 ظاهرا نافذا الامر مع علي بان لك السلطان والقدرة والبرهان والحجة و
 المشيئة والحول والقوة فافعل ذلك بي بجميع المؤمنين حتى تنظر الي ولي امرك
 صلواتك عليه ظاهرا المقالذ واضح الدلالة هاديا من الضلالة شافيا من
 الجهالة ابرر بارب شاهدته وثبت قواعده واجعلنا ممن نقر عينه برؤسنا
 واقينا بحد ميه ونوفنا على مليه واخبرنا في زمرته اللهم اعنه من شر
 جميع ما خلقت ودرأت وبراك واثاثك وصورتك واخطئه من بين يديه

اللهم عرفني نفسك
 وقلبت علي لاله الاكبر
 وسئعيني به علي ثوبه
 من كل مفوض اليه امر
 من يد من فضله
 نشأ من كل حول ومن كل
 قوة الا بدسوخ صدور
 من يخرج بغير الا من يكلفه
 وتخرج بغير من ينفقه
 الا من يملكه وتخرج
 عالم اخرج بغيره الى
 من انبها وتخرج من ربه
 اكبر يقينه واعظم زعامته
 وافضل امثله الله
 يقيني في جميع امور

رُغَايَ غَيْبِ زَمَانٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

نَارُ رَبِّ زَمَانٍ

وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قَوْفِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا
 يَضِيحُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَاللَّيْلَ
 اللَّهُمَّ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَأَعِنَهُ عَلَى نَاوَلْتَهُ وَأَسْرِعْ عَيْتَهُ وَزِدْ فِي
 كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَالْفَاوِ الْمُهْتَدِي وَالظَّاهِرُ النَّفِي الرَّكِي النَّفِي
 الرَّحِي الْمَرْضِي الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْبَقِيَّةَ لِطَوْلِ الْأَمَدِ
 فِي غَيْبَتِهِ وَأَنْفِطَاحِ خَبْرِهِ عَنَّا وَلَا تَسْلُبْنَا ذِكْرَهُ وَأَنْظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ
 الْبَقِيَّةِ فِي ظُهُورِهِ وَالذِّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفْتَقِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ
 قِيَامِهِ وَيَكُونَ بَقِيَّةً فِي ذَلِكَ كَبَقِيَّةِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَجْهِكَ وَتَنْزِيلِكَ قَفْوِ قُلُوبِنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا
 عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَا جَاهِ الْهُدَى وَالْمَجْتَمَعِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةِ الْوَسْطَى وَقَوْلَنَا عَلَى طَاعَتِهِ
 وَبِقِيَّةِنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَرْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ
 وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَبُونِنَا وَلَا عُنْدَ وَفَائِنَا حَتَّى نَتَوَقَّأَ وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لِأَشَاكِرٍ
 وَلَا نَاكِبِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَدِّينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ
 نَاصِرِيهِ وَأَخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمِّمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهِرْ بِرِجَالِيهِ
 وَأَمِيكَ بِهِ الْجُورَ وَأَسْتَفِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذَّلِيلِ وَأَنْتَشِ بِهِ الْبِلَادَ
 وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ
 وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالتَّائِكِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
 مَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدْعَ مِنْهُمْ دُبَارًا وَلَا يَفِي لَهْمُ
 آثَارِ أَظْهَرِ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا انْتَحَى مِنْ دِينِكَ
 وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَبْعُدَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ
 غَضًّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عَوْجَ فِيهِ وَلَا بَدْعَ مَعَهُ حَتَّى تَطْفِئَ بِعَيْدِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ

كلما ياب فيها جسدنا الشمين
 ولا تفتي الاما ثاب الله في عليه
 اسئل الله خمس الخراج و
 المذخل لا اله الا هو الله
 المصير فوزهم وزكرهم
 وزعماء وروى زاناف انضهر
 امام محمد باقر عليه السلام
 كرجون عروى سلسل بنزوعنا وند
 بگو که پیش آزان وضو بنازد
 و نعو وضو بنازد و در رکعت
 نماز کن و بگو که او را بنی
 امر کنند که در رکعت نماز
 بکنند و پس بعد از آن
 و صلوات بر محمد و آل محمد
 بفرست پس دعا کن و امر کن
 ان زمانا که با او آمد اند
 امین بگویند و این دعا بخوان
 اللهم ارزو قبی القها و
 و دها و ضاها

دُعَايِ رَبِّ بَنِي آدَمَ

دُعَايِ رَبِّ بَنِي آدَمَ

وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَخْرَجُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَأَحْيِ بَوْلِيكَ الْفُرْجَانَ
وَارِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لَا لَيْلَ فِيهِ وَأَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ
الْوَعْرَةَ وَاجْمَعْ بِلَهُ الْأَفْوَاءِ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ وَالْمَعْظَلَةَ وَ
الْأَحْكَامَ وَالْمَمْلَكَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا أَظْهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا أَزْهَرَ وَاجْعَلْنَا بِأَرْبَابِ
مِنْ أَعْوَانِهِ وَمُقَوَّبِهِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ
لِأَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لِحَاجَتِهِ يَهْدِي إِلَى الْبَيْتِ مِنْ خَلْفِكَ وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ
الضَّرَّ وَتَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَكَشِفِ لَضُرِّيَّ وَعَنْ وَلِيكَ
وَاجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي مِنْ خَصَمَاءِ الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلَنِي مِنْ أَعْدَاءِ الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلَنِي مِنْ أَهْلِ
الْحَنَقِ وَالغَيْظِ عَلَى الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَاعِدْنِي
وَاسْتَجِيبْ لِي فَاجِرِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ فَائِزِي عِنْدَكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ هَتَمَ دَرَادِبُ بَارْتِ
بَنِي آدَمَ بَدَانِكَ ثَوَابَ زِيَارَتِكَ هَرَبِكَ أَرِ سُوْحَدًا وَآئِمَّةً هُدَى عَلَيْهِمُ وَاهْدِبُهُ رُوحَ مَقْدَسِ
هَرَبِكَ زِيَارَتَانِ مَتَوَانِكُورِ وَهَجِينِ بَرُوحِ هَرَبِكَ أَرِ مَوْسَانَ هَدِيَهْ مَتَوَانِكُورِ وَزِيَارَتِ بَنِي آدَمَ
إِيَّانِ مَتَوَانِكُورِ چَانَكِ بَسْمِ مَقُولِسَنَكِ دَارِ صَرِي بِحَضْرَتِ إِمَامِ عَلِيِّ نَفِيِّ عَلَيْهِ عَزْمُكَ وَرُكُوكِ
مِنْ پِدَر تُوْرَا زِيَارَتِ كُورِ وَثَوَابِ زِيَارَتِ تُوْرَا دَامِ فَرْمُودِكِ تُوْرَا زِيَارَتِ خَدَا جَرِ وَثَوَابِ
عَظِيمِ هَسْتِ وَزِيَارَتِ نَامُودِ وَثَوَابِ دَرِ حَدِيثِ دِيگَرِ مَقُولِسَنَكِ إِمَامِ عَلِيِّ نَفِيِّ عَلَيْهِ شَخْصِيَهْ فَرِيَا
بِحَابِرِ إِمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِ كِزِيَارَتِ نَحْضَرِ زِيَارَتِ وَدَعَاكَ وَبَسْمِ مَتَوَانِكُورِ حَضْرَتِ إِمَامِ مَوْسَى وَبَنِي جَعْفَرِ
عَلَيْهِمُ مَقُولِسَنَكِ چُونِ زِيَارَتِ مَرْقَدِ نُوْرِ سُوْحَدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرُوْرَا عَمَالِ زِيَارَتِ
فَارِغْشُوِي دُودِكِ نَمَازِكِنِ وَبَابِ نَزْدِ سَرِ سُوْحَدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِكُو السَّلَامِ
عَلَيْكَ يَا بَنِي اللَّهِ مِنْ أَبِي قَامِي وَزَوْجِي وَوَلَدِي وَحَامَتِي وَمِنْ جَمِيعِ أَهْلِ بَلَدِي

این کلمه در صحیح ابن ماجه و صحیح
(الترمذی) است
عبادت میباید از اول این دعا
و ان دعای بیجا هم مخفیست
و ان است اللهم انك
خلفتی یونان و یمنی معنی
و زقنی تکفیرا اللهم
انک و عدت فيما انزلت
من کتابک و نشرت به عبادت
ان قلت با عبادتی الذی
انتم فوا علی انفسهم لا
تفظوا من رحمة الله
ان الله یغفر الذنوب
جمعاً وقد تقدم معنی ما
قد علمت و ما انک اعلم
بمعنی فاسواناه من
انصاه علی کتابک فلو لا
الواقف الخی

در ایات زیارت بنیابت

حُرِّمٌ وَعَبْدُهُمْ وَأَبْنَاهُمْ وَأَسْوَدُهُمْ بِرِجْلِ كَرَامٍ زَاهِلٍ بِلَدِّ خُودِ بَكُوْنِهِ كَمَا مِنْ بِنْيَابِ تَوْبِهِ سَمِيْعٍ
 سلام دارم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از بعضی از ائمه طاهرين
 صلوات الله عليهم اجمعين سوال نمودند از مردی که دو رکعت نماز میکند با بکر و در روزه میداند
 یا حج یا عمر یا بجای آوردن زیارت میکند رسول خدا با یکی از ائمه طاهرين عليهم السلام را و
 ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا از ثوابی هست فرمود که ثواب
 انعمل بالثمن مبرسد بی نکه از ثواب و چیزی که شود و شیخ طوسی در روضه قدس فرمود است که
 بنیابت برادر مؤمن زیارت رود با جرح چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ
 از عمل زیارت بگوید **اللَّهُمَّ مَا أَصَابَنِي مِنْ تَعَبٍ وَنَصَبٍ وَشَعَثٍ أَوْ لُغُوبٍ فَاجْرِ**
فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فِيهِ وَأَجْرِي فِي قَضَائِي عَنْهُ بر چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید **اللَّهُمَّ**
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ أَيْتُكَ زَارِعًا عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ بر هر
 که خواهد از برای وی کند و نیز فرمود است که چون گوید بنیابت دیگری زیارت کند بگوید **اللَّهُمَّ**
إِنَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ أَوْ قَدِي إِلَى مَوَالِيهِ وَمَوَالِي لِي لَزُورِعَنَّهُ وَجَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ
وَفِرَارًا مِنْ سَوْءِ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ يَا وَلِيَّائِهِ الدَّالِّينَ عَلَيْكَ فِي
عَفْرَانِكَ ذُنُوبِهِ وَحَطَّ سَيِّئَاتِهِ وَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ بِهِمْ عِنْدَ شَهِدِي إِمَامِيهِ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَأَقْبَلْ شَفَاعَةَ أَوْلِيَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
فِيهِ اللَّهُمَّ جَاوِزِهِ عَلَى حُسْنِ نِيَّتِهِ وَصِحِّحْ عَقِيدَتَهُ وَصِحِّحْ مَوَالِيَهُ لِأَنَّهُ أَحْسَنُ مَا
جَاوَزَتْ أَحَدًا مِنْ عِبِيدِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَادِّمْ لَهُ مَا خَوَّلَكَ وَأَسْعِمِلْهُ صَالِحًا
فِيمَا أَنْتَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ لِي آخِرَ وَفِيهِ لَهُ يُوفِدُهُ اللَّهُمَّ أَعْنُقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ
وَأَوْسِعْ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ لَهُ فِي وُلْدِهِ وَمَالِهِ وَأَهْلِهِ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحُلِّ بَنِيهِ وَبَيِّنْ مَعَاصِيكَ حَتَّى لَا يَعْصِيكَ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ

من عقوق الذي يميل
 كل شيء لا لفت بيد
 ولو ان احد السطاع
 الظرب من ربي لكت
 انا الحق بالمر بينك
 وانت لا تخفى عليك عاقبة
 في الارض ولا في السماء
 يا ائمتها وكنى بينك
 جازيا وكنى بك حيا
 اللهم انك طالبي ان
 اتاهرت ومدوني كان
 اتاقرت لها انا ذابن
 يدك خاضع ذليل
 راغم ان تعذبني فاني
 لذالك اهل وهو بار
 منك عدل وان تعف
 عني فقد عانت على عقوق
 والبنني عاقبتك
 قائله

(مُلْحَقَاتُ دَعْوَى مِفَاتِحِ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مخفی نماید که این نغمه شریفه از جهت خط و چاپ صحت از سایر جاهها امتیاز دارد بعلاوه آنکه
 مصنف در مفاتیح چند دعا را بواسطه طول آن اول از آن ذکر کرده و بقیه اشرا نقل ننموده تا در اینجا
 آن بقیه را ذکر مینمایم تا اشخاصی که این کتاب را دارند محتاج بکتاب بگردند و چون در مفاتیح
 امامزادها زیارتی نقل شده در اینجا یک زیارتی برای امامزادها نقل میکنیم امید که منظور نظر
 اهل معرفت و دعا واقع شود و قد انزل الله احراما و شکر مؤلف کتاب بانه طبع از اینجا آورد
 باشد الله الموفق اما دعاهای اول دعای نماز حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول آن
 ذکر شد و تمامش این است اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي سَجَّيْتَ لِأَدَمَ وَحَوَّالِذَا فَالَا وَتَنَاظَلْنَا
 أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَرَحْمَتِكَ لَنْ نَكُونَ مِنَ الْخَائِرِينَ وَنَادَاكَ نُوحٌ فَأَسَجَّيْتَ لِي
 وَتَجَبَّيْتَهُ وَأَهْلَهُ مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ وَأَطْفَأْتَ نَارَ مُرُودٍ عَنْ خَلِيلِكَ إِبْرَاهِيمَ فَجَعَلْتَهَا
 بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَنْتَ الَّذِي سَجَّيْتَ لِأَيُّوبَ إِذْ نَادَى مِنِّي الضَّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 فَكَشَفْتَ مَا بَدَى مِنْ ضُرِّ وَأَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرْتَنِي
 لِأُولَى الْأَلْبَابِ وَأَنْتَ الَّذِي سَجَّيْتَ لِذِي النُّونِ حِينَ نَادَاكَ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُحْبِحَانِكَ إِنْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَجَبَّيْتَهُ مِنَ الْعَمِ وَأَنْتَ الَّذِي سَجَّيْتَ
 لِيُوسَى وَهَارُونَ دَعَوْهُمَا حِينَ قُلْتَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَجِبْنَا وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ
 وَقَوْمَهُ وَعَفَّرْتَ لِي دَاوُدَ وَزَيْنَبَ وَبُنْتَ عَلَيْهِ رَحْمَةً مِنْكَ وَذَكَرْتَنِي وَفَدَيْتَ سَيِّدِي
 بِذَبْحِ عَظِيمٍ بَعْدَ مَا أَسْرَ وَنَلَّهَ لِلجَبِينِ فَنَادَيْتَهُ بِالْفَرَجِ وَالرَّوْحِ وَأَنْتَ الَّذِي نَادَاكَ
 ذَكَرْتَنِي إِذْ خَفَيْتَ فَفَالَ رَبِّ إِنِّي وَهِنَ الْعَظْمِ مِثْقَلِ أَشْعَلِ الرَّاسِ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ
 بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا وَقَالَ بَدَّعُونَكَ عَبَادًا وَرَهَبًا وَكَانُوا الْخَاشِعِينَ وَأَنْتَ الَّذِي
 سَجَّيْتَ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيُزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ فَلَا يُجْعَلِي مِنْ أُمَّةٍ

از مؤمنان زید و فدا طاعة
 الطبعین از نفس من مفضله
 الذین یؤمنون بالغیب
 الذین یؤمنون بالغیب
 الذین یؤمنون بالغیب
 الذین یؤمنون بالغیب

ملحقات باقبا

دعای حضرت امام حسین علیه السلام

دکان من دعاه
 اللهم یا من لا یصفه
 الوصفین و یا من لا یحجزه
 رجاة الراجین و یا من لا
 یضع لبدایعهم الخسین
 و یا من هو مشفی خوف
 العالین و یا من هو غایة
 خشية الملقین هذا المقام
 من تد اوله الیدی الذین
 وقادته از من
 الخصال

(وَأَعَانَ زِيَارَةَ مَا حَسِبْتَ)

(عاشق محمد و محمد)

الداعين لك والزاعين إليك واستجبت لهم بحقهم عليك فظهر في
 بظهورك وتقبل صلواتي ودعائي بقبول حسن وطيب بغير فانية
 وأخلفني فبين أخلف وأخلفني بأرب يدعائي وأجعل ذريتي ذرية طيبة نحوها
 يجاهلك بكل ما حطت به ذرية أحد من أوليائك وأهل طاعتك برحمتك يا
 أرحم الراحمين يا من هو على كل شيء رقيب ولكل ذاع من خلقك نجيب ومن كل
 سائل قريب أسئلك يا لا إله إلا أنت الحي القيوم الأحد الصمد الذي لم يلد ولم
 يولد ولم يكن له كفوا أحد وبكل يوم رفعت به سمائك وقرشت به أرضك و
 أرسيت به الجبال وأجريت به الماء ونحرت به السحاب والشمس والقمر والنجوم
 والنبل والنهار وخلفت الخلائق كلها أسئلك بعظم وجهك العظيم الذي أشرف
 له السموات والأرض فأصابت به الظلمات الأصميت على محمد وآل محمد وكفيت
 أمر معاشي ومعادتي صلحت لي شأني كله ولم تكلفني في نفسي طرفة عين وأصلحت أمري
 وأمر عيالي وكفيتني سهمهم وأغثتني وإياهم من كرتك وخزائيك وسعة فضلك
 الذي لا ينفد أبدا وأثبتت في قلبي بتابع الحكمة التي تنفعني بها وتنفع بها من أفضلت
 من عبادك وأجعل لي من المنفقين في آخر الزمان إماما كما جعلت إبراهيم الخليل
 إماما فإن يتوفيتك يفتور الفانزون ويتوب الثابون ويتبدل العابدون
 ويتبدد يدك يصلح الصالحون المحسنون المحبتون العابدون لك الخائفون منك
 ويرشادك فما التاجرون من نارك وأشفق منها المشفقون من خلقك ويخذلوك
 خير المبتلون وهلك الظالمون وغفل الغافلون اللهم ان نفسي تقوها فانك بها
 ومزها وانت خير من زكها اللهم بين لها هداها وأهملها تقوها وبشرها برحمتك
 حين تقوها ونزلها من الجنان عليها وطيب فاتها ونجهاها وأكرم منقلبها

وأنتم ذلت عليه الشيطان
 ففصر عما آمن به بغير
 وتعالى ما أنت عنه تفر
 كالجامل بقيد ذنوبك عليه
 أو كالسكران فضل الحشايات
 البهيم حتى إذا انقطع له
 بصر الهدى وانقضت عنه
 سخاوت العسى خصى ما ظلم
 بدينه و فكر فيما خلف
 بدينه و فكر فيما خلف
 كبريا و جليل فما الفصيل
 فاقبل نورك ومولاك
 مستجيبا منك و جبر
 إليك بقاءك فأتك
 بطبعه بفتنا وقصدك
 تجويد إخلاصا قد خلا
 من كل مطنوع فبديعك
 أفتح روحك و

﴿ دُعَا بَعْدَ زِيَارَةِ حَضْرَتِ جَوَادٍ ﴾ (٥٩٤)

وَمَثْوَاهَا وَمُسْتَقَرُّهَا وَمَا وَهَبَهَا فَانْتَ وَلِيَّهَا وَمَوْلَاهَا يَا قِيَّامُ عَائِدَتِكَ
 بَعْدَ نَمَازِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ جَوَادٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَبْدِ خَوَانِدِهِ شُورِدُ دُعَا ابْنِ سَكِّتٍ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا
 الْمَرْبُوبُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَاَنْتَ الْمُعْطَى وَاَنَا
 السَّائِلُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْفَارِدُ وَاَنَا الْعَاجِزُ وَاَنْتَ الْغَوِيُّ وَاَنَا
 الضَّعِيفُ وَاَنْتَ الْمُعِثُّ وَاَنَا الْمُسْتَعِثُّ وَاَنْتَ الْذَاكِرُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَاَنْتَ الْكَبِيرُ
 وَاَنَا الْخَصِيرُ وَاَنْتَ الْعَظِيمُ وَاَنَا الصَّغِيرُ وَاَنْتَ الْمَوْلَى وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنَا
 الْبَاطِلُ وَاَنْتَ الرَّقِيعُ وَاَنَا الْوَضِيعُ وَاَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَاَنَا الْمُدَبَّرُ وَاَنْتَ الْبَاقِي
 وَاَنَا الْفَانِي وَاَنْتَ الدَّيَّانُ وَاَنَا الْمُدَّانُ وَاَنْتَ الْبَاعِثُ وَاَنَا الْمَبْعُوثُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ
 وَاَنَا الْفَقِيرُ وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ بِحَدِّكَ مِنْ تَعْدَبِ يَارَبِّ عَمْرِي لَا أَحَدٌ مِنْ رَحْمَتِكَ
 غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فِرَجَهُمْ وَاَرْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
 نَضْرُغِي لِنَبِيِّكَ وَوَحْشِي مِنَ النَّاسِ اِنَّ نَبِيَّكَ بِاَكْرَمِ نَصَدَقٍ عَلَيَّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ هَدَيْتَنِي هَا فَلَئِنْ تَجَمَّعَ هَا امْرِي وَتَلَمَّ هَا شَعْبِي وَتَبَيَّضَ هَا وَجْهِي
 وَتَكَرَّرَ هَا مَفَاحِي تَحَطَّ هَا عَنِّي وَزُرِّي وَتَغْفِرَ هَا مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَتَعْصِمَنِي فِيهَا
 بَعِي مِنْ عَمْرِي وَتَسْعِي فِي ذَلِكَ كُلِّ بَطَاعَتِكَ وَمَا بَرَضِيكَ عَنِّي وَتَحْمِي عَمَّا يَحْسِبُ
 وَتَجْعَلُ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَتَسَلِّبُ الصَّالِحِينَ وَتَعْصِمَنِي عَلٰى صَالِحِ مَا عَطَيْتَنِي
 كَمَا عَسَتْ الصَّالِحِينَ عَلٰى صَالِحِ مَا عَطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْعِغْ مِنِّي صَالِحًا اَبَدًا وَلَا تُزِدْنِي
 فِي سَوْءِ اسْتَفْذَنِي مِنْهُ اَبَدًا وَلَا تُثِمِّتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَايِدًا اَبَدًا وَلَا تَكَلِّفْنِي اِلَّا
 نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا اَقْلَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا اَكْثَرَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
 عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارِنِي لِحَقِّهَا تَبِيعَهُ وَالْبَاطِلَ بِاطِلًا فَاجْتَنِبَهُ وَلَا
 تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُشَابِهًا فَاتَّبِعْ هَوَايَ بَغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ هَوَايَ تَبَعًا لِطَاعَتِكَ

مَعْدُومٌ وَمِنْهُ سُبُوكُ قَلْبِ ابْنِ
 يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا وَتَعْظُمُ
 تَبَيَّنَ فِي الْاَرْضِ فَتَحْتَمِلُوا
 وَمَا طَارَتْ اِلَيْهِ الْعِيْرُ لَنْ
 مِثْلَ لَوْلَا وَاَنْتَ مِنْ مِثْلِكَ
 مَا لَمْ تَعْلَمْ بِدِينِهِ مِنْ خَلْقِ
 وَعَدَدٌ مِنْ ذُنُوبِهِ مَا لَمْ
 اَحْصَى لَهَا خُشُوعًا وَتَسْلُكًا
 بَيْنَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ يَدِي
 فِي حُكْمِكَ وَقَبِيحٌ مَا قَضَيْتَهُ
 لَدَا هَا قَدْ قَسَبْتَ وَاَقَامْتَ
 تَبِعَا هَا فَكَلِمَتُكَ لَا تَبْكِي
 يَا اَللّٰهُمَّ اَعْدَلُكَ اِنْ عَاقَبْتَهُ
 وَلَا تَسْتَعِظِمُ عَفْوُكَ اِنْ
 عَفَوْتَ عَنْهُ وَرَحِمْتَهُ
 لِاَنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي
 لَا يَبْغِي اَعْدَاةً

زیارت برای امامزادگان

مغفرت و رحمت حق تعالی

وَحَدُّ رِضَانِ نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي أَمْدٌ لِي مَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَا نِكَ إِنَّكَ تَهْدِيهِ
 مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا نِكَ يَا ذَا نِكَ يَا ذَا نِكَ يَا ذَا نِكَ
**وِزْيَارَتِ دِيكَرِ اَزْبَرِي اَلْمُخَضَّرِ رَوَابِثِ السَّلَامِ عَلَيَّ الْبَابِ الْاَقْصَدِ وَالْقَطْرِ بِنِ
 الْاَرْتَشِدِ وَالْعَالِمِ الْمُوَيْدِ بِنُبُوْعِ الْحِكْمِ وَمِصْبَاحِ الظُّلَمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ الْعَجْمِ طَهَارِي
 اِلَى الرَّشَادِ الْمَوْفِقِ بِالنَّاسِيْدِ وَالسَّدَادِ مَوْلَايَ اِيْمَجْفَرِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ اَشْهَدُ
 يَا وَلِيَّ اللهِ اَنْكَ اَمْتٌ لَصَلْوَةِ وَاَنْتَ لِرِزْوَةِ وَاَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَهَيْبَتٌ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَجَاهِدَةٌ فِي سَبِيْلِ اللهِ حَقٌّ جِهَادُهُ وَعِبَادَتُهُ اللهُ مُخْلِصًا حَتَّى اَنْتَ الْبَقِيَّةُ
 فَعِثْتُ سَعِيْدًا وَمَضَيْتُ شَهِيدًا بِاَلْبَيْتِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوْزُ فَوْزًا عَظِيْمًا وَرَحْمَةً مِنْ
 وَبَرَكَاتُهُ بِرَبِّ بَيْتِ شَرِيْفٍ اَوْ بَكَدَارِ صُوْرَتِ اِسْتِزَارَانِ وَرُكْعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ رَايْحَانِ اَوْدِ
 وَدَعَاكَ بَعْدَ اَزَانِ مَرْجِهٍ بِنَوَاحِي سُوْرَةِ سَيِّدِ اَجَلِ عَلِيٍّ بْنِ طَالُوْسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دَرَمِصْبَاحِ الرَّاٰثِ
 دُوْرِ زِيَارَتِ اَزْبَرِي اَمَامِ زَادِ كَانِ نَقْلٌ نَمُوْدَةُ كِهْ بَانَ زِيَارَتِ كَرْدِه مِيْسُوْنِدِ وَنَقْلُشْ دَر اِيْنْجَامَانَسِيْ
 فَرُوْكَ كِهْ چُوْنِ قَصْدِ كَرْدِي زِيَارَتِ كَفِي بِي اَز اِيْشَانِ اَمِثْلِ قَاسِمِ فَرَزَنْدِ خَضِرِ كَاثِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَا عَبَّاسِ فَرَزَنْدِ
 اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِنَّكَ مَقْبُوْلٌ بِطِفْلِ اَسْتِ وَهَر كِهْ جَارِي مَجْرِي اِيْشَانِ
 بَاشْدِ دَر حَكْمِ بِيْ اِيْشَانِ بِرِسْرِ قَهْرِشَانِ وَبِكُوِ السَّلَامِ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الرَّكِيُّ الظَّاهِرُ الْوَلِيُّ
 وَالذَّاعِي الْحَقِّيُّ اَشْهَدُ اَنْكَ فُلْكٌ حَقًّا وَنَطَقْتُ حَقًّا وَصِيْدًا قَا وَدَعَوْتُ اِلَى مَوْلَايَ
 وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِيْرًا فَارْتَبِعْكَ وَتَبِيْ مُصَدِّقُكَ وَخَابَ وَخَيْرٌ مَكَّنِيْكَ وَ
 اَلْمُخْلَفُ عَنْكَ اِشْهَدُ لِي هِدْيَةَ التَّهَادِيَةِ لِاَكُوْنَ مِنَ الْفَائِزِيْنَ بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ
 وَتَصَدَّقْ بِكَ وَاتَّبِعْكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا ابْنَ سَيِّدِي اَنْتَ بَابُ اللهِ
 الْمُوْتِيْ مِنْهُ وَالْمَاخُوْدُ عَنْهُ اَنْتَ ذَا رَا وَاَحَاجَانِي لَكَ مُسْتُوْدِعًا وَمَا اَنَا ذَا
 اَسْتُوْدِعُكَ دِيْنِيْ اَمَانِيْ وَخَوَانِيْ عَمَلِيْ وَجَوَامِيْعِ اَمَلِيْ اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِيْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ **زِيَارَتِ دِيكَرِ اَزْبَرِي** وَلا دَائِمَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَللّهُمَّ عَلَيَّ**

عَفْوَانِ الدَّيْنِ الْعَظِيْمِ
 فَمَا اَنَا ذَا اَقْدَحِيْكَ مَطِيْعًا
 لِيَا ذَا نِكَ فَمَا اَمْرٌ بِيْ مِنْ
 الدَّعَايِ اِيْتِيْحَانِ وَعَدْلِكَ فَمَا
 وَعَدْتُ بِهِيَ مِنَ الْاَحَابِرِ اَنْ
 تَقُوْلُ اُدْعُوْنِيْ اَنْتَجِبُ لَكُمْ
 اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 اَلِيٍّ وَآلِهِ تَخْفِيْ رَيْكَ
 كَمَا لَقِيْتُكَ بِاَقْرَابِيْ وَارْتَقِبْ
 عَنْ مَصَارِيْعِ الدُّنْيَا نُوْبًا
 وَصُنْتُ لَكَ تَقِيَّةً وَاسْتَرْجَعْتُ
 لِيَعْرِيْكَ كَمَا اَنَا تَقِيَّةٌ عَنِ
 الْاَسْتِغَاثِ وَمَعِيَ اَللّهُمَّ
 تَبَّتْ فِي طَاعَتِكَ تَقِيَّةٌ
 اَحْكِمْ فِي عِبَادَتِكَ بِصِيْرَتِي
 وَتَقِيَّةً مِنَ الْاَعْمَالِ اِلَى
 تَقِيَّةً بِدِيْنِيْ اَنْتَ اَلْبَابُ
 عَمَلِيْ وَجَوَامِيْعِ اَمَلِيْ

إِي غَائِي مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ

رَعَا حَقْرَ مَخَادِقِ

بِفَضْلِ قَلِيلِ الْمُهْتَلِينَ فَضْلاً كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَهَلِيلاً بِفَضْلِ
 قَلِيلِ الْمُهْتَلِينَ فَضْلاً كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَيَعْنِي كُلَّ أَحَدٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَهَلِيلاً
 لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْبَى وَلَا يُبْتَلَى وَلَا يُفْنَى وَلَا يُسَلَمُ لَهُ مُنْتَهَى وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فَهَلِيلاً بَدْوُ مَرِيدٍ وَآمِيهِ وَيَعْنِي بِبِقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَأَيَّامِ
 الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
 يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَفْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
 بِسُبْحُو اللَّهِ أَكْبَرَ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللَّهُ أَكْبَرَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ
 اللَّهُ أَكْبَرُ يَفْنَى رَبَّنَا وَيَعْنِي كُلَّ أَحَدٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً بِفَضْلِ تَكْبِيرِ الْمَكْبَرِينَ بِفَضْلِ
 كَثِيرٍ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً بِفَضْلِ تَكْبِيرِ الْمَكْبَرِينَ بِفَضْلِ كَثِيرٍ بَعْدَ
 كُلِّ أَحَدٍ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً بِفَضْلِ تَكْبِيرِ الْمَكْبَرِينَ بِفَضْلِ كَثِيرٍ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ تَكْبِيراً بِفَضْلِ تَكْبِيرِ الْمَكْبَرِينَ بِفَضْلِ كَثِيرٍ الْبَاقِي وَيَعْنِي كُلَّ أَحَدٍ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً لَا يُحْصَى وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْبَى وَلَا يُبْتَلَى وَلَا يُفْنَى وَلَا يُسَلَمُ لَهُ مُنْتَهَى
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً أَبَدٌ وَمُ بَدْوِ مَرِيدٍ وَآمِيهِ وَيَعْنِي بِبِقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ
 وَأَيَّامِ الدُّنْيَا وَسَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَبَدَ الْأَبَدِ وَمَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا
 يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَلَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَلَا يَفْطَعُهُ الْأَبَدُ وَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

إِي غَائِي مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْ يَفِينِي أَفْضَلَ
 الْيَفِينِ وَأَنْتَ بِنَيْبِي إِلَى أَحْسَنِ النَّبَاتِ وَيَعْلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ اللَّهُمَّ وَفَرِّ
 بِلُطْفِكَ نَيْبِي وَصَحِّحْ بِمَاعِنْدَكَ يَفِينِي وَأَنْصِلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآكْفِنِي مَا بَسَّغْتَنِي الْأَهْمَامَ وَأَسْعِفْنِي بِمَا تَسَلَّنِي غَدَا عَنْهُ وَ

الْأَرْبَعِ فَمَنْ مَوْلِكَ وَ
 عَمَّا أَنْ الْفَرْجِ جَمِيعِ مَعَاصِكَ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ أَطْلَقْتَ عَمَلِي
 فَاعْفُ عَنِّي مَا عَلِمْتَ وَأَصْرِفْ
 بَعْدَ ذَلِكَ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ
 وَعَلَى نَبَاتٍ قَدْ حَفِظْتَنِي وَ
 نَبَاتٍ قَدْ تَسَبَّهْتَنِي وَكَافَيْتَنِي
 يَفِينِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعَلَيْكَ
 الَّذِي لَا يَفْنَى فَعَوِّضْ مِنِّيهَا
 أَهْلَهَا وَأَحْطِطْ عَنِّي وَزَوِّدْهَا
 وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقَلَهَا وَأَخْفِفْ
 مِنِّي أَنْ أَقَارِفَ ثِقَلَهَا اللَّهُمَّ
 قَاتِلْهُ بِالْوَيْهِ وَالْإِيمَانِ
 بَعْضُكَ وَلَا تَسْتَمَّاكَ
 مِنْ التَّخَطُّبِ الْإِيمَانِ قَوْلِكَ
 فَعَوِّضْ بِقُوَّةِ كَافِيَةٍ وَتَوَكَّلْ
 بِبَعْضِ مَا نَعَمَ اللَّهُمَّ آمِينَ
 نَابِ الْبِكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ التَّشْبِيهِ
 عِنْدَ لَدُنِّي فَاعْفُ عَنِّي

(رَغَائِمُ مَكَارِمِ الْاِخْلَاقِ) (٤٠٠)

اشْفِ عِزِّي فِيهَا خَلْفَتِي لَهُ وَأَغْنِنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَنْفِنِي بِالنَّظَرِ
 وَأَعِزَّنِي وَلَا تَبْتَلِنِي بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْنِي لَكَ وَلَا تَنْفِدْ عِبَادَتِي بِالْعَجَبِ آجِرٌ
 لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيَّ الْخَيْرِ وَلَا تَحْفُهُ بِالْمَنِّ وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْاِخْلَاقِ وَاعْصِمْنِي
 مِنَ الْفَخْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ رَجَاءً إِلَّا حَظَّ طَنِينِي عِنْدَ
 نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا تُخَدِّثْ لِي عَزًّا ظَاهِرًا إِلَّا أَحَدَثْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي
 بَعْدَ رِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَعْنِي هُدًى صَالِحًا لَا اسْتَبْدِلُ بِهِ وَ
 طَرِيقَهُ حَقًّا لَا أَرْبِغُ عَنْهَا وَبِنَبِيِّ رُشْدٍ لَا أَشْكُ فِيهَا وَعَمْرِي مَا كَانَ عُمْرِي بِذَلِكَ
 فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمْرِي مَرْتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَأَقْبِضْنِي لِيكَ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوْفِقَكَ
 إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبَكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ خَصْلَةً تُغَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتَهَا وَلَا
 غَائِبَةً أَوْتَبَّ بِهَا إِلَّا حَسَمْتَهَا وَلَا أَكْرُومَةً فِي نَاقِصَةٍ إِلَّا أَمَمْتَهَا اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْدِلْنِي مِنْ بَعْضِ أَهْلِ الشَّانِ الْمَحَبَّةِ وَمِنْ حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةِ
 وَمِنْ ظَنَّةِ أَهْلِ الصَّلَاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَيْنِ الْوِلَايَةَ وَمِنْ عُقُوفِ ذَوِي
 الْأَرْحَامِ الْمُبْتَرَةَ وَمِنْ خِدْلِ الْأَفْرَبَيْنِ التُّصَرَّةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِينِ تَصْحِيحَ الْمِقَاتِ
 وَمِنْ رِيَاءِ الْمَدْلَابِينِ كَرَمَ الْعِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حِلَاوَةَ الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي بِدَّاعِيًا مِنْ ظَلَمَتِي وَلِسَانًا عَلِيًّا مِنْ خَاصِمَتِي وَظَفَرًا مِنْ غَا
 وَهَبْ لِي مَكْرًا عَلِيًّا مِنْ كَايِدَتِي وَقُدْرَةً عَلَيَّ مِنْ أُضْطَهَدْتِي وَتَكْدِينَ بِي مِنَ الْقَصْبَتِي وَسَلَا
 مِيًّا مِنْ تَوَعَّدْتِي وَوَقْفِي لِمَطَاعِيٍّ مِنْ سَدَدْتِي وَمُنَابَعَةً مِنْ أَرشَدْتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدْنِي لِأَنْ أُعَارِضَ مِنْ عُشَّتِي بِالنَّصِيحِ وَأَجْرِي مِنَ هَجْرَتِي بِالْبِرِّ وَأُثْبِتْ مِنْ
 حُرْمَتِي بِالْبَدَلِ وَأَكْفِي مِنْ قَطْعَتِي بِالصِّلَةِ وَأُخَالِفَ مِنْ غُنَابَتِي إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَأَنْ
 أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأَغْضِي عَنْ السَّيِّئَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّبْنِي هَلِيَّةً

وَعَالِدًا فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ
 فَإِنَّ عَزْرِيكَ أَنْ أكون كَذَلِكَ
 فَاجْعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً لَا
 أُخَالِفُ بَعْدَ هَذَا تَوْبَةً لِي
 وَجِبَّتِي لِحُجُومَاتِي
 فَجَابِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 إِنَّكَ مِنْ هَبْلِي وَأَسْرُوبِي
 تَوْبَةً نَعْلِي فَأَضْمِنِي إِلَى كَيْفِ
 رَحْمَتِكَ تَقُولُ لَا أَسْرُوبِي
 لِي عَاقِبَتِكَ تَفَضَّلْ اللَّهُمَّ صَلِّ
 وَابْنِي أَوْ بَدِّلْ لِي مِنْ كُلِّ
 مَا خَالَفَ إِوْلَادِيكَ مِنْ كُلِّ
 عَنْ حَبْلِيكَ مِنْ حَبْلِيكَ فَاجْعَلْ
 لِي عَاقِبَتِي عَنِّي وَجَعَلْ بَابَ
 جَارِيَةٍ تَوْبَةٍ تَتَمُّ بِهَا كُلُّ
 وَتَأْمِنُ مِنْهَا حَالِي مِنَ تَعَالِيكَ
 مِنْ أَلِيمِ سَطْوَةِ الْكَلْبِ الْمُعْتَدُونَ
 وَحَدِّدْ لِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ

الاصحاب والبيوت المنيعة في بسط العدل وكلم الغبط واظهار النارة ومنهم

اهل الفرقه واصلاح ذات البين وافشاء العارفة وسير العائبة ولين العريكة
وتخصر الجناح وحسن التبره وسكون الرهب وطيب الخالفة والتبوع الى الفضيلة
وايثار التفصيل وترك التعبير والافضال على غير المنحق والقول بالحق وان عن
واستفلال الخيرة وان كسره قول في فعله اكيل ذلك له بدوام الطاعة ولزوم
الجماعة ورفض اهل البدع ومنه على الراي المنخرج اللهم صل على محمد وآل
واجعل اوسع رزقك علي اذا ذكرت واغوي قوتك في اذا نصبت ولا تبخلني
بالكسل عن عبادتك ولا العسى عن سبيلك ولا بالتعرض بخلاف محبتك ولا
لجماعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع اليك اللهم اجعلني اصول بك
عند الضرورة واسئلك عند الحاجة وانصرع اليك عند المشقة ولا تنقم
بالاستعانة بغيرك اذا اضطررت ولا بالخضوع لغيرك اذا اظلمت ولا
بالانصرع الي من دونك اذا رهبت فاسئلي بيدك خذ لانك ومنعت اعز
يا ارحم الراحمين اللهم اجعل ما يبغي الشيطان في روعي من النهي والنظني و
المحسد ذكرا لعظمتك وتفكر في قدرتك وتدبير على عدوك وما اجرى على
لساني من لفظه فحس او هجر او شتم عرض وشهادته باطل او اغياب مؤمن غائب
او سب حاضر وما اشبه ذلك نطقا بالحدك واغراقا في الثناء عليك ذمما
في تحييدك وشكر النعميك واغراقا باخسانك واحصاء لمنك اللهم صل
على محمد وآله ولا اظلمن وانت مطبق للدفع عني ولا اظلمن وانت الفار رعا
القبض عني ولا اضلن وقد امكنت هدايتي ولا افقرن ومن عندك ومن
ولا اطعن ومن عندك وجده اللهم الى مغفرتك وقدت والى عفوك

واعلم ان
تلمح من خشيتك وانظر
اركانه من خشيتك فقد
افانحه بارت ذنوبه مقام
انزع عبيدك فان كنت
ترى على عبيدك حد وان
قلت باهل الشفاعة اللهم
صل على محمد وآله وتغفر
خطاياي كرتك وعدل
تسبب في تقصيرك ولا تخبر
عن ابي من عيوبك وانما
على طولك وحليتي بترك
واقبل في فعل غيري
الله عبد ذليل قبيح
او عبي تقرب له عبد
فغير فتنة اللهم لا تخبر
به منك فليخضروا عليك
لا تشفع اليك قلبه
به فضلك وقد اوجلت
خطاياي فلو شئت غفرتك
فما كل ما

واعلم ان

والصوت من الباطل وان تقع

﴿ فِي عَامِ مِكَارِ الْأَخْلَاقِ ﴾ (٤٠٢)

قَصَدْتُ وَإِلَى تَجَاوُزِكَ اشْتَقْتُ وَبِفَضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَسَّ عِنْدِي مَا يُوجِبُ
 لِي مَغْفِرَتَكَ وَلَا فِي عَمَلِي مَا اسْتَجِبُ بِهِ عَفْوَكَ وَمَا لِي بَعْدَ أَنْ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي
 إِلَّا فَضْلَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ اللَّهُمَّ وَأَنْطِقْنِي بِالْهُدَى
 الَّتِي سَمِعْتَنِي فِي النَّفْسِ وَاللَّيْلِ هِيَ أَرْكَأُ وَأَسْتَعِينُ بِهَا مَوَازِيحِي اللَّهُمَّ اسْأَلُكَ فِي
 الطَّرِيقَةِ الْمُسْتَلَى وَاجْعَلْنِي عَلَى مِلَّةِكَ آمُونَ وَآخِيَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَمَنْعِي بِالْأَفْضَادِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ السَّادَةِ وَمِنْ آرِلَةِ الرَّشَادِ وَمِنْ صَالِحِي
 الْعِبَادِ وَارْزُقْنِي فَوْزَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمِرْصَادِ اللَّهُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا
 بَخَلَصْتَهَا وَأَبَى لِنَفْسِي مِنْ نَفْسِي مَا يُصَلِّحُهَا فَإِنَّ نَفْسِي هَالِكَةٌ أَوْ تُنْقِصُهَا اللَّهُمَّ أَنْتَ
 عَدَدْتَنِي إِنْ حَزِنْتُ وَأَنْتَ مُنْجِي إِنْ حَزِنْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كَرِهْتُ وَعِنْدَكَ لِي مَا
 فَاتَ خَلْفِي وَإِلَافَتِي وَبِهَا التَّكْرِبُ تَغْيِيرُ مَا مَنُوعٌ عَلَى قَبْلِ الْبَلَاءِ بِمَا
 لَعَا فِيهِ وَقَبْلِ الطَّلَبِ بِالْجِدِّ وَقَبْلِ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ وَكَفَيْتَنِي مَوْنَهُ مَعْرَةَ الْعِبَادِ
 وَهَبْ لِي مِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنِحْنِي حُسْنَ الْأَرْشَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْ
 عَنِّي بِالطَّفِيفِ وَاعْدُنِي بِبِعْتِكَ وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَارْزُقْ بِبُصْنِعِكَ وَأَخْلِفْنِي فِي
 ذَرَاكَ وَجَلِّبْنِي بِرِضَاكَ وَوَفِّقْنِي إِذَا اشْتَكَيْتَ عَلَى الْأُمُورِ لِأَهْلِهَا وَإِذَا شَهِدْتَ
 الْأَعْمَالَ لِأَرْكَأَهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتْ لِمِلَلِ الْأَرْضِ مَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 تَوَجَّهْ بِالْكَفَايَةِ وَسَمِّنِي حُسْنَ الْوِلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهُدَايَةِ وَلَا تُفْنِنِي بِالْعَدَا
 وَامْنِحْنِي حُسْنَ الدَّعَاةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَدًّا أَوْ لَا تُرَدِّدْ عَائِي عَلَى رَدِّ قَائِي لَا
 أَجْعَلْ لَكَ ضِدًّا وَلَا أَرْعُو مَعَكَ يَدًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنِعْنِي مِنَ
 الشَّرِّ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلْفِ وَوَفِّرْ مَلَكَتِي بِالْبَرَكَاتِ فِيهِ وَأَصِبْ لِي سَبِيلَ الْهُدَا
 لِلْبِرِّ فِيهَا أَنْفُوسُ مَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفَيْتَنِي مَوْنَهُ الْأَكْيَابِ ارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ

نظمت به عن سهل بن سنان
 ولا ينبغي أن يسبق من ذمهم
 فبلى لئن لم تنعم بما أوزك ومن
 فيها وأرضك ومن عليها
 ما أظهرت لك من النعم
 تجاز لك من النعم
 قل عمل بعضهم
 ليوه موافقاً وندركه الأثر
 على ليوه وحاله قبل التي منه
 يدعو هي أنعم لك ذلك
 من دعائه أو شفاعته أو لك
 عندك من شفاعته تكون
 ما تجلده من غضبك و
 فوزاً برضاك اللهم وإن
 يكن الندم نوبة والبلن
 فإنا ندمنا نوبتنا وإن
 كان الترتيب لمصيبك بأنه
 فإنا أول النبين وإن
 كان الأول النبين وإن
 كان الأول النبين وإن

ای عامکار از اختلاف

و عامکار بخاز عبادت

احتساب فلا أشغل عن عبادتك بالطلب لا أخجل أصر بعبادتك لكسب العلم
 فأطلبني بقدرتك ما أطلب وأجرني بعزتك بما أزمك اللهم صل على محمد
 وآله وصحبه وهمي البسار ولا تبذل جامي بالأفئار فاسترني أهل بيوتك
 واستغني شرا خلقك فأفئني من أعطاني وأبئني بدم من منعتني وأنت
 من دونهم ولي الأعتاء والمنع اللهم صل على محمد وآله وارزقني صفة في
 عبادة وفراغ في زهادة وعلما في استعمال وورعا في إجمال اللهم اخيم
 بعفوك آجلي وحقوق في رجاء رحمتك املي سهلي إلى بلوغ رضاك سبلي و
 حسن في جميع أحوالي عملي اللهم صل على محمد وآله وتبني لي ذكرك في أوقات
 الغفلة واستغني بطاعتك في أيام المهلة وانج لي إلى محبتك سبيلا
 سهلا أكمل لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كأفضل
 ما صلت على أحد من خلقك قبله وأنت مصلي على أحد بعده وأينا في
 الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقبي برحمتك عذاب النار

فأطلبني بقدرتك ما أطلب
 وأجرني بعزتك بما أزمك
 اللهم صل على محمد وآله
 وارزقني صفة في عبادة
 وفراغ في زهادة وعلما
 في استعمال وورعا في
 إجمال اللهم اخيم بعفوك
 آجلي وحقوق في رجاء
 رحمتك املي سهلي إلى
 بلوغ رضاك سبلي و
 حسن في جميع أحوالي
 عملي اللهم صل على
 محمد وآله وتبني لي
 ذكرك في أوقات الغفلة
 واستغني بطاعتك في
 أيام المهلة وانج لي إلى
 محبتك سبيلا سهلا
 أكمل لي بها خير الدنيا
 والآخرة اللهم صل
 على محمد وآله كأفضل
 ما صلت على أحد من
 خلقك قبله وأنت مصلي
 على أحد بعده وأينا في
 الدنيا حسنة وفي
 الآخرة حسنة وقبي
 برحمتك عذاب النار

قد تمت بحول الله وقوته

رحمت شوراقای حاج سید احمد کاشانی مدبر کتابخانه و مطبعه اسلامیه حرره

نهران - خیابان بودرجمهری

قد وقع الفراغ من توبه هذه الأوراق التي يقربها قل العباد طاهر خوشنویس بن المرحوم المغفور الحاج عبدالکریم
 غفر الله له في ذنوبها ان ناظرین و قراء این کتابت بها الناس غاذا من از برای الدین و خویشان آن
 بند پر از قصه پر غم و بحر محاکمه در روزها مطهره اسانها مقدمه از دعای خیر فراموش نفر ما بند تا بند بنویسد
 حضرت خالق ذوالجلال بالطف کر و رحمت خود بر کافران این عاقلم عفو بکشد

بنا بید حضرت بار بسمالی بخت غلته در جهات الطاهره تامل با طبعه لافان التیبه و اننا بر شستن نجس شوخایچ اینان موفقی آمد
 (در تاریخ روز جمعه آخر ماه رمضان المبارک ۱۳۵۹ هجری برابر اول فروردین مطابق دهر ماهنامه ۱۳۱۹ شمسی)

فقدت بحول الله الملك المتين
 خوشنویس ابن المرحوم المغفور
 الحاج عبدالکریم غفر الله له
 ذنوبها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ
 اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ
 إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ
 مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ
 جَمَلٌ فَتُنَادِي النَّاسَ كَعَدَا إِلَهُ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
 أَوْلَىٰ بِاللَّهِ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
 الْمُنَافِقِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ
 وَمَا هُمْ بِبِغَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنفُسًا
 مَعَهُمْ أَثْقَالَهُمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ
 قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
 فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
 فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَهُ إِلَهُكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
 فَسَدَّ كَذَّبَ أُمُومٍ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
 يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ يَرُوءِي الْأَرْضَ فَنظُرُهَا
 كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَا بَأْسَ اللَّهِ وَلَقَدْ آتَاكَ أُولَئِكَ بِئْسَ مَا مِنْ رَجْمِي فَلَوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ بَلَّغْ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَا يَكْفُرُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الصَّرِيفُ الْحَكِيمُ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَابْتِئْنَا لَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لِنَا تُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لِنَا تُونَ الرِّجَالِ وَتَقَطُّونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَارِكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَيُّ شَيْءٍ يُبَدِّلُ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ قَالَ إِنْ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَكْبَرُ مِنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نَّهٗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيبَىٰ لَهُمْ وَصَافٍ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا نَمُجِّدُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَّهٗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا نُمَثِّلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجَالًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ رَكَّبْنَا فِيهَا أَبَةً بَيْنَهُ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالُوا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تُعْتَوِا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَآخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ وَعَادًا وَارْمُودَ وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّآلِكِهِمْ وَرَزَقْنَاهُمْ الشُّطْرَانَ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّقَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَفَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن مَّوَالِي الْبَنِي إِسْرَائِيلَ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَائِطِينَ

﴿سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ﴾ (سورة العنكبوت) ﴿٦٠﴾

فَكَلَّا أَخَذْنَا بِنَبِيٍّ فِينَهُمْ مِنْ أَرْسُلِنَا عَلَيْهَا حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
 وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ
 بِئْسَ وَقَاتٍ أَوْ هِنَ الْيُوتِ لَيْسَ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْحَكِيمُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهَا
 يَتَّقُونَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَنْزَلْنَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ أَمْرَ الصَّلَاةِ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
 أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ الْبُكْرَةَ وَالْمُنَا
 وَالْمُكْرَةَ وَوَعَدُ مَنْ لَهُ سُلُوكٌ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
 الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا
 كُنْتَ تَلْوَا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ لِأَنْ تَحْطَى بِمِثْلِكَ إِذَا الْأَرْبَابُ الْمُبِطُونَ بَلَّغُوا
 آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أَوْعُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا
 لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا آيَاتٍ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ
 أَوْ لَوْ يَكْفُرُ بِكُمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِسُلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ يَتَّقِي بِبَيْنِكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَيَسْجُدُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَلَوْ لَا آجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ يَسْجُدُونَكَ
 بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ
 مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُرُّوْنَا مَا كُنْتُمْ نَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
 أَرْضِي سَعَةً فَأَيُّ الْعِبَادِينَ كَلَّمْتُمْ إِذْ لَعَنَهُ الْمَوْتُ ثُمَّ الْبَنَاءُ رُجِعُونَ *

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كُنُوزُهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرُفًا تُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَأَيِّنْ مِنْ
 دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِنَّهَا لَكَاذِبَةٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ
 مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَنَهَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يَوْفَىٰ كُفُونًا
 اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَنْ
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَاهُ بِالْأَرْضِ مِنْ بَعْدِ مَوْنِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَمَا هَذِهِ إِلَّا حَيَوَةُ الدُّنْيَا الَّتِي أَهْلُهَا لَاهُونَ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ
 الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهَ تَخْلِصِينِي لَهُ
 الَّذِينَ فَلْتَا نَجَّتَهُمْ إِلَى الْبِرِّ إِذْ هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَعْبُوا فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَيْمَنًا وَبَنَيْتُمْ فِيهَا مَكَّةَ لِيَذَّبُوا مَا ظَلَمُوا مِنَّا
 فَيُؤْمِنُونَ وَيُنَجِّجُوا إِلَهُهُمُ الْكَافِرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي حَتْمٍ مَثُوقٍ لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ لِنَبْلُنَا

وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ ﴿سُورَةُ الرَّؤْمِ مَكِّيَّةٌ وَمِثْقَالُهَا﴾ ﴿الْمُحْسِنِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

الرَّغْلِبِ الرَّؤْمِ فِي آدِنِ الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَعْلَبُونَ فِي بِيضِ بَيْنِ
 لِلَّهِ الْأَمْرِ مِنْ قَبْلِ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعَدُّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْجَمْعِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ أَوْلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ
 مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ
 النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ

مَا عَمَّرُوا مَا وَجَّاهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ ۚ فَكَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا التَّوْحَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
 يَسْتَهْزِئُونَ ۗ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۗ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ
 يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۗ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
 وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِنُ بِنُقْرُقُونَ ۗ فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَمَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
 مُخَضَّرُونَ ۗ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۗ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعِشْيَا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُجِئُ
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
 بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَكُونُوا بِهَا وَجِلًا
 بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَخِلَافَ السَّيِّئِ وَالْوَالِدِينَ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ
 مَنَامَكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاءَكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ
 ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ بُرْجُ الْبُرْجِ خَوْفًا وَطَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُجِئُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۗ وَمِنَ الْآيَاتِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
 إِذَا دَعَا دَعْوَةَ مِنَ الْأَرْضِ إِذَٰنًا تَخْرُجُونَ ۗ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٍ
 قَانُونَ ۗ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۗ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ فَوَيْلٌ لِقَوْمٍ كَفَبْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
 كَذَٰلِكَ نَفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۗ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
 هَدَىٰ مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۗ فَأَفْرَوْجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ

الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لِتَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْبًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَاوَاهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَانُكُمْ مِنْهُ رَحِمَهُ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرَيْبِهِمْ لَيُرْكَونَ لِيَكْفُرُوا وَمَا الْإِنْسَانُ قَنُوتًا فَتَعْتَبُوا فَتَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا هُوَ بَيِّنَاتٌ لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ وَإِذَا آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ غَيِّبَةٌ مِمَّا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يُنْظَرُونَ أُولَئِكَ وَآلَ اللَّهِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَإِنَّ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتِيمَ الْإِنْسَانِ السَّبِيلُ ذَلِكَ نَحْمُ الَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ دُونِ رِزْقِنَا وَمَا يَسْتَفْتِحُونَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ رِزْقِنَا يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا أَلَمْ يَعْلَمُوا وَيَرْجِعُونَ قُلُوبُهُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَنظَرْنَا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَأَوْرَثْنَاكَ لِلَّهِ الْيَتِيمَ مِنْ قَبْلُ إِنْ يَأْتِي بِحُكْمٍ فَاعْتَدِ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بَصَدَّعُونَ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ عَمْدُونَ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ وَمَنْ آتَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ رِيحًا مُبَشِّرًا وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِي وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِي وَلِيُنذِرَ عَوَاظًا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْفَعْنَا مِنْ الَّذِينَ آجَرُوا أَوْ كَانُوا حَقًّا عَلَيْهِمْ نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا فَأَقْبِطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَرِي لَوْدٍ يُخْرِجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا

﴿سُورَةُ الدُّخَانِ﴾ (١٠٠٠) ﴿

فَمَنْ يَنْبَغِيرونَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لِبَيْسٍ
 فَاَنْظُرْ إِلَى الثَّارِ رَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ كَيْفَ يُجِى الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَلَوْ أَنَّ زُلَمَانًا يَهْتَفُونَ مُضْتَفِرًا أَذْوَةً مُضْتَفِرًا الظَّالِمِينَ بَعْدَ بُكْفُرُونَ
 فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِ وَلَا تَسْمَعُ الصَّغِيرِ الدُّعَاءَ إِذْ أُولُوا مُذْرِبِينَ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْرِ
 عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
 ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهًا تَتَخَلَّفُونَ
 مَا بَيْنَهُمَا وَهُوَ الْعَلِيمُ الْغَدِيرُ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُؤَاخِرَنَا اللَّهُ
 كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ وَقَالَ الَّذِينَ اتُّووا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
 إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ قَوْمًا لَا يَنْفَعُ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعِدَّتُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَبُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَنْ نَجْزِيَنَّهُمْ إِلَّا بِآيَةٍ يُغْفِرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ قَاصِيَاتٍ وَغَدَاةٍ حَقٌّ وَلَا

يَسْمَعُونَ الَّذِينَ ﴿سُورَةُ الدُّخَانِ كِتَابٌ يُرِى النَّاسَ آيَاتِهِ﴾ ﴿لَا يُؤْفَكُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿

س وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ فِيهَا نُفِرُونَ
 كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٌ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۚ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۚ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَيُكْرِهُ وَيُؤْتِي الْأَمْثَالَ الْأَوَّلِينَ ۚ بَلَّغْ فِي شَيْءٍ يَلْعَبُونَ ۚ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
 بِدُخَانٍ مُبِينٍ ۚ يَغْشى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ رَبَّنَا كَيْفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
 إِنِّي لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَنَّهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۚ فَرُتُوا وَعَنَتُوهُ وَقَالُوا مَعْلَمٌ أَهْمُجُونَ
 إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ يَوْمَ نَبْطِئُ الْبَطْنَةَ الْكِبْرَى إِنَّا مُنْقِضُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ أَنْ أَرَادُوا بِكَ عِبَادَةً إِلَهُكُمْ
 رَسُولٌ آمِينٌ وَأَنْ لَا تَغْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي
 وَرَبِّكُمْ أَنْ رَجُونَ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا بِالْفِئَةِ فَاغْرِبْ لَوْ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ
 فَاسْرِعِي بَأْسِي لِلْإِنَّا أَنْكُرُ مُسْعُونَ وَأَنْزَلْنَا الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُفْرَقُونَ كَرِهُوا
 مِنْ جَنَابٍ وَعُبُونِ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَاهِينَ كَذَلِكَ وَ
 أَرَدْنَا هَؤُلَاءِ قَوْمًا آخَرِينَ فَابْتَكَ عَلَيْهِمُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُرْسِفِينَ وَ
 لَقَدْ أَخَّرْنَا هُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَبْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ فَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ إِنَّ
 هَؤُلَاءِ لَقَالُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا أَمْوَاتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ فَا تَوَّابًا بَشَرًا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَمْ خُبِّرْتُمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا عَيْنًا مَا خَلَقْنَا هَؤُلَاءِ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْعِلْ يَوْمَ لَا يَنْفَعِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى
 شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ إِنْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ
 طَعَامُ الْآيِمِّ كَأَهْلِ بَيْتِ بَطْنِ الْبَطُونِ كَعَلِيٍّ الْجَمِيمِ خَذُوهُ فَاعْمِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ
 مُرْصَبُونَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ إِنْ هَذَا مَا
 كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ إِنْ لِلنَّفِيسِ فِي مَقَامِ آمِينَ فِي جَنَابٍ وَعُبُونِ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدٍ
 وَإِسْتَبْرَبٍ مُتَعَابِلِينَ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ
 آمِينَ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَوَقَّهْمُ عَذَابِ الْجَحِيمِ
 فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ فَا تَمَّا بَتَرْنَا مِنْ لِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
 يَتَذَكَّرُونَ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

﴿نماز حاجت﴾
 وجمعہ باشد روز کبیرہ
 جو روز جمعہ شد غسل
 کن وجامہ نو و نظف بوی
 بس بالار و بیا کہ بلندون
 باہم خانہ ان باشد و در وقت
 نماز نما اور بس سہارا بجو
 اسان بلند کن و بگو اللہم
 اے تھلک دیا تھلک لہو
 یو خدا تھلک و صمد تھلک
 و اے لا فادری علی خدای حاجت
 تھلک و قد علنت با رب اے
 کلما انظا مرت تھلک علی
 اشددت فاقفی اے تھلک و قد
 مرقعہ قسم کذا و کذا کر
 کذا و کذا حاجت خور از کرد
 وانت بکشفہ عالی غیر
 معلم و ابع غیر تکلیف
 فاشک با ربک الہ
 و خشن علی
 و ہر بار

حَدِيثٌ شَرِيفٌ كَثِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ

صاحب عوالم بسند صحیح بود از جابر بن عبد الله انصاری نقل کرده و او

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

از فاطمه زهرا علیها السلام دختر رسول خدا صلوات الله علیه وآله

وَأَلِهَ قَالَتْ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَمَّا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ

رسول گفت شنیدم که فاطمه میباید آمدند فرمود داخل شد بمن چون پدرم را رسول خدا

فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ

در بعضی از روزها پس فرمود سلام بر تو باد ای فاطمه پس عرض کردم بر تو باد

السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعْيُنُكَ

سلام ای پدرم را فرمود پس ایام در بدن خود ضعف را پس عرض کردم چشمهایم

يَا اللَّهُ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضَّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ أَيُّنِي بِالْكِسَاءِ

بخداوند ای پدرم را از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمه بیادارین کساء

الْيَمَانِي فَقَطَّيْنِي بِهِ فَإِنِّي بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِي فَقَطَّيْنُهُ بِهِ

یمانی را پس پوشان را بآن پس آوردم کساء یمانی را و پوشانیدم پدرم را بآن

وَصِرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَبْلُغُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ

و نظر کردم بسوی او و هم که صورتش میدرخشد مانند ماه

فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَلِذَا بَوَّلْتُهُ

در شب چهارده (پس فاطمه علیها السلام فرمود): نگذاشت که اندک ساعتی گناه از زمین

الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فَقُلْتُ وَ

حسن حق نزدیک من آمد و گفت سلام بر تو باد ای مادر پس گفتم و

عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قَرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ قُوَادِي فَقَالَ يَا أُمَّهُ

بر تو باد سلام ای روشنی چشم من و میوه دل من پس گفتم ای مادر

إِنِّي أَشْتَمُ عِنْدَكَ وَالْحَمْدُ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولُ

من استشمام میکنم نزد تو بوی خوشی را گویا بوی جد من رسول

اللَّهُ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِتَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوِي

خدمت میں کھنم جلی پرستیدم جہت درزیر کسارت بر آہ حضرت حسنؑ نزدیکی

الْكِتَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدُّاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذِنُ

کسار و عرض کرد سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا اذن دہی

لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِتَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

را ایله داخل ہونم ہوتی درزیر کسار (دوسو کلام) فرود در بڑا باد سلام

يَا وَلَدِي يَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ

ای پسرن دای صاحب آئینہ حوضی کن بختیخیز اذن دادم تا میں داخل شدہ حوضی

تَحْتَ الْكِتَاءِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلَدِي الْحَسَنِ

درزیر کسار (فرود ناوقت) نکلاشت کہ انکل کہنگار کسوم حضرت حسینؑ

قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّهُ فُقُلْتُ وَعَلَيْكَ

آہ دعوت کرد سلام بر بڑا باد ای مادر میں کھنم بر بڑا باد

السَّلَامُ يَا وَلَدِي يَا قَرَّةَ عَيْنِي وَتَمَرَةَ نُوَادِي فَقَالَ لِي يَا

سلام ای پسرن دای روشنی چشمی دویہ و دلین میں کھنم ای

أُمَّهُ إِنِّي أَشْتَمُ عِنْدَكَ رَائِحَةَ طَيْبَةٍ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي

مادر پرستیدم کسرتنام بکھنم نزدیکی غوشما کہنگار بولای بیتم

رَسُولَ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ الْكِتَاءِ

دوسو کلام ایله دآہ میں کھنم جلی پرستیدم ہند در بڑا درزیر کسار

فَدَنِي الْحَسَنُ نَحْوِي الْكِتَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدُّاهُ

فرود لایک شد حسینؑ جانب کسار و عرض کرد سلام بر بڑا باد ای جد بزرگوار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَتَأْذِنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ

دسوم بر بڑا باد ای کسار اختیار کرد اورا خداوند از ظن خود آیا اذن دہی مرا ایلمکہ داخل ہونم

مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِتَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي

باشما در نزدیکی کسار (پیرا ناوقت فرود) : بر بڑا باد سلام ای پسرن

﴿ حَاكِمٌ شَرِيفٌ كِنَاءٌ ﴾

وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا نَحْتِ الْكِتَاءِ

کای شافعی امت من بجهت اذن دادم ترا پس داخل شد معهما تحت کتاب

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ

پس با طوق نمود: آذانتان ابو الحسن علی بن ابیطالب علیه السلام در بود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فُفْتُكَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

سلام بر تو ای دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس عرض کردم بر تو باد سلام

يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشْتَمُ

ای ابو الحسن ای امیر المؤمنین پس فرمود ای فاطمه در سینه من استنم

عِنْدَكَ رَأْمَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَأْمَةٌ أَخِي وَأَبْنُ عَمِّي رَسُولِ

ترا تو بر من خوشتر است گویا بر من برادر و پسر عم من رسول

اللَّهِ فُفْتُكَ نَعْمَ مَا هُوَ مَعَ وَلَدِكَ نَحْتِ الْكِتَاءِ فَأَقْبَلَ

خدا صلی الله علیه و آله پس عرض کردم تا این است او با ولدت در تحت کتاب پس آمد

عَلَيْكَ نَحْوَ الْكِتَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (عَمَّ)

علیه السلام جانب کتاب عرض کرد سلام بر تو ای رسول خدا صلی الله علیه و آله

أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ نَحْتِ الْكِتَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ

آذانت من برای اینکه بودم مع شما در تحت کتاب (پس فرمود): آذ

السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيَّيْ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لَوْائِي قَدْ آذَنْتُ

سلام ای برادر من ای وصی و خلیفه من و صاحب رایت و همکار من بجهت اذن دادم

لَكَ فَدَخَلَ عَلِيُّ نَحْتِ الْكِتَاءِ ثُمَّ آيَتْ نَحْوَ الْكِتَاءِ

ترا پس داخل شد علی معهما در تحت کتاب پس آمدن در نزد جانب کتاب

وَفُفْتُكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبْنَاءَ بَارِسَ وَاللَّهِ أَنَا ذَنْ لِي

عرض کردم سلام بر تو ای پسران ای رسول خدا صلی الله علیه و آله آذانت من برای

أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ نَحْتِ الْكِتَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ

انکه بودم مع شما در تحت کتاب (پس فرمود): بر تو باد سلام

يَا بَنِي وَيَا بَضْعِي قَدْ آذَنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِتَاءِ

ای دختر من وای بازو تن من بجهت اذن دادم ترا پس داخل شد در زیر کتاب

فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا نَحْتِ الْكِتَابِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

پس زمانی که جمع شدیم آنچه تن در زیر کتاب گرفت پروردگار صلی الله علیه و آله

بِطَرْفِي الْكِتَابِ وَأَوْعَى بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ

دو طرف کتاب را و اشاره نمود بدست راست خود بوی آسمان و عرض کرد خداوند

إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحَامَتِي فَحَمُّهُمْ لِحَجِّي وَدَهْمُهُمْ

در سینه اینها اهل بیت من و خاص من و حامی من چنانکه گشت ایشان گشت من

دَمِي يُؤْتِي مَابُؤْلِهِمْ وَيُجْزِي مَابِجْزِيهِمْ أَنَا حَرْبُ لِمَنْ

دلمن آنها را ایشان است از دست بکنند را آنچه از دست بکنند آنها را و بکنند از آن علی بکنند آنها را من

حَارَبَهُمْ وَسِلْمُ لِمَنْ سَأَلَهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ وَمَحَبَّةٌ

با هر که طرقت با آنها و سلم با هر که صلعت با آنها و دشمنم با هر که دشمن است با آنها و دوستم

لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ

با هر که دوستی کند با آنها در سینه ایشان از من و من از ایشان پس فرارده خدا با رحمتها و برکات خود را

وَرَحْمَتِكَ وَغُفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَأُزْهِبْ

در رحمت خود و آمرزش خود و در رضای خود بر من و بر آنها و زایل ران

عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مَلَأْتُكَ

از آنها بپیدی را و پاک کردن آنها را پاک بزرگ پس فرمود خداوند عز و جل ای طاعت من

وَيَا سُكَّانَ سَمَوَاتِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مُبِينَةً وَلَا أَرْضًا

وای ساکنان آسمانهای من بدر سینه من خلق نمودم آسمان بناشد و را و نه زمین

مَدْحِيَّةً وَلَا أَمْرًا مُبِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيَّةً وَلَا فَلَكَامًا

گشوده شده و سلم را و نه راه روشنی دهنده را و نه آفتاب درخشانده را و نه فلک را که

يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يُجْرِي وَلَا فَلَكَامِي إِلَّا فِي حَبَّةٍ هَؤُلَاءِ

دور میزند و نه دریایی را که جاری است و نه کشتی که سیر میکند که بجهت دوستی این

﴿ حِكْمَةُ شَرِيفِ كِتَابِ ﴾

الْغَمَّةِ الَّذِينَ فِيهِمْ تَحَتَّ الْكِنَاءُ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا

جبرئیل آنچنان بزرگوارانیکه در زیر کلاه پوشیده اند پس عرض کرد ایمن و منی جبرائیل ای

رَبِّ وَمَنْ تَحَتَّ الْكِنَاءُ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ

پادشاهان گویست در زیر کلاه پس فرمود خداوند عز و جل آنها اهل بیت

النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنُ الرِّسَالَةِ هُمْ فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَ

پیغمبر بستند و مرکز رسالت هستند ایشان فاطمه و پدر او و شوهر او و

بَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ أَنْ أَدُنُّ لِي أَنْ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ

فرزندان او پس عرض کرد جبرائیل ای پروردگارا من آیا اذن بده ای مرا آنکه فرود آیم بسوی زمین

لَا كُنْ مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَهَبْطْ

تا آنکه باشم ششم آنها پس فرمود خداوند ای جبرئیل اذن دادم ترا پس فرود آ

الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ

ایمن و منی جبرائیل و عرض نمود سلام بر تو ای رسول خداوند عز و جل

الْأَعْلَى بِفَرْقَتِكَ السَّلَامُ وَبِحَبَّتِكَ بِالْحَبَّةِ وَالْإِكْرَامِ وَ

آعلی ترا سلام بفرساند و در حبیبی بگرداند ترا بحبیبی و اکرام و

يَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا

بفرماید بشما که قسم بپرستی و جاهلم هر ستمگر من خلق نکردم آسمان بنا شده و نه

أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا

زمین کشیده شده و نه ماه روشن دهنده و نه خورشید روشننده و نه

فَلَكَ أَيْدٍ وَرُؤُوسَ الْجِبْرِ الْجَبْرِيِّ وَلَا فَلَكَ أَيْسُرِي إِلَّا لِأَجْلِكَ

فلک را که بچرخد و نه دریا را که روان است و نه کشتی را که درش بکند مگر برای شما

وَمُحِبَّتِكُمْ وَقَدْ أَذِنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكُمْ فَهَلْ نَأْذَنُ

و دوستی شما و جبرئیل که اذن داده مرا خدا که لا علی نوم با شما در یک کلاه پس آیا اذن بده

لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَمِينُ

پس ای رسول خداوند پس فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله بر تو ای ایمن

تَخْفِلُ مِنْ مَخَافِلِ أَمَلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شَيْعِنَا وَمُجِبِّينَا

بجس از مجالس اهل زمین در آن جمعی از پیروان ما و دوستان ما

وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَفَرَجَ اللَّهُ هَمَّهُ وَلَا مَغْوَمٌ إِلَّا وَ

در میان آنها باشد صاحب همتی که آنکه بر طرف زاید خدا هم او را در غلبه می کند

كَشَفَ اللَّهُ نِعْمَةً وَلَا طَالِبٌ حَاجَةً إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ

از بین ببرد خداوند نعم او را در طلب کننده حاجتی که آنکه برسد در خداوند حاجت او را

فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُزْنَا وَسُعِدْنَا وَكَذَلِكَ شَيْعِنَا

پس گفت علی علیه السلام در آن هنگام قسم بخداستگار شدیم و سعادت یافتیم و همچنین پیروان ما

فَارْزُوا وَسُعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ

راستگار شدید و سعادت یافتید در دنیا و آخرت قسم پروردگار کعبه

مرکز تحقیقات و نشر اسلامی

